

T.C.

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI
TÜRK DİLİ BİLİM DALI

ÇAĞATAY, ÖZBEK VE YENİ UYGUR TÜRKÇELERİNDE
FİİL İŞLETİMİ
(KİŞİ - OLUMSUZLUK - ZAMAN - SORU)

(YÜKSEK LİSANS TEZİ)

Muhammadullah HAJİ MOH NASEEM

BURSA 2016

T.C.

**ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI
TÜRK DİLİ BİLİM DALI**

**ÇAĞATAY, ÖZBEK VE YENİ UYGUR TÜRKÇELERİNDE
FİİL İŞLETİMİ
(KİŞİ - OLUMSUZLUK - ZAMAN - SORU)**

(YÜKSEK LİSANS TEZİ)

Muhammadullah HAJİ MOH NASEEM

**Danışman
Prof. Dr. Hatice ŞAHİN**

BURSA 2016

T. C.
ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı, Türk Dili Bilim Dalı'nda 70341010 numaralı
Muhammed Abdullah HAJI MOH. NASEEM...'nin hazırladığı
"Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde Fil İlişkimi
(Kısr. Olumsuzluk Zamanı Soru)....." konulu yüksek lisans tezi ile
ilgili tez savunma sınavı, 11/07/2016 günü 11:00 - 13:00 saatleri arasında yapılmış,
sorulan sorulara alınan cevaplar sonunda adayın tezinin/çalışmasının
başarılı (başarılı/başarısız) olduğuna
oybirliği (oybirliği/oy çokluğu) ile karar verilmiştir.

Üye (Tez Danışmanı ve Sınav Komisyonu Başkanı)
Prof. Dr. Hatice ŞAHİN
Uludağ Üniversitesi

Üye
Prof. Dr. Kerime ÜSTÜNOVA
Uludağ Üniversitesi

Üye
Prof. Dr. Zühal YÜKSEL
Gazi Üniversitesi

11 / 07 / 2016

Yemin Metni

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum “Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde Fiil İşletimi (Kişi-Olumsuzluk-Zaman-Soru)” başlıklı çalışmanın bilimsel araştırma, yazma ve etik kurallarına uygun olarak tarafımdan yazıldığına ve tezde yapılan bütün alıntıların kaynaklarının usulüne uygun olarak gösterildiğine, tezimde intihal ürünü cümle veya paragraflar bulunmadığına şerefim üzerine yemin ederim.

Tarih ve İmza

11. 07. 2016

Ad Soyadı: Muhammadullah HAJI MOH NASEEM
Öğrenci No: 701341010
Anabilim Dalı: Türk Dili ve Edebiyatı
Programı: _____
Statüsü: Yüksek Lisans Doktora

ÖZET

Yazar	: Muhammadullah HAJI MOH NASEEM
Üniversite	: Uludağ Üniversitesi
Enstitü	: Sosyal Bilimler Enstitüsü
Anabilim Dalı	: Türk Dili ve Edebiyatı
Bilim Dalı	: Türk Dili
Tezin Niteliği	: Yüksek Lisans Tezi
Sayfa Sayısı	: XX + 326
Mezuniyet Tarihi	: .... / .... / 2016
Tez Danışmanı	: Prof. Dr. Hatice ŞAHİN

ÇAĞATAY, ÖZBEK VE YENİ UYGUR TÜRKÇELERİNDE

FİİL İŞLETİMİ

(KİŞİ-OLUMSUZLUK-ZAMAN-SORU)

Türk dili, geçmişten bugüne, çeşitli dil içi nedenlerin yanı sıra, bazı tarihî ve siyasi sebeplerle de birbirinden farklı lehçelere ayrılmıştır. Bu lehçeler buldukları gruplara göre bazı yönlerden birbirleriyle benzerlik gösterirken bazı yönlerden de birbirlerinden ayrılmaktadırlar.

Türk dilleri ailesinin Orta Asya grubuna mensup olan Çağatay Türkçesi, Karahanlı veya Hâkâniye ve Harezm edebî dillerinin devamı olarak Timurlular idaresi altında gelişen, özellikle Ali Şîr Nevâyî'nin eserlerinde klasik şeklini alan, 15. yüzyıl başından 20. yüzyılın başına kadar kullanılan Orta Asya edebî Türk dilidir. Çağdaş Türk lehçeleri arasında Özbek ve Yeni Uygur Türkçeleri, ona en yakın olan yazı dilleri olarak kabul edilmektedir. Söz konusu lehçelerin arasında benzerlikleri olduğu gibi bazı farklılıkları da bulunmaktadır.

Yirminci yüzyılın başına kadar aynı yazı dilini kullanan Doğu Türklüğün bugünkü iki temsilcisinin kullandığı yazı dilleri birbirinden gösterildiği kadar farklı olmamalı düşüncesinden yola çıkarak Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde, basit ve

birleşik kipler içerisinde kişi, olumsuzluk, zaman ve soru ifade eden ekler ile işlev ve yapıları değerlendirilmiştir.

Çalışmamız, giriş ve incelemenin temelini teşkil eden dört bölümden oluşmaktadır. Çalışmamızın giriş bölümü, incelenen Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinin genel özelliklerin özetleyen *Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerine Genel Bir Bakış* başlığı ile başlamaktadır. Çalışmanın birinci bölümünde, Çağatay Türkçesinin fiil işletimi; ikinci bölümde Özbek Türkçesinin fiil işletimi; üçüncü bölümde, Yeni Uygur Türkçesinin fiil işletimi ele alınmıştır. Dördüncü bölümde ise, Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçeleri, fiil işletimi bakımından mukayese edilerek elde edilen sonuçlar değerlendirmeye alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çağatayca, Çağatay Türkçesi, Fiil, Fiil İşletimi, Özbekçe, Özbek Dili, Özbek Türkçesi, Yeni Uygurca, Yeni Uygur Türkçesi

ABSTRACT

Author : Muhammadullah HAJI MOH NASEEM
University : Uludag University
Institution : Social Science Institution
Field : Turkish Language and Literature
Branch : Turkish Language
Awarded Degree : Master's degree
Number of Pages : XX + 326
Date of Graduation : .... / .... / 2016
Thesis Supervisor : Prof. Dr. Hatice ŞAHİN

VERB CONJUGATION IN CHAGATAY, UZBEK AND NEW UIGUR TURKISHES (PERSON-NEGATION-TENSE-INTERROGATION)

The Turkish language has been divided into different dialects because of some historical and political reasons as well as various language-internal reasons from past to present. While these dialects are similar to each other in some ways, they are different from each other in some ways too.

Chagatay Turkish which is related to the Central Asian Turkic languages group, is known as a continuation of the Karahan and Khorezmian Turkish literary languages and has been developed during the Timurids period, especially Chagatay Turkish which has taken the classic feature in Ali Shir Nevayi's literary works, is a Central Asian Turkic language which is used from the beginning of the 15th century until the beginning of the 20th century. Uzbek and New Uigur Turkish languages are accepted as the closest to Chagatay Turkish among other contemporary Turkish languages.

As, Chagatay, Uzbek and New Uigur Turkish languages have similarities between each other, they also have some differences especially according to its phonetic features. Furthermore, as many features between these languages have been preserved,

some differences take place too. Comparative studies play an important role in determining the differences between the dialects or languages.

In this study, Chagatay, Uzbek and New Uigur Turkish languages have been compared, analyzed and evaluated according to their verbal conjugations in the framework of simple and compound tenses. The verbs are analyzed regarding to their person, negation, tense and interrogation suffixes. Hereby the structures and the functions of these verbs are obtained and evaluated.

This study contains three sections. First, second and third sections includes verbal conjugation of Chagatay, Uzbek and New Uigur languages. In the fourth section, the verbal conjugation of these three languages have been compared and the results are given according to comparison.

Keywords: Chagatay, Chagatay Turkish, New Uigur Language, New Uigur Turkish, Uzbek, Uzbek Language, Uzbek Turkish, Verb, Verb Conjugation

ÖNSÖZ

Türk dilleri ailesinin Orta Asya grubuna mensup olan Çağatay Türkçesi, Karahanlı veya Hâkâniye ve Harezmi edebî dillerinin devamı olarak Timurular idaresi altında gelişen, özellikle Ali Şîr Nevâyî'nin eserlerinde klasik şeklini alan, 15. yüzyıl başından 20. yüzyılın başına kadar kullanılan Orta Asya edebî Türk dilidir. Çağdaş Türk lehçeleri arasında Özbek ve Yeni Uygur Türkçeleri, ona en yakın olan yazı dilleri olarak kabul edilmektedir.

Yirminci yüzyılın başına kadar aynı yazı dilini kullanan Doğu Türklüğün bugünkü iki temsilcisinin kullandığı yazı dilleri birbirinden gösterildiği kadar farklı olmamalı düşüncesinden yola çıkarak Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde, basit ve birleşik kipler içerisinde kişi, olumsuzluk, zaman ve soru ifade eden ekler ile işlev ve yapıları değerlendirilmiştir.

Bu çalışma, incelenen Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinin genel özelliklerini özetleyen *Giriş* bölümü ile başlamaktadır. Çalışmamız, giriş bölümünün ardından, incelemenin temelini teşkil eden dört bölüme ayrılmıştır. Birinci bölümde, Çağatay Türkçesinde fiil işletimi; ikinci bölümde, Özbek Türkçesinde fiil işletimi; üçüncü bölümde, Yeni Uygur Türkçesinde fiil işletimi ele alınmıştır. Dördüncü bölümde ise, söz konusu üç dil veya lehçedeki fiil işletimi karşılaştırılarak değerlendirilmiştir.

Söz konusu lehçeler arasında çoğu özellikler korunduğu gibi bazı farklılıklar da meydana gelmiştir. Bu lehçeler arasındaki bulunan farklılıklar, ağırlıklı olarak fonetik ayrılıklardan kaynaklanmaktadır. Bu farklılıkların sebebi genel olarak, dil içi nedenleri, tarihsel süreç içerisinde Çağatay Türkçesi ile Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinin farklı bir seyir izlemesi, yabancı dillerin etkisi vb. etkilerden meydana gelmiştir. Lehçeler arasındaki bu farklılıkların tespitinde karşılaştırmalı çalışmalar önemli rol oynamaktadır.

Çalışmamızı güçlendirmek amacıyla Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerine ait gramer kitapları, sözcükler, dergi, makale, tez vb. akademik kaynaklar ve incelemelere de müracaat edilmiştir. İnceleme neticesinde elde edilen sonuçlar değerlendirilmeye alınmıştır.

Bu konuyu çalışmam için öncelikle öneri sunan, sonrasında beni her anlamda destekleyen, çalışmalarım sırasında, büyük özveri ve sabırla yol gösteren, yüksek lisans öğrenimim süresince yetişmem ve kendimi geliştirmem açısından engin bilgi ve tecrübelerinden yararlandığım, her konuda benden yardımlarını esirgemeyen değerli danışman hocam, Sayın Prof. Dr. Hatice ŞAHİN'e sonsuz saygı ve teşekkürlerimi arz ediyorum.

Ayrıca, yüksek lisans öğrenimimiz süresince öğrettikleriyle bizi geliştiren, değerli bilgileriyle katkıda bulunan kıymetli bölüm hocalarım Prof. Dr. Kerime ÜSTÜNOVA, Prof. Dr. Alev SINAR UĞURLU, Yrd. Doç. Dr. Sadettin EĞRİ'ye de teşekkürü borç bilirim.

Muhammadullah HAJİ MOH NASEEM

İÇİNDEKİLER

TEZ ONAY SAYFASI.....	i
YEMİN METNİ	ii
ÖZET.....	iii
ABSTRACT	v
ÖNSÖZ.....	vii
İÇİNDEKİLER	ix
KISALTMALAR	XVI
ALFABELER VE ÇEVİRİ YAZIDAKİ KARŞILIKLARI.....	XVIII
0. GİRİŞ.....	1
0.1. ÇALIŞMANIN TANITIMI.....	1
0.1.1. KONU	1
0.1.2. AMAÇ VE ÖNEM.....	1
0.1.3. MALZEME VE YÖNTEM.....	1
0.1.4. ÇALIŞMANIN BÖLÜMLERİ	1
0.2. ÇAĞATAY, ÖZBEK VE YENİ UYGUR TÜRKÇELERİNE GENEL BİR BAKIŞ	2
0.2.1. ÇAĞATAY TÜRKÇESİ.....	2
0.2.1.1. Çağatay Türkçesinin Türk Lehçeleri Arasındaki Yeri	2
0.2.1.2. “Çağatayca” Tabiri ve Tarihî Devirleri	3
0.2.1.3. Çağatay Türkçesinin diğer yazı dilleri ile ilişkileri	14
0.2.2. ÖZBEK TÜRKÇESİ.....	17
0.2.2.1. Özbek Türklerinin Tarihi.....	17
0.2.2.2. Özbek Adı.....	22
0.2.2.3. Özbek Edebî Dilinin Tarihî Devirleri.....	23
0.2.2.4. Özbek Türkçesinin Türk Lehçeleri Arasındaki Yeri	28
0.2.2.5. Sözcük Varlığı.....	31
0.2.2.6. Özbek Türkçesinin Ağzları	33
0.2.3. YENİ UYGUR TÜRKÇESİ	40
0.2.3.1. Uygur Türklerinin Tarihi.....	40
0.2.3.2. Uygur Adı.....	42
0.2.3.3. Yeni Uygur Türkçesinin Türk Lehçeleri Arasındaki Yeri	43
0.2.3.4. Yeni Uygur Türkçesinin Ağzları.....	46

BİRİNCİ BÖLÜM

1. ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE FİİL İŞLETİMİ.....	50
1.1. FİİL İŞLETİMİNDE ŞAHİS EKLERİ.....	51
1.1.1. Zamir Kökenli Şahıs Ekleri.....	51
1.1.2. İyelik Kökenli Şahıs Ekleri.....	51
1.1.3. Emir Kökenli Şahıs Ekleri.....	52
1.2. FİİL KİPLERİ.....	52
1.2.1. BASİT KİPLER.....	52
1.2.1.1. Bildirme Kipleri.....	52
1.2.1.1.1. Görülen Geçmiş Zaman.....	53
1.2.1.1.2. Öğrenilen Geçmiş Zaman.....	55
1.2.1.1.2.1. Birinci Tip: <i>-mİş</i>	56
1.2.1.1.2.2. İkinci Tip: <i>-p(-dUr/-tUr, seyrek olarak durur/turur)</i>	57
1.2.1.1.2.3. Üçüncü Tip: <i>-GAn(dUr/Durur)</i>	60
1.2.1.1.3. Şimdiki Zaman.....	62
1.2.1.1.3.1. Birinci Tip: <i>-a/-e/-y (dUr-/turur)</i>	62
1.2.1.1.3.2. İkinci Tip: <i>-a/-e/-y</i>	64
1.2.1.1.3.3. Üçüncü Tip: <i>-mAKtA-(dUr/Durur/dIr)</i>	65
1.2.1.1.3.4. Dördüncü Tip: <i>-b (turub(dur)-, yürür-/yürüb(dür), yatur-, oltur(ur/ubdur/ub Durur))</i>	65
1.2.1.1.4. Geniş Zaman.....	66
1.2.1.1.5. Gelecek Zaman.....	68
1.2.1.1.5.1. Birinci Tip: Gelecek-İstek [<i>-ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / -ke(y)</i>].....	68
1.2.1.1.5.2. İkinci Tip: [<i>-GU / -KU-iyelik eki (-dUr /Durur)</i>].....	70
1.2.1.1.5.3. Üçüncü Tip: <i>-GU-dék / -KU-dék</i>	72
1.2.1.2. Tasarlama Kipleri.....	72
1.2.1.2.1. Emir Kipi.....	73
1.2.1.2.2. Şart Kipi.....	75
1.2.1.2.3. İstek Kipi.....	77
1.2.1.2.3.1. Birinci Tip: <i>-GA(y) / -KA(y)</i>	77
1.2.1.2.3.2. İkinci Tip: <i>-(A)y, -(A)yIn, -(A)yIm, -(A)II, -(A)IIη, -(A)IIm</i>	78
1.2.1.2.4. Gereklilik Kipi.....	79
1.2.1.2.4.1. Birinci Tip: <i>-sA + şahıs eki + kérek</i>	79
1.2.1.2.4.2. İkinci Tip: <i>-mAK + iyelik eki + kérek</i>	80
1.2.1.2.4.3. Üçüncü Tip: <i>-GU + şahıs eki</i>	80
1.2.2. BİRLEŞİK KİPLER.....	81
1.2.2.1. Hikâye Birleşik Kipi.....	81
1.2.2.1.1. Öğrenilen Geçmiş Zamanın Hikâyesi.....	81
1.2.2.1.1.1. Birinci Tip: <i>-mİş + é(r)di</i>	81
1.2.2.1.1.2. İkinci Tip: <i>-(i, i, u, ü)p + é(r)di / -(i, i, u, ü)p turur + é(r)di</i>	82
1.2.2.1.1.3. Üçüncü Tip: <i>-GAn / -KAn + é(r)di</i>	84
1.2.2.1.2. Şimdiki Zamanın Hikâyesi.....	85

1.2.2.1.2.1.	Birinci Tip: (-A, -y)-dUr + é(r)di	85
1.2.2.1.2.2.	İkinci Tip: -maқта / -mekte + é(r)di	86
1.2.2.1.3.	Geniş Zamanın Hikâyesi	87
1.2.2.1.4.	Gelecek Zamanın Hikâyesi	88
1.2.2.1.4.1.	Birinci Tip: -GAy /-KAy + é(r)di	88
1.2.2.1.4.2.	İkinci Tip: -GU / -KU-iyelik eki + é(r)di	90
1.2.2.1.4.3.	Üçüncü Tip: -GU-dék / -KU-dék + é(r)di	91
1.2.2.1.5.	Şart Kipinin Hikâyesi	91
1.2.2.2.	Rivayet Birleşik Kipi	92
1.2.2.2.1.	Öğrenilen Geçmiş Zamanın Rivayeti	92
1.2.2.2.1.1.	Birinci Tip: -GAn / -KAn + é(r)miş	92
1.2.2.2.1.2.	İkinci Tip: -(i, i, u, ü)p + é(r)miş	93
1.2.2.2.2.	Şimdiki Zamanın Rivayeti	94
1.2.2.2.3.	Geniş Zamanın Rivayeti	94

İKİNCİ BÖLÜM

2.	ÖZBEK TÜRKÇESİNDE FİİL İŞLETİMİ	96
2.1.	FİİL İŞLETİMİNDE ŞAHİS EKLERİ	96
2.1.1.	Zamir Kökenli Şahıs Ekleri	96
2.1.2.	İyelik Kökenli Şahıs Ekleri	96
2.1.3.	Emir Kökenli Şahıs Ekleri	97
2.2.	FİİL KİPLERİ (Fe'l Mäylläri)	97
2.2.1.	BASİT KİPLER (Sâddä Mäyllär)	97
2.2.1.1.	Bildirme Kipleri (Xäbär Mäyli)	97
2.2.1.1.1.	Görülen Geçmiş Zaman (Äniq Yäqin Ötgän Zämân)	97
2.2.1.1.1.1.	Birinci Tip: -di-	98
2.2.1.1.1.2.	İkinci Tip: -gän, - kän, -qän + iyelik eki + yöq	100
2.2.1.1.2.	Öğrenilen Geçmiş Zaman	100
2.2.1.1.2.1.	Birinci Tip: -(i)b-	101
2.2.1.1.2.2.	İkinci Tip: -(gän, kän, qän)	103
2.2.1.1.2.3.	Üçüncü Tip: -miş	106
2.2.1.1.3.	Şimdiki Zaman (Hâzirgi Zämân)	106
2.2.1.1.3.1.	Birinci Tip: -(ä/y)yäp-	107
2.2.1.1.3.2.	İkinci Tip: -(ä/y)yâtir	109
2.2.1.1.3.3.	Üçüncü Tip: -(ä/y)yâtib(di)	110
2.2.1.1.3.4.	Dördüncü Tip: -mäqdä	112
2.2.1.1.3.5.	Beşinci Tip: -(i)b (tur-, ötir-, yât-, yur-)	114
2.2.1.1.4.	Geniş Zaman	115
2.2.1.1.4.1.	Birinci Tip: -(ä)r	115
2.2.1.1.4.2.	İkinci Tip	117
2.2.1.1.5.	Gelecek Zaman (Keläsi Zämân)	119
2.2.1.1.5.1.	Birinci Tip: -ä(di) / -y(di)	119

2.2.1.1.5.2.	İkinci Tip: <i>-(y)əcək</i>	121
2.2.1.1.5.3.	Üçüncü Tip: <i>-(ä/y)digän</i>	123
2.2.1.1.5.4.	Dördüncü Tip: <i>-(gü, gu, qu, kü)- iyelik eki-(dir)</i>	125
2.2.1.1.5.5.	Beşinci Tip: <i>-mâqçi</i>	125
2.2.1.1.5.6.	Altıncı Tip: <i>-gu-däy-</i>	127
2.2.1.2.	Tasarlama Kipleri	128
2.2.1.2.1.	Emir Kipi (Buyruq-İstāk Mäyli).....	128
2.2.1.2.2.	Şart Kipi (Şart Mäyli).....	131
2.2.1.2.3.	İstek Kipi (İstāk Mäyli)	132
2.2.1.2.3.1.	Birinci Tip: <i>-gäy, -käy, -qäy</i>	132
2.2.1.2.3.2.	İkinci Tip: <i>-gu/-gi + iyelik eki + bär/yöq/ke-</i>	135
2.2.1.2.4.	Gereklilik Kipi (Keräklik Mäyli).....	136
2.2.1.2.4.1.	Birinci Tip: <i>-mâq + iyelik eki + keräk/lâzim/zârur/şart</i>	136
2.2.1.2.4.2.	İkinci Tip: <i>-(i)ş + iyelik eki + keräk/lâzim/zârur/şart</i>	137
2.2.1.2.4.3.	Üçüncü Tip: <i>-(u)v + iyelik eki + keräk/lâzim/zârur/şart</i>	138
2.2.1.2.4.4.	Dördüncü Tip: <i>-sä + kişi eki + keräk/lâzim/zârur/şart</i>	139
2.2.2.	BİRLEŞİK KIPLER (Muräkkäb Mäyllär)	139
2.2.2.1.	Hikâye Birleşik Kipi.....	140
2.2.2.1.1.	Geniş Zamanın Hikâyesi (Ötgän Zämân Devâm Fe'li).....	140
2.2.2.1.2.	Şimdiki Zamanın Hikâyesi (Hâzirgi Zämân Hikâyä Fe'li)	142
2.2.2.1.2.1.	Birinci Tip: <i>-(ä)yâtgän + (e)-di</i>	142
2.2.2.1.2.2.	İkinci Tip: <i>-(ä)yâtir + e-di</i>	144
2.2.2.1.2.3.	Üçüncü Tip: <i>-mâqdä + e-di</i>	146
2.2.2.1.3.	Öğrenilen Geçmiş Zamanın Hikâyesi	147
2.2.2.1.3.1.	Birinci Tip: <i>-gän, -kän, -qän + (e)-di</i>	147
2.2.2.1.3.2.	İkinci Tip: <i>-(i)b + e-di</i>	148
2.2.2.1.4.	Gelecek Zamanın Hikâyesi.....	150
2.2.2.1.4.1.	Birinci Tip: <i>-mâqçi + (e)-di</i>	150
2.2.2.1.4.2.	İkinci Tip: <i>-(ä/y)digän + (e)-di</i>	152
2.2.2.1.4.3.	Üçüncü Tip: <i>-(y)əcək + e-di</i>	153
2.2.2.1.5.	Şart Kipinin Hikâyesi (Şart Mäylining Hikâyä Fe'li)	154
2.2.2.1.6.	Gereklilik Kipinin Hikâyesi (Keräklik Mäylining Hikâyä Fe'li)	156
2.2.2.2.	Rivayet Birleşik Kipi (Eşitilgänlik Muräkkäb Mäyli).....	158
2.2.2.2.1.	Geniş Zamanın Rivayeti (Hâzirgi Keläsi Zämân Eşitilgänlik Fe'li)	158
2.2.2.2.2.	Şimdiki Zamanın Rivayeti (Hâzirgi Zämân Eşitilgänlik Fe'li).....	160
2.2.2.2.3.	Öğrenilen Geçmiş Zamanın Rivayeti	162
2.2.2.2.3.1.	Birinci Tip: <i>-gän, -kän, -qän + e-kän (e-miş)</i>	162
2.2.2.2.3.2.	İkinci Tip: <i>-ib(di) + e-kän (e-miş)</i>	164
2.2.2.2.4.	Gelecek Zamanın Rivayeti (Keläsi Zämân Eşitilgänlik Fe'li)	164
2.2.2.2.4.1.	Birinci Tip: <i>-ä/-y + şahıs eki + e-kän</i>	164
2.2.2.2.4.2.	İkinci Tip: <i>+ -mâqçi + e-kän (e-miş) + şahıs eki</i>	165
2.2.2.2.4.3.	Üçüncü Tip: <i>-(ä/y)digän + e-kän + şahıs eki</i>	166
2.2.2.2.4.4.	Dördüncü Tip: <i>-(y)əcək + e-kän / e-miş + şahıs eki</i>	167
2.2.2.2.5.	Şart Kipinin Rivayeti (Şart Mäyli Eşitilgänlik Fe'li)	167

2.2.2.2.6.	Gereklilik Kipinin Rivayeti (Keräklik Mäyli Eşitilgänlik Fe'li).....	168
2.2.2.2.6.1.	Birinci Tip: <i>-(i)ş</i> + iyelik eki + <i>keräk</i> + <i>e-kän</i>	169
2.2.2.2.6.2.	İkinci Tip: <i>-mâq</i> + iyelik eki + <i>keräk</i> + <i>e-kän</i>	170
2.2.2.2.6.3.	Üçüncü Tip: <i>-sä</i> + şahıs eki + <i>keräk</i> + <i>e-kän</i>	171

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3.	YENİ UYGUR TÜRKÇESİNDE FİİL İŞLETİMİ	172
3.1.	FİİL İŞLETİMİNDE ŞAHIS EKLERİ.....	172
3.1.1.	Zamir Kökenli Şahıs Ekleri.....	172
3.1.2.	İyelik Kökenli Şahıs Ekleri	173
3.1.3.	Emir Kökenli Şahıs Ekleri.....	173
3.2.	FİİL KİPLERİ.....	174
3.2.1.	BASİT KİPLER	174
3.2.1.1.	Bildirme Kipleri	174
3.2.1.1.1.	Görülen Geçmiş Zaman.....	174
3.2.1.1.2.	Öğrenilen Geçmiş Zaman.....	177
3.2.1.1.2.1.	Birinci Tip: <i>-GAn, -GAn-dur<turur</i>	177
3.2.1.1.2.2.	İkinci Tip: <i>-(i)pti, -(u)pti, -(ü)pti -(i)ptu, -(u)ptu, -(ü)ptu</i>	179
3.2.1.1.2.3.	Üçüncü Tip: <i>-miş</i>	181
3.2.1.1.3.	Şimdiki Zaman	182
3.2.1.1.3.1.	Birinci Tip: <i>-(i)vati-, -(u)vati-, -(ü)vati-</i>	182
3.2.1.1.3.2.	İkinci Tip: <i>-maqta, -mekte</i>	184
3.2.1.1.3.3.	Üçüncü Tip: <i>-p turi, -p turup(ti, tu)</i>	185
3.2.1.1.3.4.	Dördüncü Tip: <i>-p yüri, -p yürüp(ti, tü)</i>	187
3.2.1.1.3.5.	Beşinci Tip: <i>-p olturi, -p olturup(ti, tu)</i>	189
3.2.1.1.4.	Geniş Zaman.....	191
3.2.1.1.5.	Gelecek Zaman.....	193
3.2.1.1.5.1.	Birinci Tip: <i>-i(du, di) / -y(du, di)</i>	193
3.2.1.1.5.2.	İkinci Tip: <i>-(i/y)diğan-</i>	195
3.2.1.1.5.3.	Üçüncü Tip: <i>-maqçi, -mekçi</i>	197
3.2.1.1.5.4.	Dördüncü Tip: <i>-GU-dek</i>	200
3.2.1.1.5.5.	Beşinci Tip: <i>-gu, -gü, -qu, -kü + iyelik eki</i>	201
3.2.1.2.	Tasarlama Kipleri	201
3.2.1.2.1.	Gereklilik Kipi.....	202
3.2.1.2.1.1.	Birinci Tip: <i>-sA-şahıs eki + kérek/lazim/zörür/şert</i>	202
3.2.1.2.1.2.	İkinci Tip: <i>-(i, u, ü)ş-</i> + iyelik eki + <i>kérek/lazim/şert/zörür</i>	203
3.2.1.2.1.3.	Üçüncü Tip: <i>-maq/-mek + kérek/lazim/zörür</i>	205
3.2.1.2.2.	İstek Kipi	205
3.2.1.2.2.1.	Birinci Tip: <i>-ğay, -qay, -gey, -key</i>	205
3.2.1.2.2.2.	İkinci Tip: <i>-gu, -qu, -gü, -kü + iyelik eki + kel-/bar</i>	207
3.2.1.2.3.	Şart kipi	209
3.2.1.2.4.	Emir Kipi.....	211

3.2.2.	BİRLEŞİK KİPLER.....	214
3.2.2.1.	Hikâye Birleşik Kipi.....	214
3.2.2.1.1.	Öğrenilen Geçmiş Zamanın Hikâyesi	214
3.2.2.1.1.1.	Birinci Tip: <i>-GAN-</i> + <i>-idi-</i>	214
3.2.2.1.1.2.	İkinci Tip: <i>-(X)vidi-</i>	216
3.2.2.1.2.	Şimdiki Zamanın Hikâyesi.....	218
3.2.2.1.2.1.	Birinci Tip: <i>-vatatti-</i>	218
3.2.2.1.2.2.	İkinci Tip: <i>-vat-qan-idi-</i>	220
3.2.2.1.2.3.	Üçüncü Tip: <i>-mAKtA-</i> + <i>-idi</i>	222
3.2.2.1.3.	Geniş Zamanın Hikâyesi	223
3.2.2.1.3.1.	Birinci Tip: <i>-A/ytti-</i>	223
3.2.2.1.3.2.	İkinci Tip: <i>-(A)r-</i> + <i>idi-</i>	225
3.2.2.1.4.	Gelecek Zamanın Hikâyesi.....	227
3.2.2.1.4.1.	Birinci Tip: <i>-maççi-/mekçi-</i> + <i>-idi-</i>	227
3.2.2.1.4.2.	İkinci Tip: <i>-(i/y)diğan-</i> + <i>-idi-</i>	229
3.2.2.1.5.	Gereklilik Kipinin Hikâyesi	230
3.2.2.1.6.	Şart Kipinin Hikâyesi	232
3.2.2.1.7.	İstek Kipinin Hikâyesi.....	234
3.2.2.2.	Rivayet Birleşik Kipi.....	235
3.2.2.2.1.	Öğrenilen Geçmiş Zamanın Rivayeti.....	235
3.2.2.2.1.1.	Birinci Tip: <i>-GAN-</i> + <i>-iken</i>	235
3.2.2.2.1.2.	İkinci Tip: <i>-(X)viken-</i>	237
3.2.2.2.1.3.	Üçüncü Tip: <i>-(X)ptiken-</i>	238
3.2.2.2.1.4.	Dördüncü Tip: <i>-(X)ptiken-miş-</i>	240
3.2.2.2.2.	Şimdiki Zamanın Rivayeti.....	241
3.2.2.2.2.1.	Birinci Tip: <i>-(X)vat-qan-iken-</i>	241
3.2.2.2.2.2.	İkinci Tip: <i>-(X)vét-ip-t(u)-iken</i>	243
3.2.2.2.2.3.	Üçüncü Tip: <i>-(X)vatidiken-</i>	245
3.2.2.2.3.	Geniş Zamanın Rivayeti	247
3.2.2.2.4.	Gelecek Zaman Rivâyeti	249
3.2.2.2.4.1.	Birinci Tip: <i>-(i/y)-di-ken</i>	249
3.2.2.2.4.2.	İkinci Tip: <i>-mAKçi-iken</i>	251
3.2.2.2.4.3.	Üçüncü Tip: <i>-(i/y)-di-ğan</i>	252
3.2.2.2.5.	Şart Kipinin Rivayeti.....	254
3.2.2.2.5.1.	Birinci Tip: <i>-sA-iyelik kökenli şahıs eki + iken</i>	254
3.2.2.2.5.2.	İkinci Tip: <i>-sA-iyelik kökenli şahıs eki + boptiken</i>	256
3.2.2.2.6.	Gereklilik Kipinin Rivayeti	258

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4.	ÇAĞATAY, ÖZBEK VE YENİ UYGUR TÜRKÇELERİNDE FİİL İŞLETİMİNİN KARŞILAŞTIRILMASI.....	261
4.1.	FİİL İŞLETİMİNDE ŞAHIS EKLERİ.....	261
4.1.1.	Zamir Kökenli Şahıs Ekleri.....	261

4.1.2.	İyelik Kökenli Şahıs Ekleri	263
4.1.3.	Emir Kökenli Şahıs Ekleri.....	264
4.2.	FİİL KİPLERİ.....	267
4.2.1.	BASİT KİPLER	267
4.2.1.1.	Bildirme Kipleri	267
4.2.1.1.1.	Görülen Geçmiş Zaman Kipi: <i>-DI</i>	267
4.2.1.1.2.	Öğrenilen Geçmiş Zaman Kipi.....	269
4.2.1.1.2.1.	Birinci Tip: <i>-GAn</i>	269
4.2.1.1.2.2.	İkinci Tip: <i>-(I)p(D)(I)(r)</i>	271
4.2.1.1.2.3.	Üçüncü Tip: <i>-mİş</i>	273
4.2.1.1.3.	Şimdiki Zaman Kipi	275
4.2.1.1.3.1.	Birinci Tip: <i>-mAKTA</i>	275
4.2.1.1.3.2.	İkinci Tip: <i>-A Durur</i>	277
4.2.1.1.3.3.	Üçüncü Tip	278
4.2.1.1.4.	Geniş Zaman.....	287
4.2.1.1.5.	Gelecek Zaman Kipi.....	288
4.2.1.1.5.1.	Birinci Tip: Gelecek-İstek [<i>-ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / -ke(y)</i>]	289
4.2.1.1.5.2.	İkinci Tip: [<i>-GU / -KU-iyelik eki-(dUr /Durur)</i>]	290
4.2.1.1.5.3.	Üçüncü Tip: <i>-A Durur</i>	292
4.2.1.1.5.4.	Dördüncü Tip: <i>-(A/I)yDIGAn</i>	293
4.2.1.1.5.5.	Beşinci Tip: <i>-mAKçI</i>	294
4.2.1.1.5.6.	Altıncı Tip: <i>-(y)âcâk</i>	295
4.2.1.1.5.7.	Yedinci Tip: <i>-(GU/KU)-dAk/y</i>	296
4.2.1.2.	Tasarlama Kipleri	299
4.2.1.2.1.	Emir Kipi	299
4.2.1.2.2.	Şart Kipi	302
4.2.1.2.3.	İstek Kipi	304
4.2.1.2.3.1.	Birinci Tip: <i>-GAy / -KAy</i>	304
4.2.1.2.3.2.	İkinci Tip: <i>-GU, -KU, -Gi + iyelik eki + bar/yoq/kel-</i>	305
4.2.1.2.3.3.	Üçüncü Tip: <i>-(A)y, -(A)yIn, -(A)yIm, -(A)II, -(A)IIη, -(A)IIIm</i>	307
4.2.1.2.4.	Gereklilik Kipi.....	308
4.2.1.2.4.1.	Birinci Tip: <i>-sA + şahıs eki + kerAk</i>	308
4.2.1.2.4.2.	İkinci Tip: <i>-mAK + iyelik eki + kerAk</i>	309
4.2.1.2.4.3.	Üçüncü Tip: <i>-ş + iyelik eki + kerAk</i>	311
4.2.1.2.4.4.	Dördüncü Tip: <i>-(u)v + iyelik eki + kerâk</i>	312
4.2.1.2.4.5.	Beşinci Tip: <i>-GU + şahıs eki</i>	313
5.	SONUÇ	315
6.	KAYNAKÇA.....	319

KISALTMALAR

A	: a/e
a.g.e.	: Adı geçen eser
ÁTÄ	: Änä Tili vä Ädäbiyät (RÄFİYEV Äbdurâziq ve ĞULÄMOVÄ Nâzirä, <i>Änä Tili vä Ädäbiyät</i> , Törtinçi nâşr, Taşkent, 2010.)
Ar.	: Arapça
AT	: Ana Türkçe
bkz.	: Bakınız
bsk.	: Baskı
C.	: Cilt
Çağ.	: Çağatay Türkçesi
ÇEK	:Çağatayca El Kitabı [ECKMANN János, <i>Çağatayca El Kitabı</i> , (Çeviri: Günay Karaağaç), Kesit Yayınları, İstanbul, 2013.]
Çev.	: Çeviren
ÇT	:Çağatay Türkçesi (ARGUNŞAH Mustafa, <i>Çağatay Türkçesi</i> , Kesit Yayınları, 1. Baskı, Eylül 2013.)
D	: d/t
DLT	:Dîvânü Lügati't-Türk [Kaşgarlı Mahmud, <i>Dîvânü Lügati't Türk Tercümesi</i> , (Çev. Besim Atalay), c. I, TDK Yayınları, 6. Baskı, Ankara, 2013.]
ed.	: Editör
ET	: Eski Türkçesi
Far.	: Farsça
G	: g/ğ
HarT	: Harezmi Türkçesi
Haz.	: Hazırlayan
HÄÖT	:Hâzirgi Ädäbiy Özbek Tili [RÄHMÄTULLÄYEV Şävkät, <i>Hâzirgi Ädäbiy Özbek Tili (Darslik)</i> , Mirzâ Uluğbek Nâmidägi Özbekistân Milliy Universiteti, Taşkent, 2006.]
HKÇTÜA	:Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar [ECKMANN János, <i>Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar</i> , (Yayıma hazırlayan: Osman Fikri Sertkaya), 4. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2014.]
HZUT	:Hâzirgi Zaman Uyğur Tili (TEHUR Arslan Abdulla vd., <i>Hâzirgi Zaman Uyğur Tili</i> , c. I-II-III, 1. Baskı, Şincañ Xelq Neşriyati, 2010.)

HZUTG	: Hazirqi Zaman Uyğur Tili Grammatikisi [TÖMÜR Hamit, <i>Hazirqi Zaman Uyğur Tili Grammatikisi (Morfolojiye)</i> , Pekin, 1987.]
I	: ı/i
i. k. şahıs eki	: iyelik kökenli şahıs eki
İz	: Abdurehim Ötkür'ün <i>İz</i> adlı romanı (ÖTKÜR Abdurehim, <i>İz</i> , Şincañ Xelq Neşriyati, Ürümçi, 1985.)
K	: k/q
krş.	: Karşılaştırınız
KTLG	: Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri [Komisyon, <i>Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim)</i> , 2. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2013.]
Özb.	: Özbek Türkçesi
ÖTTG	: Özbek Tilining Tarihîy Grämmätikəsi (ÄBDURÄHMÄNOV Ğ., ŞUKUROV Ş. ve MÄHMUDOV, Q., <i>Özbek Tilining Tarihîy Grämmätikəsi</i> , Özbekistân Fäyläsufläri Milliy Jämiyätî Näşriyätî, Taşkent, 2008.)
s.	: Sayfa
sy.	: Sayı
TDAD	: Türk Dilleri Araştırmaları Dergisi
TDAY	: Türk Dili Araştırmaları Yıllığı
Y. Uyg.	: Yeni Uygur Türkçesi
U	: u/ü
vb.	: ve benzerleri
vd.	: ve diğerleri
X.	: Tezin Yeni Uygur Türkçesi kısmında, ünlüler için kullanılmıştır.
MM	: Mä'ruzälär Mätni (XÄLMÄTOVÄ Nâdirä, <i>Mä'ruzälär Mätni</i> , Özbek Filologiyäsi Käfedräsi, Termiz, 2005.)
yay.	: Yayımlayan
y.y.	: Yüzyıl
z. k. şahıs eki	: zamir kökenli şahıs eki
Ø	: sıfır biçim birimi

ALFABELER VE ÇEVİRİ YAZIDAKİ KARŞILIKLARI

Çağatay Türkçesine Uyarlanmış Arap Alfabeti

Korunmuş	Bitiş	Orta	Başlangıç	Adı	ALA-LC Harf Çevirisi	Güncel Türkçesi
ا	ا	—	—	elif	a, â	a, e, â
ء	—	—	—	hemze	ʔ	ʔ, a, e, i, u, ü
ب	ب	ب	ب	be	b, p	b
پ	پ	پ	پ	pe	p	p
ت	ت	ت	ت	te	t	t
س	س	س	س	se	s	s
ج	ج	ج	ج	cim	c, ç	c
چ	چ	چ	چ	çim	ç	ç
ح	ح	ح	ح	ha	h	h
خ	خ	خ	خ	hı	h, x	h
د	د	—	—	dal	d	d
ذ	ذ	—	—	zel	z	z
ر	ر	—	—	re	r	r
ز	ز	—	—	ze	z	z
ژ	ژ	—	—	je	j	j
س	س	س	س	sin	s	s
ش	ش	ش	ش	şin	ş	ş
ص	ص	ص	ص	sad	s	s
ض	ض	ض	ض	dad	z, d	d, z
ط	ط	ط	ط	tı	t	t
ظ	ظ	ظ	ظ	zı	z	z
ع	ع	ع	ع	ayın	ʔ	ʔ, h
غ	غ	غ	غ	gayın	ğ	g, ğ
ف	ف	ف	ف	fe	f	f
ق	ق	ق	ق	kaf	k, q	k
ك	ك	ك	ك	kef	k, g, ŋ	k, g, ğ, n
گ	گ	گ	گ	gef	g	g, ğ
نک	نک	نک	نک	nef, sağır kef	ŋ	n
ل	ل	ل	ل	lam	l	l
م	م	م	م	mim	m	m
ن	ن	ن	ن	nun	n	n
و	و	—	—	vav	v, w, o, ô, ö, u, û, ü	v, o, ö, u, ü, û
ه	ه	ه	ه	he	h, e, a	h, e, a
لا	لا	—	—	lamelif	lâ	la
ی	ی	ی	ی	ye	y, ı, i, î	y, ı, i, î

Özbek Türkçesi

Latin		Kiril	Türkçe	Latin		Kiril	Türkçe
İşaretçi	Okunuşu		Latin	İşaretçi	Okunuşu		Latin
A-a	a	А-а	Ä-ä	Q-q	qe	Қ-қ	Q-q
B-b	be	Б-б	B-b	R-r	er	Р-р	R-r
D-d	de	Д-д	D-d	S-s	es	С-с	S-s
E-e	e	Э-э	E-e	T-t	te	Т-т	T-t
F-f	ef	Ф-ф	F-f	U-u	u	У-у	Uu/Üü
G-g	ge	Г-г	G-g	V-v	ve	В-в	V-v
H-h	he	Х-х	H-h	X-x	xe	Х-х	X-x
I-i	i	И-и	I-i	Y-y	ye	Й-й	Y-y
J-j	je	Ж-ж	C-c/J-j	Z-z	ze	З-з	Z-z
K-k	ke	К-к	K-k	O'-o'	o'	Ў-ў	Oo/Öö
L-l	el	Л-л	L-l	G'-g'	g' e	Ғ-ғ	Ĝ-ĝ
M-m	em	М-м	M-m	Sh-sh	she	Ш-ш	Ş-ş
N-n	en	Н-н	N-n	Ch-ch	che	Ч-ч	Ç-ç
O-o	o	О-о	Å-å	Ng-ng	nge	НГ-нг	Ng-ng
P-p	pe	П-п	P-p				

Kiril alfabesinde mevcut olup Latin kökenli yeni Özbek alfabesinde özel bir işaretle gösterilmeyen harfler:

Kiril	Latin Karşılığı	Türkçe Karşılığı
Е е	ye	ye
Ё ё	yo	yâ
Я я	ya	yä
Ю ю	yu	yu, yü

Yeni Uygur Türkçesi

Arap	Kiril	Latin	Türkçe	UFA	Arap	Kiril	Latin	Türkçe	UFA
ئا	A a	A a	A a	/a/	ق	Қ қ	Q q	Q q	/q/
ئە	Ә ә	E e	E e	/æ/	ك	К к	K k	K k	/k/
ب	Б б	B b	B b	/b/	ڭ	Ң ң	-ng	Ŋ ŋ	/ŋ/
پ	П п	P p	P p	/p/	گ	Г г	G g	G g	/g/
ت	Т т	T t	T t	/t/	ل	Л л	L l	L l	/l/
ج	Ж ж	J j	C c	/dʒ/	م	М м	M m	M m	/m/
چ	Ч ч	CH ch	Ç ç	/tʃ/	ن	Н н	N n	N n	/n/
خ	X x	X x	X x	/x/	ه	Һ һ	H h	H h	/h/
د	Д д	D d	D d	/d/	ئو	О о	O o	O o	/o/
ر	Р р	R r	R r	/r/	ئۇ	У у	U u	U u	/u/
ز	З з	Z z	Z z	/z/	ئۆ	Ө ө	Ö ö	Ö ö	/ø/
ژ	Ж ж	ZH zh	J j	/ʒ/	ئۈ	У ү	Ü ü	Ü ü	/y/
س	С с	S s	S s	/s/	ۋ	В в	W w	V v	/v/
ش	Ш ш	SH sh	Ş ş	/ʃ/	ئى	E e	Ë ë	É é	/e/
غ	F f	GH gh	Ĝ ĝ	/ʁ/	ئى	И и	I i	İ i/I ı	/i/~i/
ف	Ф ф	F f	F f	/f/	ي	Й й	Y y	Y y	/j/

Uygur Kiril alfabesi ek olarak iki harfe sahiptir, ki bunlar iki sesin birleşimidir. Bunlar aşağıda Arap ve Latin harflerinin eşdeğeriyle gösterilmiştir.

Kiril	Arap	Latin
Ю ю	يۇ	yu
Я я	يا	ya

0. GİRİŞ

0.1. ÇALIŞMANIN TANITIMI

0.1.1. KONU

Çalışmanın konusu, Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde, basit ve birleşik kipler içerisinde kişi, olumsuzluk, zaman ve soru ifade eden ekler ile işlev ve yapılarının incelenmesidir.

0.1.2. AMAÇ VE ÖNEM

Çağdaş Türk lehçeleri arasında Özbek ve Yeni Uygur Türkçeleri, Çağatay Türkçesinin temsilcisi konumundadır. Yirminci yüzyılın başına kadar aynı yazı dilini kullanan Doğu Türklüğün bugünkü iki temsilcisinin kullandığı yazı dilleri birbirinden gösterildiği kadar farklı olmamalı düşüncesinden yola çıkarak Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde, basit ve birleşik kipler içerisinde kişi, olumsuzluk, zaman ve soru ifade eden ekler ile işlev ve yapılarının tespit edilmesi amaçlanmıştır.

0.1.3. MALZEME VE YÖNTEM

Çalışmamızı güçlendirmek amacıyla Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerine ait gramer kitapları, sözcükler, dergi, makale ve tez gibi akademik kaynaklar ve incelemelere müracaat edilmiştir. İnceleme neticesinde elde edilen sonuçlar değerlendirilmeye alınmıştır.

0.1.4. ÇALIŞMANIN BÖLÜMLERİ

Bu çalışma, incelenen Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinin genel özelliklerini özetleyen *Giriş* bölümü ile başlamaktadır. Çalışmamız, giriş bölümünün ardından, incelemenin temelini teşkil eden dört bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, Çağatay Türkçesinde fiil işletimi; ikinci bölümde, Özbek Türkçesinde fiil işletimi; üçüncü bölümde, Yeni Uygur Türkçesinde fiil işletimi ele alınmıştır. Dördüncü bölümde ise, söz konusu üç dil veya lehçedeki fiil işletimi karşılaştırılarak değerlendirilmiştir.

0.2. ÇAĞATAY, ÖZBEK VE YENİ UYGUR TÜRKÇELERİNE GENEL BİR BAKIŞ

0.2.1. ÇAĞATAY TÜRKÇESİ

0.2.1.1. Çağatay Türkçesinin Türk Lehçeleri Arasındaki Yeri

Doğu Türkçesi, Türk dilinin Eski Türkçeden sonra ortaya çıkan yeni yazı dillerinden biridir. Eski Türkçe, Türkçenin ilk gramer şekillerini içeren ana devresidir. 12.-13. yüzyılına kadar devam eden bu ilk yazı dili devresi, Türkçedeki iç ve dış gelişmeler ve değişiklikler neticesinde, yerini bu yüzyıllardan sonra yeni gramer şekillerini içine alan yeni yazı dilleri devrelerine bırakmıştır. Eski Türkçeden sonra önce iki yazı dili ortaya çıkmıştır. Bunlardan biri Kuzeydoğu Türkçesi, diğeri Batı Türkçesidir. Batı Türkçesi Oğuz şivesine dayanan ve 13. yüzyıldan başlayarak Batı Türklük sahasında bugüne kadar devam edip gitmekte olan yazı dilidir.¹ Kuzeydoğu Türkçesi, Orta Asya ve kuzey sahasında Eski Türkçenin daha yakın bir devamı olarak 13.-14. yüzyıllarda kullanılan yazı dilidir. Bu yazı dili 15. yüzyıldan itibaren Doğu Türkçesi ve Kuzey Türkçesi olmak üzere ikiye ayrılmış; böylece, 15. yüzyıldan itibaren Türkçe, Batı Türkçesi, Doğu Türkçesi, Kuzey Türkçesi olmak üzere üç yeni yazı dili halinde yirminci yüzyıla ulaşmıştır. Batı Türkçesi Oğuz, Kuzey Türkçesi Kıpçak, Doğu Türkçesi Orta Asya şivelerine dayanan yazı dilleridir. Doğu Türkçesine Çağatayca² adı sonradan verilmiştir.

Orta Asya grubuna mensup olan ve Orta Türkçenin son dönemini temsil eden Çağatay Türkçesi, Eski Türkçenin doğal bir devamı ve geçiş dönemi olarak gelişen ve 15. yüzyıl başından 20. yüzyıl başlarına kadar devam eden edebî yazı dili dönemidir. Bu yazı dili Türk dilleri ailesinin Kuzey-Doğu Türkçesinin Doğu kolunu teşkil eden tarihî bir Türk lehçesidir. Çağatay Türkçesi, Özbekler, Uygurlar, Kazaklar, vb. gibi Orta Asya Türkleri ile Tatarlar, Başkurtlar vb. gibi Altınordu devletinin asıl halkını oluşturan

¹ Muharrem Ergin, “Doğu Türkçesi (Çağatayca)”, *Türk Dünyası El Kitabı*, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları, Seri I, Sayı: A-23, C. II, 2. Baskı, Ankara, 1992, s. 211.

² Çağatay Türkçesi hakkında ayrıntılı bilgi için bkz. János Eckmann, *Çağatayca El Kitabı*, (Çev. Günay Karaağaç), 5. Baskı, Kesit Yayınları, İstanbul, 2013; János Eckmann, *Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar*, (Yayıma hazırlayan: Osman Fikri Sertkaya), 4. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2014; Mustafa Argunşah, *Çağatay Türkçesi*, Kesit Yayınları, 1. Baskı, İstanbul, 2013; M. Fuad Köprülü, “Çağatay Edebiyatı”, *Edebiyat Araştırmaları*, C. II, Ötüken Yayınları, İstanbul, 1989, s. 82-193; Ahmet Caferoğlu, *Türk Dili Tarihi I-II*, 4. Baskı, Alfa Yayınları, İstanbul, 2001.

Kıpçak Türklerinin ortak yazı dili olarak kullanılmıştır.³ Çağatayca, modern diller Özbekçe ve Yeni Uygurca ile temsil edilmektedir.⁴ Günümüz Türk şiveleri arasında Özbekçe ve Yeni Uygurca, ona en yakın olanlarıdır. Karahanlılar veya Hakânîler (11.-13. yüzyıllar) ve Harezmi (14. yüzyıl) edebî dillerinin devamı olarak Timurlular (1405-1506) idaresi altında gelişen bu Çağatay dili, özellikle Ali Şîr Nevâyî'nin eserlerinde klasik şeklini almıştır. Çağataycanın itibarı yüzyıllarca çok büyük olmuştur. Çağatayca, yalnız Doğu Türkistan ve Orta Asya Türk devletlerinin diplomasi, edebiyat ve resmî devlet dili olarak değil, aynı zamanda 19. yüzyılın ortalarına kadar Avrupa Rusya'sında yaşayan ve Oğuz grubu dışında kalan Müslüman Türklerinin de edebî dili olarak kullanılmıştır. Rusların Buhara (1868), Hive (1873) ve Hokand (1876) işgallerinden sonra, Türkistan'da "Sart" adı altında kullanılan bu edebî Türk dili, aslında Çağataycanın mahallî Özbek dilinin etkisi altında az çok değişmiş bir şeklidir.⁵ Özbekistan'da şehirlerde konuşulan ağızlara dayanan Özbek edebî dili, 1921'de Çağatay edebî dilinin yerini almıştır.

0.2.1.2. "Çağatayca" Tabiri ve Tarihî Devirleri

Çağatay Türkçesi, *Çağatay edebî dili*, *Çağatayca* gibi tabirler bu sahayla uğraşan müsteşrik ve Türkologlarca farklı şekillerde anlaşılıp izah edilmiştir. "Çağatay" tabiri Cengiz Han'ın ikinci oğlu Çağatay'a nispetle kullanılan bir tabirdir. Farklı izahlara rağmen "Çağatay dili" ve "Çağatay edebiyatı" tabirleri ile Orta Asya edebî Türk lehçesi ve bu lehçeyle meydana getirilen klasik edebiyatın anlaşıldığı hususunda genelde birleşmiştir. Başlangıçta "Çağatay" ismi, Çağatay Han'ın sülalesini ve bu sülalenin kurduğu devleti ifade ederken, daha sonra başta Mâveraünnehir olmak üzere Çağatay sülalesinin hâkim olduğu topraklardaki Türk ve Türkleşmiş Moğolların edebî dili ile, bu dille meydana getirilen klasik edebiyat anlaşılmıştır. Timurlular zamanında ise bu tabirin imparatorluğun idaresi altındaki göçebeler için de kullanıldığını görmekteyiz.

János Eckmann'a göre, Çağatay kelimesi Cengiz Han'ın ikinci oğlu Çağatay'ın adından alınmıştır. Cengiz Han ölümünden (1227) önce Moğol İmparatorluğunu oğulları arasında paylaştırdığı zaman, Çağatay, Mâveraünnehir'i (Harezmi hariç),

³ Talat Tekin ve Mehmet Ölmez, *Türk Dilleri-Giriş*, Yıldız Dil ve Edebiyat 2, İstanbul, 2003, s. 39.

⁴ Talat Tekin, "Türk Dil ve Dialektlerinin Yeni Bir Tasnifi" adlı makalesinde *tağlıq* veya *Çağatay* grubu dillerini Özbekçe ve Yeni Uygurca olarak ikiye ayırmaktadır.

⁵ János Eckmann, *Çağatayca El Kitabı*, (Çev. Günay Karaağaç), 5. Baskı, Kesit Yayınları, İstanbul, 2013, s. 9.

Semireç'i ve Doğu Türkistan'ı almıştır. Bunlara, daha sonra, Çungarya, Uygur ülkesi ve Kabil ile Gazne'yi de içine almak üzere Pamir bölgesi katılmıştır. Çağatay'ın başkenti Yedisu (İli vadisi) idi. O, babası tarafından kurulan töreyi çok iyi bildiğinden, Moğollar arasında çok saygı görmüştür. 1241-1242 yıllarında ölmüştür. Onun adını taşıyan imparatorluk -"Çağatay Ulusu"-, büyük oğlu Kara Han'ın ölümünden (1347) sonra, Mâveraünnehir ve Moğolistan (Talas nehrinin doğu bölgesi, yani Türkistan ve Semireç) olarak iki kısma ayrılmıştır.⁶ Buna rağmen, imparatorluk, Tuğluk Timur tarafından tekrar birleştirilmiştir (1360). Tuğluk Timur'un ölümünden (1363) birkaç yıl sonra, Çağatay Ulusu, Timur'un hâkimiyeti altına girmiştir.

"Çağatay" kelimesi, bu imparatorluğun resmî adı olarak, özellikle Duva Han zamanından itibaren kullanılmaya başlanmıştır. Ayrıca Çağatay hanlarının askerî kuvvetini oluşturan Mâverâünnehir'in Türk ve Türkleşmiş göçebelerin de "Çağatay" denilmiş; imparatorluğun doğu bölgesinde yaşayan göçebelere ise "Moğol" adı verilmiştir. *Babürname*'de, hanın maiyetinin "Sipahi, Ra'iyye, Moğollar ve Çağataylar"dan müteşekkil olduğu ifade edilmektedir. Şerafettin Ali Yezdî'nin *Zafernâme*'sinin Çağatayca tercümesinde Timur'un ordusu, "*Çağatay çeriği*" (Çağatay ordusu) olarak adlandırılmıştır. 13. ve 14. yüzyıl Bizans kaynaklarında, Batı Türkistan'ın Türk ahalisi, Τζαχτάιδεζ Çakhataides, Τζαχατάηζ Çakhataes, Τζαγατάη Çaçakae, Τζαχαταίοι isimleri altında zikredilmektedir. "Çağatay" kelimesini eski Türk kaynaklarında, örneğin, *Tevârih-i âl-i Osman*'da da kavim adı olarak geçmiştir. Çağatay hanedanlığının sona ermesinden sonra da adlarını muhafaza eden göçebe Çağataylar, Timurlular İmparatorluğunun yıkılmasından sonra, 16. yüzyılda Özbek göçbeleriyle karışmışlardır. Fakat bu karışmaya rağmen "Çağatay" adı kaybolmamıştır. Bu devirden sonra da kabile adı olarak kullanılmıştır. H. Vámbéry'ye göre Kırgızlar (= Kazaklar), Karakalpaklar ve Özbekler arasında "Çağatay" olarak adlandırılan kabileler vardı. Vámbéry'nin bu görüşü, 19. yüzyılın sonlarında, Hive Özbekleri ile Zerefşan vadisinde yaşayan Özbekler arasında "Çağatay" adında çeşitli kabilelerin bulunduğunu söyleyen N. A. Aristov tarafından da paylaşılmıştır.⁷ Çağatay adı bazı yer adlarında da muhafaza edilmiştir. Kuzeydoğu İran'da Çağatay adlı bir yer ve bir dağ vardır. Taşkent'in bazı mahallelerinin adında yine Çağatay adı geçmektedir. Örneğin, *Çağatay Qapqasi*

---

⁶ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 10.

⁷ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 10-11.

(Çağatay Kapısı), *Çağatay Tepa* (Çağatay Tepesi), *Çağatay Yangi Şahar* (Çağatay Yeni Şehri) vs.

Yukarıda verilen bilgilerden de anlaşılacağı üzere, “Çağatay ili” ve “Çağatay halkı” ibareleri Timurlular devletindeki Türk halkını ifade etmekteydi. Şunu de belirtmek gerekir ki, *Çağatay* adı başlangıçta Çağatay Hanlığı’nı ve bu hanlığın kurduğu devleti ifade etmekteyken daha sonra Mâverâünnehir başta olmak üzere Çağatay Hanlığı’nın hâkim olduğu topraklardaki Türk ve Türkleşmiş göçebe unsurlara, Timurlular döneminde gelişen edebî Türk lehçesine ve bu lehçe ile meydana getirilen Orta Asya Türk edebiyatına verilmiştir.

Doğuda Orta Asya İslâm-Türk yazı dilinin belli bir devresini işaretlemek için kullanılmış olan Çağatay kelimesi, 19. yüzyılda Avrupa’da daha geniş bir anlam kazanmıştır. E. Bérézine (İ. N. Berezin) Çağatayca’yı en eski Türk lehçesi olarak kabul eder. Bu görüş başka Türkologların eserlerinde de vardır. Genellikle, Çağatayca’ya Uygurcanın devamı gözüyle bakılmaktadır. Bu yolda en ileri giden, H. Vámbéry’dir. Bu bilim adamı, Çağatay adı altında, yalnız 12. yüzyıldan 19. yüzyıla kadar devam eden Orta Asya İslâm-Türk yazı dilini değil, Batı ve Doğu Türkistan’ın yaşayan lehçelerini, her şeyden önce Özbekçe’yi de toplamak istemiştir. Onun özellikle *Çagataische Sprachstudien* (1867) adlı eseri Çağatay kelimesine büyük bir rağbet kazandırmıştır. Macar József Thúry, Alman Martin Hartmann ve başka Türkologlar da Vámbéry’yi takip ederek Çağatay kelimesini bu geniş anlamda kullanmışlardır. Tanınmış Türk lügatçisi Şeyh Süleyman Efendi de *Lûgat-i Çağatay ve türki-yi osmanî* (İstanbul 1298/1882) adlı meşhur sözlüğüne Çağataycadan başka Özbekçe kelimeler de almakta bir mahzur görmemiştir.⁸ Buna mukabil 19. yüzyıl Fransız doğu bilimcilerinden E. Marc Quatremère ile A. Pavet de Courteille ve Alman lügatçisi J. Theodor Zenker “Doğu Türkçesi” (Türk-oriental, Osttürkisch) tabirlerini tercih etmişlerdir.

19.-20. yüzyıllarda Rusya’da yaşayan yerli ve yabancı Türkologlar, Çağatay teriminin anlamını daralttılar. W. Radloff, F. E. Korş, Çağatayca terimi ile Uygurca sonrası Orta Asya edebiyatının yadigârlarına işaret ettiler ve “Doğu Türkçesi” terimini daha geniş bir anlamda kullandılar; nitekim Radloff, Doğu Türkçesi terimini yaşayan Sibiryâ şivelerine bağlar; buna karşılık Korş, Doğu Türkçesi terimini bir taraftan Orhun Türkçesi, Uygurca, Çağatayca ve Kuman şivelerinden meydana gelen bir şive grubu

⁸ János Eckmann, *Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar*, (Yayıma hazırlayan: Osman Fikri Sertkaya), 4. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2014, s. 137.

anlamında, diğer taraftan da Karagas, Koybal, Sagay ve Salar diyalektlerini ifade etmek için kullanır. A. Krımskiy de, yalnız 13.-18. yüzyıllar Orta Asya edebî Türk dilinin Çağatayca olduğu kanaatindedir.⁹ Jaubert, Abel Remusat ve Davids gibi bilginler, Çağataycanın Uygurcaya pek yakın olduğuna ve bu yüzden İslamiyetin kabulü ile Uygur harflerini dahi kullandıklarına kanaat getirmişlerdir.¹⁰ Ali Şîr Nevâyî'nin ilk araştırmacılarından sayılan Nikitskiy de aynı fikirdedir.

Borovkov, özellikle Radloff'un görüşünü reddederek, Uygurcanın dinî ve resmî bir dil olarak dar bir sahaya inhisar ettiğini, İslam kültürünün bakısına karşı koyamayacağını, Çağataycayı Uygurcanın devamı olarak görmenin kabul edilemeyeceğini ileri sürmüştür. Ona göre Çağataycanın temelini Orta Asya edebî Türkçesi teşkil etmiş ve canlı dile dayanmıştır. Borovkov, Çağatay edebî dilini klasik bir dili haline getiren Ali Şîr Nevâyî'nin canlı dile dayandığını, çok iyi bildiği Özbek Türkçesinden faydalandığını, bu sebeple Özbek yazı dilinin kurucusu olduğunu kabul eder. M. Fuad Köprülü de Çağataycayı, Cengiz istilasından sonra İslam medeniyeti tesiri altında teessüs eden Orta Asya edebî Türk lehçesi olarak tarif etmekte ve bu lehçenin temelini 11. yüzyıla kadar götürmektedir. Fuad Köprülü, Moğol istilasının siyasi ve sosyal hayatta olduğu kadar dilde de birçok değişmeye sebep olduğunu belirterek bunları Türkçeye birtakım Moğolca unsurların girmesi, çeşitli lehçeler arasında karşılıklı alışverişlerin olması, eski Uygur edebî unsurlarının canlanması, Azerbaycan edebî lehçesinin teşekkül etmesi, 12. yüzyıl Hakaniye Türkçesinin 15. yüzyıl klasik Çağatay lehçesine adım atması şeklinde sıralar.

Ahmet Caferoğlu'na göre, Göktürk devletinin, yabancı dilden hiçbir unsur almayacak kadar öz diline karşı gösterdiği samimî kıskançlık, Uygur Türklerinin, birçok siyasi mahzurlara rağmen, milli geleneklerine karşı gösterdikleri samimî bağlılık, ister istemez, edebî Türkçemiz "Orhun-Uygur Türkçesi" gibi bir devre kazandırmıştır. Aynı zamanda Karahanlı devleti de, Yusuf Has Hacib'in kaleminde "Müşterek Orta Asya edebî Türkçesi"nin kurulmasını temin etmiştir. İşte "Çağatay Türkçesi" dediğimiz edebî Türkçe de, daha evvelce kurulmuş ve doğu bilginlerince "Çağatay öncesi" diye adlandırılan bu iki devrenin kaynaşması ile Ali Şîr Nevâyî'nin güçlü kalemi sayesinde, asıl gelişmesini bulabilmiştir. Ona göre, Çağatayca, her bir yazı dili gibi, belli bir şive üzerine kurulmuş olmayıp daha önceki edebî dille, komşu kültür merkezlerini tesirini

⁹ János Eckmann, *Çağatayca El Kitabı*, (Çev. Günay Karaağaç), a.g.e., s. 13.

¹⁰ Ahmet Caferoğlu, *Türk Dili Tarihi I-II*, 4. Baskı, Alfa Yayınları, İstanbul, 2001, s. 202.

de, kendi üzerinde hissetmiştir. Nitekim Mir Ali Şîr Nevâyî'ce kurulan edebî dil, her şeyden evvel, kendisinden önceki mevcut edebî dil geleneklerinden birçok hususlarda ayrılmıştır. Bilindiği üzere, daha Moğol istilasından evvel 11. yüzyıldan itibaren eski Uygurca ile, Yusuf Has Hacib tarafından kurulan ilk “Müşterek Orta Asya edebî Türkçesi”, Doğu Türkistan'dan başlayarak batıya doğru yayılmaya başlamıştır. Moğol istilası ve bu istila neticesinde, Doğu ve Batı Türkistan'ları içerisine alan Çağatay devleti kuruluşu, tabiatıyla yayılmaya başlayan bu mevcut edebî geleneğe engel olamazdı. Bundan dolayı da bu edebiyata has birçok fonetik, morfolojik ve leksik özellikler, ister istemez, Nevâyî'den çok daha evvel, muhtelif kültür bölgelerinde yazılmış olan Türkçe eserler içerisinde, yerleşmeye imkân bulmuşlardır. Hatta, Nevâyî'den az evvel, onun ana vatanı olan Herat'ta, Uygur harfleriyle, “*Bahtiyarnâme* (1432), *Tezkeretü'l-Evliya* (1436), *Miracnâme* (1436)”¹¹ gibi eserler yazılmıştır. Bunun dışında, diğer bir nokta daha var. Bu da Kutadgu Bilig'in yine bu zamanlarda Herat'ta istinsah edilmesi keyfiyetidir. Bundan başka, bir de *Muhabbetnâme*'nin Uygur harfleriyle yazılmış bir nüshasıyla, Lutfi'nin ve çağdaş bazı Türk şairlerinin şiirlerini içerisine alan bir mecmuada 1432 yılında Yezd'de yazılmıştır. Anlaşıyor ki Herat ve Yezd Nevâyî'den çok evvel Orta Asya Türk ve İslam kültürünün, gelişme bulduğu merkezlerin, belki de en faali ve kuvvetlisi olmuşlardır.

Fuad Köprülü'ye göre, Barthold, 1926'daki İstanbul konferanslarında, Çağatay edebî dilinin Moğol istilası neticesinde oluştuğunu, fakat Türkistan'ın Altın-Ordu'ya değil, bilakis Altın-Ordu ve Harezmi sahalarının Türkistan'a tesiri ile bu edebî dilin vücuda geldiğini söyler. Babür Şah, Nevâyî'nin kullandığı edebî dilin Fergane'de Andican halkının konuşma dilinden başka bir şey olmadığını iddia eder; Radloff 1888'de, Çağataycanın herhangi bir yerli lehçe ile münasebeti olmayıp, Karahanlılar devrinde de İslam kültürü tesiri altında tekâmülünü takip eden Uygurcanın bir devamı olduğunu iddia etmiştir. Yine Radloff'a göre; Uygurca konuşan Türk boyları ortadan kalkınca, Orta Asya edebî şivesinde zorunlu olarak bazı değişiklikler olmuştur. Sonunda, bir taraftan Uygurca sözcük ve gramer kuralları, yerlerini Orta Asya'nın diğer dil ve şive özelliklerine terk etmiş, diğer taraftan da Uygurcanın bazı şive özellikleri, Çağatay edebî şivesinde yerleşmiştir.

---

¹¹ Ahmet Caferoğlu, *a.g.e.*, s. 207-208.

János Eckmann'a göre, Çağatay dili, Türk dilleri ailesinin Orta Asya grubuna mensuptur. Bu dil, 15. yüzyıl başından 20. yüzyılın başına kadar kullanılan bir edebî dildir. Günümüz Türk şiveleri arasında Özbekçe ve Yeni Uygurca, ona en yakın olanlarıdır. Karahanlılar veya Hakânîler (11.-13. yüzyıllar) ve Harezm (14. yüzyıl) edebî dillerinin devamı olarak Timurlular (1405-1506) idaresi altında gelişen bu Çağatay dili, özellikle Ali Şîr Nevâyî'nin eserlerinde klasik şeklini almıştır.

“Çağatay” tabirini daha çok Çağatay sahasının dışındakiler kullanmışlardır. Bu sahaya mensup olanlar bu tabir yerine “Türkî, Türk tili, Türkçe” gibi tabirler kullanmışlar ve bununla kendi konuşma dilleri ile edebî dillerini kastetmişlerdir.¹² Bu edebî Orta Asya lehçesini ifade etmek için kullanılan *Çağatay tili* ve *Çağatay Türkîsi* terimleri, Timurlular zamanında, Timurlular devletinde ortaya çıkan Türk yazı dili anlamını kazanmıştır. Buna karşılık Çağatay kelimesine 15 ve 16. yüzyıl yazar ve şairlerinde bu anlamıyla rastlanmaz. 15 ve 16. yüzyıl yazarları bunun yerine *Türkî*, *Türk(i) tili*, *Türkî lafzı*, *Türk alfâzı*, *Türkçe*, *Türkçe tili* gibi genel terimleri tercih etmişlerdir.¹³ Dönemin ünlü yazar ve şairi Ali Şîr Nevâyî *Muhâkemetü'l-lugateyn* adlı eserinde *Türkî*, *Türkçe* ve *Türk tili* gibi genel ifadeleri kullanmıştır.

“*bu faķîrning vukûfi, belki mahâreti bu fenning Fârsî ve Türkî nazmıda şâbit ve rûşen boldı... / Şâhruh Sultânning zamânining âhırığaça Türk tili bile şu'arâ peydâ boldılar... / Türkî alfâzda bu ma'rûf ve mechûl hareket tört nev' tapılır...*”¹⁴

Buna karşılık daha sonraları yazdığı *Mizânü'l-evzân* adlı eserinde döneminin edebi dilini ifade etmek için *Çağatay lafzı* terimini kullanmıştır:

“*Türk tili bile kalem sürdüm ve her niçük ka'idede kim ma'nî ebkârığa zîb ü ârâyiş körgüzüp irdiler, Çağatay lafzı bile rakam urdum, andak kim tâ bu mezkûr bolğan til ve lafz binâsıdur...*”¹⁵

17. yüzyılda Çağatay Türkçesinin önde gelen yazarlarından Ebu'l-Gâzî Bahadır Han da *Şecere-i Terâkime* adlı eserinde bu dönemin dili için *Türkâne*, *Türkî*, ve *Türk tili*

¹² Kemal Eraslan, “Çağatay Edebiyatı”, *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, C. VIII, İstanbul, 1993, s. 168.

¹³ Zühal Ölmez, *a.g.e.*, s. 175-176.

¹⁴ F. Sema Barutçu Özönder, *‘Ali Şîr Nevâyî, Muâkemetü'l-lugateyn*, 2. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2011, s. 188.

¹⁵ F. Sema Barutçu Özönder, *a.g.e.* s. 175.

¹⁶ Kemal Eraslan, *‘Ali Şîr Nevâyî, Mizânü'l-evzân*, TDK Yayınları, Ankara, 1993, s. 11.

genel ifadelerini kullanmıştır.¹⁷ Ebu'l-Gâzî Bahadır Han *Şecere-i Türk* ve *Şecere-i Terâkime*'sinde, eserlerinin kolaylıkla anlaşılması için Çağatay Türkçesinden, Arapça'dan ve Farsça'dan fazla kelime almadığını, kitabını Türk diliyle yazdığını söylemektedir. Mirzâ Mehdi Han, *Senglah* adlı Çağatayca-Farsça sözlüğünün mukaddimesini teşkil eden *Mabâni'l-lugat*'ta tasvir ettiği dile kâh "Türk dili" (*lugat-i türk* veya *lugat-i türkî*), kâh "Çağatay dili" (*lugat-i çağatây*) adını vermiştir.

İkinci Dünya Savaşı'ndan beri Sovyet Türkologları, "Çağatayca" teriminin yerine Orta Asya İslâmî Türk yazı dilinin Çağatayca öncesi devirlerini de içine alan "Eski Özbekçe" terimini kullanmaya başlamışlardır. E. E. Bertel's (1948), görüşlerini formüleştirmekte oldukça ihtiyatlıdır ve "Özbek" etnik terimiyle adlandırılan Türk kabilelerinin Timurlu Türkleriyle tamamen aynı olmadıkları inancındadır. Bununla birlikte, diğer Sovyet Türkologlarının bu mesele hakkındaki endişeleri daha azdır. Aleksandr Mihayloviç Şçerbak (1953), "Eski Özbek" dilini 10. yüzyıldan başlatmakta ve "Eski Özbek" edebî dilini aşağıdaki devirlere ayırmaktadır:

1. İlk Devir (10.-13. yüzyıllar): Batı Türkçesi (Kıpçakça) ve Güney Türkçesi unsurlarının alınması. Moğol istilası, bu gelişmeye son vermiştir.

2. İkinci Devir (14.-17. yüzyıllar): Yapay yazılı dil. "Çağatayca" terimini sadece bu devire ait kılmak mümkündür.

3. Üçüncü Devir (17.-18. yüzyıllar): Mahallî dil unsurlarının edebî dile girmesi.

Daha yeni devirlerin Türkologlarından Aleksandr Nikolayeviç Samoyloviç ve Fuat Köprülü'nün bu konudaki görüşleri, özellikle önemlidir. A. N. Samoyloviç şive farklarını dikkate alarak, "Çağatayca" terimini sadece 15.-20. yüzyıllar arasında Orta Asya edebî Türk dili için kullanır. Bu Türkoloğa göre, İslâmî Orta Asya edebî Türk dili aşağıdaki devirlere ayrılabilir:

A. Samoyloviç, 15. yüzyıldan başlayıp 20. yüzyıla kadar devam eden Orta Asya edebî dili için Çağatayca tabirini kullanır ve bu yazı dilini dört devreye ayırır:

1. Karahanlı veya Kaşgar Türkçesi (11.-13. yüzyıllar);

2. Kıpçak-Oğuz Türkçesi, Seyhun ve Harezm bölgesinde yaşayan Müslüman Oğuz ve Kıpçakların Türkçesi (13.-14. yüzyıllar);

3. Çağatay Türkçesi, Timur çocuklarının ülkelerindeki edebî dil (15.-19. yüzyıllar);

---

¹⁷ Zühal Ölmez, *Ebulgazi Bahadır Han, Şecere-i Terâkime*, Simurg Yayınları, Ankara, 1996, s. 32.

4. Özbek Türkçesi (20. yüzyıl).¹⁸

11.-12. yüzyıllarda Karahanlı sahasında eski Uygur yazı diliyle İslâmî kültür altında gelişen müşterek Orta Asya yazı dili ve edebiyatı, Moğol istilasından sonra Mâverâünnehir, Harezmi ve Altın Ordu bölgelerindeki kültür merkezlerinde yeni bir hüviyet kazanmıştır. Çağatay sülalesinin hâkim oldukları merkezlerde gelişen Çağatay edebiyatı ve devreleri hakkında M. Fuad Köprülü şöyle demektedir:

“11.-12. asırlarda bütün Orta Asya Türklerinin müşterek edebî dilinin (Karahanlı veya Hâkâniye), Moğol istilasından sonra muhtelif sahalarda, muhtelif mahallî lehçeler ile ve özellikle Oğuz-Kıpçak unsurları ile karışmasından vücuda gelen ve bu sebeple bir takım ayrılıklar gösteren bu edebî lehçe mahsullerini ‘İlk Çağatay devri eserleri’ olarak telakki ediyoruz. Öncelikle Türkistan, Horasan ve İran sahalarında, Harezmi’de ve sonra da Altın Ordu’da meydana gelen bu inkişaf, 14. asrın ilk yarısında Timurlular devrinde Horasan ve Mâverâünnehir’in Herat ve Semerkand gibi medenî ve siyasî merkezlerinde klasik bir edebî dil mahiyetini almaya başlamıştır ki bu ikinci devre de ‘Klasik Çağatay devrinin başlangıcı’ adını veriyoruz. 15. asrın ikinci yarısında Ali Şîr Nevâyî ile başlayan devre artık ‘Klasik Çağatay’ devridir. 16. asırda Babür ve oğulları zamanında Hind saraylarında yüksek aristokrasi edebiyatı şeklinde devam eden ve Şeybânîler devrinde Türkistan’da tekâmülünü takip eyleyen Çağatay edebiyatı için 16. asır ‘Klasik devrinin devamı’ asırdır. 17. asırdan 20. asrın başına kadar, kültür dili olarak birçok mahsuller vermekle beraber, artık büyük şahsiyetler yetiştiremeyen Çağatay edebiyatı, ‘Duraklama ve gerileme’ devrine girmiştir ki bu hâl 20. asırda iktisadî ve medenî âmillerin tesiri ile, yeni Özbek edebiyatının meydana gelmesine kadar devam eder.”¹⁹

1. İlk Çağatay devri (13.-14. yüzyıllar);
2. Klasik Çağataycanın başlangıcı (15. yüzyılın ilk yarısı, Ali Şîr Nevâyî’ye kadar);
3. Klasik Çağatay devri (15. yüzyılın son yarısı, Ali Şîr Nevâyî devri);
4. Klasik Çağataycanın devamı (16. yüzyıl, Babür ve Şeybânîliler devri);
5. Gerileme ve çökme devri (17.-19. yüzyıllar).²⁰

¹⁸ Kemal Eraslan, “Çağatay Edebiyatı”, *a.g.e.*, s. 169.

¹⁹ Kemal Eraslan, *Mevlâna Sekkâkî Divanı*, TDK Yayınları, Ankara, 1999, s. 12-13;

²⁰ M. Fuad Köprülü, “Çağatay Edebiyatı”, *Edebiyat Araştırmaları*, 2. Cilt, Ötüken Yayınları, İstanbul, 1989, s. 93-193.

V. V. Reşetov (1959), “Kadim Özbekçe” (drevneuzbekskiy) ve “Eski Özbekçe” (starouzbekskiy) olmak üzere iki terim kullanır; fakat bunları tam olarak açıklamaz. O sadece “Eski Özbek” edebî dilinin 14.-15. yüzyıllarda gelişmiş olduğunu söyler. A. N. Baskakov (1960), İslâmî Orta Asya edebî Türk dilinin bütün yadigârlarını “Eski Özbekçe” grubu içine katar ve “Çağatayca” terimini yalnız 14.-15. yüzyıllardaki Çağatay Ulusu’nun edebî dili kabul eder.²¹ Diğer taraftan “Eski Özbekçe” terimini olduğu gibi kabul etmeyen ve “Timurlular devrinin Orta Asya edebî Türk dili”, “Çağatay dili” veya sadece “Çağatayca” terimini kullanan Sovyet Türkologları da vardır.

Çağatayca üzerine yoğun çalışma ve yayınlarıyla Macar Türkoloğu János Eckmann da İslâmî Orta Asya Türk edebî dilini üç devreye ayırmıştır:

1. Karahanlı Türkçesi ya da Hakaniye Türkçesi (11-13. yüzyıllar);
2. Harezmi Türkçesi (14. yüzyıl);
3. Çağatay Türkçesi (15. yüzyıl-20. Yüzyılın başlangıcı).²²

János Eckmann’a göre, bu beş yüz yıllık hayatında bazı değişikliklere uğramış ve İslâmî Orta Asya Türk edebî dilinin üçüncü devresi olarak belirlediği Çağatay Türkçesi de üç döneme ayrılmıştır:²³

1. Klasik Öncesi Devir (15. yüzyılın başlarından Ali Şîr Nevâyî’nin 1465’te ilk divanını tertibine kadar): Bu devir, bir dizi Eski Türkçe hususiyetini muhafaza edildiği bir geçiş devridir. Başlıca temsilcileri: Sekkākī, Luţfī, Aţā’ī, H̄ōcendī, Seyyid Aḥmed Mīrzā, Ḥaydar, Ḥarezmi, Yūsuf, Emīrī, Yakīnī, Aḥmedī ve Gedā veya Gedā’ī.

2. Klasik Çağatay Türkçesi Devri (1465-1600). Başlıca temsilcileri: Hāmidī, Şeybānī, Ubeydī, Muḥammed Şālih, Meclisī, Bābūr, Bayram Ḥan, vb.

3. Klasik Sonrası Devir (1600-1921). Bir taraftan Nevâyî dilinin dikkatli bir taklidi, diğer taraftan Özbek unsurlarının tesiri vardır. Başlıca temsilcileri: Ebü’l-ğāzī Bahadır Ḥan, Baba Raḥīm Meşreb, Şaykalī, Şūfī Yār, Turdı, Hüveydā, Mū’niş, Ḥarezmi, Muḥammed Rıza Agāhī, ‘Ömer Ḥan, Nādire, Maḥzūne, Üveysī, Nādir, Külhānī, Maḥmūr, Muḳīmī, Furkat, ‘Ubeydullāh Zevkī, ‘Oşmān Ḥoca Zārī, Nemenganlı Şevkī, vb.

²¹ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 15.

²² János Eckmann, *a.g.e.*, s. 16.

²³ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 16.

Netice olarak şunu söyleyebiliriz: Çağatay edebî dilinin oluşmasında müşterek Orta Asya yazı dilinin ve Moğol istilasından sonra mahallî şive karışmalarının büyük ölçüde rolü olmuştur. Bu teşekkülde İslâm kültürü ile Fars edebî dilinin tesirini de hesaba katmak gerekir. Edebî dil her şeyden önce kültürle ilgilidir. Bu bakımdan Orta Asya kültür hayatının Çağatay edebî dilinin meydana gelmesinde önemli bir rol oynadığına inanıyoruz. Yeni kültür merkezlerinde gelişen ve Ali Şîr Nevâyî ile klasik bir hâl alan Çağatay yazı dilini sadece Uygur kitabet diliyle veya Ahmed-i Yesevî'nin canlı halk diline dayanan Hikmet dili ve üslubuyla izah etmek mümkün değildir. Bu edebî dilin oluşmasında Karahanlı Türkçesinin yanında Harezmi ve Altın Ordu saharındaki Türkçenin rolünü de unutmamak gerekir. Daha ziyade Mâverâünnehir'de gelişip Timurlular zamanında klasik bir seviyeye ulaşan Çağatay yazı dili birçok Çağatay yazarları ve şairlerinin gayretiyle bir hazırlık döneminden sonra oluşmuştur.

Çağatay Türkçesini devirlere ayırma konusunda Kemal Eraslan, Mustafa Canpolat ve Zühal Ölmez de çeşitli değerlendirmelerde bulunmuşlardır.

1. Klasik Öncesi Devir

(15. yüzyılın başlarından Ali Şîr Nevâyî'nin ilk eserini verdiği 1465 yılına kadar.)

Bu dönem Harezmi Türkçesi ile Çağatay Türkçesi arasında geçiş özelliği taşımaktadır. Klasik şeklini Ali Şîr Nevâyî ile bulan Çağatay Türkçesi ile yazılmış eserlerde Nevâyî'nin ilk *Divan*'ına kadar (1465) gittikçe azalan derecede Harezmi Türkçesi özellikleri yer almaktadır.²⁴ Bu dönem hakkında görüş ileri süren Kemal Eraslan, bu dönemde meydana getirilen divanların düzen bakımından klasik devirdeki divanlar kadar gelişmiş olmadığını söyler. Bu dönemdeki divanlarda yer alan şiirler genellikle münâcât, na't, kaside, gazel, muhammes, tuyug ve müfred biçimindedir. Kimi divanlarda ise, genellikle gazel tarzında şiirler yer alır. Şiirlerde kullanılan vezinler aruzun remel, hezec ve recez bahirlerinin en çok kullanılan vezinleridir.²⁵ Bu dönem in başlıca temsilcileri: Mevlânâ Sekkâkî, Mîr Haydar Têlbe, Mevlânâ Lutfî, Yusuf Emîrî, Mevlânâ Gedâyî, Şeyhzâde Atâyî, Ahmedî, Yakînî, Seyyid Ahmed Mirzâ.

²⁴ Ersin Teres, *Çağatay Türkçesi Dil Bilgisi ve Metin Çalışmaları*, Sürat Üniversite Yayınları, İstanbul, 2013,

s. 12.

²⁵ Kemal Eraslan, *a.g.e.*, s. 169.

1. Klasik Devir

(15. yüzyılın ikinci yarısı ile 16. yüzyılın ilk yarısını kapsar.)

Bu döneme Ali Şîr Nevâyî devri de denmektedir. 1469-1506 yılları arasında hüküm süren, Herat'ı siyasi merkez olması yanında devrin sanat ve kültür merkezi hâline getiren Hüseyin-i Baykara ile onun himayesinde bulunan Ali Şîr Nevâyî'nin başlattıkları dönemdir. 1507'de Özbeklere karşı yapılan savaşta ölen Baykara'dan sonra Klasik Çağatay edebiyatı Şeybânîler tarafından Orta Asya'da, Bâbü ile de Hindistan'da olmak üzere iki bölgede devam etmiştir.²⁶ Ali Şîr Nevâyî'ye kadar Çağatay Türkçesi Altın Ordu-Harezm lehçeleriyle karışık, dil bakımından çok da belirgin olmayan bir durumda idi. Ali Şîr Nevâyî'nin büyük dehası bu karışık edebî lehçeyi; büyük ve geniş sahalara yayılmış olan Türk boylarının, Özbeklerin, Kazakların, Kırgızların, Uygurların, İdil-Ural Türklerinin müşterek tek edebî lehçesi hâline getirdi.

19. yüzyılın ortalarına kadar bu durum devam etmiştir. Bu dönemin başlıca temsilcileri şunlardır: Ali Şîr Nevâyî, Hüseyin-i Baykara, Hamîdî, Şeybânî Han, Muhammed Salih, Ubeydî, Zahîrû'd-dîn Muhammed Bâbü, Meclisî, Bayram Han.

2. Klasik Sonrası Devir

(16. yüzyılın ikinci yarısından 19. yüzyılın sonuna kadar olan dönemi kapsar.)

Orta Asya'nın çeşitli adlar altında süren 250 yıllık siyasi birliği 16. yüzyılın sonlarında Şeybânî hükümdarı Abdullah Han'ın ölümü ile sona ermiş ve Şeybânî Hanlığı Hive, Hokand ve Buhara Hanlıkları olmak üzere üçe bölünmüştür. Bu hanlıklar arasındaki iç savaşlar kültür hayatında da etkisini göstermiş, güçlü şair ve yazarların yetişmemesi sebebiyle Çağatay Türkçesi gerilemeye başlamış ve zamanla yerini Özbek Türkçesine bırakmıştır.

Bu dönemin başlıca temsilcileri şunlardır: Ebu'l-Gâzî Bahadır Han, Munis Harezmî, Baba Rahim Meşreb, Saykalî, Sûfî Yâr, Turdî, Hüveydâ, Kâmil, İvaz Otar, Ömer Han, Nadire Hanım, Cihan Hatun, Uveysî, Mukîmî, Furkat vb.

15. yüzyılın başlarından 19. yüzyılın başlarına kadar devam eden Çağatay Türkçesi Özbekler, Kazaklar, Uygurlar gibi Orta Asya halkları ile Tatarlar ve Başkurtlar gibi Altın Ordu devletinin asıl halkını teşkil eden Kıpçak Türklerinin ortak yazı dili olarak kabul edilmektedir. Çağatay Türkçesi, kendisinden bir yüzyıl kadar önce kullanılan Harezm Türkçesinin devamı sayılmaktadır.

---

²⁶ Ersin Teres, *a.g.e.*, s. 13.

0.2.1.3. Çağatay Türkçesinin diğer yazı dilleri ile ilişkileri

Çağataycanın diğer yazı dilleri ile ilişkileri Süer Eker tarafından net bir şekilde belirlenmiştir. Süer Eker'in *Çağdaş Türk Dilleri* adlı kitabından yararlanarak bu özellikleri aşağıda belirtiyoruz:²⁷

Rus hâkimiyeti altındaki ülkelerde konuşulan Kıpçak lehçelerinin çoğu, 1917 Sovyet Devrimi'nin ardından yazı dilleri hâline getirilmiştir. Sovyet Devrimi'ne kadar özellikle Kazan Tatarları aracılığıyla bütün Türkistan bölgesinin edebiyat ve iletişim dili olan Çağataycada Kıpçakça öğeler önemli oranda değildir.

Kıpçak ve Çağatay lehçeleri, söz başında *b, t, q, k* ünsüzleri söz başında korunması, ek başındaki *ğ/g* ünsüzlerinin korunması, kapalı *é* ünlüsünün daralarak *i*'ye gelişmesi, *ğ* foneminin her iki lehçede de *v*'ye gelişmesi gibi pek çok ortak seslik özelliklere sahiptir. Çağatayca, modern diller Özbekçe ve Yeni Uygurca ile temsil edilmektedir. Çağataycanın temsilcilerinden Yeni Uygurca çok heceli sözlerin sonundaki art ünlülerin sözcük ek aldığında öndamaksillaşması, ikinci hecedeki *i* ünlüsünün ilk hecedeki *a* ünlüsünü kapalı *e*'ye dönüştürmesi, *t-ş > ç-ş* gelişimi; duyulan geçmiş zaman *-Gan*'ın yanı sıra *eylem + -(i)v+ i-* ile yapılması, şimdiki zamanın hikâyesinde *eylem + vatat + ti* formülünün kullanılması gibi ses ve biçim özellikleri ile farklılaşır.

Genel Türkçe; 20. yüzyılın başına kadar Osmanlı ve Çağatay Türkçeleri ile temsil edilmiştir. Bu iki Türk yazı dili, Ali Şîr Nevâyî gibi ortak sanatçıların eserleri aracılığıyla sürekli ilişki içinde olmuştur. Her iki dildeki çok sayıda Arapça Farsça ortak söz varlığı ve Arap alfabesinin geleneksel yazım dizgesi, aydınlar arasındaki karşılıklı anlaşılabilirliği mümkün kalmıştır. Osmanlı alanında Çağatayca sözlükler Cumhuriyet dönemine kadar yayımlanmış, aynı şekilde Çağatay alanında Osmanlıcanın etkileri 19. yüzyılda Kırım'da 'Dilde fikirde işte birlik' sloganıyla yayımlanan *Tercüman gazetesi* (1883) ve gazetenin ortak Türk dili, bu yakın ilişkinin politik ve kültürel alana taşınmasının bir sonucudur.

Tarihî Oğuzca bugün Türkiye Türkçesi; *Türkmen, Azerî, Gagavuz*; Kıpçakça ise, *Tatar, Başkurt, Kazak, Karakalpak, Nogay, Karaim, Karaçay-Balkar* ve *Kumuk* yazı dilleri ile; Çağatayca ise modern *Özbekçe* ve Doğu Türkistan'da konuşulan *Yeni*

---

²⁷ Süer Eker, *Çağdaş Türk Dili*, 3. Baskı, Grafiker Yayınları, Ankara, 2005, s. 128-152.

Uygurca ile temsil edilmektedir. Türkoloji literatüründe Karahanlıca-Çağatayca-Özbekçe ve Yeni Uygurca, Doğu Türkçesi adıyla anılmaktadır.

Oğuzca ve Çağatayca dil ürünleri Arap alfabesiyle, Kıpçakça dil ürünleri ise Arap, Latin ve Ermeni harfleriyle kaleme alınmıştır. Az sayıda yapıt da Uygur, İbranî vb. alfabelerle yazıya geçirilmiştir. Arap ve Ermeni harfleri Türkçe fonemleri karşılama yetersizdir. Latin harfleri ile kaleme alınan Codex Cumanicus kimi fonetik sorunların çözümüne yardımcı olmakla birlikte, yazım dizgesi bakımından çok başarılı değildir.

Oğuz, Kıpçak, Çağatay lehçelerini birbirinden ayıran belirli ses, biçim vb. özellikleri vardır; ancak her üç yazı dilinin kendi içlerinde de, zaman zaman diğer gruplara daha yakın öğelere rastlanabilmekte; kimi zaman bir dilde çok yaygın ve işlek bir ses ve biçim özelliği, diğerinde daha az görülmekte ya da hiç bulunmayabilmektedir. Örneğin, Türkmençe tipik bir Oğuz yazı dili olarak bu grubun en arkaik dil bilimsel özelliklerini göstermesine karşılık, Kıpçak ve Çağatay lehçeleri ile Oğuzca arasında bir geçiş dili niteliği taşımakta hatta kimi zaman bu gruplara belirli hususlarda daha yakın olabilir. Nitekim Türkmençe ile Çağatay ve Kıpçak dilleri arasındaki karşılıklı anlaşılabilirlik oranı, Azerî ve TT'ye oranla, daha yüksektir.

Oğuz, Kıpçak ve Çağatay lehçelerinde, Eski Türkçeye söz içinde ve sonunda $d > y$ gelişimi ortak ses özelliğidir. Kıpçak ve Çağatay gruplarında söz başındaki t ve b ünsüzleri korunur, Oğuzca için $t > d$, $b > v$ ve $\emptyset$ (Türkmençe hariç) gelişimleri karakteristiktir. Tek heceli sözlerin sonundaki g sesi Çağataycada ve Oğuzca'da (sızıcılaşarak) korunur, Kıpçakça'da ise w 'ye gelişir. Oğuz ve Kıpçak lehçelerinde çok heceli sözlerin sonundaki g/g sesleri düşer, Çağataycada ise ötümsüzleşir. Ek başındaki g/g sesleri Kıpçak ve Çağatay lehçelerinde korunur, Oğuzca'da ise düşer.

Bu üç lehçenin ses ve biçim bilgisel özellikleri aşağıda tabloda özetlenmiştir:

Oğuzca	Kıpçakça	Çağatayca
(İT r ₂ , l ₂ >) ş, z dilleridir		
Söz içi ve sonunda <i>d > y</i> gelişimi tamamlanmıştır		
AT h- düzensiz olarak korunur		
AT uzun ünlüler sistemli olarak korunur	AT uzun ünlülerin az sayıda seslik izi vardır	
bol- ~ ol-	bol-	
Söz başında <i>b > v</i>	Söz başında <i>b</i> korunur	
Söz başında <i>t > d</i>	Söz başında <i>t</i> korunur	
Söz başında <i>q > ğ</i> ve <i>k > g</i>	Söz başında <i>q/k</i> korunur	
Söz başında <i>y</i>	Söz başında <i>y, c, j</i>	Söz başında <i>y</i> , kısmen <i>c</i>
Çok heceli sözlerin sonundaki <i>ıĝ</i> ses grubu <i>t</i> 'ya gelişir		Çok heceli sözlerin sonundaki <i>ıĝ</i> ses grubu <i>ıq</i> ses grubuna gelişir
Tek heceli sözlerde <i>aĝ</i> ses grubu korunur	Tek heceli sözlerde <i>aĝ</i> ses grubu <i>aw</i> ses grubuna gelişir	Tek heceli sözlerde <i>aĝ</i> ses grubu korunur
<i>ğ/g</i> ek başında ve çok heceli sözlerin sonunda düşer	<i>ğ/g</i> ek başında korunur, söz sonunda düşer ya da <i>w</i> 'ye gelişir	<i>ğ/g</i> ek başında korunur, söz sonunda düşer; korunur ya da ötümsüzleşir
Uzun ünlülerden sonra <i>ç > c</i> , <i>q/k > ğ/g</i> , <i>p > b</i> , <i>t > d</i>	Ünlüler arası durumda, ünlü niceliğine bağlı olmayan <i>q > ğ</i> , <i>k > g</i> , <i>p > b</i>	Ünlüler arası durumda, <i>ç</i> , <i>q/k</i> , <i>p</i> , <i>t</i> , ünsüzleri korunur
<i>ç</i> korunur ya da <i>ç > c</i> gelişimi	<i>ç > ç</i> , <i>ç > ş</i> , <i>ç > s</i>	<i>ç</i> korunur
<i>η</i> yazılışı	<i>ng</i> yazılışı	
AGA, AGU vb. ses grupları korunur	AGA, AGU vb. ses grupları <i>Aw</i> , <i>Ow</i> ses gruplarına gelişir	
Artlık-önlük uyumu güçlü		Artlık-önlük uyumu çok zayıf
Zamir <i>n</i> 'si var		Zamir <i>n</i> 'si yok
-DUK, -An, -mlş partisipleri	-GAN partisipi	
Yeterlilik <i>bil-</i> ve <i>u-</i> yardımcı eylemleri ile	Yeterlilik <i>al-</i> yardımcı eylemi ile	
Datif eki -A	Datif eki -GA (-A)	
Genitif eki -(n)lη	-nlη	
Akuzatif ekleri -(n)l	Akuzatif ekleri -nl, -n	
Sayı sıfatlarında -(s)l (üçü)	Sayı sıfatlarında -Aw(l) (üçew)	Sayı sıfatlarında -AGU (üçegü)
değil vb.	ermez	ermez > <i>i-mes</i>
alın, el	mañlay, qol	
ile,	bile birle	

0.2.2. ÖZBEK TÜRKÇESİ

0.2.2.1. Özbek Türklerinin Tarihi

Türklerin ana yurdu olan Türkistan'ın dünya tarihinde önemli bir rol oynadığı herkesçe bilinen bir gerçektir. Çeşitli Türk devletleri burada kurulmuş ve bu devletler tarihin akışı içinde varlıklarını kaybedinceye kadar, dünyayı buradan etkilemişlerdir. Tarih içinde, Türkistan'da devlet kurma şerefine sahip kavimlerden biri de Özbek Türkleridir.²⁸ Özbek Türkleri Karluk, Kıpçak ve Oğuz Türklerinin birleşmesinden meydana gelmişlerdir. Özbek Devleti, Altın Ordu Hanı Özbek'in (1312-1340) soyundan gelen idarecileri tarafından kurulmuş ve Fergana vadisindeki Türkleri bir araya toplamıştır. O sırada Türkistan bölgesi Moğol istilası altındadır. Ancak Türkistan Türkleri, o devrin taht mücadelelerine bulaşmamış ve Moğol tasallutundan kendilerini koruyarak 15. yüzyılın ortalarına doğru bir güç haline gelmeye başlamışlardır. Nihayet, Batu'nun kardeşi Şeybânî neslinden gelen Ebu'l-Hayr Han (1428-1468), büyük dedesi Özbek Han'ın adını verdiği devleti 1428'de kurarak bağımsızlığını ilan etmiştir.²⁹ Timurlu prenslerin taht kavgalarından istifade eden Ebu'l-Hayr Han, Ebu Said'e yardım ederek 1451'e kadar Türkistan'ın yarısına hâkim olmayı başarmıştır. Fakat Moğol ve Kalmuklarla yapılan sert mücadelelerden dolayı Özbek Türkleri zayıflamışlardır. Bu arada Ebu'l-Hayr'ın yönetimini beğenmeyenler, ayrılarak kuzeye çekilmiş ve daha sonra Kazaklar diye adlandırılmışlardır. Moğollarla yapılan savaşlar neticesinde Ebu'l-Hayr Han 1468'de ölmüştür. Yerine geçen oğlu Şah Budak Han da devleti idare edememiştir. Daha sonra tahta geçen Şah Budak Han'ın oğlu Şeybânî Han (1500-1510) devleti yeniden toparlamış, Babür Şah'ı yenerek 1500 yılında hükümdarlığını ilan etmiştir. Böylece Özbek Türkleri 16. yüzyılın başında Timurluların hâkimiyetine son vererek, Türkistan'a yayılıp büyük bir güç haline gelmiştir.

16. yüzyılın ilk yarısında güneydoğuya yönelen Osmanlı padişahlarıyla Özbek hanlarının münasebeti 16. asırda Yavuz Sultan Selim'in Semerkand hanı Celâlüddin Ubeyd Han'a göndermiş olduğu 920 Muharrem (1516) tarihli Farsça mektupla başlamıştır. Bunu, aynı sene içinde bu mektuba verilen cevap ve Yavuz Sultan Selim'in

²⁸ Mustafa Volkan Coşkun, *Özbek Türkçesi Grameri*, TDK Yayınları, Ankara, 2014, s. 23.

²⁹ Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *Çağdaş Türk Yazı Dilleri-2, Güneydoğu / Karluk Grubu*, 1. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2014, s. 25.

konusu, Şah İsmail ve Çaldıran muharebesi olan Türkçe yazmış olduğu mektubu takip etmiştir.

İran'da Şah İsmail (1499-1524)'in Şiiliği siyasi bir aksiyon olarak kullanıp kurduğu devlet, Özbek hâkimiyetini tehdit edecek bir şekilde gelişmekteydi. İran'da Akkoyunlu hanedanını yıkarak tahta geçen Safevî hanedanı (1502), Özbeklerin elindeki Horasan'ı alarak İran'ın millî birliğini sağlamayı tasarlıyordu. Koyu Şii olan Safevîler ile Sünni olan Özbekler, mezhep konusunda çatışmaya başladılar. Bir yandan Sünniliğin, öte yandan Cengiz soyunun savunucusu durumunda olan Şeybânî Han, Şah İsmail'in Sünniliğini benimsemesini ve kendisine boyun eğmesini istedi. İsteklerinin yerine getirilmemesi hâlinde de Azerbaycan'a kadar bütün İran topraklarını alacağını bildirdi. Bu iki kuvvet arasında kaçınılmaz bir hâle gelen savaşı, 1510'da Özbekleri yenerek Şah İsmail kazandı. Daha sonra Özbek hâkimiyetinin yayılmasını istemeyen Babür Şah, Orta Asya'yı Şah İsmail'in yardımıyla yeniden ele geçirmiş ise de, çabuk toparlanan Özbeklere 1512'de yenilince Orta Asya'yı terkederek Hindistan sınırlarına çekilmek mecburiyetinde kalmıştır. Diğer taraftan Şah İsmail'in, Doğu Anadolu'da Şii propagandası yaptırdığı için Osmanlılarla arası açılmış ve Yavuz Sultan Selim'e 1514'te Çaldıran'da yenilerek büyük bir darbe yemiştir. Bundan sonra Özbeklerle Osmanlılar arasında bir iş birliği doğmuş ve İran'daki Şii hâkimiyetine karşı birlikte sürdürdükleri mücadelede Özbekler, Osmanlılardan askerî yardım dahi görmüşlerdir. Özbeklerle ilişkiler, Kanunî Sultan Süleyman zamanında da devam etmiş ve Sultan Süleyman, Özbek hükümdarı I. Pîr Mehmed'e göndermiş olduğu Eylül 1560 tarihli mektupta, İran'a kaçmış olan Şehzade Bayezid'in himayesi dolayısıyla şaha karşı hareket edildiğini bildirmiş ve kendisinin de şaha karşı hareket etmesini tavsiye etmiştir.³⁰ Daha evvelki asırlarda olduğu gibi, 18. asır başlarından 19. asır başlarına kadar da Osmanlılarla Orta Asya'daki Buhara ve Hive hükümdarları arasında Osmanlı padişahlarının İslam halifesi olması sebebiyle çeşitli defalar mektup alışverişinde bulunulmuştur. Orta Asya hükümdarlarından Semerkand, Buhara ve Belh taraflarındaki hanlara Osmanlı vesikalarında Özbek hanı denilmektedir.

Zaman içinde kıtalar arası kervan ticaretinin önemini kaybetmesiyle bölgedeki ekonominin gerilemeye başlaması, Şeybânî hanedanının sonunu getirmiştir. 14. yüzyıldan 15. yüzyılın sonlarına kadar Timurlular, 16. yüzyılda Şeybânîler idaresinde

---

³⁰ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 23-24.

kalan Türkistan'da siyasi birlik mevcuttu. 1510'da Şah İsmail'e yenilen ve arkasından da Türkistan'ı Babür'e kaptıran Özbekler, her ne kadar kendilerini toparlayabilmişler ise de daha sonra aralarındaki bölünmeyi önleyememişlerdir. Bunun neticesinde 1597 yılında Hokand, 1598 yılında ise Harezmi (Hive) hanlıkları bağımsızlıklarını ilan etmişlerdir.³¹ Bu bölünme kısa zamanda olumsuz neticelerini göstermiş, Türk hanlıkları hem dış tehlikelerle, hem de birbirleriyle uğraşmak durumunda kalmışlardır.

Çeşitli Türk boylarından oluşan Özbeklerin hüküm sürdüğü dönemlerde bölgede Buhara, Hive ve Hokand Hanlıklarının egemenliği de görülmektedir. Ancak Türk boylarının aralarındaki çatışmalar ve istikrarsızlık 16. yüzyıldan itibaren Rusların harekete geçmesine ve bölgeyi işgal etmesine imkân tanımıştır. 16. yüzyıldan bu yana bir taraftan Türklük tarihinin en güçlü ve uzun ömürlü devleti Osmanlı İmparatorluğu (1299-1920) en parlak devrini yaşarken diğer yandan kuzeydeki diğer Türkler Rusların ağına düşüyordu.³² Hanlıklar döneminde Osmanlı Devleti ile geliştirilen ilişkiler de yine u istikrarsızlık ve aradaki mesafenin uzak olması gibi nedenlerde Rusların işgalini engellememiştir.³³ Altın Ordu İmparatorluğunun (1240-1502) yıkılması ile bu bölgede Kazan (1437-1552), Kırım (1460-1783), Astrahan/Ejderhan (Hacı Tarhan) (1466-1556), Kasım (1445-1661) ve Siber (1220-1596) gibi hanlıklar kurulmuştur. Fakat üç mücadelelerini sonra erdiren Ruslar, batının tekniğinden, Türk hanlıkları arasındaki kavgalardan ve her hanlığın kendi içindeki entrikalarından iyice faydalanmasını bilmişlerdir. Neticede ilk olarak 1552 yılında Kazan Hanlığı çar 4. İvan tarafından ele geçirilmiştir. Böylece Rusya tarihinde yeni devir açılmıştır. Kazan Hanlığı uzun zaman Rusların İdil (Volga) boyunca Hazar Denizine doğru ilerlemelerini ve aşağı Ural sahasında yayılmalarına eb büyük engeli teşkil etmiştir. Kazan'ın düşmesi ile Rusların geniş ölçüde Türk illerini istilası imkân dâhiline girmiştir. Rusya'nın yalnız Rus halkından oluşan bir devlet olmaktan çıkıp çeşitli milletlere hâkim bir imparatorluk haline gelmesi Kazan Hanlığının zaptı ile mümkün olmuştur. Kazan'ın düşmesi Rus devlet sınırlarının pek kısa zaman içinde Hazar Denizi kıyılarına ve Kafkasya'ya kadar dayanmasını sağladığı gibi Ural sahasının da Rusların eline geçmesiyle, Siber ve Türkistan istikametinde Rus yayılışına geniş imkânlar açılmıştır. 1558-1582 yılları arasında yapılan silahlı mücadelelerin neticesinde ise Siber Hanlığının bağımsızlığı sona

³¹ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 24.

³² Nadir Devlet, *Çağdaş Türk Dünyası*, Marmara Üniversitesi Yayınları, İstanbul, 1989, s. 85.

³³ Ceyhun Vedat Uygur, *a.g.e.*, s. IX.

ermiş ve 1598’de tamamen Rusların eline geçmiştir. 16. yüzyıldan beri Sibiryaya üzerinden Çin’e, Türkistan üzerinden Hindistan’a ve Kafkasya üzerinden İran ve Türkiye’ye ulaşmak isteyen, fakat 17. yüzyılın başına kadar Türkistan’a doğrudan doğruya askerî bir saldırıda bulunmayan Ruslar, uğradıkları çeşitli yenilgilere ve karşılaştıkları direnmelere rağmen nüfuzlarını Türk illeri aleyhine devamlı, süratle genişletmişlerdir. 1593-1604 yılları arasında Sibiryaya tamamen Rusların eline geçmiştir. 1604’e Astrahan ile Kırım arasında yaşayan Nogay uruğları Rus hâkimiyeti altına alınmıştır. 1628’de Yukarı Yenisey boyundaki Kırgızlar Rus idaresini tanımışlar; 1731’de Türk Kazak topluluğundan küçük cüz (ordu) Rusya’ya bağlanmış; 1783’te Kırım ilhak edilmiştir. 1859’da Kuzey Kafkasya, 1865’te de Taşkent şehri Ruslar tarafından zapt edilmiş, 1868’de Buhara Hanlığı Rus hâkimiyetine girmiş, 1873’te Hive Hanlığı, 1876’da Hokand Hanlığı Rusların eline geçmiştir. 1860-1864’te Türkmenistan’ın Rusların tarafından zapt edilmesi ile başlıca Uygurların yaşadığı Doğu Türkistan hariç, Türk ülkelerinin hepsi Rusların eline geçmiştir.³⁴ Zengin bir ülke ve tarihe kendi milli devletlerine sahip olan Özbeklerin vatanı, 19. yüzyılın ikinci yarısında Rusya tarafından işgal edilmiştir. Özbekler, altmış yıldan fazla Rusya’nın sömürgesi olarak, yetmiş yıldan fazla Sovyetler Birliği rejimi altında kalmışlardır.³⁵ Batı Türkistan toprakları Sovyet rejimi tarafından 1925’te 5 ayrı cumhuriyete bölünmüştür. Bunlardan biri de Özbekistan’dır. Özbekistan, bağımsızlık ve direniş hareketlerine 1935’e kadar devam etmiştir. Tarihi, kültürü, etnik bileşimi, coğrafyası ve siyasi geleneği açısından Müslüman ve Türk kökenli eski Sovyet cumhuriyetleri arasında Özbekistan oldukça karmaşık bir yapıya sahiptir. Bu ülke, İslam medeniyetinin en parlak ürünlerinin beşiğinde kurulmuş ve Timur döneminin görkemini tarihî miras olarak devralmış olmanın yarattığı kültürel bir öz güvene sahip olmuştur. Buna karşılık, etnik yapısındaki Fars kökenli yerleşik halkla aslen çeşitli Türk boylarına mensup göçer nüfus arasındaki gerilimin yarattığı rahatsızlık hâlâ etkisini sürdürmektedir. Özbek kimliği de, yörede siyasi etkinlik sağlamış ve hanlık kurmuş Türk boylarından birine ait iken, Orta Asya’da Sovyet cumhuriyetlerinin sınırlarının belirlenmesi sırasında daha önce siyasi coğrafyada hiç yer almamış bir ülkeye ad olarak verilecek yeniden yorumlanmış bir kimliktir.³⁶ Bu

³⁴ Nadir Devlet, *a.g.e.*, s. 85-86.

³⁵ Aynur Öz, “Özbekçe ve Yeni Uygurca Arasındaki Fonetik Ayraçlar”, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1994, s. 2.

³⁶ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 25.

açından, Özbekistan coğrafi olarak tamamen Sovyet döneminde meydana getirilmiş, “Özbek” ismi de Özbekistan sınırları içine dâhil edilen tüm nüfusa ortak bir kimlik olarak benimsetilmiştir.

Her milletin kendi kültürüne sahip çıkabileceği konusunda vaatlerde bulunan Bolşevik yönetimi sözünde durmamış, önce Türklerin eğitim-öğretim hayatını ve kültürünü söndürmüş, daha sonra da Sovyet tipi insan yetiştireceğiz diye Türkleri bir nevi kültürel çözülmeye sürüklemiştir. Yeni usulde eğitim-öğretim yapan mektep ve medreseler kapatılarak yerine Sovyet halk mektepleri kurulmuş, Özbek Türkleri ile diğer Türk boylarına ayrı ayrı millet muamelesi yapılmaya başlanmıştır.³⁷ Türkiye Türkçesiyle ortak ve dinî kültürden konuşma ve yazı diline girmiş ne kadar kelime varsa hepsi yasaklanmış ve Özbek Türkçesi, eğitim ve bilim dallarında oldukça yetersiz bir duruma getirilmiştir. Sovyetler, yasaklanan kelimeler ve terimler yerine Rusça kelime ve terimlerin kullanılmasını istemiş, eğitim-öğretim dili olarak birçok okulda Rusça kabul edilmiş ve Özbek Türkçesi, mahalli bir dil durumuna düşürülmek istenmiştir.

Sovyet sistemi bununla da yetinmemiş, Özbek Türklerinin kendi millî kültürü ve tarihi ile ilgili ne varsa uzun süre yasaklamıştır. İslami kültür ise, tamamen yasaklanan bir başka kültür unsuru olmuştur.³⁸ Sovyetlerin, Özbeklerin millî kültürü ve dini hakkında takındıkları bu acımasız tavırları çok geçmeden halkın tepkisini çekmiş ve halk, dinî ve millî duygularını dile getiren edip ve şairleri millî birer kahraman gibi görmeye başlamıştır. Ne var ki, halkın dinî ve millî duygularını yansıtmak şair ve ediplere pahalıya mal olmuş; kendilerini sürgün ve toplama kamplarında bulmuşlardır.

1924'ten 1991'e kadar Özbek Türkleri Rus hâkimiyeti altında yaşamışlardır. 1924 yılına kadar aynı coğrafyada yaşayan, aynı kültürü paylaşan, aynı dili konuşan Türkler, bu tarihten itibaren millî sınırları çizilmiş ve her topluluk ayrı bir cumhuriyet haline getirilmiştir. 1924 yılında Özbekistan Sovyet Cumhuriyeti kurulmuştur. 1 Eylül 1992 tarih- inde bağımsızlıklarını ilan etmişlerdir. Altmış yıldan fazla Rusya'nın sömürgesi olarak, yetmiş yıldan fazla ise Sovyetler Birliği rejimi altında kalan Özbekler, Ruslaştırma yolunda yapılan yoğun çalışmalara rağmen kültürlerini, dillerini ve geleneklerini kaybetmemişlerdir.

---

³⁷ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 25.

³⁸ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 26.

0.2.2.2. Özbek Adı

Özbek Türklerinin kökeni ve tarih sahnesine çıkmalarıyla ilgili değişik görüşler olduğu gibi, Özbek adının kökeni ile ilgili olarak da çeşitli görüşler vardır.

“Özbek adı, kişinin ismi olarak Nisaviy Juvayniy ve Reşididdin (13. asr) eserlerinde kullanılmıştır. Altın Ordu hanı Juji'nin oğlunun adı da Özbek Han'dır. İldezidler sülalesinden olan Azerbaycan atabeklerinden birinin ismi de Özbek'tir. Harezmsah Muhammad (1200-1220) amirlerinden birinin ismi de Özbek idi. Şunu hatırlatmak gerekir ki, Kıpçak çölündeki “Özbek” kabileleri Altın Ordu hanı Özbek Han'ın elinde olmamıştır. Macarlar “Özbek” adını kariyer ve rütbe anlamlarında kullanmışlardır. (“Qushbegi”, “Otabegi” gibi).³⁹ Şu da önemlidir ki, hem Ak Ordu hükümdarlarından olan Tohtamış'ın ordularında hem de Cengiz Han askerlerinin içinde *Türkiy*, özellikle *Özbek* kabileleri bulunmuştur.

Özbek adı Ebu'l Gazi Bahadır Han'ın belirttiğine göre, 1312-1340 yılları arasında hüküm süren Altın Ordu Hanı Özbek Han'ın kendi halkına verdiği bir addir. Özbek adının Altın Ordu hükümdarı, Özbek Han'dan geldiği en fazla taraftar bulan görüştür. Ebulgazi Bahadır Han, Özbek Han'dan önce tarihte Özbek adına rastlanmadığını belirtir.⁴⁰ Bu görüşe, M. A. Aristov'dan başka, A. Y. Yakubovsky, İ. P. İvanov, M. A. Çaplıçka, Hilda Hukhem gibi birçok ilim adamı da katılmaktadır.

B. B. Grigoryev ve A. A. Semyanov yukarıda belirtilen görüşe karşı çıkmışlardır. A. A. Semyanov bu fikirlerin temelsiz olduğunu ileri sürerek “Özbek” adının Ak Ordu döneminde ortaya çıktığını ve hem İran hem de Orta Asya tarihçileri tarafından 14. ve 15. asırlarda Ak Ordu devletinde Türk-Moğol kabilelerinin tamamı için kullanılan ortak bir ad olduğunu belirtmiştir. A. A. Semyanov, Özbek Han'ın Kök Ordu, yani Altın Ordu hükümdarı olduğunu ve sonradan Özbekler diye adlandırılan kabilelerin ona tâbi olmadığını belirtmektedir. H. Vambery'e göre Özbek kelimesinin tam anlamı “kendi kendinin beği, bağımsız, müstakil” demek olup kelime Öz+bek şeklindedir. Bu söz eski Macarlarda mertebe, unvan sıfatında olan kelimeye karşılıktır ve bu anlamıyla 1150 yılına ait belgelerde kaydedilmiştir.⁴¹

³⁹ Ğ. Äbdurähmånov, Ş. Şukurov ve Q. Mähmudov, *Özbek Tilining Tarihîy Grämmätikäsî*, Özbekistån Fäyläsüfläri Milliy Jämiyäti Näsriyätî, Taşkent, 2008, s. 14.

⁴⁰ Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *Çağdaş Türk Lehçeleri*, 9. Baskı, Akçağ yayınları, Ankara, 2013, s. 24.

⁴¹ Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *a.g.e.*, s. 24.

Denis Sinor'a göre sözcük, "Oğuz+berk" sözünden sözlerinin bileşiminden çıkar. Türk bilim adamı Hasan Eren ise bu adın "özü+berk" sözünden geldiğini söyler. Bu açıklamaya göre sözcük "özü sağlam" anlamındadır. Benzer ad kullanımları Türkçede vardır. Tımbek, Canıbek adları bu türdendir.⁴²

Özbek dili araştırmaları ve Özbek dili tarihi yazıları esas alındığında Özbek adı ve kullanımı kadim devirlerde olmasa bile Karahanlılar devri Karluk, Çiğil, Yağma boylarından şekillenerek 15. asır başlarında Özbek adı ve kullanımı yaygınlaşmıştır. Müstakil olarak Özbek kullanımı ise 20. yüzyıla rastlamaktadır. Bu zamana kadar Özbek adı veya dili Türk, Sart, Çağatay ve Özbek adlandırmaları altında süregelmiştir. Özbek Türkçesi müstakil olarak bir dil vasfında 11. asırda şekillenmeye başlamıştır. Bu şekillenmenin tamamlanması veya kemale yetmesi 15. asra tekabül eder. "Sart" olarak adlandırılması 17. yüzyılda şehirli Özbek ahalisi için kullanılan bir isimdir. Tüccar, kervanbaşı, şehirli gibi anlamlara gelen bu kelime Sanskritçedir.⁴³

0.2.2.3. Özbek Edebî Dilinin Tarihî Devirleri

Özbek Türkçesinin Türk dili içindeki yerini belirlemede değişik ölçüt ve görüşler mevcuttur. N. A. Baskakov, S. E. Malov, A. N. Samoyloviç, A. K. Borovkov, A. M. Şerbak, O. Usmanov gibi Türkologların farklı ama birbirinden uzak olmayan çeşitli görüşleri mevcuttur.

N. A. Baskakov Türk dillerini şu devirlere ayırır:⁴⁴

1. Altay Devri
2. Hun Devri (5. asra kadar)
3. Eski Türk Dili Devri (5.-10. asırlar)
4. Orta Türkçe Devri (10.-15. asırlar)
5. Yeni Türkçe Devri (15.-20. asra kadar)
6. En Yeni Devir (20. asırlar)

S. E. Malov Özbek edebî dili tarihini üç devre ayırır:

1. Eski Uygur Türkçesi devri;
2. Çağatay Türkçesi devri;

⁴² Fuat Bozkurt, *Türklerin Dili*, 4. Baskı, Kapı Yayınları, İstanbul, 2005, s. 511.

⁴³ Emek Üşenmez, *Modern Özbek Türkçesi*, 1. Baskı, Akademik Kitaplar Yayınevi, İstanbul, 2012, s. 53.

⁴⁴ Ğ. Äbdurähmânov v.d., *a.g.e.*, s. 28.

3. Bugünkü Özbek edebî dili. Malov'un tasnifine göre, Bugünkü Özbek edebî dili, Eski Uygur Türkçesinin uzantısı olan Çağatay Türkçesinin devamıdır.⁴⁵

A. N. Samoyloviç, Özbek dili tarihini aşağıdaki devirlere ayırmaktadır:

1. Karahanlılar Devri Edebî Dili (10.-11. yüzyıllar). Bu devir edebî dilini Karahanlılar devrinde yazılmış olan edebî eserler dili teşkil eder.

2. Oğuz-Kıpçak Edebî Dili Devri (12.-14. yüzyıllar). Sirdarya'nın alt kısmı ve Harezm'de şekillenmiş edebî dil, bu devrin dilini teşkil eder.

3. Orta Asya Türk Dili Devri (14.-20. yüzyıllar). Bu devir dilini 14. yüzyıldan 20. yüzyıl başlarına kadar yazılmış olan eserler dili teşkil eder. A. N. Samoyloviç bugünkü Özbek edebî dilini üçüncü devir edebî dilinin devamı olarak anlatmaktadır. A. K. Borovkov bu tasnifi, bazı değişiklikler getirerek kabul eder.⁴⁶

A. M. Şerbak Özbek dili tarihî devirlerini şu şekilde ayırır:

1. Özbek edebî dilinin en eski devri (10.-13. yüzyıllar);
2. Özbek edebî dilinin Orta "Çağatay" dili devri (14.-17. yüzyıllar);
3. Yeni Devir (17.-18. yüzyıllar);
4. En Yeni Devir (19. yüzyıldan başlar).⁴⁷

O. Usmanov Özbek dili tarihini şu devirlere ayırmaktadır:

1. Eski Tukyü⁴⁸ Dili (6.-9. yüzyıllar);
2. Eski Özbek Dili (9.-12. yüzyıllar);
3. Eski Özbek Dilinin İlk Devri (13.-14. yüzyıllar);
4. Eski Özbek Dili (14.-19. yüzyıllar);
5. Bugünkü Özbek Edebî Dili.

Özbek edebî dili tarihinin devirlere ayrılması meselesinde, unutulmaması gereken iki konu vardır. Birincisi, Özbek dili tarihini, Özbek halkının oluşmaya başladığı dönemden (11.-12. yüzyıllar) başlamak doğru değildir. Çünkü 14. yüzyıla gelip şekillenmiş olan Özbek dili, uzun yıllık tarihî gelişimin mahsulü olup, bu devire kadar Özbek dilinin şekillenmesinde temel olan eski Türk kabilelerin dili kullanılırdı. İkincisi, eski ve Orta Asya (7.-12. yüzyıllar) Türk dilini *Eski Özbek Dili* diye adlandırmak ve bu

⁴⁵ Ğ. Äbdurähmânov v.d., *a.g.e.*, s. 28.

⁴⁶ Ğ. Äbdurähmânov v.d., *a.g.e.*, s. 28-29.

⁴⁷ Ğ. Äbdurähmânov v.d., *a.g.e.*, s. 29.

⁴⁸ Çinlilerin Göktürlere verdiği bir addır ve *Tukyü* şekli de doğru değildir. Bunun transkripsiyonu *Tukiü*'dir. (Hüseyin Nihal Atsız, *Tarih, Kültür ve Kahramanlar*, Ötüken Neşriyat, İstanbul, 2011, s. 12).

adı sadece Özbek dili için kullanmak da doğru değildir. Sebebi, 7.-13. yüzyıllardaki Türk kabilelerinin dili, sadece Özbek dili için değil, diğer Türk dilleri (Uygurca, Türkmence, Kazakça, Kırgızca, Karakalpakça vb.) için de temel olmuştur.⁴⁹

Genel itibarıyla Özbek edebî dilini şu devirlere ayırmak mümkündür:

1. En Eski Türk Dili (7. yüzyıla kadar olan devir);
2. Eski Türk Dili (7. asırdan 10. asra kadar olan devir);
3. Orta Asya Edebî Dili (11-14. yüzyıllar);
4. Eski Özbek Edebî Dili (14-17. yüzyıllar);
5. Yeni Özbek Edebî Dili (17-20. yüzyıl başları);
6. Bugünkü Özbek Edebî Dili (20. yüzyılın 30. yılları)⁵⁰

Modern Özbek Türkçesinin tarihi gelişimini ortaya koyarken müracaat edilecek iki temel kaynak vardır. Bunlardan birincisi sözlü kaynaktır. İkincisi ise yazılı kaynaklardır. Bilindiği üzere Türklerde destan söyleme geleneği tarih öncesi devirlere dayanmaktadır. Türklerin en eski destanlarından birisi de Alp Er Tunga destanıdır. M. Ö. 7. yüzyılda meydana getirilen Alp Er Tunga destanı bugünkü Türk dillerinin ortak ürünlerinden bir tanesidir. Bu destanın Kaşgarlı Mahmud tarafından 11. yüzyılda yazıya geçirilmiş olması Türkler arasında bunun dilden dile aktarıldığını göstermektedir. Mecusiliğin kutsal kitabı olarak görülen Avesta Eski Türk yurdu olan Turan coğrafyasında 8. yüzyılda b(m)engü (ebedi) taşlar üzerine yazılan Orhun Abideleri Köktürk alfabesi ile yazılmıştır.⁵¹ Köktürkler zamanında dikilen Orhun-Yenisey Anıtları sadece Eski Özbek dilinin değil bugünkü bütün çağdaş Türk dillerinin yazılı en eski kaynakları arasında yer almaktadır. Özbekistan sınırları içinde yer alan Fergana ve Surhanderya vilayetlerinde Orhun-Yenisey anıtlarına benzer 20'den fazla runik yazılı abide bulunmuştur.

Kadimki devir Türk dilini milattan önceki asırlardan başlatan Özbekler yaklaşık binli yıllara kadar bu devreyi devam ettirirler. Mecusilerin kutsal kitabı Avesta'yı göz önüne alırsak 3000 yıllık geçmişten söz etmek mümkündür. Yine Şirak ve Tomaris Rivayetleri de Özbek dili ve edebiyatı için önem arz eden eserlerdir. Alp Er Tunga Mersiyesi (2700 yıllık) Orhun-Yenisey Anıtları ise yaklaşık 1400 yıllıktır. 10. asırda

⁴⁹ Ğ. Abdurähmânov v.d., *a.g.e.*, s. 29-30.

⁵⁰ Ğ. Abdurähmânov v.d., *a.g.e.*, s. 30.

⁵¹ Emek Üşenmez, *Modern Özbek Türkçesi*, 1. Baskı, Akademik Kitaplar Yayınevi, İstanbul, 2012, s. 57.

Doğu Türkistan'da (Beşbalık'ta) yaşamış olan Singku Seli Tutung *Altın Yaruk* adlı eseri Çince'den dönemin Türkçesine (Uygurcaya) tercüme etmiştir. Uygur alfabesi ile yazılan bu eser sırasıyla Oğuznâme, Muhabbetnâme (Harezmî), Letafatname (Hocendî), Mahzenül Esrar (Mir Haydar) vb. eserler izler. Yine Uygurlar zamanında yazılan ve Manilik Tövbenamesi olarak bilinen "Haustça" önemli bir eserdir. Merkez Türkistan'da hüküm süren İskitler (Saklar) Yunan tarihçisi Herodot İskitlerden bahsederken burada yaşayan Türklerden bahsetmektedir (MÖ 490/480-430/424).⁵²

Göktürk ve Uygur Türkçesi dönemlerinden sonra, 11. ve 12. yüzyıllarda Karahanlılar devrinde kullanılan Türkçeye, Ahmet Caferoğlu, "Müşterek Orta Asya Türkçesi" adını veriyor ve o devirlerde yazılmış olan Divanü Lûgati-t Türk, Kutadgu Bilig gibi eserleri müşterek eserler olarak kabul ediyor.⁵³ Ahmet Bican Ercilasun da Eski Türkçenin organik bir devamı diye nitelendirdiği Kuzey-Doğu Türkçesiyle çeşitli coğrafi ve siyasi sebeplere bağlı olarak ortaya çıkıp İran, Azerbaycan ve Anadolu istikametinde gelişme gösteren Batı Türkçesinin iki kol halinde 20. yüzyılın ilk çeyreğine kadar devam ettiğini, farklı konuşma tarzlarıyla, daha doğrusu konuşma diliyle yazı dilini birbirine karıştırmamak gerektiğini vurguluyor.

İslamî Orta Asya Türk edebiyatı, Karahanlı (11-13. yüzyıl), Harezm (14. yüzyıl) ve Çağatay edebiyatı (15-20. yüzyıl) olmak üzere üç ana safhaya ayrılır. Türkistan coğrafyasında Timurlular idaresi altında gelişen ve Ali Şîr Nevâyî'nin eserlerinde klasik şeklini alan Çağatay edebiyatı, 15. yüzyıldan 20. yüzyılın başına kadar varlığını sürdürmüştür. Timurlular dönemi, Türk dilinin gelişimi açısından da önemlidir. Timur ve halefleri Türk dili ve edebiyatına önem vermiş, Hâkânî-Uygur edebî dilinden biraz farklı tarzda, Çağatay Türkçesi olarak bilinen Batı Türkistan Türk şivesini kullanmışlardır. Timur'un torunlarından Hüseyin Baykara zamanı Çağatay edebiyatının sanat ve millî ruh bakımından zirveye ulaştığı bir devirdir. Aynı zamanda Baykara'ya vezirlik yapan büyük Türk şairi Ali Şîr Nevâyî (845/1441-907/1501) bu dönemde yetişmiştir. Ali Şîr Nevâyî'ye kadar, dil bakımından iktidarsız ve lehçe bakımından da karışık olan Çağatay Türk edebiyatı, Nevâyî'nin etkisiyle geniş bir coğrafyada yayılmış Özbeklerin, Kazak, Kırgız, Orta Asya ve İdil-Ural Türklerinin, Kaşgarlıların ortak edebî dili haline gelmiştir.⁵⁴

⁵² Emek Üşenmez, *a.g.e.*, s. 57-58.

⁵³ Ahmet Caferoğlu, *Türk Dili Tarihi I-II*, 4. Baskı, Alfa Yayınları, İstanbul, Ocak 2001, s. 52.

⁵⁴ Emek Üşenmez, *a.g.e.*, s. 58-60.

Özbekistan'daki ağızlara dayanan Özbek edebî lehçesi, 1921'den itibaren Çağatay edebî lehçesinin yerini almaya başlamıştır. Özbek Türkçesi devamı olduğu Doğu Türkçesinin aslî karakteristik özelliklerini taşımaktadır. Çağatay Türkçesi döneminde var olan pek çok ses, şekil ve söz dizimi özelliği Özbek Türkçesinde de sürmektedir. Ancak, 20. yüzyılın başlarında ortaya çıkan coğrafi ve siyasi şartlar, Özbek Türkçesini doğal gelişme ve değişme seyrinin dışına taşıyarak zorlama ve yapay girişimlerin hedefi olmuştur. Türklerin dil birliğini bozmak ve dolayısıyla Türk boylarını birbirleriyle anlaşmazlığa düşürme anlayışıyla, önce bütün Türk boylarının ortak Arap alfabesi Latin alfabesiyle, daha sonra da Latin alfabesi Kiril alfabesiyle değiştirilmiştir. Türk boylarının ortak Arap alfabesi, 1927 yılından itibaren Latin alfabesiyle değiştirilmeye başlanmıştır; 1927-1930 yılları arasında hem Arap hem de Latin harfleriyle birçok dergi ve gazete basıldı; dolayısıyla bu dönem, bir geçiş dönemi oldu ve 1930 yılına kadar Latin alfabesine geçiş tamamlandı. Türkistan'da yaşayan Özbek Türkleri, 1927-1940 yılları arasında Latin, 1927'den önceki yıllarda da Arap alfabesini kullanmışlardır.⁵⁵ Afganistan'da bulunan Özbek Türkleri ise, halen Arap alfabesini kullanmaktadır. Özbek Türkleri için hazırlanan Latin alfabesinde başlangıçta dokuz ünlü kabul edilip ünlü uyumu sağlanmışken daha sonra "Taşkent'in İranlaşmış ağzı" seçilerek ünlü sayısı azaltılmış ve Türkçenin karakteristiği olan ünlü uyumu bozulmuştur. 1940 yılından sonra ise, 1937-1938 yıllarında birçok Türk aydını öldürten Stalin'in emriyle bütün Türk boylarına farklı birer Kiril alfabesi kullanılmaya başlanmıştır. Tabî ki böyle bir dayatmanın ana sebebi; Türk boylarının, birbirlerinin yazılarını okumalarını, dolayısıyla uzun vadede birbirleriyle anlaşmalarını önlemektir.

Bugünkü Özbek edebî dili 20. asrın başlarında şekillenmeye başlar. Abdurauf Fıtrat, Abdulla Avlâniy, Aşurali Zâhiriy ve diğer âlimler Özbek edebî dilinin nazarî esaslarını yaratır, çeşitli sözlükler hazırlarlar. Özbek edebî dilinin kaidelerini belirlemede A. Fıtrat, A. Qâdiriy, Â. Usmân, A. Çolpân, U. Nasir gibi şahsiyetlerin eserlerinin dil hususiyetleri de dikkate alınır. 19. asrın ikinci yarısında yazılan Muhammad Karimhoca'nın "Türkçe Kaideleri", İshâkhân İbret'in "Luğat"ı, V. Nalivkin, N. Ostroumov ve diğer âlimlerin yazdığı ders kitapları, 20. asrın 20. yıllarında yazılan A. Fıtrat'ın "Sarf" ve "Nahv" eserleri ve A. Zâhiriy, Ş. Rahimiy, Q. Ramazan, Ş. Zunnun, Elbeklerin Özbek dili hakkındaki risale ve makaleleri de 19-20. asır matbuat

---

⁵⁵ Ertuğrul Yaman, *a.g.e.*, s. 6-7.

dili, edebî dilinin şekillenmesinde büyük pay sahibi olur.⁵⁶ 20. asrın 30. yıllarında bugünkü Özbek edebî dilinin kaideleri şekillenip, bir dizi ders kitabı, sözlük, imla kılavuzu ve makaleler neşredilerek okullarda okutulmaya başlanır.

0.2.2.4. Özbek Türkçesinin Türk Lehçeleri Arasındaki Yeri

Özbekçe, Çağatay Türkçesinin devamı olan ve bazı ağız farkları gösteren zengin ve işlenmiş bir devlet dilinin mirasçısıdır. Özbek Türkçesi, Uygur Türkçesi ile birlikte Türk yazı dillerinin Güney-doğu grubunda yer alır. Bu gruba Karluk veya ayak-tağlıq⁵⁷ grubu da denilir.⁵⁸ Orta Asya Türklerinin ortak yazı dili olan Çağatayca, 18. yüzyıldan başlayarak Özbekçe unsurlarla dolmuş, 19. yüzyıl sonlarına doğru da büyük ölçüde Özbekleşmiştir. Buhara Emirliğinin 1920’de Ruslar tarafından işgalinden sonra Özbekçe resmen yazı dili olmuştur. Özbek Türklerinin çoğu Özbekistan’da yaşamaktadır. “Günümüz itibarıyla Dünyadaki toplam sayısı 35 milyonu aşan Özbek etnisitesi nüfusunun ancak 24 milyonu Özbekistan’da yaşıyor olduğu bellidir. Özbek Türkleri, Özbekistan dışında Afganistan’da 5 milyondan fazla, Tacikistan’da 2 milyondan fazla, Kazakistan’da 500 bin, Türkmenistan’da 450 bin, Kırgızistan’da 780 bin; bu ülkelerden başka Rusya, Türkiye, Çin, Pakistan ve Arap ülkelerinde sayısı bir milyondan fazla olan diasporalar şeklinde yaşamaktadırlar”⁵⁹. Yeni Uygur Türkçesine yakınlığı ile bilinen Özbek Türkçesi, Türkistan coğrafyasında konuşulan en yaygın Türk dilidir.

Özbek Türkçesi, Eski Karahanlı ve Çağatay Türkçelerinin günümüze kadar gelen bir uzantısı olarak yerini almıştır. Özbekistan’daki ağızlara dayanan Özbek edebî dili, 1921’den itibaren Çağatay edebî dilinin yerini almaya başlamıştır. 20. yüzyılın başından bu yana yazılı dil tedricî olarak gelişmiştir. Bu gelişmede Çağatay edebî dilinin modernleştirme ve yaklaştırma çalışmalarının etkisi çok olmuştur.

Oğuz grubu Türk lehçelerinden (Azerbaycan, Gagavuz, Türkmen vs.) sonra Türkiye Türkçesine en yakın Türkî dil diyebileceğimiz Özbek Türkçesi, Türk lehçeleri arasında “o” laşıcı dil olarak gösterilmektedir. Diğer Türk lehçelerindeki *at*, *ana*, *al-*, *baş*, *bala* vb. Türkçe kelimelerdeki “a” ünlüleri Özbek Türkçesinde “o” ile

⁵⁶ Hüseyin Yıldırım, *Özbek Türkçesi*, 2. Baskı, Gazi Kitabevi, Ankara, 2012, s. 1.

⁵⁷ Talat Tekin, *Türk Dil ve Dialektlerinin Yeni Bir Tasnifi* adlı makalesinde *tağlıq* veya *Çağatay* grubu dillerini Özbekçe ve Yeni Uygurca olarak ikiye ayırmaktadır.

⁵⁸ Rıdvan Öztürk, *Özbek Türkçesi El kitabı*, 2. Baskı, Çizgi Kitabevi Yayınları, Konya, 2011, s. 1.

⁵⁹ Juliboy Eltazarov, *Özbekçe Öğreniyoruz*, 1. Baskı, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul, 2010, s. 9.

söylenmektedir. Bugünkü Özbekistan sınırları içerisinde konuşulan Özbek Türkçesi üç lehçeden oluşmaktadır. Bu lehçeler Karluk, Kıpçak ve Oğuz isimleri ile zikredilmektedir. Karluk lehçesi Özbek Türkçesinin temelini oluşturmaktadır. Bu yönü ile Karluk lehçesi Köktürk, Uygur ve Karahanlı Türkçelerinin devamı gibi algılanabilir. Özbek Türkçesinde ikincil lehçe Kıpçakça'dır. Kıpçak lehçesinin bazı özellikleri elbette edebî dile de yansımıştır. Fakat bu sınırlı sayıda kelime veya fonetik farklılıklarda ortaya çıkar. Kıpçak lehçesinin ağırlıkta olduğu bölgeler Karakalpakistan özerk cumhuriyetinin yanı sıra Kaşkaderya, Surhanderya, Cizzah, Semerkant, Buhara ve Tirmiz vilayetleridir. Karluk lehçesi temelde Fergana Vadisi ve Taşkent civarında geleneksel şeklini ağızlarında dahi devam ettirir. Fakat birincil baskın ve etkin bölge Fergana'dır. Özbek Türkçesinin üçüncü büyük kolunu teşkil eden Oğuz lehçesi daha çok Harezm vilayetinin Güney bölgesindeki ağızlarında yaşamaktadır. Harezm bu yönü ile Özbekistan içerisinde farklı bir konum ve öneme sahiptir. Modern Özbek Türkçesinde Karluk-Kıpçak-Oğuz lehçelerinin hepsinden izler bulmak mümkündür. Fakat bunu tasnife tabi tutacak olursak ağırlığın Karluk lehçesinde olduğunu görmekteyiz. Zaten Özbek edebî dili temelde Fergana ağzına yani Karluk lehçesi esasına dayanır. Fergana'nın da Karahanlıların merkezi olan Kaşgar'a yakın olduğunu hatırdan çıkarmamak gerekir. Fakat son zamanlarda yapılan kasıtlı çalışmalarla Özbek Türkçesini Taşkent ağzına dayandırmayı başarmışlardır. Hâlbuki Taşkent ağzı edebî olmaktan çok uzak ve Fergana ağzına göre son derece gayri fasihtir. Buna rağmen günümüzde edebî Özbek Türkçesi fonetik açıdan Taşkent ağzına morfolojik açıdan da Fergana ağzına dayanmaktadır.

Karluk Lehçesi (Güney-doğu grubu)

Kıpçak Lehçesi (Güney-batı grubu)

Oğuz Lehçesi (Kuzey-batı grubu)

Temel olarak edebî yazı dilini oluşturan Karluk lehçesini en belirgin özelliklerinden birisi "o" laşmadır. Bundan başka kelime sonlarındaki "k" ünsüzleri genellikle "y" olarak söylenir (*terak/teray, elak/elay* gibi). Bazı durumlarda ilgi hali eki (-*nIng*) hiç kullanılmazken bazen de ilgi hali eki yerine yükleme hali eki olan (-*nI*) kullanılır (*Ahmadni (ng) kalami*). Özbekistan'daki yaygın lehçelerden olan Kıpçak lehçesinin en belirgin özelliklerinden birisi kelime başındaki "y" seslerinin "j" olarak söylenmesidir (*yo'l-jo'l, yo'q - jo'q* gibi). Yine söz sonundaki "g" sesleri genellikle "v"

okunur (*tog'/tov, sog'/sov* gibi). Kelime sonundaki “k” ve “g” seslerinin düşürülmesi de Kıpçak lehçesi özelliklerindedir (*eshik, sarig, kurug* gibi). Özbekistan’ın genellikle Harezm vilayetinde bağlı şehirlerinde kullanılan Oğuz lehçesi Hive, Ürgenç, Koşkopir, Hanka, Hazaresp, Şavat gibi şehirlerde yaygın olarak konuşulur. Türkiye Türkçesine ve Anadolu ağızlarına oldukça yakın olan bu lehçenin en bariz özellikleri başında kelime başındaki “t” seslerinin “d” okunması (*til/dil, tog'/dog'* gibi), kelime başı “k” lerin “g” olarak söylenmesi (*kel-/gel-, kül-/gül-, köz/göz* gibi), yönelme hali eki başındaki g’ ve g seslerinin düşmesi (*yorga/yora, üyge/üye, közge/göze* gibi), ilgi hali ekindeki (-nIng) “-nI” seslerinin düşerek çift “ng” sesinin tek seste birleşerek nazallaşması (*közning/közün* gibi) ve bunun dışında çok sayıda kelimedeki kullanım farklılıkları göze çarpmaktadır.⁶⁰

Özbek adı Ebu’l Gazi Bahadır Han’ın belirttiğine göre, 1312-1340 yılları arasında hüküm süren Altın Ordu hanı Özbek Han’ın kendi halkına verdiği bir addır.⁶¹ Özbek adının Altın Ordu hükümdarı, Özbek Han’dan geldiği en fazla taraftar bulan görüştür. Ebulgazi Bahadır Han, Özbek Han’dan önce tarihte Özbek adına rastlanmadığını belirtir.⁶²

Özbek dili araştırmaları ve Özbek dili tarihi yazıları esas alındığında Özbek adı ve kullanımı kadim devirlerde olmasa bile Karahanlılar devri Karluk, Çiğil, Yağma boylarından şekillenerek 15. asır başlarında Özbek adı ve kullanımı yaygınlaşmıştır. Müstakil olarak Özbek kullanımı ise 20. yüzyıla rastlamaktadır. Bu zamana kadar Özbek adı veya dili Türk, Sart, Çağatay ve Özbek adlandırmaları altında süregelmiştir.⁶³

Çağatay dili, Türk dilleri ailesinin Orta Asya grubuna mensuptur. Bu dil, 15. yüzyıl başından 20. yüzyılın başına kadar kullanılan bir edebî dildir. Günümüz Türk şiveleri arasında Özbekçe ve Yeni Uygurca, ona en yakın olanlarıdır. Karahanlılar veya Hakânîler (11.-13. yüzyıllar) ve Harezm (14. yüzyıl) edebî dillerinin devamı olarak Timurlular (1405-1506) idaresi altında gelişen bu Çağatay dili, özellikle Ali Şîr Nevâyî’nin eserlerinde klasik şeklini almıştır. Çağatayca’nın itibarı yüzyıllarca çok büyük olmuştur. Çağatayca, yalnız Doğu Türkistan ve Orta Asya Türk devletlerinin diplomasi, edebiyat ve resmî devlet dili olarak değil, aynı zamanda 19. yüzyılın ortalarına kadar Avrupa Rusya’sında yaşayan ve Oğuz grubu dışında kalan Müslüman

⁶⁰ Emek Üşenmez, *a.g.e.*, s. 52.

⁶¹ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 23.

⁶² Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *Çağdaş Türk Yazı Dilleri-2, Güneydoğu / Karluk Grubu*, 1. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2014, s. 24.

⁶³ Emek Üşenmez, *a.g.e.* s. 53.

Türklerinin de edebî dili olarak kullanılmıştır. Rusların Buhara (1868), Hive (1873) ve Hokand (1876) işgallerinden sonra, Türkistan’da “Sart” adı altında kullanılan bu edebî Türk dili, aslında Çağatayca’nın mahallî Özbek dilinin etkisi altında az çok değişmiş bir şeklidir. Özbekistan’da şehirlerde konuşulan ağızlara dayanan Özbek edebî dili, 1921’de Çağatay edebî dilinin yerini almıştır.⁶⁴

Özbekler, Modern Özbek edebî dilini 1930’lu yıllardan başlatmaktadırlar. Fakat bu kesin bir ifade değil genel bir görüştür. Çünkü Modern Özbek Türkçesinin oluşumunu belirleyen net bir şeylerden söz etmek zordur. Genel olarak 19. asrın sonları ile 20. asrın başları Modern Özbek Türkçesinin başlangıcı olarak kabul edilmektedir. Ana hatları ile *Türk Dili* ifadesinin literatürden kaldırılıp yerine *Özbek Dili* tabirinin kullanılması 13. yüzyılın sonları ile 14. yüzyılın başlarına rast gelmektedir. Bunda da âmil olan şey büyük ölçüde Türkistan’da bozulan siyasal birliktir. Karahanlıların ve Harezmsahların tarih sahnesinden silinmesi ve Büyük Selçuklular Batı’ya göçleri sonucu Moğolların Türkistan’a hâkim olmaları sadece siyasal yapıyı değil aynı zamanda kültürel yapıyı da değiştirmiştir.

Özbek Türkçesi tarih içinde Uygur, Arap, Kiril ve Latin alfabeleri ile yazılmış olup günümüzde Latin alfabesi ile yazılmaktadır. Fakat halkın büyük kısmı yeni alfabeyle alışmış değildir. Özellikle eski nesil Latin yazısını okumakta zorlanmaktadır. Yeni alfabeyle geçilmesine rağmen Kiril alfabesi etkisini büyük oranda devam ettirmektedir. Gazete, dergi, kitap gibi pek çok neşriyat Kiril baskılıdır.

0.2.2.5. Sözvarlığı

19. yüzyılın ikinci yarısı 20. yüzyıl başları, Özbek Türkçesi söz varlığı açısından önemli gelişmelerin olduğu bir dönemdir. Bu döneme kadar olan süreçte Özbek Türkçesindeki alıntı sözcükler kategorisini genel olarak Arapça ve Farsça sözcükler oluşturmaktaydı. Çarlık Rusya’sının Türkistan coğrafyasını işgal etmesiyle 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Rusça ve Rusça aracılığı ile gelen batı kökenli sözcükler de Özbek Türkçesi söz varlığında yer almaya başlamıştır. Bu sözcükler aynı zamanda

---

⁶⁴ János Eckmann, *Çağatayca El Kitabı, a.g.e.*, s. 9.

kendilerine has birtakım fonetik ve morfolojik özellikleri de beraberlerinde getirmişlerdir.⁶⁵

Sözvarlığın temelini Türkçe kökenli sözcükler oluşturur. 19. yüzyıla dek Özbekçe, Arap ve Fars dillerinin büyük ölçüde etkisinde kalır. Bu yüzden Özbekçe’de çok sayıda Arapça ve Farsça sözcük bulunur. Sovyet devriminden sonra ulusal bilinçle bunların ayaklanmasına girişilir. Bir yandan dilin kendi yapım olanakları işletilir. Öte yandan ağızlardan alınan sözler yazı dilinde işlenir. Böylece dilin sözvarlığının, Türkçe kökenli sözcüklerle karşılanmasına gidilir. Nedir ki, bundan sonra Rusça ve batı dillerinden sözcükler girmeye başlar.⁶⁶

19. yüzyılın ikinci yarısı 20. yüzyıl başları, Özbek Türklerinin tarihinde önemli siyasal gelişmelerin yaşandığı bir zaman aralığıdır. Bu dönemde, Çarlık Rusya’sı tarafından Türkistan toprakları işgal edilmiş ve 1917’deki Bolşevik ihtilali ile de farklı bir siyasi yapılanma ortaya çıkmıştır. Söz konusu bu siyasi yapılanma Özbek Türklerinin sosyal, kültürel ve ekonomik hayatında birtakım değişiklikleri ve yenilikleri de beraberinde getirmiştir. Toplumların hayatında meydana gelen bu tip yenilik ve değişimlerin ilk izdüşümleri dil sahasında görülür. Çünkü sosyal, siyasal, kültürel ve ekonomik değişimlerle ilgili ortaya çıkan yeni düşünce ve duyguların ifadesi için yeni sözcükler, ibareler ve terimlere ihtiyaç duyulur. Dildeki morfolojik elementler vasıtasıyla yeni sözcükler türetme veya başka dillerden alıntı yapmak yoluyla söz konusu ihtiyaç karşılanabilir. Bu bağlamda 19. yüzyılın ikinci yarısından 20. yüzyıl başlarına kadar olan süreçte Özbek Türkçesi söz varlığında da birtakım farklılaşmalar söz konusu olmaya başlamıştır. Bu döneme kadar olan süreçte Özbek Türkçesinde alıntı sözcükler kategorisini genel olarak Arapça ve Farsça kökenli sözcükler oluşturmaktaydı. Fakat, 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Rusça ve Rusça aracılığı ile dile giren batı kökenli sözcükler de söz varlığında yer almaya başlamıştır. Bu durumu bir *sözcük istilası* olarak da değerlendirmek mümkündür. Fakat, Özbek bilim adamları tarafından yapılmış olan gerek Sovyet yönetimi gerekse 1990’dan sonraki dönemde bilimsel çalışmaların bir çoğunda ağız birliği edilmişçesine Rusça ve batı kökenli alıntı kelimelerin Özbek

---

⁶⁵ Faruk Tekin, “Özbek Türkçesi Söz Varlığına Bir Bakış (19. Yüzyılın İkinci Yarısı-20. Yüzyılın Başları)”, *Turkish Studies, International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, Volume 3/7 Fall 2008*, s. 608.

⁶⁶ Fuat Bozkurt, *Türklerin Dili*, 4. Baskı, Kapı Yayınları, İstanbul, 2005, s. 516-517.

Türkçesine girmesi, dilin gelişmesine ve söz varlığının zenginleşmesine olumlu yönde katkılar sağladığı şeklinde değerlendirilmiştir.

Rusça aracılığı ile batı dillerinden Özbek Türkçesine giren sözcük ve terimler sadece kök halinde değildiler. Bunlar arasında yapım eki görevindeki ekleri alarak gövde halinde gelenler de mevcuttur. (Rusça aracılığı ile dile giren batı kökenli alıntı sözcüklerdeki bu elementler Özbek Türkçesi gramer kitaplarında yapım ekleri kategorisine dâhil edilmişlerdir Bu eklerin Türkçe, Arapça ve Farsça kökenli sözcüklere eklenmesi ise çok nadirdir. Bu da gösteriyor ki; Özbek Türkçesi söz konusu ekleri ayrı olarak değil, sözcüğün kendisiyle birlikte kopyalamaktadır.⁶⁷ 20. yüzyılın başlarından itibaren ve özellikle Bolşevik ihtilalinden sonra ise Rusça ve Rusça aracılığı ile gelen batı kökenli sözcüklerin Özbek Türkçesi söz varlığındaki sayılarında önemli artışlar olmuştur. Bu sözcükler kitap, gazete, dergi vb. kültürel ve sosyal alanlara ait vasıtalar aracılığı ile Özbek Türkçesine girmiştir.

Rus müşterek ve misyoneri Ostroumov, 1917 komünist ihtilâlinden önce yayımlamaya başladığı *Turkestanakaya Tuzemnaya Gazeta*'da (Türkistan Yerli Gazetesi) kullanıldığı ve "Sart dili" adını verdiği karışık dili yazı dili seviyesine yükseltmeye çalışıyordu. Niyetin farklı olduğunu anlayan bazı Özbek edip ve aydınlar (Çolpan, Batu, Elbek, Gulam Zaferi, Abdurrauf Fıtrat) *Çığatay Gürüangi* (Çağatay Birliği) kurarak Çağatay lehçesiyle yazmaya başladılar. Fakat Rusların sistemli ve ısrarlı baskıları, ilerleyen yıllarda sonuç vermiş ve "Farsçalaşmış Özbekçe" denilecek kadar karışık bir "Sart dili", bugünkü edebî Özbekçeyi doğurmuştur.⁶⁸

0.2.2.6. Özbek Türkçesinin Ağzları

Bugünkü Özbek Türkçesini oluşturan şiveler etnolojik bakımından *Karluk*, *Kıpçak* ve *Oğuz* olmak üzere üç büyük lehçede birleştirilir. Özbek edebî dilinin teşekkülünde bu üç lehçe çatısı altında yer alan şivelerin iştirak etmesi tabii bir hâl olmakla birlikte, bunlardan hangisinin edebî dile daha çok temel teşkil ettiği hususunda dilciler arasında görüş birliği yoktur. Kaynakların genelinde bugünkü Özbek edebî dilinin dayandığı diyalekt olarak Karluk lehçesi, özellikle bu lehçenin Taşkent-Fergana şivelerinin iştirak ettiği gösterilmektedir. Ancak bazı dilciler (X. Daniyarov, B.

⁶⁷ Faruk Tekin, *a.g.e.*, s. 610-615

⁶⁸ Ceyhun Vedat Uygur, *Özbekçe*, 1. Baskı, Fakülte Kitabevi Yayınları, 2008, s. XI.

Toyçıbayev) edebî dilinin dayandığı diyalekt meselesine farklı bir görüşle yaklaşarak, bugünkü edebî dilin şekillenmesinde Kıpçak lehçelerine mensup şivelerin de aktif olarak katıldığını belirtirler.⁶⁹ Modern Özbek Türkçesinde Karluk-Kıpçak-Oğuz lehçelerinin hepsinden izler bulmak mümkündür. Fakat bunu tasnife tabi tutacak olursak ağırlığın Karluk lehçesinde olduğunu görmekteyiz. Zaten Özbek edebî dili temelde Fergana ağzına yani Karluk lehçesi esasına dayanır. Fakat son zamanlarda yapılan kasıtlı çalışmalarla Özbek Türkçesini Taşkent ağzına dayandırmayı başarmışlardır. Oysa Taşkent ağzı edebî olmaktan çok uzak ve Fergana ağzına göre son derece gayrı fasihtir.⁷⁰ Bu konuda Saadet Çağatay da şöyle demektedir: “dilin tarihî önemine vâkıf olan yazar ve şairler bu yüzyılın başından itibaren, kullandıkları dilin mümkün mertebe edebî sahip diğer Türk kavimlerinin dilinden ayrılmaması yolunu tutarak Taşkent dilini değil, âhenk kanununu muhafaza eden Kuzey Özbekçesini esas almışlardır. Son zamanlarda bazı ağızları birleştirerek Taşkent ağzını esas alan bir yazı dili meydana getirilmiştir.”⁷¹ Bugünkü Özbek edebî dilinin imla ve telaffuz kaidelerini, bunun yanı sıra fonetik sistemini, grametik dizilişini ve leksik terkiibini standartlaştırmada esas itibarıyla Taşkent-Fergana şiveleri (Taşkent şivesi fonetik yönden; Fergana şivesi morfolojik yönden) temel alınmıştır. Ancak, bazı hâllerde bu şivelerin materyalleri edebî dil kaidelerine uygun gelmez; Kıpçak ve Oğuz lehçelerinin hususiyetleri de edebî dile yansımıştır.⁷² Ahmet Buran’a göre de, Özbek Türkçesi 1929-30’dan 1937’ye kadar söyleyiş bakımından ünlü uyumunun korunduğu Kuzey Özbek ağzına, dilbilgisi ve söz varlığı yönünden de Taşkent ağzına dayanmaktaydı. Ancak, 1937’den sonra yapılan değişiklik neticesinde yazı dili, İranlaşmış Taşkent ağzına, dilbilgisi ve söz varlığı bakımından da Fergana vadisi ağzına dayandırılmıştır.

Özbek Türkçesinin şivelerini oluşturan Karluk, Kıpçak ve Oğuz lehçelerinin bölge dağılımı şu şekildedir:⁷³

Karluk lehçesi (Güneydoğu grubu): Bu lehçe *Fergana* (Namangan, Andican-Şahrihan, Oş-Özgen, Margılan-Kokan diyalektlerini içine alır), *Taşkent* (Taşkent ve

⁶⁹ Hüseyin Yıldırım, *Özbek Türkçesi*, 2. Baskı, Gazi Kitabevi, Ankara, 2012, s. 1-2.

⁷⁰ Emek Üşenmez, *Modern Özbek Türkçesi*, 1. Baskı, Akademik Kitaplar Yayınevi, İstanbul, 2012, s. 51.

⁷¹ Saadet Çağatay, *Türk Lehçeleri Örnekleri-2 (Yaşayan Ağız ve Lehçeler)*, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih- Coğrafya Fakültesi Yayınları, Ankara, 1972, s. 40.

⁷² Hüseyin Yıldırım, *a.g.e.*, s. 2.

⁷³ Hüseyin Yıldırım, *a.g.e.*, s. 2-3.

Cizzah diyalektleri) ve *Karşı* (Karşı, Semerkant, Buhara diyalektleri) olmak üzere üç grubu kapsar. Bu lehçenin önemli fonetik ve morfolojik hususiyetleri:

- Kelime sonundaki /k/ sesi /y/ şeklinde söylenir: elak-elay, terak-teray gibi;
- /o/laşma vardır: aka-oka, Akram-Akrom, bahor-bohor, boramiz-boravuz;
- İlgi hâli eki yoktur ve onun yerine de yükleme hâli eki+ni kullanılır: ukamni(ng) daftari gibi.

Kıpçak lehçesi (Güneybatı grubu): Bu lehçede Kazak, Kırgız, Karakalpak gibi Kıpçak grubunda yer alan Türk lehçeleri ile benzerlik gösteren şive ve diyalekt bulunur. Bu lehçenin önemli fonetik ve morfolojik özellikleri:

- /y/ yerine /j/ kullanılır: yo‘l - jo‘l, yo‘q - jo‘q;
- /g‘/ yerine /v/ kullanılır: tog‘ - tov, sog‘ - sov;
- /k/, /q/ düşürülür: eshi(k), sari(q), quru(q) gibi.

Oğuz lehçesi (Kuzeybatı grubu): Güney Harezmi’nin Ürgenç, Hazarasp, Hanka, Hive, Bağat, Şavat, Koşköpir ilçelerinde, Türkmenistan’ın Taşoğuz vilayetinin bir kısmında, Türkistan’ın Kazak, Sayram, Karabulak, İbata köy ahalisi, Oğuz lehçesini kullanır. Bu lehçenin önemli fonetik ve morfolojik özellikleri:

- Ünlüler kısa ve uzun söylenir: at (hayvan), aad (ad, isim);
- /t/ sesi /d/, /k/ sesi ise /g/ şeklinde söylenir: tog‘ - dog‘, keldi – geldi;
- /ning/ eki /ng/ şeklinde, /ga/ eki ise /a, na/ şeklinde söylenir: akamning – akaming, yorimga – yorima, qo‘liga – alina gibi.

Ilse Laude Cirtautas’a göre; kuzeyde (Güney Kazakistan da dâhil olmak üzere) Kazak ve Kırgızcaya yakın Kıpçak Özbek ağızları, batıda ve güneybatıda komşu Türkmenlerle akraba Oğuz ağızları, ülkenin doğu ve orta bölgelerinde Hive ve Ürgenç’in dışındaki bütün büyük şehirlerde ise, Yeni Uygurca ile pek çok ortak özelliğe sahip “şehir şivesi” adı da verilen Özbek ağızları (Karluk bölümü) konuşulmaktadır. Cirtautas’ın dışında, Stefan Wurm, Gazi Âlim Yunusov, A. K. Borovkov, İ. İ. Zarubin, K. K. Yudahin, V. V. Reşetov, Ye. D. Polivanov gibi bilim adamları da, Özbekistan’da konuşulan ağızların tasniflerini yapmışlardır.⁷⁴

⁷⁴ Mustafa Volkan Coşkun, a.g.e., s. 28.

Mustafa Volkan Coşkun'un *Özbek Türkçesi Grameri* adlı kitabından yararlanarak bilim adamlarınca Özbekistan'da konuşulan ağızların tasniflerini aşağıda belirtiyoruz:⁷⁵

Stefan Wurm, bugün Özbekistan'da konuşulan Türkçeyi dört ana ağza ayırır:⁷⁶

1. Kıpçak Özbek Türkçesi
2. Kuzey Özbek Türkçesi
3. Güney Özbek Türkçesi
  - 3.1. Farsçanın etkisi altında kalan ağızlar
    - 3.1.1. Güneybatı grubu: Semerkand, Karşi, Katta-Kurgan, Buhara vs.
    - 3.1.2. Kuzeydoğu Grubu: Taşkent, Ura-Tüba, Cizzah, Leninabad vs.
  - 3.2. Yarı Farsça etkisi altında kalan ağızlar
    - 3.2.1. Kırılık ağızları
    - 3.2.2. Fergana Özbekçesi: Fergana-Andican, Hokand, Namangan
  - 3.3. Namangan'daki ses dönüşmesi ağzı; Çimions vs.
4. Türkmenceleşmiş Özbek Türkçesi
  - 3.3. Ilkan-Kara Bulak
  - 3.4. Hive

Gazi Âlim Yunusov'a göre, Özbekistan ağızları üç bölüme ayrılır:

1. Özbek Kıpçak ağzı
  - 1.1. Kırk ağzı
  - 1.2. Celayir-Lakay ağzı
  - 1.3. Kıpçak ağzı
  - 1.4. Gürlan ağzı
2. Türk-Barlas ağzı
  - 2.1. Sayram-Çimkent ağzı
  - 2.2. Taşkent-Has ağzı
  - 2.3. Andican ağzı
  - 2.4. Namangan ağzı

---

⁷⁵ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 28-30.

⁷⁶ Bu konuda ayrıntılı bilgi için bkz.: Stefan Wurm, "*Das Ozbekische ~ Özbekçe*", (Çev. Mehmet Akalın), Mehmet Akalın, *Dil Yazıları*, (Hazırlayan: Recep Toparlı), TDK Yayınları, Ankara, 2001, s. 383-384.

3. Hive-Ürgenç ağızı

3.1. Hive ağızı

3.2. Karluk ağızı

A. K. Borovkov, Özbekistan'daki ağızları dört bölüme ayırır:

1. Orta Özbek ağızı

1.1. Orta Özbekistan ağızı

1.1.1. Taşkent ağızı: Hanabad, Has, Takaçı, Yengiyol, Çinaz

1.1.2. Semerkand-Buhara ağızları

1.1.3. Fergana ağızı

1.2. Kuzey Özbek ağızı: Çimkent, Sayram, Cambul, Merki ve Güney Kazakistan'daki Özbek ağızları

2. Şeybânî Özbek ağızı: Semerkand, Kaşkaderya, Buhara, Surhanderya ve Ahangaran vadisi ağızları

3. Güney Harezmi ağızı: Hanka, Şavat, Yengiarık, Gazavat, Şorahan

4. Diğer ağızlar:

4.1. Karabuluk, İkan, Mankent

4.2. Namangan

İ. İ. Zarubin'e göre, Özbekistan ağızları dört bölüme ayırır:

1. Hive

2. Fergana

3. Taşkent

4. Semerkand-Buhara

K. K. Yudahin, Özbekistan ağızlarını beş ana bölüme ayırır:

1. Taşkent

2. Fergana

3. Kıpçak

4. Hive (Hive-Oğuz)

5. Kuzey Özbek ağızları

V. V. Reşetov'a göre, Özbekistan ağızları üç bölüm halinde sınıflandırılır:

1. Karluk-Çigil-Uygur ağızı

1.1. Fergana grubu:

1.1.1. Namangan ağızı

1.1.2. Andican-Şehrihan ağızı

1.1.3. Oş-Özgan ağızı

1.1.4. Margilan-Kokan ağızı

1.2. Taşkent grubu:

1.2.1. Taşkent ağızı: Parkent, Pıskent, Karahıtay

1.2.2. Cizzah ağızı: Semerkand, Has; Kaşkaderya vadisindeki Polati, Molati, Bayterak ağızları

1.3. Karşı grubu:

1.3.1. Karşı ağızı: Kaşkaderya vadisindeki Karşı, Şehrisebiz, Kitap, Kakkabağ ağızları

1.3.2. Semerkand-Buhara ağızı: Semerkand, Buhara, Leninabad ve Fergana vadisindeki Kasan ağızı

1.4. Kuzey Özbek grubu:

1.4.1. İkan-Karabuluk ağızı: İkan, Karabuluk, Mankent ve Karamurt ağızları

1.4.2. Türkistan-Çimkent ağızı: Türkistan, Çimkent ve Sayram ağızları

2. Özbek Türkçesinin Kıpçak ağızı

3. Özbek Türkçesinin Oğuz ağızı

Ye. D. Polivanov, Özbekistan ağızlarını iki ana bölüme ayırır:⁷⁷

1. İnanlaşmış ağızlar: Taşkent, Kokan-Margilan, Andican-Şehrihan, Buhara, Semer- kand, Hocand, Öртеpe ağızları

2. İnanlaşmamış ağızlar: Fergana'nın sinharmonizimli köy ağızları, Özbek-Kıpçak C'levçi (c'li) ağızları.

Talat Tekin, Özbek lehçelerini şöyle sınıflandırmaktadır:⁷⁸

1. Özbekçenin Harezmi-Kıpçak diyalektleri

⁷⁷ J. Umarov, *O'zbek Dialektologiyasi Fanidan O'quv Qollanma*, Mukimî Pedagoji Enstitüsü, Kokan, 2008, s. 18-19.

⁷⁸ Talat Tekin, *Makaleler 3, Çağdaş Türk Dilleri*, (Hazırlayanlar: Emine Yılmaz ve Nurettin Demir), TDK Yayınları, 1. Baskı, Ankara, 2013, s. 400-401.

2. Özbekçenin Harezmi-Oğuz diyalektleri
3. Asıl Özbek diyalektleri
  - 3.1. Kuzey Özbek diyalektleri (ünlü uyumu tam)
  - 3.2. Güney Özbek diyalektleri (İranize diyalektler)
    - 3.2.1. Yarı İranize diyalektler
    - 3.2.2. Tam İranize olmuş diyalektler, (bu diyalektlerde *ö*, *ü* ve *ı* kaybolmuştur).

Ertuğrul Yaman'a göre, Özbek Türkçesinin ağızlarını üç grup halinde tasnif etmek mümkündür:⁷⁹

1. Y'levçi (y'li) ağızlar (Karluk grubu): Fergana vadisi, Taşkent, Semerkand (şehir), Karşı, Şehrisebz, Kitab (şehir içleri), Buhara, Sirderya...
2. C'levçi (c'li) ağızlar (Kıpçak grubu): Karakalpakistan Cumhuriyeti, Kaşkaderya, Surhenderya, Taşkent (kısmen), Semerkand, Cizzah, Nevai, Buhara (az). Genellikle, sayılan şehirlerin merkezi dışındakiler...
3. Oğuz grubu: Harezmi, Karakalpakistan Cumhuriyeti'nin Harezmi'e yakın bölgeleri ve Türkmenistan'ın Toşoğuz bölgesindeki Özbek Türkleri.

Ahmet Buran'ın belirttiğine göre, Özbek Türkçesi 1929-30'dan 1937'ye kadar söyleyiş bakımından ünlü uyumunun korunduğu Kuzey Özbek ağzına, dilbilgisi ve söz varlığı yönünden de Taşkent ağzına dayanmaktaydı. Ancak, 1937'den sonra yapılan değişiklik neticesinde yazı dili, İranlaşmış Taşkent ağzına, dilbilgisi ve söz varlığı bakımından da Fergana vadisi ağzına dayandırılmıştır.⁸⁰

Özbek Türkçesinin ağızları Levent Doğan'ın *Çağdaş Türk Lehçeleri* adlı eserinde ise kısa bir şekilde şöyle belirlenmiştir:

1. Klasik bir Kazak ağzı olan Kıpçak Özbek Türkçesi;
2. Kazakistan'ın Güneyindeki Özbeklerce konuşulan Kuzey Özbek Türkçesi;
3. Farsçadan etkilenmiş ağızların oluşturduğu Güney Özbek Türkçesi;
4. Karabulak ve Hive'de konuşulan Oğuz Türkçesi.⁸¹

⁷⁹ Ertuğrul Yaman, *Özbek Türkçesinde Edatlar (Kaynakları, Ses ve Şekil Özellikleri)*, Gazi Kitabevi, Ankara, 2005, s. 8.

⁸⁰ Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *Çağdaş Türk Lehçeleri*, 9. Baskı, Akçağ yayımları, Ankara, 2013, s. 154.

⁸¹ Levent Doğan, *Çağdaş Türk Lehçeleri*, 3. Baskı, Paradigma Akademi Yayınları, Eylül 2015, s. 413.

0.2.3. YENİ UYGUR TÜRKÇESİ

0.2.3.1. Uygur Türklerinin Tarihi

Bugünkü Uygur Türkleri başta Doğu Türkistan (Çinlilerin verdiği ad ile “Sinkiang- Uygur Muhtar Bölgesi”) ve Kazakistan olmak üzere Kırgızistan, Özbekistan, Afganistan, Pakistan ve Hindistan’da yaşamaktadırlar.⁸² Türklerin en eski yerleşme alanlarından biri olan ve Türk kültürünün en zengin yadigârlarını barındıran Doğu Türkistan, Makedonyalı İskender’in MÖ 326’da mağlup edilmesinden sonra MÖ 300 yıllarından itibaren Türk birliğini kurma çabaları içine giren Hun Devleti’ne bağlanır.⁸³ Hun Devleti’nin bocalama devresinde Kuzeydoğu Asya’nın ücra köşelerinden sayılan Selenga nehrinin batısından Yenisey nehrinin başına kadar uzanan sahaya yerleşmiş olan Uygurlar, 6. yüzyılda Juan-Juan’larla savaşarak güneyde kendilerine küçük bir devlet kurmuşlardır. Fakat yarım asırlık bir ömürden sonra, elde edilen başarı kaybolunca, tekrar göç etme külfetine katlanmaya mecbur olmuşlardır. Devletle beraber Uygur birliği ve toplum hayatı da, ister istemez ağır sarsıntılara uğramıştır. 606 tarihinde Göktürk Devleti tabiyetine giren Uygurlar, nispeten daha emin şartlar altında yeni ve daha mütakâmil bir birlik kurma teşebbüsüne girişmişlerdir. Bu hazırlık devresi 745 tarihindeki Kağanlığın sükûtu ile Uygur Hanlığının kuruluşuna kadar devam etmiştir.⁸⁴ Göktürk Kağanlığı’nın devamı durumunda olan Uygur Kağanlığı, 839 yılında yaşanan açlık ve kıtlık ve 840 yılında Kırgızların Uygur başkentine saldırısı neticesinde başkent harap olmuştur; Uygurlar katliamdan geçirilmiş, ölümden kurtulanlar dört bir tarafa dağılmışlardır. Uygur Kağanlığı’nın sonu olan bu hadise Göç Destanı’nın doğmasına sebep olacak kadar millet hayatında etkili olmuştur.⁸⁵ Bu saldırının ardından gelen yenilgiden sonra Uygurlar kitleler hâlinde Güney’e ve Batı’ya göç ederek yurtlarını terk ederler. Bir kısmı Çinlilere, bir kısmı Karluklara karışır. Diğer bir kısmı da Çin’in Kansu eyaletine yerleşir. En büyük grup ise Tarım Havzası’na yerleşerek burada Hoço-Uygur Devletini kurarlar.⁸⁶

⁸² Rıdvan Öztürk, *Yeni Uygur Türkçesi Grameri*, TDK Yayınları, 3. Baskı, Ankara, 2015, s. 1.

⁸³ Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *Çağdaş Türk Lehçeleri*, 9. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2013, s. 192.

⁸⁴ Ahmet Caferoğlu, *Türk Dili Tarihi I-II*, 4. Baskı, Alfa Yayınları, İstanbul, Ocak 2001, s. 149.

⁸⁵ Ahmet B. Ercilasun, *Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi*, Akçağ Yayınları, 14. Baskı, Ankara, 2014, s. 222.

⁸⁶ Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *a.g.e.*, s. 192.

Doğu Türkistan daha sonraları Moğol ayaklanma ve yayılmasının çemberinden geçecektir. 1209 yılında Kuzey Çin üzerine yürüyen Cengiz Han bu bölgeden kendisine asker katıp yoluna devam eder. Ülke 1227'den sonra Cengiz oğullarından Çağataylara bağlanır. Çeşitli siyasal olaylar sonunda 15-16. yüzyıllarda bölgenin bir bölümü Moğollar, bir bölümü Çinliler tarafından yönetilir. Topraklar Kaşgar, Yarkent, Yeni Hisar, Hoten, Aksu, Kuçar illeri çevresinde yönetim birimlerine ayrılır. Halk birleştirici bir ulus adı yerine, günümüzde de kullanılan *Kaşgarlı*, *Yarkentli* gibi kent adlarıyla alınır. 16. Yüzyılda Hokand Hanlığı'ndan kopup gelen bir bölüm Özbek de buralara yerleşir. 1759'da Doğu Türkistan, Çin saldırısına uğrar. 17. Yüzyıl sonunda bölgenin denetimi Çinlilerin elindedir. Daha sonra, son 100 yıl içinde yapılan irili ufaklı 400 ayaklanma kanlı biçimde bastırılmıştır. Doğu Türkistan'ın özgürlük savaşçısı Yakup Bey, 1870'te başkent Kaşgar olmak üzere Doğu Türkistan'da bağımsız bir devlet kurar. Gerçekte devletin bağımsızlığı Çin ile Rusya arasındaki yarışmaya dayanır. Nitekim, bir süre sonra Çin ile Rusya anlaşıp Yakup Bey devletini ortadan kaldırır. Böylece devlet ancak 17 yıl bağımsız kalabilmiştir. 1877 yılında Çin, Doğu Türkistan'ı tutacak ve "yeni sömürge" anlamında *Sinkiang* adını verip yönetecektir.⁸⁷ 1917-1927 yıllarında Doğu Türkistan, Çin ile Rusya arasında yine ekonomik ve politik etkinlik alanı olarak tartışma konusu olur. 1933 Ağustosunda Doğu Türkistan'ın bir bölümünden (Kaşgar kesimi) Çin güçleri çekilmek durumunda kalır. Bölgede Türk yönetimi kurulur ve Hoca Niyazi Hacı cumhurbaşkanı olur. 15 Şubat 1934'te Cumhurbaşkanı Niyazi Hoca, Çin'e karşı, Sovyet korunmasını istemek durumunda kalır. 2. Dünya Savaşı'nın zor yıllarında Sovyetler Birliği kendi başının kaygısına düşer. O ortam içinde 1942 yılında Doğu Türkistan Sovyet egemenliğinden de sıyrılır. Ancak 1943'te milliyetçi Çin güçleri Doğu Türkistan'ı tutarlar. 1949 yılında ise onların yerini kızıl Çin güçleri alacaktır.⁸⁸ Doğu Türkistan 1955'te Sinkiang-Uygur Özerk Bölgesi adıyla Çin'e bağlı bir bölge hâline getirilmiştir.

Bugün Doğu Türkistan'da Çin'e bağlı olarak yaşayan Uygur Türkleri siyasi baskı, ekonomik sömürü, kültürel eritme, ekolojik tahribat ve ırkî aşağılamaya maruz kalmaktadır. Çin yönetimine karşı yapılan her direniş kanlı bir şekilde bastırılmakta ve Uygur Türkleri tedricî bir Çinlileştirme siyasetine maruz kalmaktadırlar.⁸⁹

⁸⁷ Fuat Bozkurt, *Türklerin Dili*, 4. Baskı, Kapı Yayınları, İstanbul, 2005, s. 545.

⁸⁸ Fuat Bozkurt, *a.g.e.*, s. 545-546.

⁸⁹ Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *a.g.e.*, s. 193.

0.2.3.2. Uygur Adı

Uygur etnik adı, Bilge Kağan yazıtında ilk defa 716 yılındaki olaylar sırasında, Uygur İlteberi'nin ismi vasıtasıyla zikredilmiştir.⁹⁰ Bilge Kağan yazıtından başka, Uygur adına, Karabalgasun, Şine Usu, Tez II, Suci, İyme ve Şivet-Ulan yazıtlarında da rastlanmaktadır. Çin kaynaklarında Uygur adı; *Hui-hu*, *Hui-ho*, *Hoei-ho*, *Wei-ho*, *Wei-wu* gibi şekillerde geçmektedir. Ayrıca, 1283 numaralı Pelliot yazmaları içerisinde, 787-843 yılları arasında, Tibet'e giden beş Uygur elçisinin raporları münasebetiyle, Uygur adı Tibetçe *Ho-yo-hor* şeklinde transkribe edilmiştir. Bütün bu değişik yazılışlar, Uygur adını karşılamaktadır.⁹¹ Uygur adı, 744-840 yılları arasında yüz yıla yakın bir süre hüküm sürmüş olan Uygur Devleti döneminde bir devlet adı hâline gelmiştir.

Uygur adının anlamı ve etimolojisi hakkında çeşitli görüşler vardır. Kaşgarlı Mahmut'un *Dîvânü Lûgati't-Türk* eserine göre; Zülkarneyn Uygur illerine geldiğinde Türk Hakanı ona dört bin kişi göndermiş; tulgalarına takılan kanatlar şahin kanatları imiş. Bunlar öne ok attıkları gibi arkaya da ok atarlarmış. Zülkarneyn bunların okçuluk ve savaşçılıktaki yetenek ve kabiliyetlerine şaşa kalmış ve "inan hoşhorend" (bunlar kendi kendilerine geçinirler, başkasının yiyeceğine muhtaç olmazlar; çünkü bunların elinden av kurtulmaz, istedikleri zaman avlayıp yiyebilirler; kısacası, "kendi kedine yeter") demek istemiş ve bu vilâyete "hozhor" adı verilmiş. Sonraları "hoz" kelimesindeki *h* harfi *elif* harfine, *z* harfi *i/y* harfine; "hor" kelimesindeki *h* harfi *g* harfine çevrilmiştir.⁹² Böylece, Kaşgarlı Mahmud, "hozhor" kelimesinin "Uygur"a dönüştüğünü anlatmaktadır.

Rıza Nur, Uygur kelimesinin anlamını şu şekilde vermektedir: "Uygur", Türkçede yapışır, uyar anlamındadır. Nitekim süt, yoğurt yapınca Çağatayca'da "süt uyundu" derler.⁹³ Demek "Uygur" kelimesi "*birleyici, birleşen, uyuşan*" anlamındadır.

Ebulgazi Bahadır Han, *Şecere-i Türk*'te Uygur adının, bunlara Oğuz Kağan tarafından verildiğini ve kelimenin "itaat edici" anlamında olup, "uy-" kökünden geldiğini belirtmiştir. Radloff, Kutadgu Bilig için yazdığı ön sözde, bir rivayete dayanarak, Uygur kelimesinin "birleşenler", "işbirliği yapanlar" anlamını taşıdığını

⁹⁰ Saadettin Gömeç, *Uygur Türkleri Tarihi ve Kültürü*, Atatürk Kültür Merkezi Yayını, Ankara, 1997, s. 11.

⁹¹ Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *Çağdaş Türk Yazı Dilleri-2, Güneydoğu / Karluk Grubu*, 1. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2014, s. 96.

⁹² Kaşgarlı Mahmud, *Dîvânü Lûgati't Türk Tercümesi*, (Çev. Besim Atalay), c. I, TDK Yayınları, 6. Baskı, Ankara, 2013, s. 111-113.

⁹³ Sultan Mahmud Kaşgarlı, "Modern Uygur Türkçesinde Fiiller", Doktora Tezi, İstanbul, 1991, s. VI.

söylemektedir. Sultan Mahmut Kaşgarlı da Radloff ve Rıza Nur'un görüşlerini benimseyerek, kelimenin “birleşen, birleşici, uyuşan” anlamlarına geldiğini söylemektedir. Bu görüşlerden başka, Bacot'a göre, kelime “şahin gibi hızlı hücum eden, orman halkı” anlamındadır. Nemeth de kelimenin “takip etmek”ten türemiş olduğunu belirtmektedir. Uygur kelimesinin genellikle, *Uy-gur* şeklinde geliştiği, “akraba, müttefik” anlamlarını taşıdığı kabul edilmektedir. Hamilton'a göre, On Uygur adı da “On Müttefik” demektir.⁹⁴

Çin'deki Türk Tabgaç hanedanlığı sırasında Uygurlar *Kao-che* adıyla anılmışlardır ve daha sonra da 5. yüzyılın ikinci yarısından sonra Tölöslerin bir kabilesi olarak geçmektedirler. Bununla beraber İslam coğrafyacıları, Tokuz-Oğuzlarla Uygurları eş tutmuşlardır. Karabalgasun yazıtı Çince yüzünde Uygurların dokuz aileden meydana gelmiş oldukları zikredilmiş, fakat bunların adları tek tek sayılmamıştır.⁹⁵

Uygur adının siyasî bir addan daha ziyade, kabile ve bölge adı olarak kullanıldığı yolunda görüşler vardır. Kök Türkçe kitabeleri ve Çin kaynaklarına göre, Uygurların tarih sahnesine çıktıkları ilk yurdun, Selenge Nehri'nin doğu kısımları olduğu görülmektedir.⁹⁶

0.2.3.3. Yeni Uygur Türkçesinin Türk Lehçeleri Arasındaki Yeri

Yeni Uygur Türkçesi, Özbek Türkçesi gibi, Çağatay yazı dilinin bir devamıdır.⁹⁷ Yeni Uygur Türkçesi eski Uygur Türkçesi ile 15. yüzyıldan 19. yüzyılın sonlarına kadar devam edegelen Çağatay Türkçesinin tarihî gelişmesi sonucunda 20. yüzyılın başlarından itibaren şekillenmeye başlamıştır. Uygur Türkçesi Güneydoğu grubu lehçesi içinde yer alan ağızlar topluluğu ve bu saha içinde gelişen yazı dilinin gelişen bir koludur.⁹⁸ Bu gruba Uygurca kökünden gelme Batı Çin'deki Sarı Uygurca gibi birkaç münferit gurup da girer.⁹⁹ Bilim çevrelerinde geniş bir ad ile *Doğu Türkçesi* diye anılan bu Türkçe, Doğu ve Batı Türkistan'da konuşulan (Kıpçakça ve Türkmence dışında) Yeni Uygurca, Tarançi ve Özbekçeyi kapsar.¹⁰⁰ Radloff, 1882 yılında Doğu Türkçesine

⁹⁴ Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *Çağdaş Türk Lehçeleri*, 9. Baskı, Akçağ yayımları, Ankara, 2013, s. 191.

⁹⁵ Saadettin Gömeç, *a.g.e.*, s. 13-14.

⁹⁶ Saadettin Gömeç, *a.g.e.*, s. 14.

⁹⁷ Talat Tekin ve Mehmet Ölmez, *Türk Dilleri-Giriş*, Yıldız Dil ve Edebiyat 2, İstanbul, 2003, s. 136.

⁹⁸ Sultan Mahmut Kaşgarlı, *a.g.e.*, s. V, XI.

⁹⁹ Mehmet Akalın, *Tarihî Türk Şiveleri*, Atatürk Üniversitesi Yayınları, Sevinç Matbaası, Ankara, 1979, s. 6.

¹⁰⁰ Fuat Bozkurt, *Türklerin Dili*, 4. Baskı, Kapı Yayınları, İstanbul, 2005, s. 546.

Orta Asya Lehçeleri adını vermiş, bu dilin Tarançi, Hami, Aksu, Kaşgar, Yarkent ve Çağatay bölgelerinde konuşulduğunu belirtmiştir. Yüzyıllar boyunca çok geniş sahaya yayılarak Uygur, Karahanlı ve Çağatay devletlerinin dili olan, türlü kültürel ve tarihî devirleri yaşayarak günümüze kadar gelmiş olan bu dil, Türk yazı dilinin en büyük dalının devamını oluşturmaktadır. Bazı mahallî adlarla ayırt edilmek istense dahi, bu adlar bu büyük dil için değil, sadece konuşulan sahalar için verilmiş yer adlarından başka bir şey olamaz. Geçen yüzyılın ortalarından beri Doğu Türkçesi ile ilgilenen doğu bilimcileri de *Türkî*, *Çağatayca*, *Doğu Türkçesi* gibi türlü adlarla araştırmalarda bulunmuşlardır.¹⁰¹ Bu adlar daha çok Doğu Türkistan dilini belirtmek için kullanılmıştır. Öte yandan Batı Türkistan halkı halen eski edebiyatın dilini devam ettirdiklerinden kendilerini Özbeklerin devamı saymakta, yabancıların kullandıkları *Sart* sözünü hakaret sayarak *Özbekçe* ve *Özbek* sözlerini benimsemişlerdir.

Uygur Türkçesi, Özbek Türkçesi ile birlikte Bengütaş dönemi, Eski Uygur Türkçesi, Karahanlı Türkçesi, Harezmi Türkçesi ve Çağatay Türkçesi dönemleri olmak üzere çok uzun bir tarihî yazı dilleri tecrübesine dayanmaktadır. Günümüz Uygur Türkçesinin söz varlığının esasını Türkçe kelimeler oluşturmaktadır. Eski dönemlerde Sanskritçe, Eski Çince ve Moğolca'dan da kelimeler almış olan bu lehçede, Çağatay edebî dilinin mirası olarak çok sayıda Arapça (%20) ve Farsça (%7-8) kelime de yer almaktadır.¹⁰² Bunun dışında daha yakın zamanlarda olmak üzere Rusça'dan ve çok az da olsa özellikle karşılığını bulamadığı askerî terimler, rütbe, unvan ve bilimsel kelimeler Çince'den Uygur Türkçesine girmiştir. Yine Özbek, Kırgız ve Kazak Türkçesi karakterli kelimelerin de söz varlığında yer bulduğu görülmektedir.

1930 yıllarına kadar Çağatay Türkçesini yazı dili olarak kullanan Uygur Türkleri, bu tarihten sonra Urumçi ağzını esas alan “Merkezî ağız grubu”nu, edebî dillerinin üzerine oturtmuşlardır. Bu grup Urumçi merkez olmak üzere Kaşgar, Konaşehir, Yenişehir, Artuş, Aksu, Kuçar, Korla, Bay, Turfan, Piçan, Kumul ve Gulca gibi Uygur Türklerinin % 80'ini barındıran yirmiden fazla vilayet ve nahiyenin ağızlarından oluşmaktadır. Ana hatlarıyla üç gruba ayrılan Uygur Türkçesinin ağızlarından ikisi Hoten ile Lobnor grubu ağızlarıdır. Hoten grubu, Doğu Türkistan'ın güneybatısındaki Hoten vilayetine bağlı bölgelerde yaşayan, yaklaşık yarım milyon kişinin ağzını

¹⁰¹ Saadet Çağatay, *Türk Lehçeleri Örnekleri-2 (Yaşayan Ağız ve Lehçeler)*, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih- Coğrafya Fakültesi Yayınları, Ankara, 1972, s. 52.

¹⁰² Levent Doğan, *Uygur Türkçesi Grameri*, 1. Baskı, Parafiks Yayınevi, İstanbul, 2014, s. 2.

içerir.¹⁰³ Lobnor grubu ise, Tarım nehrinin etrafında yaşayan ve Lobnor ahalisinin çoğunluğunu oluşturan “Kara Koşunlular” tarafından konuşulur. Lobnor grubu Uygur Türkçesinin yanında Kırgız Türkçesinin özelliklerini de taşımaktadır.

Yeni Uygur Türkçesi, bugünün Doğu Türkistan’ın dilidir. 1921 yılında Taşkent’te oturan Doğu Türkistanlılar halk adı olarak “Uygur” adını kullanmaya karar vermişlerdir. O günden itibaren bu ad yayılmış ve resmî dilde mahallî tabirler olan *Kaşkarlık* “Kaşgarlı”, *Turpanlık* “Turfanlı”, *Aksuluk* “Aksulu” gibi sadece şahıs belirten adlandırma azalmıştır.¹⁰⁴ “Uygur” adını, 1934’te Doğu Türkistan Hükümeti de umumî isim olarak kabul etmiştir. 1955’te Sinkiang veya Şincaç Uygur Muhtar Bölgesi’nin kurulmasıyla da “Uygur” ismi resmîyet kazanmıştır. Uygur Türkçesi, edebî dil olarak Çağatay Türkçesinin devamıdır.¹⁰⁵ Uygur Türkleri, 1930’lu yıllara kadar Çağatay Türkçesini kullanmıştır. Bu tarihten sonra Urumçi ağzını merkez kabul eden Kaşgar, Aksu, Turfan ve İli vilayetlerinin ağızlarıyla birlikte Uygur Türklerinin tamamına yakınının dilini içine alan “merkezî şive”yi edebî dil haline getirmişlerdir.

Uygurlar, İslamiyet’ten önce kendilerine özgü Uygur alfabesini, İslamiyet’ten sonra ise Arap alfabesini kullanmışlardır. 10. yüzyıldan 20. yüzyılın başlarına kadar tek başına Doğu Türkistan’da kullanılan bu alfabede, Kaşgarlı Mahmud’un Türk alfabesi dediği Uygur alfabesinin imlâ özellikleri dikkate alınmıştır. 1936 ve 1954 yılları arasında alfabeğe zaman zaman çeşitli ekleme ve çıkarmalar yapılmıştır. Türkçede bulunmayan bazı işaretler kaldırılmış veya bazı sesleri karşılamak üzere eklemeler yapılmış, bu yolla da yazıda kolaylıklar sağlanmaya çalışılmıştır.¹⁰⁶ Doğu Türkistan’daki Uygurlar, çoğunlukla Arap alfabesini kullanmakla beraber zaman zaman değişen dil ve alfabe politikaları neticesinde Kiril ve Latin alfabelerini de kullanmışlardır. 1955 yılında, Şincaç Uygur Muhtar Bölgesinin kurulmasında bir yıl sonra, Urumçi’de düzenlenen bir konferansta Doğu Türkistan’da yaşayan Uygurların, diğer Kazak, Kırgız, Tatar ve Özbekler gibi on yıllık bir süreyle Kiril alfabesini kullanmaları kararı alınır. Bu alfabe 32 harften oluşmaktadır ve ancak üç yıl kullanılmıştır. 1965’te ise, bu defa 1957’lerden beri hazırlıkları yapıp görüşülen *pin-yin* adlı Çin yazısının Latinleştirilmesine dayanan ve 33 harften oluşan Uygur-Latin

---

¹⁰³ Ahmet Buran ve Ercan Alkaya, *Çağdaş Türk Lehçeleri*, 9. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2013, s. 193.

¹⁰⁴ Saadet Çağatay, *a.g.e.*, s. 52.

¹⁰⁵ Rıdvan Öztürk, *Yeni Uygur Türkçesi Grameri*, TDK Yayınları, 3. Baskı, Ankara, 2015, s. 1.

¹⁰⁶ Levent Doğan, *a.g.e.*, s. 2.

alfabesi, Çin Halk Cumhuriyeti devlet konseyinde kabul edilir. 1974'te de bu alfabeyle, Çince'den alıntı kelimelerin orijinal imlasının korunması amacıyla bazı yeni işaretler eklenmiştir. Gunnar Jarring, konu ile ilgili makalesinde, bu alfabenin bazı yönlerini eleştirmektedir.¹⁰⁷ Bütün bu değişikliklere rağmen, Uygur halkı, yüzyıllardır kullandığı Arap alfabesinin bırakmamış ve bu deneyim de başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Bunun üzerine, 1983'te Urumçi'de oluşturulan Dil Yazı Hizmeti Komitesi tarafından, Uygurların daha önce kullandıkları Arap alfabesi üzerinde değişiklikler yapılarak tekrar Uygur-Arap alfabesi kabul edilir.

0.2.3.4. Yeni Uygur Türkçesinin Ağızları

20. yüzyıla kadar Çağatay Türkçesine bağlı kalan Uygur Türkleri, 1930'lu yıllardan başlayarak Urumçi ağzını esas alan "Merkezî ağız grubu"nu edebî dillerine temel teşkil etmişlerdir.¹⁰⁸ Merkezî ağız Urumçi merkez olmak üzere Kaşgar, Konaşehir, Yenişehir, Yarkent, Kargılık, Mekit, Yenihisar, Artuş, Aksu, Kuçar, Korlabey, Turfan, Piçan, Kumul ve Gulca gibi Uygur Türklerinin % 80'ini barındıran yirmiden fazla vilayet ve nahiyenin ağzlarından oluşmaktadır.¹⁰⁹

Bugünkü Uygur ağzları; merkezî ağız, Lobnor ağzı ve Hoten ağzı olmak üzere üç ağza ayrılmaktadır. Lobnor ve Hoten ağzları, ses ve kelime olarak, ortak edebî ağızdan ayrı özelliklere sahiptirler. Merkezî ağız ise ortak edebî dilden pek farklı değildir. Bu yüzden Yeni Uygur Türkçesinin merkezî ağzı olarak kabul edilmiştir.¹¹⁰

Uygur Türkçesinin ağzlarının özellikleri:

Merkezî Ağız: Urumçi, İli (Gulca), Kumul, Turfan, Kaşgar ve Aksu bölgelerinde konuşulan ağızdır. Bu ağız, Urumçi şehri merkez olmak üzere Kaşgar, Yarkent, Artuş, Aksu, Kuçar, Korla, Bay, Turfan, Piçan, Kumul ve Gulca gibi geniş bir alanda konuşulan ağızdır. Bu ağzı konuşanlar bütün Uygur Türklerinin % 80'ini oluşturmaktadır. Bundan başka bu ağız ile edebî yazı dili arasındaki fark "Lobnor", "Hoten" ağzlarında olduğu gibi fazla değildir. Bu ağzın merkez şehri olan Urumçi, Doğu Türkistan'ın (Uygur Özerk Bölgesi) başkentidir. Kaşgar ise tarihte önemli bir yeri

¹⁰⁷ Habibe Yazıcı Ersoy, "Yeni Uygur Türkçesi", *Türk Lehçeleri Grameri*, (Ed. Ahmet Bican Ercilasun), 2. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2012, s. 360.

¹⁰⁸ Rıdvan Öztürk, "Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil", Gazi Üniversitesi Türk Dili Bilim Dalı Doktora Tezi, Ankara, 1992, s. 12.

¹⁰⁹ Habibe Yazıcı Ersoy, *a.g.e.*, s. 362.

¹¹⁰ Kenan Yavan, "Küçük Yeni Uygur Türkçesi Grameri", Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili Bölümü Yüksek Lisans Tezi, Danışman: Mehmet Akalın, İstanbul, 1989, s. 15.

olan ilk Türk-İslam devleti Karahanlıların başkentidir. Turfan bilindiği gibi İdikut Uygur devletinin başkenti idi. Bu sebeplerden dolayı bu ağız Yeni Uygur Türk dilinin merkezî ağızı olmuştur ve Yeni Uygur Yazı dili bu merkezi ağız esaslarına göre şekillenmiştir.¹¹¹ Diğer ağızlarla olan farkları; Kaşgar yerli ağızında bazı kelime başlarındaki “y” sesi ile ilk hece sonundaki bazı “r”ler, “j” sesine dönüşür. Örneğin, edebî dildeki *yiraq*, *yip*, *girde*, *bir* kelimeleri Kaşgar ağızında *jiraq* (uzak), *jip* (ip), *gijde* (bir tür ekmek), *bij* (bir) olur. Bazı kelimelerde “u-ü” sesleri “a-e” olur. Örneğin, Edebî dildeki *otun*, *oyun*, *oğul*, *ötük* kelimeleri Kaşgar ağızında *otan* (odun), *oyan* (oyun), *oğal* (oğul), *ötek* (çizme) olur.¹¹² Edebî dilde birçok kelimelerin ilk ve ikinci hecesindeki “v” sesi, Kumul, Turfan yerli ağızlarında “g” olur. Örneğin, Edebî dildeki *aval*, *halva*, *veda*, *veten* kelimeleri Kumul-Turfan ağızlarında *agal* (evvel), *halga* (helva), *geda* (vade), *göten* (vatan), vb.

Lobnor Ağızı: Lobnor ağızı Doğu Türkistan’ın güney bölgesindeki Tarım nehrinin orta ve aşağı kıyılarında yerleşen kendilerini ‘Kara Koşunluklar’ diye adlandıran Uygurların mahallî ağızıdır.¹¹³

Uygur Türkçesinin yanı sıra Kırgız Türkçesi özelliklerini yansıtan Lobnor ağızının, aynı zamanda Moğolistan’da yaşayan ve Uygurlara yakınlıkları bilinen iki bin kadar Hoton’un ağızı ile Çin’in Gansu bölgesinde yaşayan Sarı Uygurların ağızlarıyla bir takım benzerlikler de bulunmaktadır.¹¹⁴

N. M. Prjevalski, S. E. Malov, E. R. Tenişev ve M. Osmanov, Lobnor ağızı üzerine en kapsamlı çalışmaları yapan bilim adamları arasında ilk sıraları almaktadır. Türkoloji alanında Lobnor ağızı üzerine ilk araştırma yapan ünlü Rus Türkolog S. E. Malov, 1927 yılında “*İzüçeniye jivih turetskih nareçiy Zapadnogo Kitaya*” adlı eserinde pek çok belirgin özelliklere dayanarak, Lobnor ağızının birbirine oldukça yakın olan Doğu Türkistan ağızları arasında özel bir yere sahip olduğuna değinir. S. E. Malov, Frunze’de 1956 yılında yayınlanan *Lobnorskiy Yazık* “Lobnor ağızı” adlı eserinin ön sözünde Lobnor ağızının Kırgız Türkçesi unsurlarını ihtiva ettiğini ve onun geçmiş dönemlerdeki eski Kırgızların eski dili olduğunu dile getirmiştir. Diğer taraftan S. E. Malov, Lobnor ağızının 5.-9. yüzyıla ait Kırgızların Yenisey Yazıtları’ndaki dili olan ve literatürde “eski

¹¹¹ Sultan Mahmut Kaşgarlı, *Modern Uygur Türkçesi Grameri*, Orkun Yayınları, İstanbul, 1992, s. 26.

¹¹² Kenan Yavan, *a.g.e.*, s. 15-16.

¹¹³ Sultan Mahmut Kaşgarlı, *a.g.e.*, s. 27.

¹¹⁴ Minara Aliyeva, *Lobnor Ağızı*, TDK Yayınları, 1. Baskı, Ankara, 2013, s. 27.

Kırgız dili” olarak adlandırılan dile az benzediğini de belirtmiştir. Malov, elde ettiği tüm sonuçlara dayanarak, coğrafi açıdan Lobnor ağzının etnik olarak Kırgız Türkçesinin ağzı olduğu düşüncesindedir. Malov’a göre, Sibiry’a da yaşayan Türk halklarının ağızlarında görülen büyük asimilasyon özellikleri Lobnor ağzında da görülür. Malov, Lobnor ağzının Sarı Uygurlarla bir takım ortak özelliklere sahip olduğunu da dile getirir. Sonunda Malov eserin giriş bölümünde Uygurların bir zamanlar Kırgızlara çok yakın olduklarını dile getirir. Ü. Asanaliyev, Lobnor ağzının hem Uygur Türkçesinin hem de Kırgız Türkçesinin özelliklerini taşıdığını dile getirir. M. Osmanov, Lobnor ağzının Uygur Türkçesinin ayrı bir ağzı olduğundan söz eder. Lobnor ağzını standart Uygur Türkçesini zenginleştirerek Türkoloji alanına zengin malzemeler sunan bir ağız olarak gören M. Osmanov, bu ağızla ilgili yapılan çalışmalara da değinirken öncelikle Malov’un 1956-1957 yılları arasındaki çalışmalarından ve daha sonra Çin’de yapılan bir takım çalışmalardan söz eder. M. Osmanov, 1960’lı yıllarda yapmış olduğu çalışmalara dayanarak Lobnorluların birçok kabileden asimile edilerek oluşmuş bir topluluk olduğundan söz eder.¹¹⁵ Böylelikle Lobnor ağzının Kırgız Türkçesinin bir ağzı olduğu görüşüne sahip olan Malov’u ve Malov’un bu görüşüne katılan E. R. Tenişev’i çürütmeye çalışır. M. Osmanov, görüşü savunmak için de Lobnorluların kendi aralarında boylara ayrıldığını, bunların bir kısmının kendilerini Karakoşun, Roçen ilçesinin doğusundakilerin ise *Kara Korçin* olarak adlandırdıklarını söyler. *Yanlar*’ın Turfan, Pişan, Kumul gibi yerlerden geldiklerini dile getirir. Son olarak kalmaklardan bahsederken de onların Moğolların torunları olduklarını açıklar.

E. R. Tenişev, 1956 yılında Uygur Özerk Bölgesi’nde Uygur ağızları üzerine derlediği malzemeleri esas alarak, Lobnor ağzının belirgin özelliklerinden hareketle bu ağzın kuzey ağızlarına göre edebî dilden daha uzak olduğunu göstermiştir. N. A. Baskakov’un tasnifinde de Lobnor ağzı, Uygur Türkçesinin bir ağzı olarak değerlendirilmiştir.¹¹⁶ Bu gruba yalnızca Lobnor ağzı girmekte ve diğer ağızlardan farklı olarak gösterilmektedir.

N. A. Baskakov’un tasnifinde Lobnor ağzının karakteristik özellikleri belirtilirken, şu verilere yer verilir: **a)** *l ~ d ~ t ~ z* sesinin yapısındaki ve kökteki ünsüzlerle uyuşması: *kızzar < kızlar*, Kırgız Türkçesi: *kızdar* “kızlar”; *taştap < taşlap*, Kırgız Türkçesi: *taştap* “bırakıp, atıp, terk edip”; **b)** *m ~ b ~ p* seslerinin uyuşması:

¹¹⁵ Minara Aliyeva, *a.g.e.*, s. 28-31.

¹¹⁶ Minara Aliyeva, *a.g.e.*, s. 27-28.

baspadı < *basmadı*, Kırgız Türkçesi: *baspadı* “basmadı”; c) gerileyici asimilasyonun mevcut oluşu; *ts* > *ss*: *unussa* < *unutsa*, Kırgız Türkçesi: *unutsa* vb.¹¹⁷

Bu ağız, kelimenin birinci ve ikinci hecelerindeki /a/ ve /e/ seslerinin daralması, kelimenin birinci hecesindeki /o/ ve /u/ seslerinin, sonraki hecelerdeki ünlülere olan dudaklaştırma etkisinin ve ayrıca asimilasyonunun güçlü olması gibi özellikleri ile Yeni Uygurcanın edebî dilinden biraz farklıdır.¹¹⁸ Bu bakımdan Lobnor ağızı, diğer Türk lehçelerine, özellikle Kırgızcaya daha yakındır.

Hoten Ağızı: Doğu Türkistan’ın güney batısındaki Hoten, Niye, Çiriye, Kiriye, Lop, Guma nahiyelerinin yerli ağızlarını içine alır. Bu ağız, Karahanlı (Hâkâniye) dilinin bazı özelliklerini korumaktadır.¹¹⁹ Örneğin, ünlü ve ünsüzlerdeki değişme hadisesinin fazlalığı ve fiil köklerine *-gak*, *-kak*, *-gek*, *-guluk* *-kuluk*, *-gülük*, *-külük*, *-lig*, *-lig* eklerinin eklenmesiyle meydana gelen partisiple cümlede fiil unsuru halinde kullanılmaktadır.¹²⁰

Yukarıda verilen açıklamalar ve örnekler, Doğu Türkistan’daki Uygur Türklerinin yaşayan şive ve ağızlarını göstermektedir. Bunların haricinde bugün çoğunluğu Batı Türkistan’da (Sovyetler Birliği hâkimiyetindeki Türkistan) Tarançılar adıyla anılan, ana kütleden ayrılmış durumda yaşayan Uygur Türkleri de mevcuttur.

Türkologlar tarafından özellikle Turfan kazılarında çıkarılmış olan metinlerin çözümünde faydalanan bu ağız (Tarançi ağızı), bugün Yeni Uygur Türkçesinin içindedir. W. Radloff 1862 yılında Tarançilerin arasında bir yıl kadar kalarak bir kısım materyaller toplamıştır. 18. yüzyılda oturdukları Altı Şehir (Kaşgar, Yarkent, Aksu, Hoten, Turfan, Uş)’den alınarak İli sahasına (Yedi Su) yerleştirilmişlerdir. Bundan daha önce Kalmuklar zamanında bu Altı Şehir bölgesinden harp esirleri İli çevresine götürülerek bunlara bu sahalarda ekin ektirilmiştir. Memleket Çinlilerin eline geçtikten sonra Kalmuk politikası Çinliler tarafından devam ettirilmiş, İç Doğu Türkistan’dan esir alınan bu topluluk yine İli taraflarına yerleştirilmiştir. Ekincilikle, tarımla uğraştıklarından, Tarançi adıyla bilinirler. Uzun zaman diğer Türk kavimlerinden ve yazı dilinden uzak kaldıklarından, dillerini mümkün olduğu kadar aslına yakın bir şekilde korumuşlardır. Radloff’tan sonra Pantusov da Tarançiler ile ilgilenmiş ve metinler yayınlamıştır.¹²¹

¹¹⁷ Minara Aliyeva, *a.g.e.*, s. 28.

¹¹⁸ Habibe Yazıcı Ersoy, *a.g.e.*, s. 362.

¹¹⁹ Habibe Yazıcı Ersoy, *a.g.e.*, s. 362.

¹²⁰ Sultan Mahmut Kaşgarlı, *a.g.e.*, s. 29.

¹²¹ Saadet Çağatay, *Türk Lehçeleri Örnekleri-2 (Yaşayan Ağız ve Lehçeler)*, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih- Coğrafya Fakültesi Yayınları, Ankara, 1972, s. 55.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE FİİL İŞLETİMİ

Çağatay Türkçesinde fiil işletimi genellikle önceki işletimleri devam ettirir. İşletimli bir fiilin asıl öğeleri, fiil kök veya gövdelerine ifade ettiği hareketler dışında fiillerin kip, zaman, şahıs, sayı gramer kategorileridir.

Kip ve zaman ekleri hareket kiplerini yapan ekler olarak fiil işletiminin temel ekleri durumundadır. Nesnelere hareketleri fiil kök veya gövdelerine bu ekler getirmek suretiyle ifade edilir. Nesnelere hareketlerini karşılamak üzere hareketleri nesnelere bağladıkları için daima fiili yapan şahsın belirtilmesini isterler. Bunun için ya çok defa olduğu gibi, yanlarına şahıs ekleri alırlar veya şahıs eki almadan kendiliklerinden şahıs ifade ederler. Yani kip ve zaman ekleri fiil kök veya gövdeleri ile şahıslar arasında münasebet kuran eklerdir. Şahıs ekleri fiil kök veya gövdelerine ancak bu eklerle bağlanırlar. Şahıs eklerinin bulunduğu her şekilde bu ekler de bulunur. Bu eklerin bulunduğu her şekilde şahıs ekleri olsun olmasın muhakkak şahıs ifadesi de vardır.

Şahıs ekleri de fiil işletimini yapan temel eklerden biridir. Fiil işletimini kip ve zaman ekleri ile birlikte şahıs ekleri meydana getirir. Fiillerin asıl işletimli şekilleri fiil kök veya gövdelerine kip ve zaman ekleri ile şahıs eklerini almış şekilleridir. Kip ve zaman ekleri nesnelere yaptığı hareketlerin şeklini ve zamanını göstermek suretiyle, şahıs ekleri ise doğrudan doğruya nesnenin şahsını ifade etmek suretiyle hareketleri nesnelere, fiilleri şahıslara bağlarlar.

Fiilin sayı kategorisi fiilin karşıladığı hareketi yapanın, yani şahsın sayısını gösterir. Fiillerde sayı şahıs ile ilgili olduğu için teklik ve çokluk ifade eder. Fiillerde sayı kategorisini karşılayan şekil, fiil kök veya gövdelerinin teklik ve çokluk şekilleri değil, bunların şekil, zaman ve şahıs ifade eden çekimli durumlarının teklik ve çokluk şekilleridir.

1.1. FİİL İŞLETİMİNDE ŞAHIS EKLERİ

1.1.1. Zamir Kökenli Şahıs Ekleri

Zamir kökenli şahıs ekleri, şahıs zamirlerinin zamanla ekleşmesinden meydana gelen şahıs ekleridir.

Çağatay Türkçesinde, *DUR-* yardımcı fiili ve *DUR-* yardımcı fiilinin geniş zamanı olan *Durur*, üçüncü şahıslarda şahıs eki görevini üstlenmiştir. Bu ek, öğrenilen geçmiş zaman [(*al-ıp-tur(ur)* “almıştır”, *kal-ğan-dur* “kalmıştır”], şimdiki zaman (*bit-i-y-dür* “yazıyor”, *ayt-a turur* “söylüyor”) ve gelecek zaman (*-GU*, *-KU* ekleriyle yapılan biçimi *kör-gü-m-dür* “göreceğim”, *bol-ğu-sı-dur* “olacaktır”) fiil işletimlerinde görülür.

Çağatay Türkçesinde zamir menşeli şahıs ekleri, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerindeki gibi bitişik yazılmaz, ayrı yazılır.

Zamir kökenli şahıs ekleri, öğrenilen geçmiş zaman, şimdiki zaman, gelecek zaman, geniş zaman ve istek kiplerinin işletiminde kullanılır.

Kişi	Teklik	Çokluk
1. kişi	mén	biz
2. kişi	sén	siz
3. kişi	Ø, -DUR /Durur	-lAr, -DUrlAr /Dururlar

1.1.2. İyelik Kökenli Şahıs Ekleri

Bu ekler de aslında birer iyelik eki iken, zamanla fiil işletimlerinde şahsı ifade eden ekler olarak kullanılmışlardır.

Çağatay Türkçesinde iyelik kökenli şahıs ekleri görülen geçmiş zaman ve şart kiplerinin işletiminde kullanılır. Gereklilik kipi işletiminde doğrudan iyelik eklerinin kullanılması söz konusudur: *öşre bérmeñ kérak* “vergi vermen gerek” vb.

Kişi	Teklik	Çokluk
1. kişi	-(ı, i, u, ü)m	-(u, ü)q/k
2. kişi	-(ı, i, u, ü)ñ	-(ı, i)ñIz -(u, ü)ñUz
3. kişi	Ø	lAr

1.1.3. Emir Kökenli Şahıs Ekleri

Emir menşeli şahıs ekleri hem şahıs hem de şekil ifade ederler.

Kişi	Teklilik	Çokluk
1. kişi	-y -(a, e)y, -(a, e)yIn, -(a, e)yIm -(a, e)yın, -GAyIn (nadiren)	-(a)lı, -(e)li -(a)lın, -(e)lin -(a)luk, -(e)lük -(a)lu, -(e)lü -(a)lım, -(e)lim (nadiren)
2. kişi	Ø, -ğIl/-gil, -ğın/-gin -qıl/-kil, -qın/-kin -ğay/-gey (nadiren)	-(ı, i, u, ü)ñ -(ı, i, u, ü) ñIz -(ı, i, u, ü)ñlAr -(ı, i, u, ü) ñIz(lAr) -(u, ü) ñUz(lAr) (daha az)
3. kişi	-sun, -sün, -dék	-sunlar, -sünler, -dékler

1.2. FİİL KİPLERİ

Bir oluş, bir kılışın yapıldığını, yapılacağını, yapılmakta olduğunu veya bir oluş, bir kılışın yapılmasıyla ilgili bir dileği, isteği bildiren fiillerin girdiği şekil *kip* olarak adlandırılır. Kipler, bildirme ve tasarlama kipleri olarak ikiye ayrılmaktadır.

Kipler, işleme girmiş fiillerin ek-fiil alıp almamasına göre *basit* ve *birleşik kipler* diye ikiye ayrılır. Bildirme ve tasarlama kiplerinde ek-fiil mevcut değilse, bunlar basit kipler içinde; ek-fiilli şekiller ise, birleşik kipler içinde yer alır.

1.2.1. BASİT KİPLER

Fiillerin basit işletimi herhangi yardımcı fiil almayan işletimdir. Hareket, şekil, zaman ve kişi tek bir fiil tabanına bağlıdır.

1.2.1.1. Bildirme Kipleri

Bildirme ve tasarlama kipleri olarak ikiye ayrılır. Bildirme kipleri fiilin gerçekleştirdiği hareketin zamanını gösterir. Türkçede fiiller beş farklı zamanda ele alınır. Görülen geçmiş zaman, öğrenilen geçmiş zaman, şimdiki zaman, geniş zaman ve gelecek zaman.

1.2.1.1.1. Görülen Geçmiş Zaman

Çağatay Türkçesinde görülen geçmiş zaman kipi, *-DI*, *-DU* ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle teşkil edilir. Ek, *-t* ile biten fiillerden sonra daima; *ç*, *k*, *p*, *k*, *s*, *ş* ile biten fiillerden sonra ise genellikle, *-t'* dir.¹²² Bu ekin ünsüz uyumuna tam olarak uyduğundan bahsedilemez. Tonsuz ünsüzlerden sonra çoklukla tonsuz ünsüzlü ekler gelirse de bu bir kural değildir. Zaman zaman tonlu ünlülü ekler de gelmekte ve ünsüz uyumunu bozmaktadır. Tonlu ünsüzlü fiil tabanlarına ise genellikle tonlu ünsüzlü ekler gelir. Görülen geçmiş zaman işletiminde düzlük-yuvarlaklık uyumu her zaman uygulanmaz.

Teklik 1. kişide yuvarlak ünlülü kelime tabanlarına genellikle yuvarlak ünlülü ekler gelir. Fakat düz ünlülü kelimelerde uyum yoktur. Ekler düz ünlülü gelebildiği gibi yuvarlak ünlülü de gelebilir. İstisnalar olmakla birlikte ünsüz uyumu vardır. *bol-dum* “oldum”, *tüş-tüm* ~ *tüş-tim* “düştü”, *ayt-tım* “söyledim”, *ék-tim* “ektim”, *korğ-dum* ~ *korğ-dım* “korktum”, *té-dim* “dedim” vb.

Ek, Teklik 2. kişide genel olarak düzlük-yuvarlaklık uyumuna uyulmaktadır. *ket-din* “gittin”, *kéy-din* “giydin”, *kör-dün* “gördün”, *yürü-dün* “yürüdü”, *yan-duñ* “döndün”, *ayt-tın* “söyledin”, *yaşur-duñ* “gizledin” vb.

Ek, teklik 3. kişide daima düz ünlülüdür. *kéltür-di* “getirdi”, *sındur-dı* “kırdı”, *tüş-ti* “düştü”, *kızıt-tı* “kızdırdı, ısıttı”, *ayt-dı* “söyledi”, *körgüzme-di* “göstermedi” vb.

Çokluk 1. kişide ek genellikle düzlük-yuvarlaklık uyumuna uymaktadır. *kal-duğ* “kaldık”, *kör-dük* “gördük”, *ay-duğ* “söyledik”, *bil-dük* “bildik” vb.

Çokluk 2. kişide ek düzlük-yuvarlaklık uyumuna uymamaktadır. *kéltür-dünüz* “getirdiniz”, *kılma-dınız* “kılmadınız”, *öltür-dinüz* “öldürdünüz” vb.

Çokluk üçüncü kişide ekin ünlüsü daima düzdür. *kélme-diler* “gelmediler”, *kéltür-diler* “getirdiler”, *köy-diler* “yandılar” vb.

İkinci çokluk şahısta *-ñlar* eki de vardır. Bu ek, ikinci teklik şahısta kullanılan *-ñ* iyelik ekinin çokluğudur. *aldınlar* “adınız”, *kétinler* “gittiniz” vb.

Kipin olumsuz şekli, *-mA* olumsuzluk ekinin görülen geçmiş zaman ekinden önce getirilmesi ile yapılır. *kéltür-me-di-ñ* “getirmedin”, *körgüz-me-di* “göstermedi”

¹²² János Eckmann, *Çağatayca El Kitabı*, (Çev. Günay Karaağaç), 5. Baskı, Kesit Yayınları, İstanbul, 2013, s. 125.

gibi. Soru şekli, *mU* soru ekinin sonda getirilmesiyle teşkil edilir. *bil-me-di-η mü?* “bilmedin mu?” vb.

Andın songra kim Türk tiliniñ cāmi’iyyeti munça delāyil bile şābit boldı. “Ondan sonra Türk dilinin geniş kapsamlı (zengin) olduğu bunca delillerle ispat edildi.” (Muhākemetü’l-Luğateyn, 179)

Ēy Nevāyī, ‘ışk ara vaşl istedük, küldüñ besī; bizni uşbu müdde’ada mülzem éttiñ ‘akıbet “Ey Nevâyî, aşk içinde, kavuşmayı istedik, (sen ise) çok güldün; sonunda bizi bu istediğimizden dolayı ayıpladın” (ÇEK, 125)

Olumlu: [fiil + *-DI, -DU* zaman eki + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-DI, -DU* zaman eki + i. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-DI, -DU* zaman eki + iyelik kökenli şahıs eki + *mU* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-DI, -DU* zaman eki + iyelik kökenli şahıs eki + *mU* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-dı-şahıs eki		başla-ma-dı-şahıs eki		başla-dı-şahıs eki + mu		başla-ma-dı-şahıs eki + mu	
Teklik	1	başladım (başladım)	başlamadım		başladım mu		başlamadım mu	
	2	başladın	başlamadın		başladın mu		başlamadın mu	
	3	başladı	başlamadı		başladı mu		başlamadı mu	
Çokluk	1	başladuğ	başlamaduğ		başladuğ mu		başlamaduğ mu	
	2	başladınız	başlamadınız		başladınız mu		başlamadınız mu	
	3	başladılar	başlamadılar		başladılar mu		başlamadılar mu	

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-dü/di-şahıs eki		kör-me-di/dü-şahıs eki		kör-dü/di-şahıs eki + mü		kör-me-di/dü-şahıs eki + mü	
Teklik	1	kördüm (gördüm)	körmedim		kördüm mü		körmedim mü	
	2	kördün	körmediñ		kördün mü		körmediñ mü	
	3	kördi	körmedi		kördi mü		körmedi mü	

Çokluk	1	kördük	körmedük	kördük mü	körmedük mü
	2	kördünüz	körmediniz	kördünüz mü	körmediniz mü
	3	kördiler	körmediler	kördiler mü	körmediler mü

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oku-du/dı-şahıs eki	oku-ma-dı-şahıs eki	oku-du/dı-şahıs eki + mu	oku-ma-dı-şahıs eki + mu
Teklik	1	okudum (okudum)	okumadım	okudum mu	okumadım mu
	2	okuduñ	okumadıñ	okuduñ mu	okumadıñ mu
	3	okudi	okumadı	okudi mu	okumadı mu
Çokluk	1	okuduk	okumaduk	okuduk mu	okumaduk mu
	2	okuduñuz	okumadıñız	okuduñuz mu	okumadıñız mu
	3	okudılar	okumadılar	okudılar mu	okumadılar mu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-dı-şahıs eki	yaz-ma-dı-şahıs eki	yaz-dı-şahıs eki + mu	yaz-ma-dı-şahıs eki + mu
Teklik	1	yazdım (yazdım)	yazmadım	yazdım mu	yazmadım mu
	2	yazdıñ	yazmadıñ	yazdıñ mu	yazmadıñ mu
	3	yazdı	yazmadı	yazdı mu	yazmadı mu
Çokluk	1	yazduk	yazmaduk	yazduk mu	yazmaduk mu
	2	yazdıñız	yazmadıñız	yazdıñız mu	yazmadıñız mu
	3	yazdılar	yazmadılar	yazdılar mu	yazmadılar mu

1.2.1.1.2. Öğrenilen Geçmiş Zaman

Bu kip, fiilin karşıladığı oluş ve kılışın içinde bulunulan zamandan daha önce gerçekleştiğini; ancak, konuşan bunu görmediğini, bilmediğini, başkasından duyup öğrendiğini veya farkında olmadan işlediğini ve sonradan fark ettiğini ya da gördüğünü ifade eder.

Öğrenilen geçmiş zaman, şiirde, nesirden daha yaygındır. Çağatay Türkçesinde üç türlü ekle öğrenilen geçmiş zaman yapılabilmektedir. Bu ekler, *-mİş*; *-p(-dUr/-tUr*,

durur/turur); -*GAN*'dır. Çağatay Türkçesinde en çok kullanılan öğrenilen geçmiş zaman eki genel Türkçenin eki olan -*mIş*'tır.

1.2.1.1.2.1. Birinci Tip: -*mIş*

Çağatay Türkçesinde en çok kullanılan öğrenilen geçmiş zaman eki, -*mIş* olmasına rağmen metinlerde bu ekin diğer zamanlara göre kullanımı daha azdır. 11.-14. yüzyılların Orta Asya Türkçesi metinlerinde yaygın olan bu sıfat-fiil, Çağatay Türkçesinde pek nadir bulunur. Ekin ünlüsü daima düzdür. Bu ekin sıfat-fiil fonksiyonu -*ğan/-gen* ekine aktarılmıştır. Üçüncü teklik ve çokluk şahıslarda *DUr-* yardımcı fiili ve bu fiilin geniş zamanı olan *Durur* da getirilir. *başlamış ~ başlamışdur/tur* “başlamıştır”, *başlamışlar ~ başlamışdurlar/turlar* vb.

ol-mış-mén “olmuşum”, *kör-miş-mén* “görmüşüm”, *koy-mış-sén* “koymuşsun”, *ötker-miş-sén* “geçirmişsin”, *oķu-mış* “okumuş”, *örġen-miş* “öğrenmiş”, *körset-miş-biz* “göstermişiz”, *tüş-miş-siz* “düşmüşsünüz”, *bar-mış-lar* “varmışlar”, *eşit-miş-ler* “işitmişim” vb.

Bu kipin olumsuz şekli, -*mA* olumsuzluk ekinin ana fiilden sonra getirilmesi ile yapılır. *bar-ma-mış-sen* “varmamışsın”, *kéltür-me-miş-siz* “getirmemişsiniz”. Soru şekli, -*mU* soru ekiyle yapılır ve sonda bulunur.

beyt

Çökürler kim séniñ yolunġa tivrelmiş ayağımġa

Çikip ol kūy ġerdin sürme tartarmén ġarağımġa

“Senin yolunda ayağıma batmış olan çökürleri; Çekip o yerin tozunu gözlerime sürme diye çekerim” (Muḥākemetü'l-Luġateyn, 172)

Çün sén hem mübtelā bolmuş sén āḫir, cefādın ġül bigin solmuş sén āḫir, bu yolda ġoy ser ü sāmān “Çünkü sen de (aşka) tutulmuşsun (ve) sonunda üzüntüden ġül gibi solmuşsun, bu yolda varını yoğunu terk et” (ÇEK, 134)

Olumlu: [fiil + -*mIş* zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -*mA* olumsuzluk eki + -*mIş* zaman eki + z. k. şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-mış+şahıs eki	başla-ma-mış+şahıs eki	kör-miş+şahıs eki	kör-me-miş+şahıs eki	
Teklik	1	başlamış mën (başlamışım)	başlamamış mën	körmüş mën (görmüşüm)	körmemiş mën
	2	başlamış sën	başlamamış sën	körmüş sën	körmemiş sën
	3	başlamışdur başlamıştur	başlamamışdur başlamamıştur	körmüşdür körmüştür	körmemişdür körmemiştür
Çokluk	1	başlamış biz	başlamamış biz	körmüş biz	körmemiş biz
	2	başlamış siz	başlamamış siz	körmüş siz	körmemiş siz
	3	başlamışlar başlamışdurlar başlamışturlar	başlamamışlar başlamamışdurlar başlamamışturlar	körmüşler körmüşdürler körmüştürler	körmemişler körmemişdürler körmemiştürler

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oku-mış+şahıs eki	oku-ma-mış+şahıs eki	yaz-mış+şahıs eki	yaz-ma-mış+şahıs eki	
Teklik	1	okumuş mën (okumuşum)	okumamış mën	yazmış men (yazmışım)	yazmamış mën
	2	okumuş sën	okumamış sën	yazmış sen	yazmamış sën
	3	okumuşdur okumuştur	okumamışdur okumamıştur	yazmışdur yazmıştır	yazmamışdur yazmamıştır
Çokluk	1	okumuş biz	okumamış biz	yazmış biz	yazmamış biz
	2	okumuş siz	okumamış siz	yazmış siz	yazmamış siz
	3	okumuşlar okumuşdurlar okumuşturlar	okumamışlar okumamışdurlar okumamışturlar	yazmışlar yazmışdurlar yazmışturlar	yazmamışlar yazmamışdurlar yazmamışturlar

1.2.1.1.2.2. İkinci Tip: *-p(-dUr/-tUr, seyrek olarak durur/turur)*

Çağatay Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, *-p* zarf-fiil ekinden sonra *tur-* yardımcı fiilin geniş zamanı olan *turur*'un getirilmesiyle teşkil edilir. *tur-* yardımcı fiiline gelen geniş zaman eki çoğunlukla düşmüş ve ekleşme meydana gelmiştir. Kimi örneklerde *tur-* yardımcı fiili kullanılmadan *-p* zarf-fiil ekine doğrudan şahıs ekleri getirilerek de geçmiş zaman ifadesi yapılır.

Öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, tesirleri şimdi de devam eden tamamlanmış bir hareketi belirtir. Şimdiki bir durumu işaret ettiği için de sık sık şimdiki zaman ile tercüme edilir.

kıl-iptur mén “kılmışım”, *kör-üp sên* “görmüşsün, gördün”, *tol-up turur* “dolmuştur”, *kör-üptür biz* “görmüşüz, gördük”, *kıl-ıp turur siz* “kılmışınız”, *dé-p tururlar* “demişler, dediler” vb.

... *kim Melik-i 'ollām celle ve 'alānıñ kelām-ı mu'ciz-nizāmı ol til bile nāzil ve Resūl 'aleyhi'ş-şalavāti ve's-selāmnıñ aḥādīs-i sa'ādet-encāmı ol lafz bile vārid bolupdur*... “... ki alemlerin sahibi, şanı yüce olan Allah'nın (c.c.) olağanüstü Kelamı (Kur'an) nın tüzüğü o dil ile nazil ve Peygamber efendimizin (s.a.v.) mutluluk getiren hadisleri de o söz ile vārid olmuştur...” (Muḥākemetü'l-Luğateyn, 167)

Ol öyge fitne vü āfet otın yakıp mén. “O eve fitne ve âfet odunu yakmışım.” (Muḥākemetü'l-Luğateyn, 181)

Enverî ve Selmân şı'ride her biri, biriniñ cānibin tutup baḥşlar kılıp sözleri bir biridin ötmegendin songra bu faķır allıga muḥākeme üçün kéltürüp tururlar. “Enverî ve Selmân'ın şiirleri üzerinde her biri, birinin tarafını tutup tartışmalar yapıp söyledikleri birbirlerine geçmeyince, ben fakir'in huzuruna muhakeme için getirmişler” (Muḥākemetü'l-Luğateyn, 186)

mén tevekkül bile bu yolğa kadem koyup mén “ben tevekkül ile bu yola ayak basmışım” (ÇEK, 141)

Birinci ve ikinci teklik ve çokluklar, sık sık *-tur* olmadan da kullanılırlar. *koy-up mén* “koymuşum”, *kél-ip siz* “gelmişsiniz”; üçüncü teklik şahıs işletimi, *-tur*'suz olarak sadece şiirde bulunur.

dep ki: Yā Rab, né ḥālet érkin bu “(o) demiş ki: Ey Rabb(im) nasıl (bir) haldir bu” (ÇEK, 141).

Hatta, normal olarak çekimli fiil şekillerinde bulunmayan arkaik *-ban/-ben* gerundiumu bile, şiirde, üçüncü teklik şahıs için çekimli bir fiil şekli olarak yer alır.

her gamī ki yétiben devrāndın, mén tapıp barçä necātın andın “talihten gelen her bir gamdan kurtuluşu, ben onda bulmuşum” (ÇEK, 141)

Bu kipin olumsuz şekli şimdiki zamanın olumsuzu ile aynıdır. *kör-me-y(dür) mén* “görmemişim”, *kél-me-y-dür* “gelmemiştir”. Soru şekli, *mU* soru ekinin sonda getirilmesi ile teşkil edilir. *kör-üp-sên mü?* “görmüş müsün, gördün mü?” vb.

Olumlu: [fiil + *-p(-dUr/-tUr, durur/turur)* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA-y* olumsuzluk eki + *(-dUr/-tUr, durur/turur)* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-p(-dUr/-tUr, durur/turur)* + z. k. şahıs eki + *mU* soru eki]

Olumsuz soru: fiil + *-mA-y* olumsuzluk eki + *(-dUr/-tUr, durur/turur)* + z. k. şahıs eki + *mU* soru eki]

		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
Kişi		başla-p(-dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki	başla-ma-y-(dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki	başla-p(-dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki+mU	başla-ma-y-(dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki+mU
Teklik	1	başlap(tur) mén (başlamışım)	başlamay(dur) mén	başlap(tur) mén mü	başlamay(dur) mén mü
	2	başlap(tur) sén	başlamay(dur) sén	başlap(tur) sén mü	başlamay(dur) sén mü
	3	başlaptur başlap turur	başlamaydur başlamay durur	başlaptur mu başlap turur mu	başlamaydur mu başlamay durur mu
Çokluk	1	başlap(tur) biz	başlamay(dur) biz	başlap(tur) biz mü	başlamay(dur) biz mü
	2	başlap(tur) siz	başlamay(dur) siz	başlap(tur) siz mü	başlamay(dur) siz mü
	3	başlapturlar başlap tururlar	başlamaydurlar başlamay dururlar	başlapturlar mu başlap tururlar mu	başlamaydurlar mu başlamay dururlar mu

		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
Kişi		kör-üp(-dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki	kör-me-y-(dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki	kör-üp(-dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki+mU	kör-me-y-(dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki+mU
Teklik	1	körüp(tür) mén (görmüşüm)	körmey(dür) mén	körüp(tür) mén mü	körmey(dür) mén mü
	2	körüp(tür) sén	körmey(dür) sén	körüp(tür) sén mü	körmey(dür) sén mü
	3	körüptür körüp turur	körmeydür körmey durur	körüptür mü körüp turur mu	körmeydür mü körmey durur mu
Çokluk	1	körüp(tür) biz	körmey(dür) biz	körüp(tür) biz mü	körmey(dür) biz mü
	2	körüp(tür) siz	körmey(dür) siz	körüp(tür) siz mü	körmey(dür) siz mü
	3	körüptürler körüp tururlar	körmeydürler körmey dururlar	körüptürler mü körüp tururlar mu	körmeydürler mü körmey dururlar mu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
			oķu-p(-dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki	oķu-ma-y-(dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki	oķu-p(-dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki+mU
Teklik	1	oķup(tur) mén (okumuşum)	oķumay(dur) mén	oķup(tur) mén mü	oķumay(dur) mén mü
	2	oķup(tur) sén	oķumay(dur) sén	oķup(tur) sén mü	oķumay(dur) sén mü
	3	oķuptur oķup turur	oķumaydur/durur	oķuptur/turur mu	oķumaydur/durur mu
Çokluk	1	oķup(tur) biz	oķumay(dur) biz	oķup(tur) biz mü	oķumay(dur) biz mü
	2	oķup(tur) siz	oķumay(dur) siz	oķup(tur) siz mü	oķumay(dur) siz mü
	3	oķupturlar oķup tururlar	oķumaydurlar oķumay dururlar	oķupturlar mu oķup tururlar mu	oķumaydurlar mu oķumay dururlar mu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
			yaz-ıp(-dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki	yaz-ma-y-(dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki	yaz-ıp(-dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki+mU
Teklik	1	yazıp(tur) mén (yazmışım)	yazmay(dur) mén	yazıp(tur) mén mü	yazmay(dur) mén mü
	2	yazıp(tur) sén	yazmay(dur) sén	yazıp(tur) sén mü	yazmay(dur) sén mü
	3	yazıptur yazıp turur	yazmaydur yazmay durur	yazıptur yazıp turur mu	yazmaydur yazmay durur mu
Çokluk	1	yazıp(tur) biz	yazmay(dur) biz	yazıp(tur) biz mü	yazmay(dur) biz mü
	2	yazıp(tur) siz	yazmay(dur) siz	yazıp(tur) siz mü	yazmay(dur) siz mü
	3	yazıpturlar yazıp tururlar	yazmaydurlar yazmay dururlar	yazıpturlar mu yazıp tururlar mu	yazmaydurlar mu yazmay dururlar mu

1.2.1.1.2.3. Üçüncü Tip: -GAn(dUr/Durur)

Çağatay Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın üçüncü tipi, -GAn ekinden sonra şahıs zamirlerinin getirilmesiyle yapılır. Üçüncü teklik ve çokluk şahıslarda *DUr-* yardımcı fiili ve bu fiilin geniş zamanı olan *Durur* da getirilir.

Bu tipin olumsuz şekli, *é(r)mes/é(r)mestür* “değil/değildir” kelimesi veya -mA olumsuz ekiyle yapılır. *kıl-ğan é(r)mes / kıl-ğan é(r)mes-tür* “kılmamıştır”, *kıl-ma-ğan-dur* “kılmamıştır”. Soru şekli ise, *mU* soru eki ile teşkil edilir ve sonda bulunur. *kél-gen-mén mü?* “gelmiş miyim?” vb.

Semerķand em̄rū'l mü'minin 'Osmān zamānda müslümān bolğandır.

“Semerkant, Emirü'l-müminin Osman zamanında Müslüman olmuştur.” (ÇEK, 136)

hîç gül körgen émes bād-ı hazāndın yahşılıķ “hiç (bir) gül, hazan rüzgarından iyilik görmemiştir” (ÇEK, 136)

Olumlu: [fiil + -GAn(dUr/Durur) + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -GAn(dUr/Durur) + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -GAn(dUr/Durur) + zamir kökenli şahıs eki + mU soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -GAn(dUr/Durur) + z. k. şahıs eki + mU soru eki]

		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
Kişi		başla- ğan(dur/Durur)+ şahıs eki	başla-ma- ğan(dur/Durur) +şahıs eki	başla- ğan(dur/Durur)+şahıs eki+mU	başla-ma- ğan(dur/Durur)+şahıs eki+mU
Teklik	1	başlağan mén (başlamışım)	başlamağan mén	başlağan mén mü	başlamağan mén mü
	2	başlağan sén	başlamağan sén	başlağan sén mü	başlamağan sén mü
	3	başlağandır başlağan turur	başlamağandır başlamağan turur	başlağandır mu başlağan turur mu	başlamağandır mu başlamağan turur mu
Çokluk	1	başlağan biz	başlamağan biz	başlağan biz mü	başlamağan biz mü
	2	başlağan siz	başlamağan siz	başlağan siz mü	başlamağan siz mü
	3	başlağandırlar başlağanlardur başlağanlar durur	başlamağandırlar başlamağanlardur başlamağanlar durur	başlağandırlar mu başlağanlardur mu başlağanlar durur mu	başlamağandırlar mu başlamağanlardur mu başlamağanlar durur mu

		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
Kişi		kör- gen(dür/Durur)+ şahıs eki	kör-me- gen(dür/Durur) +şahıs eki	kör- gen(dür/Durur)+ şahıs eki+mU	kör-me- gen(dür/Durur)+şahıs eki+mU
Teklik	1	körge mén (başlamışım)	körmege mén	körge mén mü	körmege mén mü
	2	körge sén	körmege sén	körge sén mü	körmege sén mü
	3	körgendür körge turur	körmege dür körmege turur	Körgendür mü körge turur mu	körmege dür mü körmege turur mu
k	1	körge biz	körmege biz	körge biz mü	körmege biz mü

	2	körgeñ siz	körmegeñ siz	körgeñ siz mü	körmegeñ siz mü
	3	körgeñdürler körgeñlerdür körgeñler durur	körmegeñdürler körmegeñlerdür körmegeñler durur	körgeñdürler mü körgeñlerdür mü körgeñler durur mu	körmegeñdürler mü körmegeñlerdür körmegeñler durur

		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
Kişi		oku- ğan(dur/Durur)+ şahıs eki	oku-ma- ğan(dur/Durur)+ şahıs eki	oku- ğan(dur/Durur)+ şahıs eki+mU	oku-ma- ğan(dur/Durur)+şahıs eki+mU
Teklik	1	okuğan mén (okumuşum)	okumağan mén	okuğan mén mü	okumağan mén mü
	2	okuğan sén	okumağan sén	okuğan sén mü	okumağan sén mü
	3	okuğandır okuğan turur	okumağandır okumağan turur	okuğandır mu okuğan turur mu	okumağandır mu okumağan turur mu
Çokluk	1	okuğan biz	okumağan biz	okuğan biz mü	okumağan biz mü
	2	okuğan siz	okumağan siz	okuğan siz mü	okumağan siz mü
	3	okuğandurlar okuğanlardur okuğanlar durur	okumağandurlar okumağanlardur okumağanlar durur	okuğandurlar mu okuğanlardur mu okuğanlar durur mu	okumağandurlar mu okumağanlardur mu okumağanlar durur mu

		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
Kişi		yaz- ğan(dur/Durur)+ şahıs eki	yaz-ma- ğan(dur/Durur) +şahıs eki	yaz- ğan(dur/Durur)+şahıs eki+mU	yaz-ma- ğan(dur/Durur)+şahıs eki+mU
Teklik	1	yazğan mén (yazmışım)	yazmağan mén	yazğan mén mü	yazmağan mén mü
	2	yazğan sén	yazmağan sén	yazğan sén mü	yazmağan sén mü
	3	yazğandır yazğan turur	yazmağandır yazmağan turur	yazğandır mu yazğan turur mu	yazmağandır mu yazmağan turur mu
Çokluk	1	yazğan biz	yazmağan biz	yazğan biz mü	yazmağan biz mü
	2	yazğan siz	yazmağan siz	yazğan siz mü	yazmağan siz mü
	3	yazğandurlar yazğanlardur yazğanlar durur	yazmağandurlar yazmağanlardur yazmağanlar durur	yazğandurlar mu yazğanlardur mu yazğanlar durur mu	yazmağandurlar mu yazmağanlardur mu yazmağanlar durur mu

1.2.1.1.3. Şimdiki Zaman

1.2.1.1.3.1. Birinci Tip: -a/-e/-y (dUr-/turur)

Harezmi Türkçesinde ortaya çıkan ve Kıpçak Türkçesinde de devam eden -a/-e zarf-fiil ekinin dUr- yardımcı fiili ve bu fiilin geniş zamanı olan Durur ile birlikte oluşturdukları şimdiki zaman işletimi Çağatay Türkçesinde yaygın olarak

kullanılmaktadır.¹²³ Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillerden sonra *-a/-e* yerine *-y* olarak gelmektedir. *dUr-* yardımcı fiiline gelen geniş zaman eki bazen düşer ve ekleşmesiyle yapı *-ydUr* olur. *kör-e-dür sën* “görüyorsun, görmektesin”, *tile-y turur mén* “diliyorum, dilemekteyim”, *tart-a-dur biz* “çekiyoruz”, *korq-a turur* “korkuyor, korkmaktadır” vb. Olumsuzu *-mAydUr* biçiminde kullanılır. *başla-ma-y-dur mén* “başlamıyorum”, *kör-me-y-dür sën* “görmüyorsun”. Bu kipin soru şekli *mU* eki ile yapılır ve sonda bulunur. *kél-e-dür sën mü?* “geliyor musun?”, *oqu-ma-y-dur biz mü?* “okumuyor muyuz?” gibi.

Hüsñ t'arîfide uluğraq halğa kim Türkler mén at koyupturlar. Alar at qoymaydurlar. “Güzelliğin tarifinde daha büyük bene Türkler *mên* (ben) adını koymuşlardır. Onlar ad koymuyorlar.” (Muḥākemetü'l-Luğateyn, 173)

ḥazret-i şāhib-kırāñ eşitti, kim Hüseyin Bégniñ çerigi kéledür. “Timur işitti ki Hüseyin Bey'in ordusu geliyor.” (ÇEK, 140)

Olumlu: [fiil + *-a/-e/-y* (*dUr-/turur*) + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA-y* olumsuzluk eki + *dUr-* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-a/-e/-y* (*dUr-/turur*) + zamir k. şahıs eki + *mU* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mA-y* olumsuzluk eki + *dUr-* + z. k. şahıs eki + *mU* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-y-dur+şahıs eki	başla-ma-y-dur + şahıs eki	başla-y-dur+şahıs eki+mU	başla-ma-y-dur + şahıs eki+mU	
Teklik	1	başlaydur mén (başlıyorum)	başlamaydur mén	başlaydur mén mü	başlamaydur mén mü
	2	başlaydur sën	başlamaydur sën	başlaydur sën mü	başlamaydur sën mü
	3	başlaydur	başlamaydur	başlaydur mu	başlamaydur mu
Çokluk	1	başlaydur biz	başlamaydur biz	başlaydur biz mü	başlamaydur biz mü
	2	başlaydur siz	başlamaydur siz	başlaydur siz mü	başlamaydur siz mü
	3	başlaydurlar	başlamaydurlar	başlaydurlar mu	başlamaydurlar mu

Kişi	Olumlu		Olumsuz	
	kör-e-dür+şahıs eki	kör-me-y-dür + şahıs eki	kör-e-dür+şahıs eki+mU	kör-me-y-dür + şahıs eki+mU

¹²³ Mustafa Argunşah, *a.g.e.*, s. 164.

Teklik	1	köredür mën (görüyorum)	körmezdür mën	köredür mën mü	körmezdür mën mü
	2	köredür sën	körmezdür sën	köredür sën mü	körmezdür sën mü
	3	köredür	körmezdür	köredür mü	körmezdür mü
Çokluk	1	köredür biz	körmezdür biz	köredür biz mü	körmezdür biz mü
	2	köredür siz	körmezdür siz	köredür siz mü	körmezdür siz mü
	3	köredürler	körmezdürler	köredürler mü	körmezdürler mü

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oķu-y-dur+şahıs eki	oķu-ma-y-dur + şahıs eki	oķu-y-dur+şahıs eki+mU	oķu-ma-y-dur + şahıs eki+mU
Teklik	1	oķuydur mën (başlıyorum)	oķumaydur mën	oķuydur mën mü	oķumaydur mën mü
	2	oķuydur sën	oķumaydur sën	oķuydur sën mü	oķumaydur sën mü
	3	oķuydur	oķumaydur	oķuydur mu	oķumaydur mu
Çokluk	1	oķuydur biz	oķumaydur biz	oķuydur biz mü	oķumaydur biz mü
	2	oķuydur siz	oķumaydur siz	oķuydur siz mü	oķumaydur siz mü
	3	oķuydurlar	oķumaydurlar	oķuydurlar mu	oķumaydurlar mu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-a-dur+şahıs eki	yaz-ma-y-dur + şahıs eki	yaz-a-dur+şahıs eki+mU	yaz-ma-y-dur + şahıs eki+mU
Teklik	1	yazadur mën (yazıyorum)	yazmaydur mën	yazadur mën mü	yazmaydur mën mü
	2	yazadur sën	yazmaydur sën	yazadur sën mü	yazmaydur sën mü
	3	yazadur	yazmaydur	yazadur mu	yazmaydur mu
Çokluk	1	yazadur biz	yazmaydur biz	yazadur biz mü	yazmaydur biz mü
	2	yazadur siz	yazmaydur siz	yazadur siz mü	yazmaydur siz mü
	3	yazadurlar	yazmaydurlar	yazadurlar mu	yazmaydurlar mu

1.2.1.1.3.2. İkinci Tip: -a/-e/-y

Çağatay Türkçesinde şimdiki zaman, birinci ve ikinci teklik ve çokluk şahısların genellikle -a/-e/-y zarf-fiil eklerinin *dUr-/turur* yardımcı fiilini almadan, zamir kökenli

kişi eklerine doğrudan bağlanması ile teşkil edilir. *tap-a-mén* “buluyorum”, *kör-e sén* “görüyorsun”, *başla-y biz* “başlıyoruz”, *oku-y siz* “okuyorsunuz” vb.

kaçangaça ‘azā tutup oltarasiz? “ne zaman kadar yas tutup gamlı olup oturuyorsunuz?” (ÇT, 165)

1.2.1.1.3.3. Üçüncü Tip: -mAKtA-(dUr/Durur/dIr)

Çağatay Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, fiil tabanına -maқта, -mekte eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. Çağatay Türkçesinde bu tip, Osmanlı Türkçesinde olduğu gibi, fakat ondan daha seyrek olarak kullanılır. Çağatay Türkçesinde, bu tipin daha çok üçüncü teklik ve çokluk şahıslardaki örneklerine rastlanır ve bu şahıslarda dUr- yardımcı fiili ve bu fiilin geniş zamanı olan Durur de kullanılır.

Mén anña cānnı fedā kılmaқта. “Ben canımı onun yolunda feda etmekteyim.”; *yiğitlik dembedem ötmektedir ayyām ara* “gençlik, mütemadiyen, günler gibi geçip gitmektedir”; *aytkıl kim: sén hōd ittiñ cān dağı çıkmaktadır.* “de ki: sen (şairin yüreği) kendin yittin, kayboldun ve can da çıkmaktadır.” (ÇEK, 137)

Kişi	Olumlu				
	yığla-maқта+şahıs eki	kör-mekte+şahıs eki	oku-maқта+şahıs eki	yaz-maқта+şahıs eki	
Teklik	1	yığlamaқта mén (ağlamaktayım, ağlıyorum)	körmekte mén (görmekteyim, görüyorum)	okumaқта mén (okumaktayım, okuyorum)	yazmaқта mén (yazmaktayım, yazıyorum)
	2	yığlamaқта sén	körmekte sén	okumaқта sén	yazmaқта sén
	3	yığlamaktadır	körmektedir	okumaktadır	yazmaktadır
Çokluk	1	yığlamaқта biz	körmekte biz	okumaқта biz	yazmaқта biz
	2	yığlamaқта siz	körmekte siz	okumaқта siz	yazmaқта siz
	3	yığlamaktadırlar	körmektedirler	okumaktadırlar	yazmaktadırlar

1.2.1.1.3.4. Dördüncü Tip: -b (turub(dur)-, yürür-/yürüb(dür), yatur-, oltur(ur/ubdur/ub Durur))

Çağatay Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipine nadiren rastlanır. Bu tipin örnekleri çok az kaynaklarda geçmektedir. Bu tipin işletiminde şahıs eki olarak zamir menşeli şahıs ekleri kullanılır.

Kördüm kim, na'ln yanında bir şarāk tüşüb yatur, mén taajjub yüzidin ul şirākni na'lnğa tarttıım. “Gördüm ki ayakkabının yanında bir ayakkabının bandı bulunuyor, ben şaşkınlık yüzünden o ayakkabı bandını ayakkabıya taktım.” (Mahbübü'l-Kulüb, 29)

Néçe yıldın beri halkñıñ tuzın yéyüb yürür mén. “Kaç yıldan beri halkın tuzunu (yemeğini) yiyorum.”: Biz alarnı saqlab turur miz. “Biz onları saklıyoruz.” (ÖTTG, 258)

beyit
*Şakar ağzın kaçında la'l kânın
ménıñ hinduları saqlab turubdur. (Atâiy)*

beyit
*Yürübdür oynab İstanbul'da huşnüd
érür ahvālî kündin küñge béhbüd (Furqat)*

“İstanbul'da mutlu bir durumda geziyor; durumu günden güne iyileşiyor” (ÖTTG, 259)

kördi kim, bir néçeleri yana qazıb oturur tururlar “gördü ki, bir kaç (kaç kişi) yine kazıyorlardır”; Hazāraspdın kızılbaş kétmey turubdur “bin tane atın içinden sadece kızılbaşlı olan at gitmiyordur.” (ÖTTG, 259)

1.2.1.1.4. Geniş Zaman

Geniş zaman, belli bir zamana işaret etmeyen belirsiz bir oluş ve kılışı bildirir. Çağatay Türkçesinde geniş zaman, fiil tabanına *-r*, *-Ar* ve *-Ur* eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. *al-ur mén* “alırım”, *kél-ür sén* “gelirsin”, *oqu-r* “okur”, *yaz-ar biz* “yazarız”, *kör-er siz* “görürsünüz” vb. Bu kipin olumsuz şekli, *-mAs* olumsuzluk eki ile yapılır. *bar-mas mén* “varmam, gitmem”, *bil-mes sén* “bilmezsin” gibi. Soru şekli, *mU* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur. *ayt-ur biz mü?* “söyler miyiz?”, *al-mas sén mü?* “almaz mısın?” vb.

... kerîmesi bile tekellüm kıtur ve ‘andelîb-i hoş-nevâsı nübüvvet beyânı bile ve risâlet nağme elhânı bile sürüd körgüzür. “... âyet-i kerimeleri ile konuşur, onun hoş sesli bülbülü (Hz. Muhammed) nebîlik beyanı ve resullük ezgisi ile öter.” (Muhâkemetü'l-Luğateyn, 168)

Olumlu: [fiil + *-r*, *-Ar*, *-Ur* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mAs* olumsuzluk eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-r, -Ar, -Ur* + zamir kökenli şahıs eki + *mU* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mAs* olumsuzluk eki + zamir k. şahıs eki + *mU* soru eki]

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		başla-r + şahıs eki	başla-mas+şahıs eki	başla-r + şahıs eki+mU	başla-mas+şahıs eki+mU
Teklik	1	başlar mén (başlarım)	başlamas mén	başlar mén mü	başlamas mén mü
	2	başlar sén	başlamas sén	başlar sén mü	başlamas sén mü
	3	başlar	başlamas	başlar mu	başlamas mu
Çokluk	1	başlar biz	başlamas biz	başlar biz mü	başlamas biz mü
	2	başlar siz	başlamas siz	başlar siz mü	başlamas siz mü
	3	başlarlar	başlamaslar	başlarlar mu	başlamaslar mu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-er+ şahıs eki	kör-mes+şahıs eki	kör-er+ şahıs eki+mU	kör-mes+şahıs eki+mU
Teklik	1	körer mén (görürüm)	körmes mén	körer mén mü	körmes mén mü
	2	körer sén	körmes sén	körer sén mü	körmes sén mü
	3	körer	körmes	körer mü	körmes mü
Çokluk	1	körer biz	körmes biz	körer biz mü	körmes biz mü
	2	körer siz	körmes siz	körer siz mü	körmes siz mü
	3	körerler	körmesler	körerler mü	körmesler mü

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oğu-r + şahıs eki	oğu-mas+şahıs eki	oğu-r + şahıs eki+mU	oğu-mas+şahıs eki+mU
Teklik	1	oğur mén (okurum)	oğumas mén	oğur mén mü	oğumas mén mü
	2	oğur sén	oğumas sén	oğur sén mü	oğumas sén mü
	3	oğur	oğumas	oğur mu	oğumas mu
Çokluk	1	oğur biz	oğumas biz	oğur biz mü	oğumas biz mü
	2	oğur siz	oğumas siz	oğur siz mü	oğumas siz mü
	3	oğurlar	oğumaslar	oğurlar mu	oğumaslar mu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru	Olumsuz soru
	yaz-r + şahıs eki		yaz-mas+şahıs eki		yaz-r + şahıs eki+mU	yaz-mas+şahıs eki+mU
Teklik	1	yazar mén (yazarım)	yazmas mén		yazar mén mü	yazmas mén mü
	2	yazar sén	yazmas sén		yazar sén mü	yazmas sén mü
	3	yazar	yazmas		yazar mu	yazmas mu
Çokluk	1	yazar biz	yazmas biz		yazar biz mü	yazmas biz mü
	2	yazar siz	yazmas siz		yazar siz mü	yazmas siz mü
	3	yazarlar	yazmaslar		yazarlar mu	yazmaslar mu

1.2.1.1.5. Gelecek Zaman

Çağatay Türkçesinde gelecek zaman, *-ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / -ke(y)* ve *-ğu / -gü / -ku / -kü* ekleri ile yapılır.

1.2.1.1.5.1. Birinci Tip: Gelecek-İstek [*-ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / -ke(y)*]

Çağatay Türkçesi gramerlerinde “*Gelecek-İstek*”¹²⁴ diye adlandırılan gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına *-ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / ke(y)* eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. *kél-ge(y) mén* “geleceğim”, *kıl-ğa(y) sén* “yapacaksın”, *tap-ka(y) biz* “bulacağız”, *tök-ke(y) siz* “dökeceksiniz” vb.

Bu tipin olumsuz şekli, *-mA* olumsuzluk ekinin *-GA(y) / -KA(y)* eklerinden önce getirilmesiyle teşkil edilir. *kör-me-ge(y)* “görmeyecek”, *başla-ma-ğa(y) biz* “başlamayacağız” gibi. Soru şekli, *mU* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur. *bar-ğa(y) sén mü?* “varacak mısın, gidecek misin?”, *bil-me-gey-ler mü?* “bilmeyecekler mi” vb.

Faşıh Türkler kaşıda okuy ve ötkere almağaylar. “Fasih (belâgatlı) Türkler huzurunda okuyamayacaklar ve kabul ettiremeyecekler.” (Muḥâkemetü'l-Luğateyn, 179)

-GA(y) / -KA(y) ekleri gelecek zaman anlamının yanı sıra istek, rica veya emir anlamlarını da ifade eder.

til birle néçük kılğa mén izhâr saña “(durumu) dil ile sana nasıl anlatabilirim?” / *rûzî kılğay ħudây nuşret sizge* “Allah size zafer nasip etsin”.¹²⁵

Bu ekler özellikle şiirde *-ğa / -ge / -ka / ke* şekillerinde kullanılır.

¹²⁴ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 128.

¹²⁵ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 129.

Olumlu: [fiil + -GA(y) / -KA(y) + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -GA(y) / -KA(y) + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -GA(y) / -KA(y) + zamir kökenli şahıs eki + mU soru eki]

Olumsuz soru:[fiil + -mA olumsuzluk eki + -GA(y) / -KA(y) + zamir kökenli şahıs eki + mU soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ğa(y)+şahıs eki		başla-ma-ğa(y)+şahıs eki		başla-ğa(y) + şahıs eki +mU		başla-ma-ğa(y)+şahıs eki +mU	
Teklik	1	başlağa(y) mén (başlayacağım)	başlamağa(y) mén	başlağa(y) mén mü	başlamağa(y) mén mü			
	2	başlağa(y) sén	başlamağa(y) sén	başlağa(y) sén mü	başlamağa(y) sén mü			
	3	başlağa(y)	başlamağa(y)	başlağa(y) mu	başlamağa(y) mu			
Çokluk	1	başlağa(y) biz	başlamağa(y) biz	başlağa(y) biz mü	başlamağa(y) biz mü			
	2	başlağa(y) siz	başlamağa(y) siz	başlağa(y) siz mü	başlamağa(y) siz mü			
	3	başlağaylar	başlamağaylar	başlağaylar mu	başlamağaylar mu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-ge(y)+şahıs eki		kör-me-ge(y)+şahıs eki		kör-ge(y) + şahıs eki +mU		kör-me-ge(y)+şahıs eki +mU	
Teklik	1	körge(y) mén (göreceğim)	körmege(y) mén	körge(y) mén mü	körmege(y) mén mü			
	2	körge(y) sén	körmege(y) sén	körge(y) sén mü	körmege(y) sén mü			
	3	körge(y)	körmege(y)	körge(y) mü	körmege(y) mü			
Çokluk	1	körge(y) biz	körmege(y) biz	körge(y) biz mü	körmege(y) biz mü			
	2	körge(y) siz	körmege(y) siz	körge(y) siz mü	körmege(y) siz mü			
	3	körgeyler	körmegeyler	körgeyler mü	körmegeyler mü			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oku-ğa(y)+şahıs eki		oku-ma-ğa(y)+şahıs eki		oku-ğa(y) + şahıs eki +mU		oku-ma-ğa(y)+şahıs eki +mU	
Teklik	1	okuğa(y) mén (okuyacağım)	okumağa(y) mén	okuğa(y) mén mü	okumağa(y) mén mü			
	2	okuğa(y) sén	okumağa(y) sén	okuğa(y) sén mü	okumağa(y) sén mü			
	3	okuğa(y)	okumağa(y)	okuğa(y) mu	okumağa(y) mu			

Çokluk	1	oķuġa(y) biz	oķumaġa(y) biz	oķuġa(y) biz mü	oķumaġa(y) biz mü
	2	oķuġa(y) siz	oķumaġa(y) siz	oķuġa(y) siz mü	oķumaġa(y) siz mü
	3	oķuġaylar	oķumaġaylar	oķuġaylar mu	oķumaġaylar mu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-ġa(y)+şahıs eki		yaz-ma-ġa(y)+şahıs eki		yaz-ġa(y) + şahıs eki +mU		yaz-ma-ġa(y)+şahıs eki +mU	
Teklik	1	yazġa(y) mën (yazacaġım)	yazmaġa(y) mën	yazġa(y) mën mü	yazmaġa(y) mën mü			
	2	yazġa(y) sën	yazmaġa(y) sën	yazġa(y) sën mü	yazmaġa(y) sën mü			
	3	yazġa(y)	yazmaġa(y)	yazġa(y) mu	yazmaġa(y) mu			
Çokluk	1	yazġa(y) biz	yazmaġa(y) biz	yazġa(y) biz mü	yazmaġa(y) biz mü			
	2	yazġa(y) siz	yazmaġa(y) siz	yazġa(y) siz mü	yazmaġa(y) siz mü			
	3	yazġaylar	yazmaġaylar	yazġaylar mu	yazmaġaylar mu			

1.2.1.1.5.2. İkinci Tip: [-GU / -KU-iyelik eki (-dUr /Durur)]

Çaġatay Türkçesi gramerlerinde “Belirli (kesin) gelecek zaman”¹²⁶, “Mutlak gelecek zaman”¹²⁷ diye adlandırılan gelecek zamanın bu tipi, gelecekte mutlaka yer alacaġı veya ortaya çıkacaġı düşünölen bir hareketi veya bir durumu belirtmek için kullanılır. Bu tip, fiil tabanına -ġu / -ġü / -ķu / -kü eklerinden sonra iyelik eklerinin getirilmesi ve ardından da -dUr (durur/turur) eklerinin eklenmesi ile yapılır. Bu işleimde iyelik ekleri kişi eki işlevini üstlenmiştir. oķu-ġu-m-dur “okuyacaġım”, bil-ġü-ŋ-dür “bileceksin”, tap-ķu-sı-dur “bulacaktır”, al-ġu-mız-dur “alacaġız”, kör-ġü-ŋüz-dür “göreceksiniz”, kël-ġü-leri-dür ~ kël-ġü-si-dür-ler ~ kël-ġü-si-ler-dür “geleceklerdir” vb.

Yukarıdaki şekiller, -dUr (durur/turur) ekini almadan da kullanılırlar. oķu-ġu-m “okuyacaġım”, al-ġu-ŋ “alacaksın”, tap-ķu-sı “bulacak”, kël-ġü-miz “geleceġiz”, ķıl-ġu-ŋuz “yapacaksınız”, çık-ķu-ları ~ çık-ķu-sı-lar “çıkacaklar” vb.

Bu tipin olumsuzu iki şekilde yapılır. Birincisi, fiil tabanına -mA olumsuzluk ekinin getirilmesi ile yapılır. al-ma-ġu-m(dur) “almayacaġım”, kël-me-ġü-ŋ

¹²⁶ János Eckmann, *Harezmi, Kıpçak ve Çaġatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar*, a.g.e., s. 102.

¹²⁷ János Eckmann, *Çaġatayca El Kitabı*, a.g.e., s.137.

“gelmeyeceksin” gibi. İkincisi ise, *yok* olumsuzluk kelimesi ile yapılır. *al-ğu-η yok(tur)* “almayacaksın”, *kél-me-gü-miz yok* “gelmeyeceğiz” vb.

Taňla né yégümüzdür? “ Yarın ne yiyeceğiz?”; *égniňge çikkısidur* *ikki kanat, kat* ‘*kılğuş* uçup *tarık-i necāt* “omuzuna kadar iki kanat çıkacaktır, uçup kurtuluş yolunda yürüyeceksin; *tüşünge déğüm durur ta’bır*. “(senin) rüyanın yorumunu yapacağım.”; *açkanıñızda körgünüzdür* “(bu örtüyü) açtığımızda göreceksiniz” (ÇEK, 138)

Olumlu: [fiil + -GU/-KU + iyelik eki + -dUr (durur/turur)]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -GU/-KU + iyelik eki + -dUr (durur/turur)]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-ğu-iyelik eki+(dur)	başla-ma-ğu-iyelik eki+(dur)	kör-gü-iyelik eki+(dür)	kör-me-gü-iyelik eki+(dür)	
Teklik	1	başlağum(dur) (başlayacağım)	başlamağum(dur)	körgüm(dür) (göreceğim)	körmegüm(dür)
	2	başlağuş(dur)	başlamağuş(dur)	körgüş(dür)	körmegüş(dür)
	3	başlağusı(dur)	başlamağusı(dur)	körgüsi(dür)	körmegüsi(dür)
Çokluk	1	başlağumuz(dur)	başlamağumuz(dur)	körgümüz(dür)	körmegümüz(dür)
	2	başlağuşuz(dur)	başlamağuşuz(dur)	körgüşüz(dür)	körmegüşüz(dür)
	3	başlağuları(dur) başlağusıdurlar başlağusılardur	başlamağuları(dur) başlamağusıdurlar başlamağusılardur	körgüleri(dür) körgüsüdurlar körgüsilerdür	körmegüleri(dür) körmegüsüdurlar körmegüsilerdür

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oğu-ğu-iyelik eki+(dur)	oğu-ma-ğu-iyelik eki+(dur)	yaz-ğu-iyelik eki+(dur)	yaz-ma-ğu-iyelik eki+(dur)	
Teklik	1	oğugum(dur) (okuyacağım)	oğumağum(dur)	yazgum(dur) (yazacağım)	yazmağum(dur)
	2	oğuş(dur)	oğumağuş(dur)	yazguş(dur)	yazmağuş(dur)
	3	oğuşı(dur)	oğumağuşı(dur)	yazguşı(dur)	yazmağuşı(dur)
Çokluk	1	oğumuz(dur)	oğumağumuz(dur)	yazgumuz(dur)	yazmağumuz(dur)
	2	oğuşuz(dur)	oğumağuşuz(dur)	yazguşuz(dur)	yazmağuşuz(dur)
	3	oğuları(dur) oğuşıdurlar oğuşılardur	oğumağuları(dur) oğumağuşıdurlar oğumağuşılardur	yazguları(dur) yazguşıdurlar yazguşılardur	yazmağuları(dur) yazmağuşıdurlar yazmağuşılardur

1.2.1.1.5.3. Üçüncü Tip: -GU-dék / -KU-dék

Çağatay Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına -GU-dék / -KU-dék kip eklerinden sonra zamir menşeli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir.

Gelecek ve gereklilik ifade eden -ğu, -gü, -ku, -kü partisibi, İslamî Orta Asya edebî Türkçesinin Çağatay Türkçesinden önceki devrinde kullanılmıştır (11.-14. yüzyıllar). Çağatay Türkçesinde daha az kullanılmıştır. Diğer taraftan, -GU-dék, -KU-dék şekli (dék, bir çekim edatıdır) tam bir serbestlikle kullanılır.¹²⁸

dék/g çekim edatı Alî Şîr Nevâyî'den önce umumiyetle tég, nadiren tegin biçiminde kullanılmıştır.¹²⁹

bar-ğu-dék, yar-ğu-dék, bil-gü-dék, ayt-ku-dék, kayt-ku-dék, ur-ğu-dék- sor-ğu-dék (Muḥākemetü'l-Luğateyn, 178)

hecr dardığa devā ger kılmasañ vaşlın bile vāy kim öltürgüdekdür dard-ı hicrānıñ méni “ayrılık derdine vaslın ile deva kılmasan, vay kim, ayrılığın derdi beni öldürecek”; *ḥālımğa ol ay rahm kılğüdeék émes* “halime o ay (yüzlü) rahm kılacağa benzemez” (HKÇTÜA, 96)

kétküdeék mén başım alıp nāgeh “ansızın başımı alıp gidecek gibiyim” (ÇEK, 109)

<i>başla-ğu-dék mén</i>	<i>kör-gü-dék mén</i>
<i>başla-ğu-dék sén</i>	<i>kör-gü-dék mén</i>
<i>başla-ğu-dék(dür)</i>	<i>kör-gü-dék(dür)</i>
<i>başla-ğu-dék biz</i>	<i>kör-gü-dék biz</i>
<i>başla-ğu-dék siz</i>	<i>kör-gü-dék siz</i>
<i>başla-ğu-dékler(dür)</i>	<i>kör-gü-dékler(dür)</i>

1.2.1.2. Tasarlama Kipleri

Fiilin olumlu veya olumsuz yöndeki gerçekleşmesini; tasarlanan istek, emir, şart ve gereklilik kavramları içinde veren kiplerdir. Tasarlama kiplerinde, bildirme kiplerindeki gibi bildirme, haber verme biçiminde bir oluş ve kılış yoktur. Bu kipler,

¹²⁸ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 109.

¹²⁹ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 98.

daha gerçekleşmemiş olan, ancak gerçekleşmesi istek, emir, şart ve gereklilik şekillerinde tasarlanan kiplerdir.

1.2.1.2.1. Emir Kipi

Emir kipi, fiil tabanına getirilen ve her şahsa göre değişen eklerle yapılır. Emir ekleri, hem kip hem de şahıs anlamı taşıyan eklerdir.

Emir kipi, (rica, yalvarma, davet, tavsiye, uyarı vs. dahil) buyurma ve yasaklarda (olumsuz buyurmalar) kullanılır.¹³⁰

Kişi	Teklik	Çokluk
1. kişi	-y -(a, e)y, -(a, e)yIn, -(a, e)yIm -(a, e)yıñ, -GAyIn (nadiren)	-(a)lı, -(e)li -(a)lıñ, -(e)liñ -(a)luğ, -(e)lük -(a)luñ, -(e)lüñ -(a)lım, -(e)lim (nadiren)
2. kişi	Ø, -ğIl/-gil, -ğın/-gin -qıl/-kil, -qın/-kin -ğay/-gey (nadiren)	-(ı, i, u, ü)ñ -(ı, i, u, ü)ñIz -(ı, i, u, ü)ñIAr -(ı, i, u, ü)ñIz(IAr) -(u, ü)ñUz(IAr) (daha az)
3. kişi	-sun, -sün, -dék	-sunlar, -sünler, -dékler

Çağatay Türkçesinde emir ekleri, teklik 1. kişide, -Ay, -y ekleri, ünlü ile biten fiillerden sonra -y, ünsüzle biten fiillerden sonra ise -Ay şeklinde gelir. *éyle-y* “eyleyeyim”, *bol-ay* “olayım”, *yétkür-ey* “ulaştırayım” gibi. -AyIn, -yIn ekleri, ünlü ile biten fiillerden sonra -yIn, ünsüz ile biten fiillerden sonra ise -AyIn şeklinde gelir. *dé-ye-yin* “diyeyim”, *ayt-ayın* “söyleyeyim” vb. -AyIm eki, ünlü ile biten fiil tabanlarında -yIm, ünsüz ile biten fiil tabanlarında -AyIm biçiminde gelir. *kél-eyim* “geleyim”, *bol-ayım* “olayım”, *başla-yım* “başlayayım” gibi. -AyIñ eki (nadiren), ünlü ile biten fiillerden sonra -yIñ, ünsüz ile biten fiillerden sonra ise -AyIñ şeklinde gelir. *kör-eyiñ* “göreyim”, *başla-yıñ* “başlayayım”, *oqu-yıñ* “okuyayım” gibi. -GAyIn eki, *ğara-ğayın* “bakayım”, *toqu-ğayın* “dokuyayım”.

Teklik 2. kişi eksiz veya -GIl, -KIl ekleri ile: *buyur-ğil* “buyur”, *kör-gil*, *tut-kıl* “tut”, *éşit-kil* “işit, dinle”. GIn ekine nadiren rastlanır. *ğoy-ğın* “koy”, *öte-gin* “öde” gibi.

¹³⁰ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 124.

Gelecek zaman eki olan -GAy eki nadiren emir kipinde de kullanılır. *zûlm kılma-ğay-sén* “zulmetme”, *sakla-ğay-sén* “sakla” vb.

Teklik 3. kişi emir ekleri -sUn ve -dék ekleridir. *bar-sun* “varsın, gitsin”, *kir-sün* “girsin”, *asra-dék* “korusun”, *kör-dék* “görsün”. Çokluk 3. kişi emir şekli, -sUnlAr ve -dékler ekleri ile yapılır. *kıl-sunlar* “kılınsınlar, yapsınlar”, *sor-dékler* “sorsunlar” gibi. -dék ve -dékler şekilleri, esasen Ali Şir Nevâyî’de bulunur. Nevâyî’den başka Yusuf Emîrî’nin *Dehnâme* adlı eserinde de -dék şekli kaydedilmiştir: *bitidék émdi târihîni kâtib* “katip, şimdi (onun) tarihin yaz”.

Çokluk 1. kişi emir ekleri şunlardır: -Allm eki: *bağ-alım* “bakalım”, *kal-alım* “kalalım”. -All eki: *éşit-eli* “işitelim”, *bér-eli* “verelim”, *iç-eli* “içelim” gibi. -AlUK eki: *bér-elük* “verelim”, *yéber-elük* “gönderelim”. -Allı, -AlUı ekleri: *ayt-alı* “söyleyelim”, *bér-elı* “verelim”, *kal-alı* “kalalım” vb.

Çokluk 2. kişi emir ekleri, -ı, -ıIz (daha az olarak -UıUz), -ıIAr, -ıIzIAr ekleridir. *eyle-ı* “eyleyin”, *al-ma-ı* “almayın”, *kör-üı* “görün”, *sal-ııız* “salın”, *tut-ııız* “tutunuz”, *tur-ııuz* “durunuz”, *sor-ııızlar* “sorunuz” vb. *dé-ıler* “deyiniz”, *kör-üıler* “görünüz” vb.

-ar / -er ile biten fiil kök ve gövdeleri, emir işletiminin ikinci teklik şahsında, bazen -u / -ü ekini alırlar. *bar-u* “git”, *qaytar-u* “dön, geri dön”, *qutkaru* “kurtar”, *yiber-ü* “gönder”. Diğer taraftan, Abuşka yazarının *baru*’nun bir varyantı olarak aldığı *barı* “var, git” şekline metinlerde rastlanmaz.

éy şabā, āvāre köñlüm isteyü her yan baru; vādi vü tağ u beyābanları bir bir ahtarü “ey sabah rüzgarı, avare gönlümü takip ederek her tarafa git; vadileri, dağ ve çölleri bir bir dolaş” (ÇEK, 123)

aytkul kim: sén hōd ittiñ cān dağı çıkmaktadır. “de ki: sen (şairin yüreği) kendin yittin, kayboldun ve can da çıkmaktadır.” (ÇEK, 137)

Kişi		başla-emir eki	kör-emir eki
Teklik	1	başlay başlayın başlayım başlayıñ(nadiren)	körey köreyin köreyim köreyiñ
	2	başlağıl	körgil

		başlağın (nadiren)	körgin
	3	başlasun başladék	körsün kördék
Çokluk	1	başlalım başlalı başlaluk başlaluğ	körelim köreli körelük körelüğ
	2	başlağ başlağız başlağuz(daha az) başlağlar	körütüğ körütüğiz körütüğüz körütüğler
	3	başlasunlar başladékler	körsünler kördékler

1.2.1.2.2. Şart Kipi

Çağatay Türkçesinde şart kipi, fiil kök ve gövdesine *-sA* şart ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. *bar-sa-m* “varsam, gitsem”, *kör-se-η* “görsen”, *oğu-sa* “okusa”, *kél-se-ğ* “gelsek”, *bér-se-ηiz* “verseniz”, *kéltür-se-ler* “getirseler” vb.

... ve eger birbiridin mütemeyyiz **kılsa**, Türkçe at bile oğ aytur. “... ve eğer birbirinden ayırmak istese, ancak Türkçesiyle söyler.” (Muḥâkemetü'l-Luğateyn, 176)

Bu kip, şart işlevinin yanı sıra dilek veya temenni ifade etmek için de kullanılır.

könli tilegen murādğa yetse kişi, ya barça murādlarını terk étse kişi “kişi, ya gönlünün dilediği murada ulaşsa (ulaşmalı), yahut da bütün muradlarını terk etse (etmeli)”. (ÇEK, 127)

bol- yardımcı fiili, sık sık imkanı veya imkansızlığı ifade etmek için şart kipinin bu tipi ile birlikte kullanılır. *bol-* fiilinin öznesi, genellikle belirsizdir.

yolın kılavuz bile tapsa bolur “yolu kılavuz ile bulmak mümkündür”; *anıη ‘ahdığa ictimād kılsa bolmas* “onun sözüne güvenmek olmaz”. (ÇEK, 127)

bol- fiilinin öznesi nadiren belirlidir: *né şabr étsem bolur, né taqatım bar* “ne sabretmem (mümkün) olur, ne (de) takatim var”. (ÇEK, 127)

Şart kipinin olumsuzu, *-mA* olumsuzluk eki ile yapılır. *kél-ma-se-m* “gelmesem”, *két-me-se-η* “gitmesem” vb.

Olumlu: [fiil + *-sA* şart eki + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -sA şart eki + iyelik k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -sA şart eki + iyelik kökenli şahıs eki + mU soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -sA şart eki + iyelik k. şahıs eki + mU soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-sa-şahıs eki	başla-ma-sa-şahıs eki	başla-sa-şahıs eki+mu	başla-ma-sa-şahıs eki+mu	
Teklik	1	başlasam (başlasam)	başlamasam	başlasam mu	başlamasam mu
	2	başlasaŋ	başlamasaŋ	başlasaŋ mu	başlamasaŋ mu
	3	başlasa	başlamasa	başlasa mu	başlamasa mu
Çokluk	1	başlasağ	başlamasağ	başlasağ mu	başlamasağ mu
	2	başlasaŋız	başlamasaŋız	başlasaŋız mu	başlamasaŋız mu
	3	başlasalar	başlamasalar	başlasalar mu	başlamasalar mu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	kör-se-şahıs eki	kör-me-se-şahıs eki	kör-se-şahıs eki+mü	kör-me-se-şahıs eki+mü	
Teklik	1	körsem (görsem)	körmesem	körsem mü	körmesem mü
	2	körseŋ	körmesenŋ	körseŋ mü	körmesenŋ mü
	3	körse	körmese	körse mü	körmese mü
Çokluk	1	körsek	körmesek	körsek mü	körmesek mü
	2	körseŋiz	körmesenŋiz	körseŋiz mü	körmesenŋiz mü
	3	körseler	körmeseler	körseler mü	körmeseler mü

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oğu-sa-şahıs eki	oğu-ma-sa-şahıs eki	oğu-sa-şahıs eki+mu	oğu-ma-sa-şahıs eki+mu	
Teklik	1	oğusam (okusam)	oğumasam	oğusam mu	oğumasam mu
	2	oğusaŋ	oğumasaŋ	oğusaŋ mu	oğumasaŋ mu
	3	oğusa	oğumasa	oğusa mu	oğumasa mu
Çokluk	1	oğusağ	oğumasag	oğusağ mu	oğumasag mu
	2	oğusaŋız	oğumasaŋız	oğusaŋız mu	oğumasaŋız mu
	3	oğusalar	oğumasalar	oğusalar mu	oğumasalar mu

1.2.1.2.3. İstek Kipi

Çağatay Türkçesinde istek kipinin işletiminde gelecek zaman eklerinden faydalanır. Ayrıca, emir ekleri genel Türkçede yalnız emir ifade etmezler, aynı zamanda istek işleviyle de kullanılırlar.¹³¹

1.2.1.2.3.1. Birinci Tip: -GA(y) / -KA(y)

İstek kipinin bu tipi, -GA(y)/-KA(y) eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile teşkil edilir. Çağatay Türkçesinde bu tipin ekleri “y” ünsüzünü almadan da kullanılır. *kör-ge(y)mén* “göreyim”, *bil-me-ge(y) sén* “bilmeyesin”, *tut-ka sén* “tutasın”, *bol-ğay* (ola), *kör-ge(y)-miz* “görelim”, *başla-ğ-a-siz* “başlayasınız”, *öltür-me-gey-ler* “öldürmeyeler” vb.

Bu tipin olumsuzu, -mA olumsuzluk eki ile yapılır. *bil-me-ge(y) sén* “bilmeyesin”, *öltür-me-gey-ler* “öldürmeyeler” vb.

zinhār ki dostluḡnı unutmaḡa sén “sakın dostluğu unutmayasın” (ÇT, 171)

Olumlu: [fiil + -GA(y) / -KA(y) + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -GA(y) / -KA(y) + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -GA(y) / -KA(y) + zamir kökenli şahıs eki + mU soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -GA(y) / -KA(y) + zamir kökenli şahıs eki + mU soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ğ-a(y)+şahıs eki		başla-ma-ğ-a(y)+şahıs eki		başla-ğ-a(y) + şahıs eki +mU		başla-ma-ğ-a(y)+şahıs eki +mU	
Teklik	1	başlağ(a)y mén (başlayayım)	başlamağ(a)y mén	başlağ(a)y mén mü	başlamağ(a)y mén mü			
	2	başlağ(a)y sén	başlamağ(a)y sén	başlağ(a)y sén mü	başlamağ(a)y sén mü			
	3	başlağ(a)y	başlamağ(a)y	başlağ(a)y mu	başlamağ(a)y mu			
Çokluk	1	başlağ(a)y biz	başlamağ(a)y biz	başlağ(a)y biz mü	başlamağ(a)y biz mü			
	2	başlağ(a)y siz	başlamağ(a)y siz	başlağ(a)y siz mü	başlamağ(a)y siz mü			
	3	başlağaylar	başlamağaylar	başlağaylar mu	başlamağaylar mu			

¹³¹ Mustafa Argunşah, *a.g.e.*, s. 170.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-ge(y)+şahıs eki	kör-me-ge(y)+şahıs eki	kör-me-ge(y)+şahıs eki	kör-me-ge(y)+şahıs eki	kör-ge(y) + şahıs eki +mU	kör-me-ge(y)+şahıs eki +mU	kör-me-ge(y)+şahıs eki +mU	kör-me-ge(y)+şahıs eki +mU
Teklik	1	körge(y) mén (göreyim)	körmege(y) mén	körmege(y) mén	körge(y) mén mü	körmege(y) mén mü	körmege(y) mén mü	körmege(y) mén mü
	2	körge(y) sén	körmege(y) sén	körmege(y) sén	körge(y) sén mü	körmege(y) sén mü	körmege(y) sén mü	körmege(y) sén mü
	3	körge(y)	körmege(y)	körmege(y)	körge(y) mü	körmege(y) mü	körmege(y) mü	körmege(y) mü
Çokluk	1	körge(y) biz	körmege(y) biz	körmege(y) biz	körge(y) biz mü	körmege(y) biz mü	körmege(y) biz mü	körmege(y) biz mü
	2	körge(y) siz	körmege(y) siz	körmege(y) siz	körge(y) siz mü	körmege(y) siz mü	körmege(y) siz mü	körmege(y) siz mü
	3	körgeyler	körmegeyler	körmegeyler	körgeyler mü	körmegeyler mü	körmegeyler mü	körmegeyler mü

1.2.1.2.3.2. İkinci Tip: -(A)y, -(A)yIn, -(A)yIm, -(A)II, -(A)IIş, -(A)IIm

Çağatay Türkçesinde istek kipinin bu tipi, bir hareketi yapma isteğini veya teklifini ifade etmek için kullanılır. Bu tip, şu eklerle teşkil edilir:

Teklik 1. kişi, -(a)y/-(e)y, -(a)yın/-(e)yin, -(a)yım/-(e)yim, -(a)y/-(e)y mén (nadiren): *bitiy* “yazayım”, *neyleyin* “ne eyleyeyim”, *nétey* “ne edeyim”, *baray* “varayım, gideyim”, *kılayım* “yapayım”, *kılay mén* “kılayım” vb.

Çokluk 1. kişi, -(a)lı, -(e)li, -(a)lıñ/ -(e)liñ, -(a)lım/-(e)lim (nadiren): *oğulı* “okuyalım”, *olturalı* “oturalım”, *içeliñ* “içelim”, *içelim* “içelim” vb.

Sâkıyâ tut bâde kim bir laḥḫa özümdin baray

Şarḫ bu kim her niçe tutsaḫ leb-â-leb sıḫkaray

“Ey saki bâde tut da birazcık kendimden geçeyim; şart şu ki her uzattığını ağzına kadar dolu olsa bile birden bire kafayı kaldırıp süze süze içeyim” (Muḫâkemetü'l-Luğateyn, 170)

Bu nev' cüziyyâḫka meşğüllük kılsa, beğâyet köp tapılır. Ammâ küllîrek kelimâtnı edâ kılalı. “Bu tür teferruatlar üzerinde meşgul olursa, fevkalâde çok bulunur. Ama biz umumî konulara yer verelim.” (Muḫâkemetü'l-Luğateyn, 177)

yâ Rab, né déy alarnı, ki miskîn Nevâyîni biḫûş u 'aql... kıldılar “Ey Rabbim, zavallı Nevâyî’yi akılsız ve deli eyleyenlere ne diyeyim?” (ÇEK, 124)

1.2.1.2.4. Gereklilik Kipi

Çağatay Türkçesinde gereklilik kipi *kérek* ile yapılır. *kérek* kelimesi *-mAK*, *-sA*, ekleri ile kullanılarak gereklilik ifade eder. Ayrıca, bazen *-GU* eki ile de gereklilik ifade edilir.

1.2.1.2.4.1. Birinci Tip: *-sA* + şahıs eki + *kérek*

Gereklilik kipinin bu tipi, fiil tabanına *-sA* şart ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ve ardından da gereklilik bildiren *kérek* kelimesinin getirilmesi ile yapılır. *kılsam kérek* “kılmalıyım, kılsam gerek” gibi. Kipin olumsuzluk şekli, *-mA* olumsuzluk eki ile yapılır. *kör-me-se-m kérek* “görmemeliyim, görmesem gerek”, *oku-ma-sa-η kérek* “okumasam gerek, okumamalıyım”, *ayrıl-sa kérek* “ayrılmalı, ayrılrsa gerek” vb.

çāresini kılsa kérek “çaresini kılmalı”; *su tamsa kérek* “su damlamalı” (ÇT, 172)

Olumlu: [fiil + *-sA* şart eki + iyelik kökenli şahıs eki + *kérek*]

Olumsuz: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-sA* şart eki + i. k. şahıs eki + *kérek*]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-sa-şahıs eki+kérek	başla-ma-sa-şahıs eki+kérek	kör-se-şahıs eki+kérek	kör-me-se-şahıs eki+kérek	
Teklik	1	başlasam kérek (başlasam gerek, başlamalıyım)	başlamasam kérek	körsem kérek (görsem gerek, görmeliyim)	körmesem kérek
	2	başlasaη kérek	başlamasaη kérek	körseη kérek	körme-se-η kérek
	3	başlasa kérek	başlamasa kérek	körse kérek	körme-se kérek
Çokluk	1	başlasağ kérek	başlamasağ kérek	körseğ kérek	körme-seğ kérek
	2	başlasaηız kérek	başlamasaηız kérek	körseηiz kérek	körme-seηiz kérek
	3	başlasalar kérek	başlamasalar kérek	körseleğ kérek	körme-seleğ kérek

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oku-sa-şahıs eki+kérek	oku-ma-sa-şahıs eki+kérek	yaz-sa-şahıs eki+kérek	yaz-ma-sa-şahıs eki+kérek	
Teklik	1	okusam kérek (okusam gerek, okumalıyım)	okumasam kérek	yazsam kérek (yazsam gerek, yazmalıyım)	yazmasam kérek
	2	okusaη kérek	okumasaη kérek	yazsaη kérek	yazmasaη kérek
	3	okusa kérek	okumasa kérek	yazsa kérek	yazmasa kérek
Çokluk	1	okusağ kérek	okumasağ kérek	yazsağ kérek	yazmasağ kérek
	2	okusaηız kérek	okumasaηız kérek	yazsaηız kérek	yazmasaηız kérek
	3	okusalar kérek	okumasalar kérek	yazsalar kérek	yazmasalar kérek

1.2.1.2.4.2. İkinci Tip: -*MAK* + *iyelik eki* + *kérek*

Gereklilik kipinin bu tipi, fiil kök veya gövdesine *-mağ*, *-mek* mastar eklerinden iyelik eklerinin eklenmesi ve ardından da gereklilik bildiren *kérek* kelimesinin getirilmesi ile teşkil edilir. İyelik ekleri burada şahıs eki görevini üstlenmiştir.

‘*öşre bérmekij kérek*. “vergi vermen gerek.” (ÇT, 172)

Kipin işletimim şu şekildedir:

Kişi		Olumlu	Olumlu
Teklik	1	başla-mağ-ım kérek (başlamalıyım, başlamam gerek)	kör-mek-im kérek (görmeliyim, görmem gerek)
	2	başla-mağ-ıñ kérek	kör-mek-ıñ kérek
	3	başla-mağ-ı kérek	kör-mek-i kérek
Çokluk	1	başla-mağ-ımız kérek	kör-mek-imiz kérek
	2	başla-mağ-ıñız kérek	kör-mek-ıñız kérek
	3	başla-mağ-ları kérek	kör-mek-leri kérek

1.2.1.2.4.3. Üçüncü Tip: -*GU* + *şahıs eki*

Gelecek ve gereklilik ifade eden bu partisip, İslamî Orta Asya edebî Türkçesinin Çağatay Türkçesinden önceki devrinde kullanılmıştır (11.-14. yüzyıllar). Çağatay Türkçesinde daha az kullanılmıştır.¹³²

Harezmi Türkçesinde gereklilik için kullanılan *-GU* eki, bazen Çağatay Türkçesinde de bulunur.¹³³

tiler vaşlıñni Lutfī, kıl icābet, ki ayturlar, tileğenni tilegü “Lutfi sana kavuşmayı diliyor, (onun bu isteğine) icabet et; çünkü ‘isteyeni istemeli’ derler”, *hālime geh yığlağū, gāh külgü* “halime gah ağlamalı, gah gülmeli”. (ÇEK, 139)

Ali Şîr Nevâyî’nin eserlerinin sözlüğünü yapan Niyazi, eserinde *-GU* sıfat-fiil ekinin gereklilik ve şart işlevlerinden de bahseder:¹³⁴ *bol-ğum ~ bolğusı-mén* “olsam gerek”, *bol-ğusı* “olsa gerek” vb.

Kipin işletimi şu şekildedir:

¹³² János Eckmann, *a.g.e.*, s. 109.

¹³³ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 139.

¹³⁴ Mustafa Argunşah, *a.g.e.*, s. 172.

Kişi	Olumlu				
	başla-ğu-şahıs eki	kör-gü-şahıs eki	oğu-ğu-şahıs eki	yaz-ğu-şahıs eki	
Teklik	1	başlağum (başlamalıyım, başlasam gerek)	körgüm (görmeliyim, görsem gerek)	oğugum (okumalıyım, okusam gerek)	yazğum (yazmalıyım, yazsam gerek)
	2	başlağun	körgün	oğugun	yazğun
	3	başlağusı	körgüsü	oğugusı	yazğusı
Çokluk	1	başlağu biz	körgü biz	oğugu biz	yazğu biz
	2	başlağunuz	körgünüz	oğugunuz	yazğunuz
	3	başlağuları	körgüleri	oğuguları	yazğuları

1.2.2. BİRLEŞİK KIPLER

Birleşik kipler, haber ve dilek kipleriyle anlatılan kılış veya oluşun hikâye veya rivayet edildiğini, yahut da şarta bağlı olarak ortaya çıktığını ifade etmek için kullanılır.

Çağatay Türkçesinde birleşik fiil kipleri, basit kiplerden sonra “*é(r)*” ek fiilinin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ile kurulur. Hikâye işletiminde ek fiil “*é(r)di*” şeklinde olup kendisinden sonra iyelik kökenli şahıs ekleri gelir. Rivayet işletiminde ise ek fiil “*é(r)miş/ken*” şeklindedir ve kendisinden sonra zamir kökenli şahıs ekleri eklenir.

1.2.2.1. Hikâye Birleşik Kipi

Fiil kipinin gösterdiği oluş ve kılışın geçmiş zamanda gerçekleştiğini bildiren işletim şeklidir. Çağatay Türkçesinin hikâye işletiminde ek fiil “*é(r)di*” şeklinde olup kendisinden sonra iyelik kökenli şahıs ekleri gelir. Fiilin hikâye işletiminde, *é(r)di* ek fiilinin “*r*” ünsüzünün bazen düştüğü ve *édi* şeklinde kullanıldığı örnekler de vardır.

1.2.2.1.1. Öğrenilen Geçmiş Zamanın Hikâyesi

Çağatay Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın hikâyesi, *-mİş + é(r)di*, *-p+ é(r)di* ve *-GAN/-KAN + é(r)di* yapıları olmak üzere üç biçimde yapılır.

1.2.2.1.1.1. Birinci Tip: *-mİş + é(r)di*

Öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, fiil tabanına *-mİş* ekinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin

eklenmesi ile yapılır. *két-miş érdim* “gitmişim”, *oķu-miş érđiđ* “okumuştun”, *bar-miş érđi* “varmıştı, gitmişti” gibi. Bu tipin olumsuzlu, *-mA* olumsuzluk eki ile teşkil edilir. *kél-me-miş érđük* “gelmemiştik”, *oltur-ma-miş érđiđiz* “oturmamıştınız” gibi.

mén ğanîmet tutmuş érdim ol semenber vaşlını; éyledi méndin cüdâ çarĥ-ı sitemger vaşlını “ben, o yasemin göğüslüye kavuşmayı ganimet saymışım; zalim felek, ona kavuşmayı benden esirgedi”; *ötmüş éđi bir kége kündüz tamâm... anda yetip Mâlik-i Tacir nâĝâh* “tam bir gece ve bir gündüz geçmişti, ... Tüccar Malik derhal oraya ulaştı” (ÇEK, 134)

Olumlu: [fiil + *-mİş* zaman eki + *é(r)di* ek fiili + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-mİş* + *é(r)di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-mış+é(r)di-şahıs eki	başla-ma-mış+é(r)di-şahıs eki	kör-miş+é(r)di-şahıs eki	kör-me-miş+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	başlamış é(r)dim (başlamışım)	başlamamış é(r)dim	körmüş é(r)dim (görmüşüm)	körmemiş é(r)dim
	2	başlamış é(r)diđ	başlamamış é(r)diđ	körmüş é(r)diđ	körmemiş é(r)diđ
	3	başlamış é(r)di	başlamamış é(r)di	körmüş é(r)di	körmemiş é(r)di
Çokluk	1	başlamış é(r)dük	başlamamış é(r)dük	körmüş é(r)dük	körmemiş é(r)dük
	2	başlamış é(r)diğiz	başlamamış é(r)diğiz	körmüş é(r)diğiz	körmemiş é(r)diğiz
	3	başlamış é(r)diler	başlamamış é(r)diler	körmüş é(r)diler	körmemiş é(r)diler

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oķu-miş+é(r)di-şahıs eki	oķu-ma-miş+é(r)di-şahıs eki	yaz-miş+é(r)di-şahıs eki	yaz-ma-miş+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	oķumış é(r)dim (okumuştım)	oķumamış é(r)dim	yazmış é(r)dim (yazmışım)	yazmamış é(r)dim
	2	oķumış é(r)diđ	oķumamış é(r)diđ	yazmış é(r)diđ	yazmamış é(r)diđ
	3	oķumış é(r)di	oķumamış é(r)di	yazmış é(r)di	yazmamış é(r)di
Çokluk	1	oķumış é(r)dük	oķumamış é(r)dük	yazmış é(r)dük	yazmamış é(r)dük
	2	oķumış é(r)diğiz	oķumamış é(r)diğiz	yazmış é(r)diğiz	yazmamış é(r)diğiz
	3	oķumış é(r)diler	oķumamış é(r)diler	yazmış é(r)diler	yazmamış é(r)diler

1.2.2.1.1.2. İkinci Tip: *-(t, i, u, ü)p + é(r)di / -(t, i, u, ü)p turur + é(r)di*

Öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, fiil tabanına *-(t, i, u, ü)p / -(t, i, u, ü)p turur* eklerinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da

iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *két-ip érdim* “gitmişim”, *oķu-p érdir* “okumuştun”, *bar-ip érdir* “varmıştı, gitmişti”, *kör-üp tururlar é(r)di* “görmüşlerdi”, *oltur-up turur é(r)dük* “oturmuştuk” gibi.

Bu tipin olumsuz, *-mA-y-dUr* biçiminde yapılır. *kél-me-y-dür érdim* “gelmemişim”, *oķu-ma-y-dur érdiriz* “okumamıştınız”, *körmeydürler é(r)di* “görmemişlerdi” vb.

... *bā-vucūd Türk alfāzının Fārsīğa munça meziyyeti ve nefis-i emrde munça diķķat ve vus‘atı nazm tarīķıda ŗāyi‘ émes érdir ve kitmān nihān-hānesiğa tüşüp érdir*, belki *metrūk bolurğa yavuşup érdir*. “Bununla beraber Türkçe kelimelerin Farsçaya bunca üstünlüğü ve esasta bunca inceliği ve genişliği nazım yolunda herkesçe bilinmezdi ve sır saklama evine inmişti, muhtemelen terkedilmeye doğru yaklaşmıştı” (Muhāketü’l-Luġateyn, 179)

Olumlu: [fiil + *-p* zarf-fiil eki + *é(r)di* ek fiili + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA-y-dUr* + *é(r)di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-p+é(r)di- şahıs eki	başla-ma-y-dur+é(r)di- şahıs eki	kör-üp+é(r)di- şahıs eki	kör-me-y-dür+é(r)di- şahıs eki	
Teklik	1	başlap é(r)dim (başlamıştım)	başlamaydur é(r)dim	körüp é(r)dim (görmüştüm)	körmeydür é(r)dim
	2	başlap é(r)dir	başlamaydur é(r)dir	körüp é(r)dir	körmeydür é(r)dir
	3	başlap é(r)di	başlamaydur é(r)di	körüp é(r)di	körmeydür é(r)di
Çokluk	1	başlap é(r)dük	başlamaydur é(r)dük	körüp é(r)dük	körmeydür é(r)dük
	2	başlap é(r)diriz	başlamaydur é(r)diriz	körüp é(r)diriz	körmeydür é(r)diriz
	3	başlap é(r)diler	başlamaydurlar é(r)di	körüp é(r)diler	körmeydürler é(r)di

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oķu-p+é(r)di- şahıs eki	oķu-ma-y-dur+é(r)di- şahıs eki	yaz-ıp+é(r)di- şahıs eki	yaz-ma-y-dur+é(r)di- şahıs eki	
Teklik	1	oķup é(r)dim (okumuştım)	oķumaydur é(r)dim	yazıp é(r)dim (yazmıştım)	yazmaydur é(r)dim
	2	oķup é(r)dir	oķumaydur é(r)dir	yazıp é(r)dir	yazmaydur é(r)dir
	3	oķup é(r)di	oķumaydur é(r)di	yazıp é(r)di	yazmaydur é(r)di
Çokluk	1	oķup é(r)dük	oķumaydur é(r)dük	yazıp é(r)dük	yazmaydur é(r)dük
	2	oķup é(r)diriz	oķumaydur é(r)diriz	yazıp é(r)diriz	yazmaydur é(r)diriz
	3	oķup é(r)diler	oķumaydurlar é(r)di	yazıp é(r)diler	yazmaydurlar é(r)di

1.2.2.1.1.3. Üçüncü Tip: -GAn / -KAn + é(r)di

Öğrenilen geçmiş zamanın bu üçüncü, fiil tabanına -GAn / -KAn eklerinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *kon-ğan é(r)di* “konmuştu”, *kél-gen é(r)diñ* “gelmiştin”, *két-ken é(r)dim* “gitmiştim”, vb.

Bu tipin olumsuz, *émes* “değil” kelimesi ile yapılır. *tüş-ken émes e(r)di* “düşmemişti”, *kal-ğan émes é(r)dim* “kalmamıştım” vb.

hazret-i şāhib-kırān bu feth bolğandın soñ öz kişisin san körüp miñ atlık yığılğan érđi. “Sahipkıran (Timur) hazretleri, bu fetihden sonra kendi adamlarını saydı: bin atlı toplanmıştı.”; *qalın koy bu çapqunda tüştı; hıç çapqunda munça qalın koy tüşken émes éđi.* “bu saldırıda pek çok koyun ele geçirildi; hiç (bir) saldırıda bu kadar çok koyun ele geçirilmemişti.” (ÇEK, 136)

Olumlu: [fiil + -GAn / -KAn + é(r)di ek fiili + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -GAn / -KAn + émes + é(r)di + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-ğan+é(r)di-şahıs eki	başla-ğan+émes+é(r)di-şahıs eki	kör-gen+é(r)di-şahıs eki	kör-gen+émes+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	başlağan é(r)dim (başlamıştım)	başlağan émes é(r)dim	kör-gen é(r)dim (görmüştüm)	kör-gen émes é(r)dim
	2	başlağan é(r)diñ	başlağan émes é(r)diñ	kör-gen é(r)diñ	kör-gen émes é(r)diñ
	3	başlağan é(r)di	başlağan émes é(r)di	kör-gen é(r)di	kör-gen émes é(r)di
Çokluk	1	başlağan é(r)dük	başlağan émes é(r)dük	kör-gen é(r)dük	kör-gen émes é(r)dük
	2	başlağan é(r)diñiz	başlağan émes é(r)diñiz	kör-gen é(r)diñiz	kör-gen émes é(r)diñiz
	3	başlağan é(r)diler	başlağan émes é(r)diler	kör-gen é(r)diler	kör-gen émes é(r)diler

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oqu-ğan+é(r)di-şahıs eki	oqu-ğan+émes+é(r)di-şahıs eki	yaz-ğan+é(r)di-şahıs eki	yaz-ğan+émes+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	oquğan é(r)dim (okumuştum)	oquğan émes é(r)dim	yazğan é(r)dim (yazmıştım)	yazğan émes é(r)dim
	2	oquğan é(r)diñ	oquğan émes é(r)diñ	yazğan é(r)diñ	yazğan émes é(r)diñ
	3	oquğan é(r)di	oquğan émes é(r)di	yazğan é(r)di	yazğan émes é(r)di
Çokluk	1	oquğan é(r)dük	oquğan émes é(r)dük	yazğan é(r)dük	yazğan émes é(r)dük
	2	oquğan é(r)diñiz	oquğan émes é(r)diñiz	yazğan é(r)diñiz	yazğan émes é(r)diñiz
	3	oquğan é(r)diler	oquğan émes é(r)diler	yazğan é(r)diler	yazğan émes é(r)diler

1.2.2.1.2. Şimdiki Zamanın Hikâyesi

Çağatay Türkçesinde şimdiki zamanın hikâyesi *-A-y-dUr+é(r)di* ve *maқта/mekte+é(r)di* yapıları olmak üzere iki şekilde yapılabilir.

1.2.2.1.2.1. Birinci Tip: *(-A, -y)-dUr + é(r)di*

Şimdiki zamanın bu tipi, fiil tabanına *(-A,-y)-dUr* kip ekinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *bar-a-dur é(r)dim* “gidiyordum, varıyordum”, *kél-e-dür é(r)diñ* “geliyordun” gibi. Bu tipin olumsuz, *-mA* olumsuzluk eki ile yapılır. *kör-me-y-dür é(r)dim* “görmüyordum”, *başla-ma-y-dur é(r)diñ* “başlamıyordun” vb.

Bu hâksârğa şibâ avâyılıda kim ağız hoşkasıdan birer gevher zâhir bola başlar. Ol gevherler henüz nazm silkige kirmeydür érđi. “Bu perişanın ilk çocukluk dönemlerinde, ağız hokkasından teker teker inci ortaya çıkmaya başlar. O inciler henüz nazım silsilesine girmiyordu” (Muḥâkemetü’l-Luğateyn, 179)

Olumlu: [fiil + *(-A,-y)-dUr + é(r)di* ek fiili + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA-y-dUr + é(r)di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-y-dur+é(r)di-şahıs eki	başla-ma-y-dur+é(r)di-şahıs eki	kör-e-dür+é(r)di-şahıs eki	kör-me-y-dür+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	başlaydur é(r)dim (başlıyordum)	başlamaydur é(r)dim	köredür é(r)dim (görüyordum)	körmeydüré(r)dim
	2	başlaydur é(r)diñ	başlamaydur é(r)diñ	köredür é(r)diñ	körmeydüré(r)diñ
	3	başlaydur é(r)di	başlamaydur é(r)di	köredür é(r)di	körmeydüré(r)di
Çokluk	1	başlaydur é(r)dük	başlamaydur é(r)dük	köredür é(r)dük	körmeydüré(r)dük
	2	başlaydur é(r)diñiz	başlamaydur é(r)diñiz	köredür é(r)diñiz	körmeydüré(r)diñiz
	3	başlaydurlar é(r)di	başlamaydurlar é(r)di	köredürler é(r)di	körmeydürler é(r)di

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oku-y-dur+é(r)di-şahıs eki	oku-ma-y-dur+é(r)di-şahıs eki	yaz-a-dur+é(r)di-şahıs eki	yaz-ma-y-dur+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	okuydur é(r)dim (okuyordum)	okumaydur é(r)dim	yazadur é(r)dim (yazıyordum)	yazmaydur é(r)dim
	2	okuydur é(r)diñ	okumaydur é(r)diñ	yazadur é(r)diñ	yazmaydur é(r)diñ
	3	okuydur é(r)di	okumaydur é(r)di	yazadur é(r)di	yazmaydur é(r)di

Çokluk	1	oquydur é(r)dük	oqumaydur é(r)dük	yazadur é(r)dük	yazmaydur é(r)dük
	2	oquydur é(r)diñiz	oqumaydur é(r)diñiz	yazadur é(r)diñiz	yazmaydur é(r)diñiz
	3	oquydurlar é(r)di	oqumaydurlar é(r)di	yazadurlar é(r)di	yazmaydurlar é(r)di

1.2.2.1.2.2. İkinci Tip: *-maқта / -mekte + é(r)di*

Şimdiki zamanın ikinci tipi, fiil tabanına *-mAKtA* kip ekinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *bar-maқта é(r)dim* “götmekteydim, varıyordum”, *kıl-maқта é(r)diñ* “kılmaktaydım, kılıyordun”, *két-mekte é(r)diler* “görmekteydin” gibi. Bu tipin olumsuz, *émes* “değil” kelimesi ile yapılır. *kör-mekte émes é(r)dim* “görmüyordum, görmemekteydim”, *başla-maқта émes é(r)diñ* “başlamıyordun, başlamamaktaydın” vb.

atam ‘Ömer Şeyh Mîrzâ ri ‘âyet kılıp édi ve henüz ri ‘âyet kılmaқта édi. “babam Ömer Şeyh Mirza, riayet etmişti ve hala riayet etmekteydi.” (ÇEK, 137)

fakîr alarnıñ halvetleri eşikige bardum; garıb hay hay yığlamaқта érdiler “ben onların halvetgahlarının eşiğine vardım; garip bir şekilde feryat edip ağlamaktaydılar.” (ÇEK, 137)

Olumlu: [fiil + *-mAKtA* + *é(r)di* ek fiili + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mAKtA* + *émes* + *é(r)di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-maқта+é(r)di-şahıs eki	başla-maқта+émes+é(r)di-şahıs eki	kör-mekte+é(r)di-şahıs eki	kör-mekte+émes+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	başlamaқта é(r)dim (başlıyordum, başlamaktaydım)	başlamaқта émes é(r)dim	körmekte é(r)dim (görüyordum, görmekteydim)	körmekte émes é(r)dim
	2	başlamaқта é(r)diñ	başlamaқта émes é(r)diñ	körmekte é(r)diñ	körmekte émes é(r)diñ
	3	başlamaқта é(r)di	başlamaқта émes é(r)di	körmekte é(r)di	körmekte émes é(r)di
Çokluk	1	başlamaқта é(r)dük	başlamaқта émes é(r)dük	körmekte é(r)dük	körmekte émes é(r)dük
	2	başlamaқта é(r)diñiz	başlamaқта émes é(r)diñiz	körmekte é(r)diñiz	körmekte émes é(r)diñiz
	3	başlamaқта é(r)diler	başlamaқта émes é(r)diler	körmekte é(r)diler	körmekte émes é(r)diler

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oğu-maқта+é(r)di-şahıs eki	oğu-maқта+ émes+é(r)di-şahıs eki	yaz-maқта+é(r)di-şahıs eki	yaz-maқта+ émes+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	oқumaқта é(r)dim (okuyordum, okumaktaydım)	oқumaқта émes é(r)dim	yazmaқта é(r)dim (yazıyordum, yazmaktaydım)	yazmaқта émes é(r)dim
	2	oқumaқта é(r)diñ	oқumaқта émes é(r)diñ	yazmaқта é(r)diñ	yazmaқта émes é(r)diñ
	3	oқumaқта é(r)di	oқumaқта émes é(r)di	yazmaқта é(r)di	yazmaқта émes é(r)di
Çokluk	1	oқumaқта é(r)dük	oқumaқта émes é(r)dük	yazmaқта é(r)dük	yazmaқта émes é(r)dük
	2	oқumaқта é(r)diñiz	oқumaқта émes é(r)diñiz	yazmaқта é(r)diñiz	yazmaқта émes é(r)diñiz
	3	oқumaқта é(r)diler	oқumaқта émes é(r)diler	yazmaқта é(r)diler	yazmaқта émes é(r)diler

1.2.2.1.3. Geniş Zamanın Hikâyesi

Çağatay Türkçesinde geniş zamanın hikâyesi, fiil tabanına *-r*, *-Ar*, *-Ur* eklerinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *başla-r é(r)dim* “başlardım”, *kör-er é(r)diñ* “görürdün”, *yaz-ar-lar é(r)di ~ yaz-ar é(r)diler* “yazarlardı” gibi. Bu kipin olumsuz şekli, *-mAs* olumsuzluk eki ile yapılır. *bar-mas é(r)dim* “varmazdım, gitmezdim”, *bil-mes é(r)diñ* “bilmezdim” vb.

Köprek kütüb ü resāyil ve gāzeliyyāt ü qaşāidde ki ma‘ānī gevherlerin nazm silkige kiydürür érdiler ve zamīr nihānhānesidin encūmen temāşāgahığa cilve bérür érdiler. “Daha çok kitap, risale, gazel ve kasidelerde anlam incilerini nazım silsilesine geçirirlerdi ve gönül mahzeninden çıkarıp gözler önüne sergilerdiler.” (Muḥākemetü'l-Luğateyn, 187)

Olumlu: [fiil + *-r*, *-Ar*, *-Ur* + *é(r)di* ek fiili + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mAs* olumsuzluk eki + *é(r)di* ek fiili + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-r+é(r)di-şahıs eki	başla-mas+é(r)di-şahıs eki	kör-er+é(r)di-şahıs eki	kör-mes+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	başlar é(r)dim (başlardım)	başlamas é(r)dim	körer é(r)dim (görürdüm)	körmes é(r)dim
	2	başlar é(r)diñ	başlamas é(r)di	körer é(r)diñ	körmes é(r)diñ
	3	başlar é(r)di	başlamas é(r)di	körer é(r)di	körmes é(r)di
Çokluk	1	başlar é(r)dük	başlamas é(r)dük	körer é(r)dük	körmes é(r)dük

	2	başlar é(r)diñiz	başlamas é(r)diñiz	körer é(r)diñiz	körmes é(r)diñiz
	3	başlarlar é(r)di başlar é(r)diler	başlamaslar é(r)di başlamas é(r)diler	körerler é(r)di körer é(r)diler	körmesler é(r)di körmes é(r)diler

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oķu-r+é(r)di- şahıs eki	oķu-mas+é(r)di- şahıs eki	yaz-ar+é(r)di- şahıs eki	yaz-mas+é(r)di- şahıs eki	
Teklik	1	oķur é(r)dim (okurdum)	oķumas é(r)dim	yazar é(r)dim (başlardım)	yazmas é(r)dim
	2	oķur é(r)diñ	oķumas é(r)di	yazar é(r)diñ	yazmas é(r)di
	3	oķur é(r)di	oķumas é(r)di	yazar é(r)di	yazmas é(r)di
Çokluk	1	oķur é(r)dük	oķumas é(r)dük	yazar é(r)dük	yazmas é(r)dük
	2	oķur é(r)diñiz	oķumas é(r)diñiz	yazar é(r)diñiz	yazmas é(r)diñiz
	3	oķurlar é(r)di oķur é(r)diler	oķumaslar é(r)di oķumas é(r)diler	yazarlar é(r)di yazar é(r)diler	yazmaslar é(r)di yazmas é(r)diler

1.2.2.1.4. Gelecek Zamanın Hikâyesi

Çağatay Türkçesinde gelecek zamanın hikâyesi *-GAy/-KAy + é(r)di* ve *-GU/-KU-iyelik eki + é(r)di* yapıları olmak üzere iki şekilde yapılabilir.

1.2.2.1.4.1. Birinci Tip: *-GAy /-KAy + é(r)di*

Çağatay Türkçesi gramerlerinde *-GAy*, *-KAy* ekleri ile kurulan gelecek zaman kipi “*Gelecek-İstek*”¹³⁵ diye adlandırılır. Bu kipin hikâyesi, fiil tabanına *-GAy /-KAy* kip eklerinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *bar-ğay é(r)dim* “varacaktım, gidecektim”, *kél-gey é(r)diñ* “gelecektin”, *yét-key é(r)diler ~ yét-keyler é(r)di* “varacaklardı” gibi. Bu kipin olumsuz şekli, *-mA* olumsuzluk eki ile yapılır. *bar-ma-ğay é(r)dim* “varmayacaktım, gitmeyecektim”, *bil-me-gey é(r)dük* “bilmeyecektik” vb.

Bu kip, geçmişe ait tahmini de ifade eder:

kiçik han azrak kişi bile kélip édi; miñdin köprek, ikki miñdin azrak bolğay édi.

“küçük han, daha az kişi ile gelmişti; (sayıları), binden çok, iki binden daha aşağı olmalıydı” (ÇEK, 129)

Genellikle istek ifade eden *kāškī* edatı ile kuvvetlendirerek, gerçekleşmemiş bir isteğe işaret etmek için de kullanılır:

¹³⁵ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 128-129.

éy kâşkî mén bolğay édim alında ħâdim “keşke, (onun) huzurunda hizmetçi olsaydım” (ÇEK, 129)

Bu kip, şu anki durumun tersini ifade eden cümlelerin şart yardımcı cümlelerinde de kullanılır:

içmegey érdim ten “*um devride cām-ı vişāl, bilsem érdi hecrdin bolur bu devrān özgeçe* “ayrılık yüzünden devranın bambaşka olacağını bilseydim, yiyip içme (eğlence) devrinde kavuşma kadehini içmezdim” (ÇEK, 129)

Olumlu: [fiil + -GAy /-KAy + *é(r)di* ek fiili + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -GAy /-KAy + *é(r)di* ek fiili + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-ğay+é(r)di-şahıs eki	başla-ma-ğay+é(r)di-şahıs eki	kör-gey+é(r)di-şahıs eki	kör-me-gey+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	başlağay é(r)dim (başlayacaktım)	başlamağay é(r)dim	körgey é(r)dim (görecektim)	körmegey é(r)dim
	2	başlağay é(r)diñ	başlamağay é(r)di	körgey é(r)diñ	körmegey é(r)diñ
	3	başlağay é(r)di	başlamağay é(r)di	körgey é(r)di	körmegey é(r)di
Çokluk	1	başlağay é(r)dük	başlamağay é(r)dük	körgey é(r)dük	körmegey é(r)dük
	2	başlağay é(r)diñiz	başlamağay é(r)diñiz	körgey é(r)diñiz	körmegey é(r)diñiz
	3	başlağay é(r)diler başlağaylar é(r)di	başlamağay é(r)diler başlamağaylar é(r)di	körgey é(r)diler körgeyler é(r)di	körmegey é(r)diler körmegeyler é(r)di

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oğu-ğay+é(r)di-şahıs eki	oğu-ma-ğay+é(r)di-şahıs eki	yaz-ğay+é(r)di-şahıs eki	yaz-ma-ğay+é(r)di-şahıs eki	
Teklik	1	oğuğay é(r)dim (okuyacaktım)	oğumağay é(r)dim	yazğay é(r)dim (yazacaktım)	yazmağay é(r)dim
	2	oğuğay é(r)diñ	oğumağay é(r)di	yazğay é(r)diñ	yazmağay é(r)diñ
	3	oğuğay é(r)di	oğumağay é(r)di	yazğay é(r)di	yazmağay é(r)di
Çokluk	1	oğuğay é(r)dük	oğumağay é(r)dük	yazğay é(r)dük	yazmağay é(r)dük
	2	oğuğay é(r)diñiz	oğumağay é(r)diñiz	yazğay é(r)diñiz	yazmağay é(r)diñiz
	3	oğuğay é(r)diler oğuğaylar é(r)di	oğumağay é(r)diler oğumağaylar é(r)di	yazğay é(r)diler yazğaylar é(r)di	yazmağay é(r)diler yazmağaylar é(r)di

1.2.2.1.4.2. İkinci Tip: -GU / -KU-iyelik eki + é(r)di

Çağatay Türkçesi gramerlerinde -GU, -KU ekleri ile kurulan gelecek zaman kipi “Mutlak gelecek zaman”¹³⁶ diye adlandırılır. bu kipin hikâyesi, fiil tabanına -GU/-KU kip eklerinden sonra iyelik eklerinin eklenmesi ve ardından da ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ile yapılır. Bu işleminde, iyelik ekleri, kişi eki görevini üstlenmiştir. *yiber-gü-m é(r)di* “gönderecektim”, *kıl-ğu-η é(r)di* “kılacaktın”, *tap-ku-sı é(r)di* “bulacaktı” gibi. Bu kipin olumsuz şekli, -mA olumsuzluk eki ile yapılır. *bar-ma-ğum é(r)di* “varmayacaktım, gitmeyecektim”, *bil-me-gü-miz é(r)di* “bilmeyecektik” vb.

Olumlu: [fiil + -GU/-KU + iyelik eki + é(r)di]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -GU/-KU + iyelik eki + é(r)di]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-ğu-iyelik eki+é(r)di	başla-ma-ğu-iyelik eki+é(r)di	kör-gü-iyelik eki+é(r)di	kör-me-gü-iyelik eki+é(r)di	
Teklik	1	başlağum é(r)di (başlayacaktım)	başlamağum é(r)di	körgüm é(r)di (görecektim)	körmegüm é(r)di
	2	başlağuş é(r)di	başlamağuş é(r)di	körgüş é(r)di	körmegüş é(r)di
	3	başlağusı é(r)di	başlamağusı é(r)di	körgüsü é(r)di	körmegüsü é(r)di
Çokluk	1	başlağumuz é(r)di	başlamağumuz é(r)di	körgümüz é(r)di	körmegümüz é(r)di
	2	başlağuşuz é(r)di	başlamağuşuz é(r)di	körgüşüz é(r)di	körmegüşüz é(r)di
	3	başlağuları é(r)di	başlamağuları é(r)di	körgüleri é(r)di	körmegüleri é(r)di

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oğu-ğu-iyelik eki+é(r)di	oğu-ma-ğu-iyelik eki+é(r)di	yaz-ğu-iyelik eki+é(r)di	yaz-ma-ğu-iyelik eki+é(r)di	
Teklik	1	oğugum é(r)di (okuyacaktım)	oğumağum é(r)di	yazğum é(r)di (yazacaktım)	yazmağum é(r)di
	2	oğuş é(r)di	oğumağuş é(r)di	yazğuş é(r)di	yazmağuş é(r)di
	3	oğuşusı é(r)di	oğumağuşusı é(r)di	yazğuşusı é(r)di	yazmağuşusı é(r)di
Çokluk	1	oğugumuz é(r)di	oğumağumuz é(r)di	yazğumuz é(r)di	yazmağumuz é(r)di
	2	oğuşuz é(r)di	oğumağuşuz é(r)di	yazğuşuz é(r)di	yazmağuşuz é(r)di
	3	oğuşuları é(r)di	oğumağuşuları é(r)di	yazğuşuları é(r)di	yazmağuşuları é(r)di

¹³⁶ János Eckmann, *Çağatayca El Kitabı, a.g.e.*, s. 137-138.

1.2.2.1.4.3.Üçüncü Tip: -GU-dék / -KU-dék + é(r)di

Çağatay Türkçesinde gelecek zamanın hikâyesinin bu tip, fiil tabanına -GU-dék / -KU-dék kip eklerinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

bütküdek érđi vaşl ile könlüm cerāhati “gönlümün cerahati, kavuşma ile bitecek gibiydi” (ÇEK, 109)

1.2.2.1.5. Şart Kipinin Hikâyesi

Bu kip, fiil tabanına -sA şart ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ve ardından da ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ile yapılır. *két-se-m é(r)di* “gitseydim”, *oķu-sa-ŋ é(r)di* “okusaydın” gibi.. Bu kipin olumsuzu, -mA olumsuzluk eki ile yapılır. *kıl-ma-sa é(r)di* “kılmasaydı”, *kél-me-sek é(r)di* “gelmeseydik” vb.

Bu halk arasında peydā bolğan tab’ ehli şalāhiyyet ve tab’ların öz tilleri turğaç özge til bile zāhir kılmasa érđi ve işke buyurmasalar érđi. Eger ikkelesi til bile aytur kábiliyyetleri bolsa, öz tilleri bile köprek aytsalar érđi ve yana bir til bile azraķ aytsalar érđi. Eger mubālağa kılısalar, ikkelesi til bile ting aytsalar érđi. “Bu halk arasında bulunan yaratıcı kişilerin (şairlerin), sanatçıların kabiliyet ve yaratıcılıklarını kendi dilleri dururken başka dil ile göstermeselerdi ve böyle bir işe yönelmeselerdi. Eğer her iki dil ile söyleme kabiliyetleri varsa, kendi dilleri ile daha çok söyleselerdi ve yine bir dil ile daha az söyleselerdi. Eğer mübalağa etseler, her iki dil ile denk söyleselerdi.” (Muhâkemetü’l-Luğateyn, 179)

Olumlu: [fiil + -sA+ iyelik kökenli şahıs eki + é(r)di]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -sA + iyelik k. şahıs eki + é(r)di]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-sa-şahıs eki+é(r)di	başla-ma-sa-şahıs eki+é(r)di	kör-se-şahıs eki+é(r)di	kör-me-se-şahıs eki+é(r)di	
Teklik	1	başlasam é(r)di (başlasaydım)	başlamasam é(r)di	körsem é(r)di (görseydim)	körmesem é(r)di
	2	başlasaŋ é(r)di	başlamasaŋ é(r)di	körseŋ é(r)di	körmeşeŋ é(r)di
	3	başlasa é(r)di	başlamasa é(r)di	körse é(r)di	körmese é(r)di

Çokluk	1	başlasak é(r)di	başlamasak é(r)di	körsek é(r)di	körmesek é(r)di
	2	başlasanız é(r)di	başlamasanız é(r)di	körseñiz é(r)di	körmeseñiz é(r)di
	3	başlasalar é(r)di	başlamasalar é(r)di	körseler é(r)di	körmeseler é(r)di

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oķu-sa-şahıs eki+é(r)di	oķu-ma-sa-şahıs eki+é(r)di	yaz-sa-şahıs eki+é(r)di	yaz-ma-sa-şahıs eki+é(r)di	
Teklik	1	oķusam é(r)di (okusaydım)	oķumasam é(r)di	yazsam é(r)di (yazsaydım)	yazmasam é(r)di
	2	oķusañ é(r)di	oķumasañ é(r)di	yazsañ é(r)di	yazmasañ é(r)di
	3	oķusa é(r)di	oķumasa é(r)di	yazsa é(r)di	yazmasa é(r)di
Çokluk	1	oķusak é(r)di	oķumasak é(r)di	yazsak é(r)di	yazmasak é(r)di
	2	oķusanız é(r)di	oķumasañız é(r)di	yazsañız é(r)di	yazmasañız é(r)di
	3	oķusalar é(r)di	oķumasalar é(r)di	yazsalar é(r)di	yazmasalar é(r)di

1.2.2.2. Rivayet Birleşik Kipi

Çağatay Türkçesinde rivayet birleşik kipi, basit kip eklerinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin “é(r)-miş/ken” getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir. é(r)-miş ek fiilinin “r” ünsüzünün düştüğü örnekler de vardır.

1.2.2.2.1. Öğrenilen Geçmiş Zamanın Rivayeti

Çağatay Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın rivayeti, $-p + é(r)miş$ ve $-GAN/-KAN + é(r)miş$ yapıları olmak üzere iki biçimde yapılabilir.

1.2.2.2.1.1. Birinci Tip: $-GAN / -KAN + é(r)miş$

Öğrenilen geçmiş zaman rivayetinin ikinci tipi, fiil tabanına $-GAN/-KAN$ kip eklerinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *kél-gen é(r)miş mén* “gelmişmişim”, *ķal-ğan é(r)miş sén* “kalmışmışsın” gibi. Bu tipin olumsuzluğu, $-mA$ olumsuzluk eki ile yapılır. *kör-me-gen é(r)miş* “görmemişmiş” vb.

*menkıldür, ki ... başı üstide bir kuş **konğan érmış**, ki hîç kim ol nakş u renglik kuş körmegen érmış.* “anlatılır ki ... (onun) başının üstüne (öyle) bir kuş konmuşmuş ki hiç kimse o nakış ve o renkte bir kuş görmemişmiş.” (ÇEK, 136)

Olumlu: [fiil + *-GAN/-KAN + é(r)mış* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA olumsuzluk eki + -GAN/-KAN + é(r)mış* + z. k. şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla- ğan+é(r)mış+şahıs eki		başla-ma- ğan+é(r)mış+şahıs eki		
Teklik	1	başlağan é(r)mış mén (başlamışmışım)	başlamağan é(r)mış mén	kör-gen+é(r)mış+şahıs eki	kör-me- gen+é(r)mış+şahıs eki
	2	başlağan é(r)mış sén	başlamağan é(r)mış sén	kör-gen é(r)mış mén (görmüşmüşüm)	körme- gen+é(r)mış+şahıs eki
	3	başlağan é(r)mış	başlamağan é(r)mış	kör-gen é(r)mış	körme- gen+é(r)mış+şahıs eki
Çokluk	1	başlağan é(r)mış biz	başlamağan é(r)mış biz	kör-gen é(r)mış biz	körme- gen+é(r)mış+şahıs eki
	2	başlağan é(r)mış siz	başlamağan é(r)mış siz	kör-gen é(r)mış siz	körme- gen+é(r)mış+şahıs eki
	3	başlağan é(r)mışler	başlamağan é(r)mışler	kör-gen é(r)mışler	körme- gen+é(r)mış+şahıs eki

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oğu- ğan+é(r)mış+şahıs eki		oğu-ma- ğan+é(r)mış+şahıs eki		
Teklik	1	oğuğan é(r)mış mén (okumuşmuşum)	oğumağan é(r)mış mén	yaz- ğan+é(r)mış+şahıs eki	yaz-ma- ğan+é(r)mış+şahıs eki
	2	oğuğan é(r)mış sén	oğumağan é(r)mış sén	yaz- ğan é(r)mış mén (yazmışmışım)	yaz-ma- ğan+é(r)mış+şahıs eki
	3	oğuğan é(r)mış	oğumağan é(r)mış	yaz- ğan é(r)mış	yaz-ma- ğan+é(r)mış+şahıs eki
Çokluk	1	oğuğan é(r)mış biz	oğumağan é(r)mış biz	yaz- ğan é(r)mış biz	yaz-ma- ğan+é(r)mış+şahıs eki
	2	oğuğan é(r)mış siz	oğumağan é(r)mış siz	yaz- ğan é(r)mış siz	yaz-ma- ğan+é(r)mış+şahıs eki
	3	oğuğan é(r)mışler	oğumağan é(r)mışler	yaz- ğan é(r)mışler	yaz-ma- ğan+é(r)mış+şahıs eki

1.2.2.2.1.2. İkinci Tip: *-(t, i, u, ü)p + é(r)mış*

Çağatay Türkçesinde nadir rastlanan öğrenilen geçmiş zaman rivayetinin bu tipi, fiil tabanına *-(t, i, u, ü)p* zarf-fiil ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

bar-ıp é(r)miş mén “varmışmışım, gitmişmişim”, *kör-üp é(r)miş sén* “görmüşmüşüm” vb.

tüşüben barmış uykuğa bir dem; çün köz açmış, yarup érmış ‘*âlem*. “inerek bir an (için) uykuya dalmış; gözünü açtığında güneş (dünya) parlıyormuş.” (ÇEK, 142)

Kişi	Olumlu				
	başla-p +é(r)miş+şahıs eki	kör-üp +é(r)miş+şahıs eki	oğu-p +é(r)miş+şahıs eki	yaz-ıp +é(r)miş+şahıs eki	
Teklik	1	başlap é(r)miş mén (başlamışmışım)	körüp é(r)miş mén (görmüşmüşüm)	oğup é(r)miş mén (okumuşmuşum)	yazıp é(r)miş mén (yazmışmışım)
	2	başlap é(r)miş sén	körüp é(r)miş sén	oğup é(r)miş sén	yazıp é(r)miş sén
	3	başlap é(r)miş	körüp é(r)miş	oğup é(r)miş	yazıp é(r)miş
Çokluk	1	başlap é(r)miş biz	körüp é(r)miş biz	oğup é(r)miş biz	yazıp é(r)miş biz
	2	başlap é(r)miş siz	körüp é(r)miş siz	oğup é(r)miş siz	yazıp é(r)miş siz
	3	başlap é(r)mişler	körüp é(r)mişler	oğup é(r)mişler	yazıp é(r)mişler

1.2.2.2.2. Şimdiki Zamanın Rivayeti

Çağatay Türkçesinde şimdiki zamanın rivayeti, fiil tabanına (-A,-y)-dUr kip ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin (*é(r)miş/ken*) getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir.

... *Fârsî alfâz istîfâsın ve ol ‘ibâret istikşâsın kişi méndin köprek kılmaidur éркиn ve şalâh u fesâdın méndin yahşırak bilmeydür éркиn*... “... Farsça sözlerin kavranmasını ve o ibarelerin inceden inceye araştırmasını kimse benden daha çok yapmıyormuş, iyi ve bozuk yönlerini benden daha iyi bilmiyormuş...” (Muḥākemetü’l-Luğateyn, 181)

1.2.2.2.3. Geniş Zamanın Rivayeti

Geniş zamanın rivayeti, fiil tabanına -r, -Ar, -Ur eklerinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *kél-ür é(r)miş mén* “gelirmişim”, *kal-ar é(r)miş sén* “kalmışsın” gibi. Bu kipin olumsuzluğu, -mAs olumsuzluk eki ile yapılır. *kör-mes é(r)miş* “görmezmiş” vb.

ol ki tüşümni tapar érmış kanı” (düşümü yorumlayan kişi nerede?); *’ışk ehliniñ tarikin eyledim hōş, éy köñül; fark étmesler émiş anda gedā vü şāhni* “âşıklar yolunu hoş buldum, ey gönül; orada dilenci ile padişah ayrı tutulmazmış” (Çağatay El Kitabı, 132)

Olumlu: [fiil + -r, -Ar, -Ur + *é(r)miş* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mAs olumsuzluk eki + *é(r)miş* + zamir kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla- r+ <i>é(r)miş</i> +şahıs eki	başla- mas+ <i>é(r)miş</i> +şahıs eki	kör-er+ <i>é(r)miş</i> +şahıs eki	kör- mes+ <i>é(r)miş</i> +şahıs eki	
Teklik	1	başlar <i>é(r)miş</i> mén (başlarmışım)	başlamas <i>é(r)miş</i> mén	körer <i>é(r)miş</i> mén (görürmüşüm)	körmes <i>é(r)miş</i> mén
	2	başlar <i>é(r)miş</i> sén	başlamas <i>é(r)miş</i> sén	körer <i>é(r)miş</i> sén	körmes <i>é(r)miş</i> sén
	3	başlar <i>é(r)miş</i>	başlamas <i>é(r)miş</i>	körer <i>é(r)miş</i>	körmes <i>é(r)miş</i>
Çokluk	1	başlar <i>é(r)miş</i> biz	başlamas <i>é(r)miş</i> biz	körer <i>é(r)miş</i> biz	körmes <i>é(r)miş</i> biz
	2	başlar <i>é(r)miş</i> siz	başlamas <i>é(r)miş</i> siz	körer <i>é(r)miş</i> siz	körmes <i>é(r)miş</i> siz
	3	başlarlar <i>é(r)miş</i>	başlamaslar <i>é(r)miş</i>	körerler <i>é(r)miş</i>	körmesler <i>é(r)miş</i>

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oķu-r+ <i>é(r)miş</i> +şahıs eki	oķu-mas+ <i>é(r)miş</i> +şahıs eki	yaz-ar+ <i>é(r)miş</i> +şahıs eki	yaz- mas+ <i>é(r)miş</i> +şahıs eki	
Teklik	1	oķur <i>é(r)miş</i> mén (oķurmuşum)	oķumas <i>é(r)miş</i> mén	yazar <i>é(r)miş</i> mén (yazarmışım)	yazmas <i>é(r)miş</i> mén
	2	oķur <i>é(r)miş</i> sén	oķumas <i>é(r)miş</i> sén	yazar <i>é(r)miş</i> sén	yazmas <i>é(r)miş</i> sén
	3	oķur <i>é(r)miş</i>	oķumas <i>é(r)miş</i>	yazar <i>é(r)miş</i>	yazmas <i>é(r)miş</i>
Çokluk	1	oķur <i>é(r)miş</i> biz	oķumas <i>é(r)miş</i> biz	yazar <i>é(r)miş</i> biz	yazmas <i>é(r)miş</i> biz
	2	oķur <i>é(r)miş</i> siz	oķumas <i>é(r)miş</i> siz	yazar <i>é(r)miş</i> siz	yazmas <i>é(r)miş</i> siz
	3	oķurlar <i>é(r)miş</i>	oķumaslar <i>é(r)miş</i>	yazarlar <i>é(r)miş</i>	yazmaslar <i>é(r)miş</i>

İKİNCİ BÖLÜM

2. ÖZBEK TÜRKÇESİNDE FİİL İŞLETİMİ

2.1. FİİL İŞLETİMİNDE ŞAHIS EKLERİ

2.1.1. Zamir Kökenli Şahıs Ekleri

Kişi	Teklik	Çokluk
1. Kişi	-mān	-miz
2. Kişi	-sān	-siz
3. Kişi	Ø	-lār

2. ve 3. çokluk şahıs ekleri nezaket için teklik şahıslarda da kullanılır. Tam nezaket ifadesi olmasa da ona yakın bir anlamda 2. teklik şahsı vurgulayarak belirtir: “sen ve diğerleri” gibi. 2. çokluk şahısta görülen *-sizlār* şekli ise anlamı pekiştirir.

Özbek Türkçesinde, *tur-* yardımcı fiilinin ekleşmiş şekli olan *-di*, üçüncü şahıslarda şahıs eki görevini üstlenmiştir. Bu ek, öğrenilen geçmiş zaman (*āl-ib-di*) ve gelecek zaman (*āl-ä-di*) işlemlerinde görülür.

Bu tip, öğrenilen geçmiş zaman, şimdiki zaman, gelecek zaman, geniş zaman ve istek kiplerinin işleminde kullanılır.

2.1.2. İyelik Kökenli Şahıs Ekleri

	Teklik	Çokluk
1. Kişi	-m	-k
2. Kişi	-ng	-ngiz
3. Kişi	Ø	-lār

2. tip şahıs ekleri görülen geçmiş zaman ve şart işleminde kullanılır. Gereklilik kipi işleminde doğrudan iyelik eklerinin kullanılması söz konusudur: *kelişimiz keräk* “gelmeliyiz” vb. 2. çokluk şahıs ekinin çokluk eki ile genişlemiş şekilleri de vardır. Bu şekiller yaygın değildir: *-ngiz; -ngizlār, -nglār, -lāring, -lāringiz*.

İkinci ve üçüncü çokluk [*-(i)ngiz* ve *-lāri*] şahıs ekleri çokluk anlamı verdiği gibi teklik şahsın nezaket anlamını da ifade edebilir.

2.1.3. Emir Kökenli Şahıs Ekleri

Bu tipteki şahıs ekleri, emir ekleridir. Hem şahsı hem de kipi ifade ederler.

	Teklik	Çokluk
1. Kişi	-(ä)y, -(ä)yin	-(ä)ylik
2. Kişi	-Ø; -(gin)	-(i)ng(lär), -(i)ngiz(lär)
3. Kişi	-sin	-sin(lär)

2.2. FİİL KİPLERİ (Fe'1 Mäylläri)

Bir oluş, bir kılışın yapıldığını, yapılacağını, yapılmakta olduğunu veya bir oluş, bir kılışın yapılmasıyla ilgili bir dileği, isteği bildiren fiillerin girdiği şekil *kip* olarak adlandırılır.¹³⁷ Kipler, bildirme ve tasarlama kipleri olmak üzere ikiye ayrılır.

Kipler, işleme girmiş fiillerin ek-fiil alıp almamasına göre *basit* ve *birleşik kipler* diye ikiye ayrılır. Bildirme ve tasarlama kiplerinde ek-fiil mevcut değilse, bunlar basit kipler içinde; ek-fiilli şekiller ise, birleşik kipler içinde yer alır.

2.2.1. BASİT KİPLER (Säddä Mäyllär)

2.2.1.1. Bildirme Kipleri (Xäbär Mäyli)

Bu kipler yapılmış, yapılmakta veya yapılacak olan işleri haber verme, yargı hâlinde bildirme niteliği taşıyan kiplerdir. Geçişli geçişsiz, olumlu olumsuz kök ve gövde hâlindeki bütün fiilleri kapsarlar. Bu kipleri kurmak üzere getirilen ekler, hem kipin ifadesi olan şekil ve kalıbı hem de zamanı içlerine alırlar.¹³⁸ Bu kiplerde başlıca görülen geçmiş zaman, öğrenilen geçmiş zaman, şimdiki zaman, gelecek zaman ve geniş zaman olmak üzere beş ayrı zaman yer almıştır.

2.2.1.1.1. Görülen Geçmiş Zaman (Äniq Yäqin Ötgän Zämân)

Görülen geçmiş zaman eki hem şekil, hem zaman ifade eden bir ektir. Şekil bakımından bildirme, zaman bakımından görülen geçmiş zamanı ifade eder.¹³⁹ Özbek

¹³⁷ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 121.

¹³⁸ Zeynep Korkmaz, *Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi)*, 4. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2014, s. 527.

¹³⁹ Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi*, Bayrak Yayınları, İstanbul, 2008, s. 298.

Türkçesi gramerlerinde “*Āniq Yāqin Ötgän Zāmān*”¹⁴⁰ diye adlandırılan görülen geçmiş zaman, hareketin söylenilen andan önce yapıldığını, söylenilen ana yakın bir zamanda yapıldığını açık ve kesin bir şekilde ifade eder. Bu hareket söyleyen tarafından görülmüş, yapılmış veya kesin olarak bilinmektedir. Görülen geçmiş zaman iki biçimde kurulur.

2.2.1.1.1.1. Birinci Tip: -di-

Özbek Türkçesi gramerlerinde “*Āniq Yāqin Ötgän Zāmān*”¹⁴¹ diye adlandırılan görülen geçmiş zamanın bu tipi, -di görülen geçmiş zaman ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir. Bu tipin olumsuz şekli, -mä- olumsuzluk eki ile yapılır. Soru biçimi, -mi soru eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü ince ve düzdür. *āldi, başlādi, böldi, işlādi, tökdi* vb. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ekin *d*’li şekli kullanılır.

Ātabek, Hāsānālining māqsādig’ā tuşunālmāy māj-hul ungā nāzār tūşlādi.
“Atabek, Hasan Ali’nin amacını anlayamadan meçhul bir şekilde ona baktı.” (Ötkän Kunlār, 12)

Olumlu: [fiil + -di zaman eki + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -di zaman eki + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -di zaman eki + iyelik kökenli şahıs eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -di zaman eki + iyelik kökenli şahıs eki + -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başlā-di-şahıs eki	başlā-mā-di-şahıs eki	başlā-di-şahıs eki-mi	başlā-mā-di-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başlādim (başladım)	başlāmādim	başlādimmi	başlāmādimmi
	2	başlāding	başlāmāding	başlādingmi	başlāmādingmi
	3	başlādi	başlāmādi	başlādimi	başlāmādimi
Çokluk	1	başlādik	başlāmādik	başlādikmi	başlāmādikmi
	2	başlādingiz	başlāmādingiz	başlādingizmi	başlāmādingizmi
	3	başlādi(lār)	başlāmādi(lār)	başlādi(lār)mi	başlāmādi(lār)mi

¹⁴⁰ Şävkät Rāhmātullāyev, *Hāzirgi Ādābiy Özbek Tili (Darslik)*, Mirzā Ulūgbek Nāmīdāgi Özbekistān Milliy Universiteti, Taşkent, 2006, s. 185.

¹⁴¹ Şävkät Rāhmātullāyev, *a.g.e.* s. 185.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-di-şahıs eki		kör-mä-di-şahıs eki		kör-di-şahıs eki-mi		kör-mä-di-şahıs eki-mi	
Teklik	1	kördim (gördüm)	körmädim	kördimmi	körmädimmi			
	2	körding	körmäding	kördingmi	körmädingmi			
	3	kördi	körmädi	kördimi	körmädimi			
Çokluk	1	kördik	körmädik	kördikmi	körmädikmi			
	2	kördingiz	körmädingiz	kördingizmi	körmädingizmi			
	3	kördi(lär)	körmädi(lär)	kördi(lär)mi	körmädi(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-di-şahıs eki		öqi-mä-di-şahıs eki		öqi-di-şahıs eki-mi		öqi-mä-di-şahıs eki-mi	
Teklik	1	öqidim (okudum)	öqimädim	öqidimmi	öqimädimmi			
	2	öqiding	öqimäding	öqidingmi	öqimädingmi			
	3	öqidi	öqimädi	öqidimi	öqimädimi			
Çokluk	1	öqidik	öqimädik	öqidikmi	öqimädikmi			
	2	öqidingiz	öqimädingiz	öqidingizmi	öqimädingizmi			
	3	öqidi(lär)	öqimädi(lär)	öqidi(lär)mi	öqimädi(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-di-şahıs eki		yâz-mä-di-şahıs eki		yâz-di-şahıs eki-mi		yâz-mä-di-şahıs eki-mi	
Teklik	1	yâzdim (yazdım)	yâzmädim	yâzdimmi	yâzmädimmi			
	2	yâzding	yâzmäding	yâzdingmi	yâzmädingmi			
	3	yâzdi	yâzmädi	yâzdimi	yâzmädimi			
Çokluk	1	yâzdik	yâzmädik	yâzdikmi	yâzmädikmi			
	2	yâzdingiz	yâzmädingiz	yâzdingizmi	yâzmädingizmi			
	3	yâzdi(lär)	yâzmädi(lär)	yâzdi(lär)mi	yâzmädi(lär)mi			

2.2.1.1.1.2. İkinci Tip: -gän, -kän, -qän + iyelik eki + yöq

Görülen geçmiş zaman kipinin bu işletiminin olumsuz şekilleri vardır. “-gän, -kän, -qän + iyelik eki + yöq” biçiminde kurulur. Soru eki “yöq” kelimesinden sonra getirilir. “yöq” yerine “bâr” getirilerek kipin olumlu şeklinin yapılması mümkünse de, bu şekil yok denecek kadar azdır.¹⁴²

Bu tür cümlelerde olumsuz bir iş veya oluşun kuvvetli bir şekilde tasdik söz konusudur. “yöq”lu biçimdeki olumsuz anlam, diğer olumsuz biçimlere göre biraz daha baskındır. Özbek Türkçesinde -kän ve -qän ekleri, birleştikleri fiil kök veya gövdelerinin sonlarındaki g ve g’leri gerileyici yakın tam benzeşme yoluyla k ve q’ya dönüştürürler: *tek-kän-im yöq < teg-kän-im yöq*.¹⁴³

Olumlu: [fiil + -gän zaman eki + iyelik eki + yöq olumsuzluk eki]

Olumlu soru: [fiil + -gän zaman eki + iyelik eki + yöq olumsuzluk eki + -mi soru eki]

Kişi		Olumlu	Olumlu soru
		kör-gän-iyelik eki-yöq	kör-gän-iyelik eki-yöq-mi
Teklik	1	kör-gän-im yöq (görmedim)	kör-gän-im yöq-mi (görmedim mi)
	2	kör-gän-ing yöq	kör-gän-ing yöq-mi
	3	kör-gän-i yöq	kör-gän-i yöq-mi
Çokluk	1	kör-gän-imiz yöq	kör-gän-imiz yöq-mi
	2	kör-gän-ingiz yöq	kör-gän-ingiz yöq-mi
	3	kör-gän-läri yöq	kör-gän-läri yöq-mi

2.2.1.1.2. Öğrenilen Geçmiş Zaman

Öğrenilen geçmiş zaman kipi kişinin başkasından duyduğu, sonradan gördüğü veya farkında olmadan işlediği bir kılışın ifadesine yarar. Öğrenilen geçmiş zaman üç biçimde kurulabilir.

¹⁴² Rıdvan Öztürk, *Özbek Türkçesi El kitabı*, 2. Baskı, Çizgi Kitabevi Yayınları, Konya, 2011, s. 42.

¹⁴³ *Mustafa Volkan Coşkun, a.g.e.*, s. 126-127.

2.2.1.1.2.1. Birinci Tip: *-(i)b-*

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Däräk äld ötgän zämân şäkli”¹⁴⁴, “Ötgän zämân hikâyä fe’li”¹⁴⁵ diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın bu tipinde *-(i)b* eki kullanılır. Bu ek ile kurulan cümlelerde bir kabullenme, bir sonuca varma veya üçüncü bir şahsın söylediklerine dayanılarak anlatma söz konusu olmakla birlikte; kısmen de olsa kabullenme, sonuca varma veya üçüncü şahsın söylediklerine inanma konusunda bir şüphe de söz konusudur. Bu şekil, geçmiş zamanda başlayıp gelecek zamana kadar uzayan iş veya oluşlar için de kullanılabilir. Ayrıca; konuşucu bu zamanı kullanarak kendi başından geçen olayları hikâye şeklinde de anlatabilmektedir.

-(i)b eki fiil biçimleri, Türk lehçelerinde tarihte *-miş* eki ile ortaya çıkan öğrenilen geçmiş zamanın biçimine eşanlamlı olarak kullanılmıştır.

Ek, ünlüyle biten fiillere doğudan, ünsüzle biten fiillere *-i-* ünlüsü ile bağlanır. *bâşläbdi, işläbdi, âlibdi, bilibdi* vb. Birinci ve ikinci şahıslarda *-(i)b*, üçüncü şahıslarda *-(i)bdi* eki kullanılır. *âlibmân, âlibsân, bilibmiz, bilibsiz, âlibdi, âlibdilär, bilibdi, bilibdilär*. Yardımcı ünlü ve ek ünlüsü daima incedir. *çiqibdi, bilibdi, kulibdi*. Yardımcı ünlü ve ek ünlüsü, bütün fiillerden sonra düzdür. *âlibdi, bölibdi, kulibdi*. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Olumsuz şekli *-mä-* eki ile yapılır. Soru eki şahıs eklerinden sonra getirilir.

Endi er degän şu bölibdimi? Mundän körä dünyädän taq ötkän yaxşırâq. “Şimdi koca dediğin şu mu olmuş? Dünyadan yalnız geçmek buna göre daha iyidir.” (Ötkän Kunlär, 121)

Olumlu: [fiil + *-(i)b* zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-(i)b* zaman eki + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(i)b* zaman eki + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-(i)b* zaman eki + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		bâşlä-b-şahıs eki	bâşlä-mä-b-şahıs eki	bâşlä-b-şahıs eki-mi
Tek ilk 1	bâşläbmän (başlamışım)	bâşlämäbmän	bâşläbmänmi	bâşlämäbmänmi

¹⁴⁴ Şävkät Rähmätulläyev, *a.g.e.* s. 186.

¹⁴⁵ *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim)*, s. 71.

	2	bāşläbsän	bāşlämäbsän	bāşläbsänmi	bāşlämäbsänmi
	3	bāşläbdi	bāşlämäbdi	bāşläbdimi	bāşlämäbdimi
Çokluk	1	bāşläbmiz	bāşlämäbmiz	bāşläbmizmi	bāşlämäbmizmi
	2	bāşläbsiz	bāşlämäbsiz	bāşläbsizmi	bāşlämäbsizmi
	3	bāşläbdi(lär)	bāşlämäbdi(lär)	bāşläbdi(lär)mi	bāşlämäbdi(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-ib-şahıs eki	kör-mä-b-şahıs eki	kör-ib-şahıs eki-mi	kör-mä-b-şahıs eki-mi
Teklik	1	körİbmän (görmüşüm)	körmäbmän	körİbmänmi	körmäbmänmi
	2	körİbsän	körmäbsän	körİbsänmi	körmäbsänmi
	3	körİbdi	körmäbdi	körİbdimi	körmäbdimi
Çokluk	1	körİbmiz	körmäbmiz	körİbmizmi	körmäbmizmi
	2	körİbsiz	körmäbsiz	körİbsizmi	körmäbsizmi
	3	körİbdi(lär)	körmäbdi(lär)	körİbdi(lär)mi	körmäbdi(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		öqi-b-şahıs eki	öqi-mä-b-şahıs eki	öqi-b-şahıs eki-mi	öqi-mä-b-şahıs eki-mi
Teklik	1	öqİbmän (okumuşum)	öqİmäbmän	öqİbmänmi	öqİmäbmänmi
	2	öqİbsän	öqİmäbsän	öqİbsänmi	öqİmäbsänmi
	3	öqİbdi	öqİmäbdi	öqİbdimi	öqİmäbdimi
Çokluk	1	öqİbmiz	öqİmäbmiz	öqİbmizmi	öqİmäbmizmi
	2	öqİbsiz	öqİmäbsiz	öqİbsizmi	öqİmäbsizmi
	3	öqİbdi(lär)	öqİmäbdi(lär)	öqİbdi(lär)mi	öqİmäbdi(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yâz-ib-şahıs eki	yâz-mä-b-şahıs eki	yâz-ib-şahıs eki-mi	yâz-mä-b-şahıs eki-mi
Teklik	1	yâzİbmän (yazmışım)	yâzmäbmän	yâzİbmänmi	yâzmäbmänmi
	2	yâzİbsän	yâzmäbsän	yâzİbsänmi	yâzmäbsänmi

	3	yâzibdi	yâzmâbdi	yâzibdimi	yâzmâbdimi
Çokluk	1	yâzibmiz	yâzmâbmiz	yâzibmizmi	yâzmâbmizmi
	2	yâzibsiz	yâzmâbsiz	yâzibsizmi	yâzmâbsizmi
	3	yâzibdi(lär)	yâzmâbdi(lär)	yâzibdi(lär)mi	yâzmâbdi(lär)mi

2.2.1.1.2.2. İkinci Tip: -(gän, kän, qän)

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Nääniq (uzâq) ötgän zämân”¹⁴⁶ diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, fiil tabanına -gän, -kän, -qän sıfat fiil eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile teşkil edilir.

Bu tip, geride veya oldukça geride kalmış bir olay, bir iş veya bir haberi aktarırken kullanılır. -gän eki kullanılan cümlelerde bazen olay veya haberin inanırlığı zayıf olabilir.¹⁴⁷

Kipin bu işletimi -gän, -kän, -qän sıfat fiil ekleri ile karşılanır. Ek /k/ ile biten fiillere -kän, /q/ ile biten fiillere -qän şeklinde eklenir. Ünlüler ve geriye kalan diğer tüm ünsüzlerden sonra ise ekin -gän şekli gelir. Bu zamanın teklik 1. ve 2. ile çokluk 1. ve 2. şahıslarında, öğrenilen geçmiş zaman anlamından daha çok görülen geçmiş zaman anlamı vardır. Olumsuz biçimi iki türlü yapılabilir. Birinci türde -mä olumsuzluk eki, ikinci türde emäs “değil” kullanılır: kör-mä-gän-sän “görmedin, görmemişsin”, kör-gän emäs-sän “görmedin, görmemişsin”. -mä ile kurulan cümlelerde, geride veya oldukça geride kalmış bir iş veya oluşun olumsuz olarak aktarımı söz konusudur. emäs ile yapılan olumsuz şekilde ise, geçmiş bir iş veya oluşun kuvvetli bir reddi dile getirilmektedir. Bu tipin olumlu ve olumsuz soru şekillerinde soru eki -mi, teklik ve çokluk ikinci şahıslarla, çokluk üçüncü şahısta şahıs ekinden önce de kullanılabilir. işlä-gän-mi-siz? “çalıştınız mı, çalışmış mısınız?”

-gän, -kän, -qän ekleri kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü incedir. âlgän, bilgän, tökkän, çiqqän gibi. g, ğ, k, q ünsüzleri ile biten fiillerden sonra ekin tonsuz şekli kullanılır. g, ğ ünsüzleriyle biten fiillerde birleşme sırasında fiil tabanında -g>-k, -ğ>-q değişmesi olur. Ekkän, tökkän (<tüg-), çiqqän, sâqqan (<sağ). g, ğ, k, q ünsüzleri ile biten fiiller dışındaki bütün fiillerden sonra ekin tonlu şekli kullanılır. başlägän, âlgän, âçgän vb.

¹⁴⁶ Şävkät Rähmätullâyeu, a.g.e., s. 186; Komisyon, a.g.e., s. 36.

¹⁴⁷ Mustafa Volkan Coşkun, a.g.e., s. 126-127.

- *Kim uçun kelgänlär?* “Kimin için gelmişler?” “Ötkän Künlär, 24”

Olumlu: [fiil + *-gän, -kän, -qän* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-gän, -kän, -qän* + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + zaman eki + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *mä* olumsuzluk eki + *-gän, -kän, -qän* + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	ber-gän-şahıs eki		ber-mä-gän-şahıs eki		ber-gän-şahıs eki-mi		ber-mä-gän-şahıs eki-mi	
Teklik	1	bergänmän (vermişim)	bermägänmän	bergänmänmi	bermägänmänmi			
	2	bergänsän	bermägänsän	bergänsänmi	bermägänsänmi			
	3	bergän	bermägän	bergänmi	bermägänmi			
Çokluk	1	bergänmiz	bermägänmiz	bergänmizmi	bermägänmizmi			
	2	bergänsiz	bermägänsiz	bergänsizmi	bermägänsizmi			
	3	bergän(lär)	bermägän(lär)	bergän(lär)mi	bermägän(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	çiq-qän-şahıs eki		çiq-mä-gän-şahıs eki		çiq-qän-şahıs eki-mi		çiq-mä-gän-şahıs eki-mi	
Teklik	1	çiqqänmän (çıkmişim)	çiqmägänmän	çiqqänmänmi	çiqmägänmänmi			
	2	çiqqänsän	çiqmägänsän	çiqqänsänmi	çiqmägänsänmi			
	3	çiqqän	çiqmägän	çiqqänmi	çiqmägänmi			
Çokluk	1	çiqqänmiz	çiqmägänmiz	çiqqänmizmi	çiqmägänmizmi			
	2	çiqqänsiz	çiqmägänsiz	çiqqänsizmi	çiqmägänsizmi			
	3	çiqqän(lär)	çiqmägän(lär)	çiqqän(lär)mi	çiqmägän(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	tök-kän-şahıs eki		tök-mä-gän-şahıs eki		tök-kän-şahıs eki-mi		tök-mä-gän-şahıs eki-mi	
Teklik	1	tökkänmän (dökmüşüm)	tökmägänmän	tökkänmänmi	tökmägänmänmi			

	2	tökkänsän	tökmägänsän	tökkänsänmi	tökmägänsänmi
	3	tökkän	tökmägän	tökkänmi	tökmägänmi
Çokluk	1	tökkänmiz	tökmägänmiz	tökkänmizmi	tökmägänmizmi
	2	tökkänsiz	tökmägänsiz	tökkänsizmi	tökmägänsizmi
	3	tökkän(lär)	tökmägän(lär)	tökkän(lär)mi	tökmägän(lär)mi

Öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, *-gän, -kän, -qän* eklerinden sonra *-dir* ekinin getirilmesi ile teşkil edilen şekillerde, geçmişte meydana gelmiş, şüphe, tahmin ve belirsizlik bildiren iş ve oluşlardan bahseder. Bu tipte *-dir* eki, olumsuz şeklin teklik ve çokluk ikinci şahıslarında ve çokluk üçüncü şahısta şahıs ekinden sonra da kullanılabilir.

Älbättä buni äytkeçi kişi öylämäsdän vä bilmäsdän äytmägändir. “Kesinlikle bunu söyleyen kişi düşünmeden ve bilmeden söylememiştir.” (Ötkän Kunlär, 208)

Olumlu: [fiil + *-gän* zaman eki + *-dir* bildirme eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-gän* zaman eki + *-dir* bildirme eki + zamir kökenli şahıs eki]

Kişi		Olumlu	Olumsuz
		öqi-gän-dir-şahıs eki	öqi-mä-gän-dir-şahıs eki
Teklik	1	öqi-gän-dir-män (okumuşumdur)	öqi-mä-gän-dir-män (okumamışumdur)
	2	öqi-gän-dir-sän	öqi-mä-gän-dir-sän
	3	öqi-gän-dir	öqi-mä-gän-dir
Çokluk	1	öqi-gän-dir-miz	öqi-mä-gän-dir-miz
	2	öqi-gän-dir-siz	öqi-mä-gän-dir-siz
	3	öqi-gän-dir-(lär)	öqi-mä-gän-dir-(lär)

2.2.1.1.2.3. Üçüncü Tip: *-miş*

Öğrenilen geçmiş zamanın biçimi tarihte *-miş* eki ile ortaya çıkmıştır.¹⁴⁸ Özbek Türkçesi gramerlerinde *eşitilgän ötgän zämân* diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi az kullanılır. Zamir kökenli şahıs ekleri getirilir. İşletimin en çok üçüncü şahıs örneklerine rastlanır. Birinci ve ikinci teklik şahıs örnekleri nadiren görülür. Olumsuz şekli *-mä* eki ile yapılır. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü ince ve düzdür. *âlmış, bilmiş, bolmuş*.

Bu kun ön ikki kun; Häsänäli ätä Täşkänd ketmişdir. “Bugün, on ikinci gün; Hasan Ali Taşkent’e gitmiştir.” (Ötkän Kunlär, 58)

Sämärqant’gä väqtinçä barmış. “Semerkant’a geçici olarak varmış.” (KTLG, 106)

Olumlu: [fiil + *-miş* zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-miş* zaman eki + zamir k. şahıs eki]

Kişi		Olumlu	Olumsuz
		âl-miş-şahıs eki	âl-mä-miş-şahıs eki
Teklik	1	âl-miş-män (almışım)	âl-mä-miş-män (almamışım)
	2	âl-miş-sän	âl-mä-miş-sän
	3	âl-miş-(dir)	âl-mä-miş-(dir)
Çokluk	1	âl-miş-miz	âl-mä-miş-miz
	2	âl-miş-siz	âl-mä-miş-siz
	3	âl-miş-lär	âl-mä-miş-lär

2.2.1.1.3. Şimdiki Zaman (Hâzirgi Zämân)

Şimdiki zaman kipi fiilin gösterdiği oluş ve kılışın içinde bulunan zamanda başladığını ve sürmekte olduğunu gösteren kiptir. Özbek Türkçesinde şimdiki zaman beş biçimde kurulabilir.

¹⁴⁸ Ferhat Zeynalov, *Türk Lehçelerinin Karşılaştırmalı Dilbilgisi*, (Çev. Yusuf Gedikli), 1. Baskı, Cem Yayınevi, İstanbul, 1993, s. 366.

2.2.1.1.3.1. Birinci Tip: -(ä/y)yöp-

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Hâzirgi zâmân dävâm fe’li” diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, -(ä/y)yöp kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır ve iş-hareketin bulunduğumuz zamanda yapılmakta olduğu veya devam etmekte olduğu anlamını ifade eder.

Fergana ağzına mensup olan -yöp (<-yâtib) eki, daha sonraları edebî dilde mevkiini almıştır.¹⁴⁹

Bu tipin işletiminde çoğunlukla -yöp eki kullanılır. -äyöp eki az kullanılır. Olumsuz şekli -mä eki ile yapılır. Soru eki, şahıs eklerinden sonra gelir. Zamir kökenli şahıs ekleri ile işleme girer.

yât- yardımcı fiili, bütün şahıslarda -yöp- (<yatıp) şeklinde korunmaktadır. älyöpmän, älyöpsän, älyöpti vb. -tur yardımcı fiili üçüncü şahıslarda ekleşmiş olarak korunmaktadır. älyöpti, älyöpti(lär). Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fillerden sonra ince ünlüdür. äyöpti, bilyöpti, bölyöpti, kulyöpti gibi.

-Qıpçâqlär ekänini bildim, ämmâ günâhläri nimä deb sizdän söryöpümän!
“Kıpçaklar olduğunu bildim, ama günahları ne diye size soruyorum!” (Ötkän Kunlär, 165)

Olumlu: [fiil + -yöp zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -yöp zaman eki + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -yöp zaman eki + zamir kökenli şahıs eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -yöp zaman eki + z. k. şahıs eki+ -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-yöp-şahıs eki		başlä-mä-yöp-şahıs eki		başlä-yöp-şahıs eki-mi		başlä-mä-yöp-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başläyöpmän (başlıyorum)	başlämäyöpmän	başläyöpmänmi	başlämäyöpmänmi			
	2	başläyöpsän	başlämäyöpsän	başläyöpsänmi	başlämäyöpsänmi			
	3	başläyöpti	başlämäyöpti	başläyöptimi	başlämäyöptimi			
Çokluk	1	başläyöpmiz	başlämäyöpmiz	başläyöpmizmi	başlämäyöpmizmi			
	2	başläyöpsiz	başlämäyöpsiz	başläyöpsizmi	başlämäyöpsizmi			
	3	başläyöpti(lär)	başlämäyöpti(lär)	başläyöpti(lär)mi	başlämäyöpti(lär)mi			

¹⁴⁹ Şävkät Rähmätulläyev, a.g.e., s. 184.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		kör-yap-şahıs eki		kör-mâ-yap-şahıs eki		kör-yap-şahıs eki-mi		kör-mâ-yap-şahıs eki-mi
Teklik	1	köryäpmän (görüyorum)		körmäyäpmän		köryäpmänmi		körmäyäpmänmi
	2	köryäpsän		körmäyäpsän		köryäpsänmi		körmäyäpsänmi
	3	köryäpti		körmäyäpti		köryäptimi		körmäyäptimi
Çokluk	1	köryäpmiz		körmäyäpmiz		köryäpmizmi		körmäyäpmizmi
	2	köryäpsiz		körmäyäpsiz		köryäpsizmi		körmäyäpsizmi
	3	köryäpti(lär)		körmäyäpti(lär)		köryäpti(lär)mi		yäzmäyäpti(lär)mi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		öqi-yap-şahıs eki		öqi-mâ-yap-şahıs eki		öqi-yap-şahıs eki-mi		öqi-mâ-yap-şahıs eki-mi
Teklik	1	öqiyäpmän (okuyorum)		öqimäyäpmän		öqiyäpmänmi		öqimäyäpmänmi
	2	öqiyäpsän		öqimäyäpsän		öqiyäpsänmi		öqimäyäpsänmi
	3	öqiyäpti		öqimäyäpti		öqiyäptimi		öqimäyäptimi
Çokluk	1	öqiyäpmiz		öqimäyäpmiz		öqiyäpmizmi		öqimäyäpmizmi
	2	öqiyäpsiz		öqimäyäpsiz		öqiyäpsizmi		öqimäyäpsizmi
	3	öqiyäpti(lär)		öqimäyäpti(lär)		öqiyäpti(lär)mi		öqimäyäpti(lär)mi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		yâz-yap-şahıs eki		yâz-mâ-yap-şahıs eki		yâz-yap-şahıs eki-mi		yâz-mâ-yap-şahıs eki-mi
Teklik	1	yâzyäpmän (yazıyorum)		yâzmäyäpmän		yâzyäpmänmi		yâzmäyäpmänmi
	2	yâzyäpsän		yâzmäyäpsän		yâzyäpsänmi		yâzmäyäpsänmi
	3	yâzyäpti		yâzmäyäpti		yâzyäptimi		yâzmäyäptimi
Çokluk	1	yâzyäpmiz		yâzmäyäpmiz		yâzyäpmizmi		yâzmäyäpmizmi
	2	yâzyäpsiz		yâzmäyäpsiz		yâzyäpsizmi		yâzmäyäpsizmi
	3	yâzyäpti(lär)		yâzmäyäpti(lär)		yâzyäpti(lär)mi		yâzmäyäpti(lär)mi

2.2.1.1.3.2. İkinci Tip: -(ä/y)yâtir

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Hâzirgi zâmân dävâm fe’li” diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, -(ä/y)yâtir kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır ve iş-hareketin biraz önce başlamış ve bulunduğumuz zamanda da kesilmeden yapılmakta veya devam etmekte olduğu anlamını ifade eder. Özbek Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, edebî dilin resmî konuşma türüne mensuptur.

Bu tipin olumsuzu şekli -mä- eki ile yapılır. Ünlü ile biten fiillerden sonra -yâtir eki kullanılır. Ünsüzle biten fiillerden sonra ise ek, -âyâtir’dir. Ekin birinci ünlüsü daima incedir. *çiqätâtir, âläyâtir, biläyâtir* gibi.

.. *so’nib borayotirmi?* “... Tükenip gidiyor mu?” (HÄÖT, 243)

Kunlär qisqä, tunlar uzun. Nä çärä gupilläb bäsmä bäsmä qär yägäyâtir.

“Gündüzler kısa, geceler uzun. Ne çare güp güp, lapa lapa kar yağıyor.” (KTLG, 256)

Olumlu: [fiil + -(ä)yâtir zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -(ä)yâtir zaman eki + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(ä)yâtir zaman eki + zamir k. şahıs eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -(ä)yâtir zaman eki + z. k. şahıs eki + -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-yâtir-şahıs eki		başlä-mä-yâtir-şahıs eki		başlä-yâtir-şahıs eki-mi		başlä-mä-yâtir-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başläyâtirmän (başlıyorum)	başlämäyâtirmän	başläyâtirmänmi	başlämäyâtirmänmi			
	2	başläyâtirsän	başlämäyâtirsän	başläyâtirsänmi	başlämäyâtirsänmi			
	3	başläyâtir	başlämäyâtir	başläyâtirmi	başlämäyâtirmi			
Çokluk	1	başläyâtirmiz	başlämäyâtirmiz	başläyâtirmizmi	başlämäyâtirmizmi			
	2	başläyâtirsiz	başlämäyâtirsiz	başläyâtirsizmi	başlämäyâtirsizmi			
	3	başläyâtir(lär)	başlämäyâtir(lär)	başläyâtir(lär)mi	başlämäyâtir(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-âyâtir-şahıs eki		kör-mä-yâtir-şahıs eki		kör-âyâtir-şahıs eki-mi		kör-mä-yâtir-şahıs eki-mi	

Teklik	1	körâyâtirmän (görüyorum)	körmâyâtirmän	körâyâtirmänmi	körmâyâtirmänmi
	2	körâyâtirsän	körmâyâtirsän	körâyâtirsänmi	körmâyâtirsänmi
	3	körâyâtir	körmâyâtir	körâyâtirmi	körmâyâtirmi
Çokluk	1	körâyâtirmiz	körmâyâtirmiz	körâyâtirmizmi	körmâyâtirmizmi
	2	körâyâtirsiz	körmâyâtirsiz	körâyâtirsizmi	körmâyâtirsizmi
	3	körâyâtir(lär)	körmâyâtir(lär)	körâyâtir(lär)mi	körmâyâtir(lär)mi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-yâtir-şahıs eki		öqi-mä-yâtir-şahıs eki		öqi-yâtir-şahıs eki-mi		öqi-mä-yâtir-şahıs eki-mi	
Teklik	1	öqiyâtirmän (okuyorum)	öqimâyâtirmän	öqiyâtirmänmi	öqimâyâtirmänmi			
	2	öqiyâtirsän	öqimâyâtirsän	öqiyâtirsänmi	öqimâyâtirsänmi			
	3	öqiyâtir	öqimâyâtir	öqiyâtirmi	öqimâyâtirmi			
Çokluk	1	öqiyâtirmiz	öqimâyâtirmiz	öqiyâtirmizmi	öqimâyâtirmizmi			
	2	öqiyâtirsiz	öqimâyâtirsiz	öqiyâtirsizmi	öqimâyâtirsizmi			
	3	öqiyâtir(lär)	öqimâyâtir(lär)	öqiyâtir(lär)mi	öqimâyâtir(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-âyâtir-şahıs eki		yâz-mä-yâtir-şahıs eki		yâz-âyâtir-şahıs eki-mi		yâz-mä-yâtir-şahıs eki-mi	
Teklik	1	yâzâyâtirmän (yazıyorum)	yâzmâyâtirmän	yâzâyâtirmänmi	yâzmâyâtirmänmi			
	2	yâzâyâtirsän	yâzmâyâtirsän	yâzâyâtirsänmi	yâzmâyâtirsänmi			
	3	yâzâyâtir	yâzmâyâtir	yâzâyâtirmi	yâzmâyâtirmi			
Çokluk	1	yâzâyâtirmiz	yâzmâyâtirmiz	yâzâyâtirmizmi	yâzmâyâtirmizmi			
	2	yâzâyâtirsiz	yâzmâyâtirsiz	yâzâyâtirsizmi	yâzmâyâtirsizmi			
	3	yâzâyâtir(lär)	yâzmâyâtir(lär)	yâzâyâtir(lär)mi	yâzmâyâtir(lär)mi			

2.2.1.1.3.3. Üçüncü Tip: -(ä/y)yâtib(di)

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Hâzirgi zâmân dävâm fe’li” diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, -(ä/y)yâtib- kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin

getirilmesiyle yapılır ve iş-hareketin biraz önce başlamış ve bulunduğumuz zamanda da kesilmeden yapılmakta veya devam etmekte olduğu anlamını ifade eder.

Ünlü ile biten fiillerden sonra *-yâtib(di)* eki kullanılır. *bâşlä-yâtibdi, işlä-yâtibdi*. Ünsüz ile biten fiillerden sonra ek, *-âyâtib(di)*'dir. *çiq-âyâtibdi, bil-âyâtibdi* gibi. Ekin birinci ünlüsü daima incedir. 3. şahıslardaki *-di* eki, *tur-* fiilinden ekleşmiştir.

- *özingizçä nimäni sözläy yâtibsiz?* “Kendi kendinize neyi söylüyorsunuz?”

(Ötkän Kunlär, 82)

Olumlu: [fiil + *-(ä)yâtib* zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-(ä)yâtib* zaman eki + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(ä)yâtib* zaman eki + zamir k. şahıs eki + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-(ä)yâtib* zaman eki + z. k. şahıs eki + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-yâtib-şahıs eki		başlä-mä-yâtib-şahıs eki		başlä-yâtib-şahıs eki-mi		başlä-mä-yâtib-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başläyâtibmän (başlıyorum)	başlämäyâtibmän	başläyâtibmänmi	başlämäyâtibmänmi			
	2	başläyâtibsän	başlämäyâtibsän	başläyâtibsänmi	başlämäyâtibsänmi			
	3	başläyâtibdi	başlämäyâtibdi	başläyâtibdimi	başlämäyâtibdimi			
Çokluk	1	başläyâtibmiz	başlämäyâtibmiz	başläyâtibmizmi	başlämäyâtibmizmi			
	2	başläyâtibsiz	başlämäyâtibsiz	başläyâtibsizmi	başlämäyâtibsizmi			
	3	başläyâtibdi(lär)	başlämäyâtibdi(lär)	başläyâtibdi(lär)mi	başlämäyâtibdi(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-âyâtib-şahıs eki		kör-mä-yâtib-şahıs eki		kör-âyâtib-şahıs eki-mi		kör-mä-yâtib-şahıs eki-mi	
Teklik	1	körâyâtibmän (görüyorum)	körmayâtibmän	körâyâtibmänmi	körmayâtibmänmi			
	2	körâyâtibsän	körmayâtibsän	körâyâtibsänmi	körmayâtibsänmi			
	3	körâyâtibdi	körmayâtibdi	körâyâtibdimi	körmayâtibdimi			
Çokluk	1	körâyâtibmiz	körmayâtibmiz	körâyâtibmizmi	körmayâtibmizmi			
	2	körâyâtibsiz	körmayâtibsiz	körâyâtibsizmi	körmayâtibsizmi			
	3	körâyâtibdi(lär)	körmayâtibdi(lär)	körâyâtibdi(lär)mi	körmayâtibdi(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-yâtib-şahıs eki		öqi-mä-yâtib-şahıs eki		öqi-yâtib-şahıs eki-mi		öqi-mä-yâtib-şahıs eki-mi	
Teklik	1	öqiyâtibmân (okuyorum)	öqimäyâtibmân	öqiyâtibmânmi	öqimäyâtibmânmi			
	2	öqiyâtibsän	öqimäyâtibsän	öqiyâtibsänmi	öqimäyâtibsänmi			
	3	öqiyâtibdi	öqimäyâtibdi	öqiyâtibdimi	öqimäyâtibdimi			
Çokluk	1	öqiyâtibmiz	öqimäyâtibmiz	öqiyâtibmizmi	öqimäyâtibmizmi			
	2	öqiyâtibsiz	öqimäyâtibsiz	öqiyâtibsizmi	öqimäyâtibsizmi			
	3	öqiyâtibdi(lär)	öqimäyâtibdi(lär)	öqiyâtibdi(lär)mi	öqimäyâtibdi(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-âyâtib-şahıs eki		yâz-mä-yâtib-şahıs eki		yâz-âyâtib-şahıs eki-mi		yâz-mä-yâtib-şahıs eki-mi	
Teklik	1	yâzâyâtibmân (yazıyorum)	yâzmäyâtibmân	yâzâyâtibmânmi	yâzmäyâtibmânmi			
	2	yâzâyâtibsän	yâzmäyâtibsän	yâzâyâtibsänmi	yâzmäyâtibsänmi			
	3	yâzâyâtibdi	yâzmäyâtibdi	yâzâyâtibdimi	yâzmäyâtibdimi			
Çokluk	1	yâzâyâtibmiz	yâzmäyâtibmiz	yâzâyâtibmizmi	yâzmäyâtibmizmi			
	2	yâzâyâtibsiz	yâzmäyâtibsiz	yâzâyâtibsizmi	yâzmäyâtibsizmi			
	3	yâzâyâtibdi(lär)	yâzmäyâtibdi(lär)	yâzâyâtibdi(lär)mi	yâzmäyâtibdi(lär)mi			

2.2.1.1.3.4. Dördüncü Tip: -mâqdä

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Hâzirgi zâmân dävâm fe’li” diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, isim fiil ekiyle bulunma ekinin birleşmesi sonucu ortaya çıkmış olan -mâqdä (<-mâq-dä) kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılmaktadır ve hareketin devamlı olduğu anlamını ifade eder. Özbek Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, edebî dilin resmî konuşma türünde kullanılır. Ayrıca, Özbek Türkçesinde basın diline özel olan bu tip, genelde olumlu şekilde kullanılır.

Bu tipin olumsuz şekli *emäs* ile yapılır. Soru eki, şahıs eklerinden sonra getirilir. Ekin yapısındaki ünlüler, fiil tabanına göre değişmez. Ek tek şekillidir. *bâşlâmâqdä*, *bilmâqdä*, *bölmâqdä* vb. Bu kip daha çok 3. şahıslarda kullanılır.

- *men tögrisini äytsäm, bu gäplärning hämmäsigä siz säbäb bölmäqdisiz.*

“Doğrusunu söylesem, bu sözlerin hepsine siz sebep olmaktadır.” (Ötkän Kunlär, 173)

Olumlu: [fiil + -mâqda zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mâqda zaman eki + -emäs olumsuzluk eki + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -mâqda zaman eki + zamir kökenli şahıs eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mâqda zaman eki + -emäs olumsuzluk eki + z. k. şahıs eki + -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-mâqda-şahıs eki		başlä-mâqda emäs-şahıs eki		başlä-mâqda-şahıs eki-mi		başlä-mâqda emäs-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başlämäqdämän (başlamaktayım)	başlämäqda emäsmän	başlämäqdämänmi	başlämäqda emäsmänmi			
	2	başlämäqdäsän	başlämäqda emässän	başlämäqdäsänmi	başlämäqda emässänmi			
	3	başlämäqda	başlämäqda emäs	başlämäqdämi	başlämäqda emäsmi			
Çokluk	1	başlämäqdämiz	başlämäqda emäsmiz	başlämäqdämizmi	başlämäqda emäsmizmi			
	2	başlämäqdäsiz	başlämäqda emässiz	başlämäqdäsizmi	başlämäqda emässizmi			
	3	başlämäqda(lär)	başlämäqda emäs(lär)	başlämäqda(lär)mi	başlämäqda emäs(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-mâqda-şahıs eki		kör-mâqda emäs-şahıs eki		kör-mâqda-şahıs eki-mi		kör-mâqda emäs-şahıs eki-mi	
Teklik	1	körmâqdämän (başlamaktayım)	körmâqda emäsmän	körmâqdämänmi	körmâqda emäsmänmi			
	2	körmâqdäsän	körmâqda emässän	körmâqdäsänmi	körmâqda emässänmi			
	3	körmâqda	körmâqda emäs	körmâqdämi	körmâqda emäsmi			
Çokluk	1	körmâqdämiz	körmâqda emäsmiz	körmâqdämizmi	körmâqda emäsmizmi			
	2	körmâqdäsiz	körmâqda emässiz	körmâqdäsizmi	körmâqda emässizmi			
	3	körmâqda(lär)	körmâqda emäs(lär)	körmâqda(lär)mi	körmâqda emäs(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-mâqda-şahıs eki		öqi-mâqda emäs-şahıs eki		öqi-mâqda-şahıs eki-mi		öqi-mâqda emäs-şahıs eki-mi	
Teklik	1	öqimâqdämän (okumaktayım)	öqimâqda emäsmän	öqimâqdämänmi	öqimâqda emäsmänmi			
	2	öqimâqdäsän	öqimâqda emässän	öqimâqdäsänmi	öqimâqda emässänmi			

	3	öqimâqdä	öqimâqdä emäs	öqimâqdämi	öqimâqdä emäsmi
Çokluk	1	öqimâqdämiz	öqimâqdä emäsmiz	öqimâqdämizmi	öqimâqdä emäsmizmi
	2	öqimâqdäsiz	öqimâqdä emässiz	öqimâqdäsizmi	öqimâqdä emässizmi
	3	öqimâqdä(lär)	öqimâqdä emäs(lär)	öqimâqdä(lär)mi	öqimâqdä emäs(lär)mi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-mâqdä-şahıs eki		yâz-mâqdä emäs-şahıs eki		yâz-mâqdä-şahıs eki-mi		yâz-mâqdä emäs-şahıs eki-mi	
Teklik	1	yâzmâqdämän (yazmaktayım)	yâzmâqdä emäsmän	yâzmâqdämänmi	yâzmâqdä emäsmänmi			
	2	yâzmâqdäsän	yâzmâqdä emässän	yâzmâqdäsänmi	yâzmâqdä emässänmi			
	3	yâzmâqdä	yâzmâqdä emäs	yâzmâqdämi	yâzmâqdä emäsmi			
Çokluk	1	yâzmâqdämiz	yâzmâqdä emäsmiz	yâzmâqdämizmi	yâzmâqdä emäsmizmi			
	2	yâzmâqdäsiz	yâzmâqdä emässiz	yâzmâqdäsizmi	yâzmâqdä emässizmi			
	3	yâzmâqdä(lär)	yâzmâqdä emäs(lär)	yâzmâqdä(lär)mi	yâzmâqdä emäs(lär)mi			

2.2.1.1.3.5. Beşinci Tip: *-(i)b (tur-, ötir-, yât-, yur-)*

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Hâzirgi zâmân fe’lining täsviriy şaklları”¹⁵⁰ diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, Özbek Türkçesinde, *tur-*, *ötir-*, *yur-* ve *yât-* kalıp fiillerinin yardımcı fiil olarak kullanıldığı birleşik fiil işletimleriyle de şimdiki zaman karşılanır. Bu yapıda yardımcı fiiller ana fiile *-(i)b* zarf-fiili ekiyle bağlanır. Soru ekleri şahıs eklerinden sonra gelir.

- *Nimä qilib yuribsiz? - deb söradı.* “ne yapıyorsun? diye sordu.” (Ötkän Kunlär, 35);

- *Hämmä gäpkä tuşunib turibmän.* “Her şeyi anlıyorum.” (Ötkän Kunlär, 82)

a. *yâtmâq* fiiliyle kurulan şekillerde, söz konusu anda yapılmakta olan bir iş veya bir oluştan bahsedilir. Bu iş veya oluş geçmişte başlayıp geleceğe kadar devam edebilir.

b. *yurimâq* fiiliyle kurulan şekillerde, çoğunlukla hareket anında veya yer değiştirirken meydana gelen ve alışılmış iş veya oluşlar söz konusudur.

¹⁵⁰ Ğ. Äbdurähmânov, Ş. Şukurov ve Q. Mähmudov, *Özbek Tilining Tarihîy Grämmätikäsı*, Özbekistân Fäyläsufläri Milliy Jämiyätı Näsriyätı, Taşkent, 2008, s. 258.

c. *ötirmâq* fiiliyle kurulan şekillerde, çoğunlukla yavaş bir hızla yapılan bir iş veya oluştan bahsedilir.

d. *turmâq* fiiliyle kurulan şekillerde, durmadan birbiri ardına tekrarlanarak sürüp giden iş veya oluşlardan bahsedilir.

[fiil + *-(i)b* zarf-fiil eki + kalıp fiil + şahıs eki]

<i>kez-ib yur-ib-mân</i> (<i>dolaşıyorum</i>)	<i>kut-ib tur-ib-mân</i> (<i>beklemekteyim</i>)	<i>öq-ib ötir-ib-mân</i> (<i>okumaktayım</i>)
<i>kez-ib yur-ib-sân</i>	<i>kut-ib tur-ib-sân</i>	<i>öq-ib ötir-ib-sân</i>
<i>kez-ib yur-ibdi</i>	<i>kut-ib tur-ibdi</i>	<i>öq-ib ötir-ibdi</i>
<i>kez-ib yur-ib-miz</i>	<i>kut-ib tur-ib-miz</i>	<i>öq-ib ötir-ib-miz</i>
<i>kez-ib yur-ib-siz</i>	<i>kut-ib tur-ib-siz</i>	<i>öq-ib ötir-ib-siz</i>
<i>kez-ib yur-ibdi-(lär)</i>	<i>kut-ib tur-ibdi(lär)</i>	<i>öq-ib ötir-ibdi(lär)</i>

2.2.1.1.4. Geniş Zaman

Özbek Türkçesi gramerlerinde geniş zaman “Hâzirgi-kelâsi zâmân”¹⁵¹, “Tâhminli kelâsi zâmân”¹⁵², “Kelâsi zâmân gumân fe’li”¹⁵³ diye adlandırılmıştır.

Geniş zaman kipi üç zamanın bölümünden şimdiki zamana ait sayılmakla birlikte Eski Türkçeden beri her üçü arasında sınırsız denecek kadar geniş bir kullanışa sahiptir. Başka bir ifade ile bu kipin zaman içinde kendiliğinden pek belirli bir yeri olmayıp kullanışa göre değişebilir.¹⁵⁴ Genel geçer fikirlerin anlatılmasında, şarta bağlı zaman anlatımlarında veya alışkanlıkların ifade edilmesinde daha çok kullanılır.¹⁵⁵ Özbek Türkçesinde geniş zaman iki şekilde kurulabilir.

2.2.1.1.4.1. Birinci Tip: *-(ä)r*

Geniş zamanın olumlu işletiminde *-(ä)r*, olumsuz işletiminde ise *-mäs* ekleri kullanılır. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Soru eki *-mi*, sonda bulunur.

Ünlü ile biten fiillerden sonra ek *-r*'dir. *bâslä-r*, *işlä-r* vb. Ünsüzle biten fiillerden sonra *-är* eki kullanılır. *äl-är*, *bil-är*, *böl-är*, *kul-är* gibi. *-är* eki, kalınlık-

¹⁵¹ Ğ. Äbdurähmânov v.d., *a.g.e.*, s. 259.

¹⁵² Şävkät Rähmätulläyev, *a.g.e.*, s. 183.

¹⁵³ *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim)*, s. 348.

¹⁵⁴ Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri*, 10. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2015, s. 462.

¹⁵⁵ Rıdvan Öztürk, *Özbek Türkçesi El kitabı*, 2. Baskı, Çizgi Kitabevi Yayınları, Konya, 2011, s. 47.

incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü incedir. *âlär, bilär, bölär, turär.*

- *Häli şundän häm qörqäsänmi, bälki häli aşulämni häm äytip yubârärmän!*
 “Şimdi şundan da korkacak mısın, belki şimdi şarkımı da söyleyip gönderirim!” (Ötkän Kunlär, 142);

- «*Bölmäsä iş bitdi, ertägä ertä bilän mäjäräni eşitärsän*», - dedi. “olmasa iş bitti, yarın sabah macerayı duyarsın, dedi.” (Ötkän Kunlär, 37)

Olumlu: [fiil + -(ä)r geniş zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mäs olumsuzluk eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(ä)r geniş zaman eki + zamir K. şahıs eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mäs olumsuzluk eki + zamir k. şahıs eki + -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-r-şahıs eki		başlä-mäs-şahıs eki		başlä-r-şahıs eki-mi		başlä-mäs-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başlärmän (başlarım)	başlämäsman	başlärmänmi	başlämäsmanmi			
	2	başlärsän	başlämässän	başlärsänmi	başlämässänmi			
	3	başläär	başlämäs	başläärmi	başlämäsmi			
Çokluk	1	başlärmiz	başlämäsmez	başlärmizmi	başlämäsmezmi			
	2	başlärsiz	başlämässiz	başlärsizmi	başlämässizmi			
	3	başläär(lär)	başlämäs(lär)	başläär(lär)mi	başlämäs(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-är-şahıs eki		kör-mäs-şahıs eki		kör-är-şahıs eki-mi		kör-mäs-şahıs eki-mi	
Teklik	1	körärmän (görürüm)	körmäsman	körärmänmi	körmäsmanmi			
	2	körärsän	körmässän	körärsänmi	körmässänmi			
	3	körär	körmäs	körärmi	körmäsmi			
Çokluk	1	körärmiz	körmäsmez	körärmizmi	körmäsmezmi			
	2	körärsiz	körmässiz	körärsizmi	körmässizmi			
	3	körär(lär)	körmäs(lär)	körär(lär)mi	körmäs(lär)mi			

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		öqi-r-şahıs eki	öqi-mäs-şahıs eki	öqi-r-şahıs eki-mi	öqi-mäs-şahıs eki-mi
Teklik	1	öqirmän (okurum)	öqimäsmän	öqirmänmi	öqimäsmänmi
	2	öqirsän	öqimässän	öqirsänmi	öqimässänmi
	3	öqir	öqimäs	öqirmi	öqimäsmi
Çokluk	1	öqirmiz	öqimäsmiz	öqirmizmi	öqimäsmizmi
	2	öqirsiz	öqimässiz	öqirsizmi	öqimässizmi
	3	öqir(lär)	öqimäs(lär)	öqir(lär)mi	öqimäs(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yâz-är-şahıs eki	yâz-mäs-şahıs eki	yâz-är-şahıs eki-mi	yâz-mäs-şahıs eki-mi
Teklik	1	yâzärmän (görürüm)	yâzmäsmän	yâzärmänmi	yâzmäsmänmi
	2	yâzärsän	yâzmässän	yâzärsänmi	yâzmässänmi
	3	yâzär	yâzmäs	yâzärmi	yâzmäsmi
Çokluk	1	yâzärmiz	yâzmäsmiz	yâzärmizmi	yâzmäsmizmi
	2	yâzärsiz	yâzmässiz	yâzärsizmi	yâzmässizmi
	3	yâzär(lär)	yâzmäs(lär)	yâzär(lär)mi	yâzmäs(lär)mi

2.2.1.1.4.2. İkinci Tip

Geniş zamanın olumlu ve olumsuz soru şekillerinde çoğunlukla *-kin* veya *-kän* şüphe ekleri de kullanılır.

Olumlu: [fiil + -(ä)r zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mäs olumsuzluk eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(ä)r zaman eki + *mi* soru eki + *kin/kän* kuşku eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mäs olumsuzluk eki + *mi* soru eki + *kin/kän* kuşku eki + zamir kökenli şahıs eki]

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		bâşlâ-r-şahıs eki	bâşlâ-mäs-şahıs eki	bâşlâ-r-mi-kin-şahıs eki	bâşlâ-mäs-mi-kin-şahıs eki
Teklik	1	bâşlârmân (başlarım)	bâşlâmäsmân (başlamam)	bâşlârmikinmân (başlar mıyım acaba)	bâşlâmäsmikinmân (başlamaz mıyım acaba)
	2	bâşlârsân	bâşlâmässân	bâşlârmikinsân	bâşlâmäsmikinsân
	3	bâşlâr	bâşlâmäs	bâşlârmi(kin)	bâşlâmäsmi(kin)
Çokluk	1	bâşlârmiz	bâşlâmäsmiz	bâşlârmikinmiz	bâşlâmäsmikinmiz
	2	bâşlârsiz	bâşlâmässiz	bâşlârmikinsiz	bâşlâmäsmikinsiz
	3	bâşlâr(lâr)	bâşlâmäs(lâr)	bâşlârmi(kin-lâr)	bâşlâmäsmi(kin-lâr)

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-är-şahıs eki	kör-mäs-şahıs eki	kör-är-mi-kin-şahıs eki	kör-mäs-mi-kin-şahıs eki
Teklik	1	körärmân (görürüm)	körmäsman (görmem)	körärmikinmân (görür müyüm acaba)	körmäsminmân (görmez miyim acaba)
	2	körärsân	körmässân	körärmikinsân	körmäsminkinsân
	3	körär	körmäs	körärmi(kin)	körmäsmi(kin)
Çokluk	1	körärmiz	körmäsminiz	körärmikinmiz	körmäsminimiz
	2	körärsiz	körmässiz	körärmikinsiz	körmäsminikinsiz
	3	körär(lâr)	körmäs(lâr)	körärmi(kin-lâr)	körmäsmi(kin-lâr)

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		öqi-r-şahıs eki	öqi-mäs-şahıs eki	öqi-r-mi-kin-şahıs eki	öqi-mäs-mi-kin-şahıs eki
Teklik	1	öqirmân (okurum)	öqimäsmân (okumam)	öqirmikinmân (okur muyum acaba)	öqimäsmikinmân (okumaz mıyım acaba)
	2	öqirsân	öqimässân	öqirmikinsân	öqimäsmikinsân
	3	öqir	öqimäs	öqirmi(kin)	öqimäsmi(kin)
Çokluk	1	öqirmiz	öqimäsmiz	öqirmikinmiz	öqimäsmikinmiz
	2	öqirsiz	öqimässiz	öqirmikinsiz	öqimäsmikinsiz
	3	öqir(lâr)	öqimäs(lâr)	öqirmi(kin-lâr)	öqimäsmi(kin-lâr)

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-âr-şahıs eki		yâz-mäs-şahıs eki		yâz-âr-mi-kin-şahıs eki		yâz-mäs-mi-kin-şahıs eki	
Teklik	1	yâzärmän (yazarım)	yâzmäsmän (yazmam)	yâzärmikinmän (yazar mıyım acaba)	yâzmäsmikinmän (yazmaz mıyım acaba)			
	2	yâzärsän	yâzmässän	yâzärmikinsän	yâzmäsmikinsän			
	3	yâzär	yâzmäs	yâzärmi(kin)	yâzmäsmi(kin)			
Çokluk	1	yâzärmiz	yâzmäsmiz	yâzärmikinmiz	yâzmäsmikinmiz			
	2	yâzärsiz	yâzmässiz	yâzärmikinsiz	yâzmäsmikinsiz			
	3	yâzär(lär)	yâzmäs(lär)	yâzärmi(kin-lär)	yâzmäsmi(kin-lär)			

2.2.1.1.5. Gelecek Zaman (Keläsi Zämân)

Gelecek zaman kipi iş ve hareketin konuşma anından sonra baş vereceğini veya vermeyeceğini bildirir. İşin, hareketin gelecekte yapılıp yapılmadığı ya kesin veya da ihtimallilikle (olasılıkla) belirtilebilir.

2.2.1.1.5.1. Birinci Tip: -ä(di) / -y(di)

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Hâzirgi keläsi zämân”¹⁵⁶ “Sâf Äniq Keläsi Zämân”¹⁵⁷, “Hâzirgi Keläsi Zämân Fe’li”¹⁵⁸ diye adlandırılan gelecek zamanın bu tipi, -ä/-y eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

Ünsüzle biten fiiller -ä, ünlü ile biten fiillere -y eki gelir. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Üçüncü şahıslarda -di (<turur) eki eklenir. Olumsuzu -mä- eki ile yapılır. Soru eki şahıs ekinden sonra gelir.

Bu ekle yapılmış işletimler sadece gelecek zamanı değil, şimdiki zaman ve geniş zamanı da ifade ettiği görülür.¹⁵⁹

- *Tinç uxläy bering, men ketümän.* “Rahat uyuyun, ben gideceğim” (Ötkän Kunlär, 198)

¹⁵⁶ Ğ. Äbdürähmânov v.d., a.g.e., s. 254.

¹⁵⁷ Şävkät Rähmätulläyev, a.g.e., s. 183.

¹⁵⁸ *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim)*, s. 129.

¹⁵⁹ Rıdvan Öztürk, a.g.e., s. 48.

«Şundâg yigitni kuyävlikkä qäbul qilmägän bir kişini biz ädämğa sanamaymiz» - dedi. “böyle yiğidi damat olarak kabul etmeyen bir kişiyi adam saymayacağız, saymayız, dedi.” (Ötkän Kunlär, 22)

Olumlu: [fiil + -ä/-y zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -y zaman eki + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -ä/-y zaman eki + zamir kökenli şahıs eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mä + -y zaman eki + z. k. şahıs eki + -mi soru eki]

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		bäşlä-y-şahıs eki	bäşlä-mä-y-şahıs eki	bäşlä-y-şahıs eki-mi	bäşlä-mä-y-şahıs eki-mi
Teklik	1	bäşläymän (başlarım, başlayacağım)	bäşlämäymän	bäşläymänmi	bäşlämäymänmi
	2	bäşläysän	bäşlämäysän	bäşläysänmi	bäşlämäysänmi
	3	bäşläydi	bäşlämäydi	bäşläydimi	bäşlämäydimi
Çokluk	1	bäşläymiz	bäşlämäymiz	bäşläymizmi	bäşlämäymizmi
	2	bäşläysiz	bäşlämäysiz	bäşläysizmi	bäşlämäysizmi
	3	bäşläydi(lär)	bäşlämäydi(lär)	bäşläydi(lär)mi	bäşlämäydi(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-ä-şahıs eki	kör-mä-y-şahıs eki	kör-ä-şahıs eki-mi	kör-mä-y-şahıs eki-mi
Teklik	1	körämän (görürüm, göreceğim)	körmäymän	körämänmi	körmäymänmi
	2	köräsän	körmäysän	köräsänmi	körmäysänmi
	3	körädi	körmäydi	körädimi	körmäydimi
Çokluk	1	körämiz	körmäymiz	körämizmi	körmäymizmi
	2	köräsiz	körmäysiz	köräsizmi	körmäysizmi
	3	körädi(lär)	körmäydi(lär)	körädi(lär)mi	körmäydi(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		öqi-y-şahıs eki	öqi-mä-y-şahıs eki	öqi-y-şahıs eki-mi	öqi-mä-y-şahıs eki-mi

Teklik	1	öqiymän (okurum, okuyacağım)	öqimäymän	öqiymänmi	öqimäymänmi
	2	öqiysän	öqimäysän	öqiysänmi	öqimäysänmi
	3	öqiydi	öqimäydi	öqiydimi	öqimäydimi
Çokluk	1	öqiyimiz	öqimäymiz	öqiyimizmi	öqimäymizmi
	2	öqiysiz	öqimäysiz	öqiysizmi	öqimäysizmi
	3	öqiydi(lär)	öqimäydi(lär)	öqiydi(lär)mi	öqimäydi(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yâz-ä-şahıs eki	yâz-mä-y-şahıs eki	yâz-ä-şahıs eki-mi	yâz-mä-y-şahıs eki-mi
Teklik	1	yâzämän (yazarım, yazacağım)	yâzmäymän	yâzämänmi	yâzmäymänmi
	2	yâzäsän	yâzmäysän	yâzäsänmi	yâzmäysänmi
	3	yâzädi	yâzmäydi	yâzädimi	yâzmäydimi
Çokluk	1	yâzämiz	yâzmäymiz	yâzämizmi	yâzmäymizmi
	2	yâzäsiz	yâzmäysiz	yâzäsizmi	yâzmäysizmi
	3	yâzädi(lär)	yâzmäydi(lär)	yâzädi(lär)mi	yâzmäydi(lär)mi

2.2.1.1.5.2. İkinci Tip: -(y)äcäk

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Qätii keläsi zämân”¹⁶⁰ diye adlandırılan gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına -(y)äcäk ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile teşkil edilir ve kesin gelecek zamanı ifade eder. Bu tip, edebî metinlerde görülür. Soru ekinin şahıs ekinden sonra getirildiği görülür. Gelecek zamanın bu eki, ünsüzle biten fiillere doğrudan bağlanır; ünlüyle biten fiillere ise -y- ünsüzüyle bağlanır. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek, ince ünlüdür.

“Çağdaş Özbek Türkçesinde bu ek çok az kullanılır. Hatta eski Özbek Türkçesinde bu ek rastlanmaz. -äcäk eki Özbek Türkçesine Oğuz grubu lehçelerinden geçmiştir. 1929’da Özbek imla konferansının kararıyla edebî dile sokulan bu ek Harezm

¹⁶⁰ Şävkät Rähmätulläyev, a.g.e., s. 184.

ağzında görülür. (Çok muhtemel ki bu durum Türkmen Türkçesinin tesiriyle meydana gelmiştir).¹⁶¹ Bu ekin sadece olumlu ve olumlu soru şekline rastlanır. Bu ek çoğunlukla üçüncü şahısta kullanılır.

Täbgaç, Ögüz, Xitây, bu uçâvi hujum qilsä, qämäldä qälücükimiz. “Tabgaç, Oğuz, Hitay, bu üçü hücum kılrsa, ablukada kalacağız.” (ÄTÄ, 132)

Bälä ätäsigä äytädi: Men oqituvçi bolücükmän. “Çocuk babasına söyledi: Ben öğretmen olacağım” (KTLG, 412)

Olumlu: [fiil + -(y)äcäk zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(y)äcäk zaman eki + zamir kökenli şahıs eki + -mi soru eki]

Kişi		Olumlu	Olumlu soru
		kör-äcäk-şahıs eki	kör-äcäk-şahıs eki-mi
Teklik	1	kör-äcäk-män (göreceğim)	kör-äcäk-män-mi (görececek miyim)
	2	kör-äcäk-sän	kör-äcäk-sän-mi
	3	kör-äcäk	kör-äcäk-mi
Çokluk	1	kör-äcäk-miz	kör-äcäk-miz-mi
	2	kör-äcäk-siz	kör-äcäk-siz-mi
	3	kör-äcäk-(lär)	kör-äcäk-(lär)-mi

Kişi		Olumlu	Olumlu soru
		öqi-y-äcäk-şahıs eki	öqi-y-äcäk-şahıs eki-mi
Teklik	1	öqi-y-äcäk-män (okuyacağım)	öqi-y-äcäk-män-mi
	2	öqi-y-äcäk-sän	öqi-y-äcäk-sän-mi
	3	öqi-y-äcäk	öqi-y-äcäk-mi
Çokluk	1	öqi-y-äcäk-miz	öqi-y-äcäk-miz-mi
	2	öqi-y-äcäk-siz	öqi-y-äcäk-siz-mi
	3	öqi-y-äcäk-(lär)	öqi-y-äcäk-(lär)-mi

¹⁶¹ Ferhat Zeynalov, *a.g.e.*, s. 377.

2.2.1.1.5.3. Üçüncü Tip: -(ä/y)digän

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Möljälli keläsi zämân”¹⁶², “Keläsi zämân mäqsäd fe’li”¹⁶³ diye adlandırılan gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına -(ä/y)digän kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır ve gelecek zamanda olacak hareketin gerekliliğini, ona duyulan isteği anlatır. Bu tipin yaygın bir kullanılışı yoktur. Ünsüzle biten fiillerden sonra -ädigän eki kullanılır. Ünlü ile biten fiillerden sonra ek, -ydidigän’dır. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek, ince ünlüdür. Soru şekli şahıs ekinden sonra -mi ekinin getirilmesiyle, olumsuz şekli fiilden sonra -mä- ekinin getirilmesiyle yapılır. Olumsuz şekli şahıs ekinden önce “emäs” ekinin getirilmesiyle de yapılır. *küt-ädigän emäs-män* “beklemeyeceğim, bekleyecek değilim”.

Men mäktäbga bärädigänmän. “Ben okula devam edeceğim” (KTLG, 436)

Olumlu: [fiil + -(ä/y)digän zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + mä olumsuzluk eki+ -ydidigän zaman eki + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(ä/y)digän zaman eki + zamir k. şahıs eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mä olumsuzluk eki+ -ydidigän zaman eki + zamir kökenli şahıs eki + -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-ydidigän-şahıs eki		başlä-mä-ydidigän-şahıs eki		başlä-ydidigän-şahıs eki-mi		başlä-mä-ydidigän-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başläydidigänmän (başlayacağım)	başlämäydidigänmän	başläydidigänmänmi	başlämäydidigänmänmi			
	2	başläydidigänsän	başlämäydidigänsän	başläydidigänsänmi	başlämäydidigänsänmi			
	3	başläydidigän	başlämäydidigän	başläydidigänmi	başlämäydidigänmi			
Çokluk	1	başläydidigänmiz	başlämäydidigänmiz	başläydidigänmizmi	başlämäydidigänmizmi			
	2	başläydidigänsiz	başlämäydidigänsiz	başläydidigänsizmi	başlämäydidigänsizmi			
	3	başläydidigän(lär)	başlämäydidigän(lär)	Başläydidigän(lär)mi	Başlämäydidigän(lär)mi			

¹⁶² Şävkät Rähmätulläyev, a.g.e., s. 184.

¹⁶³ *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim)*, s. 431.

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-ädigän-şahıs eki	kör-mä-ydigän-şahıs eki	kör-ädigän-şahıs eki-mi	kör-mä-ydigän-şahıs eki-mi
Teklik	1	körädigänmän (göreçeğim)	körmäydigänmän	körädigänmänmi	körmäydigänmänmi
	2	körädigänsän	körmäydigänsän	körädigänsänmi	körmäydigänsänmi
	3	körädigän	körmäydigän	körädigänmi	körmäydigänmi
Çokluk	1	körädigänmiz	körmäydigänmiz	körädigänmizmi	körmäydigänmizmi
	2	körädigänsiz	körmäydigänsiz	körädigänsizmi	körmäydigänsizmi
	3	körädigän(lär)	körmäydigän(lär)	körädigän(lär)mi	körmäydigän(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		öqi-ydigän-şahıs eki	öqi-mä-ydigän-şahıs eki	öqi-ydigän-şahıs eki-mi	öqi-mä-ydigän-şahıs eki-mi
Teklik	1	öqiydigänmän (okuyacağım)	öqimäydigänmän	öqiydigänmänmi	öqimäydigänmänmi
	2	öqiydigänsän	öqimäydigänsän	öqiydigänsänmi	öqimäydigänsänmi
	3	öqiydigän	öqimäydigän	öqiydigänmi	öqimäydigänmi
Çokluk	1	öqiydigänmiz	öqimäydigänmiz	öqiydigänmizmi	öqimäydigänmizmi
	2	öqiydigänsiz	öqimäydigänsiz	öqiydigänsizmi	öqimäydigänsizmi
	3	öqiydigän(lär)	öqimäydigän(lär)	öqiydigän(lär)mi	öqimäydigän(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yâz-ädigän-şahıs eki	yâz-mä-ydigän-şahıs eki	yâz-ädigän-şahıs eki-mi	yâz-mä-ydigän-şahıs eki-mi
Teklik	1	yâzädigänmän (yazacağım)	yâzmäydigänmän	yâzädigänmänmi	yâzmäydigänmänmi
	2	yâzädigänsän	yâzmäydigänsän	yâzädigänsänmi	yâzmäydigänsänmi
	3	yâzädigän	yâzmäydigän	yâzädigänmi	yâzmäydigänmi
Çokluk	1	yâzädigänmiz	yâzmäydigänmiz	yâzädigänmizmi	yâzmäydigänmizmi
	2	yâzädigänsiz	yâzmäydigänsiz	yâzädigänsizmi	yâzmäydigänsizmi
	3	yâzädigän(lär)	yâzmäydigän(lär)	yâzädigän(lär)mi	yâzmäydigän(lär)mi

2.2.1.1.5.4. Dördüncü Tip: *-(gü, ğu, qu, kü)- iyelik eki-(dir)*

Özbek Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına *-Gu, -Ku* eklerinden sonra iyelik eklerinin getirilmesi ile yapılır. Bu tipte, iyelik ekleri şahıs eklerinin görevini üstlenmiştir.

Gelecek zamanın bu tipi arkaik bir işlemdir. Edebî metinlerde çok az ölçüde görülür. Kesin, gerekli bir gelecek zaman anlatımı vardır.¹⁶⁴

-ġu, -gü ekleri tonlu tonsuz uyumuna uyar. Tonsuz *q* veya *k* ünsüzleri ile başlayan *-qu/-kü* şekillerde de kullanılır. Ünlü veya tonlu ünsüz ile biten fiillere *-ġu, -gü*, tonsuz ünsüz ile biten fiillere *-qu/-kü* şekilleri kullanılır. *bāşlä-ġu, bil-gü, qorq-qu, yet-kü* gibi.

-ġu, -gü + iyelik eki + (dir) biçiminde işleme girer. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar; iyelik eki daima incedir: *āġusi, bergüsi*. Özbek alfabesinde *u, ü* sesleri için tek harf kullanılır; *ü* sesi de *u* ile gösterilir. Ancak konuşmada *u, ü* sesleri ayrılır. Ek, bütün fiillerden sonra yuvarlak ünlülüdür: *āġusi, bolġusi*. Kip, iyelik kökenli şahıs ekleriyle işleme girer; şahıs eklerinden sonra *-dir* eki gelebilir. *āġusidir, bilgüsüdür*. Kipin olumsuz ve soru şekilleri kullanılmaz.

Tāñlä kel, deb ul pärivāşġä sālāmlār yöllādim; tundä bāġum, deb cevāb äytdi. Şābistāndir umid. “Tan vakti gel, diye o periye benzere selamlar yolladım; gece geleceğim, diye cevap verdi. Gece ülkesidir ümit.” (KTLG, 453)

[fiil + *-ġu, -gü* zaman eki + iyelik eki + *-(dir)*]

bāşlä-ġu-m(dir)	öqi-gü-m(dir)
(başlayacağım)	(okuyacağım)
bāşlä-ġu-ng(dir)	öqi-gü-ng(dir)
bāşlä-ġu-si(dir)	öqi-gü-si(dir)
bāşlä-ġu-miz(dir)	öqi-gü-miz(dir)
bāşlä-ġu-ngiz(dir)	öqi-gü-ngiz(dir)
bāşlä-ġu-läri(dir)	öqi-gü-läri(dir)

2.2.1.1.5.5. Beşinci Tip: *-māqçi*

Özbek Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına *-māqçi* eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. Bu tip, Arzu, istek ve niyet

¹⁶⁴ Rıdvan Öztürk, *a.g.e.*, s. 50.

anlamalarını ifade eder. Olumsuz biçimi, *emäs* “değil” kelimesinin şahıs eklerinden önce getirilmesiyle yapılır. Soru şekli, *-mi* soru eki ile teşkil edilir ve sonda bulunur.

- *Tuşuniş bolsa, tuşundim... Şunçaki äniqläb älmâqçimän-dä.* “düşünmek olsa, düşündüm... Sadece netleştirerek alacağım da.” (Ötkän Kunlär, 91)

Olumlu: [fiil + *-mâqçi* zaman eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mâqçi* zaman eki + *emäs* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-mâqçi* zaman eki + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mâqçi* zaman eki + *emäs* + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-mâqçi-şahıs eki		başlä-mâqçi emäs-şahıs eki		başlä-mâqçi-şahıs eki-mi		başlä-mâqçi emäs-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başlämâqçimän (başlayacağım)	başlämâqçi emäsmän	başlämâqçimänmi	başlämâqçi emäsmänmi			
	2	başlämâqçisän	başlämâqçi emässän	başlämâqçisänmi	başlämâqçi emässänmi			
	3	başlämâqçi	başlämâqçi emäs	başlämâqçimi	başlämâqçi emäsmi			
Çokluk	1	başlämâqçimiz	başlämâqçi emäsmiz	başlämâqçimizmi	başlämâqçi emäsmizmi			
	2	başlämâqçisiz	başlämâqçi emässiz	başlämâqçisizmi	başlämâqçi emässizmi			
	3	başlämâqçi(lär)	başlämâqçi emäs(lär)	başlämâqçi(lär)mi	başlämâqçi emäs(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-mâqçi-şahıs eki		kör-mâqçi emäs-şahıs eki		kör-mâqçi-şahıs eki-mi		kör-mâqçi emäs-şahıs eki-mi	
Teklik	1	körmâqçimän (göreceğim)	körmâqçi emäsmän	körmâqçimänmi	körmâqçi emäsmänmi			
	2	körmâqçisän	körmâqçi emässän	körmâqçisänmi	körmâqçi emässänmi			
	3	körmâqçi	körmâqçi emäs	körmâqçimi	körmâqçi emäsmi			
Çokluk	1	körmâqçimiz	körmâqçi emäsmiz	körmâqçimizmi	körmâqçi emäsmizmi			
	2	körmâqçisiz	körmâqçi emässiz	körmâqçisizmi	körmâqçi emässizmi			
	3	körmâqçi(lär)	körmâqçi emäs(lär)	körmâqçi(lär)mi	körmâqçi emäs(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-mâqçi-şahıs eki		öqi-mâqçi emäs-şahıs eki		öqi-mâqçi-şahıs eki-mi		öqi-mâqçi emäs-şahıs eki-mi	
Teklik	1	öqimâqçimän (okuyacağım)	öqimâqçi emäsmän	öqimâqçimänmi	öqimâqçi emäsmänmi			
	2	öqimâqçisän	öqimâqçi emässän	öqimâqçisänmi	öqimâqçi emässänmi			
	3	öqimâqçi	öqimâqçi emäs	öqimâqçimi	öqimâqçi emäsmi			
Çokluk	1	öqimâqçimiz	öqimâqçi emäsmiz	öqimâqçimizmi	öqimâqçi emäsmizmi			
	2	öqimâqçisiz	öqimâqçi emässiz	öqimâqçisizmi	öqimâqçi emässizmi			
	3	öqimâqçi(lär)	öqimâqçi emäs(lär)	öqimâqçi(lär)mi	öqimâqçi emäs(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-mâqçi-şahıs eki		yâz-mâqçi emäs-şahıs eki		yâz-mâqçi-şahıs eki-mi		yâz-mâqçi emäs-şahıs eki-mi	
Teklik	1	yâzmâqçimän (yazacağım)	yâzmâqçi emäsmän	yâzmâqçimänmi	yâzmâqçi emäsmänmi			
	2	yâzmâqçisän	yâzmâqçi emässän	yâzmâqçisänmi	yâzmâqçi emässänmi			
	3	yâzmâqçi	yâzmâqçi emäs	yâzmâqçimi	yâzmâqçi emäsmi			
Çokluk	1	yâzmâqçimiz	yâzmâqçi emäsmiz	yâzmâqçimizmi	yâzmâqçi emäsmizmi			
	2	yâzmâqçisiz	yâzmâqçi emässiz	yâzmâqçisizmi	yâzmâqçi emässizmi			
	3	yâzmâqçi(lär)	yâzmâqçi emäs(lär)	yâzmâqçi(lär)mi	yâzmâqçi emäs(lär)mi			

2.2.1.1.5.6. Altıncı Tip: -gu-düy-

Özbek Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına -gu ekinden sonra genellikle -düy, az ölçüde *dek* çekim edatının getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir.

U fâqät yänä aç qâlgudüy bölsäm deb şuning châräsini körärdi. “O sadece yine aç kalacaksam, diye bunun çaresini görürdü.” (ÅTÄ, 280)

bir qâşiq suv bilân yutib yubârgudüy. “bir kaşık su ile yutacak gibi” (HÄÖT, 445)

Träktor älämni buzgudek täriällädi. “traktör dünyayı bozacak gibi nahoş ses çıkarttı.” (HÄÖT, 342)

här kim husnini körsä, äqli ketib, ätdan yiqilib qälgudäy “her kim ki onun güzelliğini görse , akli kaçıp (heyecanlanıp), attan düşüp kalacak” (ÄTÄ, 105)

2.2.1.2. Tasarlama Kipleri

Fiilin olumlu veya olumsuz yöndeki gerçekleşmesini; tasarlanan istek, emir, şart ve gereklilik kavramları içinde veren kiplerdir. Tasarlama kiplerinde, bildirme kiplerindeki gibi bildirme, haber verme biçiminde bir oluş ve kılış yoktur. Bu kipler, daha gerçekleşmemiş olan, ancak gerçekleşmesi istek, emir, şart ve gereklilik şekillerinde tasarlanan kiplerdir.

2.2.1.2.1. Emir Kipi (Buyruq-İstāk Mäyli)

Emir kipi, fiil tabanına getirilen ve her şahsa göre değişen eklerle yapılır. Emir ekleri, hem kip hem de şahıs anlamı taşıyan eklerdir.

Kişi	Teklik	Çokluk
1. Kişi	-(ä)y, -(ä)yin	-(ä)ylik
2. Kişi	-Ø; -(gin)	-(i)ng(lär), -(i)ngiz(lär)
3. Kişi	-sin	-sin(lär)

Teklik 1. şahıs emir eki, ünlüyle biten fiillerden sonra -y, -yin; ünsüzle biten fiillerden sonra -äy, -äyin'dir. Ekler, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüleri incedir. -(ä)yin eki bütün fiillerden sonra düz ünlüldür. *äläy, işläy, başläy, küläy, äläyin, işläyin, başläyin, küläyin* gibi. Bu şahısta -y, -äy şekilleri -yin, -äyin'e göre daha işlek olarak kullanılır.

Teklik 2. şahıs emir kipi, ekli veya eksiz yapılabilir. *bil/bilgin, başlä/başlägin* gibi. Bu şahısta -gin emir eki kullanılmaktadır. Bütün fiillerden sonra ek ünlüsü ince ve düzdür. *älgın, başlägin, bilgin, külgin* gibi. Bu şahısta anlama *nezaket* ifadesi katmak üzere çokluk 2. şahıs emir ekleri de kullanılır. *äl-ingiz-(lär), bil-ing(lär)*.

Teklik 3. şahıs emir eki tek şekillidir; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü ince ve düzdür. *älsin, bilsin, başläsin, külsin* gibi.

Çokluk 1. şahıs emir eki ünlüyle biten fiillerden sonra -ylik, ünsüzle biten fiillerden sonra -äylik'tir. Her iki şekilde de ünlüler bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. *äläylik, işläylik, başläylik, küläylik* vb.

Çokluk 2. şahıs emir kipi için şu ekler kullanılmaktadır:

-(i)ng(lär): Ek, ünlüyle biten fiillerden sonra doğrudan, ünsüzle biten fiillerden sonra -i- ünlüsü ile bağlanır. Yardımcı ünlü bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. Çokluk eki, daima tek şekillidir. *bäşläng, äling, küling, bäşlänglär, älinglär, külinglär.*

-(i)ngiz(lär): Ek, ünlüyle biten fiillerden sonra doğrudan, ünsüzle biten fiillerden sonra -i- ünlüsü ile bağlanır. Yardımcı ünlü ve ek ünlüsü bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. Çokluk eki, daima tek şekillidir. *Nezaket* ifadesi için kullanılır. *bäşlängiz, älingiz, külingiz, bäşlängizlär, älingizlär, külingizlär.*

Çokluk 3. şahıs emir eki, tek şekillidir. Bütün fiillerden sonra ek, ince ve düz ünlülüdür. Çokluk eki, daima ince ünlülüdür; her zaman kullanılmaz. *älsin(lär), bilsin(lär), bäşläsin(lär), külsin(lär)* vb. Olumsuzu -mä eki ile yapılır. Soru eki sonda gelir.

Endi sizdän şuni häm söräyin: ... “Şimdi size şunu da sorayım” (*Ötkän Kunlär, 12*)

- *Biz ketäylik, siz tinçib uxläng, - dedi Ätäbek.* “Biz gidelim, siz huzur içinde uyuyun, dedi Atabek.” (*Ötkän Kunlär, 191*)

Olumlu: [fiil + ilgili şahsı karşılayan emir eki]

Olumsuz: [fiil + -mä olumsuzluk eki + ilgili şahsı karşılayan emir eki]

Olumlu soru: [fiil + ilgili şahsı karşılayan emir eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mä olumsuzluk eki + ilgili şahsı karşılayan emir eki + -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		bäşlä-emir eki		bäşlä-mä-emir kipi		bäşlä-emir eki-mi		bäşlä-mä-emir kipi-mi
Teklik	1	bäşläy(in) (başlayayım)		bäşlämäy(in)		bäşläymi		bäşlämäymi
	2	bäşlä(gin)		bäşlämä(gin)		-		-
	3	bäşläsin		bäşlämäsin		bäşläsinmi		bäşlämäsinmi
Çokluk	1	bäşläylik		bäşlämäylik		bäşläylikmi		bäşlämäylikmi
	2	bäşläng(iz)		bäşlämäng(iz)		-		-
	3	bäşläsin(lär)		bäşlämäsin(lär)		bäşläsin(lär)mi		bäşlämäsin(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-emir eki	kör-mä-emir kipi	kör-emir eki-mi	kör-mä-emir kipi-mi
Teklik	1	köräy(in) (göreyim)	körmäy(in)	köräymi	körmäymi
	2	kör(gin)	körmä(gin)	-	-
	3	körsin	körmäsin	körsinmi	körmäsinmi
Çokluk	1	köräylik	körmäylik	köräylikmi	körmäylikmi
	2	köring(iz)	körmäng(iz)	-	-
	3	körsin(lär)	körmäsin(lär)	körsin(lär)mi	körmäsin(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		öqi-emir eki	öqi-mä-emir kipi	öqi-emir eki-mi	öqi-mä-emir kipi-mi
Teklik	1	öqiy(in) (okuyayım)	öqimäy(in)	öqiyimi	öqimäymi
	2	öqi(gin)	öqimä(gin)	-	-
	3	öqisin	öqimäsin	öqisinmi	öqimäsinmi
Çokluk	1	öqiylik	öqimäylik	öqiylikmi	öqimäylikmi
	2	öqing(iz)	öqimäng(iz)	-	-
	3	öqisin(lär)	öqimäsin(lär)	öqisin(lär)mi	öqimäsin(lär)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yâz-emir eki	yâz-mä-emir kipi	yâz-emir eki-mi	yâz-mä-emir kipi-mi
Teklik	1	yâzäy(in) (yazayım)	yâzmäy(in)	yâzäymi	yâzmäymi
	2	yâz(gin)	yâzmä(gin)	-	-
	3	yâzsin	yâzmäsin	yâzsinmi	yâzmäsinmi
Çokluk	1	yâzäylik	yâzmäylik	yâzäylikmi	yâzmäylikmi
	2	yâzing(iz)	yâzmäng(iz)	-	-
	3	yâzsin(lär)	yâzmäsin(lär)	yâzsin(lär)mi	yâzmäsin(lär)mi

2.2.1.2.2. Şart Kipi (Şart Mäyli)

Özbek Türkçesinde bu kip, fiil tabanına *-sä* ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile teşkil edilir. Bu kip, oluş ve kılışın gerçekleşmesini şarta veya dileğe bağlayan yardımcı cümle yüklemine kipiştir. Olumsuz şekli, *-mä* olumsuz ekinin şart ekinden önce getirilmesi ile yapılır. Soru şekli, *-mi* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz. Bütün fiillerden sonra ek ünlüsü incedir. *älsä, bölsä, bilsä, külsä* gibi.

Töy keräklärädän köpini tädäräk qılğan bolsäm häm, yetişmägän yerläri häm köb.
“Düğün için gerekenlerin çoğunu hazırlamış olsam da, yetişilmeyen şeyleri de çok.”
(Ötkän Kunlär, 51)

Olumlu: [fiil + *-sä* kip eki + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-sä* kip eki + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-sä* kip eki + iyelik kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-sä* kip eki + iyelik kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-sä-şahıs eki		başlä-mä-sä-şahıs eki		başlä-sä-şahıs eki-mi		başlä-mä-sä-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başläsäm (başlasam)	başlämäsäm	başläsäm	başläsäm	başläsäm	başlämäsäm	başlämäsäm
	2	başläsäng	başlämäsäng	başläsäng	başläsäng	başläsäng	başlämäsäng	başlämäsäng
	3	başläsä	başlämäsä	başläsä	başläsä	başläsä	başlämäsä	başlämäsä
Çokluk	1	başläsäk	başlämäsäk	başläsäk	başläsäk	başläsäk	başlämäsäk	başlämäsäk
	2	başläsängiz	başlämäsängiz	başläsängiz	başläsängiz	başläsängiz	başlämäsängiz	başlämäsängiz
	3	başläsä(lär)	başlämäsä(lär)	başläsä(lär)	başläsä(lär)	başläsä(lär)	başlämäsä(lär)	başlämäsä(lär)

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-sä-şahıs eki		kör-mä-sä-şahıs eki		kör-sä-şahıs eki-mi		kör-mä-sä-şahıs eki-mi	
Teklik	1	körsäm (görsem)	körmäsäm	körsäm	körsäm	körsäm	körmäsäm	körmäsäm
	2	körsäng	körmäsäng	körsäng	körsäng	körsäng	körmäsäng	körmäsäng
	3	körsä	körmäsä	körsä	körsä	körsä	körmäsä	körmäsä

Çokluk	1	körsäk	körmäsäk	körsäkmi	körmäsäkmi
	2	körsängiz	körmäsängiz	körsängizmi	körmäsängizmi
	3	körsä(lär)	körmäsä(lär)	körsä(lär)mi	körmäsä(lär)mi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-sä-şahıs eki		öqi-mä-sä-şahıs eki		öqi-sä-şahıs eki-mi		öqi-mä-sä-şahıs eki-mi	
Teklik	1	öqisäm (okusam)	öqimäsäm	öqisämmi	öqimäsämmi			
	2	öqisäng	öqimäsäng	öqisängmi	öqimäsängmi			
	3	öqisä	öqimäsä	öqisämi	öqimäsämi			
Çokluk	1	öqisäk	öqimäsäk	öqisäkmi	öqimäsäkmi			
	2	öqisängiz	öqimäsängiz	öqisängizmi	öqimäsängizmi			
	3	öqisä(lär)	öqimäsä(lär)	öqisä(lär)mi	öqimäsä(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-sä-şahıs eki		yâz-mä-sä-şahıs eki		yâz-sä-şahıs eki-mi		yâz-mä-sä-şahıs eki-mi	
Teklik	1	yâzsäm (yazsam)	yâzmäsäm	yâzsämmi	yâzmäsämmi			
	2	yâzsäng	yâzmäsäng	yâzsängmi	yâzmäsängmi			
	3	yâzsä	yâzmäsä	yâzsämi	yâzmäsämi			
Çokluk	1	yâzsäk	yâzmäsäk	yâzsäkmi	yâzmäsäkmi			
	2	yâzsängiz	yâzmäsängiz	yâzsängizmi	yâzmäsängizmi			
	3	yâzsä(lär)	yâzmäsä(lär)	yâzsä(lär)mi	yâzmäsä(lär)mi			

2.2.1.2.3. İstek Kipi (İstāk Mäyli)

Bu kip, fiile istek, niyet, arzu kavramları veren bir tasarlama kipidir. Yapılan işin istendiğini veya o işe niyet edildiğini gösterir.

2.2.1.2.3.1. Birinci Tip: -gäy, -käy, -qäy

Özbek Türkçesinde istek kipinin bu tipi, fiil tabanına -gäy, -käy, -qäy eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. Bu tip, daha çok edebî

metinlerde rastlanan arkaik yapıdır. Olumsuz şekli, *-mä* olumsuzluk ekinin kip ekinde önce getirilmesiyle yapılır. Soru eki *-mi* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Eski Türkçeden beri rastlanan bu ek, günümüz Özbek Türkçesinde pek işlek değildir.¹⁶⁵

Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz. Bütün fiillerden sonra ek ünlüsü incedir. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uymaz.

Uşbu färmänimizni älgän äñ därhâl ön besh yaşdän tä yetmiş yaşgäçä bolgän qipçâq er zâtini qiliçdän keçirgäylär... “Bu fermanımızı aldıkları an hemen on beş yaştan yetmiş yaşa kadar olan Kıpçak erkek neslini kılıçtan geçirsinler (geçirecekler)” (Ötkän Kunlär, 167)

Olumlu: [fiil + *-gäy, -käy, -qäy* kip eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-gäy, -käy, -qäy* kip eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-gäy, -käy, -qäy* kip eki + zamir k. şahıs eki + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-gäy, -käy, -qäy* kip eki + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-gäy-şahıs eki		başlä-mä-gäy-şahıs eki		başlä-gäy-şahıs eki-mi		başlä-mä-gäy-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başlägäymän (başlayayım, başlayacağım)	başlämägäymän	başlägäymänmi	başlämägäymänmi			
	2	başlägäysän	başlämägäysän	başlägäysänmi	başlämägäysänmi			
	3	başlägäy	başlämägäy	başlägäymi	başlämägäymi			
Çokluk	1	başlägäymiz	başlämägäymiz	başlägäymizmi	başlämägäymizmi			
	2	başlägäysiz	başlämägäysiz	başlägäysizmi	başlämägäysizmi			
	3	başlägäy(lär)	başlämägäy(lär)	başlägäy(lär)mi	başlämägäy(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-gäy-şahıs eki		kör-mä-gäy-şahıs eki		kör-gäy-şahıs eki-mi		kör-mä-gäy-şahıs eki-mi	

¹⁶⁵ Mustafa Volkan Coşkun, a.g.e., s. 137.

Teklik	1	körgäymän (göreyim, göreceğim)	körmägäymän	körgäymänmi	körmägäymänmi
	2	körgäysän	körmägäysän	körgäysänmi	körmägäysänmi
	3	körgäy	körmägäy	körgäymi	körmägäymi
Çokluk	1	körgäymiz	körmägäymiz	körgäymizmi	körmägäymizmi
	2	körgäysiz	körmägäysiz	körgäysizmi	körmägäysizmi
	3	körgäy(lär)	körmägäy(lär)	körgäy(lär)mi	körmägäy(lär)mi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-gäy-şahıs eki		öqi-mä-gäy-şahıs eki		öqi-gäy-şahıs eki-mi		öqi-mä-gäy-şahıs eki-mi	
Teklik	1	öqigäymän (okuyayım, okuyacağım)	öqimägäymän	öqigäymänmi	öqimägäymänmi			
	2	öqigäysän	öqimägäysän	öqigäysänmi	öqimägäysänmi			
	3	öqigäy	öqimägäy	öqigäymi	öqimägäymi			
Çokluk	1	öqigäymiz	öqimägäymiz	öqigäymizmi	öqimägäymizmi			
	2	öqigäysiz	öqimägäysiz	öqigäysizmi	öqimägäysizmi			
	3	öqigäy(lär)	öqimägäy(lär)	öqigäy(lär)mi	öqimägäy(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-gäy-şahıs eki		yâz-mä-gäy-şahıs eki		yâz-gäy-şahıs eki-mi		yâz-mä-gäy-şahıs eki-mi	
Teklik	1	yâzgäymän (yazayım, yazacağım)	yâzmägäymän	yâzgäymänmi	yâzmägäymänmi			
	2	yâzgäysän	yâzmägäysän	yâzgäysänmi	yâzmägäysänmi			
	3	yâzgäy	yâzmägäy	yâzgäymi	yâzmägäymi			
Çokluk	1	yâzgäymiz	yâzmägäymiz	yâzgäymizmi	yâzmägäymizmi			
	2	yâzgäysiz	yâzmägäysiz	yâzgäysizmi	yâzmägäysizmi			
	3	yâzgäy(lär)	yâzmägäy(lär)	yâzgäy(lär)mi	yâzmägäy(lär)mi			

2.2.1.2.3.2. İkinci Tip: -gu/-gi + iyelik eki + bâr/yöq/kel-

Özbek Türkçesinde istek kipinin bu tipi, fiil tabanına -gu/-gi eklerinden sonra iyelik eklerinin getirilmesi ve ardından da *bâr/yöq/kel-* yapısı ile teşkil edilir. Bu yapı, Türkiye Türkçesinde -ası- + iyelik eki + var/yoq yapısına ve -ası- + iyelik eki + gel-yapısına uygundur.

Bu kullanım çoğunlukla edebî metinlerde görülür. Ek, /k/ ünsüzü ile biten fiillerden sonra -ku, /q/ ünsüzü ile biten fiillerden sonra -qu; ünlülerden sonra ve /k/,/q/ ünsüzlerinin dışında kalan tüm ünsüzlerden sonra ise -gu biçimindedir. *bârgim keldi* “varasım geldi, varmak istedim”, *bârging keldi* “varasın geldi, varmak istedin”, *kelgum yöq* “gelmek istemiyorum, gelesim yok”, *kelgung yöq* “gelmek istemiyorsun, gelesin yok” vb.

-gu eki kalınlık-incelik uyumuna uymaz. Genellikle ince şekiller tercih edilir. *âlgum bâr, âlgung bâr, âlgusi bâr, bergumuz bâr, bergungiz bâr, berguläri bâr* gibi. Ek, bütün fiillerden sonra daha çok yuvarlak ünlüdür. *âlgum bâr, bilgung bâr, kulgum bâr* vb. Tonlu-tonsuz uyumuna uymaz. *âlgum bâr, yâtgusi bâr*. Şahıs ifadesi, iyelik ekleri ile sağlanır.

Mäsälägä bu jihät bilän qäräb bekning işqığa işängusi kelmäs edi. “Konuya bu açıdan bakarak beyin aşkına inanmak istemezdi (inanası gelmezdi).” (Ötkän Kunlär, 11)

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kel-gu-iyelik eki+bâr		kel-gu-iyelik eki+yöq		kel-gu-iyelik eki+bâr-mi		kel-gu-iyelik eki+yöq-mi	
Teklik	1	kelgum bâr (gelmek istiyorum, gelesim var)	kelgum yöq	kelgum bârmi	kelgum yöqmi			
	2	kelgung bâr	kelgung yöq	kelgung bârmi	kelgung yöqmi			
	3	kelgusi bâr	kelgusi yöq	kelgusi bârmi	kelgusi yöqmi			
Çokluk	1	kelgumuz bâr	kelgumuz yöq	kelgumuz bârmi	kelgumuz yöqmi			
	2	kelgungiz bâr	kelgungiz yöq	kelgungiz bârmi	kelgungiz yöqmi			
	3	kelguläri bâr	kelguläri yöq	kelguläri bârmi	kelguläri yöqmi			

2.2.1.2.4. Gereklilik Kipi (Kerâklik Mâyli)

Gereklilik kipi, bir oluş ve kılışın veya tasarlanan bir fiilin yapılması gereğini bildiren bir kiptir. Özbek Türkçesinde gereklilik kipi çoğunlukla *keräk* kelimesi ile kurulur. Bazen de *keräk* kelimesi yerine *lâzim*, *zârur* ya da *şart* kelimeleri kullanılarak da gereklilik kipi karşılanır.

Özbek Türkçesinde gereklilik kipi şu şekillerde yapılabilir.

2.2.1.2.4.1. Birinci Tip: -mâq + iyelik eki + keräk/lâzim/zârur/şart

Fiil kök ya da gövdesine -mâq mastar ekinden sonra iyelik eklerinin eklenmesi ve ardından da gereklilik bildiren *keräk* kelimesinin getirilmesi ile kurulur.

-mâq eki sonundaki *q* ünsüzü, iyelik ekinden önce, iki ünlü arasında kalınca tonlulaşır ve sızıcılaşır. *bilmâği keräk* “bilmeli”, *bâşlâmâging keräk* “başlamalısın”. Gereklilik kipinin olumsuz şekli *emäs* ile yapılır. *âlmâgim keräk emäs* “almamalıyım”, *bilmâging lâzim emäs* “bilmemen lazım” vb. Soru şeklinde -mi eki sonda gelir. *âlmâgim keräkmi*, *bilmâging lâzimmi* gibi. Bu kipin olumsuzu -mäslik eki üzerine iyelik ekleri getirilmek suretiyle de teşkil edilir: *kel-mäsliğ-ingiz keräk* “gelmemelisiniz”, *âl-mäsliğ-i keräk* “almamalı” gibi.

- *Älbättä bilmäysiz. Lekin mundän söng yäxşi bilmâgingiz keräk.* “Elbette bilmiyorsunuz. Ama bundan sonra iyi bilmelisiniz.” (Ötkän Kunlär, 102)

Olumlu: [fiil kökü + -mâq eki + iyelik eki + *keräk*]

Olumsuz: [fiil kökü + -mâq eki + iyelik eki + *keräk* + *emäs*]

Olumlu soru: [fiil kökü + -mâq eki + iyelik eki + *keräk* + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil kökü + -mâq eki + iyelik eki + *keräk* + *emäs* + -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-mâq-iyelik eki+keräk		öqi-mâq-iyelik eki+keräk+emäs		öqi-mâq-iyelik eki+keräk-mi		öqi-mâq-iyelik eki+keräk+emäs-mi	
Teklik	1	öqimâgim keräk (okumalıyım, okumam gerek)	öqimâgim keräk emäs	öqimâgim keräkmi	öqimâgim keräk emäsmi			
	2	öqimâging keräk	öqimâging keräk emäs	öqimâging keräkmi	öqimâging keräk emäsmi			
	3	öqimâği keräk	öqimâği keräk emäs	öqimâği keräkmi	öqimâği keräk emäsmi			
Çokluk	1	öqimâgimiz keräk	öqimâgimiz keräk emäs	öqimâgimiz keräkmi	öqimâgimiz keräk emäsmi			
	2	öqimâgingiz keräk	öqimâgingiz keräk emäs	öqimâgingiz keräkmi	öqimâgingiz keräk emäsmi			
	3	öqimâq(läri) keräk	öqimâq(läri) keräk emäs	öqimâq(läri) keräkmi	öqimâq(läri) keräk emäsmi			

2.2.1.2.4.2. İkinci Tip: *-(i)ş + iyelik eki + keräk/lâzim/zürur/şart*

Fiil kök ya da gövdesine *-(i)ş* mastar ekinin getirilmesi ve bu ekin üzerine de iyelik eklerinin getirilmesi ile kurulur. Ünlü ile biten fiillerden sonra *-ş* eki ve ünsüzle biten fiillerden sonra ise *-iş* eki gelir. Bu kipin olumsuz şekli *emäs* ile yapılmaktadır. Soru şekli *-mi* eki ile yapılır ve sonda bulunur.

... *bungä sizning häm ämin bolışingiz keräk.* "... buna sizin de emin olmanız gerek." (Ötkän Kunlär, 12)

Olumlu: [fiil kökü + *-(i)ş* eki + iyelik eki + *keräk*]

Olumsuz: [fiil kökü + *-(i)ş* eki + iyelik eki + *keräk* + *emäs*]

Olumlu soru: [fiil kökü + *-(i)ş* eki + iyelik eki + *keräk* + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil kökü + *-(i)ş* eki + iyelik eki + *keräk* + *emäs* + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		öqi-ş-iyelik eki+keräk		öqi-ş-iyelik eki+keräk+emäs		öqi-ş-iyelik eki+keräk-mi		öqi-ş-iyelik eki+keräk+emäs-mi
Teklik	1	öqişim keräk (okumalıyım, okumam gerek)		öqişim keräk+emäs		öqişim keräkmi		öqişim keräk emäsmi
	2	öqişing keräk		öqişing keräk emäs		öqişing keräkmi		öqişing keräk emäsmi
	3	öqişi keräk		öqişi keräk emäs		öqişi keräkmi		öqişi keräk emäsmi
Çokluk	1	öqişimiz keräk		öqişimiz keräk emäs		öqişimiz keräkmi		öqişimiz keräk emäsmi
	2	öqişingiz keräk		öqişingiz keräk emäs		öqişingiz keräkmi		öqişingiz keräk emäsmi
	3	öqişläri keräk		öqişläri keräk emäs		öqişläri keräkmi		öqişläri keräk emäsmi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		yâz-iş-iyelik eki+keräk		yâz-iş-iyelik eki+keräk+emäs		yâz-iş-iyelik eki+keräk-mi		yâz-iş-iyelik eki+keräk+emäs-mi
Teklik	1	yâzişim keräk (yazmalıyım, yazmam gerek)		yâzişim keräk emäs		yâzişim keräkmi		yâzişim keräk emäsmi
	2	yâzişing keräk		yâzişing keräk emäs		yâzişing keräkmi		yâzişing keräk emäsmi
	3	yâzişi keräk		yâzişi keräk emäs		yâzişi keräkmi		yâzişi keräk emäsmi
Çokluk	1	yâzişimiz keräk		yâzişimiz keräk emäs		yâzişimiz keräkmi		yâzişimiz keräk emäsmi
	2	yâzişingiz keräk		yâzişingiz keräk emäs		yâzişingiz keräkmi		yâzişingiz keräk emäsmi
	3	yâzişläri keräk		yâzişläri keräk emäs		yâzişläri keräkmi		yâzişläri keräk emäsmi

2.2.1.2.4.3. Üçüncü Tip: *-(u)v + iyelik eki + keräk/lâzim/zürur/şart*

Fiil kök ya da gövdesine *-(u)v* mastar ekinin getirilmesi ve bu ekin üzerine de iyelik eklerinin getirilmesi ile kurulur. Ünlü ile biten fiillerden sonra *-v* eki ve ünsüzle biten fiillerden sonra ise *-uv* eki gelir. Bu kipin olumsuz şekli *emäs* ile yapılmaktadır. Soru şekli *-mi* eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Ertäläb örtâqlärim bilän uçrüşuvim keräk. “Sabahleyin arkadaşarımla buluşmalıyım.” (KTLG, 514)

Olumlu: [fiil kökü + *-(u)v* eki + iyelik eki + *keräk*]

Olumsuz: [fiil kökü + *-(u)v* eki + iyelik eki + *keräk* + *emäs*]

Olumlu soru: [fiil kökü + *-(u)v* eki + iyelik eki + *keräk* + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil kökü + *-(u)v* eki + iyelik eki + *keräk* + *emäs* + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-v-iyelik eki+keräk		öqi-v-iyelik eki+keräk+emäs		öqi-v-iyelik eki+keräk-mi		öqi-v-iyelik eki+keräk+emäs-mi	
Teklik	1	öqvim keräk (okumalıyım, okumam gerek)	öqvim keräk emäs	öqvim keräkmi	öqvim keräk emäsmi			
	2	öqving keräk	öqving keräk emäs	öqving keräkmi	öqving keräk emäsmi			
	3	öqivi keräk	öqivi keräk emäs	öqivi keräkmi	öqivi keräk emäsmi			
Çokluk	1	öqivimiz keräk	öqivimiz keräk emäs	öqivimiz keräkmi	öqivimiz keräk emäsmi			
	2	öqivingiz keräk	öqivingiz keräk emäs	öqivingiz keräkmi	öqivingiz keräk emäsmi			
	3	öqivläri keräk	öqivläri keräk emäs	öqivläri keräkmi	öqivläri keräk emäsmi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-uv-iyelik eki+keräk		yâz-uv-iyelik eki+keräk+emäs		yâz-uv-iyelik eki+keräk-mi		yâz-uv-iyelik eki+keräk+emäs-mi	
Teklik	1	yâzuvim keräk (yazmalıyım, yazmam gerek)	yâzuvim keräk emäs	yâzuvim keräkmi	yâzuvim keräk emäsmi			
	2	yâzuving keräk	yâzuving keräk emäs	yâzuving keräkmi	yâzuving keräk emäsmi			
	3	yâzuvi keräk	yâzuvi keräk emäs	yâzuvi keräkmi	yâzuvi keräk emäsmi			
Çokluk	1	yâzuvimiz keräk	yâzuvimiz keräk emäs	yâzuvimiz keräkmi	yâzuvimiz keräk emäsmi			
	2	yâzuvingiz keräk	yâzuvingiz keräk emäs	yâzuvingiz keräkmi	yâzuvingiz keräk emäsmi			
	3	yâzuvläri keräk	yâzuvläri keräk emäs	yâzuvläri keräkmi	yâzuvläri keräk emäsmi			

2.2.1.2.4.4. Dördüncü Tip: -sā + kişi eki + keräk/lâzim/zürur/şart

Fiil tabanına -sā şart ekinden sonra iyelik kökenli kişi eklerinin eklenmesi ve ardından da gereklilik bildiren *keräk* kelimesinin getirilmesi ile gereklilik kipi teşkil edilebilir.

Bu tipte biraz tahmin ifadesi de vardır. Bu kipin olumsuz şekli, *emäs* “değil” ile yapılır. *âlsäm keräk emäs, bilsäng keräk emäs* vb. Soru şekli, -*mi* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur. *âlsäm keräkmi, bilsäng keräkmi* gibi.

Änä şu väqtdä ögling nimä der edi? Nimä deyişini özing häm yäxşi bilsäng keräk, xâtin! “Bu vakitte oğlun ne derdi? Ne demesini kendin de iyi bilmelisin, hanım!” (Ötkän Kunlär, 174)

Kipin işletimi şöyledir:

bilsäm keräk (bilmeliyim, bilsem gerek)	bâşlăsäm keräk (başlamalıyım, başlasam gerek)
bilsäng keräk	bâşlăsäng keräk
bilsä keräk	bâşlăsä keräk
bilsäk keräk	bâşlăsäk keräk
bilsängiz(lär) keräk	bâşlăsängiz(lär) keräk
bilsä(lär) keräk	bâşlăsä(lär) keräk

2.2.2. BİRLEŞİK KIPLER (Muräkkäb Mäyllär)

Birleşik kipler, haber ve dilek kipleriyle anlatılan kılış veya oluşun hikâye veya rivayet edildiğini, yahut da şarta bağlı olarak ortaya çıktığını ifade etmek için kullanılır.¹⁶⁶

Özbek Türkçesi gramerlerinde “*Ötgän zämänniŋ änälitik grämmätik şaklları*”¹⁶⁷ diye adlandırılan birleşik fiil kipleri, basit kiplerden sonra ek fiilin (e- “imek”) getirilmesi ile kurulur. Hikâye işletimi, ek fiilin üzerine görülen geçmiş zaman ekinin getirilmesi ile yapılır. “e-di ~ e- (<er-)di” ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinden sonra iyelik kökenli şahıs ekleri getirilir. Rivayet işletiminde ise, ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli çoğunlukla, “e-kän” biçimindedir ve kendisinden sonra zamir

¹⁶⁶ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 140.

¹⁶⁷ Şävkät Rähmätulläyev, *a.g.e.*, s. 186.

kökenli şahıs ekleri getirilir. Bazen rivayet işletiminde ek fiilin “e-miş” biçimine de rastlanır.

2.2.2.1. Hikâye Birleşik Kipi

Fiil kipinin gösterdiği oluş ve kılışın geçmiş zamanda gerçekleştiğini bildiren işletim şeklidir. Asıl fiilin kipleri ile *e- > i-* fiilinin geçmiş zamanının veya ekleşmiş şeklinin birleşmesi ile ortaya çıkar. Bazen ek fiilin düşürüldüğü örneklere de rastlanır. Bu durumlarda da görülen geçmiş zaman eki ünsüz uyumuna uymaz: *yıglä-mäs edim ~ yıglä-mäs-dim* “ağlamazdım”.

Emir kipinin ikinci ve üçüncü şekillerinden sonra “edi” işletimine rastlanır: *-gin + edi (-sin+ edi, -ng + edi)*. Bu yapılarda emir anlatımının yerini, gereklilik anlatımı alır: *Buni istäsä ertärâq kelsin edi* “Bunu istiyorsa erken gelmeliydi.”¹⁶⁸

2.2.2.1.1. Geniş Zamanın Hikâyesi (Ötgän Zämân Devâm Fe’li)

Geniş zamanın hikâyesi, geniş zamanın ifade ettiği kavramların geçmişte gerçekleştiğini gösteren, geçmişe aktarılmış sınırsız bir şimdiki zaman anlatan, ayrıca geçmişte devam eden bir hareketin, bir oluş veya bir kılışın artık devam etmediğini belirten birleşik zamandır.¹⁶⁹

Özbek Türkçesinde geniş zamanın hikâyesi, fiil tabanına geniş zaman ekini [-(ä)r] takip eden *e-* (<er-) ek fiilinin üzerine “-di” görülen geçmiş zaman eki ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. Bu kipin olumsuz şekli, *-mäs* olumsuzluk eki ile yapılır. Soru şekli *-mi* ekinin getirilmesiyle yapılır.

Bazen ek fiilin düşürüldüğü örneklere de rastlanır. Bu durumlarda da görülen geçmiş zaman eki ünsüz uyumuna uymaz: *äyt-är e-di-ng ~ äyt-är-di-ng* “söyledin”, *kel-mäs e-di-k ~ kel-mäs-di-k* “gelmezdik”.

- *Şämäy’gä bärmäsimdän ilgäri öz hukmdärligimizni körib; başqälär häm şundäydir, deb öylär edim.* “Şamay’a gitmememden önce hükümdarlığımızı görüp; başkalar da böyledir, diye düşünürdüm.” (Ötkän Kunlär, 7)

Olumlu: [fiil + -(ä)r zaman eki + (e)-di + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mäs olumsuzluk eki + (e)-di + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(ä)r zaman eki + -mi soru eki + -di + i. k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mäs olumsuzluk eki + -mi soru eki + -di + i. k. şahıs eki]

¹⁶⁸ Rıdvan Öztürk, *a.g.e.*, s. 56.

¹⁶⁹ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 141.

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		bâşlâ-r (e)-di-şahıs eki	bâşlâ-mäs (e)-di-şahıs eki	bâşlâ-r-mi-di-şahıs eki	bâşlâ-mäs-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	bâşlâr edim bâşlârdim (başlardım)	bâşlâmäs edim bâşlâmäsdim	bâşlârmidim	bâşlâmäsmidim
	2	bâşlâr eding	bâşlâmäs eding	bâşlârmiding	bâşlâmäsmiding
	3	bâşlâr edi	bâşlâmäs edi	bâşlârmidi	bâşlâmäsmidi
Çokluk	1	bâşlâr edik	bâşlâmäs edik	bâşlârmidik	bâşlâmäsmidik
	2	bâşlâr edingiz	bâşlâmäs edingiz	bâşlârmidingiz	bâşlâmäsmidingiz
	3	bâşlâr edi(lâr)	bâşlâmäs edi(lâr)	bâşlârmidi(lâr)	bâşlâmäsmidi(lâr)

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-är (e)-di-şahıs eki	kör-mäs (e)-di-şahıs eki	kör-är-mi-di-şahıs eki	kör-mäs-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	körär edim körärdim (görürdüm)	körmäs edim körmäsdim	körärmidim	körmäsmidim
	2	körär eding	körmäs eding	körärmiding	körmäsmiding
	3	körär edi	körmäs edi	körärmidi	körmäsmidi
Çokluk	1	körär edik	körmäs edik	körärmidik	körmäsmidik
	2	körär edingiz	körmäs edingiz	körärmidingiz	körmäsmidingiz
	3	körär edi(lâr)	körmäs edi(lâr)	körärmidi(lâr)	körmäsmidi(lâr)

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		öqi-r (e)-di-şahıs eki	öqi-mäs (e)-di-şahıs eki	öqi-r-mi-di-şahıs eki	öqi-mäs-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	öqir edim öqirdim (okurdum)	öqimäs edim öqimäsdim	öqirmidim	öqimäsmidim
	2	öqir eding	öqimäs eding	öqirmiding	öqimäsmiding
	3	öqir edi	öqimäs edi	öqirmidi	öqimäsmidi
Çokluk	1	öqir edik	öqimäs edik	öqirmidik	öqimäsmidik
	2	öqir edingiz	öqimäs edingiz	öqirmidingiz	öqimäsmidingiz
	3	öqir edi(lâr)	öqimäs edi(lâr)	öqirmidi(lâr)	öqimäsmidi(lâr)

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-är (e)-di-şahıs eki		yâz-mäs (e)-di-şahıs eki		yâz-är-mi-di-şahıs eki		yâz-mäs-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	yâzär edim yâzärdim (yazardım)	yâzmäs edim yâzämäsdim	yâzärmidim	yâzmäsmidim			
	2	yâzär eding	yâzmäs eding	yâzärmiding	yâzmäsmiding			
	3	yâzär edi	yâzmäs edi	yâzärmidi	yâzmäsmidi			
Çokluk	1	yâzär edik	yâzmäs edik	yâzärmidik	yâzmäsmidik			
	2	yâzär edingiz	yâzmäs edingiz	yâzärmidingiz	yâzmäsmidingiz			
	3	yâzär edi(lär)	yâzmäs edi(lär)	yâzärmidi(lär)	yâzmäsmidi(lär)			

2.2.2.1.2. Şimdiki Zamanın Hikâyesi (Hâzirgi Zâmân Hikâyä Fe’li)

Şimdiki zamanın hikâyesi, belirli, geçmiş bir zamanda gerçekleşmekte olan ve uzun süre devam eden bir hareket, iş veya oluşu ifade eder. Bu kip, *-(ä)yâtgän*, *-(ä)yâtir* ve *mâqdä* kip ekleri ile üç şekilde teşkil edilebilir.

2.2.2.1.2.1. Birinci Tip: *-(ä)yâtgän + (e)-di*

Özbek Türkçesinde şimdiki zamanın hikâyesinin bu tipi, fiil tabanına *-(ä)yâtgän* sıfat-fiilinden sonra *e-* ek fiilin görülen geçmiş zamanın şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Bu şeklin olumsuzluğu *-mä* eki, soru şekli ise *-mi* ekinin getirilmesiyle yapılır. Ek fiilin düşürüldüğü örnekler de vardır. Bu durumlarda da geçmiş zaman eki ünsüz uyumuna uymaz: *äyt-äyâtgän e-di-k ~ äyt-äyâtgän-di-k* “söylüyorduk”, *ket-mä-yâtgän e-di-ngiz ~ ket-mä-yâtgän-di-ngiz* “gitmiyordunuz”

Älmä ätä qälin qâr gilämi ästidä, çirsillämä qiş hävâsi bilän näfäs äläyâtgän edi.
“Alma baba, kalın kar halısı altında, ağır kış havası ile nefes alıyordu.” (MM, 11)

Sävğäsiz kelişgänigä ökinişyâtgän edi. “Hediyesiz geldiğine hayıflanıyordu.”
(HÄÖT, 243)

Olumlu: [fiil + *-(ä)yâtgän* + *(e)-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-(ä)yâtgän* + *(e)-di* + i. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(ä)yâtgän* + *-mi* soru eki + *-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -(ä)yâtgän + -mi soru eki + -di + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-yâtgän (e)-di-şahıs eki		başlä-mä-yâtgän (e)-di-şahıs eki		başlä-yâtgän-mi-di-şahıs eki		başlä-mä-yâtgän-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	başläyâtgän edim başläyâtgändim (başlıyordum)	başlämäyâtgän edim başlämäyâtgändim	başläyâtgänmidim	başlämäyâtgänmidim			
	2	başläyâtgän eding	başlämäyâtgän eding	başläyâtgänmiding	başlämäyâtgänmiding			
	3	başläyâtgän edi	başlämäyâtgän edi	başläyâtgänmidi	başlämäyâtgänmidi			
Çokluk	1	başläyâtgän edik	başlämäyâtgän edik	başläyâtgänmidik	başlämäyâtgänmidik			
	2	başläyâtgän edingiz	başlämäyâtgän edingiz	başläyâtgänmidingiz	başlämäyâtgänmidingiz			
	3	başläyâtgän edi(lär)	başlämäyâtgän edi(lär)	başläyâtgänmidi(lär)	başlämäyâtgänmidi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-äyâtgän (e)-di-şahıs eki		kör-mä-yâtgän (e)-di-şahıs eki		kör-äyâtgän-mi-di-şahıs eki		kör-mä-yâtgän-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	köräyâtgän edim köräyâtgändim (görüyordum)	körmäyâtgän edim körmäyâtgändim	köräyâtgänmidim	körmäyâtgänmidim			
	2	köräyâtgän eding	körmäyâtgän eding	köräyâtgänmiding	körmäyâtgänmiding			
	3	köräyâtgän edi	körmäyâtgän edi	köräyâtgänmidi	körmäyâtgänmidi			
Çokluk	1	köräyâtgän edik	körmäyâtgän edik	köräyâtgänmidik	körmäyâtgänmidik			
	2	köräyâtgän edingiz	körmäyâtgän edingiz	köräyâtgänmidingiz	körmäyâtgänmidingiz			
	3	köräyâtgän edi(lär)	körmäyâtgän edi(lär)	köräyâtgänmidi(lär)	körmäyâtgänmidi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-yâtgän (e)-di-şahıs eki		öqi-mä-yâtgän (e)-di-şahıs eki		öqi-yâtgän-mi-di-şahıs eki		öqi-mä-yâtgän-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	öqiyâtgän edim öqiyâtgändim (okuyordum)	öqimäyâtgän edim öqimäyâtgändim	öqiyâtgänmidim	öqimäyâtgänmidim			
	2	öqiyâtgän eding	öqimäyâtgän eding	öqiyâtgänmiding	öqimäyâtgänmiding			
	3	öqiyâtgän edi	öqimäyâtgän edi	öqiyâtgänmidi	öqimäyâtgänmidi			
Çokluk	1	öqiyâtgän edik	öqimäyâtgän edik	öqiyâtgänmidik	öqimäyâtgänmidik			
	2	öqiyâtgän edingiz	öqimäyâtgän edingiz	öqiyâtgänmidingiz	öqimäyâtgänmidingiz			
	3	öqiyâtgän edi(lär)	öqimäyâtgän edi(lär)	öqiyâtgänmidi(lär)	öqimäyâtgänmidi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-âyâtgân (e)-di-şahıs eki		yâz-mâ-yâtgân (e)-di-şahıs eki		yâz-âyâtgân-mi-di-şahıs eki		yâz-mâ-yâtgân-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	yâzâyâtgân edim yâzâyâtgândim (yazıyordum)	yâzmâyâtgân edim yâzmâyâtgândim	yâzâyâtgânmidim	yâzmâyâtgânmidim			
	2	yâzâyâtgân eding	yâzmâyâtgân eding	yâzâyâtgânmiding	yâzmâyâtgânmiding			
	3	yâzâyâtgân edi	yâzmâyâtgân edi	yâzâyâtgânmididi	yâzmâyâtgânmididi			
Çokluk	1	yâzâyâtgân edik	yâzmâyâtgân edik	yâzâyâtgânmidik	yâzmâyâtgânmidik			
	2	yâzâyâtgân edingiz	yâzmâyâtgân edingiz	yâzâyâtgânmidingiz	yâzmâyâtgânmidingiz			
	3	yâzâyâtgân edi(lâr)	yâzmâyâtgân edi(lâr)	yâzâyâtgânmididi(lâr)	yâzmâyâtgânmididi(lâr)			

2.2.2.1.2.2. İkinci Tip: *-(ä)yâtir + e-di*

Özbek Türkçesinde şimdiki zamanın hikâyesinin bu tipi, fiil tabanına *-(ä)yâtir* kip ekinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Özbek Türkçesinde bu tip çok az kullanılmaktadır. Bu şeklin olumsuzluğu *-mâ* olumsuzluk eki, soru şekli ise *-mi* soru ekinin getirilmesiyle yapılır.

Olumlu: [fiil + *-(ä)yâtir + e-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mâ* olumsuzluk eki + *-(ä)yâtir + e-di* + iyelik k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(ä)yâtir + -mi* soru eki + *-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mâ* olumsuzluk eki + *-(ä)yâtir + -mi* soru eki + *-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-yâtir e-di-şahıs eki		başlä-mâ-yâtir e-di-şahıs eki		başlä-yâtir-mi-di-şahıs eki		başlä-mâ-yâtir-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	başläyâtir edim (başlıyordum)	başlämâyâtir edim	başläyâtirmidim	başlämâyâtirmidim			
	2	başläyâtir eding	başlämâyâtir eding	başläyâtirmiding	başlämâyâtirmiding			
	3	başläyâtir edi	başlämâyâtir edi	başläyâtirmididi	başlämâyâtirmididi			
Çokluk	1	başläyâtir edik	başlämâyâtir edik	başläyâtirmidik	başlämâyâtirmidik			
	2	başläyâtir edingiz	başlämâyâtir edingiz	başläyâtirmidingiz	başlämâyâtirmidingiz			
	3	başläyâtir edi(lâr)	başlämâyâtir edi(lâr)	başläyâtirmididi(lâr)	başlämâyâtirmididi(lâr)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-âyâtir e-di-şahıs eki		kör-mâ-yâtir e-di-şahıs eki		kör-âyâtir-mi-di-şahıs eki		kör-mâ-yâtir-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	körâyâtir edim (görüyordum)	körmâyâtir edim	körâyâtiridim	körmâyâtiridim			
	2	körâyâtir eding	körmâyâtir eding	körâyâtiriding	körmâyâtiriding			
	3	körâyâtir edi	körmâyâtir edi	körâyâtiridi	körmâyâtiridi			
Çokluk	1	körâyâtir edik	körmâyâtir edik	körâyâtiridik	körmâyâtiridik			
	2	körâyâtir edingiz	körmâyâtir edingiz	körâyâtiridingiz	körmâyâtiridingiz			
	3	körâyâtir edi(lär)	körmâyâtir edi(lär)	körâyâtiridi(lär)	körmâyâtiridi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-yâtir e-di-şahıs eki		öqi-mâ-yâtir e-di-şahıs eki		öqi-yâtir-mi-di-şahıs eki		öqi-mâ-yâtir-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	öqiyâtir edim (okuyordum)	öqimâyâtir edim	öqiyâtiridim	öqimâyâtiridim			
	2	öqiyâtir eding	öqimâyâtir eding	öqiyâtiriding	öqimâyâtiriding			
	3	öqiyâtir edi	öqimâyâtir edi	öqiyâtiridi	öqimâyâtiridi			
Çokluk	1	öqiyâtir edik	öqimâyâtir edik	öqiyâtiridik	öqimâyâtiridik			
	2	öqiyâtir edingiz	öqimâyâtir edingiz	öqiyâtiridingiz	öqimâyâtiridingiz			
	3	öqiyâtir edi(lär)	öqimâyâtir edi(lär)	öqiyâtiridi(lär)	öqimâyâtiridi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-âyâtir e-di-şahıs eki		yâz-mâ-yâtir e-di-şahıs eki		yâz-âyâtir-mi-di-şahıs eki		yâz-mâ-yâtir-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	yâzâyâtir edim (yazıyordum)	yâzmâyâtir edim	yâzâyâtiridim	yâzmâyâtiridim			
	2	yâzâyâtir eding	yâzmâyâtir eding	yâzâyâtiriding	yâzmâyâtiriding			
	3	yâzâyâtir edi	yâzmâyâtir edi	yâzâyâtiridi	yâzmâyâtiridi			
Çokluk	1	yâzâyâtir edik	yâzmâyâtir edik	yâzâyâtiridik	yâzmâyâtiridik			
	2	yâzâyâtir edingiz	yâzmâyâtir edingiz	yâzâyâtiridingiz	yâzmâyâtiridingiz			
	3	yâzâyâtir edi(lär)	yâzmâyâtir edi(lär)	yâzâyâtiridi(lär)	yâzmâyâtiridi(lär)			

2.2.2.1.2.3. Üçüncü Tip: *-mâqdä + e-di*

Şimdiki zamanın hikâyesinin bu tipi, *-mâqdä* ekiyle ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin (*e-di*) getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir. Özbek Türkçesinde bu tip az kullanılmaktadır. Soru şekli, *-mi* soru eki ile yapılır.

Hâzir uning kipriksiz qisiq közlärigä ötlär yânmâqdä edi. “Şimdi onun kirpiksiz çekik gözlerine alevler yanmaktaydı.” (Ötkän Kunlär, 65)

Olumlu: [fiil + *-mâqdä + e-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-mâqdä + -mi* soru eki + *-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi		Olumlu	Olumlu soru
		öqi-mâqdä e-di-şahıs eki	öqi-mâqdä-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	öqimâqdä edim (okuyordum)	öqimâqdämidim
	2	öqimâqdä eding	öqimâqdämiding
	3	öqimâqdä edi	öqimâqdämidi
Çokluk	1	öqimâqdä edik	öqimâqdämidik
	2	öqimâqdä edingiz	öqimâqdämidingiz
	3	öqimâqdä edi(lär)	öqimâqdämidi(lär)

Kişi		Olumlu	Olumlu soru
		kör-mâqdä e-di-şahıs eki	kör-mâqdä-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	körmâqdä edim (görüyordum)	körmâqdämidim
	2	körmâqdä eding	körmâqdämiding
	3	körmâqdä edi	körmâqdämidi
Çokluk	1	körmâqdä edik	körmâqdämidik
	2	körmâqdä edingiz	körmâqdämidingiz
	3	körmâqdä edi(lär)	körmâqdämidi(lär)

2.2.2.1.3. Öğrenilen Geçmiş Zamanın Hikâyesi

Özbek Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın hikâyesi şu şekillerde kurulabilir.

2.2.2.1.3.1. Birinci Tip: *-gän, -kän, -qän + (e)-di*

Öğrenilen geçmiş zamanın hikâyesinin birinci tipi, fiil tabanına *-gän, -kän, -qän* sıfat-fiil ekleri ve *e-* ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Bu ekler, burada zaman eki olarak görev yaparlar. Bu tipin olumsuz, *-mä* olumsuzluk eki, soru şekli ise *-mi* soru ekinin getirilmesiyle yapılır. Bu tipin olumsuz şekli *-emäs* ile de yapılabilir: *işlägän emäs edim* “çalışmamıştım”, *öqigän emäs eding* “okumamıştın”, *bärgän emäs edi* “vermemişti” gibi. Bu tipin işletimi *-gän, -kän, -qän* sıfat fiil ekleri ile karşılanır. Ek /k/ ile biten fiillere *-kän, /q/* ile biten fiillere *-qän* şeklinde eklenir. Ünlüler ve geriye kalan diğer tüm ünsüzlerden sonra ise ekin *-gän* şekli gelir. *kör-gän e-di-m* “görmüştüm”, *tök-kän e-ding* “dökmüştün”, *çiq-qän e-di* “çıkıştı”. İşletimde, şahıs eki olarak iyelik kökenli şahıs ekleri kullanılır.

Ek fiilin düşürüldüğü örnekler de vardır. Bu durumlarda da geçmiş zaman eki ünsüz uyumuna uymaz: *tinglä-gän e-di-k ~ tinglä-gän-di-k* “dinlemiştik”, *kel-mä-gän e-di-ngiz ~ kel-mä-gän-di-ngiz* “gelmemiştiniz”.

- *Märgilän’ga şâm vâqtidä kirgän edim, közlägän jâyimni tâpâlmây ädäşdim...*
“Margilan’a akşam vaktinde girmiştim, gözlediğim yeri bulamayıp yanıldım.” (Ötkän Kunlär, 105)

Olumlu: [fiil + *-gän, -kän, -qän + (e)-di + iyelik kökenli şahıs eki*]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-gän, -kän, -qän + (e)-di + iyelik kökenli şahıs eki*]

Olumlu soru: [fiil + *-gän, -kän, -qän + -mi* soru eki + *-di + iyelik k. şahıs eki*]

Olumsuz soru: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-gän, -kän, -qän + -mi* soru eki + *-di + iyelik kökenli şahıs eki*]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-gän (e)-di-şahıs eki		başlä-mä-gän (e)-di-şahıs eki		başlä-gän-mi-di-şahıs eki		başlä-mä-gän-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	başlägän edim başlägändim (başlamıştım)	başlämägän edim başlämägändim	başlägänmidim	başlämägänmidim			
	2	başlägän eding	başlämägän eding	başlägänmiding	başlämägänmiding			

	3	bāşlāgān edi	bāşlāmāgān edi	bāşlāgānmidi	bāşlāmāgānmidi
Çokluk	1	bāşlāgān edik	bāşlāmāgān edik	bāşlāgānmidik	bāşlāmāgānmidik
	2	bāşlāgān edingiz	bāşlāmāgān edingiz	bāşlāgānmidingiz	bāşlāmāgānmidingiz
	3	bāşlāgān edi(lār)	bāşlāmāgān edi(lār)	bāşlāgānmidi(lār)	bāşlāmāgānmidi(lār)

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	tök-kān (e)-di-şahıs eki		tök-mā-gān (e)-di-şahıs eki		tök-kān-mi-di-şahıs eki		tök-mā-gān-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	tökkān edim tökkāndim (dökmüşüm)	tökmāgān edim tökmāgāndim	tökkānmidik	tökmāgānmidik	tökkānmidik	tökmāgānmidik	
	2	tökkān eding	tökmāgān eding	tökkānmiding	tökmāgānmiding	tökkānmiding	tökmāgānmiding	
	3	tökkān edi	tökmāgān edi	tökkānmidi	tökmāgānmidi	tökkānmidi	tökmāgānmidi	
Çokluk	1	tökkān edik	tökmāgān edik	tökkānmidik	tökmāgānmidik	tökkānmidik	tökmāgānmidik	
	2	tökkān edingiz	tökmāgān edingiz	tökkānmidingiz	tökmāgānmidingiz	tökkānmidingiz	tökmāgānmidingiz	
	3	tökkān edi(lār)	tökmāgān edi(lār)	tökkānmidi(lār)	tökmāgānmidi(lār)	tökkānmidi(lār)	tökmāgānmidi(lār)	

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	çiq-qān (e)-di-şahıs eki		çiq-mā-gān (e)-di-şahıs eki		çiq-qān-mi-di-şahıs eki		çiq-mā-gān-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	çiqqān edim çiqqāndim (çikmişim)	çiqmāgān edim çiqmāgāndim	çiqqānmidik	çiqmāgānmidik	çiqqānmidik	çiqmāgānmidik	
	2	çiqqān eding	çiqmāgān eding	çiqqānmiding	çiqmāgānmiding	çiqqānmiding	çiqmāgānmiding	
	3	çiqqān edi	çiqmāgān edi	çiqqānmidi	çiqmāgānmidi	çiqqānmidi	çiqmāgānmidi	
Çokluk	1	çiqqān edik	çiqmāgān edik	çiqqānmidik	çiqmāgānmidik	çiqqānmidik	çiqmāgānmidik	
	2	çiqqān edingiz	çiqmāgān edingiz	çiqqānmidingiz	çiqmāgānmidingiz	çiqqānmidingiz	çiqmāgānmidingiz	
	3	çiqqān edi(lār)	çiqmāgān edi(lār)	çiqqānmidi(lār)	çiqmāgānmidi(lār)	çiqqānmidi(lār)	çiqmāgānmidi(lār)	

2.2.2.1.3.2. İkinci Tip: *-(i)b + e-di*

Bu kipin ikinci tipi, fiil tabanına *-(i)b* zarf-fiil eki ve *e-* ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *-(i)b* zarf-fiil eki, burada zaman eki olarak görev yapar. Bu şeklin olumsuzu *-mā*

eki, soru şekli ise *-mi* ekinin getirilmesiyle yapılır. İşletimde, şahıs eki olarak iyelik kökenli şahıs ekleri kullanılır.

Ātābek ertādān beri heç nārsā yemüb edi. “Atabek sabahtan beri hiçbir şey yememişti.” (Ötkān Kunlār, 214)

Olumlu: [fiil + *-(i)b* + *e-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-b* + *e-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(i)b* + *-mi* soru eki + *-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-b* + *-mi* soru eki + *-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-b e-di-şahıs eki		başlä-mä-b e-di-şahıs eki		başlä-b-mi-di-şahıs eki		başlä-mä-b-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	başläb edim (başlämiştüm)	başlämäb edim	başläbmidim	başlämäbmidim			
	2	başläb eding	başlämäb eding	başläbmiding	başlämäbmiding			
	3	başläb edi	başlämäb edi	başläbmidi	başlämäbmidi			
Çokluk	1	başläb edik	başlämäb edik	başläbmidik	başlämäbmidik			
	2	başläb edingiz	başlämäb edingiz	başläbmidingiz	başlämäbmidingiz			
	3	başläb edi(lär)	başlämäb edi(lär)	başläbmidi(lär)	başlämäbmidi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-ib e-di-şahıs eki		kör-mä-b e-di-şahıs eki		kör-ib-mi-di-şahıs eki		kör-mä-b-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	kör-ib edim (görmüştüm)	kör-mäb edim	kör-ibmidim	kör-mäbmidim			
	2	kör-ib eding	kör-mäb eding	kör-ibmiding	kör-mäbmiding			
	3	kör-ib edi	kör-mäb edi	kör-ibmidi	kör-mäbmididi			
Çokluk	1	kör-ib edik	kör-mäb edik	kör-ibmidik	kör-mäbmidik			
	2	kör-ib edingiz	kör-mäb edingiz	kör-ibmidingiz	kör-mäbmidingiz			
	3	kör-ib edi(lär)	kör-mäb edi(lär)	kör-ibmidi(lär)	kör-mäbmididi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-b e-di-şahıs eki		öqi-mä-b e-di-şahıs eki		öqi-b-mi-di-şahıs eki		öqi-mä-b-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	öqib edim (okumuştum)	öqimäb edim	öqibmidim	öqimäbmidim			
	2	öqib eding	öqimäb eding	öqibmiding	öqimäbmiding			
	3	öqib edi	öqimäb edi	öqibmidi	öqimäbmidi			
Çokluk	1	öqib edik	öqimäb edik	öqibmidik	öqimäbmidik			
	2	öqib edingiz	öqimäb edingiz	öqibmidingiz	öqimäbmidingiz			
	3	öqib edi(lär)	öqimäb edi(lär)	öqibmidi(lär)	öqimäbmidi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-ib e-di-şahıs eki		yâz-mä-b e-di-şahıs eki		yâz-ib-mi-di-şahıs eki		yâz-mä-b-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	yâzib edim (yazmıştım)	yâzmäb edim	yâzibmidim	yâzmäbmidim			
	2	yâzib eding	yâzmäb eding	yâzibmiding	yâzmäbmiding			
	3	yâzib edi	yâzmäb edi	yâzibmidi	yâzmäbmidi			
Çokluk	1	yâzib edik	yâzmäb edik	yâzibmidik	yâzmäbmidik			
	2	yâzib edingiz	yâzmäb edingiz	yâzibmidingiz	yâzmäbmidingiz			
	3	yâzib edi(lär)	yâzmäb edi(lär)	yâzibmidi(lär)	yâzmäbmidi(lär)			

2.2.2.1.4. Gelecek Zamanın Hikâyesi

Gelecek zamanın hikâyesi, *mâqçi* ve *-(y)äcäk* eklerinin fiil tabanına getirilmesinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin ilâve edilmesiyle iki tip altında kurulabilir.

2.2.2.1.4.1. Birinci Tip: *-mâqçi + (e)-di*

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Ötgän zämân mäqsäd fe’li” diye adlandırılan gelecek zamanın hikâyesinin bu tipi, fonksiyon olarak, niyet ve maksadı ifade eder. Bu kip, *-mâqçi* ekinden sonra *e-* ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Olumsuz şekli *emäs* ile yapılır.

Eşikni açib Atäbek yänigä kirmâqçi edi. “Kapıyı açıp Atabek’in yanına girecekti.”

(Ötkän Kunlär, 10)

Olumlu: [fiil + -mâqçi kip eki + (e)-di + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mâqçi kip eki + emäs + (e)-di + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -mâqçi kip eki + -mi soru eki + -di + iyelik k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mâqçi kip eki + emäs + -mi soru eki + -di + i. k. şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-mâqçi e-di-şahıs eki		başlä-mâqçi emäs-(e)-di-şahıs eki		başlä-mâqçi-mi-di-şahıs eki		başlä-mâqçi emäs-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	başlämâqçi edim (başlayacaktım)	başlämâqçi emäs edim	başlämâqçi emäsdim	başlämâqçimidim	başlämâqçi emäsmidim		
	2	başlämâqçi eding	başlämâqçi emäs eding	başlämâqçi emäsmiding	başlämâqçimiding	başlämâqçi emäsmiding		
	3	başlämâqçi edi	başlämâqçi emäs edi	başlämâqçimidi	başlämâqçi emäsmidi			
Çokluk	1	başlämâqçi edik	başlämâqçi emäs edik	başlämâqçimidik	başlämâqçi emäsmidik			
	2	başlämâqçi edingiz	başlämâqçi emäs edingiz	başlämâqçimidingiz	başlämâqçi emäsmidingiz			
	3	başlämâqçi edi(lär)	başlämâqçi emäs edi(lär)	başlämâqçimidi(lär)	başlämâqçi emäsmidi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-mâqçi e-di-şahıs eki		kör-mâqçi emäs-(e)-di-şahıs eki		kör-mâqçi-mi-di-şahıs eki		kör-mâqçi emäs-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	körmâqçi edim (görecektim)	körmâqçi emäs edim	körmâqçi emäsdim	körmâqçimidim	körmâqçi emäsmidim		
	2	körmâqçi eding	körmâqçi emäs eding	körmâqçimiding	körmâqçi emäsmiding			
	3	körmâqçi edi	körmâqçi emäs edi	körmâqçimidi	körmâqçi emäsmidi			
Çokluk	1	körmâqçi edik	körmâqçi emäs edik	körmâqçimidik	körmâqçi emäsmidik			
	2	körmâqçi edingiz	körmâqçi emäs edingiz	körmâqçimidingiz	körmâqçi emäsmidingiz			
	3	körmâqçi edi(lär)	körmâqçi emäs edi(lär)	körmâqçimidi(lär)	körmâqçi emäsmidi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-mâqçi e-di-şahıs eki		öqi-mâqçi emäs-(e)-di-şahıs eki		öqi-mâqçi-mi-di-şahıs eki		öqi-mâqçi emäs-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	öqimâqçi edim (okuyacaktım)	öqimâqçi emäs edim	öqimâqçi emäsdim	öqimâqçimidim	öqimâqçi emäsmidim		

	2	öqimâqçi eding	öqimâqçi emäs eding	öqimâqçimiding	öqimâqçi emäsmiding
	3	öqimâqçi edi	öqimâqçi emäs edi	öqimâqçimidi	öqimâqçi emäsmidi
Çokluk	1	öqimâqçi edik	öqimâqçi emäs edik	öqimâqçimidik	öqimâqçi emäsmidik
	2	öqimâqçi edingiz	öqimâqçi emäs edingiz	öqimâqçimidingiz	öqimâqçi emäsmidingiz
	3	öqimâqçi edi(lär)	öqimâqçi emäs edi(lär)	öqimâqçimidi(lär)	öqimâqçi emäsmidi(lär)

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-mâqçi e-di-şahıs eki		yâz-mâqçi emäs-(e)-di-şahıs eki		yâz-mâqçi-mi-di-şahıs eki		yâz-mâqçi emäs-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	yâzmâqçi edim (yazacaktım)	yâzmâqçi emäs edim yâzmâqçi emäsdim	yâzmâqçimidim	yâzmâqçi emäsmidim			
	2	yâzmâqçi eding	yâzmâqçi emäs eding	yâzmâqçimiding	yâzmâqçi emäsmiding			
	3	yâzmâqçi edi	yâzmâqçi emäs edi	yâzmâqçimidi	yâzmâqçi emäsmidi			
Çokluk	1	yâzmâqçi edik	yâzmâqçi emäs edik	yâzmâqçimidik	yâzmâqçi emäsmidik			
	2	yâzmâqçi edingiz	yâzmâqçi emäs edingiz	yâzmâqçimidingiz	yâzmâqçi emäsmidingiz			
	3	yâzmâqçi edi(lär)	yâzmâqçi emäs edi(lär)	yâzmâqçimidi(lär)	yâzmâqçi emäsmidi(lär)			

2.2.2.1.4.2. İkinci Tip: -(ä/y)digän + (e)-di

Özbek Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına -(ä/y)digän ekinden sonra e- ek fiilin görülen geçmiş şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Bu tipin yaygın bir kullanılışı yoktur.

Eltariş xâqân muvâffâqiyät qâzânmäsä, ungä qöşilib men özim muvâffâqiyät qâzânmäsam, дәvlät häm, xälq häm yöq bölüdigän edi. “Eltariş Hakan başarı kazanmasa, onunla birlikte ben kendim başarı kazanmasam, hem devlet hem de halk yok olacaktı.” (ÄTÄ, 136)

Olumlu: [fiil + -(ä/y)digän + (e)-di + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + mä olumsuzluk eki + -ydigän + (e)-di + iyelik k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(ä/y)digän + -mi soru eki + -di + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + mä olumsuzluk eki + -ydigän + -mi soru eki + -di + şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ydigän (e)-di-şahıs eki		başla-mä-ydigän (e)-di-şahıs eki		başla-ydigän-mi-di-şahıs eki		başla-mä-ydigän-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	başlıydiğän edim başlıydiğändim (başlayacaktım)	başlämäydiğän edim başlämäydiğändim	başlıydiğänmidim	başlämäydiğänmidim			
	2	başlıydiğän eding	başlämäydiğän eding	başlıydiğänmiding	başlämäydiğänmiding			
	3	başlıydiğän edi	başlämäydiğän edi	başlıydiğänmidi	başlämäydiğänmidi			
Çokluk	1	başlıydiğän edik	başlämäydiğän edik	başlıydiğänmidik	başlämäydiğänmidik			
	2	başlıydiğän edingiz	başlämäydiğän edingiz	başlıydiğänmidingiz	başlämäydiğänmidingiz			
	3	başlıydiğän edi(lär)	başlämäydiğän edi(lär)	başlıydiğänmidi(lär)	başlämäydiğänmidi(lär)			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-ädigän (e)-di-şahıs eki		kör-mä-ydigän (e)-di-şahıs eki		kör-ädigän-mi-di-şahıs eki		kör-mä-ydigän-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	körädigän edim körädigändim (görecektim)	körmäydiğän edim körmäydiğändim	körädigänmidim	körmäydiğänmidim			
	2	körädigän eding	körmäydiğän eding	körädigänmiding	körmäydiğänmiding			
	3	körädigän edi	körmäydiğän edi	körädigänmidi	körmäydiğänmidi			
Çokluk	1	körädigän edik	körmäydiğän edik	körädigänmidik	körmäydiğänmidik			
	2	körädigän edingiz	körmäydiğän edingiz	körädigänmidingiz	körmäydiğänmidingiz			
	3	körädigän edi(lär)	körmäydiğän edi(lär)	körädigänmidi(lär)	körmäydiğänmidi(lär)			

2.2.2.1.4.3. Üçüncü Tip: -(y)äcäk + e-di

Bu tipte bir kesinlik söz konusudur. Bu tip, -(y)äcäk ekinden sonra *e-* ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Bu tipe edebî eserlerde rastlanır. Olumsuz şekli yoktur.

Olumlu: [fiil + -(y)äcäk + e-di + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(y)äcäk + -mi soru eki + -di + iyelik kökenli şahıs eki]

Kipin işletimi şöyledir:

Kişi		Olumlu	Olumlu soru
		öqi-y-əcək- e-di-şahıs eki	öqi-y-əcək-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	öqiyəcək edim (okuyacaktım)	öqiyəcəkmidim
	2	öqiyəcək eding	öqiyəcəkmiding
	3	öqiyəcək edi	öqiyəcəkmidi
Çokluk	1	öqiyəcək edik	öqiyəcəkmidik
	2	öqiyəcək edingiz	öqiyəcəkmidingiz
	3	öqiyəcək edi(lär)	öqiyəcəkmidi(lär)

Kişi		Olumlu	Olumlu soru
		kör-əcək- e-di-şahıs eki	kör-əcək-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	körəcək edim (görecektim)	körəcəkmidim
	2	körəcək eding	körəcəkmiding
	3	körəcək edi	körəcəkmidi
Çokluk	1	körəcək edik	körəcəkmidik
	2	körəcək edingiz	körəcəkmidingiz
	3	körəcək edi(lär)	körəcəkmidi(lär)

2.2.2.1.5. Şart Kipinin Hikâyesi (Şart Mäylining Hikâyä Fe’li)

Bu kip, fiil tabanına şart eki *-sä* ve *e-* ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

Oh, körsüng edi bir kuyävni. Qändäy çirâylik, qändäy äqllik ekänini bilär eding.
“Oh, damadı bir görseydin. Nasıl güzel, nasıl akıllı olduğunu bilerdin.” (Ötkän Kunlär, 27)

Olumlu: [fiil + *-sä* kip eki + iyelik kökenli şahıs eki + *e-di*]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-sä* kip eki + i. k. şahıs eki + *e-di*]

Olumlu soru: [fiil + *-sä* kip eki + iyelik kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki + *-di*]

Olumsuz soru: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-sä* kip eki+şahıs eki+ *-mi* soru eki+ *-di*]

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		bāşlā-sā-şahıs eki-e-di	bāşlā-mā-sā-şahıs eki-e-di	bāşlā-sā-şahıs eki-mi-di	bāşlā-mā-sā-şahıs eki-mi-di
Teklik	1	bāşlāsām edi (başlasaydım)	bāşlāmāsām edi	bāşlāsāmmidi	bāşlāmāsāmmidi
	2	bāşlāsāng edi	bāşlāmāsāng edi	bāşlāsāngmidi	bāşlāmāsāngmidi
	3	bāşlāsā edi	bāşlāmāsā edi	bāşlāsāmidi	bāşlāmāsāmidi
Çokluk	1	bāşlāsāk edi	bāşlāmāsāk edi	bāşlāsākmi	bāşlāmāsākmi
	2	bāşlāsāngiz edi	bāşlāmāsāngiz edi	bāşlāsāngizmi	bāşlāmāsāngizmi
	3	bāşlāsā(lār) edi	bāşlāmāsā(lār) edi	bāşlāsā(lār)mi	bāşlāmāsā(lār)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-sā-şahıs eki-e-di	kör-mā-sā-şahıs eki-e-di	kör-sā-şahıs eki-mi-di	kör-mā-sā-şahıs eki-mi-di
Teklik	1	kōrsām edi (görseydim)	kōrmāsām edi	kōrsāmmidi	kōrmāsāmmidi
	2	kōrsāng edi	kōrmāsāng edi	kōrsāngmidi	kōrmāsāngmidi
	3	kōrsā edi	kōrmāsā edi	kōrsāmidi	kōrmāsāmidi
Çokluk	1	kōrsāk edi	kōrmāsāk edi	kōrsākmi	kōrmāsākmi
	2	kōrsāngiz edi	kōrmāsāngiz edi	kōrsāngizmi	kōrmāsāngizmi
	3	kōrsā(lār) edi	kōrmāsā(lār) edi	kōrsā(lār)mi	kōrmāsā(lār)mi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		öqi-sā-şahıs eki-e-di	öqi-mā-sā-şahıs eki-e-di	öqi-sā-şahıs eki-mi-di	öqi-mā-sā-şahıs eki-mi-di
Teklik	1	öqisām edi (okusaydım)	öqimāsām edi	öqisāmmidi	öqimāsāmmidi
	2	öqisāng edi	öqimāsāng edi	öqisāngmidi	öqimāsāngmidi
	3	öqisā edi	öqimāsā edi	öqisāmidi	öqimāsāmidi
Çokluk	1	öqisāk edi	öqimāsāk edi	öqisākmi	öqimāsākmi
	2	öqisāngiz edi	öqimāsāngiz edi	öqisāngizmi	öqimāsāngizmi
	3	öqisā(lār) edi	öqimāsā(lār) edi	öqisā(lār)mi	öqimāsā(lār)mi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-sâ-şahıs eki-e-di		yâz-mâ-sâ-şahıs eki-e-di		yâz-sâ-şahıs eki-mi-di		yâz-mâ-sâ-şahıs eki-mi-di	
Teklik	1	yâzsâm edi (yazsaydım)	yâzmäsâm edi	yâzsämmidi	yâzmäsämmidi			
	2	yâzsäng edi	yâzmäsäng edi	yâzsängmidi	yâzmäsängmidi			
	3	yâzsâ edi	yâzmäsâ edi	yâzsämidi	yâzmäsämidi			
Çokluk	1	yâzsäk edi	yâzmäsäk edi	yâzsäkmidi	yâzmäsäkmidi			
	2	yâzsängiz edi	yâzmäsängiz edi	yâzsängizmidi	yâzmäsängizmidi			
	3	yâzsâ(lär) edi	yâzmäsâ(lär) edi	yâzsâ(lär)midi	yâzmäsâ(lär)midi			

2.2.2.1.6. Gereklilik Kipinin Hikâyesi (Kerâklik Mâylining Hikâyä Fe'li)

Özbek Türkçesinde bu kip, fiil tabanına *-mâq, -(i)ş, -uv* mastar eklerinden sonra iyelik eklerinin eklenmesi, ardından da gereklilik bildiren *keräk* kelimesi ve ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ile teşkil edilir.

Bu kip, fiil kök ya da gövdesine *-sâ* şart ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile de yapılır. Gereklilik kipinin hikâyesinin olumsuz şekli *keräk* kelimesinden sonra *emäs*'ın getirilmesi ile yapılır. *tinglä-ş-im keräk emäs edi* “dinlememeliydim”, *örgän-mâg-ing keräk emäs edi* “öğrenmemeliydin” vb.

Bu kipin olumsuzu *-mäslük* eki üzerine iyelik eklerinin getirilmesi ile de yapılabilir. *kel-mäs-lig-ingiz keräk edi* “gelmemeliydiniz”, *âl-mäs-lig-i keräk edi* “almamalıydı”.

Öyläşimçä, heç kim bilmägändä häm, sirni ölgän Sâdiqning ânäsi bilsü keräk edi. “Sanırım, sırrı hiç kimse bilmesede, ölmüş Sadık’ın annesi bilmeliydi.” (Ötkän Kunlär, 161)

Olumlu: [fiil kökü+ *-mâq/-(i)ş/-(u)v/-sâ* +iyelik eki+ *keräk* + e-di]

Olumsuz: [fiil kökü+ *-mâq/-(i)ş/-(u)v/-sâ* +iyelik eki+ *keräk* + *emäs* + e-di]

Olumlu soru: [fiil kökü+ *-mâq/-(i)ş/-(u)v/-sâ* +iyelik eki+*keräk*+ *-mi* soru eki+ -di]

Olumsuz soru:[fiil kökü+ *-mâq/-(i)ş/-(u)v/-sâ* + iyelik eki + *keräk* + *emäs* + *-mi* soru eki + -di]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-mâq-iyelik eki keräk e-di		öqi-mâq-iyelik eki keräk emäs e-di		öqi-mâq-iyelik eki keräk-mi-di		öqi-mâq-iyelik eki keräk emäs-mi-di	

Teklik	1	öqimâgim keräk edi (okumalıydım)	öqimâgim keräk emäs edi	öqimâgim keräkmidi	öqimâgim keräk emäsmidi
	2	öqimâging keräk edi	öqimâging keräk emäs edi	öqimâging keräkmidi	öqimâging keräk emäsmidi
	3	öqimâgi keräk edi	öqimâgi keräk emäs edi	öqimâgi keräkmidi	öqimâgi keräk emäsmidi
Çokluk	1	öqimâgimiz keräk edi	öqimâgimiz keräk emäs edi	öqimâgimiz keräkmidi	öqimâgimiz keräk emäsmidi
	2	öqimâgingiz keräk edi	öqimâgingiz keräk emäs edi	öqimâgingiz keräkmidi	öqimâgingiz keräk emäsmidi
	3	öqimâqläri keräk edi	öqimâqläri keräk emäs edi	öqimâqläri keräkmidi	öqimâqläri keräk emäsmidi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-iş-iyelik eki keräk e-di	kör-iş-iyelik eki keräk emäs e-di	kör-iş-iyelik eki keräk-mi-di	kör-iş-iyelik eki keräk emäs-mi-di
Teklik	1	körişim keräk edi (görmeliydım)	körişim keräk emäs edi	körişim keräkmidi	körişim keräk emäsmidi
	2	körişing keräk edi	körişing keräk emäs edi	körişing keräkmidi	körişing keräk emäsmidi
	3	körişi keräk edi	körişi keräk emäs edi	körişi keräkmidi	körişi keräk emäsmidi
Çokluk	1	körişimiz keräk edi	körişimiz keräk emäs edi	körişimiz keräkmidi	körişimiz keräk emäsmidi
	2	körişingiz keräk edi	körişingiz keräk emäs edi	körişingiz keräkmidi	körişingiz keräk emäsmidi
	3	köriş(lär)i keräk edi	köriş(lär)i keräk emäs edi	köriş(lär)i keräkmidi	köriş(lär)i keräk emäsmidi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yâz-uv-iyelik eki keräk e-di	yâz-uv-iyelik eki keräk emäs e-di	yâz-uv-iyelik eki keräk-mi-di	yâz-uv-iyelik eki keräk emäs-mi-di
Teklik	1	yâzuvim keräk edi (yazmalıydım)	yâzuvim keräk emäs edi	yâzuvim keräkmidi	yâzuvim keräk emäsmidi
	2	yâzuving keräk edi	yâzuving keräk emäs edi	yâzuving keräkmidi	yâzuving keräk emäsmidi
	3	yâzuvi keräk edi	yâzuvi keräk emäs edi	yâzuvi keräkmidi	yâzuvi keräk emäsmidi
Çokluk	1	yâzuvimiz keräk edi	yâzuvimiz keräk emäs edi	yâzuvimiz keräkmidi	yâzuvimiz keräk emäsmidi
	2	yâzuvingiz keräk edi	yâzuvingiz keräk emäs edi	yâzuvingiz keräkmidi	yâzuvingiz keräk emäsmidi
	3	yâzuv(lär)i keräk edi	yâzuv(lär)i keräk emäs edi	yâzuv(lär)i keräkmidi	yâzuv(lär)i keräk emäsmidi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-sä-şahıs eki keräk e-di		başlä-sä-şahıs eki keräk emäs e-di		başlä-sä-şahıs eki keräk-mi-di		başlä-sä-şahıs eki keräk emäs-mi-di	
Teklik	1	başläsäm keräk edi (başlamalıydım)	başläsäm keräk emäs edi	başläsäm keräk emäs edi	başläsäm keräkmidi	başläsäm keräk emäsmidi	başläsäm keräk emäsmidi	başläsäm keräk emäsmidi
	2	başläsäng keräk edi	başläsäng keräk emäs edi	başläsäng keräk emäs edi	başläsäng keräkmidi	başläsäng keräk emäsmidi	başläsäng keräk emäsmidi	başläsäng keräk emäsmidi
	3	başläsä keräk edi	başläsä keräk emäs edi	başläsä keräk emäs edi	başläsä keräkmidi	başläsä keräk emäsmidi	başläsä keräk emäsmidi	başläsä keräk emäsmidi
Çokluk	1	başläsäk keräk edi	başläsäk keräk emäs edi	başläsäk keräk emäs edi	başläsäk keräkmidi	başläsäk keräk emäsmidi	başläsäk keräk emäsmidi	başläsäk keräk emäsmidi
	2	başläsängiz keräk edi	başläsängiz keräk emäs edi	başläsängiz keräk emäs edi	başläsängiz keräkmidi	başläsängiz keräk emäsmidi	başläsängiz keräk emäsmidi	başläsängiz keräk emäsmidi
	3	başläsä(lär) keräk edi	başläsä(lär) keräk emäs edi	başläsä(lär) keräk emäs edi	başläsä(lär) keräkmidi	başläsä(lär) keräk emäsmidi	başläsä(lär) keräk emäsmidi	başläsä(lär) keräk emäsmidi

2.2.2.2. Rivayet Birleşik Kipi (Eşitilgänlik Muräkkäb Mäyli)

Özbek Türkçesinde rivayet birleşik işletimi, basit kip eklerinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin *-kän* (az ölçüde *-miş*) getirilmesi ile yapılır. *işlä-gän e-kän-män ~ işlä-gän (e)-miş-män* “çalışmıştım, çalışmışım” vb.

2.2.2.2.1. Geniş Zamanın Rivayeti (Hâzirgi Keläsi Zämân Eşitilgänlik Fe’li)

Özbek Türkçesinde geniş zamanın rivayeti, *-(ä)r* geniş zaman ekinde sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin *(e-kän)* getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

Mänim uçun äyâgingiz uçidä jân beriş judâ şirin edi vä köbdän beri gâyam edi. Şuning uçun yäqinrâgingizdä olmak uçun, ölür ekänmän “Benim için ayağınızın ucunda can vermek oldukça tatlı ve çoktan beri amacımdı. Bu yüzden size daha yakın olmak için, ölmüşüm.” (Ötkän Kunlär, 152)

Olumlu: [fiil + *-(ä)r* zaman eki + *e-kän* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mäs* olumsuzluk eki + *e-kän* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(ä)r* zaman eki + *e-kän* + zamir k. şahıs eki + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mäs* olumsuzluk eki + *e-kän* + z. k. şahıs eki + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		bāşlā-r e-kān-şahıs eki		bāşlā-mās e-kān-şahıs eki		bāşlā-r e-kān-şahıs eki-mi		bāşlā-mās e-kān-şahıs eki-mi
Teklik	1	bāşlār ekānmān (başlarmışım)		bāşlāmās ekānmān		bāşlār ekānmānmi		bāşlāmās ekānmānmi
	2	bāşlār ekānsān		bāşlāmās ekānsān		bāşlār ekānsānmi		bāşlāmās ekānsānmi
	3	bāşlār ekān		bāşlāmās ekān		bāşlār ekānmi		bāşlāmās ekānmi
Çokluk	1	bāşlār ekānmiz		bāşlāmās ekānmiz		bāşlār ekānmizmi		bāşlāmās ekānmizmi
	2	bāşlār ekānsiz		bāşlāmās ekānsiz		bāşlār ekānsizmi		bāşlāmās ekānsizmi
	3	bāşlār ekān(lār)		bāşlāmās ekān(lār)		bāşlār ekān(lār)mi		bāşlāmās ekān(lār)mi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		kör-ār e-kān-şahıs eki		kör-mās e-kān-şahıs eki		kör-ār e-kān-şahıs eki-mi		kör-mās e-kān-şahıs eki-mi
Teklik	1	körār ekānmān (görürmüşüm)		körmās ekānmān		körār ekānmānmi		körmās ekānmānmi
	2	körār ekānsān		körmās ekānsān		körār ekānsānmi		körmās ekānsānmi
	3	körār ekān		körmās ekān		körār ekānmi		körmās ekānmi
Çokluk	1	körār ekānmiz		körmās ekānmiz		körār ekānmizmi		körmās ekānmizmi
	2	körār ekānsiz		körmās ekānsiz		körār ekānsizmi		körmās ekānsizmi
	3	körār ekān(lār)		körmās ekān(lār)		körār ekān(lār)mi		körmās ekān(lār)mi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		öqi-r e-kān-şahıs eki		öqi-mās e-kān-şahıs eki		öqi-r e-kān-şahıs eki-mi		öqi-mās e-kān-şahıs eki-mi
Teklik	1	öqir ekānmān (okurmuşum)		öqimās ekānmān		öqir ekānmānmi		öqimās ekānmānmi
	2	öqir ekānsān		öqimās ekānsān		öqir ekānsānmi		öqimās ekānsānmi
	3	öqir ekān		öqimās ekān		öqir ekānmi		öqimās ekānmi
Çokluk	1	öqir ekānmiz		öqimās ekānmiz		öqir ekānmizmi		öqimās ekānmizmi
	2	öqir ekānsiz		öqimās ekānsiz		öqir ekānsizmi		öqimās ekānsizmi
	3	öqir ekān(lār)		öqimās ekān(lār)		öqir ekān(lār)mi		öqimās ekān(lār)mi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		yāz-ār e-kān-şahıs eki		yāz-mās e-kān-şahıs eki		yāz-ār e-kān-şahıs eki-mi		yāz-mās e-kān-şahıs eki-mi
Teklik	1	yāzār ekānmān (yazarmışım)		yāzmās ekānmān		yāzār ekānmānmi		yāzmās ekānmānmi
	2	yāzār ekānsān		yāzmās ekānsān		yāzār ekānsānmi		yāzmās ekānsānmi

	3	y�z�r ek�n	y�zm�s ek�n	y�z�r ek�nmi	y�zm�s ek�nmi
�okluk	1	y�z�r ek�nmiz	y�zm�s ek�nmiz	y�z�r ek�nmizmi	y�zm�s ek�nmizmi
	2	y�z�r ek�nsiz	y�zm�s ek�nsiz	y�z�r ek�nsizmi	y�zm�s ek�nsizmi
	3	y�z�r ek�n(l�r)	y�zm�s ek�n(l�r)	y�z�r ek�n(l�r)mi	y�zm�s ek�n(l�r)mi

2.2.2.2.2. Şimdiki Zamanın Rivayeti (H zirgi Z m n E itilg nlik Fe'li)

 zbek Türkçesinde  imdiki zaman rivayeti, *-( )y pti*, *-m qd *, *-( )y tir* ve *-( )y tg n* ekleri üzerine ek fiilin  grenilen geçmiş zaman ekinin (*e-k n*) (az  l de *e-mi *) getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

kel-y pti e-k n-m n~kel-y tibdi e-k n-m n “geliyormu um”.  zbek Türkçesinde asıl şeklini birleşerek kayna tığı şekiller (*qil-y pti e-k n > qily ptiykin*) de vardır. * iq-m qd  e-k n-s n ~  iq-m qd  e-mi -s n* “ ıkmaktaymı sın,  ıkıyormu sun”, *b r- y tir e-k n ~ b r- y tir e-mi * “gidiyormu ”, *k t- y tg n e-k n-miz ~ k t- y tg n e-mi -miz* “bekliyormu uz”.

- Olumlu: [fiil + *-( )y pti* zaman eki + *e-k n* (*e-mi *) + zamir k.  ahıs eki]
Olumsuz: [fiil + *-m * olumsuzluk eki + *-y pti* zaman eki + *e-k n* (*e-mi *) + zamir kökenli şahıs eki]
Olumlu soru: [fiil + *-( )y pti* zaman eki + *e-k n* (*e-mi *) + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]
Olumsuz soru: [fiil + *-m * olumsuzluk eki + *-y pti* zaman eki + *e-k n* (*e-mi *) + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Ki�i	Olumlu				Olumsuz				Olumlu soru				Olumsuz soru			
	b��l�-y�pti e-k�n-�ahıs eki		b��l�-m�-y�pti e-k�n-�ahıs eki		b��l�-y�pti e-k�n-�ahıs eki-mi		b��l�-m�-y�pti e-k�n-�ahıs eki-mi									
Teklik	1	b��l�y�pti ek�nm�n (b��liyormu�um)	b��l�m�y�pti ek�nm�n	b��l�y�pti ek�nm�nmi	b��l�m�y�pti ek�nm�nmi											
	2	b��l�y�pti ek�ns�n	b��l�m�y�pti ek�ns�n	b��l�y�pti ek�ns�nmi	b��l�m�y�pti ek�ns�nmi											
	3	b��l�y�pti ek�n	b��l�m�y�pti ek�n	b��l�y�pti ek�nmi	b��l�m�y�pti ek�nmi											
�okluk	1	b��l�y�pti ek�nmiz	b��l�m�y�pti ek�nmiz	b��l�y�pti ek�nmizmi	b��l�m�y�pti ek�nmizmi											
	2	b��l�y�pti ek�nsiz	b��l�m�y�pti ek�nsiz	b��l�y�pti ek�nsizmi	b��l�m�y�pti ek�nsizmi											
	3	b��l�y�pti ek�n(l�r)	b��l�m�y�pti ek�n(l�r)	b��l�y�pti ek�n(l�r)mi	b��l�m�y�pti ek�n(l�r)mi											

- Olumlu: [fiil + *-mâqda* zaman eki + *e-kän* (*e-miş*) + zamir k. şahıs eki]
 Olumsuz: [fiil + *-mâqda* zaman eki + *emäs* + *e-kän* (*e-miş*) + z. k. şahıs eki]
 Olumlu soru: [fiil + *-mâqda* zaman eki + *e-kän* (*e-miş*) + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]
 Olumsuz soru: [fiil + *-mâqda* zaman eki + *emäs* + *e-kän* (*e-miş*) + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		kör-mâqda e-kän-şahıs eki		kör-mâqda emäs e-kän-şahıs eki		kör-mâqda e-kän-şahıs eki-mi		kör-mâqda emäs e-kän-şahıs eki-mi
Teklik	1	körmâqda ekänmän (görmekteymişim)		körmâqda emäs ekänmän		körmâqda ekänmänmi		körmâqda emäs ekänmänmi
	2	körmâqda ekänsän		körmâqda emäs ekänsän		körmâqda ekänsänmi		körmâqda emäs ekänsänmi
	3	körmâqda ekän		körmâqda emäs ekän		körmâqda ekänmi		körmâqda emäs ekänmi
Çokluk	1	körmâqda ekänmiz		körmâqda emäs ekänmiz		körmâqda ekänmizmi		körmâqda emäs ekänmizmi
	2	körmâqda ekänsiz		körmâqda emäs ekänsiz		körmâqda ekänsizmi		körmâqda emäs ekänsizmi
	3	körmâqda ekän(lär)		körmâqda emäs ekän(lär)		körmâqda ekän(lär)mi		körmâqda emäs ekän(lär)mi

- Olumlu: [fiil + *-(ä)yâtir* zaman eki + *e-kän* (*e-miş*) + zamir k. şahıs eki]
 Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-(ä)yâtir* zaman eki + *e-kän* (*e-miş*) + zamir kökenli şahıs eki]
 Olumlu soru: [fiil + *-(ä)yâtir* zaman eki + *e-kän* (*e-miş*) + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]
 Olumsuz soru: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-(ä)yâtir* zaman eki + *e-kän* (*e-miş*) + zamir kökenli şahıs eki + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		öqi-yâtir e-kän-şahıs eki		öqi-mä-yâtir e-kän-şahıs eki		öqi-yâtir e-kän-şahıs eki-mi		öqi-mä-yâtir e-kän-şahıs eki-mi
Teklik	1	öqiyâtir ekänmän (okuyormuşum)		öqimäyâtir ekänmän		öqiyâtir ekänmänmi		öqimäyâtir ekänmänmi
	2	öqiyâtir ekänsän		öqimäyâtir ekänsän		öqiyâtir ekänsänmi		öqimäyâtir ekänsänmi
	3	öqiyâtir ekän		öqimäyâtir ekän		öqiyâtir ekänmi		öqimäyâtir ekänmi
Çokluk	1	öqiyâtir ekänmiz		öqimäyâtir ekänmiz		öqiyâtir ekänmizmi		öqimäyâtir ekänmizmi
	2	öqiyâtir ekänsiz		öqimäyâtir ekänsiz		öqiyâtir ekänsizmi		öqimäyâtir ekänsizmi
	3	öqiyâtir ekän(lär)		öqimäyâtir ekän(lär)		öqiyâtir ekän(lär)mi		öqimäyâtir ekän(lär)mi

"Bärmikän? Nimä *qilâyâtgän ekän*? "Var mıymış? Ne yapıyormuş?" (HÄÖT, 387)

Olumlu: [fiil + -(ä)yâtgän zaman eki + e-kän (e-miş) + zamir k. şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -(ä)yâtgän zaman eki + e-kän (e-miş) + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(ä)yâtgän zaman eki + e-kän (e-miş) + zamir kökenli şahıs eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -(ä)yâtgän zaman eki + e-kän (e-miş) + zamir kökenli şahıs eki + -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-âyâtgän e-kän-şahıs eki	yâz-mä-yâtgän e-kän-şahıs eki	yâz-âyâtgän e-kän-şahıs eki-mi	yâz-mä-yâtgän e-kän-şahıs eki-mi	yâz-âyâtgän e-kän-şahıs eki-mi	yâz-mä-yâtgän e-kän-şahıs eki-mi		
Teklik	1	yâzâyâtgän ekänmän (yazıyormuşum)	yâzmâyâtgän ekänmän	yâzâyâtgän ekänmänmi	yâzmâyâtgän ekänmänmi			
	2	yâzâyâtgän ekänsän	yâzmâyâtgän ekänsän	yâzâyâtgän ekänsänmi	yâzmâyâtgän ekänsänmi			
	3	yâzâyâtgän ekän	yâzmâyâtgän ekän	yâzâyâtgän ekänmi	yâzmâyâtgän ekänmi			
Çokluk	1	yâzâyâtgän ekänmiz	yâzmâyâtgän ekänmiz	yâzâyâtgän ekänmizmi	yâzmâyâtgän ekänmizmi			
	2	yâzâyâtgän ekänsiz	yâzmâyâtgän ekänsiz	yâzâyâtgän ekänsizmi	yâzmâyâtgän ekänsizmi			
	3	yâzâyâtgän ekän(lär)	yâzmâyâtgän ekän(lär)	yâzâyâtgän ekän(lär)mi	yâzmâyâtgän ekän(lär)mi			

2.2.2.2.3. Öğrenilen Geçmiş Zamanın Rivayeti

2.2.2.2.3.1. Birinci Tip: -gän, -kän, -qän + e-kän (e-miş)

Öğrenilen geçmiş zamanın rivayetinin bu tipi, fiil tabanına -gän, -kän, -qän eklerinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin [e-kän (e-miş)] getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

Sän öz xâhişing yölidä uylängän ekänsän, räfiqäng sängä mubârak bölsin. "Sen kendi isteğinle evlenmişmişsin, eşin sana mübarek olsun." (Ötkän Kunlär, 76)

Olumlu: [fiil + -gän, -kän, -qän + e-kän (e-miş) + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mä olumsuzluk eki + -gän, -kän, -qän + e-kän (e-miş) + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -gän, -kän, -qän + e-kän (e-miş) + z. k. şahıs eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru:[fiil + -mä olumsuzluk eki + -gän, -kän, -qän + e-kän (e-miş) + z. k. şahıs eki + -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-gän e-kän-şahıs eki		başlä-mä-gän e-kän-şahıs eki		başlä-gän e-kän-şahıs eki-mi		başlä-mä-gän e-kän-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başlägän ekänmän (başlamıştım, başlamışmışım)	başlämägän ekänmän	başlägän ekänmänmi	başlämägän ekänmänmi			
	2	başlägän ekänsän	başlämägän ekänsän	başlägän ekänsänmi	başlämägän ekänsänmi			
	3	başlägän ekän	başlämägän ekän	başlägän ekänmi	başlämägän ekänmi			
Çokluk	1	başlägän ekänmiz	başlämägän ekänmiz	başlägän ekänmizmi	başlämägän ekänmizmi			
	2	başlägän ekänsiz	başlämägän ekänsiz	başlägän ekänsizmi	başlämägän ekänsizmi			
	3	başlägän ekän(lär)	başlämägän ekän(lär)	başlägän ekän(lär)mi	başlämägän ekän(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	çiq-qän e-kän-şahıs eki		çiq-mä-gän e-kän-şahıs eki		çiq-qän e-kän-şahıs eki-mi		çiq-mä-gän e-kän-şahıs eki-mi	
Teklik	1	çiqqän ekänmän (çıkıştım, çıkmışmışım)	çiqmägän ekänmän	çiqqän ekänmänmi	çiqmägän ekänmänmi			
	2	çiqqän ekänsän	çiqmägän ekänsän	çiqqän ekänsänmi	çiqmägän ekänsänmi			
	3	çiqqän ekän	çiqmägän ekän	çiqqän ekänmi	çiqmägän ekänmi			
Çokluk	1	çiqqän ekänmiz	çiqmägän ekänmiz	çiqqän ekänmizmi	çiqmägän ekänmizmi			
	2	çiqqän ekänsiz	çiqmägän ekänsiz	çiqqän ekänsizmi	çiqmägän ekänsizmi			
	3	çiqqän ekän(lär)	çiqmägän ekän(lär)	çiqqän ekän(lär)mi	çiqmägän ekän(lär)mi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	tök-kän e-kän-şahıs eki		tök-mä-gän e-kän-şahıs eki		tök-kän e-kän-şahıs eki-mi		tök-mä-gän e-kän-şahıs eki-mi	
Teklik	1	tökkän ekänmän (dökmüştüm, dökmüşmüşüm)	tökmägän ekänmän	tökkän ekänmänmi	tökmägän ekänmänmi			

	2	tökkän ekänsän	tökmägän ekänsän	tökkän ekänsänmi	tökmägän ekänsänmi
	3	tökkän ekän	tökmägän ekän	tökkän ekänmi	tökmägän ekänmi
Çokluk	1	tökkän ekänmiz	tökmägän ekänmiz	tökkän ekänmizmi	tökmägän ekänmizmi
	2	tökkän ekänsiz	tökmägän ekänsiz	tökkän ekänsizmi	tökmägän ekänsizmi
	3	tökkän ekän(lär)	tökmägän ekän(lär)	tökkän ekän(lär)mi	tökmägän ekän(lär)mi

2.2.2.2.3.2. İkinci Tip: *-ib(di) + e-kän (e-miş)*

Öğrenilen geçmiş zamanın rivayetinin bu tipi, fiil tabanına *-ib(di)* ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin [*e-kän (e-miş)*] getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir. Bu tip, Özbek Türkçesinde çok az kullanılmaktadır.

<i>ber-ibdi e-kän-män</i>	<i>ber-ib-miş-män</i>
(vermişmişim)	(vermişmişim)
<i>ber-ibdi e-kän-sän</i>	<i>ber-ib-miş-sän</i>
<i>ber-ibdi e-kän</i>	<i>ber-ib-miş</i>
<i>ber-ibdi e-kän-miz</i>	<i>ber-ib-miş-miz</i>
<i>ber-ibdi e-kän-siz</i>	<i>ber-ib-miş-siz</i>
<i>ber-ibdi e-kän-(lär)</i>	<i>ber-ib-miş-(lär)</i>

2.2.2.2.4. Gelecek Zamanın Rivayeti (Keläsi Zämân Eşitilgänlik Fe'li)

Özbek Türkçesinde gelecek zamanın rivayeti, fiil tabanına *-ä/-y, -mäqçi, -(ä/y)digän, -(y)äcäk* eklerinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (*e-kän* ve *e-miş*)nin getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

Özbek Türkçesinde rivayetin *bil-ä-män ekän* “bilecekmişim”, *öqi-y-äcäk e-miş-män* “okuyacakmışım” şekilleri yaygın değildir ve az kullanılır.

2.2.2.2.4.1. Birinci Tip: *-ä/-y + şahıs eki + e-kän*

Gelecek zamanın rivayetinin bu tipi, fiil tabanına *-ä/-y* ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (*e-kän* ve *e-miş*) nin getirilmesi ve ardından da zamir

kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Bu tipin olumsuzu *-mä* olumsuzluk eki ile teşkil edilir. Soru şekli ise, *-mi* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Olumlu: [fiil + *-ä/-y* + zamir kökenli şahıs eki + *e-kän*]

Olumsuz: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-y* + zamir kökenli şahıs eki + *e-kän*]

Olumlu soru: [fiil + *-ä/-y* + zamir kökenli şahıs eki + *e-kän* + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mä* olumsuzluk eki + *-y* + şahıs eki + *e-kän* + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-y-şahıs eki e-kän		başlä-mä-y-şahıs eki e-kän		başlä-y-şahıs eki e-kän-mi		başlä-mä-y-şahıs eki e-kän-mi	
Teklik	1	başläymän ekän (başlayacakmışım)	başlämäymän ekän	başläymän ekänmi	başlämäymän ekänmi			
	2	başläysän ekän	başlämäysän ekän	başläysän ekänmi	başlämäysän ekänmi			
	3	başläydi ekän	başlämäydi ekän	başläydi ekänmi	başlämäydi ekänmi			
Çokluk	1	başläymiz ekän	başlämäymiz ekän	başläymiz ekänmi	başlämäymiz ekänmi			
	2	başläysiz ekän	başlämäysiz ekän	başläysizmi	başlämäysiz ekänmi			
	3	başläydi(lär) ekän	başlämäydi(lär) ekän	başläydi(lär) ekänmi	başlämäydi(lär) ekänmi			

2.2.2.2.4.2. İkinci Tip: + *-mâqçi* + *e-kän* (*e-miş*) + şahıs eki

Gelecek zamanın rivayetinin bu tipi, fiil tabanına *-mâqçi* ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (*e-kän* ve *e-miş*) nin getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir. Bu tipin olumsuzu *-emäs* olumsuzluk kelimesi ile yapılır. Soru şekli ise, *-mi* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Qäyin ätäng kelin bäläni älib şu häftä içi yölgä çiqmâqçi ekän. “Kayın pederin gelin ve çocuğunu alıp bu hafta içi yola çıkacakmış.” (Ötkän Kunlär, 171)

Olumlu: [fiil + *-mâqçi* + *e-kän* (*e-miş*) + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mâqçi* + *emäs* + *e-kän* (*e-miş*) + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-mâqçi* + *e-kän* (*e-miş*) + zamir k. şahıs eki + *-mi* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mâqçi* + *emäs* + *e-kän* (*e-miş*) + z. k. şahıs eki + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		kör-mâqçı e-kân-şahıs eki		kör-mâqçı emäs e-kân-şahıs eki		kör-mâqçı e-kân-şahıs eki-mi		kör-mâqçı emäs e-kân-şahıs eki-mi
Teklik	1	körmâqçı ekänmän (görecekmişim)		körmâqçı emäs ekänmän		körmâqçı ekänmänmi		körmâqçı emäs ekänmänmi
	2	körmâqçı ekänsän		körmâqçı emäs ekänsän		körmâqçı ekänsänmi		körmâqçı emäs ekänsänmi
	3	körmâqçı ekän		körmâqçı emäs ekän		körmâqçı ekänmi		körmâqçı emäs ekänmi
Çokluk	1	körmâqçı ekänmiz		körmâqçı emäs ekänmiz		körmâqçı ekänmizmi		körmâqçı emäs ekänmizmi
	2	körmâqçı ekänsiz		körmâqçı emäs ekänsiz		körmâqçı ekänsizmi		körmâqçı emäs ekänsizmi
	3	körmâqçı ekän(lär)		körmâqçı emäs ekän(lär)		körmâqçı ekän(lär)mi		körmâqçı emäs ekän(lär)mi

2.2.2.2.4.3. Üçüncü Tip: -(ä/y)digän + e-kän + şahıs eki

Gelecek zamanın rivayetinin bu tipi, fiil tabanına -(ä/y)digän ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (e-kän ve e-miş) nin getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Bu tipin olumsuzluğu -mä olumsuzluk eki ile teşkil edilir. Soru şekli ise, -mi soru eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Olumlu: [fiil + -(ä/y)digän + e-kän + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + mä olumsuzluk eki + -ydidän + e-kän + zamir k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(ä/y)digän + e-kän + zamir . şahıs eki + -mi soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + mä + -ydidän+e-kän + z. k. şahıs eki + -mi soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		yâz-ädigän e-kân-şahıs eki		yâz-mä-ydidän e-kân-şahıs eki		yâz-ädigän e-kân-şahıs eki-mi		yâz-mä-ydidän e-kân-şahıs eki-mi
Teklik	1	yâzädigän ekänmän (yazacakmışım)		yâzmäydidän ekänmän		yâzädigän ekänmänmi		yâzmäydidän ekänmänmi
	2	yâzädigän ekänsän		yâzmäydidän ekänsän		yâzädigän ekänsänmi		yâzmäydidän ekänsänmi
	3	yâzädigän ekän		yâzmäydidän ekän		yâzädigän ekänmi		yâzmäydidän ekänmi
Çokluk	1	yâzädigän ekänmiz		yâzmäydidän ekänmiz		yâzädigän ekänmizmi		yâzmäydidän ekänmizmi
	2	yâzädigän ekänsiz		yâzmäydidän ekänsiz		yâzädigän ekänsizmi		yâzmäydidän ekänsizmi
	3	yâzädigän ekän(lär)		yâzmäydidän ekän(lär)		yâzädigän ekän(lär)mi		yâzmäydidän ekän(lär)mi

2.2.2.2.4.4. Dördüncü Tip: -(y)äcäk + e-kän / e-miş + şahıs eki

Gelecek zamanın rivayetinin bu tipi, fiil tabanına -(y)äcäk kip ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (e-miş) nin getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Bu tipin soru şekli, -mi soru eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Öşa ikki kişi bär bölsä, seni Täbgäçni öldiräjäk ekän. “O iki kişi varsa, seni ve Tabgaç’ı öldürecekmiş.” (ÄTÄ, 132)

öqi-y-äcäk emiş-män

(okuyacakmışım)

öqi-y-äcäk emiş-sän

öqi-y-äcäk emiş

öqi-y-äcäk emiş-miz

öqi-y-äcäk emiş-siz

öqi-y-äcäk emiş-(lär)

2.2.2.2.5. Şart Kipinin Rivayeti (Şart Mäyli Eşitilgänlik Fe’li)

Şart kipinin rivayeti, fiil tabanına -sä ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ve ardından ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (e-kän) nin getirilmesi ile yapılır. Bu tipin olumsuz, -mä olumsuzluk eki ile teşkil edilir. Soru şekli ise, -mi soru eki ile yapılır.

Nimä desäm ekän... Märgilän’ni här häldä... xuş kördim, Märgilän Turkistänimizning töquğuçiliq hunäridä birinçi şähridir. “ne deseymişim... Margilan’ı beğendim herhâlde. Margilan Türkistan’ımızın dokumacılık sanatında birinci şehridir.” (Ötkän Kunlär, 3)

Olumlu: [fiil + -sä + iyelik kökenli şahıs eki + e-kän]

Olumsuz: [fiil + mä olumsuzluk eki + -sä + iyelik kökenli şahıs eki + e-kän]

Olumlu soru: [fiil + -sä + iyelik kökenli şahıs eki + -mi soru eki + (e)-kän]

Olumsuz soru: [fiil + mä olumsuzluk eki + -sä + şahıs eki+ -mi soru eki + (e)-kän]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-sä-şahıs eki e-kän		başlä-mä-sä-şahıs eki e-kän		başlä-sä-şahıs eki mi (e)-kän		başlä-mä-sä-şahıs eki mi (e)-kän	
Teklik	1	başläsäm ekän (başlasaymışım)	başlämäsäm ekän	başläsäm mi ekän	başläsäm mi ekän	başläsäm mi ekän	başlämäsäm mi ekän	başlämäsäm mi ekän
	2	başläsäng ekän	başlämäsäng ekän	başläsäng mi ekän	başläsäng mi ekän	başläsäng mi ekän	başlämäsäng mi ekän	başlämäsäng mi ekän
	3	başläsä ekän	başlämäsä ekän	başläsä mi ekän	başläsä mi ekän	başläsä mi ekän	başlämäsä mi ekän	başlämäsä mi ekän
Çokluk	1	başläsäk ekän	başlämäsäk ekän	başläsäk mi ekän	başläsäk mi ekän	başläsäk mi ekän	başlämäsäk mi ekän	başlämäsäk mi ekän
	2	başläsängiz ekän	başlämäsängiz ekän	başläsängiz mi ekän	başläsängiz mi ekän	başläsängiz mi ekän	başlämäsängiz mi ekän	başlämäsängiz mi ekän
	3	başläsä(lär) ekän	başlämäsä(lär) ekän	başläsä(lär) mi ekän	başläsä(lär) mi ekän	başläsä(lär) mi ekän	başlämäsä(lär) mi ekän	başlämäsä(lär) mi ekän

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-sä-şahıs eki e-kän		kör-mä-sä-şahıs eki e-kän		kör-sä-şahıs eki mi (e)-kän		kör-mä-sä-şahıs eki mi (e)-kän	
Teklik	1	körsäm ekän (görseymişim)	körmäsäm ekän	körsäm mi ekän	körsäm mi ekän	körsäm mi ekän	körmäsäm mi ekän	körmäsäm mi ekän
	2	körsäng ekän	körmäsäng ekän	körsäng mi ekän	körsäng mi ekän	körsäng mi ekän	körmäsäng mi ekän	körmäsäng mi ekän
	3	körsä ekän	körmäsä ekän	körsä mi ekän	körsä mi ekän	körsä mi ekän	körmäsä mi ekän	körmäsä mi ekän
Çokluk	1	körsäk ekän	körmäsäk ekän	körsäk mi ekän	körsäk mi ekän	körsäk mi ekän	körmäsäk mi ekän	körmäsäk mi ekän
	2	körsängiz ekän	körmäsängiz ekän	körsängiz mi ekän	körsängiz mi ekän	körsängiz mi ekän	körmäsängiz mi ekän	körmäsängiz mi ekän
	3	körsä(lär) ekän	körmäsä(lär) ekän	körsä(lär) mi ekän	körsä(lär) mi ekän	körsä(lär) mi ekän	körmäsä(lär) mi ekän	körmäsä(lär) mi ekän

2.2.2.2.6. Gereklilik Kipinin Rivayeti (Keräklilik Mäyli Eşitilgänlik Fe'li)

Gereklilik kipinin rivayeti, fiil kök veya gövdesine *-(i)ş, -mâq* eklerinden sonra iyelik eklerinin ilâve edilmesi ve ardından da gereklilik bildiren *keräk* kelimesi ve ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (*e-kän*) nin getirilmesi ile yapılır. Bu kipin olumsuzu iki şekilde (*emäs* ve *-mäslik* ile) yapılır. *keltir-iş-i-m keräk emäs ekän, keltir-mäs-lig-i-m keräk ekän* “getirmemeliymişim”. Özbek Türkçesinde bu kip, fiil kök ve gövdesine *-sä* şart eki ve iyelik kökenli şahıs ekleri getirilerek de teşkil edilir.

2.2.2.2.6.1. Birinci Tip: *-(i)ş + iyelik eki + keräk + e-kän*

Gereklilik kipinin rivayetinin bu tipi, fiil kök veya gövdesine *-(i)ş* isim fiil ekinden sonra iyelik eklerinin ilâve edilmesi ve ardından da gereklilik bildiren *keräk* kelimesi ve ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (*e-kän*) nin getirilmesi ile yapılır.

Nizâmiy Āruziy Sāmārqāndiy «Mājmā'un-nāvâdir» äsâridä yâzişiçä, u vâqtlärdä şâir bölüşni istägän kişi özidän äldin ötgänlär ijâdidän yigirmä ming bäyt, zämândâş şâirlär ijâdidän ön ming bäyt şe'rne yâd âlişi keräk ekän. “Nizâmî Aruzî Samarkandî *Macma'un-navâdir* adlı eserinde kayıt ettiğine göre, u zamanlarda şair olmak isteyen kişi, kendi zamanından önce geçen şairlerin eserinden yirmi bin beyit, çağdaş şairlerin eserinden de on bin beyit şiiri ezbere bilmeliymiş.” (ĀTĀ, 162)

a.

Olumlu: [fiil kökü + *-(i)ş* + iyelik eki + *keräk* + *e-kän*]

Olumsuz: [fiil kökü + *-(i)ş* + iyelik eki + *keräk* + *emäs* + *e-kän*]

Olumlu soru: [fiil kökü + *-(i)ş* + iyelik eki + *keräk* + *-mi* soru eki + *e-kän*]

Olumsuz soru: [fiil kökü + *-(i)ş* + iyelik eki + *keräk* + *emäs* + *e-kän* + *-mi* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	öqi-ş-iyelik eki keräk ekän	öqi-ş-iyelik eki keräk emäs ekän	öqi-ş-iyelik eki keräk emäs ekän	öqi-ş-iyelik eki keräkmi ekän	öqi-ş-iyelik eki keräkmi ekän	öqi-ş-iyelik eki keräkmi ekän	öqi-ş-iyelik eki keräkmi ekän	öqi-ş-iyelik eki keräkmi ekän
Teklik	1	öqişim keräk ekän (okumalıymışım, okumam gerekmiş)	öqişim keräk emäs ekän	öqişim keräkmi ekän	öqişim keräkmi ekän	öqişim keräkmi ekän	öqişim keräkmi ekän	öqişim keräkmi ekän
	2	öqişing keräk ekän	öqişing keräk emäs ekän	öqişing keräkmi ekän	öqişing keräkmi ekän	öqişing keräkmi ekän	öqişing keräkmi ekän	öqişing keräkmi ekän
	3	öqişi keräk ekän	öqişi keräk emäs ekän	öqişi keräkmi ekän	öqişi keräkmi ekän	öqişi keräkmi ekän	öqişi keräkmi ekän	öqişi keräkmi ekän
Çokluk	1	öqişimiz keräk ekän	öqişimiz keräk emäs ekän	öqişimiz keräkmi ekän	öqişimiz keräkmi ekän	öqişimiz keräkmi ekän	öqişimiz keräkmi ekän	öqişimiz keräkmi ekän
	2	öqişingiz keräk ekän	öqişingiz keräk emäs ekän	öqişingiz keräkmi ekän	öqişingiz keräkmi ekän	öqişingiz keräkmi ekän	öqişingiz keräkmi ekän	öqişingiz keräkmi ekän
	3	öqiş(lär)i keräk ekän	öqiş(lär)i keräk emäs ekän	öqiş(lär)i keräkmi ekän	öqiş(lär)i keräkmi ekän	öqiş(lär)i keräkmi ekän	öqiş(lär)i keräkmi ekän	öqiş(lär)i keräkmi ekän

b.

Olumlu: [fiil kökü + *-(i)ş* + iyelik eki + *keräk* + *ekän*]

Olumsuz: [fiil kökü + *-mäslük* + iyelik eki + *keräk* + *ekän*]

Olumlu soru: [fiil kökü + -(i)ş + iyelik eki + keräk + -mi soru eki + ekän]

Olumsuz soru: [fiil kökü + -mäslük + iyelik eki + keräk + -mi soru eki + ekän]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yâz-iş-iyelik eki keräk ekän		yâz-mäslük-iyelik eki keräk ekän		yâz-iş-iyelik eki keräk- mi ekän		yâz-mäslük-iyelik eki keräk-mi ekän	
Teklik	1	yâzişim keräk ekän (yazmalımışım, yazmam gerekmiş)	yâzmäsligim keräk ekän	yâzişim keräkmi ekän	yâzmäsligim keräkmi ekän			
	2	yâzişing keräk ekän	yâzmäsliging keräk ekän	yâzişing keräkmi ekän	yâzmäsliging keräkmi ekän			
	3	yâzişi keräk ekän	yâzmäsligi keräk ekän	yâzişi keräkmi ekän	yâzmäsligi keräkmi ekän			
Çokluk	1	yâzişimiz keräk ekän	yâzmäsligimiz keräk ekän	yâzişimiz keräkmi ekän	yâzmäsligimiz keräkmi ekän			
	2	yâzişingiz keräk ekän	yâzmäsligingiz keräk ekän	yâzişingiz keräkmi ekän	yâzmäsligingiz keräkmi ekän			
	3	yâzişläri keräk ekän yâzişi keräk ekän	yâzmäslükläri keräk ekän yâzmäsligi keräk ekän	yâzişläri keräkmi ekän yâzişi keräkmi ekän	yâzmäslükläri keräkmi ekän yâzmäsligi keräkmi ekän			

2.2.2.2.6.2. İkinci Tip: -mâq + iyelik eki + keräk + e-kän

Gereklilik kipinin rivayetinin ikinci tipi, fiil kök veya gövdesine -mâq isim fiil ekinden sonra iyelik eklerinin ilâve edilmesi ve ardından da gereklilik bildiren keräk kelimesi ve ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (e-kän) nin getirilmesi ile yapılır.

Olumlu: [fiil kökü + -mâq + iyelik eki + keräk + e-kän]

Olumsuz: [fiil kökü + -mâq + iyelik eki + keräk + emäs + e-kän]

Olumlu soru: [fiil kökü + -mâq + iyelik eki + keräk + -mi soru eki + e-kän]

Olumsuz soru: [fiil kökü + -mâq + iyelik eki + keräk+emäs+ -mi soru eki + e-kän]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-mâq-iyelik eki keräk ekän		kör-mâq-iyelik eki keräk emäs ekän		kör-mâq-iyelik eki keräk-mi ekän		kör-mâq-iyelik eki keräk emäs-mi ekän	
Teklik	1	körmâgim keräk ekän (görmeliymişım, görmem gerekmiş)	körmâgim keräk emäs ekän	körmâgim keräkmi ekän	körmâgim keräk emäsmi ekän			
	2	körmâging keräk ekän	körmâging keräk emäs ekän	körmâging keräkmi ekän	körmâging keräk emäsmi ekän			
	3	körmâgi keräk ekän	körmâgi keräk emäs ekän	körmâgi keräkmi ekän	körmâgi keräk emäsmi ekän			

Çokluk	1	körmâgimiz keräk ekän	körmâgimiz keräk emäs ekän	körmâgimiz keräkmi ekän	körmâgimiz keräk emäsmi ekän
	2	körmâgingiz keräk ekän	körmâgingiz keräk emäs ekän	körmâgingiz keräkmi ekän	körmâgingiz keräk emäsmi ekän
	3	körmâqläri keräk ekän körmâgi keräk ekän	körmâqläri keräk emäs ekän körmâgi keräk emäs ekän	körmâqläri keräkmi ekän körmâgi keräkmi ekän	körmâqläri keräk emäsmi ekän körmâgi keräk emäsmi ekän

2.2.2.2.6.3. Üçüncü Tip: -sä + şahıs eki + keräk + e-kän

Özbek Türkçesinde gereklilik kipinin rivayetinin bu tipi, fiil kök veya gövdesine -sa şart ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin ilâve edilmesi ve ardından da gereklilik bildiren *keräk* kelimesi ve ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (*e-kän*) nin getirilmesi ile yapılır.

[fiil + -sä şart eki + iyelik kökenli şahıs eki + *keräk* + *e-kän*]

bâşlä-sä-m keräk e-kän
(başlamalıymışım)

kör-sä-m keräk e-kän
(görmeliymişim)

öqi-sä-m keräk e-kän
(okumalıymışım)

bâşlä-sä-ng keräk e-kän
bâşlä-sä keräk e-kän

kör-sä-ng keräk e-kän
kör-sä keräk e-kän

öqi-sä-ng keräk e-kän
öqi-sä keräk e-kän

bâşlä-sä-k keräk e-kän

kör-sä-k keräk e-kän

öqi-sä-k keräk e-kän

bâşlä-sä-ngiz keräk e-kän

kör-sä-ngiz keräk e-kän

öqi-sä-ngiz keräk e-kän

bâşlä-sä-(lär) keräk e-kän

kör-sä-(lär) keräk e-kän

öqi-sä-(lär) keräk e-kän

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. YENİ UYGUR TÜRKÇESİNDE FİİL İŞLETİMİ

3.1. FİİL İŞLETİMİNDE ŞAHIS EKLERİ

3.1.1. Zamir Kökenli Şahıs Ekleri

Kişi	Teklik	Çokluk
1	-men	-miz
2	-sen -siz (nezaket için) -sile, -sila, -sili (hürmet içindir ve az kullanılır)	-siler
3	Ø, (-du, -tu)	Ø, (-du, -tu)

Yeni Uygur Türkçesinde, zamir kökenli şahıs ekleri geçmiş zaman anlatan “-di-” eki ve emir/istek kipinden başka her kipin işletiminde kullanılmaktadır.

Zamir kökenli şahıs ekleri içinde yer alan “-siz” eki, diğer Türk lehçelerinden farklı olarak, Uygur Türkçesinde, ‘siz’ zamiri gibi 2. şahsın çokluk anlamını kayıp edip, teklik saygı anlamı almıştır. 2. şahıs çokluk için ise, “-siz” şahıs ekiyle “-ler” çokluk ekinin birleşmesinden oluşmuş ‘-siler’ eki kullanılmaktadır. Ekin çokluk anlatan “z” sesi eriyip, yerini sonradan eklenen çokluk eki “-ler”e bırakmıştır. 2. şahıs teklik nezaket anlatan “-sile, -sila, -sili” biçimleri de, sonradan oluşmuş olan 2. şahıs çokluk biçimi ‘-siler’in ses değişimleriyle ortaya çıkmıştır. İkinci teklik şahısta -sile, -sila, -sili ekleri nezaket içindir ve az kullanılır.

Yeni Uygur Türkçesinde diğer Türk lehçelerindeki gibi 3. şahıs teklik için ek bulunmamaktadır. Ama 3. şahıs teklik işletimine girmiş fiillerin sonuna “-tur-” yardımcı fiilinin eklenmiş biçimi olan “-du/-tu” eki getirilmektedir. Şimdiki zamanın 1. şahıs işletiminde şahıs ekinin önüne ve bazı birleşik zaman işletimindeki 1. ve 2. şahıslarda bulunan, birleşik zamanı oluşturan iki ek arasına bu ekin “-di-/ti-” biçimi eklenmektedir. 3. şahıs çokluk işletimindeki fiillere, diğer Türk lehçelerinden farklı olarak, çokluk anlatan “-lAr” eki getirilmemektedir. Yani 3. şahsın çokluk ve tekliği biçim bakımından aynıdır; cümlelerin çokluk anlamı özneye bırakılmıştır. Yeni Uygur Türkçesi gramer kitaplarının bazılarında, 3. şahıs çokluk eki olarak “-ş-” eki

gösterilmiştir. Ancak bu ek diğer lehçelerde olduğu gibi işteş çatı ekidir ve bir işin, bir eylemin birden fazla kişi tarafından *karşılıklı* olarak yapıldığını gösterir. İşteş çatılı cümlelerin çokluk özne istediğinden, “-ş-” eki eklenen fiiller çokluk anlamını ifade eder, ama 3. şahıs çokluk işletimine girmiş her fiile bu ek getirilmez. Dolayısıyla, çalışmamızda, “-ş-” eki 3. şahıs çokluk eki olarak nitelendirilmemiştir. Ayrıca, bazı Türk bilginlerinin Yeni Uygur Türkçesi gramerini içeren kitaplarında, 3. şahıs çokluk eki olarak “-lAr” eki kullanılmıştır; ama Yeni Uygur Türkçesi edebi metinlerinde 3. şahıs çokluk işletiminde “-lAr” çokluk eki almış fiillere çok nadir olsa bile rastlanmıyoruz.

3.1.2. İyelik Kökenli Şahıs Ekleri

Yeni Uygur Türkçesinde, iyelik kökenli şahıs eklerinde de, zamir kökenli kişi eklerinde olduğu gibi, aslen 2. şahıs çokluk anlatan “-(i,u,ü)ñiz” eki 2. şahıs tekliğin saygı anlamını almıştır. 2. şahıs çokluk biçimi için, 2. şahıs teklik eki “-(i,u,ü)ñ” ile ‘-lar’ çokluk ekinin birleşmesinden oluşmuş olan “-(i,u,ü)ñlar” eki kullanılmaktadır. 2. şahıs teklik nezaket biçimi için, çokluk ekinin ses değişmesinden oluşmuş “-la/le (<-lAr)” eki az kullanılmaktadır. 3. şahıs teklik biçimi, diğer Türk lehçelerinde olduğu gibi eksizdir, Uygur Türkçesinde 3. şahıs çokluk biçimi de, çokluk eki bile almadan eksiz biçimde kullanılmaktadır.

Kişi	Teklik	Çokluk
1	-(i, u, ü)m	-(u)q/-(ü)k
2	-(i, u, ü)ñ -(i, u, ü)ñiz (nezaket için) -(i, u, ü)la/le (hürmet içindir ve az kullanılır)	-(i, u, ü)ñlar
3	Ø	Ø

3.1.3. Emir Kökenli Şahıs Ekleri

Kişi	Teklik	Çokluk
1	-y, -ay, -ey	-yli, -ayli, -eyli
2	-Ø; -ğın, -qın, -gin, -kin, -(i,u,ü)ñ (nezaket için) -sila, -sile (hürmet içindir ve az kullanılır)	-(i,u,ü)ñlar
3	-sun	-sun

3.2. FİİL KIPLERİ

Fiillerin zaman ve anlam özelliğine göre çeşitli eklerle biçimlenmesine kip denir. Kipler şekil itibarıyla basit ve birleşik olmak üzere iki ana gruba ayrılır.

3.2.1. BASİT KIPLER

3.2.1.1. Bildirme Kipleri

Adından da anlaşılacağı üzere, bu kipler yapılmış, yapılmakta veya yapılacak olan işleri haber verme, yargı hâlinde bildirme niteliği taşıyan kiplerdir. Geçişli geçişsiz, olumlu olumsuz kök ve gövde hâlindeki bütün fiilleri kapsarlar. Bu kipleri kurmak üzere getirilen ekler, hem kiplerin ifadesi olan şekil ve kalıbı hem de zamanı içlerine alırlar. Bu kiplerde başlıca görülen geçmiş zaman, öğrenilen geçmiş zaman, şimdiki zaman, gelecek zaman ve geniş zaman olmak üzere beş ayrı zaman yer almıştır.¹⁷⁰

3.2.1.1.1. Görülen Geçmiş Zaman

Yeni Uygur Türkçesinde gramerlerinde “*Vasitisiz bayan meylidiki addiy ötken zaman xever şekli*”¹⁷¹, “*Vasitisiz Bayan*”¹⁷² diye adlandırılan görülen geçmiş zaman kipi, hareketin söylenilen andan önce yapıldığını, söylenilen ana yakın bir zamanda yapıldığını açık ve kesin bir şekilde ifade eder. Bu hareket söyleyen tarafından görülmüş, yapılmış veya kesin olarak bilinmektedir. Bu kipte şahıs eki olarak iyelik kökenli şahıs ekleri kullanılır.

Yeni Uygur Türkçesinde görülen geçmiş zaman eki ünsüz uyumuna göre *-di*, *-du*, *-dü*, *-ti*, *-tu*, *-tü* şekillerindedir. Ek, düz ünlülü fiillerde daima ince ünlülüdür. *bildim*, *bildiñ*, *bildi*, *işlidiñlar*, *işlidi* gibi. Çokluk 1. şahıs işletiminde ek ünlüsü daima kalındır. *bilduq*, *alduq*, *başlıduq*, *işliduq* vb. Düz ünlülü fiillerden sonra ek ünlüsü çokluk 1. şahıs işletimi dışında düzdür. *aldim*, *başlıdim*, *bildi*, *işlidi*. Düz ünlülü fiillerden sonra ek ünlüsü çokluk 1. şahısta yuvarlaktır. *alduq*, *başlıduq*. Yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ek ünlüsü 1. ve 2. şahıslarda yuvarlaktır. *boldum*, *bolduñ*, *külduq*, *küldüñlar*. Yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ek ünlüsü 2. şahıs nezaket ve saygı şekillerinde ise düzdür. *boldi*,

¹⁷⁰ Zeynep Korkmaz, *Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi)*, 4. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2014, s. 527.

¹⁷¹ Hamit Tömür, *Hazırqi Zaman Uygur Tili Grammatikisi (Morfolojiye)*, Pekin, 1987, s. 311-312.

¹⁷² Arslan Abdulla Tehur vd., *Hazırqi Zaman Uygur Tili*, c. III, Şıncañ Halk Neşriyatı, 1. Baskı, 2010, s. 1765.

küldi, yuldila, körüştila, kördiñiz vb. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *boldi, kördi, yaqti* vb.

İkinci teklik şahsın nezaket şekli kip ekinden sonra “-siz” ve “-la/-le (<1Ar)” eklerinin getirilmesiyle yapılır. İkinci çokluk şahıs işletiminde kip ekinden sonra şahıs eki olarak *-siler* (<sizler) şekli kullanılmaktadır. Yeni Uygur Türkçesinde, bütün kiplerin üçüncü çokluk şahıslarında çokluk eki *-1Ar* kullanılmamaktadır.

Kipin olumsuz şekli, Yeni Uygur Türkçesinin fonetik kurallarına göre ek orta hecede daralır ve *-mi* (<-mA) şeklinde kullanılır. *başli-mi-dim* “başlamadım”, *kör-mi-di-ñ* “görmedim” vb. Soru şekli, *-mu* ekinin şahıs eklerinden sonra getirilmesiyle yapılır. *yaz-di-ñ-mu* “yazdın mı”, *oqu-di-mu* “okudu mu” gibi.

Emdi mertni meydanda sinaydiğan vaq keldi. “Şimdi merdi meydanda sınyacak vakit geldi.” (İz, 267)

Olumlu: [fiil + *-DX* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mi* (<-mA) olumsuzluk eki + *-DX* + iyelik k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-DX* + iyelik kökenli şahıs eki + *-mu* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mi* (<-mA) olumsuzluk eki + *-DX* + i. k. şahıs eki + *-mu* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		başla-di-şahıs eki		başla-ma-di-şahıs eki		başla-di-şahıs eki-mu		başla-ma-di-şahıs eki-mu
Teklik	1	başlidim (başladım)		başlimidim		başlidimmu		başlimidimmu
	2	başlidiñ başlidiñiz başlidıla		başlimidiñ başlimidiñiz başlimidıla		başlidiñmu başlidiñizmu başlidilimu		başlimidiñmu başlimidiñizmu başlimidilimu
	3	başlidi		başlimidi		başlidimu		başlimidimu
Çokluk	1	başliduq		başlimiduq		başliduqmu		başlimiduqmu
	2	başlidiñlar		başlimidiñlar		başlidiñlarmu		başlimidiñlarmu
	3	başlidi		başlimidi		başlidimu		başlimidimu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		kör-di-şahıs eki		kör-me-di-şahıs eki		kör-di-şahıs eki-mu		kör-me-di-şahıs eki-mu
İçli	1	kördüm (gördüm)		körmidim		kördimmu		körmidimmu

	2	kördüğ kördünüz kördile	körmidiğ körmidiniz körmidile	kördüğmu kördünüzmu kördilimu	körmidiğmu körmidünüzmu körmidilimu
	3	kördi	körmidi	kördimu	körmidimu
Çokluk	1	körduq	körmiduq	körduqmu	körmiduqmu
	2	kördüğnar	körmidiğnar	kördüğnarumu	körmidiğnarumu
	3	kördi	körmidi	kördimu	körmidimu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-du-şahıs eki	oqu-mi-di-şahıs eki	oqu-di-şahıs eki-mu	oqu-mi-di-şahıs eki-mu
Teklik	1	oqudum (okudum)	oqumidim	oqudummu	oqumidimmu
	2	oquduğ oquduğunuz oqudila	oqumidiğ oquduğunuz oqumidila	oquduğmu oquduğunuzmu oquurlimu	oqumidiğmu oquduğunuzmu oqumidilimu
	3	oqudi	oqumidi	oqudimu	oqumidimu
Çokluk	1	oquduq	oqumiduq	oquduqmu	oqumiduqmu
	2	oquduğnar	oqumidiğnar	oquduğnarumu	oqumidiğnarumu
	3	oqudi	oqumidi	oqudimu	oqumidimu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-di-şahıs eki	yaz-ma-di-şahıs eki	yaz-di-şahıs eki-mu	yaz-ma-di-şahıs eki-mu
Teklik	1	yazdim (yazdım)	yazmidim	yazdimmu	yazmidimmu
	2	yazdığ yazdığınız yazdila	yazmidiğ yazdığınız yazmidila	yazdığmu yazdığınızmu yazdilimu	yazmidimmu yazmidiğmu yazmidilimu
	3	yazdi	yazmidi	yazdimu	yazmidimu
Çokluk	1	yazduq	yazmiduq	yazduqmu	yazmiduqmu
	2	yazdığnar	yazmidiğnar	yazdığnarumu	yazmidiğnarumu
	3	yazdi	yazmidi	yazdimu	yazmidimu

3.2.1.1.2. Öğrenilen Geçmiş Zaman

3.2.1.1.2.1. Birinci Tip: -GAN, -GAN-dur<turur

a. -GAN

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki pütken hazırqi zaman xever şekli”¹⁷³, “Vasitisiz Bayan”¹⁷⁴ diye adlandırılan bu tip, -ğan, -gen, -qan, -ken eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar. *alğan, bolğan, bilgen, işligen*. Kalınlık-incelik bakımından uyumsuz olan fiillerde ek, fiilin değişmeden önceki ünlüsüne tâbi olur. *başliğan* (< başla-). Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *alğan, kélgen, qoşqan, ketken* vb. Bu geçmiş zaman kipinde şahıs ekleri bazen kullanılmaz. Böyle durumlarda şahıs, cümlenin öznesinden anlaşılır. *Sen tünügün nege bargan?* (*Sen dün nereye gittin?*). Bu tipin olumsuzu *-mi-*, *emes*, *yoq* ekleri, soru şekli ise *-mu* eki ile yapılır. İkinci teklik şahsın nezaket şekli kip ekinden sonra “-siz” ve “-la/-le (<lar)” eklerinin getirilmesiyle yapılır. *yigliğansiz, yigliğanla* vb. İkinci çokluk şahıs işletiminde kip ekinden sonra şahıs eki olarak *-siler* (<sizler) şekli kullanılmaktadır. Yeni Uygur Türkçesinde, bütün kiplerin üçüncü çokluk şahıslarında çokluk eki *-lar* kullanılmamaktadır. Üçüncü teklik şahıs işletiminde *-GAN* eki çoğunlukla kendinden sonra ek almadan kullanılır. Ek aldığı durumda, *-dur* ve *-du* ekleriyle işleme girer.

Emdi méniñdin razi bolğansiz. “-Şimdi benden razı olmuşsunuz.” (İz, 396)

Olumlu: [fiil + *-GAN* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-GAN* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-GAN* + zamir kökenli şahıs eki + *-mu* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-GAN* + z. k. şahıs eki+ *-mu* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ğan-şahıs eki		başla-ma-ğan-şahıs eki		başla-ğan-şahıs eki-mu başla-ğan-mu-şahıs eki		başla-ma-ğan-şahıs eki-mu başla-ma-ğan-mu-şahıs eki	
Teklik	1	başliğanmen (başlamışım)	başlimiğanmen		başliğanmenmu başliğanmumen		başlimiğanmenmu başlimiğanmudimen	
	2	başliğansen başliğansiz başliğanla	başlimiğansen başlimiğansiz başlimiğanla		başliğansenmu başliğanmusen başliğansizmu başliğanmusiz başliğanlimu		başlimiğansenmu başlimiğanmusen başlimiğansizmu başlimiğanmusiz başlimiğanlimu	

¹⁷³ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 319.

¹⁷⁴ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1768.

	3	başlığan	başlimiğan	başlığanmu	başlimiğanmu
Çokluk	1	başlığanmiz	başlimiğanmiz	başlığanmizmu	başlimiğanmizmu
	2	başlığansiler	başlimiğansiler	başlığansilermu başlığanmusiler	başlimiğansilermu başlimiğanmusiler
	3	başlığan	başlimiğan	başlığanmu	başlimiğanmu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-gen-şahıs eki		kör-me-gen-şahıs eki		kör-gan-şahıs eki-mu kör-gan-mu-şahıs eki		kör-me-gan-şahıs eki-mu kör-me-gan-mu-şahıs eki	
Teklik	1	kör-genmen (görmüşüm)	kör-mi-genmen	kör-genmenmu kör-genmumen	kör-mi-genmenmu kör-mi-genmumen			
	2	kör-gensen kör-gensiz kör-genla	kör-mi-gensen kör-mi-gensiz kör-mi-genla	kör-gensenmu kör-genmusen kör-gensizmu kör-genmusiz kör-genlimu	kör-mi-gensenmu kör-mi-genmusen kör-mi-gensizmu kör-mi-genmusiz kör-mi-genlimu			
	3	kör-gen	kör-mi-gen	kör-genmu	kör-mi-genmu			
Çokluk	1	kör-genmiz	kör-mi-genmiz	kör-genmizmu	kör-mi-genmizmu			
	2	kör-gensiler	kör-mi-gensiler	kör-gensilermu kör-genmusiler	kör-mi-gensilermu kör-mi-genmusiler			
	3	kör-gen	kör-mi-gen	kör-genmu	kör-mi-genmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-ğan-şahıs eki		oqu-ma-ğan-şahıs eki		oqu-ğan-şahıs eki-mu oqu-ğan-mu-şahıs eki		oqu-ma-ğan-şahıs eki-mu oqu-ma-ğan-mu-şahıs eki	
Teklik	1	oqu-ğanmen (okumuşum)	oqu-mi-ğanmen	oqu-ğanmenmu oqu-ğanmumen	oqu-mi-ğanmenmu oqu-mi-ğanmumen			
	2	oqu-ğansen oqu-ğansiz oqu-ğanla	oqu-mi-ğansen oqu-mi-ğansiz oqu-mi-ğanla	oqu-ğansenmu oqu-ğanmusen oqu-ğansizmu oqu-ğanmusiz oqu-ğanlimu	oqu-mi-ğansenmu oqu-mi-ğanmusen oqu-mi-ğansizmu oqu-mi-ğanmusiz oqu-mi-ğanlimu			
	3	oqu-ğan	oqu-mi-ğan	oqu-ğanmu	oqu-mi-ğanmu			
Çokluk	1	oqu-ğanmiz	oqu-mi-ğanmiz	oqu-ğanmizmu	oqu-mi-ğanmizmu			
	2	oqu-ğansiler	oqu-mi-ğansiler	oqu-ğansilermu oqu-ğanmusiler	oqu-mi-ğansilermu oqu-mi-ğanmusiler			
	3	oqu-ğan	oqu-mi-ğan	oqu-ğanmu	oqu-mi-ğanmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-ğan-şahıs eki		yaz-ma-ğan-şahıs eki		yaz-vat-şahıs eki-mu yaz-ğan-mu-şahıs eki		yaz-ma-y-vat-şahıs eki-mu yaz-ma-ğan-mu-şahıs eki	
Teklik	1	yazğanmen (yazmışım)	yazmiğanmen	yazğanmenmu yazğanmumen	yazmiğanmenmu yazmiğanmumen			
	2	yazğansen yazğansiz yazğanla	yazmiğansen yazmiğansiz yazmiğanla	yazğansenmu yazğanmusen yazğansizmu yazğanmusiz yazmiğanlimu	yazmiğansenmu yazmiğanmusen yazmiğansizmu yazmiğanmusiz yazmiğanmula			
	3	yazğan	yazmiğan	yazğanmu	yazmiğanmu			
Çokluk	1	yazğanmiz	yazmiğanmiz	yazğanmizmu	yazmiğanmizmu			
	2	yazğansiler	yazmiğansiler	yazğansilermu yazğanmusiler	yazmiğansilermu yazmiğanmusiler			
	3	yazğan	yazmiğan	yazğanmu	yazmiğanmu			

b. -GAN-dur<turur

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “*Subyektip mölçer*”¹⁷⁵ diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın bu tipinin yukarıdaki tipten farkı, sadece 1. şahıslarda kip eki ile şahıs eki arasına *-di* (<turur) eki getirilebilir: *alğan(di)men*, *bilgen(di)miz*; ve 3. şahıslarda kip ekinden sonra *-du* eki gelebilir. *alğan(du)*, *kélgen(du)*.

Mundaq beht hemmila kişige nésip bolivermes, belki özigimu hemişem kélivermes, peqet birla qétim, peqet muşu qétimla kelgendu! “Bu mutluluk herkese nasip oluvermez. Belki kendisine de her zaman gelivermez. Sadece bugün, ilk defa rastlamıştı!” (İz, 56)

3.2.1.1.2.2. İkinci Tip: -(i)pti, -(u)pti, -(ü)pti -(i)ptu, -(u)ptu, -(ü)ptu

Yeni Uygur Türkçesinde gramerlerinde “*Vasitilik bayan meylidiki addiy ötken zaman xever şekli*”¹⁷⁶, “*Vasitilik Bayan*”¹⁷⁷ diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, fiil tabanına kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile teşkil edilir ve geçmişte gerçekleşmiş olan veya gerçekleştiği anda görmediğimiz, bilmediğimiz bir hareketi anlatmak, bildirmek için kullanılır. Bu hareket söyleyici tarafından ya başka bir kaynaktan duyulmuş, öğrenilmiş ya da sonradan kendi kendine farkına varılmış idrak edilmiştir.

¹⁷⁵ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1774.

¹⁷⁶ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 312-313.

¹⁷⁷ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1736.

Kip eki, ünlüyle biten fiillere doğrudan, ünsüzle biten fiillere *-I3-* ünlüsü ile bağlanır. *başlaptu, işleptu, éliptu, boluptu*. Ek, 2. şahıslarda *-(I3)p*, diğer şahıslarda *-(I3)ptI'* dir. *élipsen, élipsiz, bolupsiler, éliptimen, éliptıla, boluptu, boluptimiz*. Ek, 1. şahıslarda ve 2. Şahısların nezaket şeklinde ince ünlülüdür. *başlaptimen, boluptimiz, başlaptıla*. 3. şahıslarda ek ünlüsü kalın ve yuvarlaktır. *éliptu, işleptu, boluptu*. Ek ünlüsü, 1. şahıslarda daima düzdür. *éliptimen, boluptimiz*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra *-i-*'dir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ise kalınlık-incelik uyumuna uyar. *éliptu, tartipsen, qaytıptu, boluptimen, körüpsen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düz, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *éliptimiz, boluptimen*. *l* ünsüzü ile biten fiillerde taban-ek birleşmesi sırasında, fiil tabanının sonundaki *l* ünsüzü düşer. *qaptu (<qaliptu), kepsiler (<kélipsiler)*.

Men u epyunkeşniñ atqan poliriğa işinip kétiptimen. “Ben o afyonkeşin attığı yalanlara inanmışım.” (İz, 194)

Olumlu: [fiil + *-(X)p-tu-* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-(X)p-tu-* + z. k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-(X)p-tu-* + zamir kökenli şahıs eki + *-mu* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mA* ol. eki + *-(X)p-tu-* + z. k. şahıs eki + *-mu* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-p-(tX)-şahıs eki		başla-ma-p-(tX)-şahıs eki		başla-p-(tX)-şahıs eki-mu		başla-ma-p-(tX)-şahıs eki-mu	
Teklik	1	başlaptimen (başlamışım)	başlimaptimen	başlaptimenmu	başlimaptimenmu			
	2	başlapsen başlapsiz başlapla	başlimapsen başlimapsiz başlimapla	başlapsenmu başlapsizmu başlaplimu	başlimapsenmu başlimapsizmu başlimaplimu			
	3	başlaptu	başlimaptu	başlaptumu	başlimaptumu			
Çokluk	1	başlaptimiz	başlimaptimiz	başlaptimizmu	başlimaptimizmu			
	2	başlapsiler	başlimapsiler	başlapsilermu	başlimapsilermu			
	3	başlaptu	başlimaptu	başlaptumu	başlimaptumu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-üp-(tX)-şahıs eki		kör-me-p-(tX)-şahıs eki		köri-üp-(tX)-şahıs eki-mu		kör-me-p-(tX)-şahıs eki-mu	
İe kli	1	körüptimen (görmüşüm)	körmeptimen	körüptimenmu	körmeptimenmu			

	2	körüpsen körüpsiz körüpla	körmeppen körmeppsiz körmepla	körüpsenmu körüpsizmu körüplimu	körmeppenmu körmeppsizmu körmeplimu
	3	körüptu	körmeptu	körüptimu	körmeptimu
Çokluk	1	körüptimiz	körmeptimiz	körüptimizmu	körmeptimizmu
	2	körüpsiler	körmeppsiler	körüpsilermu	körmeppsilermu
	3	körüptu	körmeptu	körüptimu	körmeptimu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-p-(tX)-şahıs eki		oqu-ma-p-(tX)-şahıs eki		oqu-p-(tX)-şahıs eki-mu		oqu-ma-p-(tX)-şahıs eki-mu	
Teklik	1	oquptimen (okumuşum)	oqumaptimen		oquptimenmu		oqumaptimenmu	
	2	oqupsen oqupsiz oqupla	oqumapsen oqumapsiz oqumapla		oqupsenmu oqupsizmu oquplimu		oqumapsenmu oqumapsizmu oqumaplimu	
	3	oquptu	oqumaptu		oquptimu		oqumaptimu	
Çokluk	1	oquptimiz	oqumaptimiz		oquptimizmu		oqumaptimizmu	
	2	oqupsiler	oqumapsiler		oqupsilermu		oqumapsilermu	
	3	oquptu	oqumaptu		oqupmu		oqumaptumu	

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-ip-(tX)-şahıs eki		yaz-ma-p-(tX)-şahıs eki		yaz-ip-(tX)-şahıs eki-mu		yaz-ma-p-(tX)-şahıs eki-mu	
Teklik	1	yéziptimen (yazmışım)	yazmaptimen		yéziptimenmu		yazmaptimenmu	
	2	yézipsen yézipsziz yézipla	yazmapsen yazmapsiz yazmapla		yéziptenmu yéziptizmu yaziplimu		yazmapsenmu yazmapsizmu yazmaplimu	
	3	yéziptu	yazmaptu		yéziptimu		yazmaptumu	
Çokluk	1	yéziptimiz	yazmaptimiz		yéziptimizmu		yazmaptimizmu	
	2	yézipsiler	yazmapsiler		yéziptilermu		yazmapsilermu	
	3	yéziptu	yazmaptu		yéziptimu		yazmaptumu	

3.2.1.1.2.3. Üçüncü Tip: -miş

Öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, *-miş* ekine zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü incedir. *almış, bilmiş*. Ek ünlüsü bütün fiillerden sonra düzdür. *bolmuş, qoşmuş*. Bu kip, işlek değildir. 3. şahıslarda kullanılır; *-tur* ekini de alabilir. Bu tipin olumsuz şekli *-mi* ile yapılır ama işlek değildir. *almemiş, bilmemiş*. Soru şekli ise *-mu* ile yapılır ve sonda bulunur. *almışmu, bilmişmu* vb.

-Méniñ aqlışimçe, şamexsut vañ pukraniñ erz-dadi bolsa, özemge melum qilsun dep, pat-pat orda raviğığa çiqip, xelqge körünüp turarmışqu? -didi ambal külümsirep. “-Duyduğum kadarıyla Şahmaksut Şah, vatandaşın herhangi bir arzı veya isteği varsa kendime söylesin, diye sık sık saray revağına çıkıp halka görünüp duruyormuş ya? dedi yönetici gülümseyerek.” (İz, 37)

	Teklik	Çokluk
1. kişi	-----	-----
2. kişi	-----	-----
3. kişi	bilmiş(tur)	bilmiş(tur)

3.2.1.1.3. Şimdiki Zaman

Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zaman kipi, altı türlü teşkil edilebilir.

3.2.1.1.3.1. Birinci Tip: *-(i)vati-*, *-(u)vati-*, *-(ü)vati-*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki izçil hazırqi zaman xever şekli”¹⁷⁸, “Vasitisiz Bayan”¹⁷⁹ diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi *-(i)vati-*, *-(u)vati-*, *-(ü)vati-* kip eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zaman için en çok bu tip kullanılmaktadır. Ek *-p* zarf fiili + *yat-* yardımcı fiili yapısının ekleşmesiyle meydana gelmiştir. İçinde bulunulan zamanda eylemin devam etmekte olduğunu göstermektedir. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır.

Ek, ünlü ile biten fiillerden sonra *-vati(du)*'dur. *başlavatidu, işlevatidu*. Ünsüz ile biten fiillerden sonra *-I3vati(du)* eki kullanılır. *élivatidu, boluvatidu*. *-I3vati(du)* ekinin birinci ünlüsü, düz ünlülü fiillerden sonra incedir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra kalınlık-incelik uyumuna uyar. *élivatidu, qaytivatidu, boluvatidu*. *-I3vati(du)* ekinin

¹⁷⁸ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 352-353.

¹⁷⁹ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1739.

birinci ünlüsü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *élivatidu, kélivatidu. -Işvati(du)* ekinin birinci ünlüsü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır; diğer ünlüler değişmez. *boluvatidu, külüvatidu*. 3. şahıslardaki *-du* eki, *tur-* fiilinden ekleşmiştir. *élivatidu, boluvatidu*.

Şamexsut: "Yaalla, bu nime karamet? Men nime boluvatimen!" dep xiyalğa çömdi. "Şahmaksut, "Ya Allah, bu ne keramet? Bana ne oluyor!" deyip düşünceye daldı." (İz, 108)

- Oluşumu: $-vati- < \{-(X)v<(X)p-at<yat-i<A-\}$
 Olumlu: [fiil + $-(X)vati-i$ + zamir kökenli şahıs eki/(du)]
 Olumsuz: [fiil + $-mA-y$ olumsuzluk eki + $-vati-i$ + z. k. şahıs eki/(du)]
 Olumlu soru: [fiil + $-(X)vati-$ + (a)m($<-mu$) soru eki + $-(di)-$ + z. k. şahıs eki/(du)]
 Veya: [fiil + $-(X)vati-i$ + z. k. şahıs eki + $-mu$ soru eki]
 Olumsuz soru: [fiil + $-mA-y$ olumsuzluk eki + $-vat$ + (a)m($<-mu$) soru eki + $-(di)-$ + şahıs eki/(du)]
 Veya: [fiil + $-mA-y$ olumsuzluk eki + $-vat-i-$ + z. k. şahıs eki/(du)]¹⁸⁰

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-vati-şahıs eki	başla-vati-ø-du	başla-ma-y-vati-şahıs eki	başla-ma-y-vati-şahıs eki	başla-vat-şahıs eki-mu	başla-vat-(A)m-şahıs eki	başla-ma-y-vat-şahıs eki-mu	başla-ma-y-vat-(A)m-şahıs eki
Teklik	1	başlavatimen (başlıyorum)	başlimayvatimen	başlavatimenmu başlavatamdimen	başlimayvatimenmu başlimayvatamdimen			
	2	başlavatisen başlavatisiz başlavatıla	başlimayvatisen başlimayvatisiz başlimayvatıla	başlavatamsen başlavatamsiz başlavatamla	başlimayvatamsen başlimayvatamsiz başlimayvatamla			
	3	başlavatidu	başlimayvatidu	başlavatamdu	başlimayvatamdu			
Çokluk	1	başlavatimiz	başlimayvatimiz	başlavatimizmu başlavatamdimiz	başlimayvatimizmu başlimayvatamdimiz			
	2	başlavatisiler	başlimayvatisiler	başlavatamsiler	başlimayvatamsiler			
	3	başlavatidu	başlimayvatidu	başlavatamdu	başlimayvatamdu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yézi-vati-şahıs eki	yézi-vati-ø-du	yaz-ma-y-vati-şahıs eki	yaz-ma-y-vati-şahıs eki	yézi-vat-şahıs eki-mu	yézi-vat-(A)m-şahıs eki	yaz-ma-y-vat-şahıs eki-mu	yaz-ma-y-vat-(A)m-şahıs eki
Teklik	1	yézivatimen (yazıyorum)	yazmayvatimen	yézivatimenmu yézi-vatamdimen	yazmayvatimenmu yazmayvatamdimen			
	2	yézivatisen yézi-vatisiz yézi-vatıla	yazmayvatisen yazmayvatisiz yazmayvatıla	yézivatamsen yézi-vatamsiz yazmayvatamla	yazmayvatamsen yazmayvatamsiz yazmayvatamla			

¹⁸⁰ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1738.

	3	yézivatidu	yazmayvatidu	yézivatamdu	yazmayvatamdu
Çokluk	1	yézivatimiz	yazmayvatimiz	yézivatimizmu yézivatamdımız	yazmayvatimizmu yazmayvatamdımız
	2	yézivatisiler	yazmayvatisiler	yézivatamsiler	yazmayvatamsiler
	3	yézivatidu	yazmayvatidu	yézivatamdu	yazmayvatamdu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-vati-şahıs eki oqu-vati-ø-du		oqu-ma-y-vati-şahıs eki		oqu-vati-şahıs eki-mu oqu-vat-(A)m-şahıs eki		oqu-ma-y-vati-şahıs eki-mu oqu-ma-y-vat-(A)m-şahıs eki	
Teklik	1	oquvatimen (okuyorum)	oqumayvatimen	oquvatimenmu oquvatamdimen	oqumayvatimenmu oqumayvatamdimen			
	2	oquvatisen oquvatisiz oquvatamla	oqumayvatisen oqumayvatisiz oqumayvatamla	oquvatamsen oquvatamsiz oquvatamla	oqumayvatamsen oqumayvatamsiz oqumayvatamla			
	3	oquvatidu	oqumayvatidu	oquvatamdu	oqumayvatamdu			
Çokluk	1	oquvatimiz	oqumayvatimiz	oquvatimizmu oquvatamdımız	oqumayvatimizmu oqumayvatamdımız			
	2	oquvatisiler	oqumayvatisiler	oquvatamsiler	oqumayvatamsiler			
	3	oquvatidu	oqumayvatidu	oquvatamdu	oqumayvatamdu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-i-vati-şahıs eki kör-i-vati-ø-du		kör-me-y-vati-şahıs eki		kör-i-vati-şahıs eki- mu kör-i-vat-(A)m-şahıs eki		kör-me-y-vati-şahıs eki- mu kör-me-y-vat-(A)m-şahıs eki	
Teklik	1	körivatimen (görüyorum)	körmevatimen	körivatimenmu körivatamdimen	körmevatimenmu körmevatamdimen			
	2	körivatisen körivatisiz körivatamla	körmevatisen körmevatisiz körmevatamla	körivatamsen körivatamsiz körivatamla	körmevatamsen körmevatamsiz körmevatamla			
	3	körivatidu	körmevatidu	körivatamdu	körmevatamdu			
Çokluk	1	körivatimiz	körmevatimiz	körivatimizmu körivatamdımız	körmevatimizmu körmevatamdımız			
	2	körivatisiler	körmevatisiler	körivatamsiler	körmevatamsiler			
	3	körivatidu	körmevatidu	körivatamdu	körmevatamdu			

3.2.1.1.3.2. İkinci Tip: -maqta, -mekte

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz Bayan”¹⁸¹ diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, hareketin önce başladığını ve içinde bulunulan zamanda devam ettiğini

¹⁸¹ Arslan Abdulla Tehur vd., a.g.e., s. 1802.

ifade eder. Bu tip, *-mAKtA* ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

Yeni Uygur Türkçesinde bu tipin olumsuz ve soru şekilleri kullanılmaz. Bu tip genelde 3. şahıslarda olumlu şekilde kullanılır.

Kip eki, ince ünlülü fiillerde kalınlık-incelik uyumuna uyar. *kélmekte, bilmekte*. Ek, kalın ünlülü fiillerin 3. şahıslarında kalınlık-incelik uyumuna uyar; diğer şahıslarda ekin ilk ünlüsü *i*'ye döndüğü için uyum dışında kalır. *almaқта, almaqtimen, almaqtisen*. Ekin son ünlüsü 1. ve 2. şahıslarda daralmıştır. *almaqtimen, bilmektisen*. Ünlü ile biten fiillerin son ünlüsü ekle birleşirken daralır. *başlımaқта, işlimate*. Bu kipin olumsuzu *emes* ile yapılır. *kélmekte emesmen* “gelmekte değilim”, *yazmaқта emes* “yazmakta değil”. Bu kip, daha çok 3. şahıslarda kullanılır.

Bu qozgılançılar ili bilenla çeklinip qalmaq, şerqqe, yeni Ürümçige yürüş qılış aldida turmaқта. “Bu isyancılar İli ile de yetinmeyip, doğuya, yani Ürümçi'ye yürüyüş yapma arefesinde beklemekteler.” (İz, 112)

Kişi		başla-maқта-şahıs eki	kör-mekte-şahıs eki	oqu-maқта-şahıs eki	yaz-maқта-şahıs eki
Teklik	1	başlımaqtimen (başlamaktayım)	körmektimen (görmekteyim)	oqumaqtimen (okumaktayım)	yazmaqtimen (yazmaktayım)
	2	başlımaqtisen başlımaqtisiz başlımaqtıla	körmektisen körmektisiz körmektile	oqumaqtisen oqumaqtisiz oqumaqtisile	yazmaqtisen yazmaqtisiz yazmaqtıla
	3	başlımaқта	körmekte	oqumaқта	yazmaқта
Çokluk	1	başlımaqtimiz	körmektimiz	oqumaqtimiz	yazmaqtimiz
	2	başlımaqtisiler	körmektisiler	oqumaqtisiler	yazmaqtisiler
	3	başlımaқта	körmekte	oqumaқта	yazmaқта

3.2.1.1.3.3. Üçüncü Tip: *-p turi, -p turup(ti, tu)*

a. *-(i)p turi-, -(u)p turi-, -(ü)p turi-*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki izçil hazırqi zaman xever şekli”¹⁸² diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, *-(i)p turi-, -(u)p turi-, -(ü)p turi-* yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

tur- yardımcı fiili bütün şahıslarda *turi-* şeklinde korunur ve zarf-fiil ekinden ayrı yazılır. *kütüp turimen, körüp turisen*. 3. şahıslarda kullanılan *-du* ekiyle 2. şahısların

¹⁸² Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 352-353.

nezaket şekillerinde kullanılan *-di* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *oqup turidu*, *kütüp turidu*. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere *-I₃*-ünlüsü ile bağlanır. *oqup turidu*, *kütüp turisen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra *-i-*'dir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ise kalınlık-incelik uyumuna uyar. *yézip turidu*, *oqup turidu*, *kütüp turidu*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *yézip turidu*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *kütüp turidu*, *oqup turidu*, *körüp turidu*. Bu kipin olumsuz şekli *-mAy* eki ile teşkil edilir. *kütmey turidu*, *oqumay turidu*. Soru şekli ise *-mu* eki ile yapılır ve sonda bulunur. *oqup turimenmu*, *kütüp turisenmu* gibi.

çapsan bol! Nimini kütüp turisen? “Çabuk ol! Neyi bekleyip duruyorsun” (İz, 340)

Kipin işletimi şu şekildedir:

Kişi		küt-üp turi-şahıs eki	oqu-p turi-şahıs eki
Teklik	1	kütüp turimen (bekliyorum)	oqup turimen (okuyorum)
	2	kütüp turisen kütüp turisiz kütüp turidila	oqup turisen oqup turisiz oqup turidila
	3	kütüp turidu	oqup turidu
Çokluk	1	kütüp turimiz	oqup turimiz
	2	kütüp turisiler	oqup turisiler
	3	kütüp turidu	oqup turidu

b. *-(i)p turup(ti, tu)-, -(u)p turup(ti, tu)-, -(ü)p turup(ti, tu)-*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki izçil hazırqi zaman şekli”¹⁸³ diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, *-(i)p turup(ti, tu)-, -(u)p turup(ti, tu)-, -(ü)p turup(ti, tu)-* yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

tur- yardımcı fiili bütün şahıslarda *turup-* şeklinde korunur ve zarf-fiil ekinden ayrı yazılır. *oqup turupmen*, *körüp turupsen*. 3. şahıslarda kullanılan *-tu* ekiyle 1. şahıslarda ve 2. şahısların nezaket şekillerinde kullanılan *-ti* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *kütüp turuptu*, *yézip turuptu*. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere *-I₃*-ünlüsü ile bağlanır. *oqup turup(ti)men*, *körüp turupsen*.

¹⁸³ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 352; 354.

Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra *-i-*'dir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ise kalınlık-incelik uyumuna uyar. *yézip turuptu, oqup turuptu, körüp turuptu*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *yézip turuptu*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *oqup turuptu, kütüp turuptu*. Bu kipin olumsuz şekli *-mAy* eki ile teşkil edilir. *oqumay turup(ti)en, kütmey turuptu*. Soru şekli ise *-mu* eki ile yapılır ve sonda bulunur. *oqup turup(ti)menmu, körüp turupsenmu* vb.

Hemmisi özleniñ éğızleriğa qarap turuptu. “Hepsi sizin ağızınıza bakıp duruyormuş.” (İz, 136)

Kişi		oqu-p turup(ti, tu)-şahıs eki	küt-üp turup(ti, tu)-şahıs eki
Teklik	1	kütüp turuptimen (beklyormuşum)	oqup turuptimen (okuyormuşum)
	2	kütüp turupsen kütüp turupsiz kütüp turuptıla	oqup turupsen oqup turupsiz oqup turuptıla
	3	kütüp turuptu	oqup turuptu
Çokluk	1	kütüp turuptimiz	oqup turuptimiz
	2	kütüp turupsiler	oqup turupsiler
	3	kütüp turuptu	oqup turuptu

3.2.1.1.3.4. Dördüncü Tip: *-p yüri, -p yürüp(ti, tü)*

a. *-(i)p yüri-, -(u)p yüri-, -(ü)p yüri-*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki izçil hazırqi zaman xever şekli”¹⁸⁴ diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, *-(i)p yüri-, -(u)p yüri-, -(ü)p yüri-* yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

3. şahıslarda kullanılan *-du* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *körüp yürüdü, oqup yürüdü*. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere *-I₃* ünlüsü ile bağlanır. *oqup yürüdü, körüp yürüdü*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra *-i-*'dir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ise kalınlık-incelik uyumuna uyar. *qaytip yürüdü, oqup yürüdü, körüp yürüdü*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *yézip yürüdü*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *körüp yürüdü*.

¹⁸⁴ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 352-353.

Bu kipin olumsuz şekli *-mAy* eki ile teşkil edilir. *körmey yürimen*. Soru şekli ise *-mu* eki ile yapılır. *körüp yürimenmu* vb.

-He, éyte! Bu yerde nime qilip yürisen? “Evet, söyle! Burada ne yapıyorsun?” (İz, 233)

Kipin işletimli şu şekildedir.

Kişi		kör-üp yüri-şahıs eki	oqu-p yüri-şahıs eki
Teklik	1	körüp yürimen (görüyorum)	oqup yürimen (okuyorum)
	2	körüp yürisen körüp yürisiz körüp yüridila	oqup yürisen oqup yürisiz oqup yüridila
	3	körüp yüridu	oqup yüridu
Çokluk	1	körüp yürimiz	oqup yürimiz
	2	körüp yürisiler	oqup yürisiler
	3	körüp yüridu	oqup yüridu

b. *-(i)p yürüp(ti, tü)-, -(u)p yürüp(ti, tü)-, -(ü)p yürüp(ti, tü)-*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki izçil hazırqi zaman şekli”¹⁸⁵ diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, *-(i)p yürüp(ti, tü)-, -(u)p yürüp(ti, tü)-, -(ü)p yürüp(ti, tü)-* yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

3. şahıslarda kullanılan *-tu* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *körüp yürüptu*. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere *-I3-* ünlüsü ile bağlanır. *oqup yürüp(ti)men, körüp yürüp(ti)sen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra *-i-*’dir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra kalınlık-incelik uyumuna uyar. *qaytip yürüptu, körüp yürüptimen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *élip yürüptu*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *körüp yürüptu*. Bu kipin olumsuz şekli *-mAy* eki ile teşkil edilir. *körmey yürüptu*. Soru şekli ise *-mu* eki ile yapılır. *körüp yürüpsenmu* vb.

Ali keremliniñ döletliri sayiside, biz qulliri keç yétip, seher turup, yurtniñ téçliği üçün bir putimizni on qilip, yügürüp yürüptimiz. “-Yüce kereminizin büyüklükleri sayesinde, biz kullarınız geç yatıp seher vakti kalkarak yurdun sükûneti için bir bacağımızı on yapıp koşturmuşuz.” (İz, 130)

¹⁸⁵ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 352; 354.

Kişi		kör-üp yürüp(ti, tü)-şahıs eki	oqu-p yürüp(ti, tü)-şahıs eki
Teklik	1	körüp yürüptimen (görüyormuşum)	oqup yürüptimen (okuyormuşum)
	2	körüp yürüpsen körüp yürüpsiz körüp yürüptila	oqup yürüpsen oqup yürüpsiz oqup yürüptila
	3	körüp yürüptü	oqup yürüptü
Çokluk	1	körüp yürüptimiz	oqup yürüptimiz
	2	körüp yürüpsiler	oqup yürüpsiler
	3	körüp yürüptü	oqup yürüptü

3.2.1.1.3.5. Beşinci Tip: *-p olturi, -p olturup(ti, tu)*

a. *-(i)p olturi-, -(u)p olturi-, -(ü)p olturi-*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki izçil hazirқи zaman xever şekli”¹⁸⁶ diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, *-(i)p olturi-, -(u)p olturi-, -(ü)p olturi-* yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

3. şahıslarda kullanılan *-du* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *oqup olturimen, körüp olturidu*. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere *-I3-* ünlüsü ile bağlanır. *oqup olturimen, körüp olturisen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra incedir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra kalınlık-incelik uyumuna uyar. *yézip olturisiler, kütüp olturidu*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *yézip olturimiz*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *kütüp olturidu*. Bu kipin olumsuz şekli *-mAy* eki ile teşkil edilir. *oqumay olturisen, yézmay olturimiz*. Soru şekli ise *-mu* eki ile yapılır. *oqup olturimenmu, kütüp olturisenmu*.

Dorginiñ ademliri kelgiçe biz nika çeyini içip bolup olturimiz. “Dorganın adamları gelinceye kadar biz nikâh çayını içeceğiz.” (İz, 57)

Kişi		oqu-p olturi-şahıs eki	kör-üp olturi-şahıs eki
Teklik	1	oqup olturimen (okuyorum)	yézip olturimen (görüyorum)
	2	oqup olturisen oqup olturisiz oqup olturidila	yézip olturisen yézip olturisiz yézip olturidila

¹⁸⁶ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 352-353.

	3	oqup olturidu	yézip olturidu
Çokluk	1	oqup olturimiz	yézip olturimiz
	2	oqup olturisiler	yézip olturisiler
	3	oqup olturidu	yézip olturidu

b. -(i)p olturup(ti, tu)-, -(u)p olturup(ti, tu)-, -(ü)p olturup(ti, tu)-

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki izçil hazırqi zaman şekli”¹⁸⁷ diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, -(i)p olturup(ti, tu)-, -(u)p olturup(ti, tu)-, -(ü)p olturup(ti, tu)- yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

3. şahıslarda kullanılan -tu eki, tur- yardımcı fiilinden ekleşmiştir. oqup olturupsiler, yézip olturupsen. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere -I₃- ünlüsü ile bağlanır. oqup olturup(ti)men, yézip olturupsen. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra incedir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra kalınlık-incelik uyumuna uyar. yézip olturuptimiz, oqup olturuptimen, kütüp olturuptu. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. yézip olturuptimen. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. oqup olturuptimen, kütüp olturuptu. Bu kipin olumsuz şekli -mAy eki ile teşkil edilir. oqumay olturupsen, yézmay olturupmiz. Soru şekli ise -mu eki ile yapılır. oqup olturupmenmu, körüp olturupsenmu.

Kişi		oqu-p olturup(ti, tu)-şahıs eki	kör-üp olturup(ti, tu)-şahıs eki
Teklik	1	oqup olturuptimen (okuyormuşum)	körüp olturuptimen (görüymüşum)
	2	oqup olturupsen oqup olturupsiz oqup olturuptila	körüp olturupsen körüp olturupsiz körüp olturuptila
	3	oqup olturuptu	körüp olturuptu
Çokluk	1	oqup olturuptimiz	körüp olturuptimiz
	2	oqup olturupsiler	körüp olturupsiler
	3	oqup olturuptu	körüp olturuptu

¹⁸⁷ Hamit Tömür, a.g.e., s. 352; 354.

3.2.1.1.4. Geniş Zaman

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki pütmişgen hazırqı zaman xever şekli”¹⁸⁸, “Vasitisiz bayan ray”¹⁸⁹ diye adlandırılan geniş zaman kipi, fiil tabanına *-r-*; *-ar-*, *-er-* kipi eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile teşkil edilir. Bu kip, kesin belli bir zamanı değil “her zaman” diyebileceğimiz geniş bir zamanı ifade eder. Genel fikirlerin beyanında veya şarta bağlı zaman ifadelerinde kullanılır.

Yeni Uygur Türkçesinde geniş zaman kipinin eki *-r-*; *-ar-*, *-er-* şekillerindedir. Ünlü ile biten fiillerden sonra ek, *-r*’dir. *oqu-r*, *başla-r*. Ünsüzle biten fiillerden sonra *-Ar* eki kullanılır. *küt-er*, *yaz-ar*, *kül-er*, *bil-er*, *al-ar*, *bol-ar* vb. *-Ar* eki kalınlık-incelik uyumuna uyar. *alar*, *bolar*, *biler*, *küler*. Kipte, şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Bu kipin olumsuz şekli *-mAs* eki ile yapılır *almasmen*, *almas*, *almasmiz*. Soru eki *-mu*’dur ve sonda bulunur. *alarmenmu*, *bilersenmu* gibi.

U çağda, men kimniñ himayisige séğinarman? “O zaman, ben kimin himayesine sığınırım?” (İz, 162)

Oluşumu: $[-(A)r- < -(yX)r]$

Olumlu: [fiil + $-(A)r-$ + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + $-mAs-$ olumsuzluk eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + $-(A)r-$ + zamir kökenli şahıs eki + $-mu$ soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + $-mAs-$ olumsuzluk eki + z. k. şahıs eki + $-mu$ soru eki]¹⁹⁰

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-r-şahıs eki		başla-mas-şahıs eki		başla-r-şahıs eki-mu		başla-mas-şahıs eki-mu	
Teklik	1	başlarmen (başlarım)	başlimasmen		başlarmenmu		başlimasmenmu	
	2	başlarsen başlarsiz başlarla	başlimassen başlimassiz başlimasla		başlarsenmu başlarsizmu başlarlimu		başlimassenmu başlimassizmu başlimaslimu	
	3	başlar	başlimas		başlarmu		başlimasmu	
Çokluk	1	başlarmiz	başlimasmiz		başlarmizmu		başlimasmizmu	
	2	başlarsiler	başlimassiler		başlarsilermu		başlimassilermu	
	3	başlar	başlimas		başlarmu		başlimasmu	

¹⁸⁸ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 332-333.

¹⁸⁹ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1715.

¹⁹⁰ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1715.

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-ar-şahıs eki	yaz-mas-şahıs eki	yaz-ar-şahıs eki-mu	yaz-mas-şahıs eki-mu
Teklik	1	yazarmen (yazarım)	yazmasmen	yazarmenmu	yazmasmenmu
	2	yazarsen yazarsiz yazarla	yazmassen yazmassiz yazmasla	yazarsenmu yazarsizmu yazarlimu	yazmassenmu yazmassizmu yazmaslimu
	3	yazar	yazmas	yazarmu	yazmazmu
Çokluk	1	yazarmiz	yazasmiz	yazarmizmu	yazasmizmu
	2	yazarsiler	yazmassiler	yazarsilermu	yazmassilermu
	3	yazar	yazmas	yazarmu	yazmasmu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-r-şahıs eki	oqu-mas-şahıs eki	oqu-r-şahıs eki-mu	oqu-mas-şahıs eki-mu
Teklik	1	oqurmen (okurum)	oqumasmen	oqurmenmu	oqumasmenmu
	2	oqursen oqursiz oqurla	oqumassen oqumassiz oqumasla	oqursenmu oqursizmu oqurlimu	oqumassenmu oqumassizmu oqumaslimu
	3	oqur	oqumas	oqurmu	oqumasmu
Çokluk	1	oqurmiz	oqumasmiz	oqurmizmu	oqumasmizmu
	2	oqursiler	oqumassiler	oqursilermu	oqumassilermu
	3	oqur	oqumas	oqurmu	oqumasmu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-er-şahıs eki	kör-mes-şahıs eki	kör-er-şahıs eki-mu	kör-mes-şahıs eki-mu
Teklik	1	körermen (görürüm)	körmesmen	körermenmu	körmesmenmu
	2	körersen körersiz körerle	körmessen körmessiz körmesle	körersenmu körersizmu körerlimu	körmessenmu körmessizmu körmeslimu
	3	körer	körmes	körermu	körmesmu
Çokluk	1	körermiz	körmesmiz	körermizmu	körmesmizmu
	2	körersiler	körmessiler	körersilermu	körmessilermu
	3	körer	körmes	körermu	körmesmu

3.2.1.1.5. Gelecek Zaman

3.2.1.1.5.1. Birinci Tip: *-i(du, di) / -y(du, di)*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki pütmgigen hazırqi zaman xever şekli”¹⁹¹, “Vasitisiz bayan”¹⁹², “Vasitisiz bayan meylidiki pütmgigen / izçil hazırqi zaman”¹⁹³ diye adlandırılan gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına *-i(du, di)/-y(du, di)* kipi eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile teşkil edilir ve iş ve hareketin söylenen zamandan sonra gerçekleşeceğini bildirir.

Yeni Uygur Türkçesi’nde en çok kullanılan zaman ekidir. Fakat birinci teklik ve çokluk şahıslarının soru biçimleri, eskiden gelecek zaman ekinin sonuna getirilmiş *tur-* yardımcı fiili tamamıyla erimemesi nedeniyle, diğer şahıslardan farklı olarak, *-di-* eki almaktadır; bu ek, zamir kökenli şahıs eki almakla birlikte, iyelik kökenli şahıs ekleri alan diğer biçimleri de ortaya çıkmıştır. Bu kipin olumsuz şekli *-mA-y-* eki ile yapılmaktadır. Fakat, kipin olumlu soru ve olumsuz soru işletimlerinde olumsuzluk eki şu şekilde yapılır: Olumlu soru biçimi, “fiil + *-(A)m-* (<*-mu* soru eki)*(di)-* + zamir kökenli şahıs eki”: *başla-m-di-m / başla-m-di-men* “başlayacak mıyım, başlar mıyım?” gibi. Olumsuz soru biçimi, “fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-m-* (<*-mu* soru eki) *(di)-* + şahıs eki”¹⁹⁴: *başli-ma-m-di-m / başli-ma-m-di-men* “başlamayacak mıyım?” vb.

Yeni Uygur Türkçesinde *-a/-e-* eki açık heceye tekabül ettiği için *-i’leşir*. *-i(<-a, -e): yaz-a-men>yaz-i-men, başla-may-men>başli-may-men* vb.¹⁹⁵

tur- yardımcı fiili 3. şahıslarda *-du*; nezaket şekillerinde *-di* biçiminde ekleşmiş olarak korunmaktadır. *yazidu, bilidila*. Ünsüzle biten fiillerden sonra ek, *-(i)du*’dur. *alidu, bilidu, bolidu, köridu*. Ünlü ile biten fiillerden sonra ek, *-y(du)*’dur. *başlaydu, işleydu*. *-i(du)* eki, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra tek şekillidir. *bilidu, bolidu, köridu* vb.

-Xelpem, biz din qérindaş, bizniñ xudayimiz bir, peygembirimiz bir, kebimizmu bir, özleniñ qarap turup, birer palaketke uçrap qélişliriğa çidimaymen. “-Halifem, biz din kardeşiyiz. Bizim Tanrımız bir, peygamberimiz bir, kabemiz de bir. Sizin bakıp dururken bir felakete uğramanıza dayanamıyorum.” (İz, 362)

¹⁹¹ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 332-333.

¹⁹² Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1729.

¹⁹³ *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim)*, s. 130.

¹⁹⁴ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1729.

¹⁹⁵ Rıdvan Öztürk, *a.g.e.*, s. 187.

Oluşumu: {-i-<A/-y-du<-dur<turur}

Olumlu: [fiil + -i/y- kip eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mA-y- olumsuzluk eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(A)m (<-mu soru eki)-(di)- + şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -m (<-mi soru eki)-(di)+ şahıs eki]¹⁹⁶

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-y-şahıs eki		başla-ma-y-şahıs eki		başla-m-(di)-şahıs eki		başla-ma-m-(di)-şahıs eki	
Teklik	1	başlaymen (başlayacağım, başlarım)	başlimaymen	başlamdim başlamdimen	başlimamdim başlimamdimen			
	2	başlaysen başlaysız başlaydila	başlimaysen başlimaysız başlimaydila	başlamsen başlamsız başlamdila	başlimamsen başlimamsız başlimamdila			
	3	başlaydu	başlimaydu	başlamdu	başlimamdu			
Çokluk	1	başlaymiz	başlimaymiz	başlamduq başlamdimiz	başlimamduq başlimamdimiz			
	2	başlaysiler	başlimaysiler	başlamsiler	başlimamsiler			
	3	başlaydu	başlimaydu	başlamdu	başlimamdu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-i-şahıs eki		yaz-ma-y-şahıs eki		yaz-a-m-(di)-şahıs eki		yaz-ma-m-(di)-şahıs eki	
Teklik	1	yazimen (yazacağım, yazarım)	yazmaymen	yazamdim yazamdimen	yazmamdim yazmamdimen			
	2	yazisen yazısız yazıdila	yazmaymen yazmaysız yazmaydila	yazamsen yazamsız yazamdila	yazmamsen yazmamsız yazmamdila			
	3	yazıdu	yazmaydu	yazamdu	yazmamdu			
Çokluk	1	yazımız	yazmaymiz	yazamduq yazamdimiz	yazmamduq yazmamdimiz			
	2	yazısiler	yazmaysiler	yazamsiler	yazmamsiler			
	3	başlaydu	yazmaydu	yazamdu	yazmamdu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-y-şahıs eki		oqu-ma-y-şahıs eki		oqu-m-(di)-şahıs eki		oqu-ma-m-(di)-şahıs eki	

¹⁹⁶ Arslan Abdulla Tehur vd., a.g.e., s. 1729.

Teklik	1	oquymen (okuyacağım, okurum)	oqumaymen	oqumdim oqumdimen	oqumamdım oqumamdimen
	2	oquysen oquysiz oquydıla	oqumaysen oqumaysiz oqumaydıla	oqumsen oqumsiz oqumdıla	oqumamsen oqumamsiz oqumamdıla
	3	oquydu	oqumaydu	oqumdu	oqumamdu
Çokluk	1	oquymiz	oqumaymiz	oqumduq oqumdimiz	oqumamduq oqumamdımız
	2	oquysiler	oqumaysiler	oqumsiler	oqumamsiler
	3	oquydu	oqumaydu	oqumdu	oqumamdu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-i-şahıs eki		kör-me-y-şahıs eki		kör-e-m-(di)-şahıs eki		kör-me-m-(di)-şahıs eki	
Teklik	1	körimen (göreceğim, görürüm)	körmeymen	köremdım	körmemdım			
	2	körisen körısiz körıdıla	körmeysen körmeysiz körmeydıla	köremsen köremsiz köremdıla	körmemsen körmemsiz körmemdıla			
	3	körıdu	körmeydu	köremdu	körmemdu			
Çokluk	1	körımız	körmeymiz	köremduq	körmemduq			
	2	körısiler	körmeysiler	körümsiler	körmemsiler			
	3	körıdu	körmeydu	körımdu	körmemdu			

3.2.1.1.5.2. İkinci Tip: *-(i/y)diğan-*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Subyektip mölçer meylidiki pütmiğen hazırqı zaman xever şekli”¹⁹⁷, “Subyektip Mölçer”¹⁹⁸ diye adlandırılan gelecek zamanın bu tip, *-i/ydiğan* kip ekinen sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır ve gelecek zamanda gerçekleşecek hareketin gerekliliğini, o hareketin yapılmasına duyulan isteği bildirir.

Ek, ünsüz ile biten fillere *-idiğan* (<-adiğan, -ediğan), ünlü ile biten fiillere *-ydiğan* ekinin getirilmesi ile teşkil edilir. Bu kipin olumsuz şekli *-mA-* eki ile yapılır. Soru biçim *-mu* soru ekinin sadece *-m* (<-mu soru eki) şekli ana fiilden sonra gelir. *yaz-a-m-diğan-(di)-men*, *yaz-ma-m-diğan-(di)-men*. Ek kalınlık-incelik uyumuna uymaz;

¹⁹⁷ Hamit Tömür, *a.g.e.*, 1987, s. 336.

¹⁹⁸ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1727.

bütün fiillerden sonra ekin birinci ve ikinci ünlüsü ince, son ünlüsü kalındır. *alidiğan, bilidiğan* vb.

-(i/y)diğan ekinin bünyesinde *dur-* yardımcı fiilinin ekleşmiş biçimi *-di* (<*dur*<*turur*) eki olmakla birlikte, eskiden bu birleşmiş ekin sonuna getirilip sonradan erimiş olan diğer *-dur* yardımcı fiilinin ekleşmiş şekli, 3. şahısta *-du-* ve 1. şahısta da *-di-* olarak getirilir.

Emdilikte bolsa, bediniñizdiki tatuqlarni her körgende, şu künler yadiñizğa kélip, külüp qoyidiğansiz... “Şimdi ise vücudunuzdaki bu yara izlerine her baktığınızda o günler aklınıza gelip gülümsüyorsunuzdur.” (İz, 2)

Oluşumu: [-i/y<A-di<du<dur<tutur-ğan-(du/di-<dur-<turur)-]

Olumlu: [fiil + *-i/y-di-ğan(-du/-di)-* kip eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA-y* olumsuzluk eki + *-di-ğan(-du/-di)-* + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(A)m* (<*-mu* soru eki) + *-di-ğan(-du/-di)-* + z. k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-m* (<*-mu* soru eki) + *-di-ğan(-du/-di)-* + z. k. şahıs eki]¹⁹⁹

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru		
	başla-y-diğan-(di)-şahıs eki	başla-ma-y-diğan-(di)-şahıs eki	başla-m-diğan-(di)-şahıs eki	başla-ma-m-diğan-(di)-şahıs eki	başla-m-diğan-(di)-şahıs eki	başla-ma-m-diğan-(di)-şahıs eki	başla-m-diğan-(di)-şahıs eki	başla-ma-m-diğan-(di)-şahıs eki	
Teklik	1	başlaydıgandimen (başlayacağım)	başlimaydıgandimen	başlamdıgandimen	başlimamdıgandimen	başlaydıgansen	başlimaydıgansen	başlamdıgansen	başlimamdıgansen
	2	başlaydıgansiz	başlimaydıgansiz	başlamdıgansiz	başlimamdıgansiz	başlaydığanla	başlimaydığanla	başlamdığanla	başlimamdığanla
	3	başlaydıgandu	başlimaydıgandu	başlamdıgandu	başlimamdıgandu	başlaydıgandimiz	başlimaydıgandimiz	başlamdıgandimiz	başlimamdıgandimiz
Çokluk	1	başlaydıgandimiz	başlimaydıgandimiz	başlamdıgandimiz	başlimamdıgandimiz	başlaydıgansiler	başlimaydıgansiler	başlamdıgansiler	başlimamdıgansiler
	2	başlaydıgansiler	başlimaydıgansiler	başlamdıgansiler	başlimamdıgansiler	başlaydıgandu	başlimaydıgandu	başlamdıgandu	başlimamdıgandu
	3	başlaydıgandu	başlimaydıgandu	başlamdıgandu	başlimamdıgandu				

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-i-diğan-(di)-şahıs eki	yaz-ma-y-diğan-(di)-şahıs eki	yaz-a-m-diğan-(di)-şahıs eki	yaz-ma-m-diğan-(di)-şahıs eki	yaz-a-m-diğan-(di)-şahıs eki	yaz-ma-m-diğan-(di)-şahıs eki	yaz-a-m-diğan-(di)-şahıs eki	yaz-ma-m-diğan-(di)-şahıs eki
Te kli	1	yazıdıgandimen (yazacağım)	yazmaydıgandimen	yazamdıgandimen	yazmamdıgandimen			

¹⁹⁹ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1727.

	2	yazıdıgansen yazıdıgansız yazıdıganla	yazmaydıgansen yazmaydıgansız yazmaydıganla	yazamdıgansen yazamdıgansız yazamdıganla	yazmamdıgansen yazmamdıgansız yazmamdıganla
	3	yazıdıgandu	yazmaydıgandu	yazamdıgandu	yazmamdıgandu
Çokluk	1	yazıdıgandimiz	yazmaydıgandimiz	yazamdıgandimiz	yazmamdıgandimiz
	2	yazıdıgansiler	yazmaydıgansiler	yazamdıgansiler	yazmamdıgansiler
	3	yazıdıgandu	yazmaydıgandu	yazamdıgandu	yazmamdıgandu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oku-y-dıgan-(di)- şahıs eki		oku-ma-y-dıgan-(di)- şahıs eki		oku-m-dıgan-(di)- şahıs eki		oku-ma-m-dıgan-(di)- şahıs eki	
Teklik	1	okuydıgandimen (okuyacağım)	okumaydıgandimen	okumdıgandimen	okumamdıgandimen			
	2	okuydıgansen okuydıgansız okuydıganla	okumaydıgansen okumaydıgansız okumaydıganla	okumdıgansen okumdıgansız okumdıganla	okumamdıgansen okumamdıgansız okumamdıganla			
	3	okuydıgandu	okumaydıgandu	okumdıgandu	okumamdıgandu			
Çokluk	1	okuydıgandimiz	okumaydıgandimiz	okumdıgandimiz	okumamdıgandimiz			
	2	okuydıgansiler	okumaydıgansiler	okumdıgansiler	okumamdıgansiler			
	3	okuydıgandu	okumaydıgandu	okumdıgandu	okumamdıgandu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-i-dıgan-(di)- şahıs eki		kör-me-y-dıgan-(di)- şahıs eki		kör-e-m-dıgan-(di)- şahıs eki		kör-me-m-dıgan-(di)- şahıs eki	
Teklik	1	körıdıgandimen (göreceğim)	körmeıdıgandimen	köremdıgandimen	körmemdıgandimen			
	2	körıdıgansen körıdıgansız körıdıganla	körmeıdıgansen körmeıdıgansız körmeıdıganla	köremdıgansen köremdıgansız köremdıganla	körmemdıgansen körmemdıgansız körmemdıganla			
	3	körıdıgandu	körmeıdıgandu	köremdıgandu	körmemdıgandu			
Çokluk	1	körıdıgandimiz	körmeıdıgandimiz	köremdıgandimiz	körmemdıgandimiz			
	2	körıdıgansiler	körmeıdıgansiler	köremdıgansiler	körmemdıgansiler			
	3	körıdıgandu	körmeıdıgandu	köremdıgandu	körmemdıgandu			

3.2.1.1.5.3. Üçüncü Tip: -maççı, -mekçi

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki meqset hazırqı zaman xever şekli”²⁰⁰, “Meqset rayı”²⁰¹ diye adlandırılan gelecek zamanın bu tipi, -

²⁰⁰ Hamit Tömür, a.g.e. s. 368.

mAKçi- kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır ve hareketin içinde bulunan andan itibaren geleceğe yönelik bir zamanda yapılacağını, yapılmak istenildiğini bildirir. Bu tip, maksada, niyete bağlı gelecek zaman ifadesini bildirir.

Bu tipin olumsuz şekli *emes* “değil” kelimesinin *-mAKçi-* ekinden sonra getirilmesiyle yapılır. *yaz-maqçi emes-siler* “yazmayacaksınız, yazmak istemiyorsunuz”, *küt-mekçi emes-men* “beklemeyeceğim, beklemek istemiyorum” vb. Soru biçiminde *-mu* soru eki genelde şahıs eklerinden önce getirilir. *oqu-maqçi-mu-men* “okuyacak mıyım”, *kör-mekçi-mu-sen* “görecek misin” gibi. Sadece 1. çokluk şahısta soru eki çoğunlukla şahıs ekinden sonra getirilir. *oqu-maqçi-miz-mu* “okuyacak mıyız” vb.

Téxi öylenginim yoq. Nésip bolsa, uygurlarğa küyoğul bolmaqçimen. “- Daha evlenmedim. Nasip olursa, Uygurlara damat olmak istiyorum.” (İz, 46)

Olumlu: [fiil + *-mAKçi* kip eki + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mAKçi* kip eki + *emes* + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-mAKçi* kip eki + *-mu* soru eki + z. k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mAKçi* + *emes* + *-mu* soru eki + z. k. şahıs eki]

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		başla-maqçi-şahıs eki	başla-maqçi emes-şahıs eki	başla-maqçi-mu-şahıs eki	başla-maqçi emes-mu-şahıs eki
Teklik	1	başlımaqçimen (başlacağım, başlamak istiyorum)	başlımaqçi emesmen	başlımaqçimumen	başlımaqçi emesmumen
	2	başlımaqçisen başlımaqçisiz başlımaqçisili	başlımaqçi emessen başlımaqçi emessiz başlımaqçi emesla	başlımaqçimusen başlımaqçimusiz başlımaqçimusili	başlımaqçi emesmusen başlımaqçi emesmusiz başlımaqçi emesmusili
	3	başlımaqçi	başlımaqçi emes	başlımaqçimu	başlımaqçi emesmu
Çokluk	1	başlımaqçimiz	başlımaqçi emesmiz	başlımaqçimizmu	başlımaqçi emesmizmu
	2	başlımaqçisiler	başlımaqçi emessiler	başlımaqçimusiler	başlımaqçi emesmusiler
	3	başlımaqçi	başlımaqçi emes	başlımaqçimu	başlımaqçi emesmu

²⁰¹ Arslan Abdulla Tehur vd., a.g.e., s. 1757

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-maqçi-şahıs eki	yaz-maqçi emes-şahıs eki	yaz-maqçi-mu-şahıs eki	yaz-maqçi emes-mu-şahıs eki
Teklik	1	yazmaqçimen (yazacağım, yazmak istiyorum)	yazmaqçi emesmen	yazmaqçimumen	yazmaqçi emesmumen
	2	yazmaqçisen yazmaqçisiz yazmaqçisili	yazmaqçi emessen yazmaqçi emessiz yazmaqçi emesla	yazmaqçimusen yazmaqçimusiz yazıpmusili	yazmaqçi emesmusen yazmaqçi emesmusiz yazmaqçi emesmula
	3	yazmaqçi	yazmaqçi emes	yazmaqçimu	yazmaqçi emesmu
Çokluk	1	yazmaqçimiz	yazmaqçi emesimiz	yazmaqçimizmu	yazmaqçi emesimizmu
	2	yazmaqçisiler	yazmaqçi emessiler	yazmaqçimusiler	yazmaqçi emesmusiler
	3	yazmaqçi	yazmaqçi emes	yazmaqçimu	yazmaqçi emesmu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-maqçi-şahıs eki	oqu-maqçi emes-şahıs eki	oqu-maqçi-mu-şahıs eki	oqu-maqçi emes-mu-şahıs eki
Teklik	1	oqumaqçimen (okuyacağım, okumak istiyorum)	oqumaqçi emesmen	oqumaqçimumen	oqumaqçi emesmumen
	2	oqumaqçisen oqumaqçisiz oqumaqçisili	oqumaqçi emessen oqumaqçi emessiz oqumaqçi emesla	oqumaqçimusen oqumaqçimusiz oqumaqçimusili	oqumaqçi emesmusen oqumaqçi emesmusiz oqumaqçi emesmusili
	3	oqumaqçi	oqumaqçi emes	oqumaqçimu	oqumaqçi emesmu
Çokluk	1	oqumaqçimiz	oqumaqçi emesimiz	oqumaqçimizmu	oqumaqçi emesimizmu
	2	oqumaqçisiler	oqumaqçi emessiler	oqumaqçimusiler	oqumaqçimusiler
	3	oqumaqçi	oqumaqçi emes	oqumaqçimu	oqumaqçi emesmu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-mekçi-şahıs eki	kör-mekçi emes-şahıs eki	kör-mekçi-mu-şahıs eki	kör-mekçi emes-mu-şahıs eki
Teklik	1	körmekçimen (göreceğim, görmek istiyorum)	körmekçi emesmen	körmekçimumen	körmekçi emesmumen
	2	körmekçisen körmekçisiz körmekçisili	körmekçi emessen körmekçi emessiz körmekçi emesla	körmekçimusen körmekçimusiz körmekçimusili	körmekçi emesmusen körmekçi emesmusiz körmekçi emesmusili
	3	körmekçi	körmekçi emes	körmekçimu	körmekçi emesmu
Çokluk	1	körmekçimiz	körmekçi emesimiz	körmekçimizmu	körmekçi emesimizmu
	2	körmekçisiler	körmekçi emessiler	körmekçimusiler	körmekçi emesmusiler
	3	körmekçi	körmekçi emes	körmekçimu	körmekçi emesmu

3.2.1.1.5.4. Dördüncü Tip: -GU-dek

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Añlatama bayan meylidiki pütmiğen hazırqı zaman xever şekli”²⁰², “Añlatama bayan”²⁰³ diye adlandırılan gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına -GU-dek kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir. Yeni Uygur Türkçesinde bu tip işlek değildir. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar. *bolğudek, kelğudek*. Düzlük-yuvarlaklık, genişlik ve darlık ünlü uyumuna uymaz; ek, bütün fiillerden sonra yuvarlak ünlülüdür. *algudek, urgudek, ölgüdek, bilgudek*. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *kelğudek, ketkudek, kütküdek*. Bu kipin olumsuz şekli -mA eki ile yapılır. *kütmigüdek, bolmigüdek, almiğudek*.

Qeri yigitimizniñ toyi tazimu qızıq bolğudek, nika oqup bersem, birer ton yaparla, -dep küldi nurul bovimu çaxçaq qilip. “-İhtiyar delikanlığımızın düğünü pek de güzel olacak gibi. Nikâh kıyarsam, bir gocuk yaparsınız, deyip güldü Nurul Dede de şaka yaparak.” (İz, 293)

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oqu-ğu-dek-şahıs eki	oqu-mi-ğu-dek-şahıs eki	kör-ğü-dek-şahıs eki	kör-mi-ğü-dek-şahıs eki	
Teklik	1	oquğudekmen (okuyacakmışım sanki, okuyacağım gibi görünüyor)	oqumiğudekmen	körgüdekmen	körmigüdekmen
	2	oquğudeksen oquğudeksiz oquğudekla	oqumiğudeksen oqumiğudeksiz oqumiğudekla	körgüdeksen körgüdeksiz körgüdekla	körmigüdeksen körmigüdeksiz körmigüdekla
	3	oquğudek	oqumiğudek	körgüdek	körmigüdek
Çokluk	1	oquğudekmiz	oqumiğudekmiz	körgüdekmiz	körmigüdekmiz
	2	oquğudeksiler	oqumiğudeksiler	körgüdeksiler	körmigüdeksiler
	3	oquğudek	oqumiğudek	körgüdek	körmigüdek

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	bil-ğu-dek-şahıs eki	bil-mi-ğü-dek-şahıs eki	yaz-ğu-dek-şahıs eki	yaz-mi-ğü-dek-şahıs eki	
k	1	bilğudekmen	bilmigüdekmen	yazğudekmen	yazmigüdekmen

²⁰² Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 334-335.

²⁰³ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.* s. 1786.

		(bilecekmişim sanki, bileceğim gibi görünüyor)			
	2	bilgudeksen bilgudeksiz bilgudekla	bilmigüdeksen bilmigüdeksiz bilmigüdekla	yazgudeksen yazgudeksiz yazgudekla	yazmigüdeksen yazmigüdeksiz yazmigüdekla
	3	bilgudek	bilmigüdek	yazgudek	yazmigüdek
Çokluk	1	bilgudekmiz	bilmigüdekmiz	yazgudekmiz	yazmigüdekmiz
	2	bilgudeksiler	bilmigüdeksiler	yazgudeksiler	yazmigüdeksiler
	3	bilgudek	bilmigüdek	yazgudek	yazmigüdek

3.2.1.1.5.5. Beşinci Tip: *-ğu, -gü, -qu, -kü + iyelik eki*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz Bayan”²⁰⁴ diye adlandırılan ve seyrek olarak kullanılan gelecek zamanın bu tipi, *-ğu, -gü, -qu, -kü* eklerinden sonra iyelik eklerinin getirilmesiyle yapılır. Bu tip sadece olumlu biçimde kullanılır. Olumsuz ve soru şekilleri kullanılmaz. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar; iyelik eki daima incedir. *algusi, bilgusi*. Ek, bütün fiillerden sonra yuvarlak ünlüdür. *algusi, bolgusi, körgüsi, bergusi* vb. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *algusi, çiqqusi* vb.

İşinimizki, bu arzu haman réalliqqa aylanğusi. “İnanıyoruz ki, bir gün bu arzu gerçekleşecek.” (HZUT, 1785)

	Teklik	Çokluk
1. Kişi	<i>bolğum</i> (olacağım)	<i>bilgüm</i> (bileceğim)
2. Kişi	<i>bolğun</i>	<i>bilgün</i>
3. Kişi	<i>bolğusi</i>	<i>bilgusi</i>
1. Kişi	<i>bolğumuz</i>	<i>bilgümüz</i>
2. Kişi	<i>bolğunuz</i>	<i>bilgünüz</i>
3. Kişi	<i>bolğusi</i>	<i>bilgüsi</i>

3.2.1.2. Tasarlama Kipleri

Fiilin olumlu veya olumsuz yöndeki gerçekleşmesini; tasarlanan istek, emir, şart ve gereklilik kavramları içinde veren kiplerdir. Tasarlama kiplerinde, bildirme kiplerindeki gibi bildirme, haber verme biçiminde bir oluş ve kılış yoktur. Bu kipler,

²⁰⁴ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1785.

daha gerçekleşmemiş olan, ancak gerçekleşmesi istek, emir, şart ve gereklilik şekillerinde tasarlanan kiplerdir.²⁰⁵

3.2.1.2.1. Gereklilik Kipi

“Subjektif mөлçer meylidiki xever şekilleri”²⁰⁶ diye adlandırılan gereklilik kipi, *kérek* kelimesinden önceki fiil kısmında tasarlanan, bildirilen hareketin gerektiğini, o harekete olan talebi bildirir.

Yeni Uygur Türkçesinde gereklilik kipini karşılayan belirli bir ek yoktur. Gereklilik ifadesi, genellikle *kérek* “gerek”, bazen de *lazim* “lazım”, *zörür* “zarurî”, *şert* “şart” kelimelerinin kullanılmasıyla ifade edilir. *kérek* kelimesinin getirildiği fiil şekilleri “şart çekimli şekil” ve “fiil isimli şekil”²⁰⁷ olmak üzere iki ayrı tiptedir.

3.2.1.2.1.1. Birinci Tip: -sA-şahıs eki + *kérek/lazim/zörür/şert*

Yeni Uygur Türkçesinde “Obyektip mөлçer meylidiki pütmiğen hazırqi zaman”²⁰⁸ diye adlandırılan gereklilik kipinin bu tipi, şart işletiminden sonra *kérek* kelimesinin getirilmesiyle yapılır. Bu tipin olumsuz şekli iki şekilde yapılır. Birincisi, *-mi* (<-mA) olumsuzluk ekinin şart ekinden önce getirilmesiyle yapılır. *al-mi-sa-m kérek, bil-mi-se-η kérek*. Diğeri ise, *emes* kelimesinin *kérek* kelimesinden sonra getirilmesiyle yapılır. *alsam kérek emes, bilseη kérek emes*. Soru şeklinde *-mu* soru eki *kérek* kelimesinden sonra getirilir ve bitişik yazılır. *al-sa-m kérek-mu, bil-se-η kérek-mu* vb.

Éhtimal, bu mepilerde leşker başliqliri bolsa kérek. “İhtimal, bu arabalarda asker komutanları olsa gerek.” (İz, 230)

- Olumlu: [fiil + -sA şart eki + iyelik kökenli şahıs eki + *kérek*]
Olumsuz: [fiil + *-mi* olumsuzluk eki + -sA şart eki + şahıs eki + *kérek*]
Olumlu soru: [fiil + -sA şart eki + şahıs eki + *kérek* + -mu soru eki]
Olumsuz soru: [fiil + *-mi* olumsuzluk eki + -sA şart eki + şahıs eki + *kérek* + -mu]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-sa-şahıs eki <i>kérek</i>	başli-mi-sa-şahıs eki <i>kérek</i>	kör-se-şahıs eki <i>kérek</i>	kör-mi-se-şahıs eki <i>kérek</i>	
ki	1	başlisam <i>kérek</i> (başlamalıyım,	başlimisam <i>kérek</i>	körsem <i>kérek</i> (görmeliyim,	körmisem <i>kérek</i>

²⁰⁵ Zeynep Korkmaz, *a.g.e.*, s. 576-577.

²⁰⁶ Rıdvan Öztürk, *Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil, a.g.e.*, s. 226.

²⁰⁷ Rıdvan Öztürk, *Yeni Uygur Türkçesi Grameri*, TDK Yayınları, 3. Baskı, Ankara, 2015, s. 87.

²⁰⁸ *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim)*, s. 525.

		başlasam gerek)		görsem gerek)	
	2	başlısañ kérek başlısıñız kérek başlısıla kérek	başlimisañ kérek başlimisiñız kérek başlimisıla kérek	körseñ kérek körseñız kérek körseıla kérek	körmiseñ kérek körmisiñız kérek körmisıla kérek
	3	başlısa kérek	başlimisa kérek	körse kérek	körmise kérek
Çokluk	1	başlısaq kérek	başlimisak kérek	körsek kérek	körmisek kérek
	2	başlısañlar kérek	başlimisañlar kérek	körseñlar kérek	körmiseñlar kérek
	3	başlısa kérek	başlimisa kérek	körse kérek	körmise kérek

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	yaz-sa-şahıs eki kérek	yaz-mi-sa-şahıs eki kérek	oqu-se-şahıs eki kérek	oqu-mi-se-şahıs eki kérek	
Teklik	1	yazsam kérek (yazmalıyım, yazsam gerek)	yazmisam kérek	oqusam kérek (okumalıyım, okusam gerek)	oqumisam kérek
	2	yazsañ kérek yazsıñız kérek yazsıla kérek	yazmisañ kérek yazmisiñız kérek yazmisıla kérek	oqusañ kérek oqusıñız kérek oqusıla kérek	oqumisañ kérek oqumisiñız kérek oqumisıla kérek
	3	yazsa kérek	yazmisa kérek	oqusa kérek	oqumisa kérek
Çokluk	1	yazsaq kérek	yazmisaq kérek	oqusaq kérek	oqumisaq kérek
	2	yazsañlar kérek	yazmisañlar kérek	oqusañlar kérek	oqumisañlar kérek
	3	yazsa kérek	yazmisa kérek	oqusa kérek	oqumisa kérek

3.2.1.2.1.2. İkinci Tip: -(i, u, ü)ş- + iyelik eki + kérek/lazim/şert/zörür

Yeni Uygur Türkçesinde “Zörüriyet meyli”²⁰⁹ diye adlandırılan gereklilik kipinin bu tipi, -ş- isim fiil eki ile yapılan fiil isimlerine iyelik ekleri eklendikten sonra *kérek* kelimesinin getirilmesi ile yapılır. İsim fiil eki, ünlü ile biten fiillerden sonra doğrudan, ünsüz ile biten fiillerden sonra yardımcı ünlü alarak bağlanır. *bil-iş-im kérek* “bilmeliyim, bilmem gerek”, *başlı-ş-i-ñ kérek* “başlamalısın, başlaman gerek” vb. Bu tipin olumsuzluğu iki şekilde yapılabilir. Birincisi, -mAsliK ekinden sonra iyelik ekleri ve *kérek* kelimesinin getirilmesiyle yapılır. *kelmeslikiñ kérek* “gelmemelisin, gelmemen gerek” gibi. İkincisi, *emes* kelimesinin *kérek* kelimesinden sonra getirilmesiyle teşkil edilir. *kelişimiz kérek emes* “gelmemeliyiz, gelmememiz gerek” vb.

Börige yem bolmasliq üçün, uni öltürüş kérek. “Kurda yem olmamak için, onu öldürmek gerek.” (İz, 139)

²⁰⁹ Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim), s. 519.

Olumlu: [fiil + -(i, u, ü)ş- + iyelik eki + kérek]

Olumsuz: [fiil + -mAsliK- + iyelik eki + kérek]

Olumlu soru: [fiil + -(i, u, ü)ş- + iyelik eki + kérek + -mu soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mAsliK- + iyelik eki + kérek + -mu soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru		
		başla-ş-iyelik eki kérek		başla-masliq-iyelik eki kérek		başla-ş-iyelik eki kérek-mu		başla-masliq-iyelik eki kérek-mu	
Teklik	1	başlışım kérek (başlamalıyım, başlamam gerek)		başlımaslıqım kérek		başlışım kérekmu		başlımaslıqım kérekmu	
	2	başlışınj kérek başlışınjiz kérek başlışliri kérek		başlımaslıqınj kérek başlımaslıqınjiz kérek başlımaslıqliri kérek		başlışınj kérekmu başlışınjiz kérekmu başlışliri kérekmu		başlımaslıqınj kérekmu başlımaslıqınjiz kérekmu başlımaslıqliri kérekmu	
	3	başlışı kérek		başlımaslıqı kérek		başlışı kérekmu		başlımaslıqı kérekmu	
Çokluk	1	başlışımız kérek		başlımaslıqımız kérek		başlışımız kérekmu		başlımaslıqımız kérekmu	
	2	başlışınlar kérek		başlımaslıqınlar kérek		başlışınlar kérekmu		başlımaslıqınlar kérekmu	
	3	başlışı kérek		başlımaslıqı kérek		başlışı kérekmu		başlımaslıqı kérekmu	

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru		
		yaz-i-ş-iyelik eki kérek		yaz-masliq-iyelik eki kérek		yaz-i-ş-iyelik eki kérek-mu		yaz-masliq-iyelik eki kérek-mu	
Teklik	1	yézişim kérek (yazmalıyım, yazmam gerek)		yazmaslıqım kérek		yézişim kérekmu		yazmaslıqım kérekmu	
	2	yézişinj kérek yézişinjiz kérek yézişliri kérek		yazmaslıqınj kérek yazmaslıqınjiz kérek yazmaslıqliri kérek		yézişinj kérekmu yézişinjiz kérekmu yézişliri kérekmu		yazmaslıqınj kérekmu yazmaslıqınjiz kérekmu yazmaslıqliri kérekmu	
	3	yézişi kérek		yazmaslıqı kérek		yézişi kérekmu		yazmaslıqı kérekmu	
Çokluk	1	yézişimiz kérek		yazmaslıqımız kérek		yézişimiz kérekmu		yazmaslıqımız kérekmu	
	2	yézişinlar kérek		yazmaslıqınlar kérek		yézişinlar kérekmu		yazmaslıqınlar kérekmu	
	3	yézişi kérek		yazmaslıqı kérek		yézişi kérekmu		yazmaslıqı kérekmu	

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru		
		oqu-ş-iyelik eki kérek		oqu-masliq-iyelik eki kérek		oqu-ş-iyelik eki kérek-mu		oqu- masliq-iyelik eki kérek-mu	
Teklik	1	oquşum kérek (okumalıyım, okumam gerek)		oqumaslıqım kérek		oquşum kérekmu		oqumaslıqım kérekmu	
	2	oquşunj kérek oquşunjiz kérek		oqumaslıqınj kérek oqumaslıqınjiz kérek		oquşunj kérekmu oquşunjiz kérekmu		oqumaslıqınj kérekmu oqumaslıqınjiz kérekmu	

		oquşliri kérek	oqumasliqliri kérek	oquşliri kérekmu	oqumasliqliri kérekmu
	3	oquşi kérek	oqumasliqi kérek	oquşi kéreku	oqumasliqi kérekmu
Çokluk	1	oquşimiz kérek	oqumasliqimiz kérek	oquşimiz kérekmu	oqumasliqimiz kérekmu
	2	oquşınlar kérek	oqumasliqınlar kérek	oquşınlar kérekmu	oqumasliqınlar kérekmu
	3	oquşi kérek	oqumasliqi kérek	oquşi kérekmu	oqumasliqi kérekmu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	Olumlu soru	Olumsuz soru	Olumlu soru	Olumsuz soru	
	kör-ü-ş-iyelik eki kérek	kör-meslik-iyelik eki kérek	kör-ü-ş-iyelik eki kérek-mu	kör-meslik-iyelik eki kérek-mu	
Teklik	1	körüşüm kérek (görmeliyim, görmem gerek)	körmeslikim kérek	körüşüm kérekmu	körmeslikim kérekmu
	2	körüşünj kérek körüşüniz kérek körüşliri kérek	körmeslikinj kérek körmeslikinijiz kérek körmeslikliri kérek	körüşünj kérekmu körüşüniz kérekmu körüşliri kérekmu	körmeslikinj kérekmu körmeslikinijiz kérekmu körmeslikiliri kérekmu
	3	körüşi kérek	körmesliki kérek	körüşi kérekmu	körmesliki kérekmu
Çokluk	1	körüşimiz kérek	körmeslikimiz kérek	körüşimiz kérekmu	körmeslikimiz kérekmu
	2	körüşünlar kérek	körmeslikinlar kérek	körüşünlar kérekmu	körmeslikinlar kérekmu
	3	körüşi kérek	körmesliki kérek	körüşi kérekmu	körmesliki kérekmu

3.2.1.2.1.3. Üçüncü Tip: *-maq/-mek + kérek/lazım/zörür*

Bu kipte şahıs eki kullanılmaz. Kip, herhangi bir şahsı karşılamaz. *başla-maq kérek, oqu-maq kérek, kör-mek kérek* vb.

3.2.1.2.2. İstek Kipi

3.2.1.2.2.1. Birinci Tip: *-ğay, -qay, -gey, -key*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Arzu rayı”²¹⁰, “Halaş meyli”²¹¹ diye adlandırılan istek kipinin bu tipi, *-ğay, -qay, -gey, -key* ekleri üzerine zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar. *başla-ğay, yaz-ğay, kör-gey, kel-gey, küll-gey*. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *al-ğay, kel-gey, ket-key, qoş-qay*. Ünlü ile biten fillerde, fiil tabanının sonundaki geniş ünlü daralır, incilir. *başl-i-ğay, işl-i-gey, yıgl-i-ğay*. Olumsuz şekli *-mi (<-mA)* olumsuzluk ekinin *-GAy* ekinden

²¹⁰ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1782.

²¹¹ *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim)*, s. 570.

önce getirilmesi ile yapılır. *başli-mi-ğay-men*. Soru eki *-mu*, şahıs ekinden sonra getirilir. *yaz-ğay-sen-mu?*. Bu kip Yeni Uygur Türkçesinde işlek değildir.

Bizniñ cançuñ canapliri namidin evetken soğatlırimizni qobul qılğaysız. “Bizim General Hazretleri adına gönderdiğimiz hediyeleri kabul ediniz.” (İz, 345)

Olumlu: [fiil + *-GAy-* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mi (<-mA)* olumsuzluk eki + *-GAy-* + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-GAy-* + z. k. şahıs eki + *-mu* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mi (<-mA)* + *-GAy-* + z. k. şahıs eki + *-mu* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ğay-şahıs eki		başla-ma-ğay-şahıs eki		başla-ğay-şahıs eki-mu		başla-ma-ğay-şahıs eki-mu	
Teklik	1	başlığaymen (başlayayım)	başlimiğaymen	başlığaymenmu	başlimiğaymenmu			
	2	başlığaysen başlığaysız başlığayla	başlimiğaysen başlimiğaysız başlimiğayla	başlığaysenmu başlığaysızmu başlığaylimu	başlimiğaysenmu başlimiğaysızmu başlimiğaylimu			
	3	başlığay	başlimiğay	başlığaymu	başlimiğaymu			
Çokluk	1	başlığaymiz	başlimiğaymiz	başlığaymizmu	başlimiğaymizmu			
	2	başlığaysiler	başlimiğaysiler	başlığaysilermu	başlimiğaysilermu			
	3	başlığay	başlimiğay	başlığaymu	başlimiğaymu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-ğay-şahıs eki		yaz-ma-ğay-şahıs eki		yaz-ğay-şahıs eki-mu		yaz-ma-ğay-şahıs eki-mu	
Teklik	1	yazğaymen (yazayım)	yazmiğaymen	yazğaymenmu	yazmiğaymenmu			
	2	yazğaysen yazğaysız yazğayla	yazmiğaysen yazmiğaysız yazmiğayla	yazğaysenmu yazğaysızmu yazğaylimu	yazmiğaysenmu yazmiğaysızmu yazmiğaylimu			
	3	yazğay	yazmiğay	yazğaymu	yazmiğaymu			
Çokluk	1	yazğaymiz	yazmiğaymiz	yazğaymizmu	yazmiğaymizmu			
	2	yazğaysiler	yazmiğaysiler	yazğaysilermu	yazmiğaysilermu			
	3	yazğay	yazmiğay	yazğaymu	yazmiğaymu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-ğay-şahıs eki		oqu-ma-ğay-şahıs eki		oqu-ğay-şahıs eki-mu		oqu-ma-ğay-şahıs eki-mu	
Teklik	1	oquğaymen (okuyayım)	oqumiğaymen	oquğaymenmu	oqumiğaymenmu			
	2	oquğaysen oquğaysız oquğayla	oqumiğaysen oqumiğaysız oqumiğayla	oquğaysenmu oquğaysızmu oquğaylimu	oqumiğaysenmu oqumiğaysızmu oqumiğaylimu			
	3	oquğay	oqumiğay	oquğaymu	oqumiğaymu			
Çokluk	1	oquğaymiz	oqumiğaymiz	oquğaymizmu	oqumiğaymizmu			
	2	oquğaysiler	oqumiğaysiler	oquğaysilermu	oqumiğaysilermu			
	3	oquğay	oqumiğay	oquğaymu	oqumiğaymu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-gey-şahıs eki		kör-me-gey-şahıs eki		kör-gey-şahıs eki-mu		kör-me-gey-şahıs eki-mu	
Teklik	1	körgeymen (göreyim)	körmigeymen	körgeymenmu	körmigeymenmu			
	2	körgeysen körgeysiz körgeyla	körmigeysen körmigeysiz körmigeyla	körgeysenmu körgeysızmu körgeylimu	körmigeysenmu körmigeysızmu körmigeylimu			
	3	körgey	körmigey	körgeymu	körmigeymu			
Çokluk	1	körgeymiz	körmigeymiz	körgeymizmu	körmigeymizmu			
	2	körgeysiler	körmigeysiler	körgeysilermu	körmigeysilermu			
	3	körgey	körmigey	körgeymu	körmigeymu			

3.2.1.2.2.2. İkinci Tip: -ğu, -qu, -gü, -kü + iyelik eki + kel-/bar

Yeni Uygur Türkçesinde istek kipinin bu tipi, -ğu, -qu, -gü, -kü eklerinden sonra iyelik eklerinin getirilmesi ve ardından *kel-* “gelmek” fiili veya *bar* “var” kelimesinin eklenmesi ile yapılır.

kel- yardımcı fiili şimdiki zaman ve geçmiş zaman kiplerinde işleme girer. *başli-ğu-m kelidu, kör-gü-m kelidu, yaz-ğu-m keldi. -GU-* eki kalınlık-incelik uyumuna uyar. *bar-ğu-m kelidu, bil-gü-η kelidu, kül-gü-si kelidu, yaz-ğu-miz bar, kör-gü-ηlar bar, başli-ğu-si bar.* Ek, bütün fiillerden sonra yuvarlak ünlüdür. *başli-ğu-m bar, bil-gü-ηlar bar, yaz-ğu-miz kelidu.* Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *yaz-ğu-m bar, kör-gü-η kelidu, ket-kü-si bar, qoş-qu-miz kelidu.* Şahıs ifadesi, iyelik ekleri ile sağlanır.

Bu kipin olumsuz şekli, *kel-* fiili ile yapılan şekilde *-mA* olumsuzluk eki ile, *bar* ile yapılan şekilde ise *yoq* kelimesi ile yapılır. *başlıgusi kelmeydu*, *kelgün kelmeydu*, *ketkümüz yoq*, *bilgüsi yoq*. Soru şekli *-mu* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur. *körgüsi kelidimu*, *başlıgün kelidimu*, *yazgümüz barmu*, *bilgünlar barmu* vb.

-Lékinze, *-didi turul bova*, *-uni böre yep ketti digen gepke zadi çin pütüm kelmeydu*. “-Lakin, dedi Nurul Dede, onu kurt yedi şeklindeki söze hiç inanasım gelmedi.” (İz, 73)

Olumlu: [fiil + *-GU-* + iyelik eki + *kel-*]

Olumsuz: [fiil + *-GU-* + iyelik eki + *kel-mA-y-du*]

Olumlu soru: [fiil + *-GU-* + iyelik eki + *kel-* + *-mu* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-GU-* + iyelik eki + *kel-mA-y-du-* + *-mu* soru eki]

Kişi			Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
				başla-ğu-şahıs eki kelidu	başla-ğu-şahıs eki kel-me-y-du	başla-ğu-şahıs eki kelidu-mu
Teklik	1	başlıgüm kelidu (başlamak istiyorum, başlayasım gel-)	başlıgüm kelmeydu	başlıgüm kelidimu	başlıgüm kelmeydimu	
	2	başlıgün kelidu başlıgüniz kelidu başlıgöliri kelidu	başlıgün kelmeydu başlıgüniz kelmeydu başlıgöliri kelmeydu	başlıgün kelidimu başlıgüniz kelidimu başlıgöliri kelidimu	başlıgün kelmeydimu başlıgüniz kelmeydimu başlıgöliri kelmeydimu	
	3	başlıgüsi kelidu	başlıgüsi kelmeydu	başlıgüsi kelidimu	başlıgüsi kelmeydimu	
Çokluk	1	başlıgümüz kelidu	başlıgümüz kelmeydu	başlıgümüz kelidimu	başlıgümüz kelmeydimu	
	2	başlıgünlar kelidu	başlıgünlar kelmeydu	başlıgünlar kelidimu	başlıgünlar kelmeydimu	
	3	başlıgüsi kelidu	başlıgüsi kelmeydu	başlıgüsi kelidimu	başlıgüsi kelmeydimu	

Kişi			Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
				kör-gü-şahıs eki kelidu	kör-gü-şahıs eki kel-me-y-du	kör-gü-şahıs eki kelidu-mu
Teklik	1	körgüm kelidu (görmek istiyorum, göresim gel-)	körgüm kelmeydu	körgüm kelidimu	körgüm kelmeydimu	
	2	körgün kelidu körgüniz kelidu körgöliri kelidu	körgün kelmeydu körgüniz kelmeydu körgöliri kelmeydu	körgün kelidimu körgüniz kelidimu körgöliri kelidimu	körgün kelmeydimu körgüniz kelmeydimu körgöliri kelmeydimu	
	3	körgüsi kelidu	körgüsi kelmeydu	körgüsi kelidimu	körgüsi kelmeydimu	
Çokluk	1	körgümüz kelidu	körgümüz kelmeydu	körgümüz kelidimu	körgümüz kelmeydimu	
	2	körgünlar kelidu	körgünlar kelmeydu	körgünlar kelidimu	körgünlar kelmeydimu	
	3	körgüsi kelidu	körgüsi kelmeydu	körgüsi kelidimu	körgüsi kelmeydimu	

- Olumlu: [fiil + *-GU-* + iyelik eki + *bar*]
 Olumsuz: [fiil + *-GU-* + iyelik eki + *yoq*]
 Olumlu soru: [fiil + *-GU-* + iyelik eki + *bar* + *-mu* soru eki]
 Olumsuz soru: [fiil + *-GU-* + iyelik eki + *yoq* + *-mu* soru eki]

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-ğu-şahıs eki bar	oqu-ğu-şahıs eki yoq	oqu-ğu-şahıs eki bar-mu	oqu-ğu-şahıs eki yoq-mu
Teklik	1	oquğum bar (okumak istiyorum, okuyasım var)	oquğum yoq	oquğum barmu	oquğum yoqmu
	2	oquğun bar oquğuniz bar oquğuliri bar	oquğun yoq oquğuniz yoq oquğuliri yoq	oquğun barmu oquğuniz barmu oquğuliri barmu	oquğun yoqmu oquğuniz yoqmu oquğuliri yoqmu
	3	oquğusi bar	oquğusi yoq	oquğusi barmu	oquğusi yoqmu
Çokluk	1	oquğumuz bar	oquğumuz yoq	oquğumuz barmu	oquğumuz yoqmu
	2	oquğunlar bar	oquğunlar yoq	oquğunlar barmu	oquğunlar yoqmu
	3	oquğusi bar	oquğusi yoq	oquğusi barmu	oquğusi yoqmu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kel-gü-şahıs eki bar	kel-gü-şahıs eki yoq	kel-gü-şahıs eki bar-mu	kel-gü-şahıs eki yoq-mu
Teklik	1	kelgüm bar (gelmek istiyorum, gelesim var)	kelgüm yoq	kelgüm barmu	kelgüm yoqmu
	2	kelgün bar kelgünüz bar kelgüleri bar	kelgün yoq kelgünüz yoq kelgüleri yoq	kelgün barmu kelgünüz barmu kelgüleri barmu	kelgün yoqmu kelgünüz yoqmu kelgüleri yoqmu
	3	kelgüsi bar	kelgüsi yoq	kelgüsi barmu	kelgüsi yoqmu
Çokluk	1	kelgümüz bar	kelgümüz yoq	kelgümüz barmu	kelgümüz yoqmu
	2	kelgünler bar	kelgünler yoq	kelgünler barmu	kelgünler yoqmu
	3	kelgüsi bar	kelgüsi yoq	kelgüsi barmu	kelgüsi yoqmu

3.2.1.2.3. Şart kipi

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Perez - qarşiliq meylidiki xever şekli”²¹², “Şert Rayı”²¹³ diye adlandırılan şart kipi, *-sA* şart eki üzerine iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır. Ek, 2. şahısların nezaket ve hürmet şekilleri dışında

²¹² Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 299-301.

²¹³ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1664.

kalınlık-incelik uyumuna uyar. 2. şahısların nezaket ve hürmet şekillerinde ek ünlüsü bütün fillerde incedir.

Bu kipin olumsuz şekli *-mi* (<-mA) olumsuzluk ekinin şart ekinden önce getirilmesi ile yapılır. *yaz-mi-sa-m* “yazmasam”, *kel-mi-se-k* “gelmesek”, *sözli-mi-sek* “konuşmasak”, *kör-mi-se* “görmese” vb.

qandaq qilsam bolur? Öyge barsıla disem unarmu? “Nasıl yapsam ki? Eve gidelim desem kabul eder mi ki?” (İz, 11)

Olumlu: [fiil + -sA- şart eki + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mi* (<-mA) olumsuzluk eki + -sA- şart eki + i. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -sA- şart eki + iyelik kökenli şahıs eki + -mu soru eki]

Olumsuz soru:[fiil + *-mi* (<-mA) olumsuzluk eki + -sA- + i. k. şahıs eki+ -mu soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-sa-şahıs eki		başla-ma-sa-şahıs eki		başla-sa-şahıs eki-mu		başla-ma-sa-şahıs eki-mu	
Teklik	1	başlısam (başlasam)	başlimisam	başlısammu	başlimisammu			
	2	başlısañ başlısañiz başlısıla	başlimisañ başlimisañiz başlimisıla	başlısañmu başlısañizmu başlısilamu	başlimisañmu başlimisañizmu başlimisilamu			
	3	başlısa	başlimisa	başlısamu	başlimisamu			
Çokluk	1	başlısaq	başlimisaq	başlısaqmu	başlimisaqmu			
	2	başlısañlar	başlimisañlar	başlısañlarmu	başlimisañlarmu			
	3	başlısa	başlimisa	başlısamu	başlimisamu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-se-şahıs eki		kör-me-sa-şahıs eki		kör-sa-şahıs eki-mu		kör-me-sa-şahıs eki-mu	
Teklik	1	körsem (görsem)	körmisem	körsemmu	körmisemmu			
	2	körseñ körseñiz körsile	körmiseñ körmiseñiz körmisile	körseñmu körseñizmu körsilemu	körmiseñmu körmiseñizmu körmisilemu			
	3	körse	körmise	körsemu	körmisemmu			
Çokluk	1	körsek	körmisek	körsekmu	körmisekmu			
	2	körseñlar	körmiseñlar	körseñlarmu	körmiseñlarmu			
	3	körse	körmise	körsemu	körmisemmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-sa-şahıs eki		oqu-mi-sa-şahıs eki		oqu-sa-şahıs eki-mu		oqu-mi-sa-şahıs eki-mu	
Teklik	1	oqusam (okusam)	oqumisam	oqusammu	oqumisammu			
	2	oqusañ oqusañiz oqusila	oqumisañ oqumisañiz oqumisila	oqusañmu oqusañizmu oqusilamu	oqumisañmu oqumisañizmu oqumisilamu			
	3	oqusa	oqumisa	oqusamu	oqumisamu			
Çokluk	1	oqusaq	oqumisaq	oqusaqmu	oqumisaqmu			
	2	oqusañlar	oqumisañlar	oqusañlarmu	oqumisañlarmu			
	3	oqusa	oqumisa	oqusamu	oqumisamu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-sa-şahıs eki		yaz-ma-sa-şahıs eki		yaz-sa-şahıs eki-mu		yaz-ma-sa-şahıs eki-mu	
Teklik	1	yazsam (yazsam)	yazmisam	yazsammu	yazmisammu			
	2	yazsañ yazsañiz yazsila	yazmisañ yazmisañiz yazmisila	yazsañmu yazsañizmu yazsilamu	yazmisañmu yazmisañizmu yazmisilamu			
	3	yazsa	yazmisa	yazsamu	yazmisamu			
Çokluk	1	yazsaq	yazmisaq	yazsaqmu	yazmisaqmu			
	2	yazsañlar	yazmisañlar	yazsañlarmu	yazmisañlarmu			
	3	yazsa	yazmisa	yazsamu	yazmisamu			

3.2.1.2.4. Emir Kipi

Yeni Uygur Türkçesinde “Buyruq-talep meylidiki xever şekli”²¹⁴ (Emir-istek) diye adlandırılan emir kipi, fiil tabanına getirilen ve her şahsa göre değişen eklerle yapılır. Emir ekleri, hem kip hem de şahıs anlamı taşıyan eklerdir.

Kişi	Teklik	Çokluk
1. Kişi	-y, -ay, -ey	-yli, -ayli, -eyli
2. Kişi	-Ø; -ğın, -qın, -gin, -kin, -(i,u,ü)ñ (nezaket için) -sila, -sile (hürmet içindir ve az kullanılır)	-(i,u,ü)ñlar
3. Kişi	-sun	-sun

²¹⁴ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 296-297.

Teklik 1. şahıs emir eki, ünlüyle biten fiillerden sonra -y, ünsüzle biten fiillerden sonra -Ay'dır. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar. *başla-y, yaz-ay, oqu-y, kör-ey*.

Teklik 2. şahısta emir kipi, ekli veya eksiz yapılabilir. *başla/başli-ğın, yaz(ğın), oqu(ğın), kör(ğın)*. Bu şahısta -ğın, -qın, -gin, -kin ekleri kullanılır. Ek ünlüsü, bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *başli-ğın, al-ğın, bol-ğın, qoş-qın, kel-ğın, işli-ğın, kül-ğın, ket-kin*. Eke rica anlamı katmak üzere -A eki de kullanılır. *al-ğın-a* "alır mısın". Bu şahısta -(i,u,ü)η nezaket; -sila, -sile eki de hürmet ifadesi için kullanılmaktadır. *başla-η, başli-sila, yéz-iη, yazsila, oqu-η, oqu-sila, kör-üη, kör-sile*.

Teklik 3. şahıs emir eki tek şekillidir. Ek ünlüsü, bütün fiillerden sonra kalın ve yuvarlaktır. *başli-sun, yaz-sun, oqu-sun, kör-sün*.

Çokluk 1. şahıs emir eki, ünlüyle biten fiillerden sonra -yli, ünsüzle biten fiillerden sonra -Ayli'dir. -Ayli ekinin birinci ünlüsü kalınlık-incelik uyumuna uyar. Ekin sonundaki ünlüyle, -yli ekinin ünlüsü bütün fiillerden sonra incedir. *yaz-ayli, kel-eyli, kör-eyli, oqu-yli, başla-yli*.

Çokluk 2. şahısta -(i,u,ü)ηlar emir eki kullanılmaktadır. Ek, ünlüyle biten fiillere doğrudan bağlanır. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra daima incedir. Diğer fiillerde kalınlık-incelik uyumuna uyar. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düz, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. Ekin yapısındaki çokluk eki daima kalın ünlülüdür. *başla-ηlar, oqu-ηlar, yéz-iηlar, kel-iηlar, kör-üηlar, bol-uηlar*.

Çokluk 3. şahıs emir eki, tek şekillidir. Bütün fiillerden sonra ek ünlüsü kalın ve yuvarlaktır. *başli-sun, yaz-sun, oqu-sun, kör-sün*.

Emma, Ürümçidin Qumulğa üç yij çerik kelgenligini untup qalmayli. "Ama Ürümçi'den Kumul'a üç tabur asker geldiğini unutmayalım." (İz, 345)

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-emir eki		başla-ma-emir eki		başla-emir eki-mu		başla-ma-emir eki-mu	
Teklik	1	başlay (başlayayım)	başlimay	başlaymu	başlimaymu			
	2	başla/başliğin başlağ başlisila	başlima/başlimiğin başlimağ başlimisila	-	-			
	3	başlisun	başlimisun	başlaymu	başlimaymu			
Çokluk	1	başlayli	başlimayli	başlaylimu	başlimaylimu			

	2	başlañlar	başlımañlar	-	-
	3	başlısun	başlımisun	başlısunmu	başlımisunmu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-emir eki	yaz-ma-emir eki	yaz-emir eki-mu	yaz-ma-emir eki-mu
Teklik	1	yazay (yazayım)	yazmay	yazaymu	yazmaymu
	2	yaz(ğın) yéziñ yazsıla	yazma/yazmıgın yazmañ yazmisıla	-	-
	3	yazsun	yazmisun	yazsunmu	yazmisun
Çokluk	1	yazaylı	yazmaylı	yazaylımu	yazmaylımu
	2	yéziñlar	yazmañlar	-	-
	3	yazsun	yazmisun	yazsunmu	yazmisunmu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-du-emir eki	oqu-mi-emir eki	oqu-emir eki-mu	oqu-mi-emir eki-mu
Teklik	1	oquy (okuyayım)	oqumay	oquymu	oqumaymu
	2	oqu(ğın) oquñ oqusıla	oquma/oqumıgın oqumañ oqumisıla	-	-
	3	oqusun	oqumisun	oqusunmu	oqumisunmu
Çokluk	1	oquylı	oqumaylı	oquylımu	oqumaylımu
	2	oquñlar	oqumañlar	-	-
	3	oqusun	oqumisun	oqusunmu	oqumisunmu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-emir eki	kör-me-emir eki	kör-emir eki-mu	kör-me-emir eki-mu
Teklik	1	köreý (göreým)	körmeý	köreýmu	körmeýmu
	2	kör(ğın) körün körsıla	körme/körmiğın körmeñ körmisıla	-	-
	3	körsun	körmisun	körsunmu	körmisunmu
Çokluk	1	köreýlı	körmeýlı	köreýlımu	körmeýlımu
	2	körünlar	körmeñlar	-	-
	3	körsun	körmisun	körsunmu	körmisunmu

3.2.2. BİRLEŞİK KIPLER

Yeni Uygur Türkçesinde, birleşik fiil kipleri, basit kiplerden sonra ek fiilin (e- “imek”) getirilmesi ile kurulur. Hikâye işletimi, ek fiil “i(<e-)-di ~ e- (<er-)-di” üzerine görülen geçmiş zaman ekinin getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir. Rivayet işletiminde ise ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli çoğunlukla, “i(<e-<er-)-ken” şeklindedir ve kendisinden sonra zamir kökenli şahıs ekleri eklenir. Bazen de rivayet ek fiilin “e-miş” biçimi ile oluşturulur. Birleşik fiil kipinin şart işletiminde ise ek fiil kullanılmaz; bunun yerine *bol-* “olmak” fiili ile şart kipi yapılır.

3.2.2.1. Hikâye Birleşik Kipi

Fiil kipinin gösterdiği oluş ve kılışım geçmiş zamanda gerçekleştiğini bildiren işletim şeklidir. Asıl fiilin kipleri ile *e- > i-* fiilinin görülen geçmiş zamanının veya ekleşmiş şeklinin birleşmesi ile ortaya çıkar. Ek fiilin düşürüldüğü örnekler de vardır. Bu durumlarda tam bir ünsüz uyumu görülmez.

3.2.2.1.1. Öğrenilen Geçmiş Zamanın Hikâyesi

3.2.2.1.1.1. Birinci Tip: *-GAN-* + *-idi-*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki pütken ötken zaman xever şekli”²¹⁵ diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın hikâyesinin bu tipi, *-GAN-* ekinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin (*-idi-*) getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

Yene hakçi unçini körelmeptu bolup, birer bedgumanliq tuğulup qéliştin éhtiyat qilğan idim. “Yine kireççinin uncuyu göremediği gibi, bir duruma düşmekten, kötü bir şüphe doğurmaktan ihtiyat etmişim.” (İz, 131)

Olumlu: [fiil + *-GAN* + *-idi* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mi* (<*-mA*) olumsuzluk eki + *-GAN* + *-idi* + i. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-GAN* + *-mi* (<*-mu*) soru eki + *-di* + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mi* (<*-mA*) olumsuzluk eki + *-GiAn* + *-mi* (<*-mu*) soru eki + *-idi* + i. k. şahıs eki]

²¹⁵ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 327-328.

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		başla-ğan-idi-şahıs eki	başla-ma-ğan-idi-şahıs eki	başla-ğan-mu-idi-şahıs eki	başla-ma-ğan-mu-idi-şahıs eki
Teklik	1	başlıganidim (başlamıştım)	başlimiğanidim	başlıganmidim	başlimiğanmidim
	2	başlıganidiñ başlıganidiñiz başlıganidile	başlimiğanidiñ başlimiğanidiñiz başlimiğanidile	başlıganmididiñ başlıganmididiñiz başlıganmidile	başlimiğanmididiñ başlimiğanmididiñiz başlimiğanmidile
	3	başlıganidi	başlimiğanidi	başlıganmidi	başlimiğanmidi
Çokluk	1	başlıganiduq	başlimiğaniduq	başlıganmiduq	başlimiğanmiduq
	2	başlıganidiñlar	başlimiğanidiñlar	başlıganmididiñlar	başlimiğanmididiñlar
	3	başlıganidi	başlimiğanidi	başlıganmidi	başlimiğanmidi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-ğan-idi-şahıs eki	yaz-ma-ğan-idi-şahıs eki	yaz-ğan-mu-idi-şahıs eki	yaz-ma-ğan-mu-idi-şahıs eki
Teklik	1	yazganidim (yazmıştım)	yazmiğanidim	yazganmidim	yazmiğanmidim
	2	yazganidiñ yazganidiñiz yazganidile	yazmiğanidiñ yazmiğanidiñiz yazmiğanidile	yazganmididiñ yazganmididiñiz yazganmidile	yazmiğanmididiñ yazmiğanmididiñiz yazmiğanmidile
	3	yazganidi	yazmiğanidi	yazganmidi	yazmiğanmidi
Çokluk	1	yazganiduq	yazmiğaniduq	yazganmiduq	yazmiğanmiduq
	2	yazganidiñlar	yazmiğanidiñlar	yazganmididiñlar	yazmiğanmididiñlar
	3	yazganidi	yazmiğanidi	yazganmidi	yazmiğanmidi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-ğan-idi-şahıs eki	oqu-mi-ğan-idi-şahıs eki	oqu-ğan-mu-idi-şahıs eki	oqu-ma-ğan-mu-idi-şahıs eki
Teklik	1	oquğanidim (okumuştım)	oqumiğanidim	oquğanmidim	oqumiğanmidim
	2	oquğanidiñ oquğanidiñiz oquğanidile	oqumiğanidiñ oqumiğanidiñiz oqumiğanidile	oquğanmididiñ oquğanmididiñiz oquğanmidile	oqumiğanmididiñ oqumiğanmididiñiz oqumiğanmidile
	3	oquğanidi	oqumiğanidi	oquğanmidi	oqumiğanmidi
Çokluk	1	oquğaniduq	oqumiğaniduq	oquğanmiduq	oqumiğanmiduq
	2	oquğanidiñlar	oqumiğanidiñlar	oquğanmididiñlar	oqumiğanmididiñlar
	3	oquğanidi	oqumiğanidi	oquğanmidi	oqumiğanmidi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		kör-gen-idi-şahıs eki		kör-me-gen-idi-şahıs eki		kör-gen-mu-idi-şahıs eki		kör-me-gen-mu-idi-şahıs eki
Teklik	1	körgenidim (görmüştüm)		körmigenidim		körgenmidim		körmigenmidim
	2	körgenidiñ körgenidiñiz körgenidile		körmigenidiñ körmigenidiñiz körmigenidile		körgenmididiñ körgenmididiñiz körgenmidile		körmigenmididiñ körmigenmididiñiz körmigenmidile
	3	körgenidi		körmigenidi		körgenmidi		körmigenmidi
Çokluk	1	körgeniduq		körmigeniduq		körgenmiduq		körmigenmiduq
	2	körgenidiñlar		körmigenidiñlar		körgenmididiñlar		körmigenmididiñlar
	3	körgenidi		körmigenidi		körgenmidi		körmigenmidi

3.2.2.1.1.2. İkinci Tip: $-(X)v\text{-}i$

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki pütken ötken zaman xever şekli”²¹⁶, “Vasitisiz bayan”²¹⁷ diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın hikâyesinin bu tipi, “ $-(X)v\text{-}i$ ” zarf fiili ekinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin (*-idi*) getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir. Bu kipin eki olarak kullanılan *-vidi*, aslında $-(X)p$ zarf fiili ekiyle ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin birleşip kaynaşması neticesinde oluşmuştur. *-vidi* ~ [$-(X)v\text{-}i$]²¹⁸. Bu tipin işletiminde şahıs eki olarak iyelik kökenli şahıs ekleri kullanılır.

Olumsuz şekli, *-mi* ($<-mA$) olumsuzluk ekinin ana fiilden sonra getirilmesi ile teşkil edilir. *başli-mi-vidi-η* “başlamamıştın”, *yaz-mi-vid-u-q* “yazmamıştık” gibi. Soru şekli iki şekilde yapılabilir. Birincisi, *-mu* soru eki sonda bulunur. *yéz-i-vidi-m-mu?* “yazmış mıydım?”, *başli-mi-vidi-η-mu?* “başlamamış mıydın?” gibi. İkincisi, $-(X)v$ eki - $(X)p$ zarf fiili ekine dönüşür ve *-mi* ($<-mu$) soru ekinin *-di* ek fiilinden önce getirilmesi ile yapılır. *yéz-ip-mi-di-m?* “yazmış mıydım?”, *başli-ma-p-mi-di-η?* “başlamamış mıydın?” vb.

Kéçe-kündüz tilividuq / Emdi berdi xudayim. “Gece gündüz dilemiştik / Şimdi verdi Tanrım.” (İz, 310)

²¹⁶ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 327-328.

²¹⁷ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1734.

²¹⁸ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1733.

- Oluşumu: $[-(X)v<-(X)p-i<er-di<-Di-]$
 Olumlu: [fiil + $-(X)vidi$ + iyelik kökenli şahıs eki]
 Olumsuz: [fiil + $-mi$ ($<-mA$) olumsuzluk eki + $-vidi-$ + i. k. şahıs eki]
 Olumlu soru: [fiil + $-(X)vidi$ + i. k. şahıs eki + $-mu$ soru eki] /
 Veya: [fiil + $-(X)p-$ + $-mi$ ($<-mu$) soru eki + $-di-$ + i. k. şahıs eki]
 Olumsuz soru: [fiil + $-mi$ ($<-mA$) olumsuzluk eki + $-vidi-$ + i. k. şahıs eki + $-mu$ soru eki]
 Veya: [fiil + $-mA-p-$ + $-mi$ ($<-mu$) soru eki + $-di-$ + i. k. şahıs eki]²¹⁹

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	yaz-i-vidi-şahıs eki	yaz-ma-vidi-şahıs eki	yaz-i-vidi-şahıs eki-mu yaz-ip-mi-di-şahıs eki	yaz-ma-vidi-şahıs eki-mu yaz-ma-p-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	yézividim (yazmışım)	yazmividim	yézividimmu yézipmidim	yazmividimmu yazmapmidim
	2	yézividiñ yézividiñiz yézividile	yazmividiñ yazmividiñiz yazmividile	yézividiñmu yézipmididñ yézividiñizmu yézipmididñiz yézividilimu yézipmidile	yazmividiñmu yazmapmididñ yazmividiñizmu yazmapmididñiz yazmividilimu yazmapmidile
	3	yézividi	yazmividi	yézividimu yézipmidi	yazmividimu yazmapmidi
Çokluk	1	yézividuq	yazmividuq	yézividuqmu yézipmiduq	yazmividuqmu yazmapmiduq
	2	yézividiñlar	yazmividiñlar	yézividiñlarmu yézipmididñlar	yazmividiñlarmu yazmapmididñlar
	3	yézividi	yazmividi	yézividimu yézipmidi	yazmividimu yazmapmidi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-vidi-şahıs eki	başla-ma-vidi-şahıs eki	başla-vidi-şahıs eki-mu başla-p-mi-di-şahıs eki	başla-ma-vidi-şahıs eki-mu başla-ma-p-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	başlividim (başlamışım)	başlimividim	başlividimmu başlapmidim	başlimividimmu başlimapmidim
	2	başlividiñ başlividiñiz başlividile	başlimividiñ başlimividiñiz başlimividile	başlividiñmu başlapmididñ başlividiñizmu başlapmididñiz başlividilimu başlapmidile	başlimividiñmu başlimapmididñ başlimividiñizmu başlimapmididñiz başlimividilimu başlimapmidile
	3	başlividi	başlimividi	başlividimu başlapmidi	başlimividimu başlimapmidi

²¹⁹ Arslan Abdulla Tehur vd., a.g.e., s. 1734.

Çokluk	1	başlıviduq	başlimividuq	başlıviduqmu başlapmiduq	başlimividuqmu başlimapmiduq
	2	başlıvidiñlar	başlimividiñlar	başlıvidiñlarmu başlapmideñlar	başlimividiñlarmu başlimapmideñlar
	3	başlıvidi	başlimividi	başlıvidimu başlapmidi	başlimividimu başlimapmidi

3.2.2.1.2. Şimdiki Zamanın Hikâyesi

3.2.2.1.2.1. Birinci Tip: -vatatti-

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki izçil ötken zaman xever şekli”²²⁰ diye adlandırılan şimdiki zamanın hikâyesinin bu tipi, -vatatti- (şimdiki zaman eki ile ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin kaynaşması veya ekleşmesi) kip ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. Soru şekli -m (<-mu soru eki) soru ekinin şimdiki zaman ekinden sonra ve ek fiilin geçmiş zaman şeklinden önce getirilir. *yéz-i-vat-a-m-ti-m?* “ağlıyor muydum?”. Ayrıca, -mu soru eki sonda da gelebilir. *yéz-i-vatatti-m-mu?* “yazıyor muydum?” vb.

Haşir teyci bilen kézibeg göca çoñ kirsin lampa bilen yorutulğan azade méhmanxaniniñ töride olturup, bir kişidin gep soravatatti. “Haşir Teyci ile Kadıbey Hoca, büyük gazyağı lambasıyla aydınlatılan düzenli misafirhanenin misafir köşesinde oturmuş, bir kişiye soru soruyorlardı.” (İz, 124)

Oluşumu: {-(X)v<(X)p-at<yat-a-t<-turur<-tur-ti<-i<-er-di- }

Olumlu: [fiil + -(X)vatatti + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mA-y olumsuzluk eki + -vatatti + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(X)vat + -a-m(<-mu) soru eki + -ti- ekleşmiş ek fiili + i. k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mA-y olumsuzluk eki + -vat- + -a-m(<-mu) soru eki + -ti- ekleşmiş ek fiili + i. k. şahıs eki]²²¹

²²⁰ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 361-362.

²²¹ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1751.

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		başla-vatatti- şahıs eki	başla-ma-y-vatatti- şahıs eki	başla-vat-a-m-ti- şahıs eki	başla-ma-y-vat-a-m-ti- şahıs eki
Teklik	1	başlavattım (başlıyordum)	başlımayvatattım	başlavattım	başlımayvatattım
	2	başlavattınız başlavattınız başlavattıla	başlımayvatattınız başlımayvatattınız başlımayvatattıla	başlavattınız başlavattınız başlavattıla	başlımayvatattınız başlımayvatattınız başlımayvatattıla
	3	başlavattı	başlımayvatattı	başlavattı	başlımayvatattı
Çokluk	1	başlavattıq	başlımayvatattıq	başlavattıq	başlımayvatattıq
	2	başlavattığınızlar	başlımayvatattığınızlar	başlavattığınızlar	başlımayvatattığınızlar
	3	başlavattı	başlımayvatattı	başlavattı	başlımayvatattı

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-i-vatatti- şahıs eki	yaz-ma-y-vatatti- şahıs eki	yaz-i-vat-a-m-ti- şahıs eki	yaz-ma-y-vat-a-m-ti- şahıs eki
Teklik	1	yézivatattım (yazıyordum)	yazmayvatattım	yézivatattım	yazmayvatattım
	2	yézivatattınız yézivatattınız yézivatattıla	yazmayvatattınız yazmayvatattınız yazmayvatattıla	yézivatattınız yézivatattınız yézivatattıla	yazmayvatattınız yazmayvatattınız yazmayvatattıla
	3	yézivatattı	yazmayvatattı	yazmayvatattı	yazmayvatattı
Çokluk	1	yézivatattıq	yazmayvatattıq	yézivatattıq	yazmayvatattıq
	2	yézivatattığınızlar	yazmayvatattığınızlar	yézivatattığınızlar	yazmayvatattığınızlar
	3	yézivatattı	yazmayvatattı	yézivatattı	yazmayvatattı

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-vatattu- şahıs eki	oqu-ma-y-vatatti- şahıs eki	oqu-vat-a-m-ti- şahıs eki	oqu-ma-y-vat-a-m-ti- şahıs eki
Teklik	1	oquvatattım (okuyordum)	oqumayvatattım	oquvatattım	oqumayvatattım
	2	oquvatattınız oquvatattınız oquvatattıla	oqumayvatattınız oqumayvatattınız oqumayvatattıla	oquvatattınız oquvatattınız oquvatattıla	oqumayvatattınız oqumayvatattınız oqumayvatattıla
	3	oquvatattı	oqumayvatattı	oquvatattı	oqumayvatattı
Çokluk	1	oquvatattıq	oqumayvatattıq	oquvatattıq	oqumayvatattıq
	2	oquvatattığınızlar	oqumayvatattığınızlar	oquvatattığınızlar	oqumayvatattığınızlar
	3	oquvatattı	oqumayvatattı	oquvatattı	oqumayvatattı

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		kör-ü-vatatti- şahıs eki	kör-me-y-vatatti- şahıs eki	kör-ü-vat-a-m-ti- şahıs eki	kör-me-y-vat-a-m-ti- şahıs eki			
Teklik	1	körüvatattim (görüyordum)	Körmeyvatattim	körüvatamtım	Körmeyvatamtım			
	2	körüvatattıñ körüvatattıñız körüvatattıla	körmeyvatattıñ körmeyvatattıñız körmeyvatattıla	körüvatamtıñ körüvatamtıñız körüvatamtıla	körmeyvatamtıñ körmeyvatamtıñız körmeyvatamtıla			
	3	körüvatatti	körmeyvatatti	körüvatamti	körmeyvatamti			
Çokluk	1	körüvatattuq	körmeyvatattuq	körüvatamtıq	körmeyvatamtıq			
	2	körüvatattüñlar	körmeyvatattıñlar	körüvatamtıñlar	körmeyvatamtıñlar			
	3	körüvatatti	körmeyvatatti	körüvatamti	körmeyvatamti			

3.2.2.1.2.2. İkinci Tip: -vat-qan-idi-

Yeni Uygur Türkçesinde “Vasitisiz bayan meylidiki izçil ötken zaman xever şekli”²²², “Vasitisiz bayan”²²³ diye adlandırılan şimdiki zamanın hikâyesinin bu tipi, -vat-qan- kip ekinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin (-idi-) getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

Bir xuyzu kişiniñ quran sürisini uygur qariliridek mundaq ravan oquğınini ular birinçi qétim añlavatqan idi. “Bir Çinli Müslüman’ın Kur’an suresini Uygur hafızları gibi böyle akıcı bir şekilde okuduğunu onlar ilk defa işitmişti. Timur Halife de “Acayip dolu bir hafız imiş!” diye düşünüyordu.” (İz, 357)

Oluşumu: {-(X)v<(X)p-at<yat-qan-i-<er-di-}

Olumlu: [fiil + -(X)vat-qan- kip eki + -idi- ek fiil+iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil+ -mA-y olumsuzluk eki+ -vat-qan- kip eki + -idi- ek fiil + i. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(X)vat-qan- kip eki + -mi- soru eki + -idi- ek fiil + i. k. şahıs eki + -mu soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mA-y- olumsuzluk eki + vat-qan- kip eki + -mi- soru eki+ -di- ek fiil + i. k. şahıs eki + -mu soru eki]²²⁴

²²² Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 361-362.

²²³ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1753.

²²⁴ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1753.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-y-vat-qan-idi-şahıs eki		başla-ma-y-vat-qan-idi-şahıs eki		başla-y-vat-qan-mi-di-şahıs eki		başla-ma-y-vat-qan-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	başlayvatqanidim (başlıyordum)	başlamayvatqanidim	başlayvatqanmidim	başlamayvatqanmidim			
	2	başlayvatqanidiñ başlayvatqanidiñiz başlayvatqanidile	başlamayvatqanidiñ başlamayvatqanidiñiz başlamayvatqanidile	başlayvatqanmidiniñ başlayvatqanmidiniñiz başlayvatqanmidile	başlamayvatqanmidiniñ başlamayvatqanmidiniñiz başlamayvatqanmidile			
	3	başlayvatqanidi	başlamayvatqanidi	başlayvatqanmidi	başlamayvatqanmidi			
Çokluk	1	başlayvatqanidüq	başlamayvatqanidüq	başlayvatqanmidüq	başlamayvatqanmidüq			
	2	başlayvatqanidiñlar	başlamayvatqanidiñlar	başlayvatqanmidiniñlar	başlamayvatqanmidiniñlar			
	3	başlayvatqanidi	başlamayvatqanidi	başlayvatqanmidi	başlamayvatqanmidi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-i-vat-qan-idi-şahıs eki		yaz-ma-y-vat-qan-idi-şahıs eki		yaz-i-vat-qan-mi-di-şahıs eki		yaz-ma-y-vat-qan-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	yézivatqanidim (yazıyordum)	yazmayvatqanidim	yézivatqanmidim	yazmayvatqanmidim			
	2	yézivatqanidiñ yézivatqanidiñiz yézivatqanidile	yazmayvatqanidiñ yazmayvatqanidiñiz yazmayvatqanidile	yézivatqanmidiniñ yézivatqanmidiniñiz yézivatqanmidile	yazmayvatqanmidiniñ yazmayvatqanmidiniñiz yazmayvatqanmidile			
	3	yézivatqanidi	yazmayvatqanidi	yézivatqanmidi	yazmayvatqanmidi			
Çokluk	1	yézivatqanidüq	yazmayvatqanidüq	yézivatqanmidüq	yazmayvatqanmidüq			
	2	yézivatqanidiñlar	yazmayvatqanidiñlar	yézivatqanmidiniñlar	yazmayvatqanmidiniñlar			
	3	yézivatqanidi	yazmayvatqanidi	yézivatqanmidi	yazmayvatqanmidi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-y-vat-qan-idi-şahıs eki		oqu-ma-y-vat-qan-idi-şahıs eki		oqu-y-vat-qan-mi-di-şahıs eki		oqu-ma-y-vat-qan-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	oquyvatqanidim (okuyordum)	oqumayvatqanidim	oquyvatqanmidim	oqumayvatqanmidim			
	2	oquyvatqanidiñ oquyvatqanidiñiz oquyvatqanidile	oqumayvatqanidiñ oqumayvatqanidiñiz oqumayvatqanidile	oquyvatqanmidiniñ oquyvatqanmidiniñiz oquyvatqanmidile	oqumayvatqanmidiniñ oqumayvatqanmidiniñiz oqumayvatqanmidile			
	3	oquyvatqanidi	oqumayvatqanidi	oquyvatqanmidi	oqumayvatqanmidi			
Çokluk	1	oquyvatqanidüq	oqumayvatqanidüq	oquyvatqanmidüq	oqumayvatqanmidüq			
	2	oquyvatqanidiñlar	oqumayvatqanidiñlar	oquyvatqanmidiniñlar	oqumayvatqanmidiniñlar			
	3	oquyvatqanidi	oqumayvatqanidi	oquyvatqanmidi	oqumayvatqanmidi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-ü-vat-qan-idi-şahıs eki		kör-ma-y-vat-qan-idi-şahıs eki		kör-ü-vat-qan-mi-di-şahıs eki		kör-ma-y-vat-qan-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	körüvatqanidim (görüyordum)	körmeyvatqanidim	körüvatqanmidim	körmeyvatqanmidim			
	2	körüvatqanidiñ körüvatqanidiñiz körüvatqanidile	körmeyvatqanidiñ körmeyvatqanidiñiz körmeyvatqanidile	körüvatqanmidiñ körüvatqanmidiñiz körüvatqanmidile	körmeyvatqanmidiñ körmeyvatqanmidiñiz körmeyvatqanmidile			
	3	körüvatqanidi	körmeyvatqanidi	körüvatqanmidi	körmeyvatqanmidi			
Çokluk	1	körüvatqaniduq	körmeyvatqaniduq	körüvatqanmiduq	körmeyvatqanmiduq			
	2	körüvatqanidiñlar	körmeyvatqanidiñlar	körüvatqanmidiñlar	körmeyvatqanmidiñlar			
	3	körüvatqanidi	körmeyvatqanidi	körüvatqanmidi	körmeyvatqanmidi			

3.2.2.1.2.3. Üçüncü Tip: *-mAKtA-* + *-idi*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki izçil ötken zaman xever şekli”²²⁵, “Vasitisiz bayan”²²⁶ diye adlandırılan şimdiki zamanın hikâyesinin bu tipi, *-mAKtA-* kip ekinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin (*-idi-*) getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir.

Yeni Uygur Türkçesinde bu tipin olumsuz ve soru şekilleri kullanılmamaktadır.²²⁷

Béşidin tapiniğiçe aqqa oralğan igiz bir gevde bovayğa yéqinlaşmaқта idi.
“Baştan ayağa kadar beyaza sarılmış büyük bir gövde dedeye doğru yaklaşmaktaydı.”
(İz, 242)

Oluşumu: {-mAK-tA-i<er-di-}

Olumlu: [fiil + *-mAKtA-* kip eki + *-idi-* ek fiil + iyelik kökenli şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumlu		Olumlu		Olumlu	
	başla-maқта idi-şahıs eki		yaz-maқта idi-şahıs eki		oqu-maқта idi-şahıs eki		kör-mekte idi-şahıs eki	
Teklik	1	başlımaқта idim (başlamaktaydım)	yazmaқта idim (yazmaktaydım)	oqumaқта idim (okumaktaydım)	körmekte idim (görmekteydım)			
	2	başlımaқта idiñ başlımaқта idiñiz başlımaқта idile	yazmaқта idiñ yazmaқта idiñiz yazmaқта idile	oqumaқта idiñ oqumaқта idiñiz oqumaқта idile	körmekte idiñ körmekte idiñiz körmekte idile			

²²⁵ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 361-362.

²²⁶ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1803.

²²⁷ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1803.

	3	başlımaқта idi	yazmaқта idi	oqumaқта idi	körmekta idi
Çokluk	1	başlımaқта iduq	yazmaқта iduq	oqumaқта iduq	körmekta iduq
	2	başlımaқта idiñlar	yazmaқта idiñlar	oqumaқта idiñlar	körmekte idiñlar
	3	başlımaқта idi	yazmaқта idi	oqumaқта idi	körmekta idi

3.2.2.1.3. Geniş Zamanın Hikâyesi

Yeni Uygur Türkçesinde geniş zamanın hikâyesi şu biçimlerde yapılır.

3.2.2.1.3.1. Birinci Tip: -A/ytti-

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki pütmiş ötken zaman xever şekli”²²⁸ “Vasitisiz Bayan”²²⁹ diye adlandırılan geniş zamanın hikâyesinin bu tipi, *A/ytti-* kip ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

Bu biçim bazen {-A)r- idi-} biçimiyle aynı anlamda kullanıldığı için, onun bu biçimden gelişip oluştuğu tahmin ediliyor. Bu görüşü Baskakov ve Nasilov’lar ortaya koymuştur. Robert Shaw, Raquette, Emir Necip, Kamil Meliyev’ler bu görüşü kabul görüyorlar. Ama bu iki biçimin oluşma yolu ve anlatan anlamları farklıdır, bu farkı Letip Tohti fark edip, {-A/ytti-} biçiminin {-A/y turur er-Di-} biçiminden oluştuğunu ortaya koymuştur.²³⁰

Eger éli palganmu "gepke gep kelgende, atañdin qalma" deydiğan bolsa, qara bosuq tiğ kötirip qopuştin yanmaytti. “Eğer Ali Pehlivan da, “Söze söz gelince, atandan çekinme!” diyecek olsa, Kara Bosuk namı doğrultmaktan geri durmazdı.” (İz, 344)

Oluşumu:	{-A/y-ti<dur<turur-Ø <er-ti<Di-}
Olumlu:	[fiil + -A/ytti- kip eki + iyelik kökenli şahıs eki]
Olumsuz:	[fiil + -mA olumsuzluk eki + -ytti- kip eki + i. k. şahıs eki]
Olumlu soru:	[fiil + -(A)m-(<-mu) soru eki + ti- ekleşmiş ek fiili + i. k. şahıs eki]
veya:	[fiil + -A/ytti- kip eki + i. k. şahıs eki + -mu soru eki]
Olumsuz soru:	[fiil + -mA- olumsuzluk eki + -m-(<-mu) soru eki + -ti- ekleşmiş ek fiili + i. k. şahıs eki]
veya:	[fiil + -mA- olumsuzluk eki + -ytti- kip eki + i. k. şahıs eki + -mu soru eki]

²²⁸ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 343-344.

²²⁹ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1709.

²³⁰ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1710.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ytti-şahıs eki		başla-ma-ytti-şahıs eki		başla-A-m-ti-şahıs eki/ başla-ytti-şahıs eki-mu		başla-ma-m-ti-şahıs eki/ başla-ma-ytti-şahıs eki-mu	
Teklik	1	başlayttım (başlardım)	başlimayttım	başlamtım/başalyttımmu	başlimamtım/başlimayttımmu			
	2	başlayttığın başlayttığınız başlayttıla	başlimayttığın başlimayttığınız başlimayttıla	başlamtığın/başlayttığınmu başlamtığınız/başlayttığınızmu başlamtıla/başlayttılumu	başlimamtığın/başlimayttığınmu başlimamtığınız/başlimayttığınızmu başlimamtıla/başlimayttılumu			
	3	başlayttı	başlimayttı	başlamti/başlayttımu	başlimamti/başlimayttımu			
Çokluk	1	başlayttuq	başlimayttuq	başlayttuqmu	başlayttuqmu			
	2	başlayttığınızlar	başlimayttığınızlar	başlamtığınızlar/başlayttığınızlarmu	başlimamtığınızlar/başlimayttığınızlarmu			
	3	başlayttı	başlimayttı	başlamti/başlayttımu	başlimamti/başlimayttımu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-Atti-şahıs eki		yaz-ma-ytti-şahıs eki		yaz-A-m-ti-şahıs eki/ yaz-Atti-şahıs eki-mu		yaz-ma-m-ti-şahıs eki/ yaz-ma-ytti-şahıs eki-mu	
Teklik	1	yazattım (yazardım)	yazmayttım	yazamtım/yazattımmu	yazmamtım/yazmayttımmu			
	2	yazattığın yazattığınız yazattıla	yazmayttığın yazmayttığınız yazmayttıla	yazamtığın/yazattığınmu yazamtığınız/yazattığınızmu yazamtıla/yazattılumu	yazmamtığın/yazmayttığınmu yazmamtığınız/yazmayttığınızmu yazmamtıla/yazmayttılumu			
	3	yazattı	yazmayttı	yazamti/yazattımu	yazmamti/yazmayttımu			
Çokluk	1	yazattuq	yazmayttuq	yazattuqmu	yazmayttuqmu			
	2	yazattığınızlar	yazmayttığınızlar	yazamtığınızlar/yazattığınızlarmu	yazmamtığınızlar/yazmayttığınızlarmu			
	3	yazattı	yazmayttı	yazamti/yazattımu	yazmamti/yazmayttımu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-yttu-şahıs eki		oqu-ma-ytti-şahıs eki		oqu-m-ti-şahıs eki/ oqu-ytti-şahıs eki-mu		oqu-ma-m-ti-şahıs eki/ oqu-ma-ytti-şahıs eki-mu	
Teklik	1	oquyttım (okurdım)	oqumayttım	oqumtım/oquyttımmu	oqumamtım/oqumayttımmu			
	2	oquyttığın oquyttığınız oquyttıla	oqumayttığın oqumayttığınız oqumayttıla	oqumtığın /oquyttığınmu oqumtığınız/oquyttığınızmu oqumtıla/oquyttılumu	oqumamtığın/oqumayttığınmu oqumamtığınız/oqumayttığınızmu oqumamtıla/oqumayttılumu			
	3	oquyttı	oqumayttı	oqumti/oquyttımu	oqumamti/oqumayttımu			
Çokluk	1	oquyttuq	oqumayttuq	oquyttuqmu	oqumayttuqmu			
	2	oquyttığınızlar	oqumayttığınızlar	oqumtığınızlar/oquyttığınızlarmu	oqumamtığınızlar/oqumayttığınızlarmu			
	3	oquyttı	oqumayttı	oqumti/oquyttımu	oqumamti/oqumayttımu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		kör-etti-şahıs eki		kör-me-ytti-şahıs eki		kör-em-ti-şahıs eki/ kör-etti-şahıs eki-mu		kör-me-m-ti-şahıs eki/ kör-me-ytti-şahıs eki-mu
Teklik	1	körettim (görürdüm)		körmeyttim		köremtim/körettimmu		körmemtim/körmeyttimmu
	2	körettiñ körettiñiz körettıla		körmeyttiñ körmeyttiñiz körmeyttıla		köremtiñ/körettiñmu köremtiñiz/körettiñizmu köremtıla/körettilimu		körmemtiñ/körmeyttiñmu körmemtiñiz/körmeyttiñizmu körmemtıla/körmeyttilimu
	3	köretti		körmeytti		köremti/körettimu		körmemti/körmeyttimu
Çokluk	1	körettuq		körmeyttuq		körettuqmu		körmeyttuqmu
	2	körettiñlar		körmeyttiñlar		köremtiñlar/körettiñlarmu		körmemtiñlar/körmeyttiñlarmu
	3	köretti		körmeytti		köremti/körettimu		körmemti/körmeyttimu

3.2.2.1.3.2. İkinci Tip: -(A)r- + idi-

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki pütmigen ötken zaman xever şekli”²³¹, “Vasitisiz Bayan”²³² diye adlandırılan geniş zamanın hikâyesinin bu tipi, geniş zaman işletiminden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin (-idi-) getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Olumsuz şekli, -mAs olumsuzluk ekiyle yapılır. *yaz-mas idi-m, yaz-mas idi-ñ* vb.

-Eger her millet balilirini oqutuş işliriğa biraz hesse qoşalisam, bextiyar bolar idim, -didi heyder endi. “Eğer eğitim işlerinde bir katkı olacaksa bahtiyar olurum, dedi Haydar Efendi.” (İz, 46)

Oluşumu: $[-(A)r < (yU)r i < er-di]$ ²³³

Olumlu: [fiil + -(A)r- kip eki + -idi- ek fiil + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mAs- olumsuzluk eki + -idi ek fiil + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(A)r- kip eki + -mi(<-mu) soru eki + -idi- ek fiil + i. k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mAs- olumsuzluk eki + -mi(<-mu) soru eki + -di- ek fiil + i. k. şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		başla-r-idi-şahıs eki		başla-mas-idi-şahıs eki		başla-r-mi-di-şahıs eki		başla-mas-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	başlar idim (başlardım)		başlimas idim		başlarmidim		başlimasmidim
	2	başlar idiñ başlar idiñiz başlar idile		başlimas idiñ başlimas idiñiz başlimas idile		başlarmidiñ başlarmidiñiz başlarmidile		başlimasmidiñ başlimasmidiñiz başlimasmidile

²³¹ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 343-344.

²³² Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1722.

²³³ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1721.

	3	başlar idi	başlımas idi	başlarmidi	başlımasmidi
Çokluk	1	başlar iduq	başlımas iduq	başlarmiduq	başlımasmiduq
	2	başlar idiñlar	başlımas idiñlar	başlarmidiñlar	başlımasmidiñlar
	3	başlar idi	başlımas idi	başlarmidi	başlımasmidi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-er-idi-şahıs eki	kör-mes-idi-şahıs eki	kör-er-mi-di-şahıs eki	kör-mes-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	körer idim (görürdüm)	körmes idim	körermidim	körmesmidim
	2	körer idiñ körer idiñiz körer idile	körmes idiñ körmes idiñiz körmes idile	körermidiñ körermidiñiz körermidile	körmesmidin körmesmidin körmesmidile
	3	körer idi	körmes idi	körermidi	körmesmidi
Çokluk	1	körer iduq	körmes iduq	körermiduq	körmesmiduq
	2	körer idiñlar	körmes idiñlar	körermidiñlar	körmesmidiñlar
	3	körer idi	körmes idi	körermidi	körmesmidi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-r-idi-şahıs eki	oqu-mas-idi-şahıs eki	oqu-r-mi-di-şahıs eki	oqu-mas-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	oqur idim (okurdım)	oqumas idim	oqurmidim	oqumasmidim
	2	oqur idiñ oqur idiñiz oqur idile	oqumas idiñ oqumas idiñiz oqumas idile	oqurmidin oqurmidin oqurmidile	oqumasmidin oqumasmidin oqumasmidile
	3	oqur idi	oqumas idi	oqurmidi	oqumasmidi
Çokluk	1	oqur iduq	oqumas iduq	oqurmiduq	oqumasmiduq
	2	oqur idiñlar	oqumas idiñlar	oqurmidinlar	oqumasmidinlar
	3	oqur idi	oqumas idi	oqurmidi	oqumasmidi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-ar-idi-şahıs eki	yaz-mas-idi-şahıs eki	yaz-ar-mi-di-şahıs eki	yaz-mas-mi-di-şahıs eki
Teklik	1	yazar idim (yazardım)	yazmas idim	yazarmidim	yazmasmidim
	2	yazar idiñ yazar idiñiz yazar idile	yazmas idiñ yazmas idiñiz yazmas idile	yazarmidin yazarmidin yazarmidile	yazmasmidin yazmasmidin yazmasmidile
	3	yazar idi	yazmas idi	yazarmidi	yazmasmidi
Çokluk	1	yazar iduq	yazmas iduq	yazarmiduq	yazmasmiduq
	2	yazar idiñlar	yazmas idiñlar	yazarmidinlar	yazmasmidinlar
	3	yazar idi	yazmas idi	yazarmidi	yazmasmidi

3.2.2.1.4. Gelecek Zamanın Hikâyesi

3.2.2.1.4.1. Birinci Tip: *-maqçi-/mekçi- + -idi-*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki meqset ötken zaman xever şekli”²³⁴ diye adlandırılan gelecek zamanın hikâyesinin bu tipi, *-mAKçi-* kip ekinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin (*-idi-*) getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *-mAKçi-* ekinin sonunda “i” sesi geldiği için, ek fiilin başındaki “i” sesi düşer ve *-mAKçi-* ekiyle bitişik yazılır. *yaz-maqçi-di-m*, *yaz-maqçi-di*, *kel-mekçi-di-η* gibi. Olumsuz şekli *emes* kelimesinin *-mAKçi-* ekinden sonra getirilmesiyle yapılır. Soru şekli *-mi(<-mu)* soru ekinin *-idi* ek fiilinden önce getirilmesi ile teşkil edilir.

Çaşqanniη ölgüsü kelse, müşükniη quyrugini çişleptu dep, sen téxi yolumni tosap nime qilmaqçi idin? “Sıçanın öleceği gelse, kedinin kuyruğunu dişlermiş, deyip, sen de yolumu keserek ne yapacaktın?” (İz, 75)

Olumlu: [fiil + *-mAKçi-* + *-idi-* ek fiil + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mAKçi-* + *emes* olumsuzluk eki + *-idi-* ek fiil + i. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-mAKçi-* + *-mi(<-mu)* soru eki + *-idi-* ek fiil + i. k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mAKçi-* + *emes* olumsuzluk eki + *-mi(<-mu)* soru eki + *-idi-* ek fiil + i. k. şahıs eki]

Kiş		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
i		başla-maqçi-idi-şahıs eki	başla-maqçi-emes-idi-şahıs eki	başla-maqçi-mi-idi-şahıs eki	başla-maqçi-emes-mi-idi-şahıs eki
Teklik	1	başlımaqçidim başlımaqçi idim (başlayacaktım)	başlımaqçi emestim başlımaqçi emes idim	başlımaqçimidim	başlımaqçi emesmidim
	2	başlımaqçidiñ başlımaqçidiñiz başlımaqçidile	başlımaqçi emestiñ başlımaqçi emestiñiz başlımaqçi emestile	başlımaqçimidiñ başlımaqçimidiñiz başlımaqçimidile	başlımaqçi emesmidin başlımaqçi emesmidin başlımaqçi emesmidile
	3	başlımaqçidi	başlımaqçi emesti	başlımaqçimidi	başlımaqçi emesmidi
Çokluk	1	başlımaqçidıq	başlımaqçi emestıq	başlımaqçimidıq	başlımaqçi emesmidıq
	2	başlımaqçidiñlar	başlımaqçi emestiñlar	başlımaqçimidiñlar	başlımaqçi emesmidinlar
	3	başlımaqçidi	başlımaqçi emesti	başlımaqçimidi	başlımaqçi emesmidi

²³⁴ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 370-371.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-maqçi-idi-şahıs eki		yaz-maqçi-emes-idi-şahıs eki		yaz-maqçi-mi-idi-şahıs eki		yaz-maqçi-emes-mi-idi-şahıs eki	
Teklik	1	yazmaqçidim yazmaqçi idim (yazacaktım)	yazmaqçi emestim yazmaqçi emes idim	yazmaqçimidim	yazmaqçi emesmidim			
	2	yazmaqçidiñ yazmaqçidiñiz yazmaqçidile	yazmaqçi emestiñ yazmaqçi emestiñiz yazmaqçi emestile	yazmaqçimidiñ yazmaqçimidiñiz yazmaqçimidile	yazmaqçi emesmidin yazmaqçi emesmidiniz yazmaqçi emesmidile			
	3	yazmaqçidi	yazmaqçi emesti	yazmaqçimidi	yazmaqçi emesmidi			
Çokluk	1	yazmaqçiduq	yazmaqçi emestüq	yazmaqçimidüq	yazmaqçi emesmidüq			
	2	yazmaqçidiñlar	yazmaqçi emestiñlar	yazmaqçimidiñlar	yazmaqçi emesmidinlar			
	3	yazmaqçidi	yazmaqçi emesti	yazmaqçimidi	yazmaqçi emesmidi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-maqçi-idi-şahıs eki		oqu-maqçi-emes-idi-şahıs eki		oqu-maqçi-mi-idi-şahıs eki		oqu-maqçi-emes-mi-idi-şahıs eki	
Teklik	1	oqumaqçidim oqumaqçi idim (okuyacaktım)	oqumaqçi emestim oqumaqçi emes idim	oqumaqçimidim	oqumaqçi emesmidim			
	2	oqumaqçidiñ oqumaqçidiñiz oqumaqçidile	oqumaqçi emestiñ oqumaqçi emestiñiz oqumaqçi emestile	oqumaqçimidiñ oqumaqçimidiñiz oqumaqçimidile	oqumaqçi emesmidin oqumaqçi emesmidiniz oqumaqçi emesmidile			
	3	oqumaqçidi	oqumaqçi emesti	oqumaqçimidi	oqumaqçi emesmidi			
Çokluk	1	oqumaqçiduq	oqumaqçi emestüq	oqumaqçimidüq	oqumaqçi emesmidüq			
	2	oqumaqçidiñlar	oqumaqçi emestiñlar	oqumaqçimidiñlar	oqumaqçi emesmidinlar			
	3	oqumaqçidi	oqumaqçi emesti	oqumaqçimidi	oqumaqçi emesmidi			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-mekçi-idi-şahıs eki		kör-mekçi-emes-idi-şahıs eki		kör-mekçi-mi-idi-şahıs eki		kör-mekçi-emes-mi-idi-şahıs eki	
Teklik	1	körmekçidim körmekçi idim (görecektim)	körmekçi emestim körmekçi emes idim	körmekçimidim	körmekçi emesmidim			
	2	körmekçidiñ körmekçidiñiz körmekçidile	körmekçi emestiñ körmekçi emestiñiz körmekçi emestile	körmekçimidiñ körmekçimidiñiz körmekçimidile	körmekçi emesmidin körmekçi emesmidiniz körmekçi emesmidile			
	3	körmekçidi	körmekçi emesti	körmekçimidi	körmekçi emesmidi			
Çokluk	1	körmekçiduq	körmekçi emestüq	körmekçimidüq	körmekçi emesmidüq			
	2	körmekçidiñlar	körmekçi emestiñlar	körmekçimidiñlar	körmekçi emesmidinlar			
	3	körmekçidi	körmekçi emesti	körmekçimidi	körmekçi emesmidi			

3.2.2.1.4.2. İkinci Tip: *-(i/y)diğan-* + *-idi-*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitisiz bayan meylidiki pütmişen ötken zaman xever şekli”²³⁵ diye adlandırılan gelecek zamanın hikâyesinin bu tipi, *-(i/y)diğan-* kip ekinden sonra ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin (*-idi-*) getirilmesi ve ardından da iyelik kökenli şahıs eklerinin eklemesi ile yapılır. Olumsuz şekli *-mA-* olumsuzluk ekinin kip ekinden önce, soru şekli *-mi-* soru ekinin kip ekinden sonra getirilmesiyle yapılır.

Men yigirme yillar burun, qumul şeher içidiki çoñ medrise bağçisida yasaqqa işlep yürgen künlirimde, taliplarniñ kitap sözliridin éytişidigan hikayilirige qulaq salidigan idim. “Ben yirmi yıl önce, Kumul şehrinin içindeki büyük medrese bahçesinde döşeme işinde çalıştığım günlerde, talebelerin kitaplardan okudukları hikâyelere kulak verecektim.” (İz, 72)

Olumlu: [fiil + *-(i/y)diğan-* kip eki + *-idi-* ek fiil + iyelik kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA-* olumsuzluk eki + *-ydiğan-* + *-idi-* + i. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(i/y)diğan-* + *-mi(-mu)* soru eki + *-idi-* + i. k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mA-* olumsuzluk eki + *-ydiğan-* + *-mi-* soru eki + *-idi-* + i. k. şahıs eki]

Kişi	Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		başla-ydiğan-idi-şahıs eki	başla-ma-ydiğan-idi-şahıs eki	başla-ydiğan-mi-di-şahıs eki
Teklik	1 başliydiğanidim (başlayacaktım)	başlimaydiğanidim	başliydiğanmidim	başlimaydiğanmidim
	2 başliydiğanidiñ başliydiğanidiñiz başliydiğanidile	başlimaydiğanidiñ başlimaydiğanidiñiz başlimaydiğanidile	başliydiğanmidiniñ başliydiğanmidiniñiz başliydiğanmidile	başlimaydiğanmidiniñ başlimaydiğanmidiniñiz başlimaydiğanmidile
	3 başliydiğanidi	başlimaydiğanidi	başliydiğanmidi	başlimaydiğanmidi
Çokluk	1 başliydiğaniduq	başlimaydiğaniduq	başliydiğanmiduq	başlimaydiğanmiduq
	2 başliydiğanidiñlar	başlimaydiğanidiñlar	başliydiğanmidiniñlar	başlimaydiğanmidiniñlar
	3 başliydiğanidi	başlimaydiğanidi	başliydiğanmidi	başlimaydiğanmidi

²³⁵ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 343-344.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-idiğan-idi-şahıs eki		kör-me-ydiğan-idi-şahıs eki		kör-idiğan-mi-di-şahıs eki		kör-me-ydiğan-mi-di-şahıs eki	
Teklik	1	köridiğanidim (görecekitim)	körmeydiğanidim	köridiğanmidim	körmeydiğanmidim			
	2	köridiğanidiñ köridiğanidiñiz köridiğanidile	körmeydiğanidiñ körmeydiğanidiñiz körmeydiğanidile	köridiğanmididiz köridiğanmididiz köridiğanmidile	körmeydiğanmididiz körmeydiğanmididiz körmeydiğanmidile			
	3	köridiğanidi	körmeydiğanidi	köridiğanmidi	körmeydiğanmidi			
Çokluk	1	köridiğaniduq	körmeydiğaniduq	köridiğanmiduq	körmeydiğanmiduq			
	2	köridiğanidiñlar	körmeydiğanidiñlar	köridiğanmididizlar	körmeydiğanmididizlar			
	3	köridiğanidi	körmeydiğanidi	köridiğanmidi	körmeydiğanmidi			

3.2.2.1.5. Gereklilik Kipinin Hikâyesi

Yeni Uygur Türkçesinde gereklilik kipinin hikâyesi, -ş- isim fiil eki ile yapılan fiil isimlerine iyelik ekleri eklendikten sonra *kérek* kelimesinin getirilmesi ve ardından da ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin (-*idi*) eklenmesi ile yapılır. Bu tipin olumsuz şekli, -*mAsliK* ekinden sonra iyelik ekleri ve *kérek* kelimesinin getirilmesiyle yapılır. *kelmeslikiñ kérek idi* “gelmemeliydin, gelmemen gerekti” gibi. Soru şekli, -*mi* (<-*mu*) soru ekinin *kérek* kelimesinden sonra getirilmesi ile yapılır. *başli-ş-im kérek-mi-di?* “başlamalı mıydım, başlamam gerek miydi?” vb.

U kirgen çağlarda bu hocrida erkek cinsi qalmaq, hetta turşa tuğbégi bilen orda tiviplirimu közdin gayıp boluşi kérek idi. “O geldiği zamanlarda bu odada erkek cinsinin kalmaması, hatta Turşa Tuğbeyi ile saray tabipleri de gözden kaybolmalıydı.” (İz, 219)

Olumlu: [fiil + -(i, u, ü)ş- + iyelik eki + *kérek* + *idi*]

Olumsuz: [fiil + -*mAsliK*- + iyelik eki + *kérek* + *idi*]

Olumlu soru: [fiil + -(i, u, ü)ş- + iyelik eki + *kérek* + -*mi* (<-*mu*) soru eki + *idi*]

Olumsuz soru: [fiil + -*mAsliK*- + iyelik eki + *kérek* + -*mi* (<-*mu*) soru eki + *idi*]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ş-iyelik eki kérek idi		başla-masliq-iyelik eki kérek idi		başla-ş-iyelik eki kérek-mi-di		başla-masliq-iyelik eki kérek-mi-di	
Teklik	1	başlişim kérek idi (başlamam gerekti, başlamalıydım)	başlimasliqim kérek idi	başlişim kérekmidi	başlimasliqim kérekmidi			

	2	başlışınj kérek idi başlışınjız kérek idi başlaşliri kérek idi	başlımaslıqınj kérek idi başlımaslıqınjız kérek idi başlımaslıqliri kérek idi	başlaşınj kérekmidi başlışınjız kérekmidi başlaşliri kérekmidi	başlımaslıqınj kérekmidi başlımaslıqınjız kérekmidi başlımaslıqliri kérekmidi
	3	başlışı kérek idi	başlımaslıqı kérek idi	başlışı kérekmidi	başlımaslıqı kérekmidi
	1	başlışımız kérek idi	başlımaslıqımız kérek idi	başlışımız kérekmidi	başlımaslıqımız kérekmidi
Çokluk	2	başlışınlar kérek idi	başlımaslıqınlar kérek idi	başlışınlar kérekmidi	başlımaslıqınlar kérekmidi
	3	başlışı kérek idi	başlımaslıqı kérek idi	başlışı kérekmidi	başlımaslıqı kérekmidi

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-i-ş-iyelik eki kérek idi		yaz-maslıq-iyelik eki kérek idi		yaz-i-ş-iyelik eki kérek-mi-di		yaz-maslıq-iyelik eki kérek-mi-di	
Teklik	1	yézişim kérek idi (yazmam gerekti, yazmalıydım)	yazmaslıqım kérek idi		yézişim kérekmidi		yazmaslıqım kérekmidi	
	2	yézişinj kérek idi yézişinjız kérek idi yézişliri kérek idi	yazmaslıqınj kérek idi yazmaslıqınjız kérek idi yazmaslıqliri kérek idi		yézişinj kérekmidi yézişinjız kérekmidi yézişliri kérekmidi		yazmaslıqınj kérekmidi yazmaslıqınjız kérekmidi yazmaslıqliri kérekmidi	
	3	yézişi kérek idi	yazmaslıqı kérek idi		yézişi kérekmidi		yazmaslıqı kérekmidi	
Çokluk	1	yézişimiz kérek idi	yazmaslıqımız kérek idi		yézişimiz kérekmidi		yazmaslıqımız kérekmidi	
	2	yézişinlar kérek idi	yazmaslıqınlar kérek idi		yézişinlar kérekmidi		yazmaslıqınlar kérekmidi	
	3	yézişi kérek idi	yazmaslıqı kérek idi		yézişi kérekmidi		yazmaslıqı kérekmidi	

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-u-ş-iyelik eki kérek idi		oqu-maslıq-iyelik eki kérek idi		oqu-u-ş-iyelik eki kérek-mi-di		oqu-maslıq-iyelik eki kérek-mi-di	
Teklik	1	oquşum kérek idi (okumam gerekti, okumalıydım)	oqumaslıqım kérek idi		oquşum kérekmidi		oqumaslıqım kérekmidi	
	2	oquşınj kérek idi oquşınjız kérek idi oquşliri kérek idi	oqumaslıqınj kérek idi oqumaslıqınjız kérek idi oqumaslıqliri kérek idi		oquşınj kérekmidi oquşınjız kérekmidi oquşliri kérekmidi		oqumaslıqınj kérekmidi oqumaslıqınjız kérekmidi oqumaslıqliri kérekmidi	
	3	oquşı kérek idi	oqumaslıqı kérek idi		oquşı kérekmidi		oqumaslıqı kérekmidi	
Çokluk	1	oquşımız kérek idi	oqumaslıqımız kérek idi		oquşımız kérekmidi		oqumaslıqımız kérekmidi	
	2	oquşınlar kérek idi	oqumaslıqınlar kérek idi		oquşınlar kérekmidi		oqumaslıqınlar kérekmidi	
	3	oquşı kérek idi	oqumaslıqı kérek idi		oquşı kérekmidi		oqumaslıqı kérekmidi	

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-ü-ş-iyelik eki kérek idi		kör-meslik-iyelik eki kérek id		kör-ü-ş-iyelik eki kérek-mi-di		kör-meslik-iyelik eki kérek-mi-di	
k	1	körüşüm kérek idi	körmeslikim kérek idi		körüşüm kérekmidi		körmeslikim kérekmidi	

		(görmem gerekti, görmeliydim)			
	2	körüşün kérek idi körüşüniz kérek idi körüşliri kérek idi	körmeslikin kérek idi körmesliküniz kérek idi körmeslikliri kérek idi	körüşün kérekmedi körüşüniz kérekmedi körüşliri kérekmedi	körmeslikin kérekmedi körmesliküniz kérekmedi körmeslikliri kérekmedi
	3	körüşi kérek idi	körmesliki kérek idi	körüşi kérekmedi	körmesliki kérekmedi
Çokluk	1	körüşimiz kérek idi	körmeslikimiz kérek idi	körüşimiz kérekmedi	körmeslikimiz kérekmedi
	2	körüşünlar kérek idi	körmeslikünlar kérek idi	körüşünlar kérekmedi	körmeslikünlar kérekmedi
	3	körüşi kérek idi	körmesliki kérek idi	körüşi kérekmedi	körmesliki kérekmedi

3.2.2.1.6. Şart Kipinin Hikâyesi

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Arman meylidiki xever şekli”²³⁶ diye adlandırılan şart kipinin hikâyesi, cümledeki işin arzu etmek veya istemek tarzında söylenmiş olduğunu ifade eder. Bu kip, şart işletiminden sonra ek fiilin geçmiş zaman şeklinin (-idi) getirilmesiyle yapılır. *yaz-sa-m idi* (*yazsam idim*) “yazsaydım”, *bar-sa-q idi* (*barsaq iduq*) “gitsaydık”, *kel-se-η idi* (*kelseη idin*) “gelseydin” vb.

Buqetimqi hizmetke menimu qatnaştursa idi. ‘Bu çalışmaya benim de katılmama izin verseydi.’ (HZUTG, 303)

Olumlu: [fiil + -sA- şart eki + iyelik kökenli şahıs eki + *idi*]

Olumsuz: [fiil+ -mi (<-mA) olumsuzluk eki+ -sA- şart eki+ i. k. şahıs eki+ *idi*]

Olumlu soru: [fiil + -sA- şart eki + i. k. şahıs eki + -mi (<-mu) soru eki + *idi*]

Olumsuz soru: [fiil + -mi (<-mA) olumsuzluk eki + -sA- şart eki + -mi (<-mu) soru eki + i. k. şahıs eki + *idi*]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-sa-şahıs eki idi		başla-ma-sa-şahıs eki idi		başla-sa-şahıs eki-mi-di		başla-ma-sa-şahıs eki-mi-di	
Teklik	1	başlisam idi (başlasaydım)	başlimisam idi		başlisammidi		başlimisammidi	
	2	başlişaη idi başlişaηiz idi başlisila idi	başlimisaη idi başlimisaηiz idi başlimisila idi		başlişaηmidi başlişaηizmidi başlisilamidi		başlimisaηmidi başlimisaηizmidi başlimisilamidi	
	3	başlisa idi	başlimisa idi		başlisamidi		başlimisamidi	

²³⁶ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 303.

Çokluk	1	başlısaq idi	başlimisaq idi	başlısaqmidi	başlimisaqmidi
	2	başlısañlar idi	başlimisañlar idi	başlısañlarmidi	başlimisañlarmidi
	3	başlısa idi	başlimisa idi	başlısamidi	başlimisamidi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-se-şahıs eki idi	kör-mi-se-şahıs eki idi	kör-se-şahıs eki-mi-di	kör-mi-se-şahıs eki-mi-di
Teklik	1	körsem idi (yazsaydım)	körmisem idi	körsemmidi	körmisemmidi
	2	körseñ idi körseñiz idi kösile idi	körmiseñ idi körmiseñiz idi körmisile idi	körseñmidi körseñizmidi kösilemidi	körmiseñmidi körmiseñizmidi körmisilemidi
	3	körse idi	körmise idi	körsemidi	körmisemidi
Çokluk	1	körsek idi	körmisek idi	körsekmidi	körmisekmidi
	2	körseñlar idi	körmiseñlar idi	körseñlarmidi	körmiseñlarmidi
	3	körse idi	körmise idi	körsemidi	körmisemidi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-sa-şahıs eki idi	oqu-ma-sa-şahıs eki idi	oqu-sa-şahıs eki-mi-di	oqu-ma-sa-şahıs eki-mi-di
Teklik	1	oqusam idi (okusaydım)	oqumisam idi	oqusammidi	oqumisammidi
	2	oqusañ idi oqusañiz idi oqusila idi	oqumisañ idi oqumisañiz idi oqumisila idi	oqusañmidi oqusañizmidi oqusilamidi	oqumisañmidi oqumisañizmidi oqumisilamidi
	3	oqusa idi	oqumisa idi	oqusamidi	oqumisamidi
Çokluk	1	oqusaq idi	oqumisaq idi	oqusaqmidi	oqumisaqmidi
	2	oqusañlar idi	oqumisañlar idi	oqusañlarmidi	oqumisañlarmidi
	3	oqusa idi	oqumisa idi	oqusamidi	oqumisamidi

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-sa-şahıs eki idi	yaz-ma-sa-şahıs eki idi	yaz-sa-şahıs eki-mi-di	yaz-ma-sa-şahıs eki-mi-di
Tekl	ik 1	yazsam idi (yazsaydım)	yazmisam idi	yazsammidi	yazmisammidi

	2	yazsañ idi yazsañiz idi yazsila idi	yazmisañ idi yazmisañiz idi yazmisila idi	yazsañmidi yazsañizmidi yazsilamidi	yazmisañmidi yazmisañizmidi yazmisilamidi
	3	yazsa idi	yazmisa idi	yazsamidi	yazmisamidi
Çokluk	1	yazsaq idi	yazmisaq idi	yazsaqmidi	yazmisaqmidi
	2	yazsañlar idi	yazmisañlar idi	yazsañlarmidi	yazmisañlarmidi
	3	yazsa idi	yazmisa idi	yazsamidi	yazmisamidi

3.2.2.1.7. İstek Kipinin Hikâyesi

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Ensireş meylidiki xever şekli”²³⁷ “Ensireş meyli”²³⁸ diye adlandırılan istek kipinin hikâyesi, “-Gidi- (-Gi<-GAy-Ø,er-di)”²³⁹ istek kipi için kullanılan -GAy ekiyle -idi ek fiilin bileşerek kaynaşması neticesinde oluşan -Gidi kip ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

Yeni Uygur Türkçesinde bu kipin soru şekilleri kullanılmamaktadır.²⁴⁰

Öziniñ beşini *yimiğidi* deymen. “Kendi başını yemesin de diyorum” (İz, 265)

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	başla-ğidi-şahıs eki	başla-ma-ğidi-şahıs eki	yaz-ğidi-şahıs eki	yaz-ma-ğidi-şahıs eki	
Teklik	1	başlıgıdim (başlayaydım)	başlimiğidim	yazğidim (yazaydım)	yazmiğidim
	2	başlıgıdiñ başlıgıdiñiz başlıgıdile	başlimiğidiñ başlimiğidiñiz başlimiğidile	yazğidiñ yazğidiñiz yazğidile	yazmiğidiñ yazmiğidiñiz yazmiğidile
	3	başlıgıdi	başlimiğidi	yazğidi	yazmiğidi
Çokluk	1	başlıgıduq	başlimiğidüq	yazğidüq	yazmiğidüq
	2	başlıgıdiñlar	başlimiğidiñlar	yazğidiñlar	yazmiğidiñlar
	3	başlıgıdi	başlimiğidi	yazğidi	yazmiğidi

²³⁷ Hamit Tömür, *Hazirqi Zaman Uyğur Tili Grammatikisi (Morfologiyeye)*, Pekin, 1987, s. 306-307.

²³⁸ Arslan Abdulla Tehur vd., *Hazirqi Zaman Uyğur Tili*, c. III, Şincañ Halk Neşriyatı, 1. Baskı, 2010, s. 1783-1784.

²³⁹ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1783.

²⁴⁰ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1783.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		
	oqu-ğidi-şahıs eki	oqu-ma-ğidi-şahıs eki	kör-ğidi-şahıs eki	kör-me-ğidi-şahıs eki	
Teklik	1	oquğidim (okuyaydım)	oqumiğidim	körgidim (göreydim)	körmigidim
	2	oquğidiñ oquğidiñiz oquğidile	oqumiğidiñ oqumiğidiñiz oqumiğidile	körgidiñ körgidiñiz körgidile	körmigiñ körmigiñiz körmigidile
	3	oquğidi	oqumiğidi	körgidi	körmigi
Çokluk	1	oquğiduq	oqumiğiduq	körgidim	körmigiduq
	2	oquğidiñlar	oqumiğidiñlar	körgidiñlar	körmigiñlar
	3	oquğidi	oqumiğidi	körgidi	körmigi

3.2.2.2. Rivayet Birleşik Kipi

Yeni Uygur Türkçesinde rivayet birleşik işletimi, basit kip eklerinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin (-kän) getirilmesi ve ardından zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. *işlä-gän e-kän-män ~ işlä-gän (e)-miş-män* “çalışmışım” vb. Bazen de rivayet ek fiilin “e-miş” biçimi ile oluşturulur.

3.2.2.2.1. Öğrenilen Geçmiş Zamanın Rivayeti

3.2.2.2.1.1. Birinci Tip: -GAN- + -iken

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki pütken hazırqi zaman xever şekli”²⁴¹ diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın rivayetinin bu tipi, -GAN- ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin (-iken) getirilmesiyle yapılır. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Olumsuz şekli, -mi (<-mA) olumsuzluk ekinin -GAN- ekinden önce getirilmesi ile yapılır. Soru şekli, -mi (<-mu) soru eki -GAN ekinden sonra getirilir.

Elhal, cançuñ canapliri bizdin leşker ve xirac soriğan iken. “Kaldı ki, General hazretleri bizden asker ve masraf istemiş.” (İz, 116)

Olumlu: [fiil + -GAN + -iken + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mi (<-mA) olumsuzluk eki + -GAN + -iken + z. k. şahıs eki]

²⁴¹ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 321-322.

Olumlu soru: [fiil + *-GAn* + *-mi(<-mu)* soru eki + *-ken* + zamir k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mi (<-mA)* olumsuzluk eki + *-GiAn* + *-mi(<-mu)* soru eki + *-ken* + z. k. şahıs eki]

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		başla-ğan-iken-şahıs eki	başla-ma-ğan-iken-şahıs eki	başla-ğan-mu-iken-şahıs eki	başla-ma-ğan-mu-iken-şahıs eki
Teklik	1	başlığanikenmen (başlamışım)	başlimiğanikenmen	başlığanmikenmen	başlimiğanmikenmen
	2	başlığanikensen başlığanikensiz başlığanikenla	başlimiğanikensen başlimiğanikensiz başlimiğanikenla	başlığanmikensen başlığanmikensiz başlığanmikenla	başlimiğanmikensen başlimiğanmikensiz başlimiğanmikenla
	3	başlığaniken	başlimiğaniken	başlığanmiken	başlimiğanmiken
Çokluk	1	başlığanikenmiz	başlimiğanikenmiz	başlığanmikenmiz	başlimiğanmikenmiz
	2	başlığanikensiler	başlimiğanikensiler	başlığanmikensiler	başlimiğanmikensiler
	3	başlığaniken	başlimiğaniken	başlığanmiken	başlimiğanmiken

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-ğan-iken-şahıs eki	yaz-ma-ğan-iken-şahıs eki	yaz-ğan-mu-iken-şahıs eki	yaz-ma-ğan-mu-iken-şahıs eki
Teklik	1	yazğanikenmen (yazmışım)	yazmiğanikenmen	yazğanmikenmen	yazmiğanmikenmen
	2	yazğanikensen yazğanikensiz yazğanikenla	yazmiğanikensen yazmiğanikensiz yazmiğanikenla	yazğanmikensen yazğanmikensiz yazğanmikenla	yazmiğanmikensen yazmiğanmikensiz yazmiğanmikenla
	3	yazğaniken	yazmiğaniken	yazğanmiken	yazmiğanmiken
Çokluk	1	yazğanikenmiz	yazmiğanikenmiz	yazğanmikenmiz	yazmiğanmikenmiz
	2	yazğanikensiler	yazmiğanikensiler	yazğanmikensiler	yazmiğanmikensiler
	3	yazğaniken	yazmiğaniken	yazğanmiken	yazmiğanmiken

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-ğan-iken-şahıs eki	oqu-ma-ğan-iken-şahıs eki	oqu-ğan-mu-iken-şahıs eki	oqu-ma-ğan-mu-iken-şahıs eki
Teklik	1	oquğanikenmen (okumuşum)	oqumiğanikenmen	oquğanmikenmen	oqumiğanmikenmen
	2	oquğanikensen oquğanikensiz oquğanikenla	oqumiğanikensen oqumiğanikensiz oqumiğanikenla	oquğanmikensen oquğanmikensiz oquğanmikenla	oqumiğanmikensen oqumiğanmikensiz oqumiğanmikenla
	3	oquğaniken	oqumiğaniken	oquğanmiken	oqumiğanmiken
Çokluk	1	oquğanikenmiz	oqumiğanikenmiz	oquğanmikenmiz	oqumiğanmikenmiz
	2	oquğanikensiler	oqumiğanikensiler	oquğanmikensiler	oqumiğanmikensiler
	3	oquğaniken	oqumiğaniken	oquğanmiken	oqumiğanmiken

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-gen-iken-şahıs eki		kör-me-gen-iken-şahıs eki		kör-gen-mu-iken-şahıs eki		kör-me-gen-mu-iken-şahıs eki	
Teklik	1	körgenikenmen (görmüşmüşüm)	körmigenikenmen	körgenmikenmen	körmigenmikenmen			
	2	körgenikensen körgenikensiz körgenikenla	körmigenikensen körmigenikensiz körmigenikenla	körgenmikensen körgenmikensiz körgenmikenla	körmigenmikensen körmigenmikensiz körmigenmikenla			
	3	körgeniken	körmigeniken	körgenmiken	körmigenmiken			
Çokluk	1	körgenikenmiz	körmigenikenmiz	körgenmikenmiz	körmigenmikenmiz			
	2	körgenikensiler	körmigenikensiler	körgenmikensiler	körmigenmikensiler			
	3	körgeniken	körmigeniken	körgenmiken	körmigenmiken			

3.2.2.2.1.2. İkinci Tip: -(X)viken-

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki pütken hazırqi zaman xever şekli”²⁴² diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın rivayetinin bu tipi, -vi- ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin (-iken) getirilmesi ile yapılır. Bu tipin işletiminde şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır.

Bu tipin olumsuz şekli, -mi (<-mA) olumsuzluk ekinin ana fiilden sonra getirilmesi ile teşkil edilir. yaz-mi-viken-miz gibi.

Hösnarixan bu geplerni şu gaxtila bizniñ momayğa éytiviken. “Hösnarihan bu sözleri o vakit bizim Nine’ye söylemişmiş.” (İz, 299)

Oluşumu: { -viken < -vi<-ip-i<er-ken }

Olumlu: [fiil + -(X)viken + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mi (<-mA) olumsuzluk eki + -viken + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(X)viken + zamir kökenli şahıs eki + -mu soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mi (<-mA) olumsuzluk eki + -viken + z. k. şahıs eki + -mu soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu		Olumsuz	
	yaz-i-viken-şahıs eki		yaz-ma-vidi-şahıs eki		başla-viken-şahıs eki		başla-ma-viken-şahıs eki	
Teklik	1	yézivikenmen (yazmışmışım)	yazmivikenmen	başlivikenmen (başlamışmışım)	başlimivikenmen			
	2	yézivikensen	yazmivikensen	başlivikensen	başlimivikensen			

²⁴² Hamit Tömür, a.g.e., s. 321-322.

		yézivikensiz yézivikenla	yazmivikensiz yazmivikenla	başlivikensiz başlivikenla	başlimivikensiz başlimivikenla
	3	yéziviken	yazmiviken	başliviken	başlimiviken
Çokluk	1	yézivikenmiz	yazmivikenmiz	başlivikenmiz	başlimivikenmiz
	2	yézivikensiler	yazmivikensiler	başlivikensiler	başlimivikensiler
	3	yéziviken	yazmiviken	başliviken	başlimiviken

3.2.2.2.1.3. Üçüncü Tip: *-(X)ptiken-*

Yeni Uygur Türkçesin gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki pütken hazirqi zaman xever şekli”²⁴³, “Vasitilik bayan”²⁴⁴ diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın rivayetinin bu tipi, fiil tabanına “*(X)ptiken*” kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile teşkil edilir. Olumsuz şekli, *-mi (<-mA)* olumsuzluk ekinin ana fiilden sonra getirilmesi ile yapılır. *yaz-ma-p-tiken-sen* “yazmamışmıydın” gibi.

-Siz nime digen bextlik adem, dadinjiz Tömür Xelpiniñ qozgılıñğa qatnişiptiken. “-Siz ne kadar bahtlı adamsınız. Babanız Timur Halife’nin isyanına katılmışmıydın.” (İz, 417)

Oluşumu: {-(X)p-t<-tu<-dur<-turur-i<er-ken }

Olumlu: [fiil + *-(X)p-t-iken* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-(X)p-t-iken* + zamir k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(X)p-t-iken* + zamir kökenli şahıs eki + *-mu* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-(X)p-t-iken* + z. k. şahıs eki + *-mu* soru eki]²⁴⁵

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ptiken- şahıs eki	başla-ma-ptiken- şahıs eki	başla-ptiken-şahıs eki-mu	başla-ma-ptiken- şahıs eki-mu	başla-ptiken-şahıs eki-mu	başla-ma-ptiken- şahıs eki-mu	başla-ptiken-şahıs eki-mu	başla-ma-ptiken- şahıs eki-mu
Teklik	1	başlaptikenmen (başlamışmıydın)	başlimaptikenmen	başlaptikenmenmu başlaptikenmumen	başlimaptikenmenmu	başlaptikenmenmu başlaptikenmumen	başlimaptikenmenmu	başlimaptikenmenmu
	2	başlaptikensen başlaptikensiz başlaptikenla	başlimaptikensen başlimaptikensiz başlimaptikenla	başlaptikensenmu başlaptikensizmu başlaptikenlimu	başlimaptikensenmu başlimaptikensizmu başlimaptikenlimu	başlaptikensenmu başlaptikensizmu başlaptikenlimu	başlimaptikensenmu başlimaptikensizmu başlimaptikenlimu	başlimaptikensenmu başlimaptikensizmu başlimaptikenlimu
	3	başlaptiken	başlimaptiken	başlaptikenmu	başlimaptikenmu	başlaptikenmu	başlimaptikenmu	başlimaptikenmu
Çokluk	1	başlaptikenmiz	başlimaptikenmiz	başlaptikenmizmu	başlimaptikenmizmu	başlaptikenmizmu	başlimaptikenmizmu	başlimaptikenmizmu
	2	başlaptikensiler	başlimaptikensiler	başlaptikensilermu	başlimaptikensilermu	başlaptikensilermu	başlimaptikensilermu	başlimaptikensilermu
	3	başlaptiken	başlimaptiken	başlaptikenmu	başlimaptikenmu	başlaptikenmu	başlimaptikenmu	başlimaptikenmu

²⁴³ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 321-322.

²⁴⁴ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1740-1741.

²⁴⁵ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1740.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		yaz-i-ptiken- şahıs eki		yaz-ma-ptiken- şahıs eki		yaz-i-ptiken-şahıs eki-mu		yaz-ma-ptiken-şahıs eki-mu
Teklik	1	yézıptikenmen (yazmışmışım)		yazmıptikenmen		yézıptikenmenmu		yazmıptikenmenmu
	2	yézıptikensen yéziptikensiz yéziptikenla		yazmıptikensen yazmıptikensiz yazmıptikenla		yézıptikensenmu yéziptikensizmu yéziptikenlimu		yazmıptikensenmu yazmıptikensizmu yazmıptikenlimu
	3	yézıptiken		yazmıptiken		yézıptikenmu		yazmıptikenmu
Çokluk	1	yézıptikenmiz		yazmıptikenmiz		yézıptikenmizmu		yazmıptikenmizmu
	2	yézıptikensiler		yazmıptikensiler		yézıptikensilermu		yazmıptikensilermu
	3	yézıptiken		yazmıptiken		yézıptikenmu		yazmıptikenmu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		oqu-ptiken-şahıs eki		oqu-ma-ptiken- şahıs eki		oqu-ptiken-şahıs eki-mu		oqu-ma-ptiken-şahıs eki-mu
Teklik	1	oquptikenmen (okumuşmuşum)		oquıptikenmen		oquptikenmenmu		oquıptikenmenmu
	2	oquptikensen oquptikensiz oquptikenla		oquıptikensen oquıptikensiz oquıptikenla		oquptikensenmu oquptikensizmu oquptikenlimu		oquıptikensenmu oquıptikensizmu oquıptikenlimu
	3	oquptiken		oquıptiken		oquptikenmu		oquıptikenmu
Çokluk	1	oquptikenmiz		oquıptikenmiz		oquptikenmizmu		oquıptikenmizmu
	2	oquptikensiler		oquıptikensiler		oquptikensilermu		oquıptikensilermu
	3	oquptiken		oquıptiken		oquptikenmu		oquıptikenmu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		kör-ü-ptiken- şahıs eki		kör-me-ptiken- şahıs eki		kör-ü-ptiken-şahıs eki-mu		kör-me-ptiken-şahıs eki-mu
Teklik	1	körüptikenmen (görmüşmüşüm)		körmeıptikenmen		körüptikenmenmu		körmeıptikenmenmu
	2	körüptikensen körüptikensiz körüptikenla		körmeıptikensen körmeıptikensiz körmeıptikenla		körüptikensenmu körüptikensizmu körüptikenlimu		körmeıptikensenmu körmeıptikensizmu körmeıptikenlimu
	3	körüptiken		körmeıptiken		körüptikenmu		körmeıptikenmu
Çokluk	1	körüptikenmiz		körmeıptikenmiz		körüptikenmizmu		körmeıptikenmizmu
	2	körüptikensiler		körmeıptikensiler		körüptikensilermu		körmeıptikensilermu
	3	körüptiken		körmeıptiken		körüptikenmu		körmeıptikenmu

3.2.2.2.1.4. Dördüncü Tip: -(X)ptiken-miş-

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan²⁴⁶ diye adlandırılan öğrenilen geçmiş zamanın rivayetinin dördüncü tipi, fiil tabanına “-(X)ptiken-miş-” yapısından sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır.

Oluşumu: [-(X)p-t<-tu<-dur<-turur-i<er-ken-miş]

Olumlu: [fiil + -(X)p-t-iken-miş + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -(X)p-t-iken-miş + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(X)p-t-iken-miş + zamir kökenli şahıs eki + -mu soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mA + -(X)p-t-iken-miş + z. k. şahıs eki + -mu soru eki]²⁴⁷

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ptiken-miş-şahıs eki	başla-ma-ptiken-miş-şahıs eki	başla-ptiken-miş-şahıs eki	başla-ma-ptiken-miş-şahıs eki	başla-ptiken-miş-şahıs eki-mu	başla-ma-ptiken-miş-şahıs eki-mu	başla-ptiken-miş-şahıs eki-mu	başla-ma-ptiken-miş-şahıs eki-mu
Teklik	1	başlaptikenmişmen (başlamışmışım)	başlimaptikenmişmen	başlaptikenmişmenmu	başlimaptikenmişmenmu	başlaptikenmişmenmu	başlimaptikenmişmenmu	
	2	başlaptikenmişsen başlaptikenmişsiz başlaptikenmişla	başlimaptikenmişsen başlimaptikenmişsiz başlimaptikenmişla	başlaptikenmişsenmu başlaptikenmişsizmu başlaptikenmişlimu	başlimaptikenmişsenmu başlimaptikenmişsizmu başlimaptikenmişlimu	başlaptikenmişsenmu başlaptikenmişsizmu başlaptikenmişlimu	başlimaptikenmişsenmu başlimaptikenmişsizmu başlimaptikenmişlimu	
	3	başlaptikenmiş	başlimaptikenmiş	başlaptikenmişmu	başlimaptikenmişmu	başlaptikenmişmu	başlimaptikenmişmu	
Çokluk	1	başlaptikenmişmiz	başlimaptikenmişmiz	başlaptikenmişmizmu	başlimaptikenmişmizmu	başlaptikenmişmizmu	başlimaptikenmişmizmu	
	2	başlaptikenmişsiler	başlimaptikenmişsiler	başlaptikenmişsilermu	başlimaptikenmişsilermu	başlaptikenmişsilermu	başlimaptikenmişsilermu	
	3	başlaptikenmiş	başlimaptikenmiş	başlaptikenmişmu	başlimaptikenmişmu	başlaptikenmişmu	başlimaptikenmişmu	

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-i-ptiken-miş-şahıs eki	yaz-ma-ptiken-miş-şahıs eki	yaz-i-ptiken-miş-şahıs eki	yaz-ma-ptiken-miş-şahıs eki	yaz-i-ptiken-miş-şahıs eki-mu	yaz-ma-ptiken-miş-şahıs eki-mu	yaz-i-ptiken-miş-şahıs eki-mu	yaz-ma-ptiken-miş-şahıs eki-mu
Teklik	1	yéziptikenmişmen (yazmışmışım)	yazmaptikenmişmen	yéziptikenmişmenmu	yazmaptikenmişmenmu	yéziptikenmişmenmu	yazmaptikenmişmenmu	
	2	yéziptikenmişsen yéziptikenmişsiz yéziptikenmişla	yazmaptikenmişsen yazmaptikenmişsiz yazmaptikenmişla	yéziptikenmişsenmu yéziptikenmişsizmu yéziptikenmişlimu	yazmaptikenmişsenmu yazmaptikenmişsizmu yazmaptikenmişlimu	yéziptikenmişsenmu yéziptikenmişsizmu yéziptikenmişlimu	yazmaptikenmişsenmu yazmaptikenmişsizmu yazmaptikenmişlimu	
	3	yéziptikenmiş	yazmaptikenmiş	yéziptikenmişmu	yazmaptikenmişmu	yéziptikenmişmu	yazmaptikenmişmu	
Çokluk	1	yéziptikenmişmiz	yazmaptikenmişmiz	yéziptikenmişmizmu	yazmaptikenmişmizmu	yéziptikenmişmizmu	yazmaptikenmişmizmu	
	2	yéziptikenmişsiler	yazmaptikenmişsiler	yéziptikenmişsilermu	yazmaptikenmişsilermu	yéziptikenmişsilermu	yazmaptikenmişsilermu	
	3	yéziptikenmiş	yazmaptikenmiş	yéziptikenmişmu	yazmaptikenmişmu	yéziptikenmişmu	yazmaptikenmişmu	

²⁴⁶ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1741-1742.

²⁴⁷ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1741.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-ptiken-miş-şahıs eki		oqu-ma-ptiken-miş-şahıs eki		oqu-ptiken-miş-şahıs eki-mu		oqu-ma-ptiken-miş-şahıs eki-mu	
Teklik	1	oquptikenmişmen (okumuşmuşum)	oqumaptikenmişmen	oquptikenmişmenmu	oqumaptikenmişmenmu			
	2	oquptikenmişsen oquptikenmişsiz oquptikenmişla	oqumaptikenmişsen oqumaptikenmişsiz oqumaptikenmişla	oquptikenmişsenmu oquptikenmişsizmu oquptikenmişlimu	oqumaptikenmişsenmu oqumaptikenmişsizmu oqumaptikenmişlimu			
	3	oquptikenmiş	oqumaptikenmiş	oquptikenmişmu	oqumaptikenmişmu			
Çokluk	1	oquptikenmişmiz	oqumaptikenmişmiz	oquptikenmişmizmu	oqumaptikenmişmizmu			
	2	oquptikenmişsiler	oqumaptikenmişsiler	oquptikenmişsilermu	oqumaptikenmişsilermu			
	3	oquptikenmiş	oqumaptikenmiş	oquptikenmişmu	oqumaptikenmişmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-ü-ptiken-miş-şahıs eki		kör-me-ptiken-miş-şahıs eki		kör-ü-ptiken-miş-şahıs eki-mu		kör-me-ptiken-miş-şahıs eki-mu	
Teklik	1	körüptikenmişmen (görmüşmüşüm)	körmeptikenmişmen	körüptikenmişmenmu	körmeptikenmişmenmu			
	2	körüptikenmişsen körüptikenmişsiz körüptikenmişla	körmeptikenmişsen körmeptikenmişsiz körmeptikenmişla	körüptikenmişsenmu körüptikenmişsizmu körüptikenmişlimu	körmeptikenmişsenmu körmeptikenmişsizmu körmeptikenmişlimu			
	3	körüptikenmiş	körmeptikenmiş	körüptikenmişmu	körmeptikenmişmu			
Çokluk	1	körüptikenmişmiz	körmeptikenmişmiz	körüptikenmişmizmu	körmeptikenmişmizmu			
	2	körüptikenmişsiler	körmeptikenmişsiler	körüptikenmişsilermu	körmeptikenmişsilermu			
	3	körüptikenmiş	körmeptikenmiş	körüptikenmişmu	körmeptikenmişmu			

3.2.2.2.2. Şimdiki Zamanın Rivayeti

3.2.2.2.2.1. Birinci Tip: -(X)vat-qan-iken-

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki izçil ötken zaman xever şekli”²⁴⁸ diye adlandırılan şimdiki zamanın rivayetinin bu tipi, fiil tabanına -vatqan- kip ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin (-iken) getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Bu tipin olumsuz şekli, -mA olumsuzluk ekinin ana fiilden sonra getirilmesi ile teşkil edilir. Soru şekli, -mu soru eki ile teşkil edilir ve sonda bulunur.

Ziyavudun’niñ çirayliq, işçan xotuni qar körüvatqaniken. “Ziyavudun’un güzel, çalışkan eşi kar yağışını izliyormuş” (HZUT, 1757)

²⁴⁸ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 361; 363

Oluşumu: {-(X)v<(X)p-at<yat-qan-i-<er-ken-}

Olumlu: [fiil + -(X)vat-qan-iken- + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -y-vat-qan-iken- + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(X)vat-qan-iken- + zamir kökenli şahıs eki + -mu soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mA + -y-vat-qan-iken- + z. k. şahıs eki + -mu soru eki]²⁴⁹

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-vat-qan-iken-şahıs eki	başla-ma-y-vat-qan-iken-şahıs eki	başla-vat-qan-iken-şahıs eki	başla-ma-y-vat-qan-iken-şahıs eki	başla-vat-qan-iken-şahıs eki-mu	başla-ma-y-vat-qan-iken-şahıs eki-mu		
Teklik	1	başlatvatqanikenmen (başlıyormuşum)	başlımayvatqanikenmen	başlatvatqanikenmenmu	başlımayvatqanikenmenmu			
	2	başlatvatqanikensen başlatvatqanikensiz başlatvatqanikenla	başlımayvatqanikensen başlımayvatqanikensiz başlımayvatqanikenla	başlatvatqanikensenmu başlatvatqanikensizmu başlatvatqanikenlimu	başlımayvatqanikensenmu başlımayvatqanikensizmu başlımayvatqanikenlimu			
	3	başlatvatqaniken	başlımayvatqaniken	başlatvatqanikenmu	başlımayvatqanikenmu			
Çokluk	1	başlatvatqanikenmiz	başlımayvatqanikenmiz	başlatvatqanikenmizmu	başlımayvatqanikenmizmu			
	2	başlatvatqanikensiler	başlımayvatqanikensiler	başlatvatqanikensilermu	başlımayvatqanikensilermu			
	3	başlatvatqaniken	başlımayvatqaniken	başlatvatqanikenmu	başlımayvatqanikenmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-i-vat-qan-iken-şahıs eki	yaz-ma-y-vat-qan-iken-şahıs eki	yaz-i-vat-qan-iken-şahıs eki	yaz-ma-y-vat-qan-iken-şahıs eki	yaz-i-vat-qan-iken-şahıs eki-mu	yaz-ma-y-vat-qan-iken-şahıs eki-mu		
Teklik	1	yézivatqanikenmen (yazıyormuşum)	yazmayvatqanikenmen	yézivatqanikenmenmu	yazmayvatqanikenmenmu			
	2	yézivatqanikensen yéziyatqanikensiz yéziyatqanikenla	yazmayvatqanikensen yazmayvatqanikensiz yazmayvatqanikenla	yézivatqanikensenmu yéziyatqanikensizmu yéziyatqanikenlimu	yazmayvatqanikensenmu yazmayvatqanikensizmu yazmayvatqanikenlimu			
	3	yézivatqaniken	yazmayvatqaniken	yézivatqanikenmu	yazmayvatqanikenmu			
Çokluk	1	yézivatqanikenmiz	yazmayvatqanikenmiz	yézivatqanikenmizmu	yazmayvatqanikenmizmu			
	2	yézivatqanikensiler	yazmayvatqanikensiler	yézivatqanikensilermu	yazmayvatqanikensilermu			
	3	yézivatqaniken	yazmayvatqaniken	yézivatqanikenmu	yazmayvatqanikenmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-vat-qan-iken-şahıs eki	oqu-ma-y-vat-qan-iken-şahıs eki	oqu-vat-qan-iken-şahıs eki	oqu-ma-y-vat-qan-iken-şahıs eki	oqu-vat-qan-iken-şahıs eki-mu	oqu-ma-y-vat-qan-iken-şahıs eki-mu		
Teklik	1	oquvatqanikenmen (okuyormuşum)	oqumayvatqanikenmen	oquvatqanikenmenmu	oqumayvatqanikenmenmu			
	2	oquvatqanikensen oquvatqanikensiz oquvatqanikenla	oqumayvatqanikensen oqumayvatqanikensiz oqumayvatqanikenla	oquvatqanikensenmu oquvatqanikensizmu oquvatqanikenlimu	oqumayvatqanikensenmu oqumayvatqanikensizmu oqumayvatqanikenlimu			

²⁴⁹ Arslan Abdulla Tehur vd., a.g.e., s. 1755.

	3	oquvatqaniken	oqumayvatqaniken	oquvatqanikenmu	oqumayvatqanikenmu
Çokluk	1	oquvatqanikenmiz	oqumayvatqanikenmiz	oquvatqanikenmizmu	oqumayvatqanikenmizmu
	2	oquvatqanikensiler	oqumayvatqanikensiler	oquvatqanikensilermu	oqumayvatqanikensilermu
	3	oquvatqaniken	oqumayvatqaniken	oquvatqanikenmu	oqumayvatqanikenmu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-ü-vat-qan-iken-şahıs eki		kör-me-y-vat-qan-iken-şahıs eki		köri-ü-vat-qan-iken-şahıs eki-mu		kör-me-y-vat-qan-iken-şahıs eki-mu	
Teklik	1	körüvatqanikenmen (görüyormuşum)	körmeyvatqanikenmen	körüvatqanikenmenmu	körmeyvatqanikenmenmu			
	2	körüvatqanikensen körüvatqanikensiz körüvatqanikenla	körmeyvatqanikensen körmeyvatqanikensiz körmeyvatqanikenla	körüvatqanikensenmu körüvatqanikensizmu körüvatqanikenlimu	körmeyvatqanikensenmu körmeyvatqanikensizmu körmeyvatqanikenlimu			
	3	körüvatqaniken	körmeyvatqaniken	körüvatqanikenmu	körmeyvatqanikenmu			
Çokluk	1	körüvatqanikenmiz	körmeyvatqanikenmiz	körüvatqanikenmizmu	körmeyvatqanikenmizmu			
	2	körüvatqanikensiler	körmeyvatqanikensiler	körüvatqanikensilermu	körmeyvatqanikensilermu			
	3	körüvatqaniken	körmeyvatqaniken	körüvatqanikenmu	körmeyvatqanikenmu			

3.2.2.2.2. İkinci Tip: *-(X)vét-ip-t(u)-iken*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki izçil ötken zaman xever şekli”²⁵⁰, “Vasitilik bayan”²⁵¹ diye adlandırılan şimdiki zamanın rivayetinin bu tipi, fiil tabanına “*-(X)vét-ip-t(u)-*” kip ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır.

Tipin olumsuz şekli, *-mA* olumsuzluk ekinin ana fiilden sonra getirilmesi ile teşkil edilir. Soru şekli, *-mu* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Turşa Tuğbégi "Şahzade Gocam qiziqçiliq qilip, köñül eçivétiptiken." dep izahlidi. “Turşa Tuğbeyi, “Şahzade Hocam şaka yapıp, gönül eğlendiriyormuş.” diye durumu izah etti.” (İz, 147)

Oluşumu: [-*(X)v<(X)p-et<-at<yat-ip-t<-tu<-dur<turur-i<er-ken*]

Olumlu: [fiil + *-(X)vét-ip-t(u)-iken-* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-y-vét-ip-t(u)-iken-* + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(X)vét-ip-t(u)-iken-* + z. k. şahıs eki + *-mu* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mA* + *-y-vét-ip-t(u)-iken-* + z. k. şahıs eki + *-mu* soru eki]²⁵²

²⁵⁰ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 361; 363

²⁵¹ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1760.

²⁵² Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1759.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-vétip-ti-ken-şahıs eki		başla-ma-y-vétip-ti-ken-şahıs eki		başla-vétip-ti-ken-şahıs eki-mu		başla-ma-y-vétip-ti-ken-şahıs eki-mu	
Teklik	1	başlavéiptikenmen (başlıyormuşum)	başlimayvéiptikenmen	başlavéiptikenmenmu	başlimayvéiptikenmenmu			
	2	başlavéiptikensen başlavéiptikensiz başlavéiptikenla	başlimayvéiptikensen başlimayvéiptikensiz başlimayvéiptikenla	başlavéiptikensenmu başlavéiptikensizmu başlavéiptikenlimu	başlimayvéiptikensenmu başlimayvéiptikensizmu başlimayvéiptikenlimu			
	3	başlavéiptiken	başlimayvéiptiken	başlavéiptikenmu	başlimayvéiptikenmu			
Çokluk	1	başlavéiptikenmiz	başlimayvéiptikenmiz	başlavéiptikenmizmu	başlimayvéiptikenmizmu			
	2	başlavéiptikensiler	başlimayvéiptikensiler	başlavéiptikensilermu	başlimayvéiptikensilermu			
	3	başlavéiptiken	başlimayvéiptiken	başlavéiptikenmu	başlimayvéiptikenmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-i-vétip-ti-ken-şahıs eki		yaz-ma-y-vétip-ti-ken-şahıs eki		yaz-i-vétip-ti-ken-şahıs eki-mu		yaz-ma-y-vétip-ti-ken-şahıs eki-mu	
Teklik	1	yézivéiptikenmen (yazıyormuşum)	yazmayvéiptikenmen	yézivéiptikenmenmu	yazmayvéiptikenmenmu			
	2	yézivéiptikensen yézivéiptikensiz yézivéiptikenla	yazmayvéiptikensen yazmayvéiptikensiz yazmayvéiptikenla	yézivéiptikensenmu yézivéiptikensizmu yézivéiptikenlimu	yazmayvéiptikensenmu yazmayvéiptikensizmu yazmayvéiptikenlimu			
	3	yézivéiptiken	yazmayvéiptiken	yézivéiptikenmu	yazmayvéiptikenmu			
Çokluk	1	yézivéiptikenmiz	yazmayvéiptikenmiz	yézivéiptikenmizmu	yazmayvéiptikenmizmu			
	2	yézivéiptikensiler	yazmayvéiptikensiler	yézivéiptikensilermu	yazmayvéiptikensilermu			
	3	yézivéiptiken	yazmayvéiptiken	yézivéiptikenmu	yazmayvéiptikenmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-vétip-ti-ken-şahıs eki		oqu-ma-y-vétip-ti-ken-şahıs eki		oqu-vétip-ti-ken-şahıs eki-mu		oqu-ma-y-vétip-ti-ken-şahıs eki-mu	
Teklik	1	oquvéiptikenmen (okuyormuşum)	oqumayvéiptikenmen	oquvéiptikenmenmu	oqumayvéiptikenmenmu			
	2	oquvéiptikensen oquvéiptikensiz oquvéiptikenla	oqumayvéiptikensen oqumayvéiptikensiz oqumayvéiptikenla	oquvéiptikensenmu oquvéiptikensizmu oquvéiptikenlimu	oqumayvéiptikensenmu oqumayvéiptikensizmu oqumayvéiptikenlimu			
	3	oquvéiptiken	oqumayvéiptiken	oquvéiptikenmu	oqumayvéiptikenmu			
Çokluk	1	oquvéiptikenmiz	oqumayvéiptikenmiz	oquvéiptikenmizmu	oqumayvéiptikenmizmu			
	2	oquvéiptikensiler	oqumayvéiptikensiler	oquvéiptikensilermu	oqumayvéiptikensilermu			
	3	oquvéiptiken	oqumayvéiptiken	oquvéiptikenmu	oqumayvéiptikenmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kür-ü-vétip-ti-ken-şahıs eki		kür-me-y-vétip-ti-ken-şahıs eki		kür-ü-vétip-ti-ken-şahıs eki-mu		kür-me-y-vétip-ti-ken-şahıs eki-mu	
Teklik	1	kürüvétiptikenmen (görüymüşüm)	kürmeyvétiptikenmen	kürüvétiptikenmenmu	kürmeyvétiptikenmenmu			
	2	kürüvétiptikensen kürüvétiptikensiz kürüvétiptikenla	kürmeyvétiptikensen kürmeyvétiptikensiz kürmeyvétiptikenla	kürüvétiptikensenmu kürüvétiptikensizmu kürüvétiptikenlimu	kürmeyvétiptikensenmu kürmeyvétiptikensizmu kürmeyvétiptikenlimu			
	3	kürüvétiptiken	kürmeyvétiptiken	kürüvétiptikenmu	kürmeyvétiptikenmu			
Çokluk	1	kürüvétiptikenmiz	kürmeyvétiptikenmiz	kürüvétiptikenmizmu	kürmeyvétiptikenmizmu			
	2	kürüvétiptikensiler	kürmeyvétiptikensiler	kürüvétiptikensilermu	kürmeyvétiptikensilermu			
	3	kürüvétiptiken	kürmeyvétiptiken	kürüvétiptikenmu	kürmeyvétiptikenmu			

3.2.2.2.2.3. Üçüncü Tip: -(X)vaticiden-

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki izçil ötken zaman xever şekli”²⁵³ diye adlandırılan şimdiki zamanın rivayetinin üçüncü tipi, fiil tabanına kip ekinin üzerine ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli “-(X)vaticiden-” nin getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir.

Olumlu: [fiil + -(X)vaticiden- + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -y-vaticiden- + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -(X)vaticiden- + z. k. şahıs eki + -mu soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mA olumsuzluk eki + -y-vaticiden- + z. k. şahıs eki + -mu soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-vaticiden-şahıs eki		başla-ma-y-vaticiden-şahıs eki		başla-vaticiden-şahıs eki-mu		başla-ma-y-vaticiden-şahıs eki-mu	
Teklik	1	başlavaticidenmen (başlıymüşüm)	başlımayvaticidenmen	başlavaticidenmenmu	başlımayvaticidenmenmu			
	2	başlavaticikensen başlavaticikensiz başlavaticikenla	başlımayvaticikensen başlımayvaticikensiz başlımayvaticikenla	başlavaticikensenmu başlavaticikensizmu başlavaticikenlimu	başlımayvaticikensenmu başlımayvaticikensizmu başlımayvaticikenlimu			
	3	başlavaticiden	başlımayvaticiden	başlavaticidenmu	başlımayvaticidenmu			
Çokluk	1	başlavaticidenmiz	başlımayvaticidenmiz	başlavaticidenmizmu	başlımayvaticidenmizmu			
	2	başlavaticikensiler	başlımayvaticikensiler	başlavaticikensilermu	başlımayvaticikensilermu			
	3	başlavaticiden	başlımayvaticiden	başlavaticidenmu	başlımayvaticidenmu			

²⁵³ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 361; 363

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
			yaz-i-vatidiken-şahıs eki	yaz-ma-y-vatidiken-şahıs eki	yaz-i-vatidiken-şahıs eki-mu
Teklik	1	yézivatidikenmen (yazıyormuşum)	yazmayvatidikenmen	yézivatidikenmenmu	yazmayvatidikenmenmu
	2	yézivatidikensen yézivatidikensiz yézivatidikenla	yazmayvatidikensen yazmayvatidikensiz yazmayvatidikenla	yézivatidikensenmu yézivatidikensizmu yézivatidikenlimu	yazmayvatidikensenmu yazmayvatidikensizmu yazmayvatidikenlimu
	3	yézivatidiken	yazmayvatidiken	yézivatidikenmu	yazmayvatidikenmu
Çokluk	1	yézivatidikenmiz	yazmayvatidikenmiz	yézivatidikenmizmu	yazmayvatidikenmizmu
	2	yézivatidikensiler	yazmayvatidikensiler	yézivatidikensilermu	yazmayvatidikensilermu
	3	yézivatidiken	yazmayvatidiken	yézivatidikenmu	yazmayvatidikenmu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
			oqu-vatidiken-şahıs eki	oqu-ma-y-vatidiken-şahıs eki	oqu-vatidiken-şahıs eki-mu
Teklik	1	oquvatidikenmen (okuyormuşum)	oqumayvatidikenmen	oquvatidikenmenmu	oqumayvatidikenmenmu
	2	oquvatidikensen oquvatidikensiz oquvatidikenla	oqumayvatidikensen oqumayvatidikensiz oqumayvatidikenla	oquvatidikensenmu oquvatidikensizmu oquvatidikenlimu	oqumayvatidikensenmu oqumayvatidikensizmu oqumayvatidikenlimu
	3	oquvatidiken	oqumayvatidiken	oquvatidikenmu	oqumayvatidikenmu
Çokluk	1	oquvatidikenmiz	oqumayvatidikenmiz	oquvatidikenmizmu	oqumayvatidikenmizmu
	2	oquvatidikensiler	oqumayvatidikensiler	oquvatidikensilermu	oqumayvatidikensilermu
	3	oquvatidiken	oqumayvatidiken	oquvatidikenmu	oqumayvatidikenmu

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
			kör-ü-vatidiken-şahıs eki	kör-me-y-vatidiken-şahıs eki	kör-ü-vatidiken-şahıs eki-mu
Teklik	1	körüvatidikenmen (görüyormuşum)	körmeyvatidikenmen	körüvatidikenmenmu	körmeyvatidikenmenmu
	2	körüvatidikensen körüvatidikensiz körüvatidikenla	körmeyvatidikensen körmeyvatidikensiz körmeyvatidikenla	körüvatidikensenmu körüvatidikensizmu körüvatidikenlimu	körmeyvatidikensenmu körmeyvatidikensizmu körmeyvatidikenlimu
	3	körüvatidiken	körmeyvatidiken	körüvatidikenmu	körmeyvatidikenmu
Çokluk	1	körüvatidikenmiz	körmeyvatidikenmiz	körüvatidikenmizmu	körmeyvatidikenmizmu
	2	körüvatidikensiler	körmeyvatidikensiler	körüvatidikensilermu	körmeyvatidikensilermu
	3	körüvatidiken	körmeyvatidiken	körüvatidikenmu	körmeyvatidikenmu

3.2.2.2.3. Geniş Zamanın Rivayeti

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki pütmişgen ötken zaman xever şekli”²⁵⁴, “Vasitilik bayan”²⁵⁵ diye adlandırılan geniş zamanın rivayetinin bu tipi, geniş zaman işletiminden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin (*i-ken*) getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Olumsuz şekli *-mAs* olumsuzluk ekinin ana fiilden sonra getirilmesi ile teşkil edilir.

Mubada, bizniñ mehpi télégRAF şifirlirini yéşiş téxnimiz töven bolğan bolsa, bu mühim sirdin mehrum qalarkenmiz. “Eğer, gizli telegraf şifrelerini çözme tekniğimiz yetersiz olsaydı, bu önemli sırdan mahrum kalarmışız.” (HZUT, 1719)

Oluşumu: $[-(A)r<(yU)r-i<er-ken]$

Olumlu: [fiil + *-(A)r-* kip eki + *-iken-* ek fiili + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mAs-* olumsuzluk eki + *-iken-* ek fiili + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(A)r-* kip eki + *-iken-* ek fiili + z. k. şahıs eki *-mu* soru eki+]

Olumsuz soru:[fiil+ *-mAs-* olumsuzluk eki+*-iken-* ek fiili+ z. k. şahıs eki + *-mu* soru eki]²⁵⁶

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ar-iken-şahıs eki		başla-mas-iken-şahıs eki		başla-ar-iken-şahıs eki-mu		başla-mas-iken-şahıs eki-mu	
Teklik	1	başlarkenmen (başlarmışım, başlayacakmışım)	başlimaskenmen	başlarkenmenmu	başlimaskenmenmu			
	2	başlarkensen başlarkensiz başlarkenla	başlimaskensen başlimaskensiz başlimaskenla	başlarkensenmu başlarkensizmu başlarkenlimu	başlimaskensenmu başlimaskensizmu başlimaskenlimu			
	3	başlarken	başlimasken	başlarkenmu	başlimaskenmu			
Çokluk	1	başlarkenmiz	başlimaskenmiz	başlarkenmizmu	başlimaskenmizmu			
	2	başlarkensiler	başlimaskensiler	başlarkensilermu	başlimaskensilermu			
	3	başlarken	başlimasken	başlarkenmu	başlimaskenmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-ar-iken-şahıs eki		yaz-mas-iken-şahıs eki		yaz-ar-iken-şahıs eki-mu		yaz-mas-iken-şahıs eki-mu	
κ	1	yazarkenmen	yazmaskenmen	yazarkenmenmu	yazmaskenmenmu			

²⁵⁴ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 345-346.

²⁵⁵ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1718.

²⁵⁶ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1718.

		(yazarmışım, yazacakmışım)			
	2	yazarikensen yazarikensiz yazarikenla	yazmasikensen yazmasikensiz yazmasikenla	yazarkensenmu yazarkensizmu yazarkenlimu	yazmaskensenmu yazmaskensizmu yazmaskenlimu
	3	yazarken	yazmasken	yazarkenmu	yazmaskenmu
Çokluk	1	yazarkenmiz	yazmaskenmiz	yazarkenmizmu	yazmaskenmizmu
	2	yazarkensiler	yazmaskensiler	yazarkensilermu	yazmaskensilermu
	3	yazarken	yazmasken	yazarkenmu	yazmaskenmu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-r-iken-şahıs eki		oqu-mas-iken- şahıs eki		oqu-r-iken-şahıs eki-mu		oqu-mas-iken-şahıs eki-mu	
Teklik	1	oqurkenmen (okurmuşum, okuyacakmışım)	oqumaskenmen	oqurkenmenmu	oqumaskenmenmu			
	2	oqurkensen oqurkensiz oqurkenla	oqumaskensen oqumaskensiz oqumaskenla	oqurkensenmu oqurkensizmu oqurkenlimu	oqumaskensenmu oqumaskensizmu oqumaskenlimu			
	3	oqurken	oqumasken	oqurkenmu	oqumaskenmu			
Çokluk	1	oqurkenmiz	oqumaskenmiz	oqurkenmizmu	oqumaskenmizmu			
	2	oqurkensiler	oqumaskensiler	oqurkensilermu	oqumaskensilermu			
	3	oqurken	oqumasken	oqurkenmu	oqumaskenmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-er-iken-şahıs eki		kör-mes-iken- şahıs eki		kör-er-iken-şahıs eki-mu		kör-mes-iken-şahıs eki-mu	
Teklik	1	körerkenmen (görürmüşüm, görecekmışım)	körmeskenmen	körerkenmenmu	körmeskenmenmu			
	2	körerkensen körerkensiz körerkenla	körmeskensen körmeskensiz körmeskenla	körerkensenmu körerkensizmu körerkenlimu	körmeskensenmu körmeskensizmu körmeskenlimu			
	3	körerken	körmesken	körerkenmu	körmeskenmu			
Çokluk	1	körerkenmiz	körmeskenmiz	körerkenmizmu	körmeskenmizmu			
	2	körerkensiler	körmeskensiler	körerkensilermu	körmeskensilermu			
	3	körerken	körmesken	körerkenmu	körmeskenmu			

3.2.2.2.4. Gelecek Zaman Rivâyeti

3.2.2.2.4.1. Birinci Tip: *-(i/y)-di-ken*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki pütmişgen hazırqi zaman xever şekli”²⁵⁷, “Vasitilik bayan”²⁵⁸ diye adlandırılan gelecek zamanın rivayetinin bu tipi, *-(i/y)di-* kip ekinin üzerine ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin (*-iken*) getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile yapılır. Olumsuz şekli *-mA-* olumsuzluk ekinin kip ekinden önce getirilmesi ile teşkil edilir. *yiğli-ma-y-diken-men*, *yaz-ma-y-diken-sen* vb. Soru şeklinde, *-(A)m (<-mu)* eki kip ekinden önce getirilir. *yiğla-m-diken-sen?*, *yaz-a-m-diken-miz?*, *yaz-ma-m-diken-siler?* vb.

-Nimişqa kêtidikenmiz, bizmu miltiq étişni ügenduq, -didi hös narixan. “- Niçin gidecekmişiz, biz de tüfek kullanmayı öğrendik, dedi Hösnarihan.” (İz, 204)

Oluşumu: {*-i<A/-y-d<dur<durur-i<er-ken*}

Olumlu: [fiil + *-i/-y-di-ken* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA* olumsuzluk eki + *-y-di-ken* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(A)m (<-mu)* soru eki + *-di-ken* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz soru:[fiil + *-mA* olumsuzluk eki+ *m (<-mu)* soru eki+ *-di-ken+z. k. şahıs eki*]²⁵⁹

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-y-diken-şahıs eki		başla-ma-y-diken-şahıs eki		başla-m-diken-şahıs eki		başla-ma-m-diken-şahıs eki	
Teklik	1	başlaydikenmen (başlayacakmışım) (başlarmışım)	başlimaydikenmen	başlamdikenmen	başlimamdikenmen			
	2	başlaydikensen başlaydikensiz başlaydikenla	başlimaydikensen başlimaydikensiz başimaydikenla	başlamdikensen başlamdikensiz başlamdikenla	başlimamdikensen başlimamdikensiz başlimamdikenla			
	3	başlaydiken	başlimaydiken	başlamdiken	başlimamdiken			
Çokluk	1	başlaydikenmiz	başlimaydikenmiz	başlamdikenmiz	başlimamdikenmiz			
	2	başlaydikensiler	başlimaydikensiler	başlamdikensiler	başlimamdikensiler			
	3	başlaydiken	başlimaydiken	başlamdiken	başlimamdiken			

²⁵⁷ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 333-334.

²⁵⁸ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1706.

²⁵⁹ Arslan Abdulla Tehur vd., *a.g.e.*, s. 1705.

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		yaz-i-diken-şahıs eki	yaz-ma-y-diken-şahıs eki	yaz-a-m-diken-şahıs eki	yaz-ma-m-diken-şahıs eki
Teklik	1	yazidikenmen (yazacaktım) (yazarmışım)	yazmaydikenmen	yazamdikenmen	yazmamdikenmen
	2	yazidikensen yazidikensiz yazidikenla	yazmaydikensen yazmaydikensiz yazmaydikenla	yazamdikensen yazamdikensiz yazamdikenla	yazmamdikensen yazmamdikensiz yazmamdikenla
	3	yazidiken	yazmaydiken	yazamdiken	yazmamdiken
Çokluk	1	yazidikenmiz	yazmaydikenmiz	yazamdikenmiz	yazmamdikenmiz
	2	yazidikensiler	yazmaydikensiler	yazamdikensiler	yazmamdikensiler
	3	yazidiken	yazmaydiken	yazamdiken	yazmamdiken

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		oqu-y-diken-şahıs eki	oqu-ma-y-diken-şahıs eki	oqu-m-diken-şahıs eki	oqu-ma-m-diken-şahıs eki
Teklik	1	oquydikenmen (okuyacaktım) (okurmuşum)	oqumaydikenmen	oqumdikenmen	oqumamdikenmen
	2	oquydikensen oquydikensiz oquydikenla	oqumaydikensen oqumaydikensiz oqumaydikenla	oqumdikensen oqumdikensiz oqumdikenla	oqumamdikensen oqumamdikensiz oqumamdikenla
	3	oquydiken	oqumaydiken	oqumdiken	oqumamdiken
Çokluk	1	oquydikenmiz	oqumaydikenmiz	oqumdikenmiz	oqumamdikenmiz
	2	oquydikensiler	oqumaydikensiler	oqumdikensiler	oqumamdikensiler
	3	oquydiken	oqumaydiken	oqumdiken	oqumamdiken

Kişi		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
		kör-i-diken-şahıs eki	kör-me-y-diken-şahıs eki	kör-e-m-diken-şahıs eki	kör-me-m-diken-şahıs eki
Teklik	1	kör idikenmen (görecektim) (görürmüşüm)	körme ydikenmen	kör emdikenmen	kör memdikenmen
	2	kör idikensen kör idikensiz kör idikenla	körme ydikensen körme ydikensiz körme ydikenla	kör emdikensen kör emdikensiz kör emdikenla	kör memdikensen kör memdikensiz kör memdikenla
	3	kör idiken	körme ydiken	kör emdiken	kör memdiken
Çokluk	1	kör idikenmiz	körme ydikenmiz	kör emdikenmiz	kör memdikenmiz
	2	kör idikensiler	körme ydikensiler	kör emdikensiler	kör memdikensiler
	3	kör idiken	körme ydiken	kör emdiken	kör memdiken

3.2.2.2.4.2. İkinci Tip: -mAKçi-iken

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki meqset hazırqı zaman xever şekli”²⁶⁰ diye adlandırılan gelecek zamanın rivayetinin bu tipi, -mAKçi- kip ekinden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (-iken) nin getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir. *yaz-maqçi-ken-men* “yazacaktım”, *kör-mekçi-ken-siler* “görecektiniz” vb. Bu tipin olumsuz şekli, *emes* “değil” kelimesinin getirilmesi ile yapılır. *oqu-maqçi emes-ken-miz* “okumayacaktık, okuyacak değildik”, *kör-mekçi emes-ken-siler* “görmeyecektiniz, görecektiniz değilmişsiniz” gibi. Soru şekli, -mi(<-mu) soru eki -iken ek fiilinden önce getirilir. *başlı-maqçi-mi-ken-men?* “başlayacak mıymışım?”, *yaz-maqçi emes-mi-ken-sen?* “yazmayacak mıymışın, yazacak değil miymişsin?”

Bügün Erkin’mu kelmekçiken. “Bugün Erkin de gelecektim.” (HZUT, 1658)

Olumlu: [fiil + -mAKçi + -iken + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + -mAKçi + *emes* + -iken + zamir kökenli şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + -mAKçi ++ -mi(<-mu) soru eki + -iken + zamir k. şahıs eki]

Olumsuz soru: [fiil + -mAKçi + *emes* + -mi(<-mu) soru eki + -iken + z. k. şahıs eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		başla-maqçi-iken- şahıs eki		başla-maqçi emes-iken- şahıs eki		başla-maqçi-mu- iken-şahıs eki		başla-maqçi emes-mu-iken- şahıs eki
Teklik	1	başlımaqçikenmen (başlayacaktım)		başlımaqçi emeskenmen		başlımaqçimikenmen		başlımaqçi emesmikenmen
	2	başlımaqçikensen başlımaqçikensiz başlımaqçikenla		başlımaqçi emeskensen başlımaqçi emeskensiz başlımaqçi emeskenla		başlımaqçimikensen başlımaqçimikensiz başlımaqçimikenla		başlımaqçi emesmikensen başlımaqçi emesmikensiz başlımaqçi emesmikenla
	3	başlımaqçiken		başlımaqçi emesken		başlımaqçimiken		başlımaqçi emesmiken
Çokluk	1	başlımaqçikenmiz		başlımaqçi emeskenmiz		başlımaqçimikenmiz		başlımaqçi emesmikenmiz
	2	başlımaqçikensiler		başlımaqçi emeskensiler		başlımaqçimikensiler		başlımaqçi emesmikensiler
	3	başlımaqçiken		başlımaqçi emesken		başlımaqçimiken		başlımaqçi emesmiken

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
		yaz-maqçi-iken- şahıs eki		yaz-maqçi emes-iken- şahıs eki		yaz-maqçi-mu-iken- şahıs eki		yaz-maqçi emes-mu-iken- şahıs eki
Teklik	1	yazmaqçikenmen (yazacaktım)		yazmaqçi emeskenmen		yazmaqçimikenmen		yazmaqçi emesmikenmen

²⁶⁰ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 368.

	2	yazmaççikensen yazmaççikensiz yazmaççikenla	yazmaççi emeskensen yazmaççi emeskensiz yazmaççi emeskenla	yazmaççimikensen yazmaççimikensiz yazmaççimikenla	yazmaççi emesmikensen yazmaççi emesmikensiz yazmaççi emesmikenla
	3	yazmaççiken	yazmaççi emesken	yazmaççimiken	yazmaççi emesmiken
Çokluk	1	yazmaççikenmiz	yazmaççi emeskenmiz	yazmaççimikenmiz	yazmaççi emesmikenmiz
	2	yazmaççikensiler	yazmaççi emeskensiler	yazmaççimikensiler	yazmaççi emesmikensiler
	3	yazmaççiken	yazmaççi emesken	yazmaççimiken	yazmaççi emesmiken

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-maççi-iken-şahıs eki		oqu-maççi emes-iken-şahıs eki		oq-maççi-mu-iken-şahıs eki		oqu-maççi emes-mu-iken-şahıs eki	
Teklik	1	oqumaççikenmen (okuyacakmışım)	oqumaççi emeskenmen	oqumaççimikenmen	oqumaççi emesmikenmen			
	2	oqumaççikensen oqumaççikensiz oqumaççikenla	oqumaççi emeskensen oqumaççi emeskensiz oqumaççi emeskenla	oqumaççimikensen oqumaççimikensiz oqumaççimikenla	oqumaççi emesmikensen oqumaççi emesmikensiz oqumaççi emesmikenla			
	3	oqumaççiken	oqumaççi emesken	oqumaççimiken	oqumaççi emesmiken			
Çokluk	1	oqumaççikenmiz	oqumaççi emeskenmiz	oqumaççimikenmiz	oqumaççi emesmikenmiz			
	2	oqumaççikensiler	oqumaççi emeskensiler	oqumaççimikensiler	oqumaççi emesmikensiler			
	3	oqumaççiken	oqumaççi emesken	oqumaççimiken	oqumaççi emesmiken			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-mekçi-iken-şahıs eki		kör-mekçi emes-iken-şahıs eki		kör-mekçi-mu-iken-şahıs eki		körmekçi emes-mu-iken-şahıs eki	
Teklik	1	körmekçikenmen (görecekmışım)	körmekçi emeskenmen	körmekçimikenmen	körmekçi emesmikenmen			
	2	körmekçikensen körmekçikensiz körmekçikenla	körmekçi emeskensen körmekçi emeskensiz körmekçi emeskenla	körmekçimikensen körmekçimikensiz körmekçimikenla	körmekçi emesmikensen körmekçi emesmikensiz körmekçi emesmikenla			
	3	körmekçiken	körmekçi emesken	körmekçimiken	körmekçi emesmiken			
Çokluk	1	körmekçikenmiz	körmekçi emeskenmiz	körmekçimikenmiz	körmekçi emesmikenmiz			
	2	körmekçikensiler	körmekçi emeskensiler	körmekçimikensiler	körmekçi emesmikensiler			
	3	körmekçiken	körmekçi emesken	körmekçimiken	körmekçi emesmiken			

3.2.2.2.4.3. Üçüncü Tip: *-(i/y)-di-ğan*

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Vasitilik bayan meylidiki pütmişgen ötken zaman xever şekli”²⁶¹ diye adlandırılan gelecek zamanın rivayetinin bu tipi, *-(i/y)-di-ğan* kip ekinin üzerine ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin (*-iken*) getirilmesi ile

²⁶¹ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 345-346.

yapılır. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Olumsuz şekli *-mA-* olumsuzluk ekinin kip ekinden önce getirilmesiyle yapılır. *yaz-ma-y-diğan-iken-men*, *oqu-ma-y-diğan-iken-sen* vb. Soru şekli, *-mu* soru eki şahıs eklerinden sonra getirilir. *yigla-y-diğan-iken-sen-mu?*, *yaz-ma-y-diğan-iken-miz-mu?*, *yaz-ma-y-diğan-iken-siler-mu?* gibi.

Olumlu: [fiil + *-(i/y)-diğan-* + *-iken-* + zamir kökenli şahıs eki]

Olumsuz: [fiil + *-mA-* olumsuzluk eki + *-y-diğan-* + *-iken-* + z. k. şahıs eki]

Olumlu soru: [fiil + *-(i/y)-diğan-* + *-iken-* + z. k. şahıs eki + *-mu* soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mA-* + *-y-diğan-* + *-iken-* + z. k. şahıs eki + *-mu* soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-y-diğan-iken-şahıs eki	başli-ma-y-diğan-iken-şahıs eki	başli-ma-y-diğan-iken-şahıs eki	başli-ma-y-diğan-iken-şahıs eki	başla-y-diğan-iken-şahıs eki-mu	başli-ma-y-diğan-iken-şahıs eki-mu	başli-ma-y-diğan-iken-şahıs eki-mu	başli-ma-y-diğan-iken-şahıs eki-mu
Teklik	1	başlaydıganikenmen (başlayacakmışım, başlarmışım)	başlimaydıganikenmen	başlimaydıganikenmen	başlaydıganikenmenmu	başlimaydıganikenmenmu	başlimaydıganikenmenmu	başlimaydıganikenmenmu
	2	başlaydıganikensen başlaydıganikensiz başlaydıganikenla	başlimaydıganikensen başlimaydıganikensiz başlimaydıganikenla	başlimaydıganikensen başlimaydıganikensiz başlimaydıganikenla	başlaydıganikensenmu başlaydıganikensizmu başlaydıganikenlimu	başlimaydıganikensenmu başlimaydıganikensizmu başlimaydıganikenlimu	başlimaydıganikensenmu başlimaydıganikensizmu başlimaydıganikenlimu	başlimaydıganikensenmu başlimaydıganikensizmu başlimaydıganikenlimu
	3	başlaydıganiken	başlimaydıganiken	başlimaydıganiken	başlaydıganikenmu	başlimaydıganikenmu	başlimaydıganikenmu	başlimaydıganikenmu
Çokluk	1	başlaydıganikenmiz	başlimaydıganikenmiz	başlimaydıganikenmiz	başlaydıganikenmizmu	başlimaydıganikenmizmu	başlimaydıganikenmizmu	başlimaydıganikenmizmu
	2	başlaydıganikensiler	başlimaydıganikensiler	başlimaydıganikensiler	başlaydıganikensilermu	başlimaydıganikensilermu	başlimaydıganikensilermu	başlimaydıganikensilermu
	3	başlaydıganiken	başlimaydıganiken	başlimaydıganiken	başlaydıganikenmu	başlimaydıganikenmu	başlimaydıganikenmu	başlimaydıganikenmu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-i-diğan-iken-şahıs eki	kör-i-diğan-iken-şahıs eki	kör-me-y-diğan-iken-şahıs eki	kör-me-y-diğan-iken-şahıs eki	kör-i-diğan-iken-şahıs eki-mu	kör-me-y-diğan-iken-şahıs eki-mu	kör-me-y-diğan-iken-şahıs eki-mu	kör-me-y-diğan-iken-şahıs eki-mu
Teklik	1	körıdıganikenmen (görecekmışım, görürmüşüm)	körmeıdıganikenmen	körmeıdıganikenmen	körıdıganikenmenmu	körmeıdıganikenmenmu	körmeıdıganikenmenmu	körmeıdıganikenmenmu
	2	körıdıganikensen körıdıganikensiz körıdıganikenla	körmeıdıganikensen körmeıdıganikensiz körmeıdıganikenla	körmeıdıganikensen körmeıdıganikensiz körmeıdıganikenla	körıdıganikensenmu körıdıganikensizmu körıdıganikenlimu	körmeıdıganikensenmu körmeıdıganikensizmu körmeıdıganikenlimu	körmeıdıganikensenmu körmeıdıganikensizmu körmeıdıganikenlimu	körmeıdıganikensenmu körmeıdıganikensizmu körmeıdıganikenlimu
	3	körıdıganiken	körmeıdıganiken	körmeıdıganiken	körıdıganikenmu	körmeıdıganikenmu	körmeıdıganikenmu	körmeıdıganikenmu
Çokluk	1	körıdıganikenmiz	körmeıdıganikenmiz	körmeıdıganikenmiz	körıdıganikenmizmu	körmeıdıganikenmizmu	körmeıdıganikenmizmu	körmeıdıganikenmizmu
	2	körıdıganikensiler	körmeıdıganikensiler	körmeıdıganikensiler	körıdıganikensilermu	körmeıdıganikensilermu	körmeıdıganikensilermu	körmeıdıganikensilermu
	3	körıdıganiken	körmeıdıganiken	körmeıdıganiken	körıdıganikenmu	körmeıdıganikenmu	körmeıdıganikenmu	körmeıdıganikenmu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oku-y-diğan-iken-şahıs eki		oku-ma-y-diğan-iken-şahıs eki		oku-y-diğan-iken-şahıs eki-mu		oku-ma-y-diğan-iken-şahıs eki-mu	
Teklik	1	oquydiğanikenmen (okuyacakmışım, okurmuşum)	oqumaydiğanikenmen	oquydiğanikenmenmu	oqumaydiğanikenmenu			
	2	oquydiğanikensen oquydiğanikensiz oquydiğanikenla	oqumaydiğanikensen oqumaydiğanikensiz oqumaydiğanikenla	oquydiğanikensenmu oquydiğanikensizmu oquydiğanikenlimu	oqumaydiğanikensenmu oqumaydiğanikensizmu oqumaydiğanikenlimu			
	3	oquydiğaniken	oqumaydiğaniken	oquydiğanikenmu	oqumaydiğanikenmu			
Çokluk	1	oquydiğanikenmiz	oqumaydiğanikenmiz	oquydiğanikenmizmu	oqumaydiğanikenmizmu			
	2	oquydiğanikensiler	oqumaydiğanikensiler	oquydiğanikensilermu	oqumaydiğanikensilermu			
	3	oquydiğaniken	oqumaydiğaniken	oquydiğanikenmu	oqumaydiğanikenmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-i-diğan-iken-şahıs eki		yaz-ma-y-diğan-iken-şahıs eki		yaz-i-diğan-iken-şahıs eki-mu		yaz-ma-y-diğan-iken-şahıs eki-mu	
Teklik	1	yazidiğanikenmen (yazacakmışım, yazarmışım)	yazmaydiğanikenmen	yazidiğanikenmenmu	yazmaydiğanikenmenu			
	2	yazidiğanikensen yazidiğanikensiz yazidiğanikenla	yazmaydiğanikensen yazmaydiğanikensiz yazmaydiğanikenla	yazidiğanikensenmu yazidiğanikensizmu yazidiğanikenlimu	yazmaydiğanikensenmu yazmaydiğanikensizmu yazmaydiğanikenlimu			
	3	yazidiğaniken	yazmaydiğaniken	yazidiğanikenmu	yazmaydiğanikenmu			
Çokluk	1	yazidiğanikenmiz	yazmaydiğanikenmiz	yazidiğanikenmizmu	yazmaydiğanikenmizmu			
	2	yazidiğanikensiler	yazmaydiğanikensiler	yazidiğanikensilermu	Yazmaydiğanikensilermu			
	3	yazidiğaniken	yazmaydiğaniken	yazidiğanikenmu	yazmaydiğanikenmu			

3.2.2.2.5. Şart Kipinin Rivayeti

3.2.2.2.5.1. Birinci Tip: -sa-iyelik kökenli şahıs eki + iken

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Arzu - teklip meylidiki xever şekli”²⁶² diye adlandırılan şart kipinin rivayeti, cümledeki işin iltimas, arzu veya teklif tarzında söylenmiş olduğunu ifade eder. Bu kip, şart işletiminden sonra ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin (-iken) getirilmesi ile yapılır. *yaz-sa-m iken* “yazsaymışım”, *bar-sa-q iken* “gitseymişiz”, *kel-se-ŋ iken* “gelseymişsin” vb.

²⁶² Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 302-303.

Bu tipin olumsuz şekli, *-mi (<-mA)* olumsuzluk ekinin şart ekinden önce getirilmesiyle teşkil edilir. *başli-mi-sa-m iken* “başlamasaymışım”, *kör-mi-se-η iken* “görmeseymişsin”. Soru şeklinde, *-mi (<-mu)* soru eki şahıs eklerinden sonra getirilir. *oqu-sa-q-mi-ken?*, *yaz-sa-ηlar-mi-ken?* vb.

Mundin keyinmu maηa muşundaq yardım qilip tursiηiz iken. “Bundan sonra da bana böyle yardım etseydiniz.” (HZUTG, 303)

Olumlu: [fiil + *-sA-* şart eki + iyelik kökenli şahıs eki + *-iken*]

Olumsuz: [fiil + *-mi (<-mA)* olumsuzluk eki + *-sA-* şart eki + i. k. şahıs eki + *-iken*]

Olumlu soru: [fiil + *-sA-* şart eki + i. k. şahıs eki + *-mi (<-mu)* soru eki + *-iken*]

Olumsuz soru: [fiil + *-mi (<-mA)* olumsuzluk eki + *-sA-* şart eki + *-mi (<-mu)* soru eki + i. k. şahıs eki + *-iken*]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-sa-şahıs eki+iken		başla-ma-sa-şahıs eki+iken		başla-sa-şahıs eki-mi-ken		başla-ma-sa-şahıs eki-mi-ken	
Teklik	1	başlısam iken (başlasaymışım)	başlimisam iken	başlısammiken	başlimisammiken			
	2	başlısaη iken başlısaηiz iken başlısıla iken	başlimisaη iken başlimisaηiz iken başlimisıla iken	başlısaηmiken başlısaηizmiken başlısılamiken	başlimisaηmiken başlimisaηizmiken başlimisılamiken			
	3	başlısa iken	başlimisa iken	başlısamiken	başlimisamiken			
Çokluk	1	başlısaq iken	başlimisaq iken	başlısaqmiken	başlimisaqmiken			
	2	başlısaηlar iken	başlimisaηlar iken	başlısaηlarmiken	başlimisaηlarmiken			
	3	başlısa iken	başlimisa iken	başlısamiken	başlimisamiken			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-se-şahıs eki+iken		kör-me-se-şahıs eki+iken		kör-se-şahıs eki-mi-ken		kör-me-se-şahıs eki-mi-ken	
Teklik	1	körsem iken (görseymişim)	körmisem iken	körsemmiken	körmisemmiken			
	2	körseη iken körseηiz iken körsile iken	körmiseη iken körmiseηiz iken körmisile iken	körseηmiken körseηizmiken körsilemiken	körmiseηmiken körmiseηizmiken körmisilemiken			
	3	körse iken	körmise iken	körsemiken	körmisemiken			
Çokluk	1	körsek iken	körmisek iken	körsekmiken	körmisekmiken			
	2	körseηlar iken	körmiseηlar iken	körseηlarmiken	körmiseηlarmiken			
	3	körse iken	körmise iken	körsemiken	körmisemiken			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-sa-şahıs eki+iken		oqu-ma-sa-şahıs eki+iken		oqu-sa-şahıs eki-mi-ken		oqu-ma-sa-şahıs eki-mi-ken	
Teklik	1	oqusam iken (okusaymışım)	oqumisam iken	oqusammiken	oqumisammiken			
	2	oqusañ iken oqusañiz iken oqusila iken	oqumisañ iken oqumisañiz iken oqumisila iken	oqusañmiken oqusañizmiken oqusilamiken	oqumisañmiken oqumisañizmiken oqumisilamiken			
	3	oqusa iken	oqumisa iken	oqusamiken	oqumisamiken			
Çokluk	1	oqusaq iken	oqumisaq iken	oqusaqmiken	oqumisaqmiken			
	2	oqusañlar iken	oqumisañlar iken	oqusañlarmiken	oqumisañlarmiken			
	3	oqusa iken	oqumisa iken	oqusamiken	oqumisamiken			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-sa-şahıs eki+iken		yaz-ma-sa-şahıs eki+iken		yaz-sa-şahıs eki-mi-ken		yaz-ma-sa-şahıs eki-mi-ken	
Teklik	1	yazsam iken (yazsaymışım)	yazmisam iken	yazsammiken	yazmisammiken			
	2	yazsañ iken yazsañiz iken yazsila iken	yazmisañ iken yazmisañiz iken yazmisila iken	yazsañmiken yazsañizmiken yazsilamiken	yazmisañmiken yazmisañizmiken yazmisilamiken			
	3	yazsa iken	yazmisa iken	yazsamiken	yazmisamiken			
Çokluk	1	yazsaq iken	yazmisaq iken	yazsaqmiken	yazmisaqmiken			
	2	yazsañlar iken	yazmisañlar iken	yazsañlarmiken	yazmisañlarmiken			
	3	yazsa iken	yazmisa iken	yazsamiken	yazmisamiken			

3.2.2.2.5.2. İkinci Tip: -sa-iyelik kökenli şahıs eki + boptiken

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde “Epsus meylidiki xever şekli”²⁶³ diye adlandırılan şart kipinin rivayetinin bu tipi, cümledeki işin efsus, pişmanlık duymak tarzında söylenmiş olduğunu ifade eder. Bu kip, şart işletiminden sonra *boptiken* (<bol-u-p-ti<-tu<-dur<turur-i<er-ken) yapısının getirilmesi ile teşkil edilir. Bu tipin olumsuz

²⁶³ Hamit Tömür, *a.g.e.*, s. 304-305.

şekli, *-mi* (<-mA) olumsuzluk ekinin şart ekinden önce getirilmesiyle teşkil edilir. *kör-mi-sa-m boptiken* “görmeseymişim”, *oqu-mi-sa-ŋ boptiken* “okumasaymışım” gibi. Soru şekli, *-mu* soru eki sonda bulunur.

Rastinla şunçivala çiraylıqmu? Bir körsek boptiken. “Gerçekten o kadar güzel mi? Bir görseydik.” (İz, 87)

Oluşumu: [bol-u-p-ti<-tu<-dur<turur-i<er-ken]

Olumlu: [fiil + -sA- şart eki + iyelik kökenli şahıs eki + *boptiken*]

Olumsuz: [fiil + *-mi* (<-mA) olumsuzluk eki + -sA- şart eki + i. k. şahıs eki + *boptiken*]

Olumlu soru: [fiil + -sA- şart eki + i. k. şahıs eki + *boptiken* + -mu soru eki]

Olumsuz soru: [fiil + *-mi* (<-mA) olumsuzluk eki + -sA- şart eki + i. k. şahıs eki + *boptiken* + -mu soru eki]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru		
	başla-sa-şahıs eki boptiken	başla-ma-sa-şahıs eki boptiken	başla-sa-şahıs eki boptiken-mu	başla-ma-sa-şahıs eki boptiken-mu	başla-sa-şahıs eki boptikenmu	başla-ma-sa-şahıs eki boptikenmu	başla-sa-şahıs eki boptikenmu	başla-ma-sa-şahıs eki boptikenmu	
Teklik	1	başlısam boptiken (başlasaymışım)	başlimisam boptiken	başlısam boptikenmu	başlimisam boptikenmu	başlısam boptikenmu	başlimisam boptikenmu	başlısam boptikenmu	başlimisam boptikenmu
	2	başlısaŋ boptiken başlısaŋız boptiken başlısıla boptiken	başlimisaŋ boptiken başlimisaŋız boptiken başlimisıla boptiken	başlısaŋ boptikenmu başlısaŋız boptikenmu başlısıla boptikenmu	başlimisaŋ boptikenmu başlimisaŋız boptikenmu başlimisıla boptikenmu	başlısaŋ boptikenmu	başlimisaŋ boptikenmu	başlısaŋız boptikenmu	başlimisaŋız boptikenmu
	3	başlısa boptiken	başlimisa boptiken	başlısa boptikenmu	başlimisa boptikenmu	başlısa boptikenmu	başlimisa boptikenmu	başlısa boptikenmu	başlimisa boptikenmu
Çokluk	1	başlısaq boptiken	başlimisaq boptiken	başlısaq boptikenmu	başlimisaq boptikenmu	başlısaq boptikenmu	başlimisaq boptikenmu	başlısaq boptikenmu	başlimisaq boptikenmu
	2	başlısaŋlar boptiken	başlimisaŋlar boptiken	başlısaŋlar boptikenmu	başlimisaŋlar boptikenmu	başlısaŋlar boptikenmu	başlimisaŋlar boptikenmu	başlısaŋlar boptikenmu	başlimisaŋlar boptikenmu
	3	başlısa boptiken	başlimisa boptiken	başlısa boptikenmu	başlimisa boptikenmu	başlısa boptikenmu	başlimisa boptikenmu	başlısa boptikenmu	başlimisa boptikenmu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru		
	yaz-sa-şahıs eki boptiken	yaz-ma-sa-şahıs eki boptiken	yaz-sa-şahıs eki boptiken-mu	yaz-ma-sa-şahıs eki boptiken-mu	yaz-sa-şahıs eki boptikenmu	yaz-ma-sa-şahıs eki boptikenmu	yaz-sa-şahıs eki boptikenmu	yaz-ma-sa-şahıs eki boptikenmu	
Teklik	1	yazsam boptiken (yazsaymışım)	yazmisam boptiken	yazsam boptikenmu	yazmisam boptikenmu	yazsam boptikenmu	yazmisam boptikenmu	yazsam boptikenmu	yazmisam boptikenmu
	2	yazsaŋ boptiken yazsaŋız boptiken yazsıla boptiken	yazmisaŋ boptiken yazmisaŋız boptiken yazmisıla boptiken	yazsaŋ boptikenmu yazsaŋız boptikenmu yazsıla boptikenmu	yazmisaŋ boptikenmu yazmisaŋız boptikenmu yazmisıla boptikenmu	yazsaŋ boptikenmu	yazmisaŋ boptikenmu	yazsaŋız boptikenmu	yazmisaŋız boptikenmu
	3	yazsa boptiken	yazmisa boptiken	yazsa boptikenmu	yazmisa boptikenmu	yazsa boptikenmu	yazmisa boptikenmu	yazsa boptikenmu	yazmisa boptikenmu
Çokluk	1	yazsaq boptiken	yazmisaq boptiken	yazsaq boptikenmu	yazmisaq boptikenmu	yazsaq boptikenmu	yazmisaq boptikenmu	yazsaq boptikenmu	yazmisaq boptikenmu
	2	yazsaŋlar boptiken	yazmisaŋlar boptiken	yazsaŋlar boptikenmu	yazmisaŋlar boptikenmu	yazsaŋlar boptikenmu	yazmisaŋlar boptikenmu	yazsaŋlar boptikenmu	yazmisaŋlar boptikenmu
	3	yazsa boptiken	yazmisa boptiken	yazsa boptikenmu	yazmisa boptikenmu	yazsa boptikenmu	yazmisa boptikenmu	yazsa boptikenmu	yazmisa boptikenmu

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-sa-şahıs eki boptiken		oqu-ma-sa-şahıs eki boptiken		oqu-sa-şahıs eki boptiken-mu		oqu-ma-sa-şahıs eki boptiken-mu	
Teklik	1	oqusam boptiken (okusaymışım)	oqumisam boptiken	oqusam boptikenmu	oqumisam boptikenmu			
	2	oqusañ boptiken oqusañiz boptiken oqusila boptiken	oqumisañ boptiken oqumisañiz boptiken oqumisila boptiken	oqusañ boptikenmu oqusañiz boptikenmu oqusila boptikenmu	oqumisañ boptikenmu oqumisañiz boptikenmu oqumisila boptikenmu			
	3	oqusa boptiken	oqumisa boptiken	oqusa boptikenmu	oqumisa boptikenmu			
Çokluk	1	oqusaq boptiken	oqumisaq boptiken	oqusaq boptikenmu	oqumisaq boptikenmu			
	2	oqusañlar boptiken	oqumisañlar boptiken	oqusañlar boptikenmu	oqumisañlar boptikenmu			
	3	oqusa boptiken	oqumisa boptiken	oqusa boptikenmu	oqumisa boptikenmu			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-se-şahıs eki boptiken		kör-me-sa-şahıs eki boptiken		kör-se-şahıs eki boptiken-mu		kör-me-sa-şahıs eki boptiken-mu	
Teklik	1	körsem boptiken (görseymişim)	körmisam boptiken	körsem boptikenmu	körmisam boptikenmu			
	2	körseñ boptiken körseñiz boptiken körsila boptiken	körmiseñ boptiken körmiseñiz boptiken körmisila boptiken	körseñ boptikenmu körseñiz boptikenmu körsila boptikenmu	körmiseñ boptikenmu körmiseñiz boptikenmu körmisila boptikenmu			
	3	körse boptiken	körmise boptiken	körse boptikenmu	körmise boptikenmu			
Çokluk	1	körseq boptiken	körmiseq boptiken	körseq boptikenmu	körmiseq boptikenmu			
	2	körseñlar boptiken	körmiseñlar boptiken	körseñlar boptikenmu	körmiseñlar boptikenmu			
	3	körse boptiken	körmise boptiken	körse boptikenmu	körmise boptikenmu			

3.2.2.2.6. Gereklilik Kipinin Rivayeti

Yeni Uygur Türkçesinde gereklilik kipinin rivayeti, *-(i, u, ü)ş-* isim fiil eki ile yapılan fiil isimlerine iyelik ekleri eklendikten sonra *kérek* kelimesinin getirilmesi ve ardından da ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin *(-iken)* eklenmesi ile yapılır. Bu tipin olumsuz şekli, *-mAsliK* ekine iyelik ekleri eklendikten sonra *kérek* kelimesinin getirilmesi ve ardından da ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şeklinin *(-iken)* eklenmesi ile yapılır. *yaz-masliq-i-m kérek iken* “yazmamalıymışım, yazmamam gerekmiş”, *kel-meslik-i-ñ kérek iken* “gelmemeliymişsin, gelmemen gerekmiş” gibi. Soru şekli, *-mi (<-mu)* soru ekinin *kérek* kelimesinden sonra getirilmesi ile yapılır. *başli-ş-im kérek-mi-ken?* “başlamalı mıymışım, başlamam gerek miymiş?”, *kör-meslik-i-ñlar kérek-mi-ken?* “görmemeniz gerek miymiş?” vb.

Olumlu: [fiil + -(i, u, ü)ş- + iyelik eki + kérek + iken]

Olumsuz: [fiil + -mAsliK- + iyelik eki + kérek + iken]

Olumlu soru: [fiil + -(i, u, ü)ş- + iyelik eki + kérek + -mi (<-mu) soru eki + iken]

Olumsuz soru: [fiil + -mAsliK- + iyelik eki + kérek + -mi (<-mu) soru eki + iken]

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başla-ş-iyelik eki kérek iken		başla-masliq-iyelik eki kérek iken		başla-ş-iyelik eki kérek-mi-ken		başla-masliq-iyelik eki kérek-mi-ken	
Teklik	1	başlışım kérek iken (başlamalıymışım, başlamam gerekmiş)	başlımasliqim kérek iken	başlışım kérekmiken	başlımasliqim kérekmiken			
	2	başlışınj kérek iken başlışınjız kérek iken başlaşliri kérek iken	başlımasliqınj kérek iken başlımasliqınjız kérek iken başmaşliqliri kérek iken	başlışınj kérekmiken başlışınjız kérekmiken başlaşliri kérekmiken	başlımasliqınj kérekmiken başlımasliqınjız kérekmiken başlımasliqliri kérekmiken			
	3	başlışı kérek iken	başlımasliqi kérek iken	başlışı kérekmiken	başlımasliqi kérekmiken			
Çokluk	1	başlışımız kérek iken	başlımasliqımız kérek iken	başlışımız kérekmiken	başlımasliqımız kérekmiken			
	2	başlışınlar kérek iken	başlımasliqınlar kérek iken	başlışınlar kérekmiken	başlımasliqınlar kérekmiken			
	3	başlışı kérek iken	başlımasliqi kérek iken	başlışı kérekmiken	başlımasliqi kérekmiken			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	yaz-i-ş-iyelik eki kérek iken		yaz-masliq-iyelik eki kérek iken		yaz-i-ş-iyelik eki kérek iken -mu		yaz-masliq-iyelik eki kérek iken-mu	
Teklik	1	yézişim kérek iken (yazmalıymışım, yazmam gerekmiş)	yazmasliqim kérek iken	yézişim kérekmiken	yazmasliqim kérekmiken			
	2	yézişinj kérek iken yézişinjız kérek iken yézişliri kérek iken	yazmasliqınj kérek iken yazmasliqınjız kérek iken yazmasliqliri kérek iken	yézişinj kérekmiken yézişinjız kérekmiken yézişliri kérekmiken	yazmasliqınj kérekmiken yazmasliqınjız kérekmiken yazmasliqliri kérekmiken			
	3	yézişi kérek iken	yazmasliqi kérek iken	yézişi kérekmiken	yazmasliqi kérekmiken			
Çokluk	1	yézişimiz kérek iken	yazmasliqımız kérek iken	yézişimiz kérekmiken	yazmasliqımız kérekmiken			
	2	yézişınlar kérek iken	yazmasliqınlar kérek iken	yézişınlar kérekmiken	yazmasliqınlar kérekmiken			
	3	yézişi kérek iken	yazmasliqi kérek iken	yézişi kérekmiken	yazmasliqi kérekmiken			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	oqu-ş-iyelik eki kérek iken		oqu-masliq-iyelik eki kérek iken		oqu-ş-iyelik eki kérek iken -mu		oqu-mi-ş-iyelik eki kérek iken-mu	
Teklik	1	oquşum kérek iken (okumalıymışım, okumam gerekmiş)	oqumasliqim kérek iken	oquşum kérekmiken	oqumasliqim kérekmiken			
	2	oquşuñ kérek iken oquşıñız kérek iken oquşlırı kérek iken	oqumasliqıñ kérek iken oqumasliqıñız kérek iken oqumasliqlırı kérek iken	oquşuñ kérekmiken oquşıñız kérekmiken oquşlırı kérekmiken	oqumasliqıñ kérekmiken oqumasliqıñız kérekmiken oqumasliqlırı kérekmiken			
	3	oquşı kérek iken	oqumasliqi kérek iken	oquşı kérekmiken	oqumasliqi kérekmiken			
Çokluk	1	oquşımız kérek iken	oqumasliqımız kérek iken	oquşımız kérekmiken	oqumasliqımız kérekmiken			
	2	oquşınlar kérek iken	oqumasliqınlar kérek iken	oquşınlar kérekmiken	oqumasliqınlar kérekmiken			
	3	oquşı kérek iken	oqumasliqi kérek iken	oquşı kérekmiken	oqumasliqi kérekmiken			

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	kör-ü-ş-iyelik eki kérek iken		kör-meslik-iyelik eki kérek iken		kör-ü-ş-iyelik eki kérek iken-mu		kör-meslik-iyelik eki kérek iken-mu	
Teklik	1	körüşüm kérek iken (görmeliymişim, görmem gerekmiş)	körmeslikim kérek iken	körüşüm kérekmiken	körmeslikim kérekmiken			
	2	körüşüñ kérek iken körüşıñız kérek iken körüşlırı kérek iken	körmeslikıñ kérek iken körmeslikıñız kérek iken körmesliklırı kérek iken	körüşüñ kérekmiken körüşıñız kérekmiken körüşlırı kérekmiken	körmeslikıñ kérekmiken körmeslikıñız kérekmiken körmesliklırı kérekmiken			
	3	körüşı kérek iken	körmeslikı kérek iken	körüşı kérekmiken	körmeslikı kérekmiken			
Çokluk	1	körüşümüz kérek iken	körmeslikimiz kérek iken	körüşümüz kérekmiken	körmeslikimiz kérekmiken			
	2	körüşünlar kérek iken	körmeslikınlar kérek iken	körüşünlar kérekmiken	körmeslikınlar kérekmiken			
	3	körüşı kérek iken	körmeslikı kérek iken	körüşı kérekmiken	körmeslikı kérekmiken			

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. ÇAĞATAY, ÖZBEK VE YENİ UYGUR TÜRKÇELERİNDE FİİL İŞLETİMİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

4.1. FİİL İŞLETİMİNDE ŞAHIS EKLERİ

Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde fiil işletiminde kullanılan şahıs ekleri üç tip altında ele alınmaktadır.

4.1.1. Zamir Kökenli Şahıs Ekleri

Çağatay Türkçesinde, *DUr-* yardımcı fiili ve *DUr-* yardımcı fiilinin geniş zamanı olan *Durur*, üçüncü şahıslarda şahıs eki görevini üstlenmiştir. Bu ek, öğrenilen geçmiş zaman [*(al-ıp-tur(ur)* “almıştır”, *kal-ğan-dur* “kalmıştır”], şimdiki zaman (*bit-i-y-dür* “yazıyor”, *ayt-a turur* “söylüyor”) ve gelecek zaman (*-GU*, *-KU* ekleriyle yapılan biçimi *kör-gü-m-dür* “göreceğim”, *bol-gu-sı-dur* “olacaktır”) fiil işletimlerinde görülür.

Çağatay Türkçesinde zamir menşeli şahıs ekleri, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerindeki gibi bitişik yazılmaz, ayrı yazılır.

Çağatay Türkçesinde, zamir kökenli şahıs ekleri, öğrenilen geçmiş zaman, şimdiki zaman, gelecek zaman, geniş zaman ve istek kiplerinin işletiminde kullanılır.

Özbek Türkçesinde, 2. ve 3. çokluk şahıs ekleri nezaket için teklik şahıslarda da kullanılır. Tam nezaket ifadesi olmasa da ona yakın bir anlamda 2. teklik şahsı vurgulayarak belirtir: “sen ve diğerleri” gibi. 2. çokluk şahısta görülen *-sizlär* şekli ise anlamı pekiştirir.

Özbek Türkçesinde, *tur-* yardımcı fiilinin ekleşmiş şekli olan *-di*, üçüncü şahıslarda şahıs eki görevini üstlenmiştir. Bu ek, öğrenilen geçmiş zaman (*âl-ib-di*) ve gelecek zaman (*âl-ä-di*) işletimlerinde görülür.

Özbek Türkçesinde de zamir kökenli şahıs ekleri, öğrenilen geçmiş zaman, şimdiki zaman, gelecek zaman, geniş zaman ve istek kiplerinin işletiminde kullanılır.

Yeni Uygur Türkçesinde, zamir kökenli şahıs ekleri geçmiş zaman anlatan ‘-di-’ eki ve emir/istek kipinden başka her kipin işletiminde kullanılmaktadır.

Zamir kökenli şahıs ekleri içinde yer alan *-siz* eki, diğer Türk lehçelerinden farklı olarak, Uygur Türkçesinde, ‘siz’ zamiri gibi 2. şahsın çokluk anlamını kayıp edip, teklik saygı anlamı almıştır. 2. şahıs çokluk için ise, ‘-siz’ şahıs ekiyle ‘-ler’ çokluk ekinin birleşmesinden oluşmuş ‘-siler’ eki kullanılmaktadır. Ekteki çokluk anlatan ‘z’ sesi eriyip, yerini sonradan eklenen çokluk eki ‘-ler’e bırakmıştır. 2. şahıs teklik nezaket anlatan ‘-sile, -sila, -sili’ biçimleri de, sonradan oluşmuş olan 2. şahıs çokluk biçimi ‘-siler’in ses değişimleriyle ortaya çıkmıştır.

Yeni Uygur Türkçesinde diğer Türk lehçelerindeki gibi 3. şahıs teklik için ek bulunmamaktadır. Ama 3. şahıs teklik işletimine girmiş fiillerin sonuna ‘tur-’ yardımcı fiilin eklenmiş biçimi olan ‘-du/-tu’ eki getirilmektedir. Şimdiki zamanın 1. şahıs işletiminde şahıs ekinin önüne ve bazı birleşik zaman işletimindeki 1. ve 2. şahıslarda bulunan, birleşik zamanı oluşturan iki ek arasına bu ekin ‘-di/-ti-’ biçimi eklenmektedir. 3. şahıs çokluk işletimindeki fiillere, diğer Türk lehçelerinden farklı olarak, çokluk anlatan ‘-lAr’ eki getirilmemektedir. Yani 3. şahsın çokluk ve teklifi biçim bakımından aynıdır, cümlelerin çokluk anlamı özneye bırakılmıştır. Bazı Türk bilginlerinin kitaplarında, 3. şahıs çokluk eki olarak ‘-ş-’ ekini gösterilmiştir. Ancak bu ek diğer lehçelerde olduğu gibi işteş çatı ekidir ve eyleme bir yarışma ya da karşı karşıya yapma anlamı katar. İşteş çatılı cümlelerin çokluk özne istediğinden, ‘-ş-’ eki eklenen fiillerden çokluk anlamı çıkar, ama 3. şahıs çokluk işletimine girmiş her fiile bu ek getirilmez. Dolayısıyla, ek 3. şahıs çokluk eki olarak nitelendirilmemelidir. Ayrıca, bu bilginlerin eserlerinde, 3. şahıs çokluk eki olarak ‘-lAr’ eki verilmiştir, ama çağdaş Uygur Türkçesi edebi metinlerinde 3. şahıs çokluk işletimine girerek ‘-lAr’ çokluk eki almış fiillere çok nadir olsa bile rastlanmıyoruz.

Zamir Kökenli Şahıs Ekleri

	Kişi	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Teklik	1. kişi	mén	-mān	-men
	2. kişi	sén	-sān	-sen -siz (nezaket için) -sile, -sila, -sili (nezaket için)
	3. kişi	Ø, -DUr /Durur	Ø, di	Ø, (-du, -tu)
Çokluk	1. kişi	biz	-miz	-miz
	2. kişi	siz	-siz	-siler
	3. kişi	-lAr, -DUrAr / Dururlar	-lār	Ø, (-du, -tu)

4.1.2. İyelik Kökenli Şahıs Ekleri

Çağatay Türkçesinde iyelik kökenli şahıs ekleri görülen geçmiş zaman ve şart kiplerinin işletiminde kullanılır. Gereklilik kipi işletiminde doğrudan iyelik eklerinin kullanılması söz konusudur: *öşre bérmeķiñ kérak* “vergi vermen gerek” vb.

Özbek Türkçesinde de iyelik kökenli şahıs ekleri görülen geçmiş zaman ve şart işletiminde kullanılır. Gereklilik kipi işletiminde iyelik ekleri doğrudan kullanılır: *kelişimiz keräk* “gelmeliyiz” vb. 2. çokluk şahıs ekinin çokluk eki ile genişlemiş şekilleri de vardır. Bu şekiller yaygın değildir: *-ngiz; -ngizlär, -nglär, -läring, -läringiz.*²⁶⁴ İkinci ve üçüncü çokluk *[-(i)ngiz ve -lär]* şahıs ekleri çokluk anlamı verdiği gibi teklik şahısın nezaket anlamını da ifade edebilir.

Yeni Uygur Türkçesinde iyelik kökenli şahıs ekleri geçmiş zaman anlatan ‘-di-’ ekinden sonra kullanılmaktadır. İyilik kökenli şahıs eklerinde de, zamir kökenli kişi eklerinde olduğu gibi, aslen 2. şahıs çokluk anlatan ‘-(i,u,ü)ñiz’ eki 2. şahıs tekliğin saygı anlamını almıştır. 2. şahıs çokluk biçimi için, 2. şahıs teklik eki ‘-(i,u,ü)ñ’ ile ‘-lar’ çokluk ekinin birleşmesinden oluşmuş olan ‘-(i,u,ü)ñlar’ eki kullanılmaktadır. 2. şahıs teklik nezaket biçimi için, sadece çokluk ekinin ses değişmesinden oluşmuş ‘-la/le’ eki kullanılmaktadır. 3. şahıs teklik biçimi, diğer Türk lehçelerinde olduğu gibi eksizdir, Uygur Türkçesinde 3. şahıs çokluk biçimi de, çokluk eki bile almadan eksiz biçimde kullanılmaktadır.

İyelik Kökenli Şahıs Ekleri

	Kişi	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Teklik	1. kişi	-(i, u, ü)m	-m	-(i,u,ü)m
	2. kişi	-(i, u, ü)ñ	-ng	-(i, u, ü)ñ -(i, u, ü)ñiz (nezaket için) -(i, u, ü)la/le (nezaket için)
	3. kişi	Ø	Ø	Ø
Çokluk	1. kişi	-(u, ü)q/k	-k	-(u)q/-(ü)k
	2. kişi	-(i, i)ñIz -(u, ü)ñUz	-ngiz	-(i, u, ü)ñlar
	3. kişi	lAr	-lär	Ø

²⁶⁴ Rıdvan Öztürk, *a.g.e.*, s. 41.

4.1.3. Emir Kökenli Şahıs Ekleri

Emir kipi, fiil tabanına getirilen ve her şahsa göre değişen eklerle yapılır. Emir ekleri, hem kip hem de şahıs anlamı taşıyan eklerdir.

Çağatay Türkçesinde, emir kipi, (rica, yalvarma, davet, tavsiye, uyarı vs. dahil) buyurma ve yasaklarda (olumsuz buyurmalar) kullanılır.²⁶⁵

Teklik 1. kişi emir ekleri, -Ay, -y ekleri, ünlü ile biten fiillerden sonra -y, ünsüzle biten fiillerden sonra ise -Ay şeklinde gelir. *éyle-y* “eyleyeyim”, *bol-ay* “olayım”, *yétkür-ey* “ulaştırayım” gibi. -AyIn, -yIn ekleri, ünlü ile biten fiillerden sonra -yIn, ünsüz ile biten fiillerden sonra ise -AyIn şeklinde gelir. *dé-ye-yin* “diyeyim”, *ayt-ayın* “söyleyeyim” vb. -AyIm eki, ünlü ile biten fiil tabanlarında -yIm, ünsüz ile biten fiil tabanlarında -AyIm biçiminde gelir. *kél-eyim* “geleyim”, *bol-ayım* “olayım”, *başla-yım* “başlayayım” gibi. -AyIη eki, ünlü ile biten fiillerden sonra -yIη, ünsüz ile biten fiillerden sonra ise -AyIη şeklinde gelir. *kör-eyiη* “göreyim”, *başla-yıη* “başlayayım”, *oku-yıη* “okuyayım” gibi. -GAyIn eki, *kara-ğayın* “bakayım”, *toķu-ğayın* “dokuyayım”.

Teklik 2. kişi eksiz veya -GIL, -KIL ekleri ile: *buyur-ğil* “buyur”, *kör-gil*, *tut-kıl* “tut”, *éşit-kil* “işit, dinle”. GIn ekine nadiren rastlanır. *ķoy-ğın* “koy”, *öte-ğın* “öde” gibi. Gelecek zaman eki olan -GAy eki nadiren emir kipinde de kullanılır. *zūlm ķılma-ğay-sén* “zulmetme”, *sakla-ğay-sén* “sakla” vb.

Teklik 3. kişi emir ekleri -sUn ve -dék ekleridir. *bar-sun* “varsın, gitsin”, *kir-sün* “girsin”, *asra-dék* “korusun”, *kör-dék* “görsün”. Çokluk 3. kişi emir şekli, -sUnlAr ve -dékler ekleri ile yapılır. *ķıl-sunlar* “kılsınlar, yapsınlar”, *sor-dékler* “sorsunlar” gibi. -dék ve -dékler şekilleri, esasen Ali Şir Nevâyî’de bulunur. Nevâyî’den başka Yusuf Emîrî’nin *Dehnāme* adlı eserinde de -dék şekli kaydedilmiştir: *bitidék émdi tārihini kātīb* “katip, şimdi (onun) tarihin yaz”.

Çokluk 1. kişi emir ekleri şunlardır: -Allm eki: *baķ-alım* “bakalım”, *ķal-alım* “kalalım”. -All eki: *éşit-eli* “işitelim”, *bér-eli* “verelim”, *iç-eli* “içelim” gibi. -AlUK eki: *bér-elük* “verelim”, *yéber-elük* “gönderelim”. -Allη, -AlUη ekleri: *ayt-alıη* “söyleyelim”, *bér-elıη* “verelim”, *ķal-alıη* “kalalım” vb.

Çokluk 2. kişi emir ekleri, -η, -ηIz (daha az olarak -UηUz), -ηlAr, -ηIzlAr ekleridir. *eyle-η* “eyleyin”, *al-ma-η* “almayım”, *kör-üη* “görün”, *sal-ıηız* “salın”, *tut-uıηız*

²⁶⁵ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 124.

“tutunuz”, *tur-uñuz* “durunuz”, *sor-uñızlar* “sorunuz” vb.²⁶⁶ *dé-ñler* “deyiniz”, *kör-ünler* “görünüz” vb.

-ar / -er ile biten fiil kök ve gövdeleri, emir işletiminin ikinci teklik şahsında, bazen -u / -ü ekini alırlar. *bar-u* “git”, *qaytar-u* “dön, geri dön”, *qutkaru* “kurtar”, *yiber-ü* “gönder”. Diğer taraftan, Abuşka yazarının *baru*’nun bir varyantı olarak aldığı *barı* “var, git” şekline metinlerde rastlanmaz.

Özbek Türkçesinde emir ekleri, teklik 1. şahıs emir eki, ünlüyle biten fiillerden sonra -y, -yin; ünsüzle biten fiillerden sonra -äy, -äyin’dir. Ekler, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüleri incedir. -(ä)yin eki bütün fiillerden sonra düz ünlülüdür. *äläy, işläy, başläy, küläy, äläyin, işläyin, başläyin, küläyin* gibi. Bu şahısta -y, -äy şekilleri -yin, -äyin’e göre daha işlek olarak kullanılır.

Teklik 2. şahıs emir kipi, ekli veya eksiz yapılabilir. *bil/bilgin, başlä/başlägin* gibi. Bu şahısta -gin emir eki kullanılmaktadır. Bütün fiillerden sonra ek ünlüsü ince ve düzdür. *älgin, başlägin, bilgin, külgin* gibi. Bu şahısta anlama *nezaket* ifadesi katmak üzere çokluk 2. şahıs emir ekleri de kullanılır. *äl-ingiz-(lär), bil-ing(lär)*.

Teklik 3. şahıs emir eki tek şekillidir; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü ince ve düzdür. *älsin, bilsin, başläsin, külsin* gibi.

Çokluk 1. şahıs emir eki ünlüyle biten fiillerden sonra -ylik, ünsüzle biten fiillerden sonra -äylik’tir. Her iki şekilde de ünlüler bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. *äläylik, işläylik, başläylik, küläylik* vb.

Çokluk 2. şahıs emir kipi için şu ekler kullanılmaktadır:

-(i)ng(lär): Ek, ünlüyle biten fiillerden sonra doğrudan, ünsüzle biten fiillerden sonra -i- ünlüsü ile bağlanır. Yardımcı ünlü bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. Çokluk eki, daima tek şekillidir. *başläng, äling, küling, başlänglär, älinglär, külinglär*.

-(i)ngiz(lär): Ek, ünlüyle biten fiillerden sonra doğrudan, ünsüzle biten fiillerden sonra -i- ünlüsü ile bağlanır. Yardımcı ünlü ve ek ünlüsü bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. Çokluk eki, daima tek şekillidir. *Nezaket* ifadesi için kullanılır. *başlängiz, älingiz, külingiz, başlängizlär, älingizlär, külingizlär*.

Çokluk 3. şahıs emir eki, tek şekillidir. Bütün fiillerden sonra ek, ince ve düz ünlülüdür. Çokluk eki, daima ince ünlülüdür; her zaman kullanılmaz. Bu şahısta fiil tabanı -ş- eki ile de genişletilebilmektedir. *älsin(lär), bilsin(lär), başläsin(lär)*,

²⁶⁶ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 123.

külsin(lär), alışsin, bilişsin, başläşsin, külişsin vb.²⁶⁷ Olumsuzu *-mä* eki ile yapılır. Soru eki sonda gelir.

Yeni Uygur Türkçesinde emir ekleri, teklik 1. şahıs emir eki, ünlüyle biten fiillerden sonra *-y*, ünsüzle biten fiillerden sonra *-Ay*'dir. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar. *başla-y, yaz-ay, oqu-y, kör-ey*.

Teklik 2. şahısta emir kipi, ekli veya eksiz yapılabilir. *başla/başli-ğın, yaz(ğın), oqu(ğın), kör(ğın)*. Bu şahısta *-ğın, -qın, -gin, -kin* ekleri kullanılır. Ek ünlüsü, bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *başli-ğın, al-ğın, bol-ğın, qoş-qın, kel-ğın, işli-ğın, kül-ğın, ket-kin*. Eke rica anlamı katmak üzere *-A* eki de kullanılır. *al-ğın-a* "alır mısın". Bu şahısta *-(i,u,ü)ñ* nezaket; *-sila, -sile* eki de hürmet ifadesi için kullanılmaktadır. *başla-ñ, başli-sila, yéz-iñ, yazsila, oqu-ñ, oqu-sila, kör-üñ, kör-sile*.

Teklik 3. şahıs emir eki tek şekillidir. Ek ünlüsü, bütün fiillerden sonra kalın ve yuvarlaktır. *başli-sun, yaz-sun, oqu-sun, kör-sün*.

Çokluk 1. şahıs emir eki, ünlüyle biten fiillerden sonra *-yli*, ünsüzle biten fiillerden sonra *-Ayli*'dir. *-Ayli* ekinin birinci ünlüsü kalınlık-incelik uyumuna uyar. Ekin sonundaki ünlüyle, *-yli* ekinin ünlüsü bütün fiillerden sonra incedir. *yaz-ayli, kel-eyli, kör-eyli, oqu-yli, başla-yli*.

Çokluk 2. şahısta *-(i,u,ü)ñlar* emir eki kullanılmaktadır. Ek, ünlüyle biten fiillere doğrudan bağlanır. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra daima incedir. Diğer fiillerde kalınlık-incelik uyumuna uyar. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düz, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. Ekin yapısındaki çokluk eki daima kalın ünlülüdür. *başla-ñlar, oqu-ñlar, yéz-iñlar, kel-iñlar, kör-üñlar, bol-uñlar*.

Çokluk 3. şahıs emir eki, tek şekillidir. Bütün fiillerden sonra ek ünlüsü kalın ve yuvarlaktır. *başli-sun, yaz-sun, oqu-sun, kör-sün*.

---

²⁶⁷ Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim), s. 713-714.

Emir Kökenli Şahıs Ekleri

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Teklik	1	-y -(a, e)y, -(a, e)yIn, -(a, e)yIm -(a, e)yıñ, -GAyIn (nadiren)	-(ä)y, -(ä)yin	-y, -ay, -ey
	2	Ø, -ğIl/-gil, -ğın/-gin -qıl/-kil, -qın/-kin -ğay/-gey (nadiren)	-Ø; -(gin)	-Ø; -ğın,-qın,-gin,-kin, -(i,u,ü)ñ (nezaket için) -sila, -sile (hürmet içindir ve az kullanılır)
	3	-sun, -sün, -dék	-sin	-sun
Çokluk	1	-(a)lı, -(e)li -(a)lıñ, -(e)liñ -(a)luq, -(e)lük -(a)luñ, -(e)lüñ -(a)lım, -(e)lim (nadiren)	-(ä)ylik	-yli, -ayli, -eyli
	2	-(ı, i, u, ü)ñ -(ı, i, u, ü)ñIz -(ı, i, u, ü)ñlAr -(ı, i, u, ü)ñIz(lAr) -(u, ü)ñUz(lAr) (daha az)	-(i)ng(lär), -(i)ngiz(lär)	-(i,u,ü)ñlar
	3	-sunlar, -sünler, -dékler	-sin(lär)	-sun

4.2. FİİL KİPLERİ

4.2.1. BASİT KİPLER

4.2.1.1. Bildirme Kipleri

4.2.1.1.1. Görülen Geçmiş Zaman Kipi: *-DI*

Çağatay Türkçesinde görülen geçmiş zaman kipi, *-DI*, *-DU* ekinden sonra iyelik kökenli şahıs ekleri getirilerek işlenir. Ek, *t* ile biten fiillerden sonra daima; *ç*, *k*, *p*, *k*, *s*, *ş* ile biten fiillerden sonra ise genellikle, *t'*'dir. Bu ekin ünsüz uyumuna tam olarak uyduğundan bahsedilemez. Tonsuz ünsüzlerden sonra çoklukla tonsuz ünsüzlü ekler gelirse de bu bir kural değildir. Zaman zaman tonlu ünlülü ekler de gelmekte ve ünsüz uyumunu bozmaktadır. Tonlu ünsüzlü fiil tabanlarına ise genellikle tonlu ünsüzlü ekler

gelir. Görülen geçmiş zaman işletiminde düzlük-yuvarlaklık uyumu her zaman uygulanmaz.

Özbek Türkçesinde görülen geçmiş zaman kipinin işletimi daima *-di* eki ile karşılanır. İşletimde, şahıs eki olarak iyelik kökenli şahıs ekleri kullanılır. Olumsuzu *-mä-* eki ile yapılır. Soru eki şahıs eklerinden sonra getirilir. Bu kipin eki, kalınlık-incecik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü ince ve düzdür. *âldi, bâşlâdi, böldi, işlâdi, tökdi* vb. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ekin *d*'li şekli kullanılır.

Yeni Uygur Türkçesinde görülen geçmiş zaman eki *-di, -du, -dü, -ti- -tu, -tü* şekillerindedir. Bu ek, düz ünlülü fiillerde daima ince ünlüdür. *bildim, bildiñ, bildi, işlidiñlar, işlidi* gibi. Çokluk 1. şahıs işletiminde ek ünlüsü daima kalındır. *bilduq, alduq, başlıduq, işliduq* vb. Düz ünlülü fiillerden sonra ek ünlüsü çokluk 1. şahıs işletimi dışında düzdür. *aldim, başlıdim, bildi, işlidi*. Düz ünlülü fiillerden sonra ek ünlüsü çokluk 1. şahısta yuvarlaktır. *alduq, başlıduq*. Yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ek ünlüsü 1. ve 2. şahıslarda yuvarlaktır. *boldum, bolduñ, külduq, küldüñlar*. Yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ek ünlüsü 3. şahıslarla 2. şahıs nezaket ve saygı şekillerinde ise düzdür. *boldi, küldi, yuldila, körüştila, kördiñiz* vb. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *boldi, kördi, yaqti* vb.

-DI ekli görülen geçmiş zamanın işletiminde, her üç lehçede de şahıs eki olarak iyelik kökenli şahıs ekleri kullanılır. Bu tipin olumsuzu, her üç lehçede de *-ma-/-me-* (Çağ.), *-mä-* (Özb.), *-ma-/-me-* (Y. Uygr.) ekleri ile yapılır.

-DI, bütün Türk yazı dillerinde eski biçimini koruyan ve dolayısıyla ortak görünümü kaybolmamış eklerden biridir. Ek ünsüzü *D*, benzeşme sonucu ortaya çıkan bazı değişmeler dışında bütün lehçelerde korunmuştur. Ekin ünlüsü *I* da, ünlü uyumlarından doğan çeşitlilik ve Sahacadaki genişlemeler dışında, aynı şekilde korunmuştur.²⁶⁸

²⁶⁸ Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim), s. 29.

İşletim
Görülen Geçmiş Zaman: -DI

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Teklik	1. Kişi	başladım	bāşlādim	başlidim
	2. Kişi	başladıñ	bāşlāding bāşlādingiz (nz.)	başlidiñ başlidiñiz (nz.) başlidila
	3. Kişi	başladı	bāşlādi	başlidi
Çokluk	1. Kişi	başladuq	bāşlādik	başliduq
	2. Kişi	başladıñız başladıñlar	bāşlādingiz(lār) bāşlādinglār	başlidiñlar
	3. Kişi	başladılar	bāşlādi(lār)	başlidi

Ses Düzeni
Görülen Geçmiş Zaman: -DI

Çağatayca	<i>-di, -di, -du, dü, -tı, -ti, -tu, -tü</i>
Özbekçe	<i>-di</i>
Yeni Uygurca	<i>-di, -du, -dü, -ti, -tu, -tü</i>

4.2.1.1.2. Öğrenilen Geçmiş Zaman Kipi

4.2.1.1.2.1. Birinci Tip: -GAn

Çağatay Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, -GAn ekinden sonra şahıs zamirlerinin getirilmesiyle yapılır. Üçüncü teklik ve çokluk şahıslarda *DUr-* yardımcı fiili ve bu fiilin geniş zamanı olan *Durur* da getirilir.

Bu tipin olumsuz şekli, *é(r)mes/é(r)mestür* “değil/değildir” kelimesi veya *-mA* olumsuz ekiyle yapılır. *qıl-ğan é(r)mes / qıl-ğan é(r)mes-tür* “kılmamıştır”, *qıl-ma-ğan-dur* “kılmamıştır”. Soru şekli ise, *mU* soru eki ile teşkil edilir ve sonda bulunur. *kél-gen-mén mü?* “gelmiş miyim?” vb.

Özbek Türkçesinde, kipin bu işletimi *-gän, -kän, -qän* sıfat fiil ekleri ile karşılanır. Ek /k/ ile biten fiillere *-kän, /q/* ile biten fiillere *-qän* şeklinde eklenir. Ünlüler ve geriye kalan diğer tüm ünsüzlerden sonra ise ekin *-gän* şekli gelir. İşletimde, şahıs

eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Bu zamanın teklik 1. ve 2. ile çokluk 1. ve 2. şahıslarında, *öğrenilen geçmiş zaman* anlamından daha çok *görülen geçmiş zaman* anlamı vardır. Olumsuz biçimi iki türlü yapılabilir. Birinci türde *-mä* olumsuzluk eki, ikinci türde *emäs* “değil” kullanılır: *kör-mä-gän-sän* “görmedin, görmemişsin”, *kör-gän emäs-sän* “görmedin, görmemişsin”. *-mä* ile kurulan cümlelerde, geride veya oldukça geride kalmış bir iş veya oluşun olumsuz olarak aktarımı söz konusudur. *emäs* ile yapılan olumsuz şekilde ise, geçmiş bir iş veya oluşun kuvvetli bir reddi dile getirilmektedir. Bu tipin olumlu ve olumsuz soru şekillerinde soru eki *-mi*, teklik ve çokluk ikinci şahıslarla, çokluk üçüncü şahısta şahıs ekinden önce de kullanılabilir. *işlä-gän-mi-siz?* “çalıştınız mı, çalışmış mısınız?”

Özbek Türkçesinde *-gän, -kän, -qän* ekleri kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü incedir. *algän, bilgän, tökkän, çiqqän* gibi. *g, ğ, k, q* ünsüzleri ile biten fiillerden sonra ekin tonsuz şekli kullanılır. *g, ğ* ünsüzleriyle biten fiillerde birleşme sırasında fiil tabanında *-g>-k, -ğ>-q* değişmesi olur. *Ekkän, tökkän* (<*tüg-*), *çiqqän, säqqan* (<*sağ*). *g, ğ, k, q* ünsüzleri ile biten fiiller dışındaki bütün fiillerden sonra ekin tonlu şekli kullanılır. *bäşlägän, algän, açgän* vb.

Yeni Uygur Türkçesinde de bu tip, *-ğan, -gen, -qan, -ken* eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar. *algän, bolğan, bilgen, işligen*. Kalınlık-incelik bakımından uyumsuz olan fiillerde ek, fiilin değişmeden önceki ünlüsüne tâbi olur. *başliğan* (< *başla-*). Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *algän, kélgen, qoşqan, ketken* vb. Bu geçmiş zaman kipinde şahıs ekleri bazen kullanılmaz. Böyle durumlarda şahıs, cümlenin öznesinden anlaşılır. *Sen tünügün nege bargän?* (*Sen dün nereye gittin?*). Bu tipin olumsuzu *-mi-, emes, yoq* ekleri, soru şekli ise *-mu* eki ile yapılır. İkinci teklik şahsın nezaket şekli kip ekinden sonra “-siz” ve “-la/-le (<|Ar)” eklerinin getirilmesiyle yapılır. *yigliğansiz, yigliğanla* vb. İkinci çokluk şahıs işletiminde kip ekinden sonra şahıs eki olarak *-siler* (<sizler) şekli kullanılmaktadır. Yeni Uygur Türkçesinde, bütün kiplerin üçüncü çokluk şahıslarında çokluk eki *-|Ar* kullanılmamaktadır. Üçüncü teklik şahıs işletiminde *-GAN* eki çoğunlukla kendinden sonra ek almadan kullanılır. Ek aldığı takdirde, *-dur* ve *-du* ekleriyle işleme girer.

Öğrenilen geçmiş zamanın bu tipinde, her üç lehçede de şahıs eki olarak iyelik kökenli şahıs ekleri kullanılır. Bu tipin olumsuzu, her üç lehçede de *-ma-/-me-, i(r)mes,*

yoq (Çağ.), *-mä-*, *emäs*, *yoq* (Özb.), *-mi-*, *emes*, *yoq* (Y.Uygr.) ekleri ile, soru şekli ise her üç lehçede *-mu* (Çağ.), *-mi* (Özb.), *-mu* (Y. Uygr.) ekleri ile yapılır.

-GAn ekli geçmiş zaman, Türkmençe hariç Oğuz grubunda bulunmadığı gibi Çağatay Türkçesine gelinceye kadar tarihî yazı dillerinde de yoktur. Kipin ilk örnekleri Çağatay Türkçesinde rastlanır. Diğer Oğuz lehçelerinde bulunmayan söz konusu kipin Türkmençede bulunuşu da Çağatay Türkçesinin etkisine bağlıdır. Türkmen, Yeni Uygur ve Kırgız yazı dillerinde *-(G)An* ile şahıs ekleri arasına girebilen *-dlr-* ve *-di-* ekleri *turur*'dan kalmadır. Nitekim Çağatay Türkçesinde *qılğan turur* şeklinde örnekler vardır. Bu durum, kipleşmenin "*GAn + turur + şahıs eki*" biçiminde gerçekleştiğini gösterir.

İşletim Öğrenilen Geçmiş Zaman: *-GAn*

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Teklik	1. Kişi	başlağan men	bâşlägänmän	başlığanmen
	2. Kişi	başlağan sen	bâşlägänsän	başlığansen başlığansiz başlığanla
	3. Kişi	başlağan başlağandır/tur(ur)	bâşlägän	başlığan
Çokluk	1. Kişi	başlağan biz	bâşlägänmiz	başlığanmiz
	2. Kişi	başlağan siz	bâşlägänsiz	başlığansiler
	3. Kişi	başlağanlar başlağandır/tur(ur)lar	bâşlägän(lär)	başlığan

Ses Düzeni Öğrenilen Geçmiş Zaman: *-GAn*

Çağatayca	<i>-ğan, -qan, -gen</i>
Özbekçe	<i>-gän, -kän, -qän</i>
Yeni Uygurca	<i>-ğan, -gen, -qan, -ken</i>

4.2.1.1.2.2. İkinci Tip: *-(I)p(D)(I)(r)*

Çağatay Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, *-p* zarf-fiil ekiyle bu ekin *tur-* yardımcı fiilin geniş zamanı olan *turur* ile birlikte oluşturdukları bir öğrenilen geçmiş zaman işletimidir. *tur-* fiiline gelen geniş zaman eki çoğunlukla düşmüş ve

ekleşme meydana gelmiştir. Kimi örneklerde *tur-* yardımcı fiili kullanılmadan *-p* zarf-fiil ekine doğrudan şahıs ekleri getirilerek de geçmiş zaman ifadesi yapılır.

kıl-iptur mén “kılmışım”, *kör-üp sên* “görmüşsün, gördün”, *tol-up turur* “dolmuştur”, *kör-üptür biz* “görmüşüz, gördük”, *kıl-ıp turur siz* “kılmışınız”, *dé-p tururlar* “demişler, dediler” vb.

Birinci ve ikinci teklik ve çokluklar, sık sık *-tur* olmadan da kullanılırlar. *qoy-up mén* “koymuşum”, *kél-ip siz* “gelmişsiniz”; üçüncü teklik şahıs işletimi, *-tur*'suz olarak sadece şiirde bulunur. *dep ki: Yā Rab, né hālet érkin bu* “(o) demiş ki: Ey Rabb(im) nasıl (bir) haldir bu”. Bu kipin olumsuz şekli şimdiki zamanın olumsuzu ile aynıdır. *kör-me-y(dür) mén* “görmemişim”, *kél-me-y-dür* “gelmemiştir”. Soru şekli, *mU* soru ekinin sonda getirilmesi ile teşkil edilir. *kör-üp-sên mü* “görmüş müsün, gördün mü” vb.

Özbek Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, *-(i)b* eki ile teşkil edilir.

-(i)b eki fiil biçimleri, Türk lehçelerinde tarihte *-miş* eki ile ortaya çıkan öğrenilen geçmiş zamanın biçimine eşanlamlı olarak kullanılmıştır.²⁶⁹

Ek, ünlüyle biten fiillere doğrudan, ünsüzle biten fiillere *-i-* ünlüsü ile bağlanır. *bâşläbdi, işläbdi, âlibdi, bilibdi* vb. Birinci ve ikinci şahıslarda *-(i)b*, üçüncü şahıslarda *-(i)bdı* eki kullanılır. *âlibmân, âlibsân, bilibmiz, bilibsiz, âlibdi, âlibdilär, bilibdi, bilibdilär*. Yardımcı ünlü ve ek ünlüsü daima incedir. *çiqibdi, bilibdi, kulibdi*. Yardımcı ünlü ve ek ünlüsü, bütün fiillerden sonra düzdür. *âlibdi, bölıbdi, kulıbdi*. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Olumsuz şekli *-mä-* eki ile yapılır. Soru eki şahıs eklerinden sonra getirilir.

Yeni Uygur Türkçesinde Kip eki, ünlüyle biten fiillere doğrudan, ünsüzle biten fiillere *-I₃-* ünlüsü ile bağlanır. *başlaptu, işleptu, éliptu, boluptu*. Ek, 2. şahıslarda *-(I₃)p*, diğer şahıslarda *-(I₃)ptI'*dir. *élipşen, élipşiz, bolupsiler, éliptimen, éliptıla, boluptu, boluptimiz*. Ek, 1. şahıslarda ve 2. şahısların nezaket şeklinde ince ünlülüdür. *başlaptimen, boluptimiz, başlaptıla*. 3. şahıslarda ek ünlüsü kalın ve yuvarlaktır. *éliptu, işleptu, boluptu*. Ek ünlüsü, 1. şahıslarda daima düzdür. *éliptimen, boluptimiz*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra *-i-*'dir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ise kalınlık-incecik uyumuna uyar. *éliptu, tartipsen, qaytıptu, boluptimen, körüpsen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düz, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *éliptimiz,*

²⁶⁹ Ferhat Zeynalov, *Türk Lehçelerinin Karşılaştırmalı Dilbilgisi*, (Çev. Yusuf Gedikli), 1. Baskı, Cem Yayınevi, İstanbul, 1993, s. 366.

boluptimen. *l* ünsüzü ile biten fiillerde taban-ek birleşmesi sırasında, fiil tabanının sonundaki *l* ünsüzü düşer. *qaptu* (<*qaliptu*), *kepsiler* (<*kélipsiler*)

İşletim
Öğrenilen Geçmiş Zaman: -(I)p(D)(I)(r)

Kişi	Çağatayca		Özbekçe	Yeni Uygurca
	başla-p(-dUr/-tUr, durur/turur)+şahıs eki		bâşlä-b-şahıs eki	başla-p-(tX)-şahıs eki
Teklik	1	başlap(tur) mén (başlamışım)	bâşläbmän (başlamışım)	başlaptimen (başlamışım)
	2	başlap(tur) sén	bâşläbsän	başlapsen başlapsiz başlapla
	3	başlaptur başlap turur	bâşläbdi	başlaptu
Çokluk	1	başlap(tur) biz	bâşläbmiz	başlaptimiz
	2	başlap(tur) siz	bâşläbsiz	başlapsiler
	3	başlapturlar başlap tururlar	bâşläbdi(lär)	başlaptu

Ses Düzeni
Öğrenilen Geçmiş Zaman: -(I)p(D)(I)(r)

Çağatayca	-p(-dUr/-tUr, seyrek olarak durur/turur)
Özbekçe	-(i)b(di)
Yeni Uygurca	-(i)pti, -(u)pti, -(ü)pti -(i)ptu, -(u)ptu, -(ü)ptu

4.2.1.1.2.3. Üçüncü Tip: -mİş

Çağatay Türkçesinde en çok kullanılan öğrenilen geçmiş zaman eki *-mİş*'tir. Ekin ünlüsü daima düzdür. Metinlerde bu ekin diğer zamanlara göre kullanımı daha azdır. 11.-14. yüzyılların Orta Asya Türkçesi metinlerinde yaygın olan bu sıfat-fiil, Çağatay Türkçesinde pek nadir bulunur. "Bu ekin sıfat-fiil fonksiyonu *-ğan/-gen* ekine aktarılmıştır".²⁷⁰ Üçüncü teklik ve çokluk şahıslarda *DUr-* yardımcı fiili ve bu fiilin

²⁷⁰ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 113.

geniş zamanı olan *Durur* da getirilir. *başlamış ~ başlamışdur/tur* “başlamıştır”, *başlamışlar ~ başlamışdurlar/turlar* vb.

ol-muş-mén “olmuşum”, *kör-miş-mén* “görmüşüm”, *koy-muş-sén* “koymuşsun”, *ötker-miş-sén* “geçirmişsin”, *oqu-muş* “okumuş”, *örge-miş* “öğrenmiş”, *körset-miş-biz* “göstermişiz”, *tüş-miş-siz* “düşmüşsünüz” vb.

Bu kipin olumsuz şekli, *-mA* olumsuzluk ekinin ana fiilden sonra getirilmesi ile yapılır. *bar-ma-muş-sen* “varmamışsın”, *kéltür-me-miş-siz* “getirmemişsiniz”.

Özbek Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi az kullanılır. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. İşletimin en çok üçüncü şahıs örneklerine rastlanır. Birinci ve ikinci teklik şahıs örnekleri nadiren görülür. Olumsuz şekli *-mä* eki ile yapılır. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü ince ve düzdür. *âlmiş, bilmiş, bolmiş*.

Yeni Uygur Türkçesinde de öğrenilen geçmiş zamanın bu tipi, *-miş* ekine zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü incedir. *almış, bilmiş*. Ek ünlüsü bütün fiillerden sonra düzdür. *bolmiş, qoşmış*. Bu kip, işlek değildir. 3. şahıslarda kullanılır; *-tur* ekini de alabilir. Bu tipin olumsuz şekli *-mi* ile yapılır ama işlek değildir. *almemiş, bilmemiş* vb.

İşletim Öğrenilen Geçmiş Zaman: *-miş*

Kişi	Çağatayca			Özbekçe			Yeni Uygurca		
		başla-miş+şahıs eki		başla-miş+şahıs eki		başla-miş-(tur)			
Teklik	1	başlamış mén (başlamışım)		bâşlämişmân (başlamışım)		-			
	2	başlamış sén		bâşlämişsân		-			
	3	başlamışdur başlamıştur		bâşlämiş-(dir)		başlamış(tur)			
Çokluk	1	başlamış biz		bâşlämişmiz		-			
	2	başlamış siz		bâşlämişsiz		-			
	3	başlamışlar başlamışdurlar başlamışturlar		bâşlämişlär		başlamış(tur)			

Ses Düzeni
Öğrenilen Geçmiş Zaman: -mIş

Çağatayca	<i>-miş, miş</i>
Özbekçe	<i>-miş</i>
Yeni Uygurca	<i>-miş</i>

Geçmiş Zaman Kipleri

Kip	Ek	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Görülen Geçmiş Zaman	-DI	+	+	+
Öğrenilen Geçmiş Zaman 1. Tip	-GAn	+	+	+
Öğrenilen Geçmiş Zaman 2. Tip	-(I)p(D)(I)(r)	+	+	+
Öğrenilen Geçmiş Zaman 3. Tip	-mIş	+	+	+

4.2.1.1.3. Şimdiki Zaman Kipi

4.2.1.1.3.1. Birinci Tip: -mAKTA

Çağatay Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, fiil tabanına *-maқта, -mekte* eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. Çağatay Türkçesinde bu tip, Osmanlı Türkçesinde olduğu gibi, fakat ondan daha seyrek olarak kullanılır. Çağatay Türkçesinde, bu tipin daha çok üçüncü teklik ve çokluk şahıslardaki örneklerine rastlanır ve bu şahıslarda *dUr-* yardımcı fiili ve bu fiilin geniş zamanı olan *Durur* de kullanılır.

Özbek Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, *-mâqdä (<-mâq-dä)* kip ekinde sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılmaktadır. Özbek Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, edebî dilin resmî konuşma türünde kullanılır. Ayrıca, Özbek Türkçesinde basın diline özel olan bu tip, genelde olumlu şekilde kullanılır.

Bu tipin olumsuz şekli *emäs* ile yapılır. Ekin yapısındaki ünlüler, fiil tabanına göre değişmez. Ek tek şekillidir. *bâşlâmâqdä, bilmâqdä, bölmâqdä* vb. Bu kip daha çok 3. şahıslarda kullanılır.

Yeni Uygur Türkçesinde de şimdiki zamanın bu tipi, *-mAKtA* ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

Yeni Uygur Türkçesinde bu tipin olumsuz ve soru şekilleri kullanılmaz. Bu tip genelde 3. şahıslarda olumlu şekilde kullanılır.

Ek, ince ünlülü fiillerde kalınlık-incelik uyumuna uyar. *kélmekte, bilmekte*. Ek, kalın ünlülü fiillerin 3. şahıslarında kalınlık-incelik uyumuna uyar; diğer şahıslarda ekin ilk ünlüsü *i*'ye döndüğü için uyum dışında kalır. *almaқта, almaqtimen, almaqtisen*. Ekin son ünlüsü 1. ve 2. şahıslarda daralmıştır. *almaqtimen, bilmektisen*. Ünlü ile biten fiillerin son ünlüsü ekle birleşirken daralır. *başlımaқта, işlimekte*. Bu kipin olumsuzu *emes* ile yapılır. *kélmekte emesmen* “gelmekte değilim, gelmiyorum”, *yazmaқта emes* “yazmakta değil, yazmıyor”. Bu kip, daha çok 3. şahıslarda kullanılır.

İşletim Şimdiki Zaman: *-mAKTA*

Kişi	Şimdiki Zaman: <i>-mAKTA</i>		
	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
	başla-maқта+şahıs eki	başlä-mâqdä-şahıs eki	başla-maқта-şahıs eki
Teklik	1	başlamaқта mén (başlamaktayım, başlıyorum)	başlımaqtimen (başlamaktayım, başlıyorum)
	2	başlamaқта sén	başlımaqtisen başlımaqtisiz başlımaқта
	3	başlamaқтаdır	başlımaқта
Çokluk	1	başlamaқта biz	başlımaqtimiz
	2	başlamaқта siz	başlımaqtisiler
	3	başlamaқтаdırlar	başlımaқта

Ses Düzeni Şimdiki Zaman: *-mAKTA*

Çağatayca	<i>-maқта / -mekte</i>
Özbekçe	<i>-mâqdä</i>
Yeni Uygurca	<i>-maқта / -mekte</i>

4.2.1.1.3.2. İkinci Tip: -A Durur

Harezmi Türkçesinde ortaya çıkan ve Kıpçak Türkçesinde de devam eden -a/-e zarf-fiil ekinin *dUr-* yardımcı fiili ve bu fiilin geniş zamanı olan *Durur* ile birlikte oluşturdukları “-a/-e/-y (dUr-/turur)” şimdiki zaman işletimi Çağatay Türkçesinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillerden sonra -a/-e yerine -y olarak gelmektedir. *DUr-* yardımcı fiiline gelen geniş zaman eki bazen düşer ve ekleşmesiyle yapı -y*dUr* olur. *kör-e-dür sën* “görüyorsun, görmektesin”, *tile-y turur mén* “diliyorum, dilemekteyim”, *tart-a-dur biz* “çekiyoruz”, *korq-a turur* “korkuyor, korkmaktadır” vb. Olumsuzu -*mAydUr* biçiminde kullanılır. *başla-ma-y-dur mén* “başlamıyorum”, *kör-me-y-dür sën* “görmüyorsun”. Bu kipin soru şekli *mU* eki ile yapılır ve sonda bulunur. *kél-e-dür sën mü?* “geliyor musun?”, *oqu-ma-y-dur biz mü?* “okumuyor muyuz?” gibi.

Özbek Türkçesinde bu tip, -ä(di) / -y(di) eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır. Ek, ünsüzle biten fiiller -ä, ünlü ile biten fiillere -y eki gelir. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Üçüncü şahıslarda -*di* (<turur) eki eklenir. Olumsuzu -*mä-* eki ile yapılır. Bu ekle yapılmış işletimler sadece gelecek zamanı değil, şimdiki zaman ve geniş zamanı da ifade ettiği görülür.

Yeni Uygur Türkçesinde Bu kip için -i(du, di) /-y(du, di) ekleri kullanılır. Bu ekler Yeni Uygur Türkçesi’nde en çok kullanılan zaman ekidir. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır.

Yeni Uygur Türkçesinde -a/-e- eki açık heceye tekabül ettiği için -i’leşir. -i(<-a, -e): *yaz-a-men>yaz-i-men*, *başla-may-men>başli-may-men* vb.

tur- yardımcı fiili 3. şahıslarda -*du*; nezaket şekillerinde -*di* biçiminde ekleşmiş olarak korunmaktadır. *yazidu*, *bilidila*. Ünsüzle biten fiillerden sonra ek, -(*i*)*du*’dur. *alidu*, *bilidu*, *bolidu*, *köridu*. Ünlü ile biten fiillerden sonra ek, -*y(du)*’dur. *başlaydu*, *işleydu*. -*i(du)* eki, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra tek şekillidir. *bilidu*, *bolidu*, *köridu* vb.

Çağatay Türkçesinde şimdiki zamanı karşılayan bu tip, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde gelecek zamanı karşılamaktadır ve gelecek zaman kipinde işleme alınmıştır.

İşletim
Şimdiki Zaman: -A Durur

Kişi	Çağatayca			Özbekçe			Yeni Uygurca			
	başla-y-dur+şahıs eki			-			-			
Teklik	1	başlaydur mén (başlıyorum)			-			-		
	2	başlaydur sén			-			-		
	3	başlaydur			-			-		
Çokluk	1	başlaydur biz			-			-		
	2	başlaydur siz			-			-		
	3	başlaydurlar			-			-		

Ses Düzeni
Şimdiki Zaman: -A Durur

Çağatayca	-a/-e/-y (dUr-/turur)
Özbekçe	-
Yeni Uygurca	-

4.2.1.1.3.3. Üçüncü Tip

Çağatay Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipine nadiren rastlanır. Bu tipin örnekleri çok az kaynaklarda geçmektedir.

Kördüm kim, na'ln yanıda bir şarāk tüşüb yatur, mén taajjub yüzidin ul şirāknu na'lnğa tarttıım. “Gördüm ki ayakkabının yanında bir ayakkabının bandı bulunuyor, ben şaşkınlık yüzünden o ayakkabı bandını ayakkabıya taktım.” (Mahbübü'l-Şulüb, 29)

Néçe yıldın beri halknıñ tuzın yéyüb yürür mén. “Kaç yıldan beri halkın tuzunu (yemeğini) yiyorum.”: *Biz alarnı saqlab turur miz.* “Biz onları saklıyoruz.” (ÖTTG, 258)

beyit

Şakar ağızın kaşında la'l kânın

ménin hinduları saqlab turubdur. (Atâiy)

beyit

*Yürübdür oynab İstanbul'da huşnüd
érür ahvâli kündin küngê béhbüd* (Furqat)

“İstanbul’da mutlu bir durumda geziyor; durumu günden güne iyileşiyor” (ÖTTG, 259)

kördi kim, bir néçeleri yana qazıb oturup tururlar “gördü ki, bir kaçı (kaç kişi) yine kazıyorlardır”; *Hazâraspdın kızilbâş kétmey turubdur* “bin tane atın içinden sadece kızilbaşlı olan at gitmiyordur.” (ÖTTG, 259)

Özbek Türkçesinde şimdiki zaman kipinin diğer tipleri şunlardır.

a. -(ü/y)yöp

Özbek Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, *-(ü/y)yöp* kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır ve iş-hareketin bulunduğu zamanda yapılmakta olduğu veya devam etmekte olduğu anlamını ifade eder.

Özbek Türkçesinde şimdiki zaman eki olarak yaygın olan *-yöp* biçimi *yätmäq* fiilinin gramerleşmiş bağfiil biçimidir. Bu tipin işletiminde çoğunlukla *-yöp* eki kullanılır. *-äyöp* eki az işlektir. Olumsuz şekli *-mä* eki ile yapılır. Soru eki, şahıs eklerinden sonra gelir. Zamir kökenli şahıs ekleri ile işleme girer.

yät- yardımcı fiili, bütün şahıslarda *-yöp-* (<*yatıp*) şeklinde korunmaktadır. *älyöpman, älyäpsän, älyäpti* vb. *-tur* yardımcı fiili üçüncü şahıslarda ekleşmiş olarak korunmaktadır. *älyäpti, älyäpti(lär)*. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fillerden sonra ince ünlüdür. *äyäpti, bilyäpti, bölyäpti, kulyäpti* gibi.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-yöp-şahıs eki		başlä-mä-yöp-şahıs eki		başlä-yöp-şahıs eki-mi		başlä-mä-yöp-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başläyöpman (başlıyorum)	başlämäyöpman	başläyöpmanmi	başlämäyöpmanmi			
	2	başläyäpsän	başlämäyäpsän	başläyäpsänmi	başlämäyäpsänmi			
	3	başläyäpti	başlämäyäpti	başläyäptimi	başlämäyäptimi			
Çokluk	1	başläyöpmiz	başlämäyöpmiz	başläyöpmizmi	başlämäyöpmizmi			
	2	başläyäpsiz	başlämäyäpsiz	başläyäpsizmi	başlämäyäpsizmi			
	3	başläyäpti(lär)	başlämäyäpti(lär)	başläyäpti(lär)mi	başlämäyäpti(lär)mi			

b. -(ä/y)yätir

Özbek Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, -(ä/y)yätir kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır. Bu tipin olumsuzluğu şekli, -mä- eki ile yapılır. Ünlü ile biten fiillerden sonra -yätir eki kullanılır. Ünsüzle biten fiillerden sonra ise ek, -äyätir'dir. Ekin birinci ünlüsü daima incedir. *çiqätätir, äläyätir, biläyätir* gibi.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-yätir-şahıs eki		başlä-mä-yätir-şahıs eki		başlä-yätir-şahıs eki-mi		başlä-mä-yätir-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başläyätirmän (başlıyorum)	başlämäyätirmän	başläyätirmänmi	başlämäyätirmänmi			
	2	başläyätirsän	başlämäyätirsän	başläyätirsänmi	başlämäyätirsänmi			
	3	başläyätir	başlämäyätir	başläyätirmi	başlämäyätirmi			
Çokluk	1	başläyätirmiz	başlämäyätirmiz	başläyätirmizmi	başlämäyätirmizmi			
	2	başläyätirsiz	başlämäyätirsiz	başläyätirsizmi	başlämäyätirsizmi			
	3	başläyätir(lär)	başlämäyätir(lär)	başläyätir(lär)mi	başlämäyätir(lär)mi			

c. -(ä/y)yätib(di)

Özbek Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, -(ä/y)yätib- kip ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır. Ek, ünlü ile biten fiillerden sonra -yätib(di) eki kullanılır. *başlä-yätibdi, işlä-yätibdi*. Ünsüz ile biten fiillerden sonra ek, -äyätib(di)'dir. *çiq-äyätibdi, bil-äyätibdi* gibi. Ekin birinci ünlüsü daima incedir. 3. şahıslardaki -di eki, *tur-* fiilinden ekleşmiştir.

Kişi	Olumlu		Olumsuz		Olumlu soru		Olumsuz soru	
	başlä-yätib-şahıs eki		başlä-mä-yätib-şahıs eki		başlä-yätib-şahıs eki-mi		başlä-mä-yätib-şahıs eki-mi	
Teklik	1	başläyätibmän (başlıyorum)	başlämäyätibmän	başläyätibmänmi	başlämäyätibmänmi			
	2	başläyätibsän	başlämäyätibsän	başläyätibsänmi	başlämäyätibsänmi			
	3	başläyätibdi	başlämäyätibdi	başläyätibdimi	başlämäyätibdimi			
Çokluk	1	başläyätibmiz	başlämäyätibmiz	başläyätibmizmi	başlämäyätibmizmi			
	2	başläyätibsiz	başlämäyätibsiz	başläyätibsizmi	başlämäyätibsizmi			
	3	başläyätibdi(lär)	başlämäyätibdi(lär)	başläyätibdi(lär)mi	başlämäyätibdi(lär)mi			

d. -(i)b (tur-, ötir-, yât-, yur-)

Özbek Türkçesi gramerlerinde “Hâzirgi zâmân fe’lining täsviriy şaklları”²⁷¹ diye adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, Özbek Türkçesinde, *tur-*, *ötir-*, *yur-* ve *yât-* kalıp fiillerinin yardımcı fiil olarak kullanıldığı birleşik fiil işletimleriyle de şimdiki zaman karşılanır. Bu yapıda yardımcı fiiller ana fiile *-(i)b* zarf-fiili ekiyle bağlanır. Soru ekleri şahıs eklerinden sonra gelir.

- *Nimä qilib yuribsiz?* - *deb sörädi.* “ne yapıyorsun? diye sordu.” (Ötkän Kunlär, 35);

- *Hämmä gäpkä tuşunib turibmän.* “Her şeyi anlıyorum.” (Ötkän Kunlär, 82)

a. *yätmäq* fiiliyle kurulan şekillerde, söz konusu anda yapılmakta olan bir iş veya bir oluştan bahsedilir. Bu iş veya oluş geçmişte başlayıp geleceğe kadar devam edebilir.

b. *yurimâq* fiiliyle kurulan şekillerde, çoğunlukla hareket anında veya yer değiştirirken meydana gelen ve alışılmış iş veya oluşlar söz konusudur.

c. *ötirmâq* fiiliyle kurulan şekillerde, çoğunlukla yavaş bir hızla yapılan bir iş veya oluştan bahsedilir.

d. *turmâq* fiiliyle kurulan şekillerde, durmadan birbiri ardına tekrarlanarak sürüp giden iş veya oluşlardan bahsedilir.

[fiil + *-(i)b* zarf-fiil eki + kalıp fiil + şahıs eki]

kez-ib yur-ib-män
(dolaşıyorum)

kut-ib tur-ib-män
(beklemekteyim)

öq-ib ötir-ib-män
(okumaktayım)

kez-ib yur-ib-sän

kut-ib tur-ib-sän

öq-ib ötir-ib-sän

kez-ib yur-ibdi

kut-ib tur-ibdi

öq-ib ötir-ibdi

kez-ib yur-ib-miz

kut-ib tur-ib-miz

öq-ib ötir-ib-miz

kez-ib yur-ib-siz

kut-ib tur-ib-siz

öq-ib ötir-ib-siz

kez-ib yur-ibdi-(lär)

kut-ib tur-ibdi-(lär)

öq-ib ötir-ibdi-(lär)

Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zaman kipinin diğer tipleri şunlardır.

I. -(i)vati-, -(u)vati-, -(ü)vati-

Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi *-(i)vati-*, *-(u)vati-*, *-(ü)vati-* eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

²⁷¹ Ğ. Äbdurähmânov, Ş. Şukurov ve Q. Mähmudov, *Özbek Tilining Tarihîy Grämmätikäsî*, Özbekistân Fäyläsufläri Milliy Jämiyätî Näsriyätî, Taşkent, 2008, s. 258.

Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zaman için en çok bu tip kullanılmaktadır. Ek *-p* zarf fiili + *yat-* yardımcı fiili yapısının ekleşmesiyle meydana gelmiştir. İçinde bulunulan zamanda eylemin devam etmekte olduğunu göstermektedir. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır.

Ek, ünlü ile biten fiillerden sonra *-vati(du)*'dur. *başlavatidu, işlevatidu*. Ünsüz ile biten fiillerden sonra *-I₃vati(du)* eki kullanılır. *élivatidu, boluvatidu*. *-I₃vati(du)* ekinin birinci ünlüsü, düz ünlülü fiillerden sonra incedir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra kalınlık-incelik uyumuna uyar. *élivatidu, qaytivatidu, boluvatidu*. *-I₃vati(du)* ekinin birinci ünlüsü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *élivatidu, kélivatidu*. *-I₃vati(du)* ekinin birinci ünlüsü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır; diğer ünlüler değişmez. *boluvatidu, külüvatidu*. 3. şahıslardaki *-du* eki, *tur-* fiilinden ekleşmiştir. *élivatidu, boluvatidu*.

		Olumlu	Olumsuz	Olumlu soru	Olumsuz soru
Kişi		başla-vati-şahıs eki başla-vati-ø-du	başla-ma-y-vati-şahıs eki	başla-vat-şahıs eki- mu başla-vat-(A)m-şahıs eki	başla-ma-y-vat-şahıs eki-mu başla-ma-y-vat-(A)m-şahıs eki
Teklik	1	başlavatimen (başlıyorum)	başlimayvatimen	başlavatimenmu başlavatamdimen	başlimayvatimenmu başlimayvatamdimen
	2	başlavatisen başlavatisiz başlavatıla	başlimayvatisen başlimayvatisiz başlimayvatıla	başlavatamsen başlavatamsiz başlavatamla	başlimayvatamsen başlimayvatamsiz başlimayvatamla
	3	başlavatidu	başlimayvatidu	başlavatamdu	başlimayvatamdu
Çokluk	1	başlavatimiz	başlimayvatimiz	başlavatimizmu başlavatamdımız	başlimayvatimizmu başlimayvatamdımız
	2	başlavatisiler	başlimayvatisiler	başlavatamsiler	başlimayvatamsiler
	3	başlavatidu	başlimayvatidu	başlavatamdu	başlimayvatamdu

II. a. *-(i)p turi-, -(u)p turi-, -(ü)p turi-*

Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, *-(i)p turi-, -(u)p turi-, -(ü)p turi-* yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

tur- yardımcı fiili bütün şahıslarda *turi-* şeklinde korunur ve zarf-fiil ekinden ayrı yazılır. *kütüp turimen, körüp turisen*. 3. şahıslarda kullanılan *-du* ekiyle 2. şahısların nezaket şekillerinde kullanılan *-di* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *oqup turidu,*

kütüp turidu. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere -I₃- ünlüsü ile bağlanır. *oqup turidu*, *kütüp turisen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra -i-'dir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ise kalınlık-incelik uyumuna uyar. *yézip turidu*, *oqup turidu*, *kütüp turidu*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *yézip turidu*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *kütüp turidu*, *oqup turidu*, *körüp turidu*. Bu kipin olumsuz şekli -mAy eki ile teşkil edilir. *kütmey turidu*, *oqumay turidu*.

Kipin işletimi şu şekildedir:

Kişi		küt-üp turi-şahıs eki	oqu-p turi-şahıs eki
Teklik	1	kütüp turimen (bekliyorum)	oqup turimen (okuyorum)
	2	kütüp turisen kütüp turisiz kütüp turidila	oqup turisen oqup turisiz oqup turidila
	3	kütüp turidu	oqup turidu
Çokluk	1	kütüp turimiz	oqup turimiz
	2	kütüp turisiler	oqup turisiler
	3	kütüp turidu	oqup turidu

II. b. -(i)p turup(ti, tu)-, -(u)p turup(ti, tu)-, -(ü)p turup(ti, tu)-

Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, -(i)p turup(ti, tu)-, -(u)p turup(ti, tu)-, -(ü)p turup(ti, tu)- yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

tur- yardımcı fiili bütün şahıslarda *turup-* şeklinde korunur ve zarf-fiil ekinden ayrı yazılır. *oqup turupmen*, *körüp turupsen*. 3. şahıslarda kullanılan *-tu* ekiyle 1. şahıslarda ve 2. şahısların nezaket şekillerinde kullanılan *-ti* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *kütüp turuptu*, *yézip turuptu*. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere -I₃- ünlüsü ile bağlanır. *oqup turup(ti)men*, *körüp turupsen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra -i-'dir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ise kalınlık-incelik uyumuna uyar. *yézip turuptu*, *oqup turuptu*, *körüp turuptu*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *yézip turuptu*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *oqup turuptu*, *kütüp turuptu*. Bu kipin olumsuz şekli -mAy eki ile teşkil edilir. *oqumay turup(ti)en*, *kütmey turuptu*.

Kişi		oqu-p turup(ti, tu)-şahıs eki	küt-üp turup(ti, tu)-şahıs eki
Teklik	1	kütüp turuptimen (beklyormuşum)	oqup turuptimen (okuyormuşum)
	2	kütüp turupsen kütüp turupsiz kütüp turuptıla	oqup turupsen oqup turupsiz oqup turuptıla
	3	kütüp turuptu	oqup turuptu
Çokluk	1	kütüp turuptimiz	oqup turuptimiz
	2	kütüp turupsiler	oqup turupsiler
	3	kütüp turuptu	oqup turuptu

III. a. -(i)p yürü-, -(u)p yürü-, -(ü)p yürü-

Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, -(i)p yürü-, -(u)p yürü-, -(ü)p yürü- yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

3. şahıslarda kullanılan *-du* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *körüp yürüdu*, *oqup yürüdu*. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere *-I3-* ünlüsü ile bağlanır. *oqup yürüdu*, *körüp yürümen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra *-i-*'dir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra ise kalınlık-incelik uyumuna uyar. *qaytip yürüdu*, *oqup yürümen*, *körüp yürüdu*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *yézip yürüdu*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *körüp yürüdu*. Bu kipin olumsuz şekli *-mAy* eki ile teşkil edilir. *körmey yürümen*.

Kişi		kör-üp yürü-şahıs eki	oqu-p yürü-şahıs eki
Teklik	1	körüp yürümen (görüyorum)	oqup yürümen (okuyorum)
	2	körüp yürüsen körüp yürüsisiz körüp yürüidila	oqup yürüsen oqup yürüsisiz oqup yürüidila
	3	körüp yürüdu	oqup yürüdu
Çokluk	1	körüp yürüimiz	oqup yürüimiz
	2	körüp yürüisiler	oqup yürüisiler
	3	körüp yürüdu	oqup yürüdu

III. b. *-(i)p yürüp(ti, tü)-, -(u)p yürüp(ti, tü)-, -(ü)p yürüp(ti, tü)-*

Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, *-(i)p yürüp(ti, tü)-, -(u)p yürüp(ti, tü)-, -(ü)p yürüp(ti, tü)-* yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

3. şahıslarda kullanılan *-tu* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *körüp yürüptü*. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere *-I₃-* ünlüsü ile bağlanır. *oqup yürüp(ti)men, körüp yürüp(ti)sen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra *-i-*'dir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra kalınlık-incelik uyumuna uyar. *qayıp yürüptü, körüp yürüptimen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *élip yürüptü*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *körüp yürüptü*. Bu kipin olumsuz şekli *-mAy* eki ile teşkil edilir. *körmey yürüptü*.

Kişi		kör-üp yürüp(ti, tü)-şahıs eki	oqu-p yürüp(ti, tü)-şahıs eki
Teklik	1	körüp yürüptimen (görüyormuşum)	oqup yürüptimen (okuyormuşum)
	2	körüp yürüpsen körüp yürüpsiz körüp yürüptila	oqup yürüpsen oqup yürüpsiz oqup yürüptila
	3	körüp yürüptü	oqup yürüptü
Çokluk	1	körüp yürüptimiz	oqup yürüptimiz
	2	körüp yürüpsiler	oqup yürüpsiler
	3	körüp yürüptü	oqup yürüptü

IV. a. *-(i)p olturi-, -(u)p olturi-, -(ü)p olturi-*

Yeni Uygur Türkçesinde adlandırılan şimdiki zamanın bu tipi, *-(i)p olturi-, -(u)p olturi-, -(ü)p olturi-* yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

3. şahıslarda kullanılan *-du* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *oqup olturimen, körüp olturidu*. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fiillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere *-I₃-* ünlüsü ile bağlanır. *oqup olturimen, körüp olturisen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra incedir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra kalınlık-incelik uyumuna uyar. *yézip olturisiler, kütüp olturidu*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *yézip olturimiz*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *kütüp*

olturidu. Bu kipin olumsuz şekli *-mAy* eki ile teşkil edilir. *oqumay olturisen, yézmay olturimiz*.

Kişi		oqu-p olturi-şahıs eki	kör-üp olturi-şahıs eki
Teklik	1	oqup olturimen (okuyorum)	yézip olturimen (görüyorum)
	2	oqup olturisen oqup olturisiz oqup olturidila	yézip olturisen yézip olturisiz yézip olturidila
	3	oqup olturidu	yézip olturidu
Çokluk	1	oqup olturimiz	yézip olturimiz
	2	oqup olturisiler	yézip olturisiler
	3	oqup olturidu	yézip olturidu

IV. b. *-(i)p olturup(ti, tu)-, -(u)p olturup(ti, tu)-, -(ü)p olturup(ti, tu)-*

Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zamanın bu tipi, *-(i)p olturup(ti, tu)-, -(u)p olturup(ti, tu)-, -(ü)p olturup(ti, tu)-* yardımcı fiillerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır.

3. şahıslarda kullanılan *-tu* eki, *tur-* yardımcı fiilinden ekleşmiştir. *oqup olturupsiler, yézip olturupsen*. Zarf-fiil eki, ünlü ile biten fillere doğrudan, ünsüz ile biten fiillere *-I3-* ünlüsü ile bağlanır. *oqup olturup(ti)men, yézip olturupsen*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra incedir; yuvarlak ünlülü fiillerden sonra kalınlık-incelik uyumuna uyar. *yézip olturuptimiz, oqup olturuptimen, kütüp olturuptu*. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düzdür. *yézip olturuptimen*. Yardımcı ünlü, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. *oqup olturuptimen, kütüp olturuptu*. Bu kipin olumsuz şekli *-mAy* eki ile teşkil edilir. *oqumay olturupsen, yézmay olturupmiz*.

Kişi		oqu-p olturup(ti, tu)-şahıs eki	kör-üp olturup(ti, tu)-şahıs eki
Teklik	1	oqup olturuptimen (okuyormuşum)	körüp olturuptimen (görüyormuşum)
	2	oqup olturupsen oqup olturupsiz	körüp olturupsen körüp olturupsiz

		oqup olturuptila	körüp olturuptila
	3	oqup olturuptu	körüp olturuptu
Çokluk	1	oqup olturuptimiz	körüp olturuptimiz
	2	oqup olturupsiler	körüp olturupsiler
	3	oqup olturuptu	körüp olturuptu

Şimdiki Zaman Kipi

Şimdiki Zaman Kipi	Ek	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
1. Tip	-mAKTA	+	+	+
2. Tip	A Durur	+	-	-
3. Tip	-(a/e)yäp, -(a/e)yâtir, -(a/e)yâtib	-	+	-
	-(i, u, ü)vati	-	-	+
	-(I)p/b [-tur(i), -yUr(i), -oltir]	+	+	+

4.2.1.1.4. Geniş Zaman

Çağatay Türkçesinde geniş zaman, fiil tabanına *-r*, *-Ar* ve *-Ur* eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. *al-ur mén* “alırım”, *kél-ür sén* “gelirsin”, *oqu-r* “okur”, *yaz-ar biz* “yazarız”, *kör-er siz* “görürsünüz” vb. Bu kipin olumsuz şekli, *-mAs* olumsuzluk eki ile yapılır. *bar-mas mén* “varmam, gitmem”, *bil-mes sén* “bilmezsin” gibi.

Özbek Türkçesinde, geniş zamanın olumlu işletiminde *-(ä)r*, olumsuz işletiminde ise *-mä*s ekleri kullanılır. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Ek, ünlü ile biten fiillerden sonra ek *-r*'dir. *bäşlä-r*, *işlä-r* vb. Ünsüzle biten fiillerden sonra *-är* eki kullanılır. *äl-är*, *bil-är*, *böl-är*, *kul-är* gibi. *-är* eki, kalınlık-incecik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü incedir. *älär*, *bilär*, *bölär*, *turär*.

Yeni Uygur Türkçesinde geniş zaman kipinin eki *-r*-, *-ar*-, *-er*- şekillerindedir. Ünlü ile biten fiillerden sonra ek, *-r*'dir. *oqu-r*, *başla-r*. Ünsüzle biten fiillerden sonra *-Ar* eki kullanılır. *küt-er*, *yaz-ar*, *kül-er*, *bil-er*, *al-ar*, *bol-ar* vb. *-Ar* eki kalınlık-incecik

uyumuna uyar. *alar, bolar, biler, küler*. Kipte, şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Bu kipin olumsuz şekli *-mAs* eki ile yapılır *almasmen, almas, almasmiz*.

İşletim Geniş Zaman

Kişi	Geniş Zaman			
	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca	
	başla-r + şahıs eki	bâşlâ-r-şahıs eki	başla-r-şahıs eki	
Teklik	1	başlar mén (başlarım)	bâşlârmân (başlarım)	başlarmen (başlarım)
	2	başlar sén	bâşlârsân	başlarsen başlarsiz başlarla
	3	başlar	bâşlâr	başlar
Çokluk	1	başlar biz	bâşlârmiz	başlarmiz
	2	başlar siz	bâşlârsiz	başlarsiler
	3	başlarlar	bâşlâr(lâr)	başlar

Ses Düzeni Geniş Zaman

Çağatayca	<i>-r, -ar, -er, -ur, -ür</i>
Özbekçe	<i>-r, -ür</i>
Yeni Uygurca	<i>-r-, -ar-, -er-</i>

Geniş Zaman Kipi

Kip	Ek	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Geniş Zaman	-(A)r, -(U)r	+	+	+

4.2.1.1.5. Gelecek Zaman Kipi

Çağatay Türkçesinde gelecek zaman, *-ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / -ke(y)* ve *-ğu / -gü / -ku / -kü* ekleri ile yapılır.

4.2.1.1.5.1. Birinci Tip: Gelecek-İstek [-ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / -ke(y)]

Çağatay Türkçesi gramerlerinde “Gelecek-İstek”²⁷² diye adlandırılan gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına -ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / ke(y) eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. *kél-ge(y) mén* “geleceğim”, *kıl-ğa(y) sén* “yapacaksın”, *tap-ka(y) biz* “bulacağız”, *tök-ke(y) siz* “dökeceksiniz” vb.

Bu tipin olumsuz şekli, -mA olumsuzluk ekinin -GA(y) / -KA(y) eklerinden önce getirilmesiyle teşkil edilir. *kör-me-ge(y)* “görmeyecek”, *başla-ma-ğa(y) biz* “başlamayacağız” gibi.

-GA(y) / -KA(y) ekleri gelecek zaman anlamının yanı sıra istek, rica veya emir anlamlarını da ifade eder. *til birle néçük kılğa mén izhār saña* “(durumu) dil ile sana nasıl anlatabilirim?” / *rūzī kılğay ħudāy nuşret sizge* “Allah size zafer nasip etsin”²⁷³.

Çağatay Türkçesinde gelecek zamanı karşılayan bu ek, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde, istek kipi eki olarak kullanılmaktadır.

İşletim

Gelecek Zaman: -ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / ke(y)

Kişi	Çağatayca			Özbekçe			Yeni Uygurca		
		başla-ğa(y)+şahıs eki	-			-			-
Teklik	1	başlağa(y) mén (başlayacağım)	-			-			-
	2	başlağa(y) sén	-			-			-
	3	başlağa(y)	-			-			-
Çokluk	1	başlağa(y) biz	-			-			-
	2	başlağa(y) siz	-			-			-
	3	başlağaylar	-			-			-

Ses Düzeni

Gelecek Zaman: -ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / ke(y)

Çağatayca	-ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / ke(y)
Özbekçe	-
Yeni Uygurca	-

²⁷² János Eckmann, *Çağatayca El Kitabı*, a.g.e., s. 128.

²⁷³ János Eckmann, a.g.e., s. 129.

4.2.1.1.5.2. İkinci Tip: [-GU / -KU-iyelik eki(-dUr /Durur)]

Çağatay Türkçesi gramerlerinde “Belirli (kesin) gelecek zaman”²⁷⁴, “Mutlak gelecek zaman”²⁷⁵ diye adlandırılan gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına *-ğu / -gü / -ku / -kü* eklerinden sonra iyelik eklerinin getirilmesi ve ardından da *-dUr (durur/turur)* eklerinin eklenmesi ile yapılır. Bu işletimde iyelik ekleri kişi eki işlevini üstlenmiştir. *oku-ğu-m-dur* “okuyacağım”, *bil-gü-η-dür* “bileceksin”, *tap-ku-sı-dur* “bulacaktır”, *al-ğu-muz-dur* “alacağız”, *kör-gü-ηüz-dür* “göreceksiniz”, *kél-gü-leri-dür ~ kél-gü-si-dür-ler ~ kél-gü-si-ler-dür* “geleceklerdir” vb.

Yukarıdaki şekiller, *-dUr (durur/turur)* ekini almadan da kullanılırlar. *oku-ğu-m* “okuyacağım”, *al-ğu-η* “alacaksın”, *tap-ku-sı* “bulacak”, *kél-gü-miz* “geleceğiz”, *qıl-ğu-ηuz* “yapacaksınız”, *çık-ku-ları ~ çık-ku-sı-lar* “çıkacaklar” vb.

Bu tipin olumsuzu iki şekilde yapılır. Birincisi, fiil tabanına *-mA* olumsuzluk ekinin getirilmesi ile yapılır. *al-ma-ğu-m(dur)* “almayacağım”, *kél-me-gü-η* “gelmeyeceksin” gibi. İkincisi ise, *yok* olumsuzluk kelimesi ile yapılır. *al-ğu-η yok(tur)* “almayacaksın”, *kél-me-gü-miz yok* “gelmeyeceğiz” vb.

Özbek Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi arkaik bir işletimdir. Edebî metinlerde çok az ölçüde görülür. Kesin, gerekli bir gelecek zaman anlatımı vardır. Bu tipte, iyelik ekleri şahıs ekleri gibi kullanılır. *-ğu, -gü* ekleri tonlu tonsuz uyumuna uyar. Tonsuz *q* veya *k* ünsüzleri ile başlayan *-qu/-kü* şekillerde de kullanılır. Ünlü veya tonlu ünsüz ile biten fiillere *-ğu, -gü*, tonsuz ünsüz ile biten fiillere *-qu/-kü* şekilleri kullanılır. *bâşlä-ğu, bil-gü, qorq-qu, yet-kü* gibi.

-ğu, -gü + iyelik eki + (dir) biçiminde işleme girer. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar; iyelik eki daima incedir: *âlgusi, bergüsi*. Özbek alfabesinde *u, ü* sesleri için tek harf kullanılır; *ü* sesi de *u* ile gösterilir. Ancak konuşmada *u, ü* sesleri ayrılır. Ek, bütün fiillerden sonra yuvarlak ünlüdür: *âlgusi, bolgusi*. Kip, iyelik kökenli şahıs ekleriyle işleme girer; şahıs eklerinden sonra *-dir* eki gelebilir. *âlgusidir, bilgüsüdür*. Kipin olumsuz ve soru şekilleri kullanılmaz.

Yeni Uygur Türkçesinde seyrek olarak kullanılan gelecek zamanın bu tipi, *-ğu, -gü, -qu, -kü* eklerinden sonra iyelik eklerinin getirilmesiyle yapılır. Bu tip sadece olumlu

²⁷⁴ János Eckmann, *Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar*, a.g.e., s. 102.

²⁷⁵ János Eckmann, *Çağatayca El Kitabı*, a.g.e., s.137.

biçimde kullanılır. Olumsuz ve soru şekilleri kullanılmaz. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar; iyelik eki daima incedir. *algusi, bilgusi*. Ek, bütün fiillerden sonra yuvarlak ünlülüdür. *algusi, bolgusi, körgusi, bergusi* vb. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *algusi, çiqqusi* vb.

İşletim

Gelecek Zaman: -GU, -KU-iyelik eki-(dUr/Durur)

Kişi	Çağatayca		Özbekçe		Yeni Uygurca	
	başla-ğu-iyelik eki+(dur)		başlä-gü-iyelik eki + - (dir)		başla-ğu-iyelik eki	
Teklik	1	başlağum(dur) (başlayacağım)	başlä-gü-m(dir) (başlayacağım)	başlağum (başlayacağım)		
	2	başlağun(dur)	başlä-gü-ng(dir)	başlağun		
	3	başlağusı(dur)	başlä-gü-si(dir)	başlağusı		
Çokluk	1	başlağumuz(dur)	başlä-gü-miz(dir)	başlağumuz		
	2	başlağunuz(dur)	başlä-gü-ngiz(dir)	başlağunuz		
	3	başlağuları(dur) başlağusıdurlar başlağusılardur	başlä-gü-läri(dir)	başlağusı		

Ses Düzeni

Gelecek Zaman: -GU, -KU

Çağatayca	-ğu, -gü, -qu, -kü
Özbekçe	-ğu, -gü
Yeni Uygurca	-gü, -ğu, -qu, -kü

Gelecek Zaman Kipi

Kip	Ek	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Gelecek Zaman	-GU, -KU	+	+	+

4.2.1.1.5.3. Üçüncü Tip: -A Durur

Özbek Türkçesinde bu tip, -ä(di) / -y(di) eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır. Ek, ünsüzle biten fiiller -ä, ünlü ile biten fiillere -y eki gelir. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Üçüncü şahıslarda -di (<turur) eki eklenir. Olumsuzu -mä- eki ile yapılır. Bu ekle yapılmış işlemler sadece gelecek zamanı değil, şimdiki zaman ve geniş zamanı da ifade ettiği görülür.

Yeni Uygur Türkçesinde Bu kip için -i(du, di) /-y(du, di) ekleri kullanılır. Bu ekler Yeni Uygur Türkçesi'nde en çok kullanılan zaman ekidir. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır.

Yeni Uygur Türkçesinde -a/-e- eki açık heceye tekabül ettiği için -i'leşir. -i(<a, -e): yaz-a-men>yaz-i-men, başla-may-men>başli-may-men vb.

tur- yardımcı fiili 3. şahıslarda -du; nezaket şekillerinde -di biçiminde ekleşmiş olarak korunmaktadır. yazidu, bilidila. Ünsüzle biten fiillerden sonra ek, -(i)du'dur. alidu, bilidu, bolidu, köridu. Ünlü ile biten fiillerden sonra ek, -y(du)'dur. başlaydu, işleydu. -i(du) eki, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra tek şekillidir. bilidu, bolidu, köridu vb.

Gelecek zamanın bu tipi, Çağatay Türkçesinde, şimdiki zaman bölümünde, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde ise, gelecek zaman bölümünde işleme alınmıştır.

İşletim Gelecek Zaman: -A Durur

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
		-	bâşlä-y-şahıs eki	başla-y-şahıs eki
Teklik	1	-	bâşläymän (başlarım, başlayacağım, başlıyorum)	başlaymen (başlarım, başlayacağım, başlıyorum)
	2	-	bâşläysän	başlaysen başlaysiz başlaydila
	3	-	bâşläydi	başlaydu
Çokluk	1	-	bâşläymiz	başlaymiz
	2	-	bâşläysiz	başlaysiler
	3	-	bâşläydi(lär)	başlaydu

Ses Düzeni
Gelecek Zaman: -A Durur

Çağatayca	-
Özbekçe	-ä(di) / -y(di)
Yeni Uygurca	-i(du, di) / -y(du, di)

4.2.1.1.5.4. Dördüncü Tip: -(A/I/y)DIGAN

Özbek Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, gelecek zamanda olacak hareketin gerekliliğini, ona duyulan isteği anlatır; yaygın bir kullanılışı yoktur. Ünsüzle biten fiillerden sonra *-ädigän* eki kullanılır. Ünlü ile biten fiillerden sonra ek, *-ydiğän*'dir. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek, ince ünlüdür. Soru şekli şahıs ekinden sonra *-mi* ekinin getirilmesiyle, olumsuz şekli fiilden sonra *-mä-* ekinin getirilmesiyle yapılır. Olumsuz şekli şahıs ekinden önce "*emäs*" ekinin getirilmesiyle de yapılır. *küt-ädigän emäs-män* "beklemeyeceğim, bekleyecek değilim".

Yeni Uygur Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, ünsüz ile biten fiillere *-idiğan* (<-adigan, -edigan), ünlü ile biten fiillere *-ydiğan* ekinin getirilmesiyle yapılır. Şahıs eki olarak zamir kökenli şahıs ekleri kullanılır. Bu kipin olumsuz şekli *-mA-* eki ile yapılır. Soru biçim *-mu* soru ekinin sadece *-m-* şekli ana fiilden sonra gelir. *yaz-a-m-diğan-(di)-men*, *yaz-ma-m-diğan-(di)-men*. Ek kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ekin birinci ve ikinci ünlüsü ince, son ünlüsü kalındır. *alidiğan*, *bilidiğan* vb.

-(i/y)diğan ekinin bünyesinde *dur-* yardımcı fiilinin ekleşmiş biçimi *-di-* (<-*dur*<*turur*) eki olmakla birlikte, eskiden bu birleşmiş ekin sonuna getirilip sonradan erimiş olan diğer *-dur* yardımcı fiilinin ekleşmiş şekli, 3. şahısta *-du-* ve 1. şahısta da *-di-* olarak getirilir.

Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde kullanılmakta olan gelecek zamanın bu tipi, Çağatay Türkçesinde kullanılmamaktadır.

İşletim
Gelecek Zaman: -(A/I/y)DIGAn

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
		-	bâşlä-ydigän-şahıs eki	başla-y-digan-(di)-şahıs eki
Teklik	1	-	bâşläydiğänmän (başlayacağım)	başlaydıgandimen (başlayacağım)
	2	-	bâşläydiğänsän	başlaydıgansen başlaydıgansız başlaydıganla
	3	-	bâşläydiğän	başlaydıgandu
Çokluk	1	-	bâşläydiğänmiz	başlaydıgandimiz
	2	-	bâşläydiğänsiz	başlaydıgansiler
	3	-	bâşläydiğän(lär)	başlaydıgandu

Ses Düzeni
Gelecek Zaman: -(A/I/y)DIGAn

Çağatayca	-
Özbekçe	<i>-ädigän, -ydiğän</i>
Yeni Uygurca	<i>-idigan, -yidigan</i>

4.2.1.1.5.5. Beşinci Tip: -mAKçi

Özbek Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına *-mâqçi* ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. Arzu, istek ve niyet anlamlarını ifade eder. Bu tipte, yapılması düşünülen bir iş veya bir oluş söz konusudur. Soru şekli *-mi* ekinin getirilmesiyle, olumsuz biçimi ise “emäs”ın şahıs eklerinden sonra getirilmesiyle yapılır.

Yeni Uygur Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, *-mAKçi-* ekinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır. Olumsuz şekli *emes* “değil” kelimesinin *-mAKçi-* ekinden sonra getirilmesiyle yapılır. *yaz-maqçi emes-siler* “yazmak istemiyorsunuz, yazmayacaksınız”, *küt-mekçi emes-men* “beklemek istemiyorum, beklemeyeceğim” gibi.

Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde kullanılmakta olan gelecek zamanın bu tipi, Çağatay Türkçesinde kullanılmamaktadır.

İşletim
Gelecek Zaman: -mAKÇI

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
		-	bâşlä-mâqçi-şahıs eki	başla-maqçi-şahıs eki
Teklik	1	-	bâşlämâqçimän (başlayacağım)	başlımaqçimen (başlacağım, başlamak istiyorum)
	2	-	bâşlämâqçisän	başlımaqçisen başlımaqçisiz başlımaqçisili
	3	-	bâşlämâqçi	başlımaqçi
Çokluk	1	-	bâşlämâqçimiz	başlımaqçimiz
	2	-	bâşlämâqçisiz	başlımaqçisiler
	3	-	bâşlämâqçi(lär)	başlımaqçi

Ses Düzeni
Gelecek Zaman: -mAKÇI

Çağatayca	-
Özbekçe	-mâqçi
Yeni Uygurca	-maqçi, -mekçi

4.2.1.1.5.6. Altıncı Tip: -(y)äcäk

Özbek Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, edebî metinlerde görülür. Zamir kökenli şahıs ekleri alır. Soru ekinin şahıs ekinden sonra getirildiği görülür. Gelecek zamanın bu eki, ünsüzle biten fiillere doğrudan bağlanır; ünlüyle biten fiillere ise -y- ünsüzüyle bağlanır. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek, ince ünlüdür.

“Çağdaş Özbek Türkçesinde bu ek çok az kullanılır. Hatta eski Özbek Türkçesinde bu ek rastlanmaz. -äcäk eki Özbek Türkçesine Oğuz grubu lehçelerinden geçmiştir. 1929’da Özbek imla konferansının kararıyla edebî dile sokulan bu ek Harezm ağzında görülür. (Çok muhtemel ki bu durum Türkmen Türkçesinin tesiriyle meydana

gelmiştir.” Bu ekin sadece olumlu ve olumlu soru şekline rastlanır.²⁷⁶ Bu ek çoğunlukla üçüncü şahısta kullanılır.

Özbek Türkçesinde kullanılmakta olan gelecek zamanın bu tipi, Çağatay ve Yeni Uygur Türkçelerinde kullanılmamaktadır.

İşletim
Gelecek Zaman: -(y)äcäk

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
		-	kör-äcäk-şahıs eki	-
Teklik	1	-	kör-äcäk-män (göreceğim)	-
	2	-	kör-äcäk-sän	-
	3	-	kör-äcäk	-
Çokluk	1	-	kör-äcäk-miz	-
	2	-	kör-äcäk-siz	-
	3	-	kör-äcäk-(lär)	-

Ses Düzeni
Gelecek Zaman: -(y)äcäk

Çağatayca	-
Özbekçe	-(y)äcäk
Yeni Uygurca	-

4.2.1.1.5.7. Yedinci Tip: -(GU/KU)-dAk/y

Çağatay Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına *-GU-dék / -KU-dék* kip eklerinden sonra zamir menşeli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir.

Gelecek ve gereklilik ifade eden *-ğu, -gü, -ku, -kü* partisibi, İslamî Orta Asya edebî Türkçesinin Çağatay Türkçesinden önceki devrinde kullanılmıştır (11.-14. yüzyıllar). Çağatay Türkçesinde daha az kullanılmıştır. Diğer taraftan, *-GU-dék, -KU-dék* şekli (*dék*, bir çekim edatıdır) tam bir serbestlikle kullanılır.²⁷⁷

²⁷⁶ Mustafa Volkan Coşkun, *a.g.e.*, s. 132.

²⁷⁷ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 109.

dék/g çekim edatı Alî Şîr Nevâyî'den önce umumiyetle *tég*, nadiren *tégin* biçiminde kullanılmıştır.²⁷⁸

bar-ğu-dék, yar-ğu-dék, bil-gü-dék, ayt-ku-dék, kayt-ku-dék, ur-ğu-dék- sor-ğu-dék (Muḥākemetü'l-Luğateyn, 178)

hecr dardıǵa devā ger kılmasañ vaşlın bile vāy kim öltürgüdekdür dard-ı hicrānıñ méni “ayrılık derdine vaslın ile deva kılmasan, vay kim, ayrılığın derdi beni öldürecek”; *ḥālımǵa ol ay raḥm kılǵüdekk émes* “halime o ay (yüzlü) rahm kılacaǵa benzemez” (HKÇTÜA, 96)

kétküdekk mén başım alıp nāgeh “ansızın başımı alıp gidecek gibiyim” (ÇEK, 109)

Özbek Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, fiil tabanına *-gu* ekinden sonra genellikle *-däy*, az ölçüde *dek* çekim edatının getirilmesi ve ardından da zamir kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ile teşkil edilir.

U fäqät yänä aç qalgudäy bölsäm deb şuning châräsini körärdi. “O sadece yine aç kalacaksam, diye bunun çaresini görürdü.” (ÄTÄ, 280)

bir qâşiq suv bilân yutib yubârgudäy. “bir kaşık su ile yutacak gibi” (HÄÖT, 445)

Träktor älämni buzgudek tärillädi. “traktör dünyayı bozacak gibi nahoş ses çıkarttı.” (HÄÖT, 342)

här kim husnini körsä, äqli ketib, ätdan yiqilib qalgudäy “her kim ki onun güzelliğini görse , akli kaçıp (heyecanlanıp), attan düşüp kalacak” (ÄTÄ, 105)

Yeni Uygur Türkçesinde gelecek zamanın bu tipi, işlek değildir. Ek, kalınlık-incecik uyumuna uyar. *bolgudek, kelgudek*. Düzlük-yuvarlaklık, genişlik ve darlık ünlü uyumuna uymaz; ek, bütün fiillerden sonra yuvarlak ünlülüdür. *algudek, urgudek, ölgüdek, bilgudek*. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *kelgudek, ketkudek, kütküdek*. Bu kipin olumsuz şekli *-mA* eki ile yapılır. *kütmiğudek, bolmiğudek, almiğudek*.

Çağatay ve Yeni Uygur Türkçelerinde kullanılan gelecek zamanın bu tipi, Özbek Türkçesinde kullanılmamaktadır.

²⁷⁸ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 98.

İşletim
Gelecek Zaman: -(GU/KU)-dAk/y

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
		başla-ğu-dék-şahıs eki	bâşlä-gu-däy/dek-şahıs eki	oqu-ğu-dek-şahıs eki
Teklik	1	başla-ğu-dék mén (başlayacağım, başlayacak gibiyim)	bâşläğudäymän (başlayacağım, başlayacak gibiyim)	başlağudekmen (başlayacağım, başlayacak gibiyim)
	2	başla-ğu-dék sén	bâşläğudäysän	başlağudeksen başlağudeksiz başlağudekla
	3	başla-ğu-dék(dür)	bâşläğudäy	başlağudek
Çokluk	1	başla-ğu-dék biz	bâşläğudäymiz	başlağudekmiz
	2	başla-ğu-dék siz	bâşläğudäysiz	başlağudeksiler
	3	başla-ğu-dékler(dür)	bâşläğudäy(lar)	başlağudek

Ses Düzeni
Gelecek Zaman: -(GU/KU)-dAk/y

Çağatayca	-ğu-dék, -gü-dék, -ķu-dék, -kü-dék
Özbekçe	-gu-däy/-gu-dek
Yeni Uygurca	-ğu-dék, -gü-dék, -ķu-dék, -kü-dék

Gelecek Zaman Kipi

Kip	Ek	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Gelecek Zaman Kipi	-ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / -ke(y)	+	-	-
	-GU, -KU-iyelik eki-(dUr/Durur)	+	+	+
	-A Durur	-	+	+
	-(A/I/y)DIGAn	-	+	+
	-mAKçI	-	+	+
	-(y)äcäk	-	+	-
	-(GU/KU)-dAk/y	+	+	+

4.2.1.2. Tasarlama Kipleri

4.2.1.2.1. Emir Kipi

Emir kipi, (rica, yalvarma, davet, tavsiye, uyarı vs. dahil) buyurma ve yasaklarda (olumsuz buyurmalar) kullanılır.²⁷⁹

Çağatay Türkçesinde emir kipi ekleri, teklik 1. kişide, -Ay, -y ekleri, ünlü ile biten fiillerden sonra -y, ünsüzle biten fiillerden sonra ise -Ay şeklinde gelir. *éyle-y* “eyleyeyim”, *bol-ay* “olayım”, *yétkür-ey* “ulaştırayım” gibi. -AyIn, -yIn ekleri, ünlü ile biten fiillerden sonra -yIn, ünsüz ile biten fiillerden sonra ise -AyIn şeklinde gelir. *dé-ye-yin* “diyeyim”, *ayt-ayın* “söyleyeyim” vb. -AyIm eki, ünlü ile biten fiil tabanlarında -yIm, ünsüz ile biten fiil tabanlarında -AyIm biçiminde gelir. *kél-eyim* “geleyim”, *bol-ayım* “olayım”, *başla-yım* “başlayayım” gibi. -AyIη eki, ünlü ile biten fiillerden sonra -yIη, ünsüz ile biten fiillerden sonra ise -AyIη şeklinde gelir. *kör-eyiη* “göreylim”, *başla-yıη* “başlayayım”, *oku-yıη* “okuyayım” gibi. -GAyIn eki, *ğara-ğayın* “bakayım”, *toğu-ğayın* “dokuyayım”.

Teklik 2. kişi eksiz veya -GIl, -KIl ekleri ile: *buyur-ğil* “buyur”, *kör-gil*, *tut-kıl* “tut”, *éşit-kil* “işit, dinle”. GIn ekine nadiren rastlanır. *ğoy-ğın* “koy”, *öte-ğın* “öde” gibi. Gelecek zaman eki olan -GAy eki nadiren emir kipinde de kullanılır. *ğulm kılma-ğay-sén* “zulmetme”, *sakla-ğay-sén* “sakla” vb.

Teklik 3. kişi emir ekleri -sUn ve -dék ekleridir. *bar-sun* “varsın, gitsin”, *kir-sün* “girsin”, *asra-dék* “korusun”, *kör-dék* “görsün”. Çokluk 3. kişi emir şekli, -sUnlAr ve -dékler ekleri ile yapılır. *kıl-sunlar* “kılınsınlar, yapsınlar”, *sor-dékler* “sorsunlar” gibi. -dék ve -dékler şekilleri, esasen Ali Şir Nevâyî’de bulunur. Nevâyî’den başka Yusuf Emîrî’nin *Dehnâme* adlı eserinde de -dék şekli kaydedilmiştir: *bitidék émdi târihini kâtib* “katip, şimdi (onun) tarihin yaz”.

Çokluk 1. kişi emir ekleri şunlardır: -Allm eki: *bağ-alım* “bakalım”, *ğal-alım* “kalalım”. -All eki: *éşit-eli* “işitelim”, *bér-eli* “verelim”, *iç-eli* “içelim” gibi. -AlUK eki: *bér-elük* “verelim”, *yéber-elük* “gönderelim”. -Allη, -AlUη ekleri: *ayt-alıη* “söyleyelim”, *bér-eliη* “verelim”, *ğal-alıη* “kalalım” vb.

Çokluk 2. kişi emir ekleri, -η, -ηIz (daha az olarak -UηUz), -ηlAr, -ηIzlAr ekleridir. *eyle-η* “eyleyin”, *al-ma-η* “almayın”, *kör-üη* “görün”, *sal-ıηız* “salın”, *tut-uηız*

²⁷⁹ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 124.

“tutunuz”, *tur-uñuz* “durunuz”, *sor-uñızlar* “sorunuz” vb. *dé-ñler* “deyiniz”, *kör-ünñler* “görünüz” vb.

-ar / -er ile biten fiil kök ve gövdeleri, emir işletiminin ikinci teklik şahsında, bazen -u / -ü ekini alırlar. *bar-u* “git”, *qaytar-u* “dön, geri dön”, *qutqaru* “kurtar”, *yiber-ü* “gönder”. Diğer taraftan, Abuşka yazarının *baru*’nun bir varyantı olarak aldığı *barı* “var, git” şekline metinlerde rastlanmaz.

Özbek Türkçesinde emir kipi ekleri, teklik 1. şahısta, ünlüyle biten fiillerden sonra -y, -yin; ünsüzle biten fiillerden sonra -äy, -äyin’dir. Ekler, kalınlık-incelik uyumuna uymaz; bütün fiillerden sonra ek ünlüleri incedir. -(ä)yin eki bütün fiillerden sonra düz ünlülüdür. *äläy, işläy, başläy, küläy, äläyin, işläyin, başläyin, küläyin* gibi. Bu şahısta -y, -äy şekilleri -yin, -äyin’e göre daha işlek olarak kullanılır.

Teklik 2. şahıs emir kipi, ekli veya eksiz yapılabilir. *bil/bilgin, başlä/başlägin* gibi. Bu şahısta -gin emir eki kullanılmaktadır. Bütün fiillerden sonra ek ünlüsü ince ve düzdür. *älgin, başlägin, bilgin, külgin* gibi. Bu şahısta anlama *nezaket* ifadesi katmak üzere çokluk 2. şahıs emir ekleri de kullanılır. *äl-ingiz-(lär), bil-ing(lär)*.

Teklik 3. şahıs emir eki tek şekillidir; bütün fiillerden sonra ek ünlüsü ince ve düzdür. *älsin, bilsin, başläsin, külsin* gibi.

Çokluk 1. şahıs emir eki ünlüyle biten fiillerden sonra -ylik, ünsüzle biten fiillerden sonra -äylik’tir. Her iki şekilde de ünlüler bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. *äläylik, işläylik, başläylik, küläylik* vb.

Çokluk 2. şahıs emir kipi için şu ekler kullanılmaktadır:

-(i)ng(lär): Ek, ünlüyle biten fiillerden sonra doğrudan, ünsüzle biten fiillerden sonra -i- ünlüsü ile bağlanır. Yardımcı ünlü bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. Çokluk eki, daima tek şekillidir. *başläng, äling, küling, başlänglär, älinglär, külinglär*.

-(i)ngiz(lär): Ek, ünlüyle biten fiillerden sonra doğrudan, ünsüzle biten fiillerden sonra -i- ünlüsü ile bağlanır. Yardımcı ünlü ve ek ünlüsü bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. Çokluk eki, daima tek şekillidir. *Nezaket* ifadesi için kullanılır. *başlängiz, älingiz, külingiz, başlängizlär, älingizlär, külingizlär*.

Çokluk 3. şahıs emir eki, tek şekillidir. Bütün fiillerden sonra ek, ince ve düz ünlülüdür. Çokluk eki, daima ince ünlülüdür; her zaman kullanılmaz. *älsin(lär)*,

bilsin(lär), başläsin(lär), külsin(lär) vb. Olumsuzu *-mä* eki ile yapılır. Soru eki sonda gelir.

Yeni Uygur Türkçesinde emir kipi ekleri, teklik 1. şahısta, ünlüyle biten fiillerden sonra *-y*, ünsüzle biten fiillerden sonra *-Ay'* dir. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar. *başla-y, yaz-ay, oqu-y, kör-ey.*

Teklik 2. şahısta emir kipi, ekli veya eksiz yapılabilir. *başla/başli-ğın, yaz(ğın), oqu(ğın), kör(ğın).* Bu şahısta *-ğın, -qın, -gin, -kin* ekleri kullanılır. Ek ünlüsü, bütün fiillerden sonra ince ve düzdür. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *başli-ğın, al-ğın, bol-ğın, qoş-qın, kel-ğın, işli-ğın, kül-ğın, ket-kin.* Eke rica anlamı katmak üzere *-A* eki de kullanılır. *al-ğın-a* “alır mısın”. Bu şahısta *-(i,u,ü)ñ* nezaket; *-sila, -sile* eki de hürmet ifadesi için kullanılmaktadır. *başla-ñ, başli-sila, yéz-iñ, yazsila, oqu-ñ, oqu-sila, kör-üñ, kör-sile.*

Teklik 3. şahıs emir eki tek şekillidir. Ek ünlüsü, bütün fiillerden sonra kalın ve yuvarlaktır. *başli-sun, yaz-sun, oqu-sun, kör-sün.*

Çokluk 1. şahıs emir eki, ünlüyle biten fiillerden sonra *-yli*, ünsüzle biten fiillerden sonra *-Ayli'* dir. *-Ayli* ekinin birinci ünlüsü kalınlık-incelik uyumuna uyar. Ekin sonundaki ünlüyle, *-yli* ekinin ünlüsü bütün fiillerden sonra incedir. *yaz-ayli, , kel-eyli, kör-eyli, oqu-yli, başla-yli.*

Çokluk 2. şahısta *-(i,u,ü)ñlar* emir eki kullanılmaktadır. Ek, ünlüyle biten fiillere doğrudan bağlanır. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra daima incedir. Diğer fiillerde kalınlık-incelik uyumuna uyar. Yardımcı ünlü, düz ünlülü fiillerden sonra düz, yuvarlak ünlülü fiillerden sonra yuvarlaktır. Ekin yapısındaki çokluk eki daima kalın ünlülüdür. *başla-ñlar, oqu-ñlar, yéz-iñlar, kel-iñlar, kör-üñlar, bol-uñlar.*

Çokluk 3. şahıs emir eki, tek şekillidir. Bütün fiillerden sonra ek ünlüsü kalın ve yuvarlaktır. *başli-sun, yaz-sun, oqu-sun, kör-sün.*

İşletim Emir Kipi

Kişi	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
	başla-emir eki	bāşlā-emir eki	başla-emir eki eki

Teklik	1	başlay başlayım başlayım başlayın(nadiren)	bâşlây(in) (başlayayım)	başlay (başlayayım)
	2	başlağıl başlağın (nadiren)	bâşlâ(gin)	başla/başlığın başlağ başlisila
	3	başlasun başladék	bâşlâsin	başlisun
Çokluk	1	başlalım başlalı başlaluk başlalıñ	bâşlâylik	başlayli
	2	başlağ başlağız başlağuz(daha az) başlağlar	bâşläng(iz) bâşläng(lär) bâşlängiz(lär)	başlağlar
	3	başlasunlar başladékler	bâşlâsin(lär)	başlisun

4.2.1.2.2. Şart Kipi

Çağatay Türkçesinde şart kipi, fiil kök ve gövdesine *-sa* şart ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. *bar-sa-m* “varsam, gitsem”, *kör-se-ñ* “görsen”, *oku-sa* “okusa”, *kél-se-ğ* “gelsek”, *bér-se-ñiz* “verseniz”, *kéltür-se-ler* “getirseler” vb.

Bu kip, şart işlevinin yanı sıra dilek veya temenni ifade etmek için de kullanılır.

könli tilegen murādğa yetse kişi, ya barça murādlarını terk étse kişi “kişi, ya gönlünün dilediği murada ulaşsa (ulaşmalı), yahut da bütün muradlarını terk etse (etmeli)”.²⁸⁰

bol- yardımcı fiili, sık sık imkanı veya imkansızlığı ifade etmek için şart kipinin bu tipi ile birlikte kullanılır. *bol-* fiilinin öznesi, genellikle belirsizdir. *yolın kılavuz bile tapsa bolur* “yolu kılavuz ile bulmak mümkündür”, *anıñ ‘ahdığa ictimād kılsa bolmas* “onun sözüne güvenmek olmaz”. *bol-* fiilinin öznesi nadiren belirlidir.

né şabr étsem bolur, né taqatım bar “ne sabretmem (mümküm) olur, ne (de) takatim var”.²⁸¹

²⁸⁰ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 127.

²⁸¹ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 127.

Şart kipinin olumsuzu, *-mA* olumsuzluk eki ile yapılır. *kél-ma-se-m* “gelmesem”, *két-me-se-ŋ* “gitmesen” vb.

Özbek Türkçesinde de bu kip, fiil tabanına *-sä* ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile teşkil edilir. Bu kip, oluş ve kılışın gerçekleşmesini şarta veya dileğe bağlayan yardımcı cümle yüklemine kipiştir. Olumsuz şekli, *-mä* olumsuz ekinin şart ekinden önce getirilmesi le yapılır. Soru şekli, *-mi* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz. Bütün fiillerden sonra ek ünlüsü incedir. *älsä, bölsä, bilsä, külsä* gibi.

Yeni Uygur Türkçesi gramerlerinde de şart kipi, *-sA* şart eki üzerine iyelik kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır. Ek, 2. şahısların nezaket ve hürmet şekilleri dışında kalınlık-incelik uyumuna uyar. 2. şahısların nezaket ve hürmet şekillerinde ek ünlüsü bütün fiillerde incedir.

Bu kipin olumsuz şekli *-mi* (<*-mA*) olumsuzluk ekinin şart ekinden önce getirilmesi ile yapılır. *yaz-mi-sa-m* “yazmasam”, *kel-mi-se-k* “gelmesek”, *sözli-mi-sek* “konuşmasak”, *kör-mi-se* “görmese” vb.

İşletim Şart Kipi

Kişi	Çağatayca			Özbekçe			Yeni Uygurca		
	başla-sa-şahıs eki			başlä-sä-şahıs eki			başla-sa-şahıs eki		
Teklik	1	başlasam (başlasam)	başläsäm (başlasam)	başlisam (başlasam)					
	2	başlasaŋ	başläsäŋg	başlisaŋ başlisaŋiz başlisila					
	3	başlasa	başläsä	başlisa					
Çokluk	1	başlasaŋ	başläsäk	başlisaŋ					
	2	başlasaŋız	başläsäŋgiz	başlisaŋlar					
	3	başlasalar	başläsä(lär)	başlisa					

Ses Düzeni Şart kipi

Çağatayca	-sa, -se
Özbekçe	-sä
Yeni Uygurca	-sa, -se

4.2.1.2.3. İstek Kipi

4.2.1.2.3.1. Birinci Tip: -GAy / -KAy

Çağatay Türkçesinde istek kipinin bu tipi, -GA(y)/-KA(y) eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile teşkil edilir. Çağatay Türkçesinde bu tipin ekleri “y” ünsüzünü almadan da kullanılır. *kör-ge(y)mén* “göreyim”, *bil-me-ge(y) sén* “bilmeyesin”, *tut-ka sén* “tutasın”, *bol-ğay* (ola), *kör-ge(y)-miz* “görelim”, *başla-ğa-siz* “başlayasınız”, *öltür-me-gey-ler* “öldürmeyeler” vb.

Bu tipin olumsuzluğu, -mA olumsuzluk eki ile yapılır. *bil-me-ge(y) sén* “bilmeyesin”, *öltür-me-gey-ler* “öldürmeyeler” vb.

Özbek Türkçesinde de istek kipinin bu tipi, fiil tabanına -ğäy, -käy, -qäy eklerinden sonra zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesi ile yapılır. Bu tip, daha çok edebî metinlerde rastlanan arkaik yapıdır. Olumsuz şekli, -mä olumsuzluk ekinin kip ekinde önce getirilmesiyle yapılır. Soru eki -mi soru eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Eski Türkçeden beri rastlanan bu ek, günümüz Özbek Türkçesinde pek işlek değildir.²⁸²

Ek, kalınlık-incelik uyumuna uymaz. Bütün fiillerden sonra ek ünlüsü incedir. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uymaz.

Yeni Uygur de istek kipinin birinci tipi, -ğay, -qay, -gey, -key ekleri üzerine zamir kökenli şahıs eklerinin getirilmesiyle yapılır. Ek, kalınlık-incelik uyumuna uyar. *başla-ğay*, *yaz-ğay*, *kör-gey*, *kel-gey*, *kül-gey*. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *al-ğay*, *kel-gey*, *ket-key*, *qoş-qay*. Ünlü ile biten fiillerde, fiil tabanının sonundaki geniş ünlü daralır, incelir. *başl-i-ğay*, *işl-i-gey*, *yiğl-i-ğay*. Olumsuz şekli -mi (<-mA) olumsuzluk ekinin -

²⁸² Mustafa Volkan Coşkun, a.g.e., s. 137.

GAy ekinden önce getirilmesi ile yapılır. *başli-mi-ğay-men*. Soru eki *-mu*, şahıs ekinden sonra getirilir. *yaz-ğay-sen-mu?*. Bu kip Yeni Uygur Türkçesinde işlek değildir.

İşletim
İstek Kipi: -GAy / -KAy

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
		başla-ğa(y)+şahıs eki	bâşlä-gäy-şahıs eki	başla-ğay-şahıs eki
Teklik	1	başlağa(y) mén (başlayayım)	bâşlägäymän (başlayayım)	başlığaymen (başlayayım)
	2	başlağa(y) sén	bâşlägäysän	başlığaysen başlığaysız başlığayla
	3	başlağa(y)	bâşlägäy	başlığay
Çokluk	1	başlağa(y) biz	bâşlägäymiz	başlığaymiz
	2	başlağa(y) siz	bâşlägäysiz	başlığaysiler
	3	başlağaylar	bâşlägäy(lär)	başlığay

Ses Düzeni
İstek kipi: -GAy / -KAy

Çağatayca	<i>-ğa, -ge, -ka, -ke /-ğay, -gey, -kay, -key</i>
Özbekçe	<i>-gäy, -käy, -qäy</i>
Yeni Uygurca	<i>-ğay, -qay, -gey, -key</i>

4.2.1.2.3.2. İkinci Tip: -GU, -KU, -Gi + iyelik eki + bar/yoq/kel-

Özbek Türkçesinde istek kipinin bu tipi, fiil tabanına *-gu/-gi* eklerinden sonra iyelik eklerinin getirilmesi ve ardından da *bâr/yöq/kel-* yapısı ile teşkil edilir. Bu yapı, Türkiye Türkçesinde *-ası-* + *iyelik eki* + *var/yoq* yapısına ve *-ası-* + *iyelik eki* + *gel-* yapısına uygundur.

Bu kullanım çoğunlukla edebî metinlerde görülür. Ek, /k/ ünsüzü ile biten fiillerden sonra *-ku*, /q/ ünsüzü ile biten fiillerden sonra *-qu*; ünlülerden sonra ve /k/,/q/ ünsüzlerinin dışında kalan tüm ünsüzlerden sonra ise *-gu* biçimindedir. *bârgim keldi*

“varasım geldi”, *bârging keldi* “varasın geldi”, *kelgum yöq* “gelesim yok”, *kelgung yöq* “gelesin yok” vb.

-*gu* eki kalınlık-incelik uyumuna uymaz. Genellikle ince şekiller tercih edilir. *âlgum bâr, âlgung bâr, âlgusi bâr, bergumiz bâr, bergungiz bâr, bergulâri bâr* gibi. Ek, bütün fiillerden sonra daha çok yuvarlak ünlüdür. *âlgum bâr, bilgung bâr, kulgum bâr* vb. Tonlu-tonsuz uyumuna uymaz. *âlgum bâr, yâtgusi bâr*. Şahıs ifadesi, iyelik ekleri ile sağlanır.

Yeni Uygur Türkçesinde de istek kipinin bu tipi, -*gu*, -*qu*, -*gü*, -*kü* eklerinden sonra iyelik eklerinin getirilmesi ve ardından *kel-* “gelmek” fiili veya *bar* “var” kelimesinin eklenmesi ile yapılır.

kel- yardımcı fiili şimdiki zaman ve geçmiş zaman kiplerinde işleme girer. *başli-ğu-m kelidu, kör-gü-m kelidu, yaz-ğu-m keldi*. -*GU-* eki kalınlık-incelik uyumuna uyar. *bar-ğu-m kelidu, bil-gü-ŋ kelidu, kül-gü-si kelidu, yaz-ğu-miz bar, kör-gü-ŋlar bar, başli-ğu-si bar*. Ek, bütün fiillerden sonra yuvarlak ünlüdür. *başli-ğu-m bar, bil-gü-ŋlar bar, yaz-ğu-miz kelidu*. Ek, tonlu-tonsuz uyumuna uyar. *yaz-ğu-m bar, kör-gü-ŋ kelidu, ket-kü-si bar, qoş-qu-miz kelidu*. Şahıs ifadesi, iyelik ekleri ile sağlanır.

Bu kipin olumsuz şekli, *kel-* fiili ile yapılan şekilde -*mA* olumsuzluk eki ile, *bar* ile yapılan şekilde ise *yoq* kelimesi ile yapılır. *başliğusi kelmeydu, kelgüŋ kelmeydu, ketkümüz yoq, bilgüsi yoq*. Soru şekli -*mu* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur. *körgüsi kelidimu, başliğuş kelidimu, yazğumuz barmu, bilgüŋlar barmu* vb.

Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde istek kipinin bu tipinin karşılayan ekler, Çağatay Türkçesinde istek kipini karşılayan örneklerine rastlanılmamaktadır.

İşletim İstek Kipi: -*GU*, -*KU*, -*Gi*

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
		-	bâşlä-gi-iyelik eki+bâr	başla-ğu-şahıs eki+bar
Teklik	1	-	bâşlägim bâr (başlamak istiyorum, başlayasım var)	başliğum bar (başlamak istiyorum, başlayasım var)

	2	-	bāşlāging bār	bāşlıgıñ bar bāşlıgıñız bar bāşlıgıñlı bar
	3	-	bāşlāgisi bār	bāşlıgusi bar
Çokluk	1	-	bāşlāgimiz bār	bāşlıgumuz bar
	2	-	bāşlāgingiz bār	bāşlıgıñlar bar
	3	-	bāşlāgilāri bār	bāşlıgusi bar

Ses Düzeni
İstek Kipi: -GU, -KU, -Gi

Çağatayca	-
Özbekçe	-gu, -gi
Yeni Uygurca	-ğu, -qu, -gü, -kü

4.2.1.2.3.3. Üçüncü Tip: -(A)y, -(A)yIn, -(A)yIm, -(A)II, -(A)IIñ, -(A)IIm

Çağatay Türkçesinde istek kipinin bu tipi, bir hareketi yapma isteğini veya teklifini ifade etmek için kullanılır. Bu tip, şu eklerle teşkil edilir:

Teklik 1. kişi, -(a)y/-(e)y, -(a)yın/-(e)yin, -(a)yım/-(e)yim, -(a)y/-(e)y mén (nadiren): *bitiy* “yazayım”, *neleyin* “ne eyleyeyim”, *nétey* “ne edeyim”, *baray* “varayım, gideyim”, *kılayım* “yapayım”, *kılay mén* “kılayım” vb.

Çokluk 1. kişi, -(a)lı, -(e)li, -(a)lıñ/ -(e)liñ, -(a)lım/-(e)lim (nadiren): *oқulı* “okuyalım”, *olturalı* “oturalım”, *içeliñ* “içelim”, *içelim* “içelim” vb.

Çağatay Türkçesinde istek kipinin bu tipinin karşılaman ekler, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde istek kipi için kullanılmamaktadır.

İstek Kipi

Kip	Ek	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
İstek Kipi	-GAy / -KAy	+	+	+
	-GU, -KU, -Gi	-	+	+
	-(A)y, -(A)yIn, -(A)yIm, -(A)II, -(A)IIñ, -(A)IIm	+	-	-

4.2.1.2.4. Gereklilik Kipi

Çağatay Türkçesinde gereklilik kipi *kérek* ile yapılır. *kérek* kelimesi *-sA*, *-mAK* ekleri ile kullanılarak gereklilik ifade eder. Ayrıca, bazen *-GU* eki ile de gereklilik ifade edilir.

4.2.1.2.4.1. Birinci Tip: *-sA* + *şahıs eki* + *kerAk*

Çağatay Türkçesinde gereklilik kipinin bu tipi, fiil tabanına *-sA* şart ekinden sonra iyelik kökenli şahıs eklerinin eklenmesi ve ardından da gereklilik bildiren *kérek* kelimesinin getirilmesi ile yapılır. *kılsam kérek* “kılmalyım, kılsam gerek” gibi. Kipin olumsuzluk şekli, *-mA* olumsuzluk eki ile yapılır. *kör-me-se-m kérek* “görmemeliyim, görmesem gerek”, *oķu-ma-sa-η kérek* “okumasam gerek, okumamalıyım”, *ayrıl-sa kérek* “ayrılrsa gerek, ayrılmalı” vb.

Özbek Türkçesinde de bu tip, fiil tabanına *-sä* şart ekinden sonra iyelik kökenli kişi eklerinin eklenmesi ve ardından da gereklilik bildiren *keräk* kelimesinin getirilmesi ile gereklilik kipi teşkil edilebilir.

Bu tipte biraz tahmin ifadesi de vardır. Bu kipin olumsuz şekli, *emäs* “değil” ile yapılır. *älsäm keräk emäs*, *bilsäng keräk emäs* vb. Soru şekli, *-mi* soru eki ile yapılır ve sonda bulunur. *älsäm keräkmi*, *bilsäng keräkmi* gibi.

Yeni Uygur Türkçesinde de gereklilik kipinin bu tipi, şart işletiminden sonra *kérek* kelimesinin getirilmesiyle yapılır. Bu tipin olumsuz şekli iki şekilde yapılır. Birincisi, *-mi* (<*-mA*) olumsuzluk ekinin şart ekinden önce getirilmesiyle yapılır. *al-mi-sa-m kérek*, *bil-mi-se-η kérek*. Diğeri ise, *emes* kelimesinin *kérek* kelimesinden sonra getirilmesiyle yapılır. *alsam kérek emes*, *bilseη kérek emes*. Soru şeklinde *-mu* soru eki *kérek* kelimesinden sonra getirilir ve bitişik yazılır. *al-sa-m kérek-mu*, *bil-se-η kérek-mu* vb.

İşletim

Gereklilik Kipi: *-sA* + *kerAk*

	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Kişi	başla-sa-şahıs eki+kérek	bäşlä-sä-şahıs eki+keräk	başla-sa-şahıs eki kérek

Teklik	1	başlasam kérek (başlamalıyım, başlasam gerek)	bāşlāsām kerāk (başlamalıyım, başlasam gerek)	başlisam kérek (başlamalıyım, başlasam gerek)
	2	başlasañ kérek	bāşlāsāng kerāk	başlisañ kérek başlisiñiz kérek başlisila kérek
	3	başlasa kérek	bāşlāsā kerāk	başlisa kérek
Çokluk	1	başlasağ kérek	bāşlāsāk kerāk	başlisağ kérek
	2	başlasañız kérek	bāşlāsāngiz(lār) kerāk	başlisañlar kérek
	3	başlasalar kérek	bāşlāsā(lār) kerāk	başlisa kérek

Ses Düzeni

Gereklilik Kipi: -sA + kerAk

Çağatayca	-sa, -se + kérek
Özbekçe	-sä + kerāk
Yeni Uygurca	-sa, -se + kérek

4.2.1.2.4.2. İkinci Tip: -mAK + iyelik eki + kerAk

Çağatay Türkçesinde gereklilik kipinin bu tipi, fiil kök veya gövdesine -mağ, -mek mastar eklerinden iyelik eklerinin eklenmesi ve ardından da gereklilik bildiren kérek kelimesinin getirilmesi ile teşkil edilir.

‘öşre bér-mek-iñ kérek “vergi vermen gerek”²⁸³, ötker-mek kérek “geçirmek gerek” vb.

Özbek Türkçesinde de gereklilik kipinin bu tipi, fiil kök ya da gövdesine -mâğ mastar ekinden sonra iyelik eklerinin eklenmesi ve ardından da gereklilik bildiren kerāk kelimesinin getirilmesi ile kurulur.

-mâğ eki sonundaki q ünsüzü, iyelik ekinden önce, iki ünlü arasında kalınca tonlulaşır ve sızıcılaşır. *bilmâği kerāk* “bilmeli”, *bāşlāmâging kerāk* “başlamalısın”. Gereklilik kipinin olumsuz şekli *emäs* ile yapılır. *ālmâgim kerāk emäs* “almamalıyım”, *bilmâging lâzim emäs* “bilmemen lazım” vb. Soru şeklinde -mi eki sonda gelir. *ālmâgim*

²⁸³ Mustafa Argunşah, *a.g.e.*, s. 172.

keräkmi, bilmâging lâzimmi gibi. Bu kipin olumsuzu *-mäslük* eki üzerine iyelik ekleri getirilmek suretiyle de teşkil edilir: *kel-mäslük-ingiz keräk* “gelmemelisiniz”, *âl-mäslük-i keräk* “almamalı” gibi.

Yeni Uygur Türkçesinde, bu kipte şahıs eki kullanılmaz. Kip, herhangi bir şahıs karşılamaz. *başla-maq kérek, oqu-maq kérek, kör-mek kérek* vb.

İşletim
Gereklilik Kipi: -mAK + kerAk

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
		başla-maq-iyelik eki+kérek	öqi-mâq-iyelik eki+keräk	-
Teklik	1	başla-maq-ım kérek (başlamalıyım, başlamam gerek)	öqimâgim keräk (okumalıyım)	-
	2	başla-maq-ıñ kérek	öqimâging keräk	-
	3	başla-maq-ı kérek	öqimâgi keräk	-
Çokluk	1	başla-maq-ımız kérek	öqimâgimiz keräk	-
	2	başla-maq-ıñız kérek	öqimâgingiz keräk	-
	3	başla-maq-ları kérek	öqimâq(läri) keräk	-

Ses Düzeni
Gereklilik Kipi: -mAK + kerAk

Çağatayca	<i>-maq, -mek + kérek</i>
Özbekçe	<i>-mâq + keräk</i>
Yeni Uygurca	<i>-maq, -mek + kérek</i>

4.2.1.2.4.3. Üçüncü Tip: -ş + iyelik eki + kerAk

Özbek Türkçesinde gereklilik kipinin bu tipi, fiil kök ya da gövdesine -(i)ş mastar ekinin getirilmesi ve bu ekin üzerine de iyelik eklerinin getirilmesi ile kurulur. Ünlü ile biten fiillerden sonra -ş eki ve ünsüzle biten fiillerden sonra ise -iş eki gelir. Bu kipin olumsuz şekli *emäs* ile yapılmaktadır. Soru şekli -*mi* eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Yeni Uygur Türkçesinde de bu tip, -ş- isim fiil eki ile yapılan fiil isimlerine iyelik ekleri eklendikten sonra *kérek* kelimesinin getirilmesi ile yapılır. İsim fiil eki, ünlü ile biten fiillerden sonra doğrudan, ünsüz ile biten fiillerden sonra yardımcı ünlü olarak bağlanır. *bil-iş-im kérek* “bilmeliyim, bilmem gerek”, *başli-ş-i-η kérek* “başlamalısın, başlaman gerek” vb. Bu tipin olumsuzu iki şekilde yapılabilir. Birincisi, -*mAsliK* ekinden sonra iyelik ekleri ve *kérek* kelimesinin getirilmesiyle yapılır. *kelmeslikij kérek* “gelmemelisin, gelmemen gerek” gibi. İkincisi, *emes* kelimesinin *kérek* kelimesinden sonra getirilmesiyle teşkil edilir. *kelişimiz kérek emes* “gelmemeliyiz, gelmememiz gerek” vb.

Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde kullanılmakta olan gereklilik kipinin bu tipi Çağatay Türkçesinde rastlanmamaktadır.

İşletim

Gereklilik Kipi: -(i, U)ş + iyelik eki + kerAk

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
		-	bâşlä-ş-iyelik eki+keräk	başla-ş-iyelik eki kérek
Teklik	1	-	bâşläşim keräk (başlamalıyım, başlamam gerek)	başlişim kérek (başlamalıyım, başlamam gerek)
	2	-	bâşläşing keräk	başlişing kérek başlişingiz kérek başlişliri kérek
	3	-	bâşläşi keräk	başlişi kérek
Çokluk	1	-	bâşläşimiz keräk	başlişimiz kérek
	2	-	bâşläşingiz keräk	başlişinglar kérek
	3	-	bâşläşlari keräk	başlişi kérek

Ses Düzeni
Gereklilik Kipi: $-(i, U)\text{ş} + iyelik eki + kerAk$

Çağatayca	-
Özbekçe	$-(i)\text{ş} + iyelik eki + keräk$
Yeni Uygurca	$-(i, u, ü)\text{ş}- + iyelik eki + kérek$

4.2.1.2.4.4. Dördüncü Tip: $-(u)v + iyelik eki + keräk$

Özbek Türkçesinde gereklilik kipinin bu tipi, fiil kök ya da gövdesine $-(u)v$ mastar ekinin getirilmesi ve bu ekin üzerine de iyelik eklerinin getirilmesi ile kurulur. Ünlü ile biten fiillerden sonra $-v$ eki ve ünsüzle biten fiillerden sonra ise $-uv$ eki gelir. Bu kipin olumsuz şekli *emäs* ile yapılmaktadır. Soru şekli $-mi$ eki ile yapılır ve sonda bulunur.

Özbek Türkçesinde kullanılmakta olan bu tip, Çağatay ve Yeni Uygur Türkçelerinde kullanılmamaktadır.

İşletim
Gereklilik Kipi: $-(u)v + iyelik eki + kerAk$

Kişi		Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
		-	başlä-v-iyelik eki+keräk	-
Teklik	1	-	başlävim keräk (başlamalıyım, başlamam gerek)	-
	2	-	başläving keräk	-
	3	-	başlävi keräk	-
Çokluk	1	-	başlävimiz keräk	-
	2	-	başlävingiz keräk	-
	3	-	başlävläri keräk	-

Ses Düzeni
Gereklilik Kipi: $-(u)v + iyelik eki + kerAk$

Çağatayca	-
Özbekçe	$-(u)v + iyelik eki + keräk$
Yeni Uygurca	-

4.2.1.2.4.5. Beşinci Tip: *-GU + şahıs eki*

Harezmi Türkçesinde gereklilik için kullanılan *-GU* eki, bazen Çağatay Türkçesinde de bulunur.²⁸⁴

tiler vaşlıynı Lutfi, kıl icābet, ki ayturlar, tilegenni tilegü “Lutfi sana kavuşmayı diliyor, (onun bu isteğine) icabet et; çünkü ‘isteyeni istemeli’ derler”, *hālime geh yığlaġu, gāh külgü* “halime gah ağlamalı, gah gülmeli”. (ÇEK, 139)

Ali Şîr Nevâyî’nin eserlerinin sözlüğünü yapan Niyazi, eserinde *-GU* sıfat-fiil ekinin gereklilik ve şart işlevlerinden de bahseder: *bol-ġum ~ bolġusı-mén* “olsam gerek”, *bol-ġusı* “olsa gerek” vb.²⁸⁵

Çağatay Türkçesinde nadiren olsa da gereklilik ifade eden bu ek, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde gereklilik için kullanılmamaktadır.

İşletim

Gereklilik Kipi: *-GU + şahıs eki*

Kişi	Çağatayca			Özbekçe			Yeni Uygurca		
	başla-ġu-şahıs eki			-			-		
Teklik	1	başlaġum (başlamalıyım, başlasam gerek)	-	-	-	-	-	-	
	2	başlaġuñ	-	-	-	-	-	-	
	3	başlaġusı	-	-	-	-	-	-	
Çokluk	1	başlaġu biz	-	-	-	-	-	-	
	2	başlaġuñız	-	-	-	-	-	-	
	3	başlaġuları	-	-	-	-	-	-	

Ses Düzeni

Gereklilik Kipi: *-GU + şahıs eki*

Çağatayca	<i>-GU + şahıs eki</i>
Özbekçe	-
Yeni Uygurca	-

²⁸⁴ János Eckmann, *a.g.e.*, s. 139.

²⁸⁵ Mustafa Argunşah, *a.g.e.*, s. 172.

Gereklilik Kipi

Kip	Ek	Çağatayca	Özbekçe	Yeni Uygurca
Gereklilik Kipi	-sA	+	+	+
	-mAK + kerAk	+	+	“+” ²⁸⁶
	-(i, U)ş + iyelik eki + kerAk	-	+	+
	-(u)v + iyelik eki + kerAk	-	+	-
	-GU + şahıs eki	+	-	-

²⁸⁶ Yeni Uygur Türkçesinde, bu kipte şahıs eki kullanılmaz. Kip, herhangi bir şahsı karşılamaz. *başla-maq kérek, oqu-maq kérek, kör-mek kérek* gibi.

5. SONUÇ

Yapılan incelenme neticesinde, Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinin fiil işletiminde bulunan ayrılıklar kısaca şu şekildedir.

Kişi Ekleri

Söz konusu dil veya lehçelerin fiil işletiminde farklı yönlerinden biri, kişi eklerinde görülen farklılıklardır. İyelik kökenli teklik ikinci şahıs eki, Çağatay Türkçesinde *-(i, i, u, ü)η* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-ing*, Yeni Uygur Türkçesinde ise *-(i, u, ü)η* şeklinin yanı sıra nezaket ve hürmet şekilleri *-(i, u, ü)ηiz* ve *-(i, u, ü)la/le* ekleri ile karşılanır. İyelik kökenli çokluk ikinci şahıs ekleri, Çağatay Türkçesinde *-(i, i)ηlz* ve seyrek olarak *-(u, ü)ηUz* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-ingiz*, Yeni Uygur Türkçesinde ise *-(i, u, ü)ηlar* şeklindedir. İyelik kökenli çokluk üçüncü şahıs, Çağatay Türkçesinde *-lar/-ler* eki ile, Özbek Türkçesinde de *-lär* eki ile karşılanır ama Yeni Uygur Türkçesinde iyelik kökenli çokluk üçüncü şahıs için genelde herhangi bir ek kullanılmaz ve iyelik kökenli teklik üçüncü şahıs gibi eksizdir.

Çağatay Türkçesinde zamir kökenli şahıs ekleri, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde yazıldığı gibi fiil tabanına eklenerek bitişik yazılmayıp, ayrı yazılmaktadır. Zamir kökenli teklik ikinci şahıs eki, Çağatay Türkçesinde *-sén* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-sän*, Yeni Uygur Türkçesinde ise *-sen* şeklinde ve nezaket şekli *siz*, *-sila*, *-sile*, *-sili* ekleri ile karşılanır. Zamir kökenli teklik üçüncü şahıs, Çağatay Türkçesinde *-dUr/-tUr/Durur* yardımcı fiili şahıs eki görevini üstlenmiştir. Özbek Türkçesinde *tur-* yardımcı fiilinin ekleşmiş şekli *-di*, şahıs eki görevini üstlenmiştir. Yeni Uygur Türkçesinde ise *-du*, *-tu* yardımcı fiilleri şahıs eki görevini üstlenmiştir. Zamir kökenli çokluk birinci şahıs eki, Çağatay Türkçesinde genellikle *-biz*, nadiren *-miz* biçiminde, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde ise *-miz* şeklindedir. Zamir kökenli çokluk ikinci şahıs eki, Çağatay Türkçesinde *-siz* şeklinde, Özbek Türkçesinde de genellikle *-siz* biçiminde, az ölçüde *-sizlär* şeklinde kullanılır. Yeni Uygur Türkçesinde ise *-siler* (<-sizler) şeklinde kullanılır.

Fiil işletiminde söz konusu üç lehçe arasında kişilere göre de bazı farklılıklar bulunmaktadır. Çağatay Türkçesinde *-DIK*, *-DUK*; Özbek Türkçesinde *-dik*; Yeni Uygur Türkçesinde *-duq*, *-tuk*; Çağatay Türkçesinde *-GAN-(DUr-Ur)-mén*; Özbek Türkçesinde *-Gän-(dir)män*, Yeni Uygur Türkçesinde *-GAN(di/dur/tur)men*; Çağatay

Türkçesinde *-p(tUr)mén; -ptUr ~ -p turur; -p biz; -ptUrlAr ~ -p tururlar*; Özbek Türkçesinde *-b-män, -b-di, -b-miz*; Yeni Uygur Türkçesinde *-p-(ti)-men, -p-tu, -p-ti-miz* gibi. Çağatay Türkçesinde *-sAK*; Özbek Türkçesinde *-sä-k*; Yeni Uygurcada *-saq/-se-k* şekillerindedir.

Basit Kipler

Fiil işletiminde bir diğer farklılık, basit kiplerde görülür. Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zaman için yaygın bir şekilde kullanılmakta olan, *-p* zarf-fiil eki ile *yat-* fiilinin birleşip ekleşmesi neticesinde oluşan *-(i, u, ü)vati <{-(X)v<(X)p-at<yat-i<A-}* kip eki, Çağatay ve Özbek Türkçelerinde kullanılmamaktadır. Özbek Türkçesinde şimdiki zaman için kullanılmakta olan *-(a/e)yäp (<-yâtib), -(a/e)yâtir, -(a/e)yâtib* kip ekleri, Çağatay ve Yeni Uygur Türkçelerinde görülmez

Çağatay Türkçesinde gelecek zaman ve istek kipi için kullanılan *-ğa(y) / -ge(y) / -ka(y) / -ke(y)* kip ekleri, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde gelecek zaman için değil, sadece istek kipi için kullanılmaktadır. Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde gelecek zaman için kullanılmakta olan *-(A/I/y)DIGAn* ve *-mAKÇI* kip ekleri, Çağatay Türkçesinde görülmez. Özbek Türkçesinde gelecek zaman ifade eden *-(y)äcäk* kip eki, Çağatay ve Yeni Uygur Türkçelerinde rastlanmaz.

Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde, *-(i, U)ş* isim fiil eki ile yapılan fiil isimlerine iyelik ekleri eklendikten sonra *kerek* kelimesinin getirilmesi ile gereklilik kipi teşkil edilir. Ama Çağatay Türkçesinde *-(i, U)ş* isim fiil eki ile kurulan gereklilik kipi örneklerine rastlanmaz. Özbek Türkçesinde *-(u)v* isim fiil eki ile de gereklilik kipi yapılır ama bu tip, Çağatay ve Yeni Uygur Türkçelerinde görülmez. Harezmi Türkçesinde gereklilik için kullanılan ve Çağatay Türkçesinde de nadiren gereklilik ifade eden *-GU* ekinin Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde gereklilik için kullanılan örnekleri görülmez.

Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde fonetik bakımından farklılık gösteren bir başka konu, kip eklerinin farklı yazılması olup ufak ses ayrılıklardan oluşmaktadır. Bu ayrılıkların çoğu, Özbek Türkçesinin ünlü ve ünsüz uyumuna uymamasından kaynaklanır. Görülen geçmiş zaman eki, Çağatay Türkçesinde *-dı, -di, -du, -dü, -tı, -ti, -tu, -tü* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-di*, Yeni Uygur Türkçesinde ise *-di, -du, -dü, -ti- -tu, -tü* şekillerindedir. Öğrenilen geçmiş zaman eki, Çağatay

Türkçesinde *-ğan, -qan, -gen* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-gän, -kän, -qän*, Yeni Uygur Türkçesinde *-ğan, -gen, -qan, -ken* biçimlerindedir. Yine Öğrenilen geçmiş zaman eki, Çağatay Türkçesinde *-p(-dUr/-tUr, seyrek olarak durur/turur)* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-(i)b(di)*, Yeni Uygur Türkçesinde ise *-(i)pti, -(u)pti, -(ü)pti -(i)ptu, -(u)ptu, -(ü)ptu* şekillerindedir. *-miş* öğrenilen geçmiş zaman eki, Çağatay Türkçesinde *-miş, miş* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-miş* Yeni Uygur Türkçesinde de *-miş* şeklindedir. Şimdiki zaman eki, Çağatay Türkçesinde *-maқта / -mekte* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-maқdä*, Yeni Uygur Türkçesinde *-maқта / -mekte* biçimlerindedir. Geniş zaman eki, Çağatay Türkçesinde *-r, -ar, -er, -ur, -ür* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-r, -är*, Yeni Uygur Türkçesinde *-r, -ar, -er* biçimlerindedir. Gelecek zaman eki, Çağatay Türkçesinde *-ğu, -gü, -qu, -kü* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-ğu, -gü*, Yeni Uygur Türkçesinde *-gü, -ğu, -qu, -kü* şekillerindedir. Yine Gelecek zaman eki, Çağatay Türkçesinde *-ğu-dék, -gü-dék, -ku-dék, -kü-dék* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-gu-däy/-gu-dek*, Yeni Uygur Türkçesinde *-ğu-dék, -gü-dék, -ku-dék, -kü-dék* şekillerindedir. Şart kipi eki, Çağatay Türkçesinde *-sa, -se* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-sä*, Yeni Uygur Türkçesinde *-sa, -se* şekillerindedir. İstek kipi eki, Çağatay Türkçesinde *-ga, -ge, -ka, -ke /-ğay, -gey, -kay, -key* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-gäy, -käy, -qäy*, Yeni Uygur Türkçesinde *-ğay, -qay, -gey, -key* şekillerindedir. Gereklilik kipi eki, Çağatay Türkçesinde *-sa, -se + kérek* şeklinde, Özbek Türkçesinde *-sä + keräk*, Yeni Uygur Türkçesinde *-sa, -se + kérek* biçimlerindedir.

Birleşik Kipler

Fiil işletiminde bir diğer farklılık, birleşik kiplerde görülür. Birleşik kiplerin hikâyesi, Çağatay Türkçesinde *“i(<é-), é(r)-di”* şeklinde, Özbek Türkçesinde *e-di*, Yeni Uygur Türkçesinde ise *i-di* biçimindedir. Birleşik kiplerin rivayeti, Çağatay Türkçesinde genellikle *é(r)-miş*, nadiren *é(r)-ken* şeklinde, Özbek Türkçesinde çoğunlukla *e-kän*, bazen de *e-miş* şeklinde, Yeni Uygur Türkçesinde de genellikle *i-ken* bazen de *é-miş* biçimindedir.

Yeni Uygur Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın hikâyesi, *-p* zarf-fiil eki ile ek fiilin görülen geçmiş zaman şeklinin birleşip ekleşmesi sonucu meydana gelen *-(X)vidi <[-(X)v<-(X)p-i<er-di<-Di-]* kip eki ile teşkil edilir. Çağatay ve Yeni Uygur Türkçelerinde ise, öğrenilen geçmiş zamanın hikâyesinin *-(X)vidi* kip eki ile kurulan örnekleri görülmez. Yine, Yeni Uygur Türkçesinde şimdiki zamanın hikâyesi, *-p* zarf-

fiil eki, *yat-* fiili, *turur* yardımcı fiili ve ek fiilin görülen geçmiş zaman şekli (er-di) nin bir araya gelip fonetik bakımından, ses olayları neticesinde ekleşmiş olan *-vattati* <{-(X)v<(X)p-at<yat-a-t<-turur<-tur-ti<-i<-er-di-} kip eki ve {-(X)v<(X)p-at<yat-qan-i<-er-di-} şeklinde oluşan *-vat-qan-idi* kip eki ile teşkil edilir. Çağatay ve Yeni Uygur Türkçelerinde ise şimdiki zamanın hikâyesinin yukarıda geçen yapıları ile kurulan örneklerine rastlanmaz. Geniş zamanın hikâyesi, Yeni Uygur Türkçesinde *-(A)r-* + *idi-* kip ekinin yanı sıra {*-A/y-ti<dur<turur-Ø <er-ti<Di-*} biçiminde oluşan *-A/ytti* kip eki ile de yapılır. Çağatay ve Özbek Türkçelerinde ise *-A/ytti* kip eki görülmez.

Yeni Uygur Türkçesinde öğrenilen geçmiş zamanın rivayeti, *-p* zarf-fiil eki ile ek fiilin öğrenilen geçmiş zaman şekli (er-ken) nin ekleşmesi neticesinde oluşan *-(X)viken* {< *-vi<-ip-i<er-ken*} kip eki ve [*-(X)p-t<-tu<-dur<-turur-i<er-ken-miş*] şeklinde oluşan *-(X)ptiken-miş* kip eki ile teşkil edilir. Çağatay ve Özbek Türkçelerinde ise bu tip örneklere rastlanmaz. Şimdiki zamanın rivayeti, Yeni Uygur Türkçesinde [*-(X)v<(X)p-et<-at<yat-ip-t<-tu<-dur<turur-i<er-ken*] biçiminde oluşan *-(X)vét-ip-t(u)-ken* kip eki ve *-(X)vatidiken* kip ekiyle yapılır. Çağatay ve Özbek Türkçelerinde ise şimdiki zamanın rivayeti *-(X)vatidiken* ve *-(X)vét-ip-t(u)-ken* kip ekleri ile teşkil edilmez.

Yirminci yüzyılların başlarına kadar devam eden Orta Asya Türklerinin müşterek yazı dili olan Çağatay Türkçesi ve günümüzde bu yazı dilini temsil eden Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinin üzerinde yaptığımız incelemenin sonucu olarak şunu söyleyebiliriz ki, söz konusu dil veya lehçeler arasında büyük farklılık bulunmamaktadır. Bulunan farklılıklar da daha çok birleşik kiplerde belirgin olup, bu farklılıklar ağırlıklı olarak fonetik ayrılıklardan meydana gelmiştir.

6. KAYNAKÇA

- ÄBDURÄHMÄNOV Ğ., ŞUKUROV Ş. ve MÄHMUDOV, Q., *Özbek Tilining Tarihîy Grämmätikäsî*, Özbekistân Fäyläsüfläri Milliy Jämiyätî Näsriyätî, Taşkent, 2008.
- AKALIN Mehmet, *Dil Yazıları*, (Haz. Recep Toparlı), TDK Yayınları, Ankara, 2001.
- AKALIN Mehmet, *Tarihî Türk Şiveleri*, 2. Baskı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları, Ankara, 1988.
- AKAR Ali, *Türk Dili Tarihi*, 6. Basım, Ötüken Yayınları, İstanbul, 2013.
- ALİYEVA Minara, *Lobnor Ağzı*, TDK Yayınları, 1. Baskı, Ankara, 2013.
- ARAT Reşid Rahmeti, *Makaleler*, c. I, (Yayına Hazırlayan: Osman Fikri Sertkaya), Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, Ankara, 1987.
- ARAT Reşid Rahmeti-Ahmet Temir, “*Türk Şivelerinin Tasnifi*”, Türk Dünyası El Kitabı, Cilt. II “Dil-Kültür-Sanat”, TAKE Yayınları, Ankara, 1992.
- ARGUNŞAH Mustafa, *Çağatay Türkçesi*, Kesit Yayınları, 1. Baskı, Eylül 2013.
- ARGUNŞAH Mustafa, *Karahanlıca, Harezmce ve Kıpçakça Dersleri*, 2.baskı, Kesit Yayınları, İstanbul, 2011.
- ATA Aysu, *Harezm-Altın Ordu Türkçesi*, Türk Dilleri Araştırmaları Dizisi: 36, Kitap Matbaası, İstanbul, 2002.
- BANGUOĞLU Tahsin, *Türkçenin Grameri*, 10. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2015.
- BODRGOĞLİGETİ András J. E., *A Grammar of Chagatay*, Lincom Europa, Müenchen, 2001.
- BOZKURT Fuat, *Türklerin Dili*, 4. Basım, Kapı Yayınları, İstanbul, 2005.
- BURAN Ahmet ve ALKAYA Ercan, *Çağdaş Türk Lehçeleri*, 9. Baskı, Akçağ yayınları, Ankara, 2013.
- BURAN Ahmet ve ALKAYA Ercan, *Çağdaş Türk Yazı Dilleri II*, 1. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2014.

- BURAN Ahmet ve ALKAYA Ercan, *Çağdaş Türk Yazı Dilleri-II*, Güneydoğu / Karluk Grubu, 1. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2014.
- CAFEROĞLU Ahmet, *Türk Dili Tarihi I-II*, 4. Baskı, Alfa Yayınları, İstanbul, 2001.
- COŞKUN Mustafa Volkan, *Özbek Türkçesi Grameri*, TDK Yayınları, Ankara, 2014.
- COŞKUN Volkan, “*Yeni Uygur Türkçesinde Ses Uyumu ve Ses Olayları*”, Türk Dünyası Dil ve Edebiyatı Dergisi, sy. 6, 1998.
- COŞKUN Volkan, “*Yeni Uygur Türkçesinde Ünlülerin Sınıflandırılması ve Ünlü Değişmeleri*”, Türk Dünyası Dil ve Edebiyatı Dergisi, sy. 6, 1998.
- ÇAĞATAY Saadet Şakir, *Uygur Yazı Dili*, Türk Lehçeleri Üzerine Denemeler”, DTCF Yayınları, Ankara, 1978.
- ÇAĞATAY Saadet, *Türk Lehçeleri Örnekleri-2 (Yaşayan Ağız ve Lehçeler)*, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Yayınları, Ankara, 1972.
- ÇARİYEV T., SÄFÄROVÄ N., İSTÄMOVÄ Ş., *Özbek Tili*, İqtisâd-Mâliyâ, Taşkent, 2008.
- DEMİR Nurettin, YILMAZ Emine, *Türk Dili*, 2. Baskı, Grafiker Yayınları, Ankara, 2005.
- DOĞAN Levent, *Çağdaş Türk Lehçeleri*, 3. Baskı, Paradigma Akademi Yayınları, Eylül 2015.
- DOĞAN Levent, *Uygur Türkçesi Grameri*, 1. Baskı, Parafiks Yayınevi, İstanbul, 2014.
- ECKMANN János, “*Çağatay Dili Hakkında Notlar*”, Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar, (Yayıma hazırlayan: Osman Fikri Sertkaya), 4. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2014.
- ECKMANN János, “*Çağatay Edebiyatının Son Devri (1800-1920)*”, Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar, (Yayıma hazırlayan: Osman Fikri Sertkaya), 4. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2014.

- ECKMANN János, “*Küçük Çağatay Grameri*”, Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar, (Yayıma hazırlayan: Osman Fikri Sertkaya), 4. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2014.
- ECKMANN János, *Çağatayca El Kitabı*, (Çeviri: Günay Karaağaç), Kesit Yayınları, İstanbul, 2013.
- ECKMANN János, *Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar*, (Yayıma hazırlayan: Osman Fikri Sertkaya), 4. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2014.
- EKER Süer, *Çağdaş Türk Dili*, 3. Baskı, Grafiker Yayınları, Ankara, 2005.
- ELTAZAROV Juliboy, *Özbekçe Öğreniyoruz*, 1. Baskı, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul, 2010.
- EMRE Ahmet Cevat, *Türk Lehçelerinin Mukayeseli Grameri*, (İlk Deneme) Birinci Kitap-Fonetik, Bürhaneddin Erenler Matbaası, İstanbul, 1949.
- ERASLAN Kemal, ‘*Ali Şîr Nevâyî, Mîzânü’ş-evzân*’, TDK Yayınları, Ankara, 1993.
- ERASLAN Kemal, “*Çağatay Edebiyatı*”, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, c. VIII, İstanbul, 1993.
- ERASLAN Kemal, *Mevlâna Sekkâkî Divanı*, TDK Yayınları, Ankara, 1999.
- ERCİLASUN Ahmet Bican, *Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi*, Akçağ Yayınları, 14. Baskı, Ankara, 2014.
- ERCİLASUN Ahmet Bican, “*Türk Dünyasının Dil Birliği Meselesi*” Türk Dünyası Üzerine İncelemeler, Akçağ Yayınları. İlaveli ikinci baskı, Ankara, 1997.
- ERDEM Uçar ve Filiz Meltem, “*Çağatay Türkçesinde Eski Türkçenin İzleri*”, Turkish Studies – International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 6/1 Winter 2011, Turkey.
- ERGİN Muharrem , “*Doğu Türkçesi (Çağatayca)*”, Türk Dünyası El Kitabı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları, Seri I, Sayı: A-23, C. II, 2. Baskı, Ankara, 1992.

- ERGİN Muharrem, *Türk Dil Bilgisi*, Bayrak Yayınları, İstanbul, 2008.
- GÖMEÇ Saadettin Yağmur, *Uygur Türkleri Tarihi ve Kültürü*, Atatürk Kültür Merkezi Yayını, Ankara, 1997.
- GÖMEÇ Saadettin, *Uygur Türkleri Tarihi ve Kültürü*, AKM Yay., Ankara, 1997.
- GÜRSOY Emine-Naskali, *Türk Dünyası Gramer Terimleri Kılavuzu*, Ankara, 1997.
- İPEKÇİOĞLU Fahriye, *Türk Lehçeleri*, 1. Baskı, İleri Yayınları, İstanbul, 2014.
- KARAAĞAÇ Günay, *Dil Bilimi Terimleri Sözlüğü*, 1. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2013.
- KARAÖRS M. Metin, *Türk Lehçelerinde Karşılaştırmalı Şekil ve Cümle Bilgisi*, 1. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2005.
- Kaşgarlı Mahmud, *Dîvânü Lûgati't Türk Tercümesi*, (Çev. Besim Atalay), c. I, TDK Yayınları, 6. Baskı, Ankara, 2013.
- KAŞGARLI Sultan Mahmut, “*Modern Uygur Türkçesi'nde Fiiller*”, Doktora Tezi, İstanbul, 1991.
- KAŞGARLI Sultan Mahmut, *Uygur Türkleri Kültürü ve Türk Dünyası*, 1. Baskı, Çağrı Yayınları, İstanbul, 2004.
- KAŞGARLI Sultan Mahmut, *Modern Uygur Türkçesi Grameri*, Orkun Yayınevi, İstanbul, 1992.
- Kenan Yavan, “*Küçük Yeni Uygur Türkçesi Grameri*”, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili Bölümü Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 1989.
- Komisyon, *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri-I Fiil (Basit Çekim)*, 2. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2013.
- Komisyon, *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü*, c.I, Başbakanlık Basımevi, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, 1991.
- Komisyon, *Türk Lehçeleri Grameri*, Akçağ Yayınları, 2. Basım, Ankara, 2012.
- KORAŞ Hikmet, *Günümüz Türk Lehçelerinde Gereklik*, 2007.

- KORKMAZ Zeynep, *Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi)*, 4. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2014.
- KÖPRÜLÜ M. Fuad, *Edebiyat Araştırmaları*, c. II, Ötüken Yayınları, İstanbul, 1989.
- MERHAN Aziz, *Özbek Dilinin Grameri*, 2. Baskı, Eren Yayınları, İstanbul, 2012.
- MUHTÂROV A., SÂNÂQULOV Y., *Özbek Âdâbiy Tili Târîhi*, Öqituvçi Nâşriyâtı, Taşkent, 1995.
- NEVÂYÎ Alî Şîr, *Muḥâkemetü'l-Luğateyn*, (Haz. F. Sema Barutçu Özönder), 2. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2011.
- NEVÂYÎ Alî Şîr, *Mahbûbü'l-Kulûb*
http://www.ziyouz.com/index.php?option=com_content&task=view&id=5127
- ÖLMEZ Zühal, “Çağatay Edebiyatı ve Çağatay Edebiyatı Üzerine Araştırmalar”, Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, c. V, sy. 9, İstanbul, 2007.
- ÖLMEZ Zühal, *Ebulgazi Bahadır Han, Şecere-i Terâkime*, Simurg Yayınları, Ankara, 1996.
- ÖTKÜR Abdurehim, *İz*, Şincağ Xelq Neşriyatı, Ürümçi, 1985.
- ÖZ Aynur, “Özbek Türkçesi Edebî Dilinde Fillerde Olumsuzluk Kategorisi”, Çağdaş Türklük Araştırmaları Sempozyumu 2002, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Yayınları, Ankara, 2004.
- ÖZ Aynur, “Özbekçe ve Yeni Uygurca Arasındaki Fonetik Ayraçlar”, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 1994.
- Özbek Tilining İzâhli Luğâti*, c. I-2, Moskova, 1981.
- ÖZÖNDER Fatma Sema Barutçu, *Alî Şîr Nevâyî, Muḥâkemetü'l-luğateyn*, 2. Baskı, TDK Yayınları, Ankara, 2011.
- ÖZTÜRK Rıdvan, *Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil*, Ankara, 1997.
- ÖZTÜRK Rıdvan, *Yeni Uygur Türkçesi Grameri*, TDK Yayınları, 3. Baskı: Ankara, 2015.

- ÖZTÜRK Rıdvan, *Özbek Türkçesi El kitabı*, 2. Baskı, Çizgi Kitabevi Yayınları, Konya, 2011.
- QAYDAROV A. vd., *Hazirqi Zaman Uyğur Tili*, c. I-II, Şıncañ Halk Neşriyatı, 1. Baskı, 1983.
- QODİRİY Abdulla, *Ötkän Kunlär (Roman)*.
- RÄFİYEV Äbdurâziq ve ĞULÄMOVÄ Nâzirä, *Änä Tili vä Ädäbiyât*, Törtinçi nâşr, Taşkent, 2010.
- RÄHMÄTULLÄYEV Şävkät, *Hâzirgi Ädäbiy Özbek Tili (Darslik)*, Mirzâ Ulugbek Nâmidägi Özbekistân Milliy Universiteti, Taşkent, 2006.
- REŞETOV V. V., ŞÄÄBDURÄHMÄNOV Ş., *Özbek Diälektologiyäsi*, Universitetlär ve Pedâgogikâ İstitutläriñing filologiyä Fâkultäläri uçun Därslik, Öqituvçi Nâşriyâti, Taşkent, 1978.
- Stefan Wurm, *Özbekçe*, (Çev. Mehmet Akalın) Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi, Sy. 62, İstanbul, 1989.
- ŞÄÄBDURÄHMÄNOV Ş., ÄSQÄROVÄ M. vd., *Hâzirgi Özbek Ädäbiy Tili*, I. Qisim, Öqituvçi Nâşriyâti, Taşkent, 1980.
- Şeyh Süleyman Efendi Buhârî, *Lûgat-i Çağatay ve Türkî Osmanî*, Türk Dilleri Araştırmaları Dergisi, yay. Mehmet Ölmez, c. XIII, İstanbul, 2003.
- TEHUR Arslan Abdulla vd., *Hazirqi Zaman Uyğur Tili*, c. I-II-III, 1. Baskı, Şıncañ Xelq Neşriyatı, 2010.
- TEKİN Faruk, “*Özbek Türkçesi Söz Varlığına Bir Bakış (19. Yüzyılın İkinci Yarısı-20. Yüzyılın Başları)*”, Turkish Studies, International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, Volume 3/7 Fall 2008.
- TEKİN Talat ve ÖLMEZ Mehmet, “*Türk Dilleri*”, Türk Dilleri Araştırmaları Dizisi:20. Simurg Yayınları, Ankara, 1993.
- TEKİN Talat ve ÖLMEZ Mehmet, *Türk Dilleri - Giriş*, Yıldız Dil ve Edebiyat 2, İstanbul, 2003.

- TEKİN Talat, “*Türk Dili ve Dialektlerinin Yeni Bir Tasnifi*”, TDK Yayınları, Ankara, 2013.
- TEKİN Talat, Makaleler 3, *Çağdaş Türk Dilleri*, (Hazırlayanlar: Emine Yılmaz ve Nurettin Demir), TDK Yayınları, 1. Baskı, Ankara, 2013.
- TERES Ersin, *Çağatay Türkçesi Dil Bilgisi ve Metin Çalışmaları*, Sürat Üniversite Yayınları, İstanbul, 2013.
- TÖMÜR Hamit, *Hazırqi Zaman Uyğur Tili Grammatikisi (Morfologiyeye)*, Pekin, 1987.
- TÖMÜR Hamit, *Modern Uyghur Grammer (Morphology)*, Tercüme: Anne Lee, Yayımlayan: Mehmet Ölmez, Sanat Kitabevi Yayımı, İstanbul, 2003.
- TURSUNOV U., ÖRİNBÂYEV B. ve ÄLİYEV A. *Özbek Ädäbiy Tili Tarihü*, 2. Baskı, Öqituvçü, Taşkent, 1995.
- Türk Dünyası El Kitabı*, C. II, 2. Baskı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları, Ankara, 1992.
- UMÄROV J., *Özbek Diälektologiyäsi Fänidän Öquv Qöllänmä*, Muqimiy Nämidağı Qöqän Dävlät Pedägogikä İnstitutı, Qöqän, 2008.
- UYGUR Ceyhun Vedat, *Özbekçe*, 1. Baskı, Fakülte Kitabevi Yayınları, 2008.
- ÜNLÜ Suat, *Çağatay Türkçesi Sözlüğü*, Eğitim Yayınevi, Konya, 2013.
- ÜŞENMEZ Emek, *Modern Özbek Türkçesi*, 1. Baskı, Akademik Kitaplar Yayınevi, İstanbul, 2012.
- XÄLMÄTOVÄ Nâdirä, *Mä’ruzälär Mätni*, Özbek Filologiyäsi Käfedräsi, Termiz, 2005.
- YAMAN Ertuğrul, *Özbek Türkçesinde Edatlar*, Gazi Kitabevi, Ankara, 2005.
- YAZICI ERSOY Habibe, “*Yeni Uyğur Türkçesi*”, Türk Lehçeleri Grameri, (Ed. Ahmet Bican Ercilasun), 2. Baskı, Akçağ Yayınları, Ankara, 2012.
- YILDIRIM Hüseyin, *Özbek Türkçesi*, 2. Baskı, Gazi Kitabevi, Ankara, 2012.
- YILMAZ Emine, *Doğu Türkçesi*, Edebiyat Terimleri Ansiklopedisi, Ankara, 2002.

YILMAZ Safiye, *Çağatayca'nın Türk Dilleri Arasındaki Yeri Üzerine Bir Değerlendirme*, Yıldız Teknik Üniversitesi T.D.E Bölümü, yüksek lisans tezi, İstanbul, 2008.

ZEYNALOV Ferhat, *Türk Lehçelerinin Karşılaştırmalı Dilbilgisi*, (Çev. Yusuf Gedikli), 1. Baskı, Cem Yayınevi, İstanbul, 1993.

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ

TEZ ÇOĞALTMA VE ELEKTRONİK YAYIMLAMA İZİN FORMU

Yazar Adı Soyadı	Muhammadullah HAJİ MOH NASEEM
Tez Adı	Çağatay, Özbek ve Yeni Uygur Türkçelerinde Fiil İşletimi (Kişi - Olumsuzluk - Zaman - Soru)
Enstitü	Sosyal Bilimler
Anabilim Dalı	Türk Dili ve Edebiyatı
Tez Türü	Yüksek Lisans
Tez Danışman(lar)ı	Prof. Dr. Hatice ŞAHİN
Çoğaltma (Fotokopi Çekim) izni	☐ Tezimden fotokopi çekilmesine izin veriyorum. ☐ Tezimin sadece içindekiler, özet, kaynakça ve içeriğinin % 10 bölümünün fotokopi çekilmesine izin veriyorum. ☒ Tezimden fotokopi çekilmesine izin vermiyorum.
Yayımlama izni	☐ Tezimin elektronik ortamda yayımlanmasına izin veriyorum.

Hazırlamış olduğum tezimin belirttiğim hususlar dikkate alınarak, fikri mülkiyet haklarım saklı kalmak üzere Uludağ Üniversitesi Kütüphane ve Dokümantasyon Daire Başkanlığı tarafından hizmete sunulmasına izin verdiğimi beyan ederim.

Tarih : 27.07.2016

İmza :